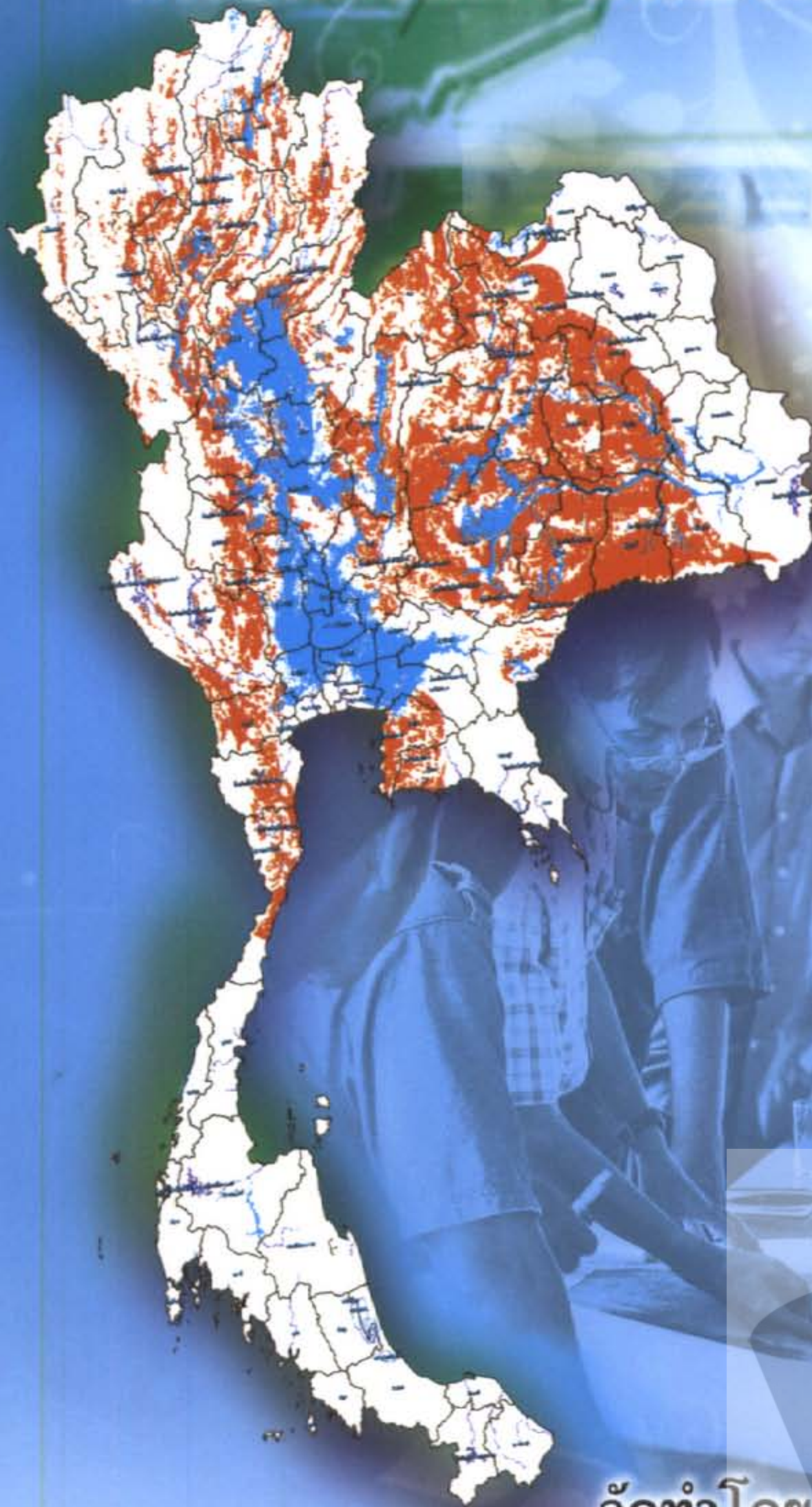

ภาคผนวก

รายงานการศึกษากำหนดกรอบแนวทาง การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศไทย

จัดทำโดย

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

สภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

พฤศจิกายน ๒๕๕๑

LIR

ภาคผนวก

รายงานการศึกษากำหนดกรอบแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศไทย

จัดทำโดย

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

สภาผู้แทนราษฎร

พฤศจิกายน ๒๕๕๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญภาคผนวก

	หน้า
ก. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาแก้ไขปัญหาน้ำ และ คณะอนุกรรมการการวิสามัญพิจารณาแก้ไขปัญหาน้ำ	ก-๑
ข. บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างจังหวัดนครนายก กับ ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น	ข-๑
ค. ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ....	ค-๑
ง. สรุปกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ	ง-๑
จ. การวิเคราะห์ความเสี่ยงน้ำท่วมและน้ำแล้ง	จ-๑
- การวิเคราะห์ความเสี่ยงน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยสมดุลงน้ำ	จ-๑
- การวิเคราะห์ความเสี่ยงน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยดัชนีชี้วัด	จ-๖
ฉ. ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงน้ำท่วมและน้ำแล้ง	ฉ-๑
- ลุ่มน้ำชี	ฉ-๑
- ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง	ฉ-๓๗
- ลุ่มน้ำโขง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	ฉ-๕๓
- ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก	ฉ-๑๓๕
ช. กรณีศึกษาการจัดการทรัพยากรน้ำชุมชน	ช-๑
- บ้านลุ่มทอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์	ช-๑
- บ้านบางทรายนวล อ.พนม จ.สุราษฎร์ธานี	ช-๕
- บ้านโป่งแดง อ.เมือง จ.ตาก	ช-๘
ซ. คำจำกัดความที่สำคัญ	ซ-๑

ภาคผนวก ก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขปัญหาน้ำ
และคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขปัญหาน้ำ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๖๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ญัตติที่เกี่ยวข้อง รวม ๔ ฉบับ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการผันน้ำจากแม่น้ำโขงเข้าพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ และนายไชยา พรหมา เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซากในพื้นที่จังหวัดยโสธร (นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาฯ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาและพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและปัญหาภัยแล้ง (นายสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ปัญหาน้ำทั้งระบบ รวมทั้งศึกษาผลดี - ผลเสียของโครงการชลประทานระบบท่อ (นายวิฑูรย์ นามบุตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาฯ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาอุทกภัยบริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยาและหาแนวทางแก้ไข (นายเอกพจน์ ปานแยม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาฯ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการวางเครือข่ายและพัฒนาปรับปรุงระบบชลประทานทั่วประเทศ (นายนคร มาฉิม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ปัญหาน้ำท่วมและการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ชายฝั่งทะเลและบนเกาะ (นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาเรื่องการก่อสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น จังหวัดแพร่ (นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล และนายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง เป็นผู้เสนอ) และลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๑ ประกอบด้วย

๑. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม
๓. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์
๕. นายไตรรงค์ ติธรรม

๒. นายชวลิต วิชยสุทธิ์
๔. นายไชยา พรหมา
๖. นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี

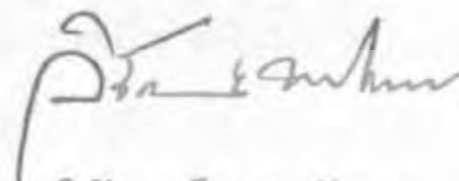
๗. นายนิยม เวชกามา
๘. นางพัฒนา สังขทรัพย์
๑๑. นายพีระเดช ศิริวันสานนท์
๑๓. นายพุดมพิงศ์ สงวนวงศ์ชัย
๑๕. นายมานิต นพอมรบดี
๑๗. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล
๑๙. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์
๒๑. นายวิฑูรย์ นามบุตร
๒๓. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒๕. นายสถาพร มณีรัตน์
๒๗. นายสมชัย เจริญช่าง
๒๙. นายสำราญ ศรีแบ่งวงศ์
๓๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๓๓. นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์นะ
๓๕. นายเสนาะ เทียนทอง

๘. นายปัญญาชาติปัญญาวุฒิ
๑๐. นายพิชณู หัตถสงเคราะห์
๑๒. นายพีระเพชร ศิริกุล
๑๔. นายภราดร ปริศนานันทกุล
๑๖. นายรณฤทธิชัย คานเขต
๑๘. นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธ์
๒๐. นายวิเชียร อุดมศักดิ์
๒๒. นายวิทยา แก้วภราดัย
๒๔. นายวีระ วงศ์แสงนาค
๒๖. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล
๒๘. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล
๓๐. นายสุชาย ศรีสุรพล
๓๒. นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์
๓๔. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์
๓๖. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกด์

ที่ประชุมได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๖๐ วัน และจะได้มีการประชุมคณะกรรมการ
ในวันพุธที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรมการหมายเลข ๒๑๙ ชั้น ๒
อาคารรัฐสภา ๒

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อทราบ และขอเชิญท่านไปประชุมตามกำหนดวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว
ข้างต้น

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๒๙

LIART

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๑/๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคกลางตอนตะวันออก

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาน้ำทั้งระบบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำ แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ จะประสบกับปัญหาน้ำแล้งในฤดูแล้ง และเกิดปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เป็นเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการแก้ไขปัญหาน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเพียงการแก้ไขเฉพาะหน้า โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาระยะยาวทั้งระบบ ประการสำคัญการแก้ไขปัญหาน้ำที่เกิดขึ้นยังไม่มีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากยังมีความซ้ำซ้อนกัน ทั้งทางด้านอำนาจหน้าที่และนโยบายทำให้การบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาน้ำไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาน้ำเกิดความล่าช้า และไม่เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และสามารถแก้ไขปัญหาน้ำได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคกลางตอนตะวันออกประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี ปทุมธานี นครนายก ระยอง สมุทรปราการ สมุทรสาคร และสระแก้ว โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์
๒. นายสมชัย เจริญช่าง
๓. นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์
๔. นายปัญญา ชาติปัญญาวุฒิ
๕. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกด์

ประธานคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๖. นายสุรพล ใจยงค์	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๕)
๗. นายสัญญา ชินมิตร	อนุกรรมการ
(รองผู้อำนวยการสำนักระบายน้ำ (สนน.) กทม.)
๘. นายสุวรรณ แดงบัว	อนุกรรมการ
๙. นายวิกิจ อิศระเสนารักษ์	อนุกรรมการ
๑๐. นายสำเริง น้ามะติ	อนุกรรมการ

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณา ศึกษา และการเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจง แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลมีความรู้ ความสามารถและที่มีประสบการณ์ที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว

๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนา และข้อเสนอแนะ

๔. จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาทั้งในกรณีขาดแคลนน้ำ และกรณีน้ำท่วมในแต่ละกลุ่ม ทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ โดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้เหลือเป็น ๓ แผน กล่าวคือ ๒๐ ปี ๑๐ ปี และ ๕ ปี ว่าสามารถจัดทำได้ที่โครงการ พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละแผน เพื่อที่คณะอนุกรรมการจะได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเสนอรัฐบาล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือกับทางจังหวัด อำเภอ ชลประทาน จังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงข้อมูลแหล่งน้ำในภูมิภาคที่รับผิดชอบว่ามีพื้นที่ใดที่ควรที่จะพัฒนา และจะพัฒนาอย่างไร โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญรายงานผลการพิจารณาศึกษาให้คณะอนุกรรมการทราบเป็นระยะ ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑

(นายเสนาะ เทียนทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

LIART

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๒ /๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคใต้

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาน้ำทั้งระบบ และ แนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วม ประชุมกับคณะกรรมการแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้ง ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำ แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ จะประสบกับปัญหาภัยแล้งในฤดูแล้ง และเกิดปัญหาน้ำท่วม ในฤดูฝน เป็นเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการแก้ไข ปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้า โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาระยะยาว ทั้งระบบ ประการสำคัญการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นยังไม่มีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากยังมีความซ้ำซ้อนกัน ทั้งทางด้านอำนาจหน้าที่และนโยบายทำให้การบริหารจัดการ และการ แก้ไขปัญหาไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาลเกิดความล่าช้า และไม่ เป็นไปตาม นโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และสามารถแก้ไขปัญหาน้ำได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตั้งคณะอนุ กรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคใต้ ประกอบด้วย ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา นครศรีธรรมราช กระบี่ ภูเก็ต ตรัง พัทลุง สตูล สงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส โดยมีรายชื่อ ดังต่อไปนี้

๑. นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ
๒. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล
๓. นายวิทยา แก้วภราดัย
๔. นายสามารถ โชคลณาพิทักษ์
๕. นายเกรียงศักดิ์ หงษ์โต
๖. นายสุรสีห์ กิตติมณฑล

ประธานคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

(รองอธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน)

อนุกรรมการ

(ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมชลประทาน)

๙. นายสิริวิชญ์ กลิ่นภักดี	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการส่วนจัดสรรน้ำ และบำรุงรักษา
สำนักชลประทานที่ ๑๕)
๘. นายอุทัยวุฒิ ชำนาญแก้ว	อนุกรรมการ
(วิศวกร ๗ว กองแผนงาน กรมชลประทาน)
๘. นายสมหวัง จันทร์ทอง	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๘)
๑๐. นายวีระชัย ถาวรทนต์	อนุกรรมการ
๑๑. นายวิวัฒน์ โสเจยยะ	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๑๐)

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณา ศึกษา และการเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจง แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว

๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนา และข้อเสนอแนะ

๔. จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาทั้งในกรณีขาดแคลนน้ำ และกรณีน้ำท่วมในแต่ละกลุ่ม ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ โดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้เหลือเป็น ๓ แผน กล่าวคือ ๒๐ ปี ๑๐ ปี และ ๕ ปี ว่าสามารถจัดทำได้ที่โครงการ พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละแผน เพื่อที่คณะกรรมการจะได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเสนอรัฐบาล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือกับทางจังหวัด อำเภอ ชลประทาน จังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงข้อมูลแหล่งน้ำในภูมิภาคที่รับผิดชอบว่ามีพื้นที่ใดที่ควรที่จะพัฒนา และจะพัฒนาอย่างไร โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญรายงานผลการพิจารณาศึกษาให้คณะกรรมการทราบเป็นระยะ ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑

(นายเสนาะ เทียนทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๓ /๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคกลางตอนตะวันตก

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาน้ำทั้งระบบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำ แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ จะประสบกับปัญหาภัยแล้งในฤดูแล้ง และเกิดปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เป็นเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการแก้ไขปัญหาน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเพียงการแก้ไขเฉพาะหน้า โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาระยะยาวทั้งระบบ ประการสำคัญการแก้ไขปัญหาน้ำที่เกิดขึ้นยังไม่มีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากยังมีความซ้ำซ้อนกัน ทั้งทางด้านอำนาจหน้าที่และนโยบายทำให้การบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาน้ำไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาน้ำเกิดความล่าช้า และไม่เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และสามารถแก้ไขปัญหาน้ำได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคกลางตอนตะวันตก ประกอบด้วย กาญจนบุรี ชัยนาท ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี นครปฐม พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒. นายภราดร ปริศนานันทกุล
๓. นายมานิต นพอมรบดี
๔. นายศิริพงษ์ หังสพฤกษ์
๕. นายวีระ วงศ์แสงนาค
๖. นายสีพร มณีโชติ

ประธานคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

(รองอธิบดีกรมชลประทาน)

อนุกรรมการ

(ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๑)

๗. นายสคม อินทะแสน	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๑๓)
๘. นายสุพจน์ โควิจักษณ์ชัยกุล	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรน้ำ
กรมทรัพยากรน้ำ)
๙. นายสมชาย สุทธิกุล	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการส่วนแผนงานพัฒนาร่องน้ำ
กรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี)
๑๐. นายไพบูลย์ มหารักษ์มิต	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการกองช่าง กรมพัฒนาที่ดิน)
๑๑. นายอัสวชัย จันทิมางกูร	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำภาค ๗
กรมทรัพยากรน้ำ)

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณา ศึกษา และการเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจง แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลมีความรู้ ความสามารถและที่มีประสบการณ์ที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว
๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น
๓. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนา และข้อเสนอแนะ
๔. จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาทั้งในกรณีขาดแคลนน้ำ และกรณีน้ำท่วมในแต่ละกลุ่ม ทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ โดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้เหลือเป็น ๓ แผน กล่าวคือ ๒๐ ปี ๑๐ ปี และ ๕ ปี ว่าสามารถจัดทำได้ที่โครงการ พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละแผน เพื่อที่คณะกรรมการจะได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเสนอรัฐบาล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือกับทางจังหวัด อำเภอ ชลประทาน จังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงข้อมูลแหล่งน้ำในภูมิภาคที่รับผิดชอบว่ามีพื้นที่ใดที่ควรที่จะพัฒนา และจะพัฒนาอย่างไร โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญรายงานผลการพิจารณาศึกษาให้คณะกรรมการทราบเป็นระยะ ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๔/๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคเหนือ

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาน้ำทั้งระบบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำ แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ จะประสบกับปัญหาภัยแล้งในฤดูแล้ง และเกิดปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เป็นเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการแก้ไขปัญหาน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาน้ำเฉพาะหน้า โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาระยะยาวทั้งระบบ ประการสำคัญการแก้ไขปัญหาน้ำที่เกิดขึ้นยังไม่มีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากยังมีความซ้ำซ้อนกัน ทั้งทางด้านอำนาจหน้าที่และนโยบายทำให้การบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาน้ำไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาน้ำเกิดความล่าช้า และไม่เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และสามารถแก้ไขปัญหาน้ำได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคเหนือ ประกอบด้วย เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ แม่ฮ่องสอน ตาก สุโขทัย พิชญโลก กำแพงเพชร พิจิตร เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ และอุทัยธานี โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล
๒. นายพีระเดช สิริวันสามถ์
๓. นายสถาพร มณีรัตน์
๔. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ
๕. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล
๖. นายสำราญ ศรีแปงวงศ์
๗. นายสุเทพ น้อยไพโรจน์

ประธานคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

(ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๑)

๘. นายแสงรัตน์ เบญจพงษ์	อนุกรรมการ (ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๒)
๙. นายประสงค์ เลียงโชคอยู่	อนุกรรมการ (ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๓)
๑๐. นายมงคล วิเชียรชิต	อนุกรรมการ (ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๔)
๑๑. นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๒. นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากรณ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๓. นายสมบัติ ยะสินธุ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๔. นายศิริพงษ์ หังสพฤกษ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณา ศึกษา และการเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจง แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลมีความรู้ ความสามารถและที่มีประสบการณ์ที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว

๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนา และข้อเสนอแนะ

๔. จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาทั้งในกรณีขาดแคลนน้ำ และกรณีน้ำท่วมในแต่ละกลุ่ม ทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ โดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้เหลือเป็น ๓ แผน กล่าวคือ ๒๐ ปี ๑๐ ปี และ ๕ ปี ว่าสามารถจัดทำได้ที่โครงการ พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละแผน เพื่อที่คณะอนุกรรมการจะได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเสนอรัฐบาล เพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือกับทางจังหวัด อำเภอ ชลประทาน จังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงข้อมูลแหล่งน้ำในภูมิภาคที่รับผิดชอบว่ามีพื้นที่ใดที่ควรที่จะพัฒนา และจะพัฒนาอย่างไร โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญรายงานผลการพิจารณาศึกษาให้คณะอนุกรรมการทราบเป็นระยะ ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑

(นายเสนาะ เทียนทอง)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๕ /๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาน้ำทั้งระบบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้ง ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำ แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ จะประสบกับปัญหากล้งแล้งในฤดูแล้ง และเกิดปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เป็นเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการแก้ไขปัญหาน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเพียงการแก้ไขเฉพาะหน้า โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาระยะยาวทั้งระบบ ประการสำคัญ การแก้ไขปัญหาน้ำที่เกิดขึ้นยังไม่มีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากยังมีความซ้ำซ้อนกัน ทั้งทางด้านอำนาจหน้าที่และนโยบายทำให้การบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาน้ำไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาน้ำเกิดความล่าช้า และไม่เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และสามารถแก้ไขปัญหาน้ำได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย สกนนคร นครพนม มุกดาหาร ยโสธร และร้อยเอ็ด โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต
๒. นายนิยม เวชกามา
๓. นายชวลิต วิชยสุทธิ์
๔. นางวรสุดี สุวรรณปริสุทธ์
๕. นายศิริชัย คุณานพรัตน์
๖. นายประดิษฐ์ พรหมบุตร

ประธานคณะกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

(ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๕)

อนุกรรมการ

(ผู้อำนวยการโครงการชลประทาน จังหวัดร้อยเอ็ด)

Legislative Institutional Repository of Thailand

๙. นายทินกร เหลือสั้น	อนุกรรมการ
(หัวหน้าชลประทาน จังหวัดยโสธร)
๑๐. นายศรัทธา หลังรอด	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักงานชลประทานจังหวัดสกลนคร)
๑๑. นายวีระศักดิ์ กลั่นจิตร	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัดมุกดาหาร)
๑๒. นายธงชัย รัตนวรินทร์ชัย	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัดนครพนม)

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณา ศึกษา และการเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจง แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลมีความรู้ ความสามารถและที่มีประสบการณ์ที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว

๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนา และข้อเสนอแนะ

๔. จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาทั้งในกรณีขาดแคลนน้ำ และกรณีน้ำท่วมในแต่ละกลุ่ม ทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ โดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้เหลือเป็น ๓ แผน กล่าวคือ ๒๐ ปี ๑๐ ปี และ ๕ ปี ว่าสามารถจัดทำได้ที่โครงการ พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละแผน เพื่อที่คณะกรรมการจะได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเสนอรัฐบาล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือกับทางจังหวัด อำเภอ ชลประทานจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงข้อมูลแหล่งน้ำในภูมิภาคที่รับผิดชอบว่ามีพื้นที่ใดที่ควรที่จะพัฒนา และจะพัฒนาอย่างไร โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญรายงานผลการพิจารณาศึกษาให้คณะกรรมการทราบเป็นระยะ ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑

(นายเสนาะ เทียนทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

LIRT

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๖/๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาน้ำทั้งระบบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้ง ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำ แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ จะประสบกับปัญหาภัยแล้งในฤดูแล้ง และเกิดปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เป็นเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการแก้ไขปัญหาน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเพียงการแก้ไขเฉพาะหน้า โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาระยะยาวทั้งระบบ ประการสำคัญ การแก้ไขปัญหาน้ำที่เกิดขึ้นยังไม่มีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากยังมีความซ้ำซ้อนกันทั้งทางด้านอำนาจหน้าที่และนโยบายทำให้การบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาน้ำไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาน้ำเกิดความล่าช้า และไม่เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และสามารถแก้ไขปัญหาน้ำได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย อานาจเจริญ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๒. นายวิเชียร อุดมศักดิ์
๓. นายวิฑูรย์ นามบุตร
๔. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์
๕. นายปวีณ แซ่จิ่ง
๖. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์
๗. นายปัญญา หลักเมือง

ประธานคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

(ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๓)

LIRT

๘. นายอาคม รุ่งวาว

อนุกรรมการ

(ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๗)

๙. นายพิสิษฐ์ วงศ์ฟูเฟื่องขจร

อนุกรรมการ

(ผู้อำนวยการส่วนวิศวกรรมบริหาร

สำนักชลประทานที่ ๗)

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณา ศึกษา และการเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจง แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาลุ่มน้ำต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลมีความรู้ ความสามารถและที่มีประสบการณ์ที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว

๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาลุ่มน้ำโดยเฉพาะในพื้นที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนา และข้อเสนอแนะ

๔. จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาลุ่มน้ำทั้งในกรณีขาดแคลนน้ำ และกรณีน้ำท่วมในแต่ละกลุ่ม ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ โดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้เหลือเป็น ๓ แผน กล่าวคือ ๒๐ ปี ๑๐ ปี และ ๕ ปี ว่าสามารถจัดทำได้ที่โครงการ พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละแผน เพื่อที่คณะกรรมการจะได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเสนอรัฐบาล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือกับทางจังหวัด อำเภอ ชลประทานจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงข้อมูลแหล่งน้ำในภูมิภาคที่รับผิดชอบว่ามีพื้นที่ใดที่ควรที่จะพัฒนา และจะพัฒนาอย่างไร โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญรายงานผลการพิจารณาศึกษาให้คณะกรรมการทราบเป็นระยะๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑

(นายเสนา เทียนทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๗/๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาน้ำทั้งระบบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้ง ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำ แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ จะประสบกับปัญหาภัยแล้งในฤดูแล้ง และเกิดปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เป็นเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการแก้ไขปัญหาน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเพียงการแก้ไขเฉพาะหน้า โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาระยะยาวทั้งระบบ ประการสำคัญ การแก้ไขปัญหาน้ำที่เกิดขึ้นยังไม่มีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากยังมีความซ้ำซ้อนกัน ทั้งทางด้านอำนาจหน้าที่และนโยบายทำให้การบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาน้ำไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาน้ำเกิดความล่าช้า และไม่เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และสามารถแก้ไขปัญหาน้ำได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบด้วย เลข หนองบัวลำภู หนองคาย และอุดรธานี โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. นายไชยา พรหมา
๒. นางพัฒนา สังขทรัพย์
๓. นายไตรรงค์ ศิริธรรม
๔. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม
๕. นายพิชญ์ หัตถสงเคราะห์
๖. นายบุญลักษณ์ ฉลองสัพพัญญู

ประธานคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

(กรมชลประทาน)

LIART

๗. นายปัญญา หลักเมือง	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำ ภาค ๓
กรมทรัพยากรน้ำ)
๘. นายบูรินทร์ สุขพิศาล	อนุกรรมการ
๙. นายศิริชัย สักดิ์ศิริ โภศล	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการส่วนจัดสรรน้ำและบำรุงรักษา
สำนักชลประทานที่ ๕)
๑๐. นายประจง ภิญโญภาณุวัฒน์	อนุกรรมการ
(หัวหน้าฝ่ายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กองช่าง
กรมพัฒนาที่ดิน)
๑๑. นายสมเกียรติ เสงวีชรไพบูลย์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณา ศึกษา และการเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจง แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลมีความรู้ ความสามารถและที่มีประสบการณ์ที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว

๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนา และข้อเสนอแนะ

๔. จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาทั้งในกรณีขาดแคลนน้ำ และกรณีน้ำท่วมในแต่ละกลุ่ม ทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ โดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้เหลือเป็น ๓ แผน กล่าวคือ ๒๐ ปี ๑๐ ปี และ ๕ ปี ว่าสามารถจัดทำได้ที่โครงการ พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละแผน เพื่อที่คณะกรรมการจะได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเสนอรัฐบาล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือกับทางจังหวัด อำเภอ ชลประทานจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงข้อมูลแหล่งน้ำในภูมิภาคที่รับผิดชอบว่ามีพื้นที่ใดที่ควรที่จะพัฒนา และจะพัฒนาอย่างไร โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญรายงานผลการพิจารณาศึกษาให้คณะกรรมการทราบเป็นระยะ ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑

(นายเสนาะ เทียนทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ ที่ ๘/๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับปัญหาน้ำทั้งระบบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมกับคณะกรรมการแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำ รวมทั้ง ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำ แต่ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปัจจุบันเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ จะประสบกับปัญหาภัยแล้งในฤดูแล้ง และเกิดปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน เป็นเหตุทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับการแก้ไขปัญหาน้ำของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาน้ำเฉพาะหน้า โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาระยะยาวทั้งระบบ ประการสำคัญ การแก้ไขปัญหาน้ำที่เกิดขึ้นยังไม่มีหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากยังมีความซ้ำซ้อนกัน ทั้งทางด้านอำนาจหน้าที่และนโยบายทำให้การบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาน้ำไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาน้ำเกิดความล่าช้า และไม่เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว และสามารถแก้ไขปัญหาน้ำได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการจึงได้มีมติให้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ นครราชสีมา และชัยภูมิ โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. นายพีระเพชร ศิริกุล
๒. นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์
๓. นายพุดพิงศ์ สงวนวงศ์ชัย
๔. นายสุชาย ศรีสุรพล
๕. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์
๖. นายภิรมย์ พลวิเศษ

ประธานคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

อนุกรรมการ

(ส.ส. ชัยภูมิ)

อนุกรรมการ

(ส.ส. นครราชสีมา)

LI RT

๗. นายจิระ ครอบมูญ	อนุกรรมการ
(กรมทรัพยากรน้ำ)
๘. นายอุทัย เตียนพลกรัง	อนุกรรมการ
(ผู้อำนวยการโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา
ลุ่มน้ำชีตอนบน กรมชลประทาน)
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กุณฑล ทองศรี	อนุกรรมการ
(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี)
๑๐. นายทัพพี จรัสชนกิจ	อนุกรรมการ

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณา ศึกษา และการเชิญส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจง แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้ง หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลมีความรู้ ความสามารถและที่มีประสบการณ์ที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว

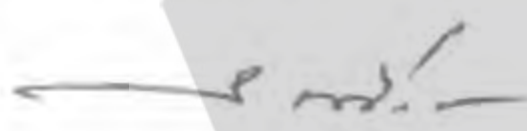
๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะในพื้นที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนา และข้อเสนอแนะ

๔. จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาทั้งในกรณีขาดแคลนน้ำ และกรณีน้ำท่วมในแต่ละกลุ่ม ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ โดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้เหลือเป็น ๓ แผน กล่าวคือ ๒๐ ปี ๑๐ ปี และ ๕ ปี ว่าสามารถจัดทำได้ที่โครงการ พร้อมทั้งประมาณการงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละแผน เพื่อที่คณะกรรมการจะได้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเสนอรัฐบาล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการประสานความร่วมมือกับทางจังหวัด อำเภอ ชลประทานจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงข้อมูลแหล่งน้ำในภูมิภาคที่รับผิดชอบว่ามีพื้นที่ใดที่ควรที่จะพัฒนา และจะพัฒนาอย่างไร โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญรายงานผลการพิจารณาศึกษาให้คณะกรรมการทราบเป็นระยะ ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑

(นายเสนาะ เทียนทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

LIRT

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๙ / ๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาสรุปรายงานผลการการศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

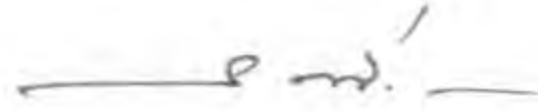
ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาปัญหาน้ำทั้งระบบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการวิสามัญได้มติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาสรุปรายงานผลการการศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ เพื่อจัดทำรายงานผลการการศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำของคณะกรรมการวิสามัญนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรต่อไป โดยคณะอนุกรรมการวิสามัญประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นายไชยา พรหมา	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	อนุกรรมการ
๓. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์	อนุกรรมการ
๔. นายวีระ วงศ์แสงนาค	อนุกรรมการ
๕. นายสมเกียรติ ประจักษ์วงษ์	อนุกรรมการ
๖. ดร. รอยล จิตรดอน	อนุกรรมการ
๗. นายสุทัศน์ วิสกุล	อนุกรรมการ
๘. นายอิทธิพล ศรีเสาวลักษณ์	อนุกรรมการ
๙. นายพรศักดิ์ สุขธราธาร	อนุกรรมการ
๑๐. นายไวฑิต โอชวิท	อนุกรรมการ

โดยให้คณะอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสรุป
รายงานผลการศึกษารวบรวมข้อมูลแก้ไขปัญหาน้ำ รวมทั้งเชิญบุคคลหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจง
แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลกับคณะอนุกรรมการ โดยให้คณะอนุกรรมการวิสามัญจัดทำ
สรุปผลการศึกษารวบรวมข้อมูลแก้ไขปัญหาน้ำให้คณะกรรมการภายใน ๓๐ วัน

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑

(นายเสนาะ เทียนทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

ประกาศ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำ

ที่ ๑๐ / ๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปรับปรุงแก้ไขระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับน้ำทั้งระบบ

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาน้ำสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาปัญหาน้ำทั้งระบบและแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำที่มีอยู่ในประเทศ โดยคณะกรรมการวิสามัญได้มติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปรับปรุงแก้ไขระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับน้ำทั้งระบบ เพื่อศึกษาระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับน้ำทั้งระบบ ให้สามารถมีผลบังคับและมีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการรวมทั้งมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างเป็นรูปธรรม โดยคณะอนุกรรมการวิสามัญประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายไครรงค์ ศิธรรม	อนุกรรมการ
๓. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์	อนุกรรมการ
๔. พลตำรวจโทวิโรจน์ เปาอินทร์	อนุกรรมการ
๕. นายวีระ วงศ์แสงนาค	อนุกรรมการ
๖. ดร. รอยล จิตรดอน	อนุกรรมการ
๗. ว่าที่ร้อยตรี สุรพล ดวงแข	อนุกรรมการ
(สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)
๘. นายศิริพงษ์ หังสพฤกษ์	อนุกรรมการ
(อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ)
๙. ศาสตราจารย์ ดร. ประกอบ วิโรจนกูฏ	อนุกรรมการ
(อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี)
๑๐. นายอิทธิพล ศรีเสาวลักษณ์	อนุกรรมการ

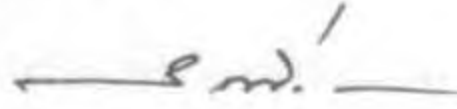

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

โดยให้คณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษา รวมทั้งเชิญบุคคลหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจง แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลกับคณะกรรมการ โดยให้คณะกรรมการวิสามัญรายงานผลการศึกษา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับน้ำให้คณะกรรมการทราบภายใน ๓๐ วัน

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑

(นายเสนาะ เทียนทอง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

ภาคผนวก ข
บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)
ระหว่างจังหวัดนครนายก กับ ส่วนราชการส่วนภูมิภาค
ส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU)

1. การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ การศึกษาเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต
3. การบูรณาการแผนการแก้ไขปัญหาพื้นที่น้ำตกรักษาเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ

จังหวัดนครนายก กับ
ส่วนราชการส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น

คำกล่าวของท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก (นายไพรัตน์ สกลพันธุ์)

ในพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU)

การจัดการน้ำ เพื่อการบริหารจัดการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

วันที่จันทร์ที่ 10 พฤศจิกายน 2551 เวลา 10.30 น. ณ ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดนครนายก ชั้น 2

เรียน ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาในพื้นที่ภาคกลางตอนตะวันออก การพัฒนาน้ำตก และอ่างเก็บน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ (ท่าน ส.ส. ชาญชัย อิศระเสนารักษ์) ที่ปรึกษาคณะกรรมการฯ หัวหน้าส่วนราชการ และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกท่าน

ตามที่คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาในพื้นที่ภาคกลางตอนตะวันออก (การพัฒนาน้ำตก และอ่างเก็บน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่) ได้จัดประชุมร่วมกับจังหวัดนครนายก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ครั้ง คือ เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2551 วันที่ 27 ตุลาคม 2551 และเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2551 ณ ที่ทำการสำนักงานก่อสร้าง 5 (โครงการคลองท่าด่าน) และที่ประชุมได้ข้อมติร่วมกันว่า หน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนครนายก ควรจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) เพื่อบริหารจัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ในกรอบความร่วมมือพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายก 3 กรอบ คือ

1. การบูรณาการแผนการจัดการแก้ไขปัญหาพื้นที่น้ำตกสาริกา เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ

2. การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ การศึกษาเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายก สามารถขับเคลื่อน และแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนในแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ตลอดจนการค้นหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และสินค้าทางเลือกใหม่ ๆ รองรับขยายตัวของการท่องเที่ยว โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม และการใช้ทรัพยากรร่วม พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ เป็นระบบ และครบวงจร จังหวัดนครนายก จึงได้เรียนเชิญหัวหน้าส่วนราชการทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มาร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงในวันนี้

และในโอกาสนี้ ก่อนที่จะลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือต่อไป ในวันนี้เราได้รับเกียรติจากท่านประธานกรรมการแก้ไขปัญหา สภาผู้แทนราษฎร ส.ส. ชาญชัย อิศระเสนารักษ์ และปรึกษา มาร่วมเป็นสักขีพยาน ในโอกาสนี้ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านชาญชัย อิศระเสนารักษ์ ได้กล่าวถึงเจตจำนงของคณะกรรมการแก้ไขปัญหาที่จัดประชุมร่วม และได้ข้อตกลงบันทึกความร่วมมือในวันนี้ เพื่อส่วนราชการต่าง ๆ จะได้นำไปเป็นแนวทางสู่การปฏิบัติต่อไป ขอกราบเรียนเชิญ

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(Memorandum of understanding : MOU)

การบูรณาการแผนการจัดการแก้ไขปัญหาพื้นที่น้ำตกลลาริกา เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง

1. จังหวัดนครนายก กับ
2. หน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้
 - 2.1. กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 - สำนักงานโครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษาเขื่อนขุนด่านปราการชล
 - โดย นายสมัย ธรรมสัจจ์ ตำแหน่ง หัวหน้าโครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษาเขื่อนขุนด่านปราการชล
 - 2.2. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
 - โดย นายณรงค์ มหรรณพ ตำแหน่ง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
 - 2.3. กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย
 - สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก
 - โดย นางสาวฉัตรชนก จินดาวงศ์ ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มวิชาการที่ดิน (นักวิชาการที่ดิน 8) แทนเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก
 - 2.4. กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง
 - สำนักงานธนารักษ์พื้นที่นครนายก
 - โดย นางรุ่งรศมี ถีสุงเนิน ตำแหน่ง ธนารักษ์พื้นที่นครนายก
 - 2.5. กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
 - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครนายก
 - โดย นางอัญชลี ธีวรงค์ชัย ตำแหน่ง โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครนายก
 - 2.6. กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
 - ที่ว่าการปกครองอำเภอเมืองนครนายก
 - โดย.....ตำแหน่ง ปลัดอำเภอเมืองนครนายก
 - แทนนายอำเภอเมืองนครนายก

LIART

2.7. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา อำเภอเมืองนครนายก

โดย นายธีระพงศ์ ธรรมมาลัย ตำแหน่ง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา

2.8. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

โดย นายมนตรี ปิยาภูต ตำแหน่ง ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

2.9. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก

โดย นางอริษา โรจนสุวรรณ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ ททท. สำนักงานนครนายก

ข้อ 1 หลักการและเหตุผล

ตามที่คณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาและแก้ไขปัญหาหน้าผาดกลาง ตอน ตะวันออก สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการจัดประชุมหน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัดนครนายก เพื่อบริหารการทำงานร่วมกัน ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหน้าผาดสาริกา จากผลของการประชุมครั้งนี้ ทำให้ทราบปัญหาเรื่องที่ดินของรัฐกับที่ดินเอกชน ในพื้นที่บริเวณหน้าผาดสาริกา ซึ่งในขณะนี้ยังไม่สามารถพิสูจน์ทราบและหาข้อยุติได้ จากปัญหาดังกล่าว จึงส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหน้าผาดสาริกา อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่บุคคลทั่วไปและนักท่องเที่ยว ในอดีตรู้จักเป็นอย่างดี และยกย่องว่าเป็นน้ำตกที่สวยงาม อันเป็นที่เชิดหน้าแก่ชาวจังหวัดนครนายก เป็นผลทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนลดลง เป็นผลทำให้ประชาชนในท้องถิ่น สูญเสียรายได้จากการจำหน่ายอาหาร สินค้าของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยว

ดังนั้น เพื่อให้ชาวจังหวัดนครนายก ได้รับประโยชน์สูงสุด และสามารถบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อันมีคุณค่า ควรแก่การอนุรักษ์และหวงแหน ให้กลับมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติอย่างยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังมีรายชื่อดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการแก้ไขปัญหาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหน้าผาดสาริกา เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ฉบับนี้ ขึ้น

ข้อ 2 วัตถุประสงค์

2.1. เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจ ในการกำหนดแผน และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

LI RT

2.2. เพื่อให้เกิดการทำงานเชิงบูรณาการ ในการวางแผนพัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรม พร้อมทั้งระดมทรัพยากรทุกภาคส่วน ให้แหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมกลับคืนสภาพสู่ความสมบูรณ์ กลับมาโดดเด่นเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัดนครนายกเช่นในอดีต

2.3. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาฟื้นฟู และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในพื้นที่ ให้สามารถรองรับการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

ข้อ 3 ขอบเขตการดำเนินการ

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ดำเนินการตามวัตถุประสงค์และขอบเขตการดำเนินการ ดังนี้

3.1. อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพรรณพืช มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการจัดการศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ให้มีข้อมูลสารสนเทศที่น่าสนใจ บริการแก่นักท่องเที่ยว จัดระเบียบสิ่งอำนวยความสะดวกการท่องเที่ยวภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เช่น ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ห้องน้ำ ห้องสุขา และลานจอดรถ เป็นต้น ตลอดจนผนวกที่ดินที่มีผู้ยกให้ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ นอกจากนี้ ให้ดำเนินการจัดทำแผนงานโครงการ และงบประมาณ ดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ และพัฒนาเส้นทางเข้าถึงจุดท่องเที่ยวน้ำตกสาริกาโดยสะดวก และปลอดภัย

3.2. สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครนายก กรมโยธาธิการและผังเมือง มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดำเนินการศึกษา ออกแบบ และประมาณราคาค่าใช้จ่ายสิ่งก่อสร้างในการปรับปรุงภูมิทัศน์ เส้นทางเข้าถึงจุดท่องเที่ยวน้ำตกสาริกา และ หรือรายการอื่น ๆ ตามที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง กำหนดรายละเอียดร่วมกัน ตลอดจนดำเนินการร่วมกับหน่วยงานกรมชลประทาน ศึกษาออกแบบ ระบบการเก็บกักและผันน้ำ ให้น้ำตกสาริกามีน้ำตกไหลหรือหมุนเวียนได้ตลอดทั้งปี

3.3. อำเภอเมืองนครนายก กรมการปกครอง และองค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่และความรับผิดชอบดำเนินการตรวจสอบที่ตั้งของถลองสาริกา และตำราสารธารณประโยชน์ ตั้งแต่บริเวณพื้นที่ตราจองเลขที่ 24 และพื้นที่ตราจองเลขที่ 25 จนถึงบริเวณจุดท่องเที่ยวน้ำตกสาริกา

3.4. สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก กรมที่ดิน มีหน้าที่และความรับผิดชอบตรวจสอบตำแหน่งแปลงที่ดินตราจองเลขที่ 24 ตราจองเลขที่ 25 ตราจองเลขที่ 29 ตราจองเลขที่ 30 และตราจองเลขที่ 28 ทั้งนี้ ตามนัยระเบียบและประมวลกฎหมายที่ดิน

3.5. องค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการร่วมวางแผนและสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา บำรุงรักษา และการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวน้ำตกสาริกา ร่วมกับผู้ดูแลรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกสาริกา

LI RT

3.6. สำนักงานธนารักษ์พื้นที่นครนายก กรมธนารักษ์ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตรวจสอบพื้นที่ที่راجอง ที่อยู่ในความรับผิดชอบบริเวณน้ำตกสาริกา ให้สามารถพิสูจน์ทราบข้อเท็จจริง และความถูกต้อง

3.7. สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการจัดทำแผนงาน/โครงการ และงบประมาณการจัดทำป้ายบอกทาง และป้ายสื่อความหมาย และการศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติ ตามเส้นทางที่เข้าถึงจุดท่องเที่ยว น้ำตกสาริกา

3.8. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ประชาสัมพันธ์ และดำเนินการด้านการตลาด ให้แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกเป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว

ข้อ 4 เงื่อนไขบันทึกข้อตกลง

4.1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการแก้ไขปัญหาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกสาริกา จะต้อง จัดทำการศึกษา สำรวจ ออกแบบ และจัดทำแผนงาน /โครงการต่าง ๆ ในกรอบหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับการยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก (พ.ศ.2551 – 2554) และยุทธศาสตร์ของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผน

4.2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงนี้ ต้องปฏิบัติตามขอบเขตการดำเนินงานที่กำหนดไว้ ในข้อ 3 โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ แม้ว่าจะมีการสับเปลี่ยน - โยกย้ายผู้บริหาร หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามขอบเขตการดำเนินงาน

4.3. ให้จังหวัดนครนายก แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการดำเนินการ และรายงานผลการดำเนินการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ ตามบันทึกข้อตกลงนี้ โดยมอบหมายให้อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ในฐานะผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกสาริกา เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ 5 การลงนามความร่วมมือ

เพื่อแสดงถึงความตั้งใจ และการมีส่วนร่วม ตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการแก้ไขปัญหาพื้นที่น้ำตกสาริกา เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ฉบับนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามรายนามข้างท้ายนี้ จึงได้ลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกัน เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

LIART

ผู้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ).....

(นายไพรัตน์ สกลพันธ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก

ผู้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ).....

(นายสมชัย ธรรมศักดิ์)

ตำแหน่ง หัวหน้าโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา
 เขื่อนขุนด่านปราการชล

(ลงชื่อ).....

(นายณรงค์ มหรรณพ)

ตำแหน่ง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติวชิรโรจน์

(ลงชื่อ).....

(นางนิตร์ชนก จินดาวงศ์)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มวิชาการที่ดิน(นักวิชาการที่ดิน8)
 แทนเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก

(ลงชื่อ).....

(นางรุ่งรศมี อีสุงเนิน)

ตำแหน่ง ธารักษ์พื้นที่นครนายก

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง ปลัดอำเภอเมืองนครนายก
 แทนนายอำเภอเมืองนครนายก

(ลงชื่อ).....

(นางอัญชลี ริวธงชัย)

ตำแหน่ง โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครนายก

(ลงชื่อ).....

(นายธีระพงศ์ ธรรมมาลัย)

ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสาธิตา

(ลงชื่อ).....

(นายมนตรี ปิยากุล)

ตำแหน่ง ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

LIART

(ลงชื่อ) อธิชา โจนสุวรรณ

(นางอธิชา โจนสุวรรณ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ ททท. สำนักงานนครนายก

สักขีพยานการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ)

(นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์)

ตำแหน่ง ประธานอนุกรรมการแก้ปัญหาหน้าฯ

สภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ)

(นายอนุรักษ์ รชนิรมณ์)

ตำแหน่ง ที่ปรึกษาอนุกรรมการแก้ปัญหาหน้าฯ

สภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ)

(นายวิกิจ อิศระเสนารักษ์)

ตำแหน่ง อนุกรรมการแก้ปัญหาหน้าฯ

สภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(Memorandum of understanding : MOU)

การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและศึกษาเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง

1. จังหวัดนครนายก กับ
2. หน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้
 - 2.1. กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
สำนักงานหัวหน้าโครงการชลประทานจังหวัดนครนายก
โดยนายจุมพล รักษาสร้อย ตำแหน่ง หัวหน้าโครงการชลประทานจังหวัดนครนายก
 - 2.2. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
โดยนายณรงค์ มหรรณพ ตำแหน่ง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
 - 2.3. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 - 1) องค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา อำเภอเมืองนครนายก
โดย นายธีระพงษ์ ธรรมมาลัย ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสาริกา
 - 2) องค์การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก
โดย นายสุนทร กาลิกา ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง
 - 3) องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ อำเภอเมืองนครนายก
โดยนายพงษ์สวัสดิ์ ธีระวัฒนกุล ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเขาพระ
 - 4) องค์การบริหารส่วนตำบลนาหินลาด อำเภอเมืองนครนายก
โดย ร.ต.ฉรงค์ หาญวิสัย ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาหินลาด
 - 2.4. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก
โดย นายมนตรี ปิยากุล ตำแหน่ง ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก
 - 2.5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก
โดย นางอริษา โรจนสุวรรณ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ ททท. สำนักงานนครนายก

LI RT

ข้อ 1 หลักการและเหตุผล

ตามที่คณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา และแก้ไขปัญหาน้ำ ภาคกลางตอน ตะวันออก สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุมหน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัดนครนายก เพื่อร่วมมือการทำงาน แบบบูรณาการ และจัดทำแผนการบริหารจัดการน้ำ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมเพื่อการเรียนรู้ โดยวางเป้าหมายให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ในรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อ อนุรักษ์ ผสมผสานกับการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษาและเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อให้ชาวจังหวัดนครนายก ได้รับประโยชน์สูงสุด และสามารถบริหารจัดการน้ำ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และองค์ความรู้ของท้องถิ่น คณะอนุกรรมการ วิสามัญพิจารณาศึกษา และแก้ไขปัญหาน้ำ ภาคกลาง ตอนตะวันออก สภาผู้แทนราษฎร ได้ร่วมกับจังหวัด นครนายก จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการ แผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ การศึกษาเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ขึ้น

ข้อ 2 วัตถุประสงค์

2.1. เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในพื้นที่ อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจ ในการกำหนดแผน และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่าง ยั่งยืน

2.2. เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชน โดยการศึกษา ค้นคว้า และ นำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาของท้องถิ่น นำเสนอวัฒนธรรม ประเพณี และอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของชุมชน ให้ปรากฏต่อสายตาผู้มาเยี่ยมชม หรือนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

2.3. เพื่อให้เกิดการทำงานเชิงบูรณาการ ในการวางแผน การจัดสรรทรัพยากรการบริหาร จัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว ไปในทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน

2.4. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการริเริ่มขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีศักยภาพ และศิลปวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชน เป็นสินค้าการ ท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนของตน อันจะนำมาซึ่งการกระจายรายได้ จากการท่องเที่ยวไปสู่ประชาชน

ข้อ 3 ขอบเขตการดำเนินการ

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องความบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ดำเนินการตามวัตถุประสงค์และ ขอบเขตการดำเนินการ ดังนี้

LIART

3.1. กรมชลประทาน เป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดพื้นที่ที่เปิดเพื่อการท่องเที่ยว และการอนุญาตให้ใช้พื้นที่แหล่งเก็บกักน้ำ ตลอดจนสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และร่วมกันวางแผนพัฒนาการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ทั้งให้ยี่สิบวัตถุประสงค์หลัก ตามภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของหน่วยงานกรมชลประทานในพื้นที่ และหรือของกรมชลประทานที่กำหนดไว้

3.2. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผน และกำหนดพื้นที่เปิดให้บริการเพื่อการท่องเที่ยว และพื้นที่เพื่อการศึกษารียนรู้ พร้อมวางแผน และกำหนดรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่เปิดให้บริการ เช่น กิจกรรมผจญภัย การศึกษาธรรมชาติ เส้นทางท่องเที่ยวโดยการขี่จักรยาน ตลอดจนการจัดการจัดระบบการดูแลความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวที่จะมาใช้บริการ ภายใต้กรอบ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนารท่องเที่ยวของจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานต้นสังกัด

3.3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้รับผิดชอบ หรือมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และการกำหนดรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนเอง หรือพื้นที่พัฒนาร่วมกับกรมอุทยาน ฯ กรมชลประทาน สร้างเป็นจุดขายการท่องเที่ยว ตลอดจนการดูแลรักษาสภาพพื้นที่ที่เปิดบริการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ของตนเอง หรือพื้นที่พัฒนาร่วมกับกรมอุทยาน ฯ ให้มีภูมิทัศน์ สภาพที่สวยงาม สะอาด มีระบบสาธารณสุขปลอดภัย และระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่ออำนวยความสะดวก และสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ นอกจากนี้ให้สนับสนุนการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาองค์ความรู้ พื้นฟู ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง และศึกษาความร่วมมือ หรือจัดทำแผนทางธุรกิจร่วมทุนการพัฒนารท่องเที่ยวชุมชนกับเอกชนที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต รวมทั้งจัดทำแผนการท่องเที่ยวยั่งยืนอนุรักษ์ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ร่วมกับสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก หรือคณะกรรมการที่เกิดขึ้นจากพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2551 ที่เกิดขึ้น

3.4. สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก เป็นผู้รับผิดชอบในการสำรวจและประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และเป็นเจ้าภาพหลักในการบูรณาการแผนงาน /โครงการ ตลอดจนการผลักดันให้เกิดการจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และสินค้าการท่องเที่ยว ภายใต้ระยะแผนที่กำหนดร่วมกัน

3.4. หน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก เป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนการตลาด และประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวทาง

LI RT

น้ำที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนให้คำปรึกษา และเสนอแนะในการกำหนดรูปแบบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้สามารถดึงดูดความสนใจแก่นักท่องเที่ยว

ข้อ 4 เงื่อนไขบันทึกข้อตกลง

4.1. หน่วยงานต่าง ๆ ที่ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวอนุรักษ์ธรรมชาติ การศึกษาเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น จะต้องจัดศึกษา สำรวจ และจัดทำแผนงาน /โครงการต่าง ๆ ในกรอบความรับผิดชอบ ที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลง ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายก (พ.ศ.2551 – 2554) และยุทธศาสตร์การของกระทรวงหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผน

4.2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงนี้ ต้องปฏิบัติตามขอบเขตการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในข้อ 3 โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ แม้ว่าจะมีการสับเปลี่ยน - โยกย้ายผู้บริหาร หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามขอบเขตการดำเนินงาน

4.3. ให้จังหวัดนครนายก แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการดำเนินการ และรายงานผลการดำเนินการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ ตามบันทึกข้อตกลงนี้ โดยมอบหมายให้ชลประทานจังหวัดนครนายก ในฐานะผู้ดูแลแหล่งเก็บกักน้ำ เป็นกรรมการและเลขานุการ และมอบให้อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ 5 การลงนามความร่วมมือ

เพื่อแสดงถึงความตั้งใจ และการมีส่วนร่วม ตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ การศึกษาเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฉบับนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามรายนามข้างท้ายนี้ จึงได้ลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกัน เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ณ ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดนครนายก (ห้องประชุมผู้ว่าราชการจังหวัด) ชั้น 2

ผู้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ)

(นายไพรัตน์ สกลพันธ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก

LIRT

ผู้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ).....
(นายจุมพล รักษาทรัพย์)

ตำแหน่ง หัวหน้าโครงการชลประทานจังหวัดนครนายก

(ลงชื่อ).....
(นายธีระพงศ์ ธรรมมาลัย)

ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลสาริกา

(ลงชื่อ).....
นายพงษ์สวัสดิ์ ธีระวัฒน์กุล

ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลเขาพระ

(ลงชื่อ).....
(นายมนตรี ปิยากุล)

ตำแหน่ง ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

สักขีพยานการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ).....
(นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์)ตำแหน่ง ประธานอนุกรรมการแก้ปัญหาน้ำฯ
สภาผู้แทนราษฎร(ลงชื่อ).....
(นายวิกิจ อิศระเสนารักษ์)

ตำแหน่ง อนุกรรมการแก้ปัญหาน้ำฯ สภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ).....
(นายณรงค์ มหรรณพ)

ตำแหน่งอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

(ลงชื่อ).....
(นายสุนทร กาลิกา)

ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลหินตั้ง

(ลงชื่อ).....
(ร.ต.ณรงค์ หาญวิสัย)

ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลนาหินลาด

(ลงชื่อ).....
(นางอริษา โรจนสุวรรณ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ ททท. สำนักงานนครนายก

ลงนามวันที่ ๒๒/๑๒/๒๕๖๓

(ลงชื่อ).....
(นายอนุรักษ์ รชนิรมณ์)ตำแหน่ง ที่ปรึกษาอนุกรรมการแก้ปัญหาน้ำฯ
สภาผู้แทนราษฎร

LIART

บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(Memorandum of understanding : MOU)

การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นระหว่าง

1. จังหวัดนครนายก กับ

2. หน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1. กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- 1) สำนักงานโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาเขื่อนขุนด่านปราการชล
โดย นายสมัย ธรรมศักดิ์ ตำแหน่งหัวหน้าโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา
เขื่อนขุนด่านปราการชล
- 2) สำนักงานโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษานครนายก
โดย นายอำนาจ ยาศิ ตำแหน่งหัวหน้าโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษานครนายก
- 3) สำนักงานโครงการชลประทานนครนายก
โดย นายจุมพล รักษาศรี ตำแหน่งนายช่างชลประทาน 8

2.2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

- 1) องค์การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก
โดย นายสุนทร กาลิก ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง
- 2) องค์การบริหารส่วนตำบลศรีนาวา อำเภอเมืองนครนายก
โดย นายสิโรจน์ แสงชล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศรีนาวา
รักษาราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีนาวา
- 3) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหญ่ อำเภอเมืองนครนายก
โดย นายชนชาติ สว่างอารมณ์ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหญ่
- 4) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก
โดย นายประเสริฐ พงศ์สิริวิวัฒน์ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง
- 5) เทศบาลเมืองนครนายก
โดย นายอภิชาติ เทพวุฒิสถาพร ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองนครนายก
- 6) เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองนครนายก
โดย นายธีระพงษ์ บำรุงเขต ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

2.7. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา อำเภอเมืองนครนายก

โดย นายธีระพงศ์ ธรรมมาลัย ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลสาริกา

2.8. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

โดย นายมนตรี ปิยาภุต ตำแหน่ง ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

2.9. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก

โดย นางอริษา โรจนสุวรรณ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ ททท. สำนักงานนครนายก

ข้อ 1 หลักการและเหตุผล

ตามที่คณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาและแก้ไขปัญหาน้ำตกกลาง ตอน ตะวันออก สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการจัดประชุมหน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัดนครนายก เพื่อบริหารการทำงานร่วมกัน ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวน้ำตกสาริกา จากผลของการประชุมครั้งนี้ ทำให้ทราบปัญหาเรื่องที่ดินของรัฐกับที่ดินเอกชน ในพื้นที่บริเวณน้ำตกสาริกา ซึ่งในขณะนี้ยังไม่สามารถพิสูจน์ทราบและหาข้อยุติได้ จากปัญหาดังกล่าว จึงส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกสาริกา อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่บุคคลทั่วไปและนักท่องเที่ยว ในอดีตรู้จักเป็นอย่างดี และยกย่องว่าเป็นน้ำตกที่สวยงาม อันเป็นที่เชิดหน้าแก่ชาวจังหวัดนครนายก เป็นผลทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนลดลง เป็นผลทำให้ประชาชนในท้องถิ่น สูญเสียรายได้จากการจำหน่ายอาหาร สินค้าของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยว

ดังนั้น เพื่อให้ชาวจังหวัดนครนายก ได้รับประโยชน์สูงสุด และสามารถบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อันมีคุณค่า ควรแก่การอนุรักษ์และหวงแหน ให้กลับมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติอย่างยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังมีรายชื่อดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการแก้ไขปัญหาน้ำตกสาริกา เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ฉบับนี้ ขึ้น

ข้อ 2 วัตถุประสงค์

2.1. เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจ ในการกำหนดแผน และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

LIART

2.3. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

โดย นายมนตรี ปิยาภูถ ดำแหน่ง ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

2.10. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก

โดย นางอริษา โรจนสุวรรณ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการการ ททท. สำนักงานนครนายก

ข้อ 1 หลักการและเหตุผล

ตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ได้พระราชทานเชื่อนขุนด่านปราการชล ให้แก่ พสกนิกรชาวจังหวัดนครนายก และจังหวัดใกล้เคียง เพื่อแก้ปัญหาและใช้ประโยชน์ตามแนวพระราชดำริของ พระองค์ คือ “ลดน้ำยามท่วม เดิมน้ำยามแล้ง แปลงดินยามเปรี้ยว” ส่งผลให้ก่อประโยชน์อย่างมหาศาล ทั้ง ด้านการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นอกจากนี้ ยังได้รับผลประโยชน์ได้จากการมีปริมาณน้ำตลอดปี ก่อให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการผจญภัย ตลอดจนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในลำน่านครนายก อีกทางหนึ่งด้วย

ในการบริหารจัดการน้ำ เพื่อยังประโยชน์ตามปณิธาน ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ สำนักงานโครงการส่งน้ำ บำรุง รักษาเชื่อนขุนด่านปราการชล ได้มีการบริหารจัดการน้ำ โดยให้ความสำคัญกับการจัดสรรน้ำให้กับภาคการเกษตรอย่างพอเพียง และเหมาะสมกับช่วงฤดูกาลเพาะปลูก และในช่วงฤดู เก็บเกี่ยว ก็สามารถควบคุมระดับปริมาณน้ำไม่ให้มีผลกระทบต่อผลผลิตของเกษตรกรในพื้นที่ สำหรับปริมาณ น้ำที่เหลือเก็บกักไว้ตามมาตรฐานระดับการควบคุม สามารถจัดสรรน้ำเพื่อประโยชน์ต่อกิจกรรมท่องเที่ยว ทางน้ำ ก่อให้เกิดรายได้เสริม และรายได้จากการท่องเที่ยวแก่ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น แต่ในสภาพปัจจุบัน การจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ประชาชนในท้องถิ่นให้ความสนใจ ในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ เพิ่ม สร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัว และมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ทำให้การบริหารจัดการน้ำขาดการบูรณาการ แผนงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องเร่งสร้างความร่วมมือ และการบูรณาการแผนงานร่วมกัน อันจะ ก่อให้เกิดการบริหารจัดการน้ำตามวัตถุประสงค์ และสนองตอบต่อการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำอย่างเป็นระบบ และ ยั่งยืนต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้ชาวจังหวัดนครนายก ได้รับประโยชน์สูงสุด และสามารถบริหารจัดการน้ำ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดแบบครบวงจร เชื่อมโยงรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้คนตามลำน่านครนายก คณะอนุกรรมการ วิสามัญพิจารณาศึกษา และแก้ไขปัญหาน้ำ ภาคกลาง ตอนตะวันออก สภาผู้แทนราษฎร ได้ร่วมกับจังหวัด นครนายก จัดประชุมหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต ขึ้น

LIRIT

ข้อ 2 วัตถุประสงค์

2.1. เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ อันจะนำมาซึ่งความเข้าใจ ในการกำหนดแผน และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

2.2. เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ในการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน โดยการศึกษา ค้นคว้า และนำองค์ความรู้ ภูมิปัญญาของท้องถิ่น นำเสนอวัฒนธรรม ประเพณี และอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของชุมชน ให้ปรากฏต่อสายตาผู้มาเยี่ยมชม หรือนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

2.3. เพื่อให้เกิดการทำงานเชิงบูรณาการ ในการวางแผน การจัดสรรทรัพยากรการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางน้ำเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด และเป็นไปในทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน

2.4. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการริเริ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในพื้นที่ ให้สามารถรองรับการท่องเที่ยวและเป็นทางเลือกใหม่แก่นักท่องเที่ยว อันจะนำมาซึ่งการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชน

ข้อ 3 ขอบเขตการดำเนินการ

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ดำเนินการตามวัตถุประสงค์และขอบเขตการดำเนินการ ดังนี้

3.1. หน่วยงานกรมชลประทาน ได้แก่ สำนักงานโครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษาเขื่อนขุนด่านปราการชล สำนักงานโครงการชลประทานนครนายก เป็นผู้ประสานการขออนุญาตให้ใช้พื้นที่ ตลอดจนสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว ในการจัดบริหารจัดการน้ำ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ เช่น การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การรักษา ฟื้นฟู สภาพทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ รวมถึงการปล่อยน้ำเพื่อรักษาระดับน้ำในแม่น้ำนครนายก ให้เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ ทั้งนี้ ให้ยึดวัตถุประสงค์หลัก ตามภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ของสำนักงานโครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษาเขื่อนขุนด่านปราการชล และหรือของกรมชลประทานที่กำหนดไว้

3.2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายชื่อตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าวข้างต้น เป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม หรือค้นหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ ให้สอดคล้องกับศักยภาพ และอัตลักษณ์ของชุมชน สนับสนุนการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาองค์ความรู้ ฟื้นฟู อนุรักษ์วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น, การจัดเก็บผลประโยชน์ และจัดสรรทรัพยากรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานชลประทานในพื้นที่ รับผิดชอบดูแลรักษาสภาพของแม่น้ำนครนายก ให้มีความสะอาด ทักษณียภาพที่สวยงาม มีจุดเด่น ดึงดูดความสนใจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำใน

LIRT

อนาคต ตลอดจนการสร้างระบบการดูแลความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวที่จะมาใช้บริการ นอกจากนี้ ให้ศึกษาแนวทางความร่วมมือ หรือจัดทำแผนธุรกิจการลงทุนร่วมกับภาคเอกชน จัดการท่องเที่ยว ในชุมชน ภายใต้กรอบ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของ ท้องถิ่น จะต้องมีการบูรณาการร่วมกับจังหวัด และหน่วยงานของกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา อันได้แก่ สำนักงานการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดนครนายก และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก และคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของ จังหวัด และตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551

3.3. หน่วยงานสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยสำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดนครนายก เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด และเป็น เจ้าภาพหลักในการบูรณาการแผนงาน /โครงการ ตลอดจนการผลักดันให้เกิดการจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อพัฒนาและฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามเส้นทางเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ ให้เกิดเส้นทาง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวตลอดแม่น้ำนครนายก

3.4. หน่วยงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก เป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนการตลาด และประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนให้คำปรึกษา และเสนอแนะในการกำหนดรูปแบบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้สามารถ ดึงดูดความสนใจแก่นักท่องเที่ยว

ข้อ 4 เงื่อนไขบันทึกข้อตกลง

4.1. หน่วยงานต่าง ๆ ที่ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต จะต้องจัดศึกษา สำรวจ และจัดทำแผนงาน /โครงการต่าง ๆ ในกรอบความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในบันทึก ข้อตกลง ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดนครนายก (พ.ศ.2551 – 2554) และ ยุทธศาสตร์ของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผน

4.2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงนี้ ต้องปฏิบัติตามขอบเขตการ ดำเนินงานที่กำหนดไว้ ในข้อ 3 โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ แม้ว่าจะมีการสับเปลี่ยน - โยกย้ายผู้บริหาร หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามขอบเขตการดำเนินงาน

4.3. ให้จังหวัดนครนายก แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการดำเนินการ และรายงานผล การดำเนินการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ เพื่อประสานการปฏิบัติในระดับกรม ตามบันทึกข้อตกลงนี้ โดย มอบหมายให้สำนักงานโครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษาเขื่อนขุนด่านปราการชล เป็นกรรมการและเลขานุการ และสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

LIRIT

ข้อ 5 การลงนามความร่วมมือ

เพื่อแสดงถึงความตั้งใจ และการมีส่วนร่วม ตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (Memorandum of understanding : MOU) การบูรณาการแผนการจัดการเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และ วิถีชีวิต ฉบับนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามรายนาม ข้างท้ายนี้ จึงได้ลงนามบันทึกข้อตกลงร่วมกัน เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ณ ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดนครนายก (ห้องประชุมผู้ว่าราชการจังหวัด) ชั้น 2

ผู้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ)
(นายไพรัตน์ สกลพันธ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก

ผู้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ)
(นายสมชัย ธรรมศักดิ์)
ตำแหน่ง หัวหน้าโครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษา
เขื่อนขุนด่านปราการชล

(ลงชื่อ)
(นายอำนาจ ยาคี)
ตำแหน่ง หัวหน้าโครงการส่งน้ำ และบำรุงรักษา
นครนายก

(ลงชื่อ)
(นายจุมพล รักษาศรีชัย)
ตำแหน่งหัวหน้าโครงการชลประทาน นครนายก

(ลงชื่อ)
(นายสุนทร กาลิก)
ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลหินตั้ง

(ลงชื่อ)
(นายสิโรตม์ แสงสาย)
ตำแหน่ง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลศรีนาวา

(ลงชื่อ)
(นาง มุศลิณี ทวีทรัพย์อมร)
ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์

(ลงชื่อ).....

(นายประเสริฐ พงศ์ศิริวัฒน์)

ตำแหน่ง นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลท่าช้าง

(ลงชื่อ).....

(นายสุภกฤษณ์ ลัมสิทธิ์)

ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรี
แทนนายกเทศมนตรีเมืองนครนายก

(ลงชื่อ).....

(นายธีระพงษ์ บำรุงเขต)

ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง
แทนนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าช้าง

(ลงชื่อ).....

(นายมนตรี ปิยากุล)

ตำแหน่ง ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก

(ลงชื่อ).....

(นางอริชา ไรจนสุวรรณ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ ททท. สำนักงานนครนายก

สักขีพยานการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

(ลงชื่อ).....

(นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์)

ตำแหน่ง ประธานอนุกรรมการแก้ปัญหาน้ำฯ
สภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ).....

(นายอนุรักษ์ รชนิรมณ์)

ตำแหน่ง ที่ปรึกษาอนุกรรมการแก้ปัญหาน้ำฯ
สภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ).....

(นายวิกิจ อิศระเสนารักษ์)

ตำแหน่ง อนุกรรมการแก้ปัญหาน้ำฯ
สภาผู้แทนราษฎร

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

LI RT

บัญชีรายชื่อหัวหน้าหน่วยงานที่ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

ในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2551 เวลา 10.30 น.

ชุดที่ 1 การบูรณาการแผนการจัดการแก้ไขปัญหาค้นคืนศสกรีกา เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน	หน่วยงาน	มือถือ
1	นายสมัย ธรรมสัจชัย	หัวหน้าโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา เขื่อนขุนด่านปราการชล	สำนักงานโครงการส่งน้ำและ บำรุงรักษานครนายก	กรมชลประทาน	081-3070773
2	นายณรงค์ มหรรณพ	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	กรมอุทยานสัตว์ป่า และพันธุ์พืช	089-6690006
3	นางชนินันท์ ศรีธีระวิศาล	แทนที่ดินจังหวัดนครนายก	สำนักงานที่ดินจังหวัดนครนายก	กรมที่ดิน	089-4224688
4	นางรุ่งรัศมี ภิสูงเนิน	ธนาภิรักษ์พื้นที่นครนายก	สำนักงานธนาภิรักษ์พื้นที่นครนายก	กรมธนารักษ์	081 - 3430919
5	นายสมเดช รุ่งธรรมมานนท์	ปลัดอำเภอเมืองนครนายก	อำเภอเมืองนครนายก	กรมการปกครอง	037-311270
6	นางฉวีลักษณ์ วิรัชชัย	โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครนายก	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดนครนายก	กรมโยธาธิการและ ผังเมือง	081 - 7624962
7	นายธีรพงษ์ ธรรมมาลัย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา	องค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา	กรมการปกครองท้องถิ่น	081 - 3026692
8	นายมนตรี ปิยาภัก	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครนายก	สำนักงานปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา	081 - 7601961
10	นางอริษา โรจนสุวรรณ	ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)	081 - 4214363

บัญชีรายชื่อหัวหน้าหน่วยงานที่ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

ในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2551 เวลา 10.30 น.

ชุดที่ 2 การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ การศึกษาเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน	หน่วยงาน	มือถือ
1	นายชุมพล รักษาศรัย	หัวหน้าโครงการชลประทานจังหวัดนครนายก	สำนักงานชลประทานจังหวัดนครนายก	กรมชลประทาน	081-8134465
2	นายณรงค์ มหรรณพ	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	กรมอุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืช	089-6490006
3	นายธีรพงษ์ ธรรมมาลัย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา	องค์การบริหารส่วนตำบลสาริกา	กรมการปกครองท้องถิ่น	081 - 3026692
4	นายสุนทร กาลิก	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง	องค์การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง	กรมการปกครองท้องถิ่น	081 - 6632423
5	นายสัมฤทธิ์ แสงดา	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ	องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ	กรมการปกครองท้องถิ่น	085 - 9502775
6	ร.ศ.ณรงค์ หาญวิสัย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาหินลาด	องค์การบริหารส่วนตำบลนาหินลาด	กรมการปกครองท้องถิ่น	089 - 8321579
7	นายมนตรี ปิยาภู	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	081 - 7601961
8	นางอริษา โรจนสุวรรณ	ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)	081 - 4214363

บัญชีรายชื่อหัวหน้าหน่วยงานที่ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

ในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2551 เวลา 10.30 น.

ชุดที่ 3. ข้อตกลงความร่วมมือ: การบูรณาการแผนการจัดการท่องเที่ยวทางน้ำ คือวัฒนธรรม และวิถีชีวิต

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน	หน่วยงาน	มือถือ
1	นายสมัย ธรรมสัจชัย	หัวหน้าโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา เขื่อนจุฬาภรณ์การชล	สำนักงานโครงการส่งน้ำและ บำรุงรักษาเขื่อนจุฬาภรณ์การชล	กรมชลประทาน	081 - 3070793
2	นายอำนาจ ยาศิ	หัวหน้าโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา นครนายก	สำนักงานโครงการส่งน้ำและ บำรุงรักษานครนายก	กรมชลประทาน	081 - 8650435
3	นายจุมพล รักษาศรีชัย	หัวหน้าโครงการชลประทานนครนายก	โครงการชลประทานนครนายก	กรมชลประทาน	081 - 8134465
4	นายสุนทร กาลิก	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง	องค์การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง	กรมการปกครองท้องถิ่น	081 - 6632423
5	นายสิโรจน์ แสงสาย	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศรีนาวา	องค์การบริหารส่วนตำบลศรีนาวา	กรมการปกครองท้องถิ่น	085 - 9175949
6	นายบุญเจือ ทรัพย์ออบรม	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน ใหญ่	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหญ่	กรมการปกครองท้องถิ่น	086 - 3878107
7	นายประเสริฐ พงศ์สิริวัฒน์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง	กรมการปกครองท้องถิ่น	081 - 8630044
8	นายศุภกฤษณ์ ้วยสิทธิ์	รองนายกเทศมนตรีเมืองนครนายก	เทศบาลเมืองนครนายก	กรมการปกครองท้องถิ่น	081 - 4442828
9	นายธีระพงษ์ บำรุงเขต	แทนนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง	องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง	กรมการปกครองท้องถิ่น	086 - 8111398
10	นายมนตรี ปิยาภู	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครนายก	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครนายก	สำนักงานปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา	081 - 7601961
11	นางอริษา โรจนสุวรรณ	ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครนายก	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)	081 - 4214363

ภาคผนวก ค

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พ.ศ....

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

เหตุผล

โดยที่ทรัพยากรน้ำเป็นทรัพยากรและปัจจัยที่สำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเป็นฐานรากในการพัฒนาประเทศ แต่พระราชบัญญัติเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำที่มีอยู่ปัจจุบันเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะด้าน เช่น การชลประทาน คลองและทางน้ำ น้ำบาดาล เป็นต้น ยังไม่มีพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่เป็นหลัก หรือแม่บทด้านทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานให้กับทั้งส่วนราชการ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ชุมชน และประชาชน ให้ครอบคลุมพื้นที่แหล่งน้ำ เชื้อน อ่างเก็บน้ำ ระบบชลประทาน ฝ่าย พื้นที่ใช้น้ำ รวมไปถึงการให้บริการน้ำ ทั้งที่เป็นสาธารณะการเกษตร การอุตสาหกรรม รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๕ (๔) ได้ระบุไว้ว่า “จัดให้มีแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติอื่นอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล” โดยพระราชบัญญัตินโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำนี้จะ เป็นกรอบในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่เกี่ยวข้อง กับ ๓ กระทรวงหลัก คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ระเบียบ ต่างๆ ที่ต้องเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดการประสานการดำเนินงาน ให้เกิดประสิทธิภาพ ลดความเสียหาย เกิดความมั่นคง เป็นธรรมและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ทรัพยากรน้ำในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ รวมถึงทรัพยากรน้ำที่อยู่ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าด้วย แต่การผ่านหรือเข้าไปบนพื้นดินในเขตดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทรัพยากรน้ำ” หมายความว่า น้ำในบรรยากาศ น้ำบนผิวดินที่ไหลตามธรรมชาติ น้ำใต้ดิน น้ำในทะเลอาณาเขต คลอง แม่น้ำ หนอง บึง พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งต้นน้ำ และแหล่งน้ำระหว่างประเทศที่ประเทศไทยอาจนำมาใช้

“แหล่งน้ำธรรมชาติ” หมายความว่า แหล่งรวมน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง น้ำบาดาล แหล่งน้ำที่เกิดขึ้นจากการกระทำของธรรมชาติ ซึ่งแบ่งออกเป็นน้ำผิวดิน และน้ำใต้ดิน

“แหล่งน้ำสาธารณะ” หมายความว่า สระน้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง บาง สาธารณะที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน

“พื้นที่ต้นน้ำ” หมายความว่า พื้นที่ตอนบนของลำน้ำซึ่งล้อมรอบโดยสันเขา หรือสันปันน้ำรับน้ำฝนที่ตกลงมาให้ไหลลงไปรวมเป็นร่องน้ำต้นกำเนิดของแม่น้ำ

“น้ำใต้ดิน” หมายความว่า แหล่งสะสมน้ำใต้ผิวดิน น้ำจืดที่ขังอยู่ในช่องว่างของดินหรือหินเกิดจากการไหลซึมของน้ำผิวดินผ่านชั้นดินลงไปกักเก็บอยู่ใต้ผิวดิน

“การชลประทาน” หมายความว่า กิจการที่กรมชลประทานจัดทำขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งน้ำ หรือเพื่อกักเก็บ รักษา ควบคุม ส่ง ระบาย หรือแบ่งน้ำ เพื่อเกษตรกรรม การพลังงาน การสาธารณสุข โภค หรือการอุตสาหกรรม และหมายความรวมถึงการป้องกันความเสียหายอันเกิดจากน้ำก้นรวมทั้งการคมนาคมทางน้ำซึ่งอยู่ในเขตชลประทานด้วย

“สภาวะวิกฤต” หมายความว่า การเกิดสาธารณภัยเกี่ยวกับน้ำ

“พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม” หมายความว่า พื้นที่ลุ่มน้ำหรือพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งมีโอกาสเกิดน้ำท่วมจากสาเหตุน้ำไหลหลากล้นตลิ่งลำน้ำ หรือจากพื้นที่ข้างเคียง หรือน้ำท่วมขังจากปริมาณฝนตกหนักในพื้นที่เอง

“พื้นที่เสี่ยงแล้ง” หมายความว่า พื้นที่ห่างไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งมีโอกาสขาดแคลนน้ำ ทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ได้ง่าย หรืออยู่ในบริเวณที่มีปริมาณน้ำฝนตกค่อนข้างน้อย มีแหล่งน้ำธรรมชาติน้อย

“พื้นที่ชุ่มน้ำ” หมายความว่า พื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ชื้นแฉะ พื้นที่ลุ่มน้ำ มีน้ำท่วม มีน้ำขัง พื้นที่พรุ พื้นที่แหล่งน้ำทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีน้ำขังหรือท่วมอยู่ถาวรและชั่วคราว ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งและน้ำไหล ทั้งที่เป็นน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม

“พื้นที่ลุ่มน้ำ” หมายความว่า พื้นที่ซึ่งเมื่อฝนตกลงมาแล้ว น้ำจะไหลรวมกับลงสู่แม่น้ำ ทะเลสาบ หรืออ่างเก็บน้ำนั้นๆ พื้นที่รอบลำน้ำที่ล้อมรอบด้วยแนวสันเขาและสันปันน้ำ ซึ่งรองรับน้ำฝนทั้งหมดที่ตกลงในพื้นที่ ไหลไปรวมกันในลำน้ำนั้น

“แนวเขตถอยร่น” หมายความว่า ที่ดินริมนอกสุดของชายตลิ่ง ด้านแผ่นดินที่เป็นแนวป้องกันทางชีวภาพที่กำหนดขึ้น โดยการปรึกษาหารือ และตกลงร่วมกันของชุมชนริมตลิ่งแต่ละช่วงค่อช่วง โดยปราศจากสิ่งปลูกสร้าง ยกเว้น สิ่งปลูกสร้างสาธารณะที่ได้รับความยินยอมจากชุมชนชายฝั่ง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

“ผู้ใช้น้ำ” หมายความว่า บุคคลผู้ใช้ประโยชน์แหล่งน้ำ

“องค์กรผู้ใช้น้ำ” หมายความว่า การรวมกลุ่มของผู้ใช้น้ำตั้งแต่ ๒ รายขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำใดๆ ร่วมกัน และลดปัญหาความขัดแย้ง

“มลพิษ” หมายความว่า มลพิษทางน้ำตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้พื้นที่ลุ่มน้ำตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพื้นที่จัดการทรัพยากรน้ำ ที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการ จัดการร่วมกันอย่างเป็นองค์รวมและบูรณาการ ในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืนตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑ สิทธิในทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๗ ภายใต้บทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทรัพยากรน้ำในแหล่งน้ำสาธารณะเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ประชาชนย่อมมีสิทธิในการเข้าถึงและใช้ทรัพยากรน้ำอย่างเพียงพอและ

เหมาะสม แต่การใช้สิทธินั้นต้องไม่เกินความจำเป็นแก่ประโยชน์ในกิจกรรมหรือที่ดินของตนจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายเกินสมควรแก่บุคคลอื่นในการใช้ทรัพยากรน้ำ หรือแก่เจ้าของที่ดินริมแหล่งน้ำนั้น

สิทธิในการใช้น้ำเพื่อการดำรงชีพ การอุปโภคบริโภคในครัวเรือน การเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อการยังชีพ ถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่รัฐต้องจัดให้ทั่วถึงและเป็นธรรมโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

มาตรา ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งมีน้ำพุเกิดขึ้นหรือมีน้ำไหลผ่านตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะบนดินหรือใต้ดิน ย่อมมีสิทธิเก็บกักหรือใช้น้ำนั้น ได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในที่ดินของตน

หมวด ๒

องค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กนช.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานคนที่สาม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงพลังงาน อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนผู้ใช้น้ำ จำนวนสามคน ผู้แทนลุ่มน้ำจำนวนสามคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนสามคน ผู้แทนองค์กรเอกชนจำนวนหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกสี่คน เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

การคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้คัดเลือกและแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๑๐ ให้องค์กรผู้ใช้น้ำ คณะกรรมการลุ่มน้ำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนคัดเลือกผู้แทนในส่วนของตนเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็น กนช. ตามมาตรา ๙

รายละเอียด หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการคัดเลือกผู้แทนแต่ละส่วนตามวรรคหนึ่ง ให้
เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ให้คณะรัฐมนตรีใช้ดุลพินิจแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ จำนวนสี่คน
ให้กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนลุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ได้รับคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ จัดให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อ
คัดเลือกและเสนอชื่อบุคคลที่จะให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งภายในหนึ่งเดือน
นับแต่วันที่กรรมการผู้แทนลุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และกรรมการผู้แทนองค์กรเอกชนได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐

หากยังไม่มีการคัดเลือกและเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิครบถ้วนภายในระยะเวลาตามวรรคสอง
ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่คณะรัฐมนตรีใช้ดุลพินิจแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
ระยะเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามวรรคสอง และให้กรรมการอื่น ที่ได้รับการแต่งตั้งจาก
คณะรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็น กนช. ไปพลางก่อน ทั้งนี้ให้ถือว่า กนช. มีกรรมการครบถ้วนและสามารถ
ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ได้

ให้สำนักงานเลขาธิการ กนช. ประสานงานให้มีการประชุมตามวรรคสอง

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนลุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น และกรรมการผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนลุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และกรรมการผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสอง
วาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบวาระตามมาตรา ๑๒ กรรมการผู้แทนผู้
ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนลุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้แทนองค์กรเอกชนที่
ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนผู้ใช้น้ำ กรรมการผู้แทนลุ่มน้ำ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้เริ่มดำเนินการตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๕ กนช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดมาตรการ แนวทาง เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับดำเนินการตามนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

(๓) กำหนดระเบียบการจัดสรรทรัพยากรน้ำ จัดลำดับความสำคัญเพื่อการจัดสรรทรัพยากรน้ำ กำหนดสิทธิในทรัพยากรน้ำของแต่ละลุ่มน้ำ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตใช้และจัดสรรทรัพยากรน้ำขององค์กรผู้ใช้น้ำ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้บริการน้ำ

(๕) กำหนดขอบเขตลุ่มน้ำ และแต่งตั้งคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๖) จัดให้มีการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำ และให้มีการประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำกับหน่วยงานอื่นๆ

(๗) จัดให้มีประมวลกฎหมายทรัพยากรน้ำ และปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

(๘) จัดให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

(๙) เสนอจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการในสภาวะวิกฤต

(๑๐) ดำเนินการ โกล่เกลี่ยและพิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

(๑๑) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้ใช้น้ำ

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรรรายได้ และเงินอุดหนุน

(๑๓) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำกฎ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๖ กนช. มีอำนาจออกระเบียบ หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการในการกำหนดขอบเขตลุ่มน้ำ และการแต่งตั้งคณะกรรมการลุ่มน้ำ ตามมาตรา ๑๕(๕)

ระเบียบ หลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๗ การประชุมของ กนช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธาน กนช. เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีประธาน กนช. หรือประธาน กนช. ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ถ้าไม่มีประธาน กนช. หรือประธาน กนช. ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และรองประธาน กนช. คนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธาน กนช. คนที่สองทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ถ้าไม่มีประธาน กนช. หรือประธาน กนช. ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และรองประธาน กนช. คนที่หนึ่งและคนที่สอง ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ กนช. ที่มาประชุมเลือก กนช. คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ กนช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้รับผิดชอบ ในกิจการด้านต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่ของ กนช. เพื่อเสนอรายงานต่อ กนช. หรือดำเนินการตามที่ กนช. มอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๘ กนช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ หรือมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ได้รับมอบหมายได้ ทั้งนี้ วิธีการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามที่ กนช. กำหนด

มาตรา ๑๙ ให้ กนช. ได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการตาม มาตรา ๑๘ คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต และคณะกรรมการการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้เป็นไปตามที่ กนช. กำหนด

LIART

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กนช. คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ ส่งเอกสาร หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มาพิจารณา ตลอดจนเชิญบุคคลใดมาชี้แจง ให้ข้อเท็จจริง ความเห็น หรือให้ส่งเอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องได้

ส่วนที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

มาตรา ๒๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สังกัดสำนัก นายกรัฐมนตรี มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำหน้าที่เลขานุการให้แก่ กนช.
- (๒) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้ใช้น้ำ
- (๓) เสนอความคิดเห็น และจัดทำนโยบายและแผน มาตรการ แนวทาง ในการจัดการ ทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ การคุ้มครอง การอนุรักษ์ และการฟื้นฟู ทรัพยากรน้ำ ต่อ กนช.
- (๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ
- (๕) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนและ โครงการเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำต่อ กนช.
- (๖) เสนอแนะการจัดทำกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง กำกับดูแล ประเมินผล และติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการใดๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้ง ประสานการปฏิบัติตามนโยบาย แผน และการใช้บังคับกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรน้ำ
- (๗) จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนิน กิจการต่าง ๆ
- (๘) รวบรวมและจัดเตรียมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ และริเริ่มกิจกรรมหรือ โครงการใด ๆ เพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินงานของ กนช.
- (๙) ศึกษา วิจัย เกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งสร้างความเข้าใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการใช้ การพัฒนา การ บริหารจัดการ การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ
- (๑๐) ประสานงานติดตาม ประเมินผล การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับ มอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ ให้เป็นไปตามแนวทางและนโยบายในการจัดการทรัพยากรน้ำ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำ ของหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกัน

(๑๑) ดำเนินการสำรวจ และขึ้นทะเบียน องค์กรผู้ใช้น้ำ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งประสานและติดตามการดำเนินการ

(๑๒) จัดทำคำขอจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ กนช.

(๑๓) ปฏิบัติการใดๆ ตามที่ กนช. มอบหมาย

ส่วนที่ ๓

ลุ่มน้ำและคณะกรรมการลุ่มน้ำ

มาตรา ๒๒ การกำหนดลุ่มน้ำให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยพิจารณาสภาพอุทกวิทยา สภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศน์ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงวัฒนธรรม จารีตประเพณี และวิถีชีวิตของประชาชนด้วย

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งให้มีแผนที่แสดงเขตลุ่มน้ำแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา แผนที่ดังกล่าวให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๓ เมื่อ ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๒ แล้ว ให้ กนช. แต่งตั้ง คณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำนั้น ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนหน่วยงานของรัฐ จำนวนสิบคน

(๒) ผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้นที่คัดเลือกกันเอง จำนวน สามคน

(๓) ผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำนั้นที่คัดเลือกกันเอง จำนวนเจ็ดคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ ในด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือที่เกี่ยวข้อง จำนวนสี่คน

คุณสมบัติและวิธีการสรรหากรรมการดังกล่าว ให้เป็นไปตามแนวทางที่ กนช. กำหนด ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการและเลือกกรรมการ อีกสองคนเป็นรองประธานกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการลุ่มน้ำเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๔ กรรมการลุ่มน้ำมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก ติดต่อกันไม่เกินสองวาระ

มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๔ พ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

LIRT

(๓) กนช. มีมติให้ออกเพราะบกพร่อง "ไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติ เสื่อมเสียหรือ
หย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ถูกได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้
กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

มาตรา ๒๖ ให้นำมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการลุ่มน้ำด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
โดยทั่วไปในเขตลุ่มน้ำ รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนแม่บทการพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์
ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำเสนอและขอคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงานและ โครงการต่อ กนช.

(๒) กำหนดแผนการใช้น้ำ และจัดสรรน้ำรวมถึงจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำ
และ กำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ภายใต้กรอบและแนวทางที่ กนช. กำหนด

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบในการพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การ
ฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ ทั้งนี้ ภายใต้กรอบและแนวทางที่ กนช. กำหนด

(๔) พิจารณาคำขออนุญาตการใช้น้ำประเภทที่ ๑

(๕) รับเรื่องร้องทุกข์ โทก่เกลี้ยและชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการลุ่มน้ำ หรือตามที่ กนช. มอบหมาย

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการลุ่มน้ำประจำสาขาเพื่อ
ปฏิบัติหน้าที่ในเขตท้องที่ที่คณะกรรมการลุ่มน้ำกำหนดในเขตลุ่มน้ำที่ตนรับผิดชอบได้ตามความจำเป็นโดย
เสนอความเห็นชอบต่อ กนช.

จำนวน องค์ประกอบ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามระเบียบที่ กนช. กำหนด

มาตรา ๒๙ ให้คณะอนุกรรมการลุ่มน้ำประจำสาขามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนงานและโครงการเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำสาขาคณะอนุกรรมการลุ่มน้ำ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการ
บังคับใช้กฎหมาย

LIART

(๓) ให้ความเห็นประกอบการอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่ ๑ ในเขตลุ่มน้ำสาขา
ต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน การให้ความรู้และรณรงค์
การสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในการใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและ
การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำสาขา

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำมอบหมาย

มาตรา ๓๐ ให้นำมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับกับการประชุมและ
การดำเนินการของคณะกรรมการลุ่มน้ำและคณะอนุกรรมการลุ่มน้ำประจำสาขาด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการลุ่มน้ำใดแล้ว ให้มีการจัดตั้งสำนักงาน
เลขานุการคณะกรรมการลุ่มน้ำ สังกัดสำนักงาน กนช. โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรผู้ใช้น้ำ จัดทำ
แผนแม่บท และบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู
และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และกฎหมายเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำ ในเขตลุ่มน้ำนั้น

(๒) ศึกษา วิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนแม่บท การบริหารจัดการ
ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำนั้น

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำนั้น

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้ความรู้ และรณรงค์การสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในการใช้น้ำ
การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำนั้น

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำมอบหมาย

หมวด ๓

องค์กรผู้ใช้น้ำ

มาตรา ๓๒ หากพื้นที่ใดมีผู้ใช้น้ำรวมกลุ่มกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ร่วมกัน
เกี่ยวกับ การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ของตนเอง
สามารถจดทะเบียนเพื่อจัดตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำได้

ให้กลุ่มผู้ใช้น้ำซึ่งได้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอจดทะเบียน และการอนุมัติให้จัดตั้งองค์กร
ผู้ใช้น้ำ ให้กำหนดในกฎกระทรวง

กลุ่มผู้ใช้น้ำที่ไม่จดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง "ไม่ถูกต้องสิทธิในการได้รับการจัดสรรน้ำในกรณีที่เกิดภาวะขาดแคลนน้ำ ตามมาตรา ๖๐

มาตรา ๓๓ องค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งได้จดทะเบียนตามมาตรา ๓๒ และกลุ่มผู้ใช้น้ำตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่นมีสิทธิเข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการดำเนินงาน การใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ โดยการประสานงานและทำงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้องค์กรผู้ใช้น้ำมีหน้าที่ให้ร่วมมือ สนับสนุนหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนา การบริหารจัดการ การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่

มาตรา ๓๔ องค์กรผู้ใช้น้ำและกลุ่มผู้ใช้น้ำ อาจขออนุญาตใช้ และมีอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรน้ำให้แก่สมาชิกของตน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๓๕ บทบัญญัติมาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๔ ย่อมไม่ตัดสิทธิผู้ใช้น้ำที่จะรวมตัวกันเป็นกลุ่มผู้ใช้น้ำตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่นหรือกลุ่มผู้ใช้น้ำในรูปแบบอื่น

หมวด ๔ นโยบายทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๓๖ ให้ กนช. มีอำนาจกำหนดนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ บรรจุนโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติดังกล่าวลงในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในโอกาสแรกที่สามารถทำได้

นโยบายทรัพยากรน้ำแห่งชาติควรประกอบด้วย การพัฒนา การจัดสรรน้ำ การชลประทาน การบริหารจัดการพื้นที่แหล่งน้ำ การบริหารจัดการน้ำท้องถิ่น การบริหารจัดการ ความมั่นคง ความเสี่ยงและการบรรเทาวิกฤต การประเมินและติดตามผล

มาตรา ๓๗ เพื่อให้การจัดการทรัพยากรน้ำเป็นไปอย่างบูรณาการในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน กนช. พึงจัดให้มีนโยบาย ระเบียบ หรือข้อบังคับในการจัดการทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกันในทุกด้านอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

LIRT

หากมีการกำหนดนโยบายทรัพยากรน้ำไว้ แต่ยังไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับในเรื่องนั้น กนช. พึงจัดให้มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้สอดคล้องครบถ้วนกับนโยบายนั้นอย่างบูรณาการ

หากมีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ทรัพยากรน้ำในเรื่องนั้น กนช. พึงจัดให้มียุทธศาสตร์ทรัพยากรน้ำในเรื่องนั้น ให้สอดคล้องครบถ้วนกับกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้นอย่างบูรณาการ

มาตรา ๓๘ ในการจัดทำยุทธศาสตร์ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ให้ กนช. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ กนช. กำหนด

ให้นำมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็น โดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ ให้ กนช. นำผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว มาเป็นแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์ทรัพยากรน้ำแห่งชาติด้วย

ยุทธศาสตร์ทรัพยากรน้ำแห่งชาตินั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลบังคับใช้ได้

มาตรา ๔๐ ให้ กนช. กำหนดระเบียบการจัดสรรน้ำในสภาวะปกติ การจัดสรรน้ำในสภาวะวิกฤติ และจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร การอุตสาหกรรม การใช้และการบริการน้ำขนาดใหญ่ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งการกักเก็บน้ำ โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและสมเหตุสมผล เพื่อให้การใช้น้ำมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน และเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบการจัดสรรน้ำและจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี

ระเบียบการจัดสรรน้ำและจัดลำดับความสำคัญของการใช้น้ำนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลบังคับใช้ได้

มาตรา ๔๑ ให้ กนช. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และต้องปรับปรุงนโยบายดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เปลี่ยนแปลงไป

LI RT

หมวด ๕

การพัฒนา พื้นฟู กลุ่มครองและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๔๒ กนช. มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้การทำโครงการประเภทใดหรือขนาดใด รวมทั้งการพิจารณาอนุญาตให้ทำโครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวภายในลุ่มน้ำที่อาจส่งผลกระทบต่อลุ่มน้ำ ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในลุ่มน้ำ ก่อนการดำเนินการหรืออนุญาต

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในลุ่มน้ำด้วย

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพื้นที่ต้นน้ำลำธาร รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่ต้นน้ำลำธารเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๔ ให้กรมทรัพยากรน้ำรับผิดชอบในการจัดให้มีแผนที่พื้นที่กลุ่มลุ่มน้ำ พื้นที่ลุ่มน้ำ จัดทำข้อมูลทะเบียนแหล่งน้ำธรรมชาติ พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ เส้นทางน้ำ พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม แนวเขตลุ่มน้ำ และการใช้น้ำให้ชัดเจน

ให้กรมทรัพยากรน้ำทำแผนพัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่แหล่งน้ำตามนโยบายของ กนช. รวมทั้งจัดให้มีการทบทวนและปรับปรุงข้อมูลตามวรรคหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการและการบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

มาตรา ๔๕ หากการใช้ทรัพยากรน้ำของบุคคลใดก่อนหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นหยุดหรือลดการใช้ทรัพยากรน้ำนั้นเป็นการชั่วคราว เพื่อเป็นการป้องกันหรือบรรเทาปัญหาดังกล่าวได้

หมวด ๖

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการชลประทาน

มาตรา ๔๖ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การจัดการพัฒนา การบริหารจัดการ การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำเพื่อการชลประทานให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวง

มาตรา ๔๗ ในการจัดสรรน้ำและพิจารณาการขออนุญาตใช้น้ำจากทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวง ให้กรมชลประทานหรือผู้มีอำนาจปฏิบัติตามแผน หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจัดสรรน้ำที่ กนช. กำหนด

ในการจัดทำแผน หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดสรรทรัพยากรน้ำ และพิจารณาอนุญาตการใช้น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงวัตถุประสงค์เดิมในการจัดทำโครงการชลประทาน ตลอดจนภาระข้อผูกพันตามสัญญาระหว่างกรมชลประทานกับบุคคลที่สามด้วย

หมวด ๓

การบริหารจัดการน้ำท้องถิ่น

มาตรา ๔๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่จัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ร่วมกับองค์กรผู้ใช้น้ำ ชุมชน ชุมชนท้องถิ่น ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมและประชาชนให้สอดคล้องกับนโยบายทรัพยากรน้ำและลุ่มน้ำ รวมทั้งการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูล และอำนวยความสะดวกกับผู้เกี่ยวข้อง

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำทะเบียน แผนที่ และข้อมูลสารสนเทศ คลองฝาย อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก แหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ และกำหนดแผนงาน งบประมาณ และการดำเนินงานในการดูแลรักษาแหล่งน้ำในพื้นที่

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานงานกับคณะกรรมการลุ่มน้ำ และคณะอนุกรรมการลุ่มน้ำประจำสาขา เพื่อการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งน้ำ และการชลประทาน

มาตรา ๔๙ ในการจัดการทรัพยากรน้ำ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้คำปรึกษา ประสานงาน และจัดการร่วมกับองค์กรผู้ใช้น้ำ ตามพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบต่ออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรน้ำตามกฎหมายอื่น

หมวด ๔

การบริหารจัดการน้ำใต้ดิน

มาตรา ๕๐ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การบริหารจัดการน้ำใต้ดินให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

มาตรา ๕๑ ในกรณีเกิดสภาวะวิกฤต ให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาลประสานงานและรายงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำได้ติดต่อ กนช.

หมวด ๕ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ

มาตรา ๕๒ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำให้คำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ใช้น้ำเพื่อการดำรงชีพและการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศเป็นลำดับแรก

มาตรา ๕๓ กนช. มีอำนาจกำหนดมาตรฐานในการให้บริการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชน รวมทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้สัมปทานการให้บริการน้ำของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๕๔ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ การใช้น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะแบ่งเป็นสองประเภท คือ

(๑) การใช้น้ำประเภทที่ ๑ ได้แก่ การใช้น้ำเพื่อการเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การผลิตพลังงานไฟฟ้า การประปา และกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การใช้น้ำประเภทที่ ๑ ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง

(๒) การใช้น้ำประเภทที่ ๒ ได้แก่ การใช้น้ำเพื่อกิจการขนาดใหญ่ที่ใช้น้ำปริมาณมากหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบข้ามลุ่มน้ำหรือครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ การใช้น้ำประเภทที่ ๒ ต้องได้รับอนุญาตจาก กนช.

การใช้น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเป็นสำคัญ

มาตรา ๕๕ เพื่อประโยชน์ในการให้บริการน้ำ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราค่าใช้จ่าย ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม การแก้ไข และการยกเลิกใบอนุญาตการให้บริการน้ำประเภทที่ ๑ สำหรับแต่ละลุ่มน้ำ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราค่าใช้จ่าย ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม การแก้ไข และการยกเลิกใบอนุญาตการให้บริการน้ำประเภทที่ ๒

การกำหนดกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความสมดุลระหว่างปริมาณน้ำที่มีในลุ่มน้ำและความต้องการใช้น้ำทั้งหมดในลุ่มน้ำ รวมถึงผลกระทบต่อการใช้งานน้ำภายในลุ่มน้ำและลุ่มน้ำข้างเคียง

LIRT

หมวด ๑๐

การป้องกันและการแก้ไขภาวะวิกฤตน้ำ

มาตรา ๕๖ เมื่อเกิดสภาวะวิกฤตน้ำขึ้นในท้องที่ใด ให้นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกประกาศสภาวะวิกฤตน้ำและพื้นที่

เมื่อมีประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตเป็นผู้รับผิดชอบสั่งการ

มาตรา ๕๗ ให้ กนช. จัดให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต

ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตรับผิดชอบจัดทำแผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง กำหนดแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำท่วม น้ำขาดแคลน และจัดการทบทวนแผน เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานรายปี

มาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดเตรียมแผนการบริหารจัดการน้ำท่วมและน้ำแล้งแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้นล่วงหน้า ทั้งกรณีปกติที่สามารถคาดหมายได้และกรณีน้ำท่วมและน้ำแล้งโดยฉับพลัน

ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำ จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในเขตลุ่มน้ำตามความเหมาะสม

มาตรา ๕๙ เมื่อเกิดอุทกภัยฉุกเฉินขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของบุคคล และให้มีอำนาจเคลื่อนย้าย ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งใดๆ รวมทั้งติดตั้งเครื่องมืออุปกรณ์ในการสูบน้ำ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำท่วม นั้นได้เท่าที่จำเป็น แต่ต้องจ่ายค่าทดแทนอย่างเป็นธรรมแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น

ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

มาตรา ๖๐ เมื่อเกิดสภาวะวิกฤตน้ำแล้งอย่างรุนแรงขึ้นในท้องที่ใด ให้นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตขาดแคลนน้ำได้

เมื่อมีประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤตมีอำนาจสั่งการ โดยมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดลดหรืองดการใช้น้ำในกิจการที่กำหนดเป็นการชั่วคราวได้ และให้มีอำนาจนำน้ำนั้นไปแบ่งปันแก่บุคคลอื่น

LIART

หากการแบ่งปันน้ำตามวรรคสอง เป็นการนำน้ำที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลใด ไปแบ่งปันแก่บุคคลอื่น จะต้องมีการจ่ายค่าทดแทนอย่างเป็นธรรมเพื่อความเสียหายที่เกิดแก่บุคคลซึ่งครอบครองน้ำนั้น

มาตรา ๖๑ ในกรณีมีความจำเป็นต้องนำน้ำจากลุ่มน้ำหนึ่งไปยังอีกลุ่มน้ำหนึ่ง เพื่อบรรเทาภาวะขาดแคลนน้ำ หรือเพื่อประโยชน์ในการป้องกันแก้ไขปัญหาน้ำท่วม คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำ ในสภาวะวิกฤตมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการดังกล่าวได้เท่าที่จำเป็นในการบรรเทาภาวะขาดแคลนน้ำ หรือการป้องกันแก้ไขปัญหาน้ำท่วมนั้น

หากการดำเนินการตามวรรคหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย ภาวะ หรือการขาดประโยชน์แก่ลุ่มน้ำที่ถูกนำไป หรือลุ่มน้ำที่จำเป็นต้องยอมรับน้ำนั้นเข้ามา ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในสภาวะวิกฤต กำหนดให้จ่ายค่าทดแทนอย่างเป็นธรรมให้แก่ลุ่มน้ำที่ได้รับ ความเสียหาย หรือต้องรับภาวะหรือขาดประโยชน์นั้น หรือให้จัดทำโครงการเพื่อช่วยเหลือ พัฒนาลุ่มน้ำที่ได้รับ ความเสียหาย หรือต้องรับภาวะหรือขาดประโยชน์นั้นก็ได้

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่บุคคลใดเก็บกักน้ำไว้ตามความจำเป็นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าเกิดภาวะขาดแคลนน้ำในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือหลายท้องที่ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งเก็บกักน้ำไว้ตามความจำเป็นดังกล่าวต้องเปลี่ยนน้ำเพื่อประโยชน์สาธารณะตาม ปริมาณและวิธีการที่กำหนด ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้เก็บกักน้ำดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนตามความเป็น ธรรมจากการที่ต้องสูญเสียน้ำที่เก็บกักไว้ แต่ถ้าบุคคลใดเก็บกักน้ำไว้เกินกว่าความจำเป็น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ สั่งตามที่เห็นสมควรเพื่อนำน้ำส่วนที่เกินมาใช้สอยเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยผู้นั้นจะเรียกหรือจ่ายหรือ ค่าเสียหายใดๆ มิได้

มาตรา ๖๓ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษทางน้ำ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ กนช. มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำ มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เขตควบคุมมลพิษ พร้อมทั้งมาตรการเพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษดังกล่าว

ในการกำหนด การแก้ไข การเปลี่ยนแปลง หรือการยกเลิกมาตรฐานคุณภาพน้ำ มาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และเขตควบคุมมลพิษดังกล่าวในวรรคหนึ่ง รวมทั้งมาตรการแก้ไขปัญหามลพิษ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เขตควบคุม มลพิษ และมาตรการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการออกประกาศกำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เขตควบคุมมลพิษ และมาตรการแก้ไขปัญหามลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เขตควบคุมมลพิษ และมาตรการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๖๔ เมื่อเกิดภาวะวิกฤต ให้ กนช. สามารถเข้าควบคุมการบริหารจัดการของผู้รับสัมปทานการให้บริการน้ำได้

มาตรา ๖๕ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำในภาวะวิกฤตจัดทำรายงานการดำเนินการสาเหตุ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทั่วม น้ำแล้ง และมลพิษทางน้ำ

หมวด ๑๑

การประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๖๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ” ประกอบด้วยกรรมการที่ กนช. แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านทรัพยากรน้ำและผู้ใช้ น้ำ ซึ่งมีได้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน เพื่อทำการประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำประจำปี โดยประเมินการบริหารสมคุณน้ำตามพื้นที่ การประสานงานและใช้ข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ความพึงพอใจและข้อร้องเรียนของประชาชน การบังคับใช้กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตามนโยบายของ กนช. เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๖๗ ให้คณะกรรมการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทำการประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในภาวะวิกฤต และพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งประจำปี โดยแบ่งการประเมินตามลุ่มน้ำ ทางน้ำชลประทาน และพื้นที่ต้นน้ำ และติดตามประเมินผลการดูแลรักษา การพัฒนาทรัพยากรน้ำ และการใช้งบประมาณ ของหน่วยงานต่างๆ โดยแบ่งการประเมินตามลุ่มน้ำ ทางน้ำชลประทาน พื้นที่ต้นน้ำ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จะต้องจัดทำรายงานผลการประเมินและติดตามผลการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำประจำปีเสนอต่อ กนช. โดยเร่งด่วน

มาตรา ๖๘ ให้ ก นช. จัดทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอรัฐสภาทุกสิ้นปีงบประมาณ รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลการดำเนินงานของ กนช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

หมวด ๑๒
กองทุนทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๖๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนทรัพยากรน้ำ” ขึ้นใน
กระทรวงการคลัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (๑) สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา วิจัย คຸ້มครอง พื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำ และทรัพยากรน้ำ
- (๒) สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก ฝึกรบรณ และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการ
คຸ້มครอง พื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำและทรัพยากรน้ำ
- (๓) ช่วยเหลือสวัสดิการของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาทรัพยากรน้ำและ
สนับสนุนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการคຸ້มครอง พื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งน้ำ และทรัพยากรน้ำ
- (๔) สนับสนุนการดำเนินงานของ กนช. คณะกรรมการลຸ້มน้ำ และหน่วยงานของรัฐที่
เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- (๕) จัดสรรเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเห็นสมควร และโดยความเห็นชอบของ กนช.
- (๖) กระทำกิจการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ กองทุนทรัพยากรน้ำ ประกอบด้วย

- (๑) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณเป็นรายปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาค
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาล
ต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผล หรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนทรัพยากรน้ำ
- (๖) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในลຸ້มน้ำตามอัตราส่วนที่ กนช. กำหนด
โดยคำนึงถึงรายได้และฐานะการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง
- (๗) ส่วนแบ่งค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำ ตามกฎหมายว่าด้วย
การนั้น
- (๘) ส่วนแบ่งค่าปรับที่ผู้ก่อมลพิษต้องจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นตามอัตราส่วนที่ กนช.
กำหนด
- (๙) ส่วนแบ่งค่าธรรมเนียมการอนุญาตใช้น้ำและค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการใช้น้ำ ตาม
อัตราที่ กนช. กำหนด

(๑๐) ส่วนแบ่งค่าปรับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) เงินอื่นๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้

รายได้ของกองทุนทรัพยากรน้ำให้นำส่งเข้ากองทุนทรัพยากรน้ำโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ทรัพย์สินของกองทุนทรัพยากรน้ำ ไม่อยู่ในข่ายแห่งการบังคับคดี และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กองทุนทรัพยากรน้ำ ในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนมิได้

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่กองทุนทรัพยากรน้ำได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ตาม (๓) - (๑๑) ของทรัพยากรน้ำ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของกองทุนทรัพยากรน้ำ

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่กองทุนทรัพยากรน้ำได้มาโดยใช้เงินรายได้ตาม (๑) - (๒) ให้ตกเป็นที่ราชพัสดุ แต่กองทุนทรัพยากรน้ำมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์ได้

มาตรา ๗๑ การรับ การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการและการจำหน่ายทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนทรัพยากรน้ำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กนช. กำหนด

ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนทรัพยากรน้ำ มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการจ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนทรัพยากรน้ำให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ โดยที่มาและองค์ประกอบของคณะกรรมการ รวมทั้งรายละเอียด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบของ กนช.

หมวด ๑๓

ความรับผิดชอบทางแพ่งในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๗๒ ผู้ใจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำโดยผิดกฎหมายทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำหรือใช้ทรัพยากรน้ำโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

ถ้าความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำเกิดจากวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นพิษ ผู้ครอบครองหรือควบคุมวัตถุหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นแม้จะมีได้เกิดขึ้น โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรานี้ให้รวมถึง

(๑) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการกำจัด เคลื่อนย้ายสิ่งทีก่อให้เกิดความเสียหาย หรือกระทำให้สิ่งนั้นหมดสภาพความเป็นอันตรายหรือความเป็นพิษ ตลอดจนการนำเอาของนั้นมาเก็บ กัก หรือรักษาไว้

(๒) ค่าใช้จ่ายและค่าเสียหายที่เกิดจากการใช้งบประมาณของรัฐหรือแหล่งเงินทุนอื่นเพื่อ
จ่ายไปในการให้บำบัดฟื้นฟูและบรรเทาความเสียหายของทรัพยากรน้ำให้คืนกลับสู่สภาพเดิม

(๓) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการช่วยเหลือบุคคล หรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเนื่องใน
ความเสียหายนั้น

(๔) ค่าดำเนินงานต่างๆ ของรัฐในการประเมินความเสียหายและประเมินค่าใช้จ่ายในการ
เยียวยาผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของบุคคล

(๕) ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่รัฐได้จ่ายในการดำเนินการใดๆ เพื่อให้ได้รับค่าสินไหมทดแทนตาม
กฎหมาย เช่น ค่าใช้จ่ายที่รัฐจ่ายเป็นค่าทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมพยานหลักฐาน
และการดำเนินคดีในศาล และค่าธรรมเนียมศาล

(๖) มูลค่าของทรัพยากรน้ำที่ต้องเสียหาย

(๗) ค่าเสียหาย จำนวนสี่เท่าของมูลค่าของน้ำที่ถูกใช้ไปโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย

(๘) ค่าเสียหายต่อเนื่องอื่นๆ อันพึงจะเกิดในอนาคต

ให้กรมทรัพยากรน้ำเป็นผู้รับผิดชอบในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนความเสียหายต่อ
ทรัพยากรน้ำของรัฐตามมาตรานี้ โดยให้พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีในศาลตามที่กรม
ทรัพยากรน้ำมีคำขอ

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่มีความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำเกิดจากการกระทำของลูกจ้าง ตัวแทน
หรือผู้รับจ้าง ให้นายจ้าง ตัวการ หรือผู้ว่าจ้างของบุคคลนั้นต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน
เพื่อความเสียหายตามความในหมวดนี้ด้วย ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบของนายจ้าง ตัวการ และผู้ว่าจ้าง
ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำเป็นนิติบุคคล ให้ผู้แทนนิติบุคคล
กรรมการผู้มีอำนาจ หรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั้นต้องร่วมรับผิดชอบกับนิติบุคคลดังกล่าวด้วย ถ้าการกระทำของผู้
นั้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมมีส่วนทำให้นิติบุคคลนั้นกระทำการดังกล่าว

หมวด ๑๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดใช้ทรัพยากรน้ำประเภทที่ ๑ ตามมาตรา ๕๔(๑) โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่
ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ (๑) ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา ๗๕ ผู้ใดใช้ทรัพยากรน้ำประเภทที่ ๒ ตามมาตรา ๕๔(๒) โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามล้านบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๕ โดยไม่มี เหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๐ คำสั่งรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๔๕ และ คำสั่งที่ออกตามมาตรา ๖๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๗๘ ผู้ใดครอบครอง รุกกล้าหรือปลูกสร้างสิ่งใดในแหล่งน้ำธรรมชาติโดย ไม่ชอบด้วย กฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำ ทั้งปรับ

การอนุญาตให้บุคคลใดครอบครอง รุกกล้าหรือปลูกสร้างสิ่งใดในแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ ในระหว่างที่ กนช. ยังมีได้กำหนดขอบเขตลุ่มน้ำ หรือ ยังมีได้จัดตั้ง คณะกรรมการลุ่มน้ำในลุ่มน้ำใด ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหาร ทรัพยากรน้ำแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่ตามเดิมในลุ่มน้ำนั้นไปพลางก่อน ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการลุ่มน้ำ ให้ สำนักงานทรัพยากรน้ำภาคปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการลุ่มน้ำไปพลางก่อน ทั้งนี้ ไม่เกิน หนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ง
สรุปกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

สรุปกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
น้ำ	วิธีการเกี่ยวกับการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ที่ต้นเขื่อน ปี ๒๕๔๗	ระเบียบกระทรวงมหาดไทย	๒๕๔๗	กระทรวงมหาดไทย	องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น
	การป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนืองจากน้ำมัน ปี ๒๕๔๗	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี	๒๕๔๗	กระทรวงคมนาคม	คณะกรรมการป้องกันและขจัดมลพิษทางน้ำเนืองจากน้ำมัน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (ประธาน) ปลัดกระทรวงคมนาคม (รองประธาน) อธิบดีกรมตุลาการ อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา เจ้ากรมยุทธการทหารบก เจ้ากรมยุทธการทหารเรือ เจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ เจ้ากรมอุทกศาสตร์ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนการทางเรือแห่งประเทศไทย ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) นายสมาดอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันหรือผู้แทน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ(๒) ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งจากผู้มีความชำนาญเกี่ยวกับน้ำมัน การเศรษฐกิจ กฎหมาย องค์การระหว่างประเทศ การสื่อสารมวลชน ประชาสัมพันธ์ หรือสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (กรรมการและเลขานุการ) ผู้แทนกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี และผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม (กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ)

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
	การบริหารทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ ฉบับที่ ๑ ปี ๒๕๓๑	ระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรี	๒๕๓๑	สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี		
	การบริหารทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๓๑	ระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรี	๒๕๓๑	สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี	สำนักงานคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	
	การบริหารทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๔๕	ระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรี	๒๕๔๕	สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี	คณะอนุกรรมการลุ่มน้ำ ประกอบด้วย ข้าราชการ ผู้แทนจากรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรผู้ใช้ น้ำ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการใช้ทรัพยากรน้ำ และผู้ทรงคุณวุฒิ	
ชลประทาน	พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ ปี ๒๕๐๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๐๕	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อธิบดีกรมชลประทาน เจ้าหน้าที่กรมชลประทาน และเจ้าของที่ดินที่เกี่ยวข้อง	
	พระราชบัญญัติชลประทาน ราษฎร์ ปี ๒๕๒๒	พระราชบัญญัติ	๒๕๒๒	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	คณะกรรมการจังหวัด ข้าหลวงประจำจังหวัด นายอำเภอ กำนันผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าการชลประทานและเจ้าพนักงานควบคุมการชลประทาน	
	พระราชบัญญัติชลประทาน หลวง ฉบับที่ ๑ ปี ๒๕๔๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๔๕	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมชลประทาน	
	พระราชบัญญัติชลประทาน หลวง ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๔๗	พระราชบัญญัติ	๒๕๔๗	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมชลประทาน	
	พระราชบัญญัติชลประทาน หลวง ฉบับที่ ๓ ปี ๒๕๐๗	พระราชบัญญัติ	๒๕๐๗	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมชลประทาน	
	พระราชบัญญัติชลประทาน หลวง ฉบับที่ ๔ ปี ๒๕๑๔	พระราชบัญญัติ	๒๕๑๔	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมชลประทาน	
	พระราชบัญญัติชลประทาน หลวง ฉบับที่ ๕ ปี ๒๕๓๐	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๐	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมชลประทาน	

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เกษตร ป่าไม้ และ ประมง	พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ปี ๒๕๑๘	พระราชบัญญัติ	๒๕๑๘	กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย โดยมีสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ภายใต้อำนาจกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	<p>คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ประธาน) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมธนารักษ์ อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้อำนวยการสำนักงานปริมาณผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ประธานคณะกรรมการกลางกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย ประธานสหกรณ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย กรมการ (๙) และ ผู้ทรงคุณวุฒิ (๓) ที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง และ เลขาธิการสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (กรมการและเลขานุการ)</p> <p>คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด (ประธาน) เกษตรจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด ป่าไม้จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ประมงจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน สหกรณ์จังหวัด พาณิชย์จังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอในท้องที่ที่มีปฏิรูปที่ดิน พัฒนาการจังหวัด ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ราชพัสดุจังหวัด ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้แทนเกษตรกรที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง (๔) และ ปฏิรูปที่ดินจังหวัด (กรมการและเลขานุการ)</p>

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ปี ๒๕๑๗	พระราชบัญญัติ	๒๕๑๗	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ กระทรวงมหาดไทย	คณะกรรมการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมกลาง คณะกรรมการจัดรูปที่ดินกรุงเทพฯ และ คณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัด โดยมี สำนักงานจัดรูปที่ดิน เป็นกรรมการและเลขานุการในทุกคณะกรรมการ
	พระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๒๒	พระราชบัญญัติ	๒๕๒๒	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ประธาน) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์(รองประธาน) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ เลขานุการสำนักงานสถิติแห่งชาติ รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หนึ่งคน อธิบดีกรมต่างๆ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขานุการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิ (๔) และ ผู้แทนเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร(๔) ซึ่งคณะรัฐมนตรี และ เลขานุการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (กรรมการและ เลขานุการ)
	หลักเกณฑ์ วิธีการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้เกษตรกรรม ๒๕๔๙	ระเบียบคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง	๒๕๔๙	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	คณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง
	พระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน ปี ๒๕๒๖	พระราชบัญญัติ	๒๕๒๖	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	คณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ประธาน) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (รองประธาน) เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เลขานุการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เลขานุการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้ทรงคุณวุฒิ (๓) ที่คณะรัฐมนตรี

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย ปี ๒๕๕๒	พระราชบัญญัติ	๒๕๕๒	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	แต่งตั้ง อธิบดีกรมพัฒนาที่ตีเป็นกรมการและเลขานุการ พนักงานประมงของกรมการจังหวัด กรมการอำเภอ เจ้าท่า พนักงานกรมศุลกากร ผู้บังคับการเรือ หรือ ผู้บังคับการทหารเรือ
	พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๓๙	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๙	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
	พระราชบัญญัติสหกรณ์ ปี ๒๕๕๒	พระราชบัญญัติ	๒๕๕๒	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	คณะกรรมการพัฒนาการสหกรณ์แห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ประธาน) อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ (รองประธาน) เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้แทนสนธิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย ประธานดำเนินการชุมนุมสหกรณ์ระดับประเทศ ผู้ทรงคุณวุฒิ (๕) ที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ (กรรมการและเลขานุการ)
	กฎกระทรวงกำหนดประเภทของสหกรณ์ที่รับจดทะเบียน ปี ๒๕๕๘	กฎกระทรวง	๒๕๕๘	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
	พระราชบัญญัติการประมง ปี ๒๕๓๐	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๐	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	พนักงานประมงของกรมการจังหวัด กรมการอำเภอ เจ้าท่า พนักงานกรมศุลกากร ผู้บังคับการเรือ หรือ ผู้บังคับการทหารเรือ
	พระราชบัญญัติป่าไม้ ปี ๒๕๕๔	พระราชบัญญัติ	๒๕๕๔	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมป่าไม้

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
คลองและทางน้ำ	พระราชบัญญัติสำหรับกำจัด ผักตบชวา ปี ๒๕๕๖	พระราชบัญญัติ	๒๕๕๖	กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย และ กระทรวงนครบาล	
	พระราชบัญญัติรักษาคลอง ปี ๒๕๔๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๔๕	กระทรวงมหาดไทย	การประปาส่วนภูมิภาค
	พระราชบัญญัติการเดินทางเรือใน น่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑ ปี ๒๕๕๖	พระราชบัญญัติ	๒๕๕๖	กระทรวงคมนาคม	อธิบดีกรมเจ้าท่า
	พระราชบัญญัติการเดินทางเรือใน น่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๒ ปี ๒๕๒๓	พระราชบัญญัติ	๒๕๒๓	กระทรวงคมนาคม	อธิบดีกรมเจ้าท่า
	พระราชบัญญัติการเดินทางเรือใน น่านน้ำไทย ฉบับที่ ๑๔ ปี ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๕	กระทรวงคมนาคม	อธิบดีกรมเจ้าท่า
	กฎกระทรวงการเดินทางเรือใน น่านน้ำไทย	กฎกระทรวง	๒๕๓๗ - ๒๕๔๙	กระทรวงคมนาคม	
	กฎกระทรวงการเดินทางเรือใน น่านน้ำไทย ฉบับที่ ๖๓ ปี ๒๕๓๗	กฎกระทรวง	๒๕๓๗	กระทรวงคมนาคม	
	กฎกระทรวงการเดินทางเรือใน น่านน้ำไทย ฉบับที่ ๖๔ ปี ๒๕๓๗	กฎกระทรวง	๒๕๓๗	กระทรวงคมนาคม	

LIART

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผลงานและการ ประปา	กฎกระทรวงการเดินเรือใน น่านน้ำไทย ฉบับที่ ๖๕ ปี ๒๕๓๗	กฎกระทรวง	๒๕๓๗	กระทรวงคมนาคม	
	กฎกระทรวงการเดินเรือใน น่านน้ำไทย ฉบับที่ ๗๒ ปี ๒๕๔๕	กฎกระทรวง	๒๕๔๕	กระทรวงคมนาคม	
ผลงานและการ ประปา	พระราชบัญญัติอนุรักษ์ พลังงาน ปี ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๕	กระทรวงพลังงาน	กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน คณะกรรมการนโยบายพลังงาน แห่งชาติ
	พระราชบัญญัติ คณะกรรมการนโยบาย พลังงานแห่งชาติ ปี ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๕	สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี	คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี (ประธาน) รองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งซึ่งนายกรัฐมนตรี มอบหมาย (รองประธาน) รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประจำสำนัก นายกรัฐมนตรีคนหนึ่งซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานปริมาณ และอธิบดี กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน เป็นกรรมการ และ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (กรรมการ และ เลขานุการ)

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	พระราชบัญญัติการพัฒนาและการส่งเสริมพลังงาน ปี ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๕	กระทรวงพลังงาน	นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
	พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง ปี ๒๕๐๑	พระราชบัญญัติ	๒๕๐๑	กระทรวงมหาดไทย	การไฟฟ้านครหลวง คณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวง
	พระราชบัญญัติการไฟฟ้าภูมิภาค ปี ๒๕๐๓	พระราชบัญญัติ	๒๕๐๓	กระทรวงมหาดไทย	การไฟฟ้าภูมิภาค คณะกรรมการการไฟฟ้าภูมิภาค
	พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ปี ๒๕๑๑	พระราชบัญญัติ	๒๕๑๑	กระทรวงมหาดไทย	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
	พระราชบัญญัติการประปา นครหลวง ปี ๒๕๑๐	พระราชบัญญัติ	๒๕๑๐	กระทรวงมหาดไทย	การประปานครหลวง คณะกรรมการการประปานครหลวง
	พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค ปี ๒๕๒๒	พระราชบัญญัติ	๒๕๒๒	กระทรวงมหาดไทย	การประปาส่วนภูมิภาค คณะกรรมการการประปาส่วนภูมิภาค
	พระราชบัญญัติรักษาคอลงประปา ปี ๒๕๒๖	พระราชบัญญัติ	๒๕๒๖	กระทรวงมหาดไทย	การประปานครหลวง และ การประปาส่วนภูมิภาค
	ระเบียบกำหนดนโยบายประปาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี	๒๕๔๗	กระทรวงมหาดไทย	คณะกรรมการกำหนดนโยบายและกำกับดูแลกิจการประปาแห่งชาติ

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
สิ่งแวดล้อม หน้า บาดาล แผ่นดิน และ อสังหาริมทรัพย์	พระราชบัญญัติส่งเสริมและ รักษาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปี ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๕	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี (ประธาน) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (รองประธาน) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงาน ผู้ทรงคุณวุฒิ (๘) ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ปลัดกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรรมการและเลขานุการ)
	การประสานงานเพื่อบังคับใช้ กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๕๐	ระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรี	๒๕๕๐	สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี	คณะกรรมการว่าด้วยการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย รอย่อยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมายจาก อัยการสูงสุด (ประธาน) อธิบดีอัยการฝ่ายช่วยเหลือทางกฎหมาย (รอง ประธาน) ผู้แทนกรมขนส่งทางน้ำหรือพาณิชยนาวี ผู้แทนกรม ชลประทาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ทรงคุณวุฒิ (๒) และผู้แทน องค์กรเอกชน (๒) ที่รัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแต่งตั้งผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ (กรรมการและเลขานุการ)
	กฎกระทรวง ฉบับ ๕ (๒๕๓๖) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปี ๒๕๓๕	กฎกระทรวง	๒๕๓๖	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (๒๕๓๙) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปี ๒๕๓๕	กฎกระทรวง	๒๕๓๙	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
	พระราชบัญญัติน้ำบาดาล ปี ๒๕๒๐	พระราชบัญญัติ	๒๕๒๐	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	คณะกรรมการน้ำบาดาล ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล (ประธาน) อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมอนามัย ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าการประปานครหลวง ผู้ว่าการประปาส่วนภูมิภาค ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง (๒) ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำบาดาล (กรรมการและเลขานุการ)
	พระราชบัญญัติน้ำบาดาล ปี ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติ	๒๕๓๖	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	คณะกรรมการน้ำบาดาล ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี (ประธาน) อธิบดีกรมโยธาธิการ อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมอนามัย ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าการประปานครหลวงหรือผู้แทน ผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค หรือผู้แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนกับ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (๒) และผู้อำนวยการกองน้ำบาดาล กรมทรัพยากรธรณี (กรรมการและเลขานุการ)
	พระราชบัญญัติน้ำบาดาล ปี ๒๕๔๖	พระราชบัญญัติ	๒๕๔๖	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	คณะกรรมการบริหาร กปน. ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล (ประธาน) ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทน กรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ผู้แทนกรม ทรัพยากรน้ำ และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็น กรรมการ ผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่าผู้อำนวยการกองกรม ทรัพยากรน้ำบาดาล (กรรมการและเลขานุการ)

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ ปี ๒๕๑๘	พระราชบัญญัติ	๒๕๑๘	กระทรวงการคลัง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (ประธาน) ปลัดกระทรวงการคลัง (รองประธาน) ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมธนารักษ์ (กรรมการและเลขานุการ) ผอ.กรมรักษาที่หลวง กรมธนารักษ์ (กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ)
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๒	พระราชบัญญัติ	๒๕๔๗	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงมหาดไทย
	พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐		๒๕๕๐	กระทรวงมหาดไทย	กระทรวงมหาดไทย
	ประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิ กยันตรายต่อประชาชน - บท กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ น้ำ		๒๕๔๙	กระทรวงยุติธรรม	กระทรวงยุติธรรม
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลน ถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย คณะกรรมการสวัสดิการ สำนักงานปลัดกระทรวง คมนาคม			กระทรวงคมนาคม	คณะกรรมการสวัสดิการ สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลน ถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย กรมธนารักษ์			กระทรวงการคลัง	กรมธนารักษ์

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย ธนาคารออมสิน			กระทรวงการคลัง	ธนาคารออมสิน
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย กรมทรัพยากรน้ำ			กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรมทรัพยากรน้ำ
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย กรมป่าไม้			กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรมป่าไม้
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช			กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย การประปาส่วนภูมิภาค			กระทรวงมหาดไทย	การประปาส่วนภูมิภาค
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย การประปานครหลวง			กระทรวงมหาดไทย	การประปานครหลวง
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย กรมที่ดิน			กระทรวงมหาดไทย	กรมที่ดิน

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น			กระทรวงมหาดไทย	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมการปกครอง และ กรมชลประทาน			กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมการปกครอง และ กรมชลประทาน
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย			กระทรวงอุตสาหกรรม	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดยกรมอุตุนิยมวิทยา			กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรมอุตุนิยมวิทยา
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดยกรมการข้าว			กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมการข้าว

เรื่อง	กฎหมาย	ประเภทกฎหมาย	ปี พ.ศ.	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดยกรมชลประทาน			กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรมชลประทาน
	กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดยสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง			กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	สำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
กฎหมายด้านอุทกภัย โคลนถล่ม และวาตภัย ที่ดูแลโดย สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม			กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	

<http://www.haii.or.th/wiki/index.php/สรุปกฎหมายเกี่ยวกับน้ำ>

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาคผนวก จ
การวิเคราะห์ความเสี่ยงหน้าท่วมและน้ำแล้ง

Legislative Institutional Repository of Thailand

การวิเคราะห์ความเสี่ยงพื้นที่น้ำท่วมและน้ำแล้ง

การวิเคราะห์ความเสี่ยงน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยสมดุลงน้ำ

๑) ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการการความเสี่ยงด้วยสมดุลงน้ำรายเดือนประกอบด้วย

(๑) ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝนของแต่ละลุ่มน้ำขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศและที่ตั้งของแต่ละลุ่มน้ำ ในการวิเคราะห์นี้เลือกใช้ข้อมูลฝนสะสมรายเดือนปีน้ำ พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๕๐ (เมษายน ๒๕๔๖ – มีนาคม ๒๕๕๑) รวม ๕ ปี โดยอาศัยข้อมูลจากสถานีตรวจอากาศและสถานีตรวจอากาศเกษตรของกรมอุตุนิยมวิทยาทั่วประเทศ จำนวน ๑๑๘ สถานี ทั้งนี้มีการกรองข้อมูลสถานีที่มีจำนวนวันที่ข้อมูลขาดหายในแต่ละเดือน

(๒) ขนาดพื้นที่ของลุ่มน้ำสาขา

การศึกษานี้ต้องการแสดงความเสี่ยงน้ำท่วมน้ำแล้งในระดับลุ่มน้ำสาขาเพื่อหาข้อเสนอแนะในระดับพื้นที่ย่อยว่าในแต่ละพื้นที่มีความสำคัญหรือมีจำเป็นในการพัฒนาโครงการชลประทานแตกต่างกันอย่างไร

(๓) อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่

ข้อมูลอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ประกอบด้วยปริมาณน้ำไหลเข้าสะสมรายเดือน ปริมาณน้ำระบายสะสมรายเดือน และปริมาณน้ำในอ่างแต่ละเดือน

(๔) อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง

ข้อมูลอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ประกอบด้วยพิกัด และความจุที่ระดับเก็บกักปกติ

(๕) ปริมาณความต้องการใช้น้ำ

ปริมาณความต้องการใช้น้ำของแต่ละลุ่มน้ำขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่ลุ่มน้ำและกิจกรรมที่ต้องการใช้น้ำ เช่น ความต้องการน้ำภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การอุปโภค-บริโภค การรักษาระบบนิเวศ ซึ่งความต้องการน้ำภาคการเกษตรคิดเป็นสัดส่วนที่มากที่สุด โดยเฉพาะพื้นที่การเกษตรที่มีระบบชลประทาน เพราะสามารถทำการเกษตรได้ปีละหลายครั้ง เช่น พื้นที่การเกษตรในโครงการเจ้าพระยาใหญ่ทำนาได้ปีละ ๓ ครั้ง รายละเอียดการคำนวณความต้องการใช้น้ำแสดงในหัวข้อการประเมินอุปสงค์น้ำรายเดือน

๒) เกณฑ์การแบ่งพื้นที่

ในการศึกษานี้ ๔ พื้นที่น้ำร่องที่ถูกเลือกมาเพื่อทำการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้วยสมดุลงน้ำรายเดือน ได้แก่ ลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง ลุ่มน้ำโขง และลุ่มน้ำภาคตะวันออก ในการวิเคราะห์แต่ละลุ่มน้ำจะใช้เกณฑ์ในการแบ่งพื้นที่ดังนี้

(๑) ใช้จุดบรรจบของลำน้ำสาขากับลำน้ำหลัก

(๒) แยกพื้นที่เหนือและท้ายเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่

(๓) รวมลุ่มน้ำย่อยตาม “มาตรฐานลุ่มน้ำและลุ่มน้ำสาขา” ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ

ในคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ปี ๒๕๓๘ เป็นพื้นที่ย่อย

LIART

๓) วิเคราะห์สถานการณ์น้ำปีน้ำมาก ปีน้ำปานกลาง และปีน้ำน้อย

การกำหนดเกณฑ์น้ำมากน้ำน้อยอิงจากสถิติปริมาณฝนสะสมรายปี เพื่อประเมินศักยภาพปริมาณน้ำ โดยธรรมชาติของลุ่มน้ำ โดยยังไม่นำความพอเพียงสำหรับการใช้น้ำซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการมา พิจารณา การกำหนดเกณฑ์ใช้หลักการแจกแจงความถี่โดย

เกณฑ์น้ำมาก	=	เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๘๐
เกณฑ์น้ำปานกลาง	=	เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๒๑ - ๗๙
เกณฑ์น้ำน้อย	=	เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๒๐

ทั้งนี้วิเคราะห์สถานการณ์น้ำโดยใช้ข้อมูลปริมาณฝนสะสมรายปี ปีน้ำ ๒๕๔๖ - ๒๕๕๐

๔) แบบจำลองสมดุลน้ำ

สำหรับแต่ละพื้นที่การวิเคราะห์สมดุลน้ำแบ่งเป็นสมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทาน (ชป.) และสมดุลน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน หรือเรียกว่าสมดุลน้ำในพื้นที่เกษตรน้ำฝน โดยคำนวณสมดุลน้ำตามสมการที่ ๑ - ๖ และแสดงดังรูปที่ จ.๑ สมดุลน้ำคำนวณเป็นรายเดือน

สมดุลน้ำในพื้นที่ ชป.	=	อุปทานน้ำใน ชป. - อุปสงค์น้ำใน ชป.	(๑)
สมดุลน้ำนอก ชป.	=	อุปทานน้ำนอก ชป. - อุปสงค์น้ำนอก ชป.	(๒)
อุปทานน้ำใน ชป.	=	น้ำท่าที่ไหลผ่านพื้นที่ ชป. + น้ำท่าจากพื้นที่ต้นน้ำ + น้ำระบายจากอ่างเก็บน้ำเหนือหน้า + น้ำผันจากพื้นที่อื่น	(๓)
อุปทานน้ำนอก ชป.	=	น้ำท่าที่ไหลผ่านพื้นที่นอก ชป. + น้ำผันจากพื้นที่อื่น	(๔)
น้ำท่าทั้งหมดในพื้นที่	=	น้ำท่าที่ไหลผ่านพื้นที่ ชป. + น้ำท่าที่ไหลผ่านพื้นที่นอก ชป.	(๕)
	=	$F \cdot R \cdot \text{ฝนเฉลี่ยในพื้นที่ ชป.} + (1-F) \cdot R \cdot \text{ฝนเฉลี่ยนอกพื้นที่ ชป.}$	(๖)
โดย F	=	สัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมดในพื้นที่	
R	=	สัมประสิทธิ์น้ำท่าของพื้นที่	

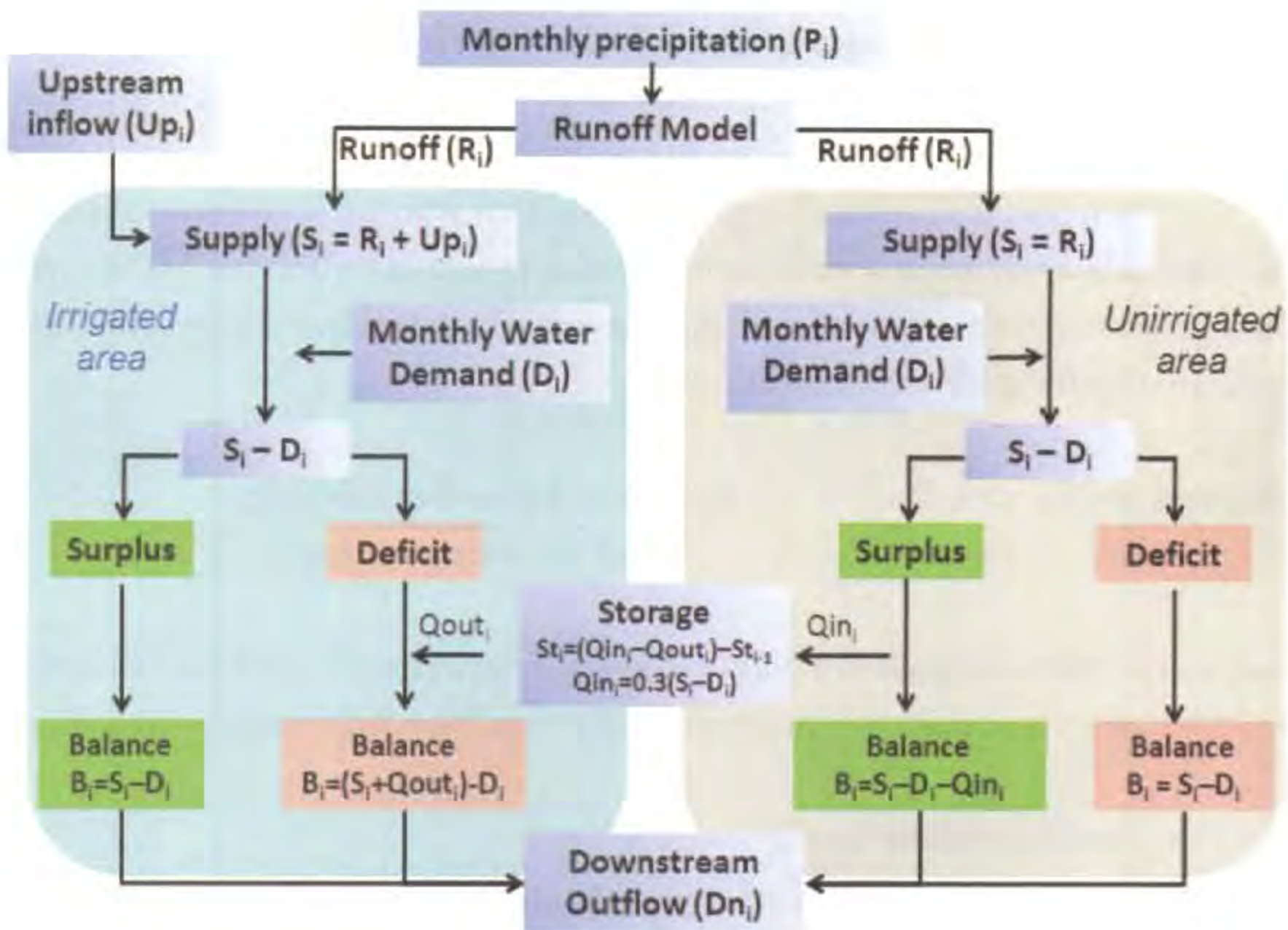
การคำนวณน้ำท่าทั้งหมดในพื้นที่เป็นการประเมินอย่างหยาบโดยใช้สัมประสิทธิ์น้ำท่า (สมการที่ ๕-๖) สัมประสิทธิ์น้ำท่าคำนวณจากข้อมูลปริมาณฝนสะสมรายเดือนและน้ำท่ารายเดือนรายงานโดยสำนักนโยบาย สาธารณะ สำนักสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒๕๔๗) ซึ่งอ้างอิงรายงานโครงการศึกษาเพื่อ จัดทำแผนหลักรองรับการพัฒนาแหล่งน้ำและปรับปรุงโครงการชลประทานสำหรับแผนฯ ๙ ซึ่งจัดทำโดยกรม ชลประทานสำหรับทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ

สำหรับพื้นที่ที่อยู่เหนืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ปรับเทียบสัมประสิทธิ์น้ำท่าโดยเปรียบเทียบปริมาณ น้ำท่าที่ไหลออกจากพื้นที่รายเดือนกับปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างรายเดือน โดยข้อมูลปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างได้จาก กรมชลประทานและการไฟฟ้าฝ่ายผลิต

ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นลุ่มน้ำที่มีการผันน้ำระหว่างพื้นที่ย่อยผ่านท่อส่งน้ำของบริษัทจัดการ และพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกโดยเครือข่ายท่อแสดงในรูปที่ จ.๒๕๔

LIART

รูปที่ จ.๑ ผังแสดงการคำนวณสมดุลน้ำ

การประเมินอุปสงค์น้ำรายเดือน

เนื่องจากการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่ของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำโขงเป็นพื้นที่เกษตรกรรม จึงประเมินความต้องการใช้น้ำภายในลุ่มน้ำโดยคำนึงถึงภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก ยกเว้นภาคตะวันออกที่ประเมินความต้องการใช้น้ำภาคอุปโภคบริโภคและภาคอุตสาหกรรมด้วย เนื่องจากเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก สำหรับลุ่มน้ำชีมีข้อมูลการประเมินปริมาณน้ำอุปโภคบริโภคจากรายงานโครงการจัดทำแผนรวมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำชี (กรมทรัพยากรน้ำ, ๒๕๕๙) จึงนำอุปสงค์น้ำอุปโภคบริโภคมาคำนวณในอุปสงค์น้ำรวมรายเดือนด้วย

- การใช้น้ำเพื่อการเกษตรกรรม

การศึกษาความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรกรรม เป็นการศึกษาความต้องการใช้น้ำนอกเหนือจากปริมาณฝนใช้การของพื้นที่เกษตรกรรมพื้นที่ต่างๆ โดยพิจารณาจากชนิดของพืช ขนาดพื้นที่ และปริมาณฝนใช้การ

ในการคำนวณความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรกรรมของแต่ละพื้นที่ย่อยจัดกลุ่มของพืชตามแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ และปรับปรุงการจัดกลุ่มบางส่วนเพื่อ

ความสะดวกในการศึกษา โดยแบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่ นาข้าว พืชไร่-พืชผัก ไม้ผล-ไม้ยืนต้น และป่าไม้ โดยพืชที่นำมาวิเคราะห์ความต้องการใช้น้ำชลประทาน ได้แก่ นาข้าว และพืชไร่-พืชผัก โดยพืชทั้งสองกลุ่มจะมีปริมาณการใช้น้ำ และอายุพืชไม่เท่ากัน ข้อมูลอัตราการใช้น้ำตลอดอายุพืช (ลูกบาศก์เมตรต่อไร่) และอายุพืช (เดือน) แต่ละกลุ่ม สำหรับแต่ละภาคนั้นได้จากกรมชลประทาน ซึ่งจะนำมาคำนวณอัตราการใช้น้ำรายเดือนต่อพื้นที่ (ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ต่อเดือน) ต่อไป

การให้น้ำชลประทานนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณฝนใช้การ หากปริมาณฝนใช้การมากกว่าปริมาณการใช้น้ำก็ไม่จำเป็นต้องให้น้ำชลประทาน หากปริมาณฝนใช้การน้อยกว่าปริมาณการใช้น้ำก็ต้องให้น้ำชลประทาน ความต้องการน้ำชลประทานรายเดือนจึงมีค่าเท่ากับส่วนต่างของปริมาณการใช้น้ำรายเดือนของพืชกับฝนใช้การในพื้นที่เพาะปลูกพืชกลุ่มนั้น ดังสมการที่ ๗

$$\text{ความต้องการน้ำชลประทานรายเดือน} = \frac{(\text{ปริมาณการใช้น้ำรายเดือน} - \text{ฝนใช้การ})}{\text{ประสิทธิภาพการชลประทาน}} \quad (๗)$$

สำหรับสัดส่วนของฝนรายเดือนเฉลี่ยที่เป็นฝนใช้การใช้ข้อมูลจากกรมชลประทาน ในที่นี้ ยังไม่คำนึงถึงการสูญเสียน้ำชลประทานจากประสิทธิภาพการชลประทาน นั่นคือกำหนดให้ประสิทธิภาพชลประทานเท่ากับ 1

- **การใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรม**

ประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรมเฉพาะในลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งนิคมอุตสาหกรรมสำคัญๆ เช่น นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด โดยปรับใช้ข้อมูลจากรายงานโครงการจัดทำแผนรวมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก (กรมทรัพยากรน้ำ, ๒๕๔๗) สำหรับทุกพื้นที่ ยกเว้นพื้นที่ลุ่มน้ำคลองใหญ่ท้ายอ่างเก็บน้ำดอกกราย-หนองปลาไหล-คลองใหญ่ใช้ตัวเลขการใช้น้ำของลุ่มน้ำคลองใหญ่-ระยองตะวันออก-ระยองตะวันตกจากรายงานดังกล่าว ส่วนความต้องการใช้น้ำของพื้นที่ระยองตะวันตก-มาบตาพุด ใช้ข้อมูลการส่งน้ำเฉลี่ยรายเดือนผ่านทางท่อของบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกจากอ่างเก็บน้ำหนองปลาไหลและดอกกรายมายังพื้นที่ จากนั้นเปรียบเทียบค่าที่คำนวณได้กับค่าความต้องการใช้น้ำในรายงานการศึกษาสภาพการใช้น้ำ และสมดุลน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองใหญ่ (สุจริต คุณธนกุลวงศ์ และคณะ, ๒๕๔๔) ข้อมูลการใช้น้ำปีน้ำ ๒๕๕๐ สำหรับพื้นที่ระยองตะวันตก-มาบตาพุด ใช้ข้อมูลการวางแผนการจ่ายน้ำประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑

- **การใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค**

- ๑) **การใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก**

การประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับลุ่มน้ำภาคตะวันออก ประกอบด้วยความต้องการใช้น้ำในเขตชุมชน-ชนบทและความต้องการใช้น้ำอุปโภคบริโภคสำหรับการท่องเที่ยว โดยใช้ข้อมูลจากรายงานโครงการจัดทำแผนรวมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก (กรมทรัพยากรน้ำ, ๒๕๔๗) ซึ่งหลักการประเมินความต้องการใช้น้ำในรายงานดังกล่าวได้แก่

- การใช้น้ำในเขตชุมชน ประเมินจากข้อมูลการใช้น้ำของการประปาส่วนภูมิภาค

- การใช้น้ำในเขตชนบท สมมติว่าไม่มีระบบประปาและประชากรมีอัตราการใช้น้ำเท่ากับ ๘๐ ลิตร ต่อคน ต่อวัน
- การใช้น้ำอุปโภคบริโภคสำหรับการท่องเที่ยว กำหนดว่าใช้น้ำประปาและประชากรมีอัตราการใช้น้ำเท่ากับ ๓๐๐ ลิตร ต่อคน ต่อวัน และใช้ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวปี พ.ศ.๒๕๔๕

๒) การใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับลุ่มน้ำชี

การประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับลุ่มน้ำชีใช้ข้อมูลจากรายงานโครงการจัดทำแผนรวมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำชี (กรมทรัพยากรน้ำ, ๒๕๔๙) ซึ่งประเมินความต้องการน้ำจากจำนวนประชากรต่อคนต่อปีคูณกับจำนวนประชากร

- การใช้น้ำในเขตชุมชน ประเมินจากข้อมูลการใช้น้ำของการประปาส่วนภูมิภาคโดยใช้สถิติย้อนหลัง ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๓๑-พ.ศ. ๒๕๔๕)
- การใช้น้ำในเขตชนบท สมมติว่ามีอัตราการใช้น้ำเท่ากับ ๕๐ ลิตร ต่อคน ต่อวัน

• การหาสมมูลน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง

สมมูลน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดกลางเป็นสมมูลน้ำในอ่างโดยคิดเสมือนว่าในพื้นที่ที่สนใจมีอ่างเก็บน้ำขนาดกลางเพียงหนึ่งอ่างที่มีความจุเท่ากับความจุรวมของอ่างเก็บน้ำขนาดกลางทั้งหมดในพื้นที่นั้น สมการสมมูลน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดกลางแสดงดังสมการที่ ๘

$$\text{สมมูลน้ำในอ่างขนาดกลาง} = \text{ปริมาณน้ำท่าไหลเข้าอ่าง} - \text{ปริมาณน้ำระบายจากอ่าง} \quad (๘)$$

สมมุติฐานและเงื่อนไขในการคำนวณสมมูลน้ำของอ่างเก็บน้ำขนาดกลางมีดังนี้

- ความจุของอ่างเก็บน้ำขนาดกลางทั้งหมดในพื้นที่ย่อยจะถูกนำมารวมกันเป็นความจุรวม
- ความจุใช้การได้จริงของอ่างขนาดกลางคิดเป็น ร้อยละ ๗๐ ของความจุเก็บกักปกติของอ่าง
- การผันน้ำเข้าเก็บในอ่างและการชักน้ำในอ่างขนาดกลางออกมาใช้ยังมีได้คำนึงถึงความเป็นไปได้เชิงภูมิประเทศ
- ปริมาณน้ำท่าไหลเข้าอ่างมาจากการผันน้ำท่านอกพื้นที่ชลประทานส่วนเกินความต้องการใช้น้ำนอกพื้นที่ชลประทานเข้าเก็บในอ่างขนาดกลาง โดยจะผันเข้าไปร้อยละ ๓๐ ของน้ำส่วนเกิน
- การระบายน้ำจากอ่างขนาดกลางสามารถระบายได้ร้อยละ ๑๐๐ ของความจุใช้การได้จริง โดยระบายน้ำเพื่อนำมาใช้ในพื้นที่ชลประทานกรณีที่อุปทานน้ำในพื้นที่ชลประทานไม่เพียงพอต่อความต้องการ จะระบายไปเท่ากับขนาดของความขาดแคลน โดยไม่เกินปริมาณน้ำใช้การที่เหลืออยู่ในอ่างเก็บน้ำ

LI RT

การวิเคราะห์ความเสี่ยงน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยดัชนีชี้วัด

การกำหนดและวิเคราะห์ดัชนีชี้วัดสำหรับตัวอย่างกรณีการเกิดน้ำท่วม และน้ำแล้ง มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสภาพและความรุนแรงของปัญหาทางด้านทรัพยากรน้ำทั้งสองประการ โดยมีการวิเคราะห์ในลักษณะของการใช้ความถี่ ความรุนแรง และขนาด อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดลำดับความสำคัญสำหรับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำต่างๆ โดยรวมถึง การก่อสร้างและการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ โดยค่าดัชนีดังกล่าวได้แบ่งออกเป็นสามกลุ่มหลัก ได้แก่ ดัชนีเชิงสมดุลน้ำ ดัชนีเชิงพื้นที่ และดัชนีเชิงปริมาณน้ำ

๑) ดัชนีเชิงสมดุลน้ำ

ดัชนีเชิงสมดุลน้ำเป็นดัชนีเชิงพลวัต เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสมดุลน้ำ ในจุดต่างๆ ของลำน้ำ เช่น การไหลเพิ่มเข้ามายังลำน้ำหลักเนื่องจากลำน้ำสาขาที่มาบรรจบ หรือมีการใช้น้ำจากลำน้ำเพื่อการชลประทาน การอุปโภค-บริโภค หรืออุตสาหกรรม เป็นต้น ค่าดัชนีนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงด้วย ดัชนีดังกล่าวได้ถูกดัดแปลงมาจากหลักการบริหารจัดการอ่างเก็บน้ำ โดยอาศัยกฎการอนุรักษ์ซึ่งเสนอโดย พุนด์กัตต์ (๒๕๔๕) การพิจารณาจะแบ่งเป็นสามกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งเป็นดัชนีที่ใช้วัดขนาดความรุนแรงของการเกิด ได้แก่ ปริมาณการเกิดการขาดแคลนน้ำสูงสุด ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความแห้งแล้ง และ ปริมาณการเกิดความจุลำนน้ำสูงสุด กลุ่มที่สองเป็นดัชนีแสดงการกระจายตัวของการขาดน้ำ และการมีน้ำเกินความจุลำนน้ำ ได้แก่ ผลรวมของการขาดน้ำ และผลรวมของการขาดน้ำยกกำลังสอง สำหรับภัยแล้ง และ ผลรวมของการเกินความจุลำนน้ำ และผลรวมของการเกินความจุลำนน้ำยกกำลังสอง สำหรับการเกิดน้ำท่วม และกลุ่มสุดท้ายเป็นการดัดแปลงดัชนีที่ใช้วัดสำหรับการจัดการอ่างเก็บน้ำที่เสนอโดย Fontane (2001) อ้างโดย อาริยา (๒๕๔๕) ซึ่งได้แก่ ดัชนีความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ดัชนีความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) และดัชนีความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยดัชนีที่ใช้ทั้งหมดจะทำการคำนวณที่จุดควบคุม (Control point) ต่างๆ จากนั้นทำการทำการแปลงข้อมูลเป็นเชิงพื้นที่โดยการลากเส้นชั้นข้อมูล ดัชนีดังกล่าวสามารถใช้ชี้วัดได้ในกรณีของความแห้งแล้งหรือการเกิดน้ำท่วมที่แตกต่างกันไปดังแสดงในตารางที่ จ-๑

ตารางที่ จ-๑ ค่าดัชนีเชิงสมดุลน้ำสำหรับการวิเคราะห์สภาพน้ำท่วม และน้ำแล้ง

หัวข้อ	ค่าดัชนี	สมการ	ภัยแล้ง	น้ำท่วม
๑	ค่าการขาดน้ำสูงสุด	$\text{MAX}_{i=1}^n X_i $	✓	
๒	ค่าการเกินความจุลำนน้ำสูงสุด	$\text{MAX}_{i=1}^n Y_i $		✓
๓	ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมด	$\sum_{i=1}^n X_i$	✓	
๔	ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง 2	$\sum_{i=1}^n X_i^2$	✓	
๕	ผลรวมการเกินความจุลำนน้ำทั้งหมด	$\sum_{i=1}^n Y_i$		✓

หัวข้อ	ค่าดัชนี	สมการ	ภัยแล้ง	น้ำท่วม
๖	ผลรวมการเกินความจุลำนํ้า ยกกำลัง 2	$\sum_{i=1}^n Y_i^2$		✓
๗	ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability)	$P_{REL} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Z_i$	✓	✓
๘	ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability)	$P_{VUL} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{Flow_i}{Demand_i}$	✓	
๙	ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency)	กรณีที่ $N_f \geq 0: P_{RES} = \frac{1}{N_f \times N_{cf}}$ กรณีที่ $N_f = 0: P_{RES} = 1$	✓	✓

เมื่อกำหนดให้

X_i = ปริมาณที่ขาดน้ำในช่วงเวลา i (หน่วยเป็น MCM หรือ m^3/s)

Y_i = ปริมาณที่น้ำเกินความจุลำนํ้าในช่วงเวลา i (หน่วยเป็น MCM หรือ m^3/s)

Z_i = ดัชนีความสำเร็จในช่วงเวลา i มีค่าระหว่าง 0 และ 1 โดย 0 หมายถึงไม่ประสบผลสำเร็จในการจัดการทรัพยากรน้ำ เช่น ไม่สามารถส่งน้ำตามความต้องการได้เลย หรือน้ำเกินความจุของลำนํ้าบริเวณนั้นๆ และ 1 หมายถึงประสบผลสำเร็จในการจัดการทรัพยากรน้ำ เช่น สามารถส่งน้ำได้ตามความต้องการ 100% หรือปริมาณน้ำไม่เกินความจุลำนํ้า ดังนั้นในกรณีของการพิจารณาน้ำท่วมจะมีค่าเพียง 0 หรือ 1 เท่านั้น แต่กรณีของน้ำแล้งจะต้องพิจารณาในกรณีส่งน้ำ หรือนำนํ้าไปใช้ได้บางส่วนด้วยค่าดัชนีความสำเร็จนี้จะอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ซึ่งสามารถคำนวณได้จากสัดส่วนของปริมาณน้ำที่ส่งได้จริงต่อปริมาณความต้องการน้ำ

N_f = จำนวนช่วงเวลาทั้งหมดที่ระบบเกิดความล้มเหลว

N_{cf} = จำนวนช่วงเวลาที่ระบบเกิดความล้มเหลวต่อเนื่องกันสูงสุด

i = ช่วงเวลาที่พิจารณา (เดือน) เช่น เดือนมกราคม เป็นต้น

n = จำนวนช่วงเวลาทั้งหมดที่ทำการจำลองสมมูลน้ำ เช่น ถ้าคำนวณใน 1 ปี ค่า n เท่ากับ 12 เดือน

$Flow$ = ปริมาณการไหลผ่านลำนํ้าในช่วงเวลา i (หน่วยเป็น MCM หรือ m^3/s)

$Demand$ = ปริมาณความต้องการน้ำในช่วงเวลา i (หน่วยเป็น MCM หรือ m^3/s)

การศึกษาดัชนีเชิงสมมูลน้ำ เป็นการนำผลการสมมูลน้ำมาใช้ศึกษา ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าดัชนีที่ได้ทำการพัฒนาขึ้น เป็นดัชนีที่แสดงถึงคุณลักษณะของระบบลุ่มน้ำนั้นๆ โดยค่าการขาดน้ำสูงสุด และค่าการเกินลำนํ้าสูงสุด เป็นการพิจารณาถึงขนาดการเกิดที่อาจก่อความเสียหายได้สูงสุด (Extreme event) ดังนั้น ถ้าค่าดัชนีทั้งสองนี้ค่อนข้างสูงหมายถึงว่าการขาดน้ำ หรือการเกิดน้ำท่วมในช่วงเวลาที่ทำการจำลองระบบครั้งใดครั้งหนึ่ง อาจก่อความเสียหายได้มาก ในขณะที่ดัชนี ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมด ผลรวมการขาดน้ำยกกำลังสอง ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมด ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลังสอง เป็นการอธิบายถึงการกระจายการขาดแคลนน้ำ ในกรณีที่ดัชนีเหล่านี้มีค่าน้อยหมายถึงมีการกระจายการขาดน้ำไปในช่วงเวลาต่างๆ ค่อนข้างมาก

ในการจัดการทรัพยากรน้ำบางครั้งเกิดการขาดน้ำน้อยครั้ง แต่เกิดอย่างรุนแรงอาจก่อให้เกิดความเสียหายมากกว่าการพยายามกระจายการขาดน้ำไปในช่วงเวลาอื่นๆ ด้วย ดังนั้นจึงควรพิจารณาดัชนีเหล่านี้ร่วมกันเพื่อลดทั้งการเกิดเหตุการณ์ที่รุนแรง และจำนวนครั้งของการเกิด ดัชนีตรวจวัดความเชื่อมั่นได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) เป็นดัชนีที่วัดความถี่ที่ระบบเกิดความล้มเหลว โดยเป็นการคำนวณอัตราส่วนระหว่างผลรวมของค่าดัชนีความสำเร็จ (Z_i) ในแต่ละช่วงเวลาต่อจำนวนช่วงเวลาทั้งหมดที่ทำการจำลองระบบ ซึ่งค่าดัชนีความสำเร็จกำหนดให้เท่ากับ 1 เมื่อปริมาณน้ำที่จุดซึ่งมีต้องการน้ำเท่ากับหรือมากกว่าปริมาณน้ำต้องการน้ำในกรณีพิจารณาภัยแล้ง หรือปริมาณน้ำไม่เกินความจุลำนน้ำในกรณีพิจารณาภัยน้ำท่วม และเท่ากับ 0 ในกรณีที่เกิดความล้มเหลวทั้งหมด ยกเว้นในกรณีของการพิจารณาภัยแล้งในกรณีที่สามารถใช้น้ำได้บางส่วนจะพิจารณาค่าดัชนีความสำเร็จอยู่ระหว่าง 0 และ 1 สำหรับดัชนีวัดความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำเป็นอัตราส่วนระหว่างผลรวมของค่าการนำน้ำไปใช้กับค่าความต้องการน้ำต่อช่วงเวลาทั้งหมดที่ทำการจำลองระบบ และดัชนีตัวสุดท้ายที่พิจารณาสำหรับการสมดุลน้ำคือความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) เป็นการวัดความต่อเนื่องของการเกิดความล้มเหลวซึ่งพิจารณาได้ทั้งกรณีน้ำท่วม และน้ำแล้ง ในกรณีที่มีค่ามากนั้นหมายถึงว่าระบบมีความยืดหยุ่นค่อนข้างน้อย นั่นคือ การเกิดการขาดน้ำหรือการเกิดน้ำท่วมจะมีความต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบหรือเกิดความเสียหายค่อนข้างมาก

๒) ดัชนีเชิงพื้นที่

ดัชนีเชิงพื้นที่เป็นดัชนีที่พิจารณาถึงโอกาสและความเหมาะสมของสภาพทรัพยากรเชิงพื้นที่ รวมถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมาเป็นตัวชี้วัดแนวโน้มในการเกิดความแห้งแล้ง และการเกิดน้ำท่วม ซึ่งประกอบไปด้วยดัชนีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ (กรมชลประทาน, ๒๕๕๖)

(๑) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ลุ่มน้ำ เป็นพารามิเตอร์ ซึ่งเป็นดัชนีที่แสดงถึงโอกาสในการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำต้นทุนทั้งอ่างเก็บน้ำ และสระน้ำในท้องถิ่น การมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้มากย่อมแสดงให้เห็นถึงการมีแหล่งน้ำเก็บกักน้ำตามธรรมชาติมากด้วย ซึ่งส่งผลให้ความเสี่ยงในการเกิดน้ำท่วม และน้ำแล้งลดลงด้วย

(๒) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่การเกษตรที่มีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก เป็นดัชนีที่แสดงว่าถ้าพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกได้รับการพัฒนาให้เป็นพื้นที่ชลประทานอันหมายถึงมีการออกแบบระบบแหล่งน้ำเพื่อการจัดการน้ำที่ดี พื้นที่นั้นย่อมมีความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วม และน้ำแล้งลดลง

(๓) สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัยต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด เป็นดัชนีที่แสดงถึงความรุนแรง และความเสียหายที่เกิดขึ้นจากปัญหาอุทกภัย ถ้าค่าดัชนีนี้สูงหมายถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากน้ำท่วมมีความรุนแรงค่อนข้างมาก

(๔) สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด เป็นดัชนีที่แสดงถึงความรุนแรง และความเสียหายที่เกิดขึ้นจากปัญหาภัยแล้ง ถ้าค่าดัชนีนี้สูงหมายถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากน้ำแล้งมีความรุนแรงค่อนข้างมาก

LI RT

๓) ดัชนีเชิงปริมาณน้ำ

เป็นดัชนีที่ชี้วัดถึงสถานะความพอเพียงของปริมาณน้ำต้นทุนทั้งน้ำต้นทุนตามธรรมชาติ และน้ำต้นทุนในส่วนที่มีการเก็บกักไว้ได้ต่อความต้องการในพื้นที่ลุ่มน้ำนั้นๆ ซึ่งดัชนีเชิงปริมาณประกอบไปด้วยค่าต่างๆ ดังนี้ (กรมชลประทาน, ๒๕๔๖)

(๑) สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำ เป็นดัชนีที่แสดงถึงความพอเพียงสำหรับความต้องการน้ำในลุ่มน้ำนั้นๆ

(๒) สัดส่วนปริมาณความต้องการในทุกกิจกรรมในช่วงฤดูแล้งต่อปริมาตรความจุใช้งานของอ่างเก็บน้ำในปัจจุบัน เป็นดัชนีที่แสดงถึงความพอเพียงของแหล่งเก็บน้ำที่มีอยู่ในปัจจุบันต่อความต้องการใช้น้ำ ดังนั้นจึงเป็นดัชนีที่ชี้วัดความแห้งแล้งของพื้นที่ได้

(๓) สัดส่วนปริมาตรความจุใช้งานในปัจจุบันต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำ แสดงถึงความสามารถในการเก็บกักปริมาณน้ำท่าที่สามารถเกิดขึ้นได้ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ถ้าดัชนีนี้มากจะสามารถช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดน้ำท่วม และน้ำแล้งได้

สำหรับดัชนีเชิงพื้นที่ และดัชนีเชิงปริมาณสามารถแสดงได้ดังตารางที่ จ-๒

ตารางที่ จ-๒ ค่าดัชนีเชิงพื้นที่ และเชิงปริมาณสำหรับการวิเคราะห์สภาพน้ำท่วม และน้ำแล้ง

ค่าดัชนี	ภัยแล้ง	น้ำท่วม
สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ลุ่มน้ำ	✓	✓
สัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่การเกษตรที่มีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก	✓	
สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัยต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด		✓
สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด	✓	
สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำ	✓	
สัดส่วนปริมาณความต้องการในทุกกิจกรรมในช่วงฤดูแล้งต่อปริมาตรความจุใช้งานของอ่างเก็บน้ำในปัจจุบัน	✓	
สัดส่วนปริมาตรความจุใช้งานในปัจจุบันต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำ	✓	✓

LIART

๔) การพัฒนาดัชนีรวมสำหรับความเสี่ยงการเกิดน้ำท่วม และน้ำแล้ง

ดัชนีที่กล่าวแล้วทั้งหมดมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันไป ดังนั้นการพัฒนาดัชนีที่รวมคุณลักษณะต่างๆ ของการเกิดน้ำแล้ง และน้ำท่วมจึงมีความจำเป็น ซึ่งในการศึกษานี้ได้มีการพัฒนาดัชนีรวมโดยอาศัยแนวคิด สำหรับการคำนวณพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมเพื่อการจัดทำผังนโยบายด้านผังเมือง (กรมโยธาธิการ และผังเมือง, ๒๕๕๑) การรวมค่าดัชนีทุกตัวเข้าด้วยกันตามแนวคิดดังกล่าวแสดงได้ดังสมการที่ ๑ ซึ่งในการศึกษานี้ กำหนดให้ใช้ค่าการถ่วงน้ำหนักที่เท่ากันทุกค่าดัชนี นั่นคือเป็นการให้ความสำคัญแก่ทุกคุณลักษณะของแต่ละ ดัชนีเท่าๆ กัน

$$I_{SUM} = w_1I_1 + w_2I_2 + w_3I_3 \dots \dots \dots w_{16}I_{16} \quad (๑)$$

- เมื่อ I_{SUM} = ดัชนีรวมคุณลักษณะของการเกิดน้ำท่วมหรือน้ำแล้ง
 w_i = ค่าการถ่วงน้ำหนักสำหรับแต่ละดัชนี i ซึ่งในการศึกษานี้จะกำหนดให้เท่ากับ 1 ทั้งหมด
 I_i = ดัชนีการเกิดน้ำท่วม หรือน้ำแล้ง i ซึ่งมีการตัดทอนตัวเลขให้มีฐานเดียวกันแล้ว

๕) การนำไปประยุกต์ใช้

ดัชนีต่างๆ จะถูกวิเคราะห์สำหรับแต่ละจุดควบคุม (Control point) หรือจุดที่มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณ น้ำในระบบลุ่มน้ำ ซึ่งทางผู้ศึกษาจะทำการคำนวณเชิงพื้นที่ โดยการลากเส้นชั้นของค่าดัชนีต่างๆ จากนั้นใช้ เทคนิคการซ้อนทับในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยใช้สมการที่ ๑ ซึ่งผลที่ออกมาจะได้ผังซึ่งมีขอบเขตแสดง ระดับของปัญหาทั้งน้ำท่วม และน้ำแล้งต่อไป

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้ง

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้ง

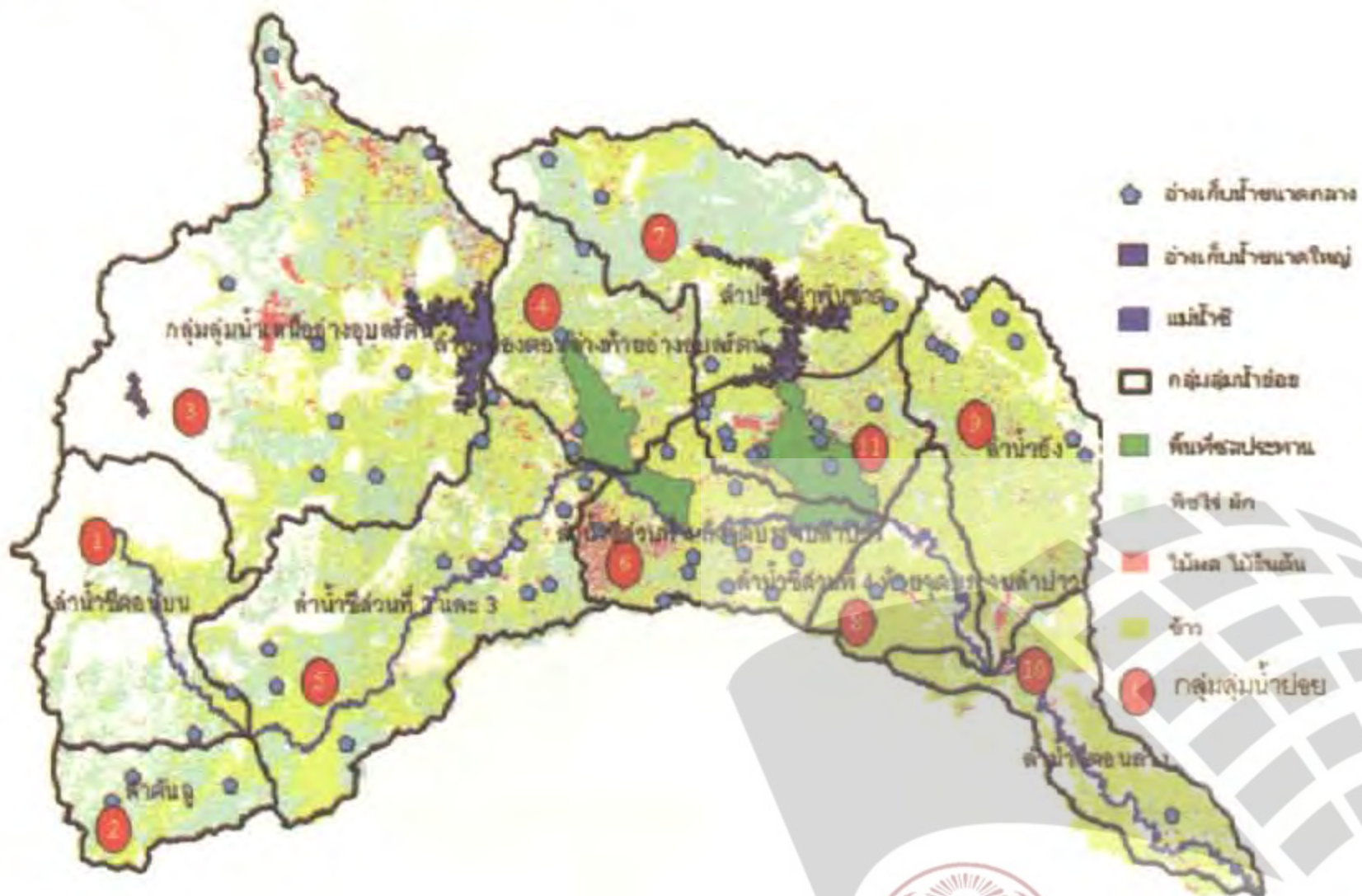
ลุ่มน้ำชี

ลักษณะโดยทั่วไปของพื้นที่

ลุ่มน้ำชีตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีพื้นที่ลุ่มน้ำรวมทั้งสิ้น ๔๙,๓๓๗ ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขต ๑๔ จังหวัด ได้แก่ ชัยภูมิ ขอนแก่น หนองบัวลำภู อุดรธานี มหาสารคาม นครราชสีมา เลย เพชรบูรณ์ กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ยโสธร อุบลราชธานี ศรีสะเกษ และ มุกดาหาร ลุ่มน้ำชีมีขอบเขตพิกัดที่ ๑๕° ๐๐' - ๑๘° ๐๐' เหนือ และ ๑๐๑° ๐๐' - ๑๐๕° ๐๐' ตะวันออก สภาพภูมิประเทศของลุ่มน้ำชีประกอบไปด้วยเทือกเขาสูง ทางทิศตะวันออกและทิศเหนือคือเทือกเขาภูพาน ทิศตะวันตกคือเทือกเขาตงพญาเย็นซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำชีและแม่น้ำสาขาที่สำคัญหลายสาย ส่วนพื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบถึงลูกคลื่นลอนและมีเนินเล็กน้อยทางตอนใต้ของลุ่มน้ำ ลำน้ำสายหลักคือ แม่น้ำชี ลำน้ำสาขาที่สำคัญ คือ น้ำพรม น้ำพอง น้ำเชิญ ลำปาว และน้ำยัง (กรมทรัพยากรน้ำ, ๒๕๔๙)

การแบ่งพื้นที่และฝั่งน้ำ

ในการศึกษานี้แบ่งลุ่มน้ำชีออกเป็น ๑๑ พื้นที่ (รูปที่ ฉ.๑, รูปที่ ฉ.๒, ตารางที่ ฉ-๑) โดยใช้โครงสร้างชลประทานขนาดใหญ่เป็นเกณฑ์แบ่งพื้นที่เป็นพื้นที่เหนือและท้ายโครงสร้าง และแบ่งตามการบรรจบของลำน้ำสาขากับลำน้ำสายหลัก ทั้งนี้ โครงสร้างขนาดใหญ่ในลุ่มน้ำชีที่นำมาใช้แบ่งพื้นที่คืออ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์และอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาว

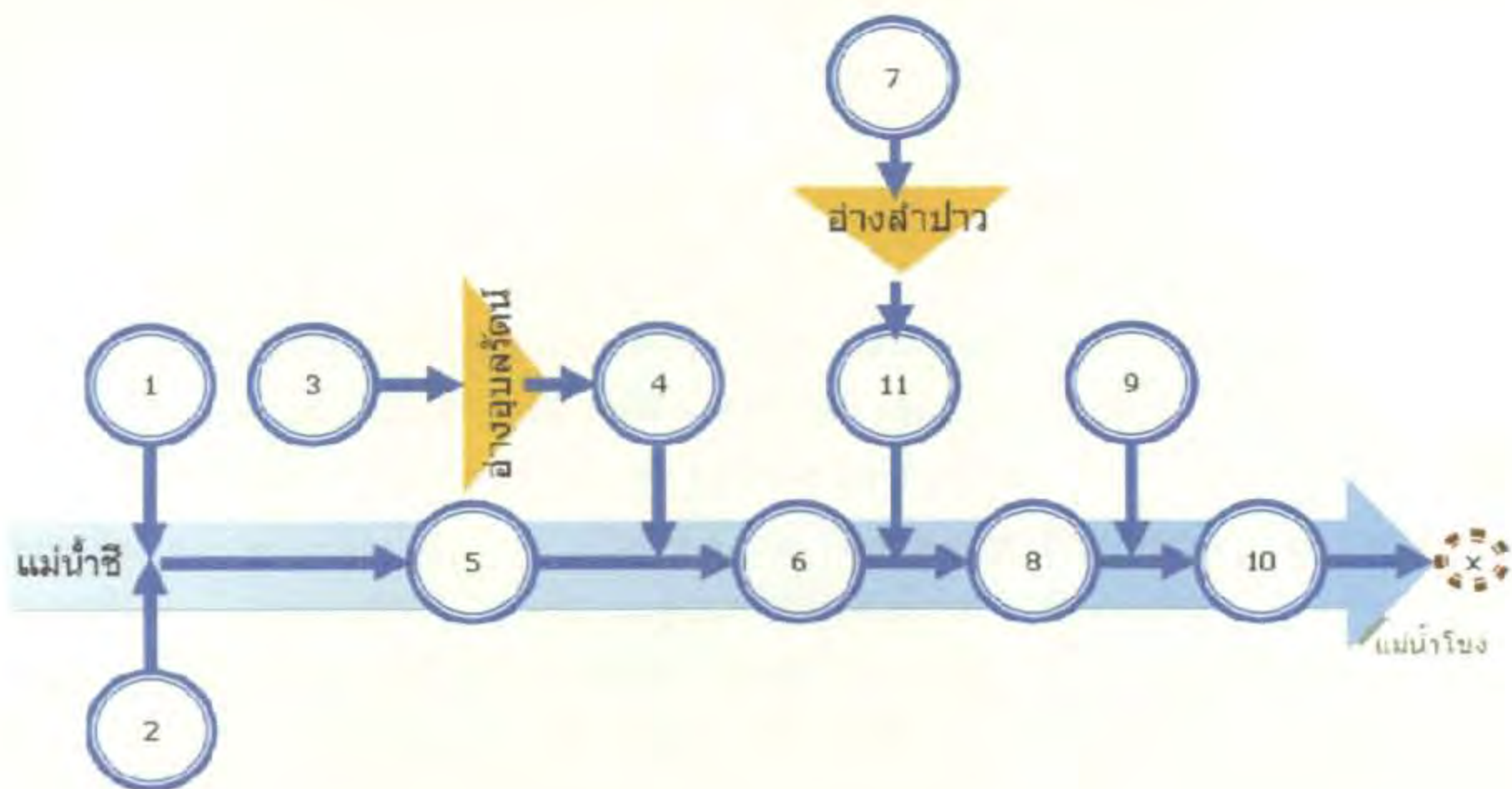

รูปที่ ฉ.๑ การแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒ ผังน้ำลุ่มน้ำชี

ตารางที่ ฉ-๑ ขนาดของพื้นที่ย่อยในลุ่มน้ำชี

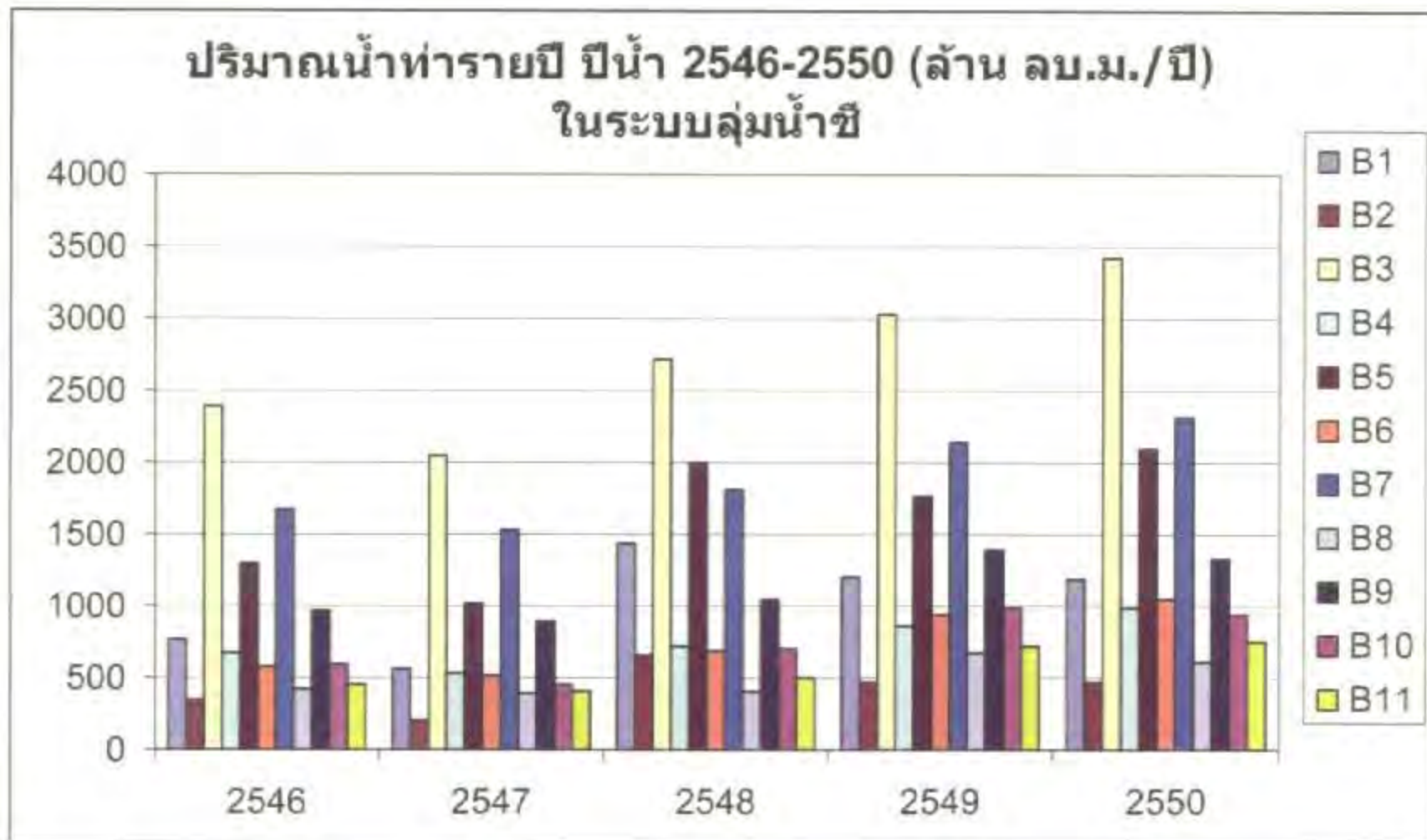
พื้นที่	ขนาด (ตารางกิโลเมตร)
๑ กลุ่มลุ่มน้ำชีตอนบน	๔,๕๔๒
๒ ลำคันทน์	๑,๘๒๗
๓ กลุ่มลุ่มน้ำเหนืออ่างอุบลรัตน์	๑๑,๘๖๘
๔ ลำน้ำพองตอนล่างท้ายอ่างอุบลรัตน์	๓,๒๔๕
๕ ลำน้ำชีส่วนที่ ๒ และ ๓	๗,๓๙๔
๖ ลำน้ำชีส่วนที่ ๔ ถึงจุดบรรจบสำปาว	๓,๒๘๑
๗ สำปาว ลำพันชาด เหนืออ่างสำปาว	๖,๐๑๐
๘ ลำน้ำชีส่วนที่ ๔ ท้ายจุดบรรจบสำปาว	๑,๙๔๙
๙ ลำน้ำยัง	๔,๕๑๗
๑๐ ลำน้ำชีตอนล่าง	๒,๘๙๓
๑๑ สำปาวตอนล่าง ท้ายอ่างสำปาว	๒,๒๐๙

LIART

การวิเคราะห์และแบ่งสถานการณน้ำ

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปีของกลุ่มน้ำชี ระหว่างปีน้ำ ๒๕๔๖-๒๕๕๐* เท่ากับ ๖๐,๙๔๐ ล้าน ลูกบาศก์เมตร (๑,๒๓๔ มิลลิเมตร) ส่วนปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปีระหว่างปีน้ำ ๒๕๔๖-๒๕๕๐ เท่ากับ ๑๒,๑๔๕ ล้านลูกบาศก์เมตร เมื่อวิเคราะห์สถานการณน้ำตามเกณฑ์น้ำมากและน้ำน้อยพบว่าในกลุ่มน้ำชี ปี พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นปีน้ำมาก ส่วนปี พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นปีน้ำน้อย (รูปที่ ฉ.๓)

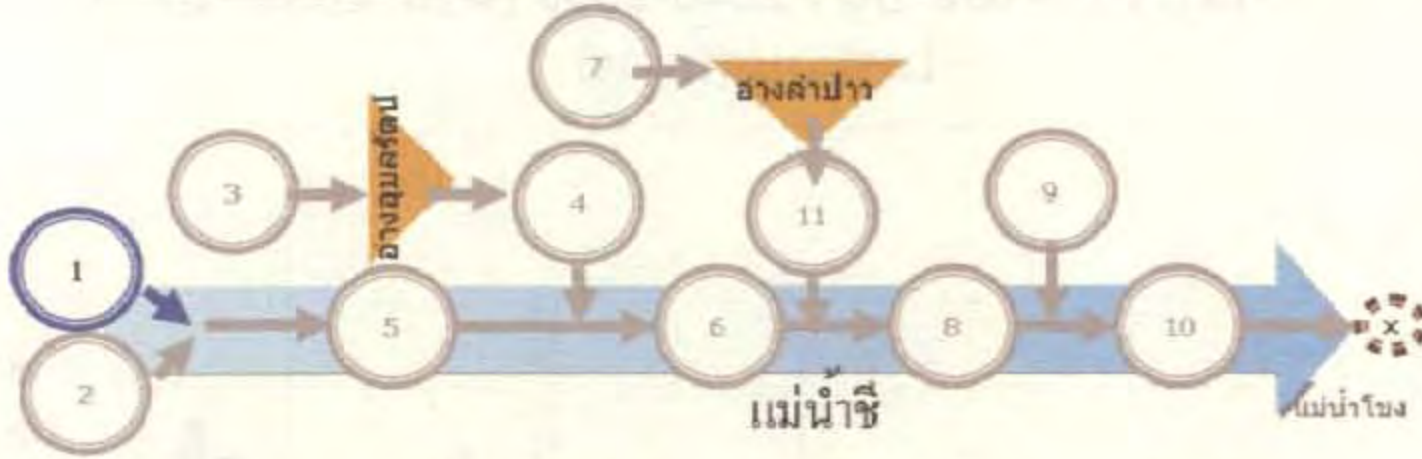
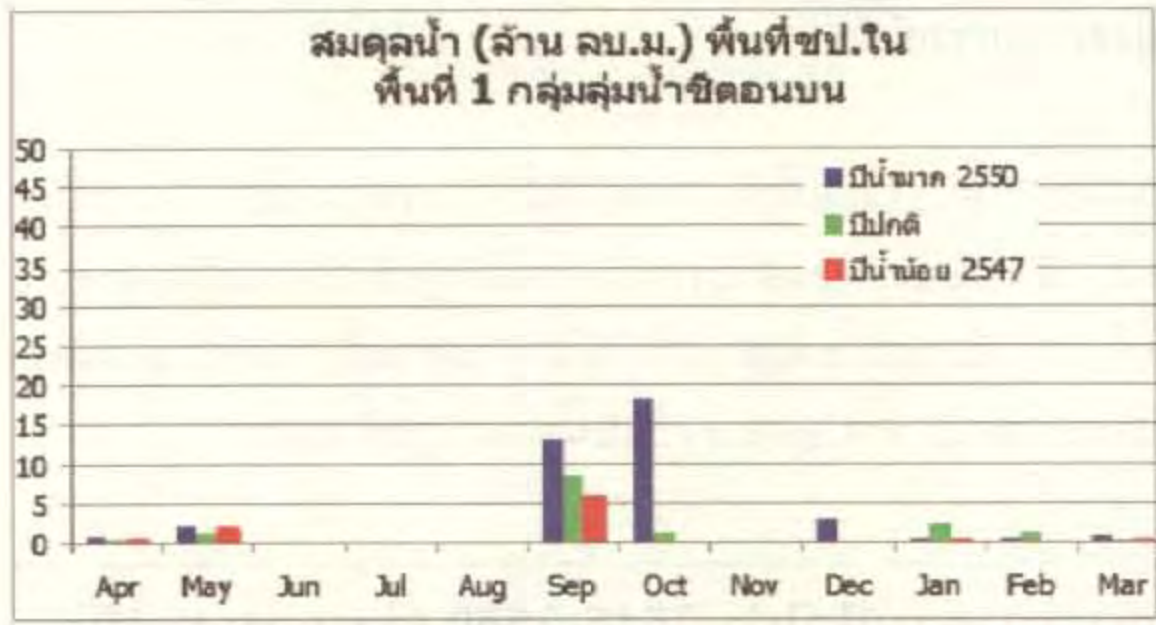

รูปที่ ฉ.๓ ปริมาณน้ำท่ารายปีรายพื้นที่ย่อยของกลุ่มน้ำชี ปีน้ำ ๒๕๔๖-๒๕๕๐

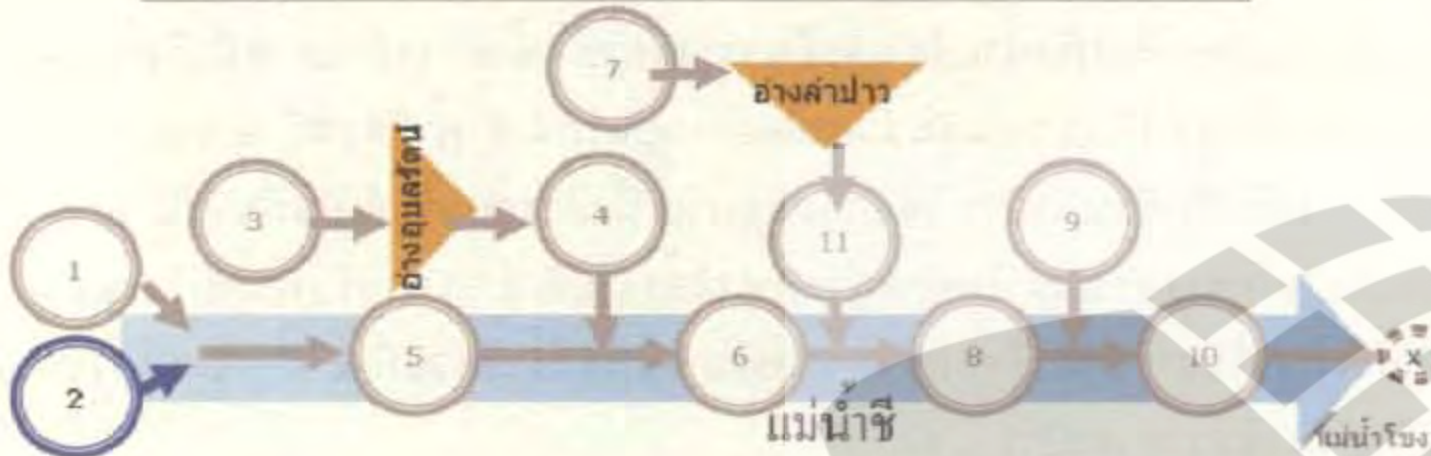
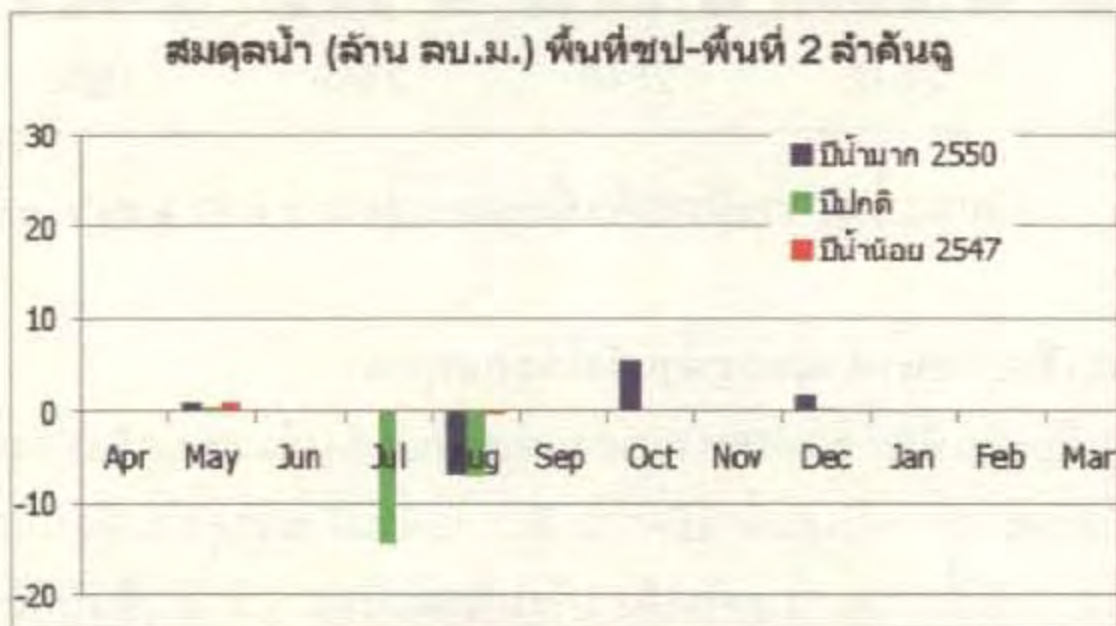
ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งโดยสมดุลงน้ำ

สมดุลงน้ำรายเดือนในพื้นที่ชลประทานของแต่ละพื้นที่ย่อยในกลุ่มน้ำชีแสดงดังรูปที่ ฉ.๔ ถึง รูปที่ ฉ.๑๔ พบว่า พื้นที่ชลประทานในกลุ่มน้ำชีมีความเสี่ยงภัยน้ำแล้งมากสุดในเดือนมิถุนายนและเดือน กรกฎาคมและมีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมมากสุดในเดือนกันยายนและตุลาคม โดยพื้นที่ที่มีทั้งความเสี่ยงภัยน้ำแล้งหรือแนวโน้มที่จะเสี่ยงภัยน้ำแล้ง และมีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมเนื่องจากมีปริมาณน้ำเกินความต้องการใช้น้ำค่อนข้างสูง ได้แก่ กลุ่มลุ่มน้ำเหนืออ่างอุบลรัตน์ ลำน้ำชีส่วนที่ ๒ และ ๓ ลำน้ำยัง และ ลำน้ำป่าสักย่อยอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาว โดยกลุ่มลุ่มน้ำเหนืออ่างอุบลรัตน์เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำแล้งมากที่สุดเนื่องจากขาดแคลนน้ำในทุกสถานการณน้ำ (รูปที่ ฉ.๖) สำหรับพื้นที่ที่มีระดับน้ำเกินความต้องการใช้น้ำสูงที่สุดได้แก่ ลำน้ำชีตอนล่าง รองลงมาเป็นลำน้ำชีส่วนที่ ๔ ท้ายจุดบรรจบลำปาว และ ลำน้ำชีส่วนที่ ๔ ถึงจุดบรรจบลำปาว

* คำนวณโดยใช้ข้อมูลปริมาณฝนสะสมรายเดือนรวมทั้งปีของสถานีตรวจอากาศและสถานีอากาศเกษตร กรมอุตุนิยมวิทยา ทั่วประเทศ สร้างแผนที่ Isohyet แล้วคำนวณปริมาณฝนสะสมรายปีในพื้นที่ลุ่มน้ำชี จากนั้นคำนวณค่าเฉลี่ยของปริมาณฝนสะสมรายปีทั้ง ๕ ปี

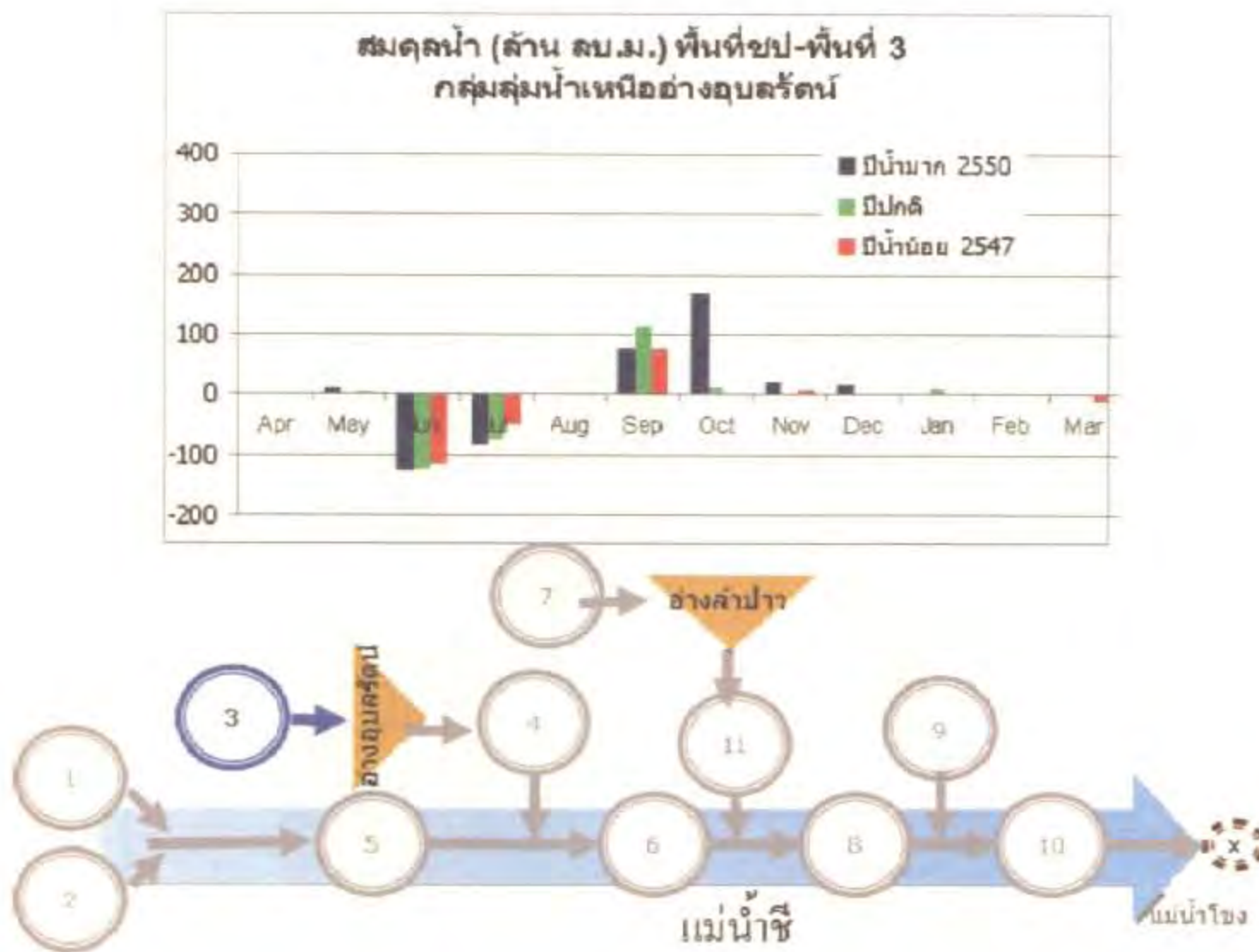
รูปที่ ฉ.๔ สมดุลงานในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑ กลุ่มลุ่มน้ำชิตอนบน

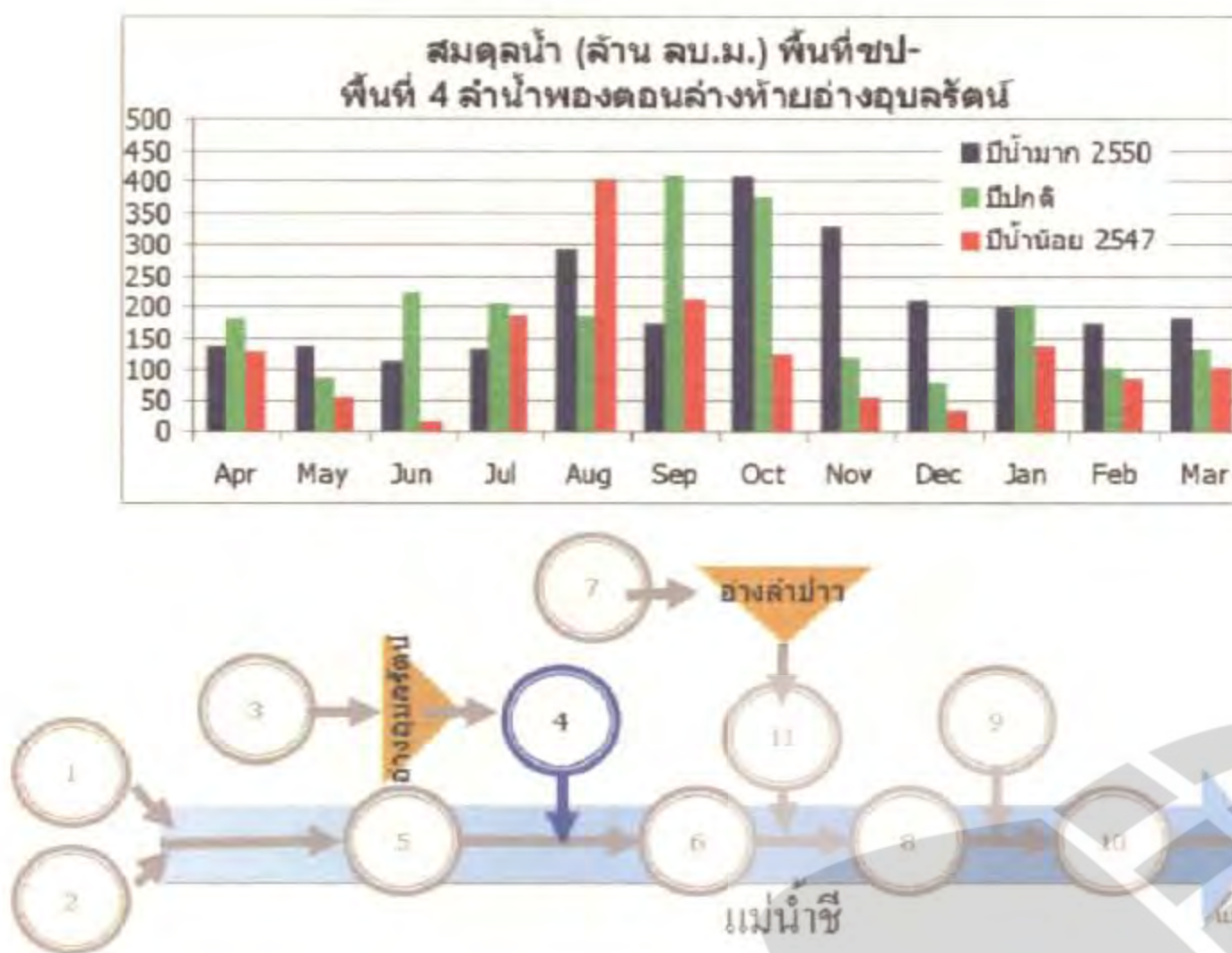
รูปที่ ฉ.๕ สมดุลงานในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒ ลำคั่นจ

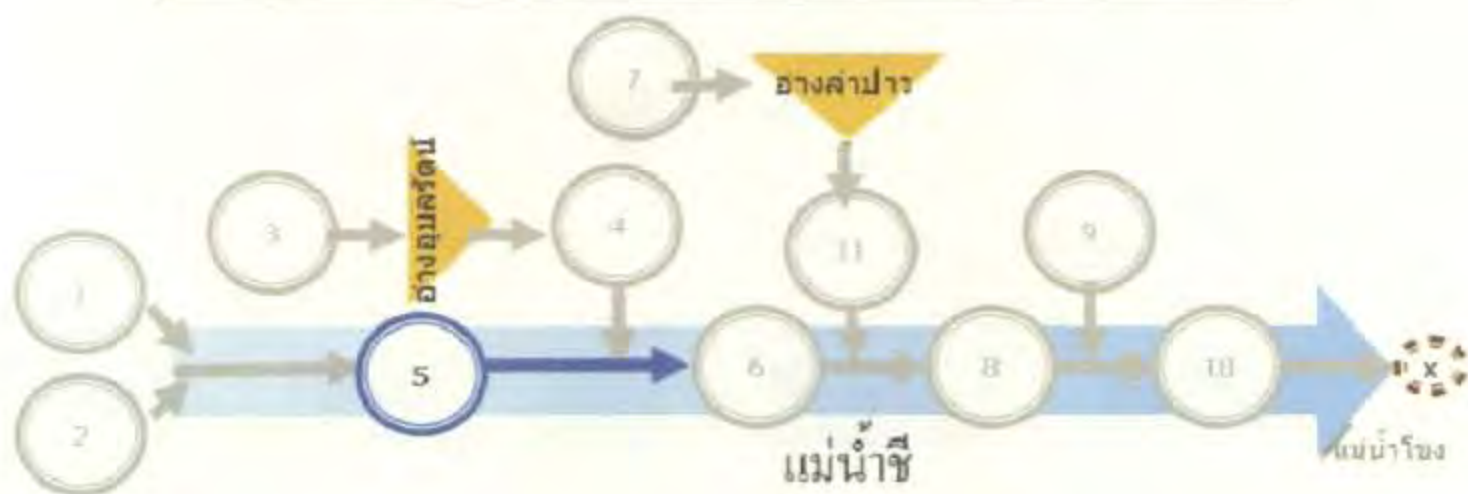
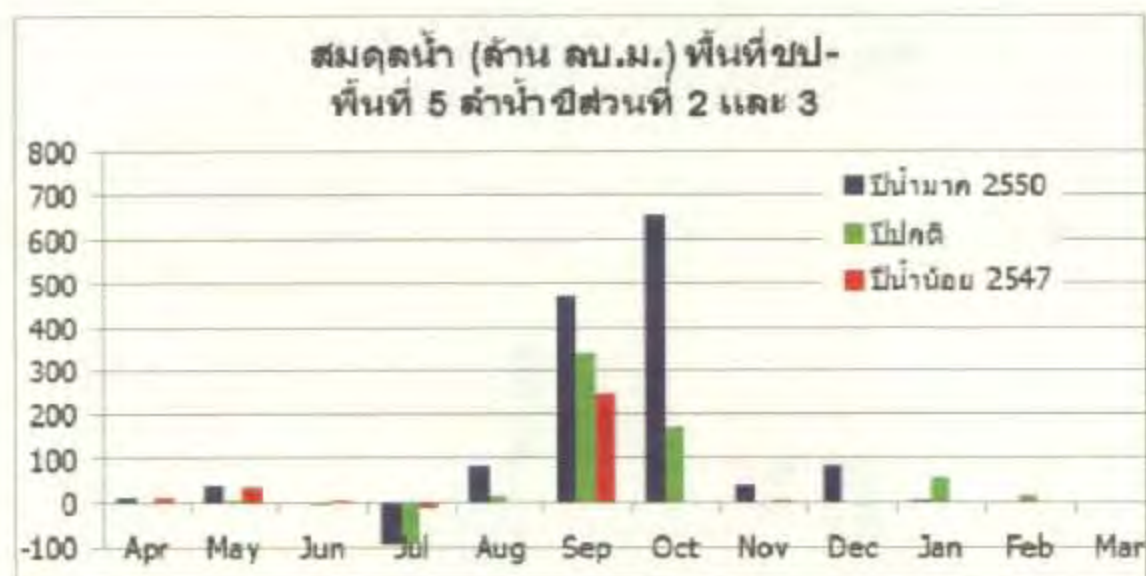
LIART

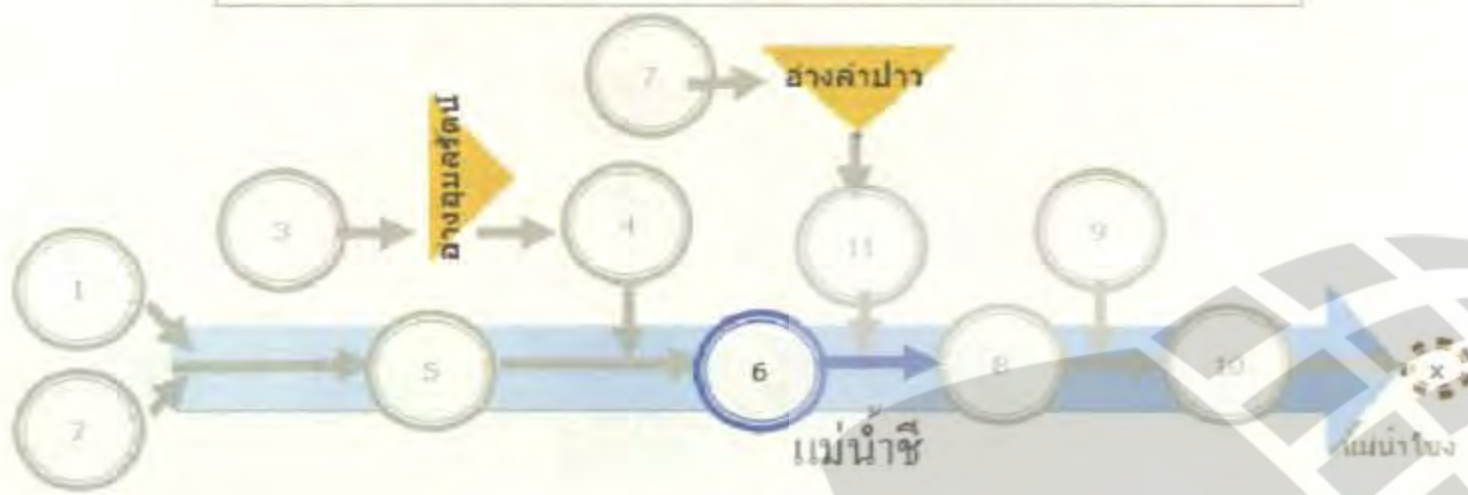
รูปที่ ๖.๖ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๓ กลุ่มลุ่มน้ำเหนืออ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์

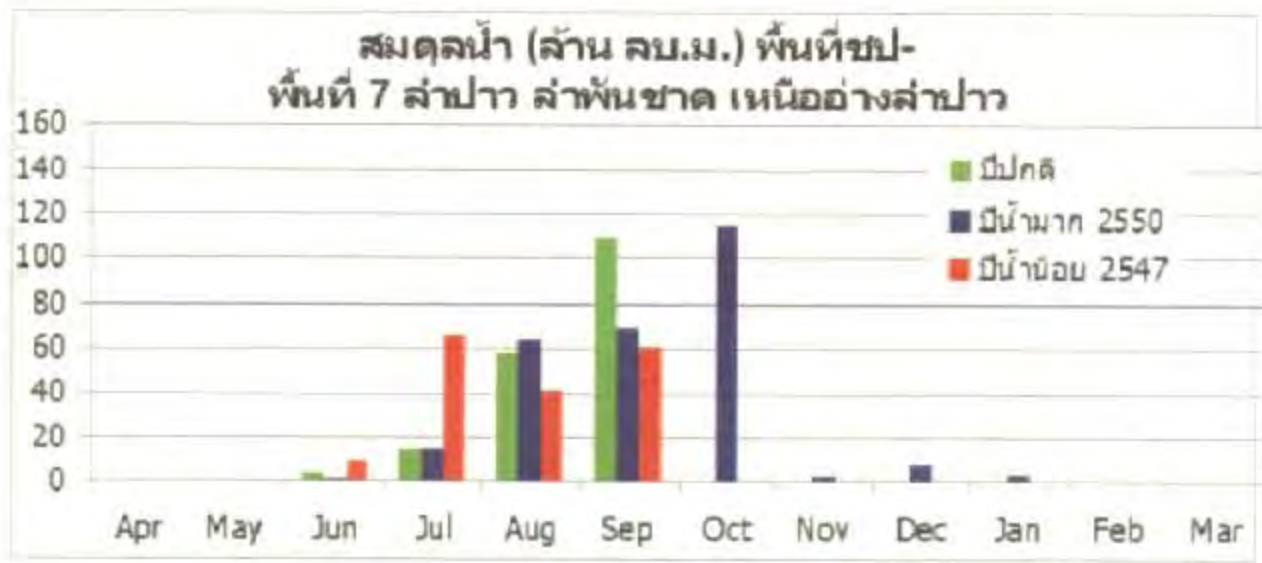
รูปที่ ๖.๗ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๔ ลำน้ำพองตอนล่างท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์

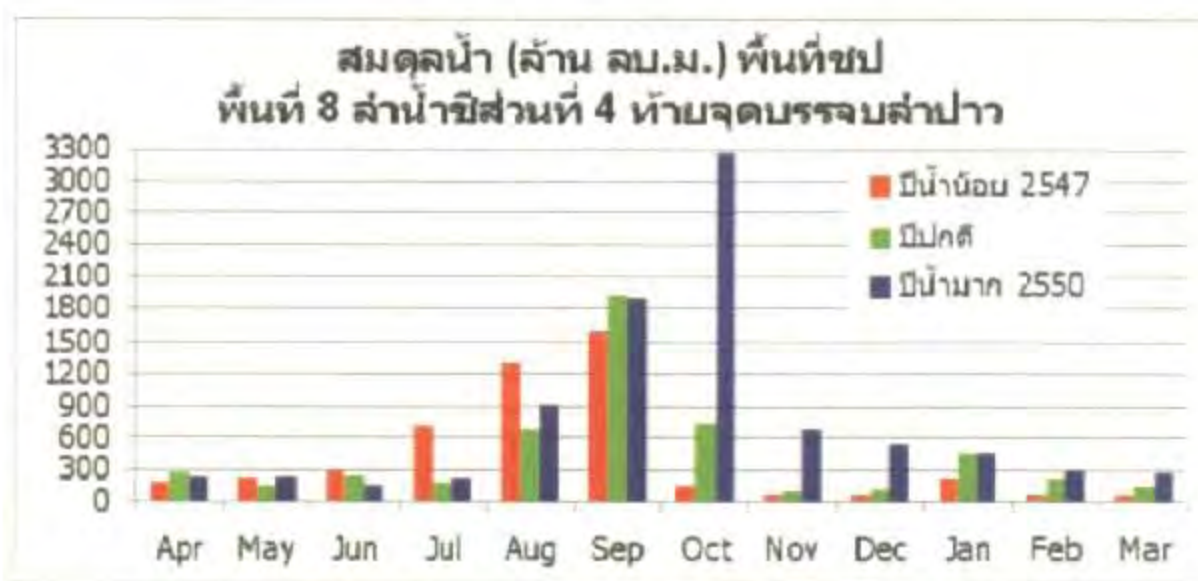
รูปที่ ฉ.๘ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๕ ลำน้ำชีส่วนที่ ๒ และ ๓

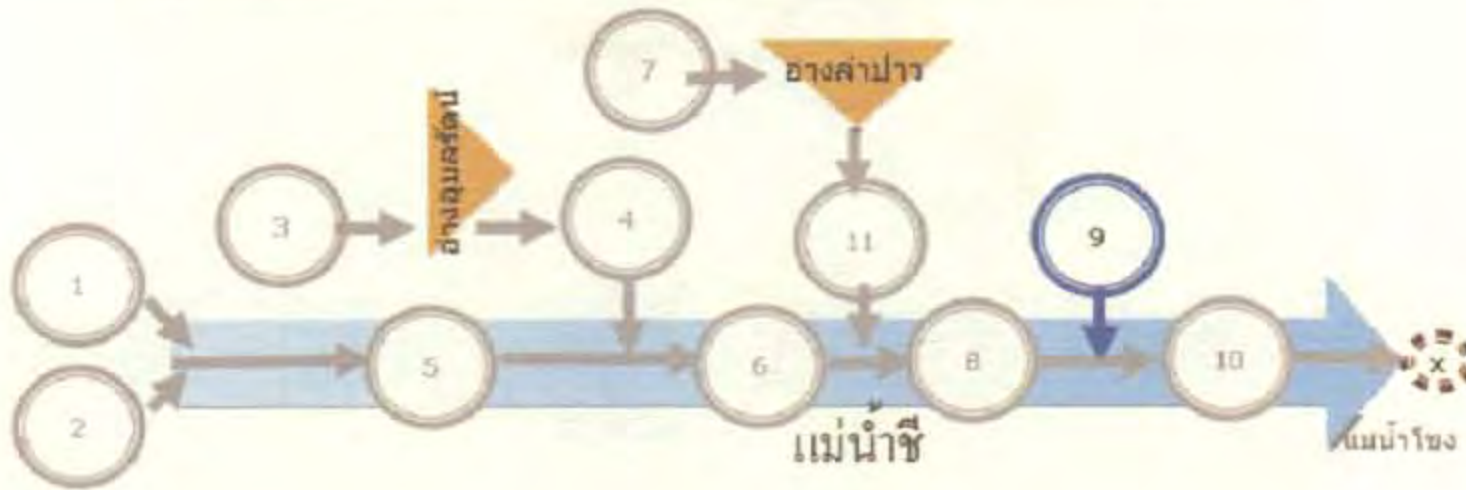
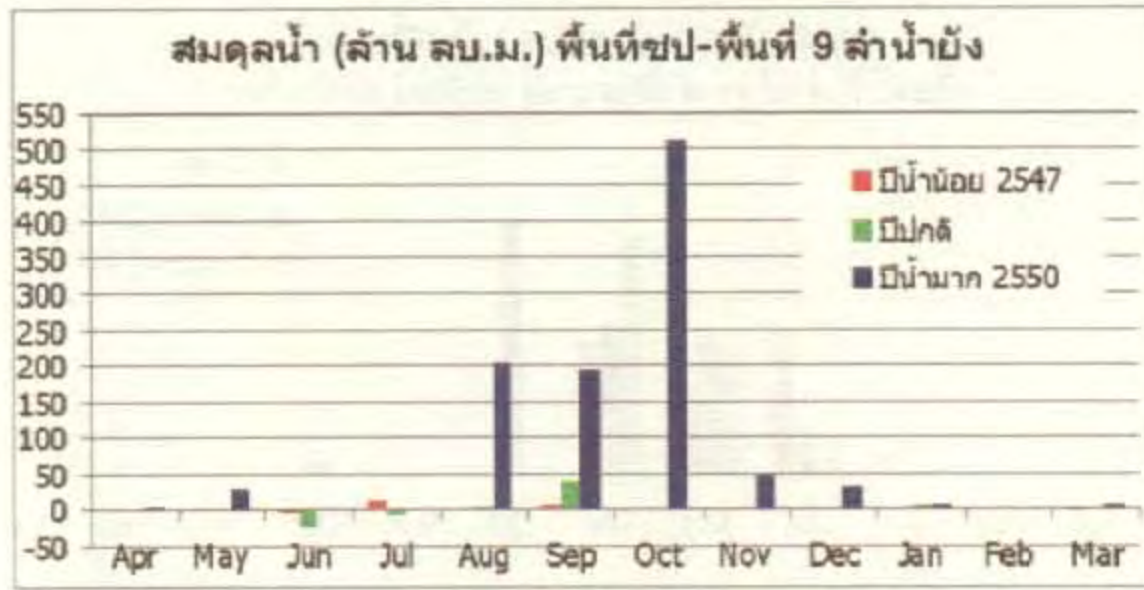
รูปที่ ฉ.๙ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๖ ลำน้ำชีส่วนที่ ๔ ถึงจุดบรรจบลำป่าว

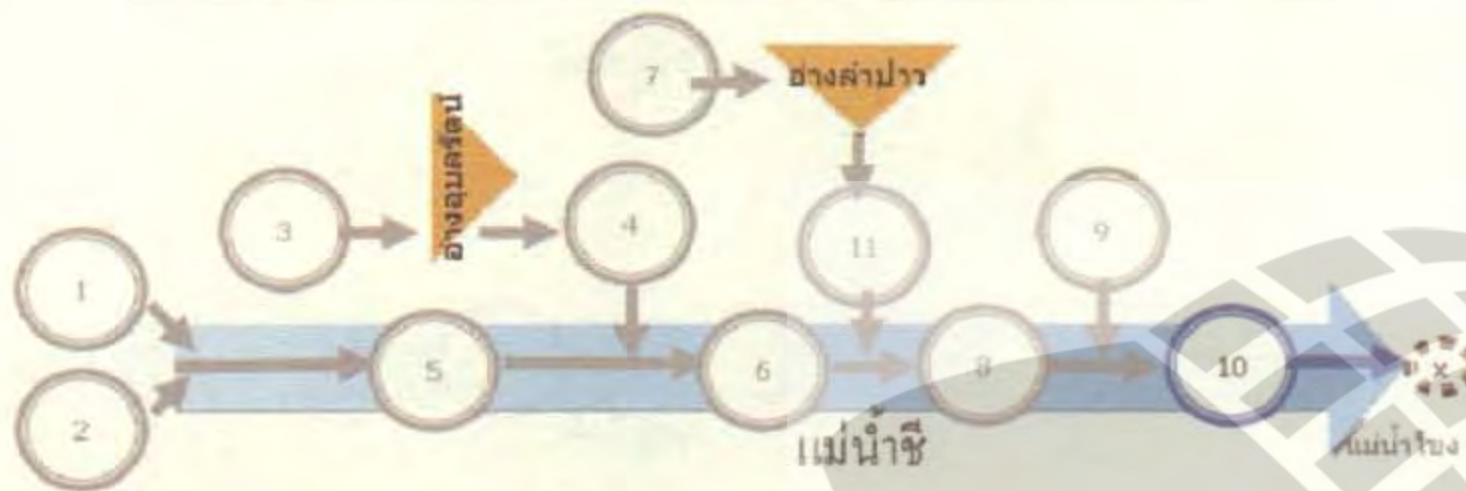
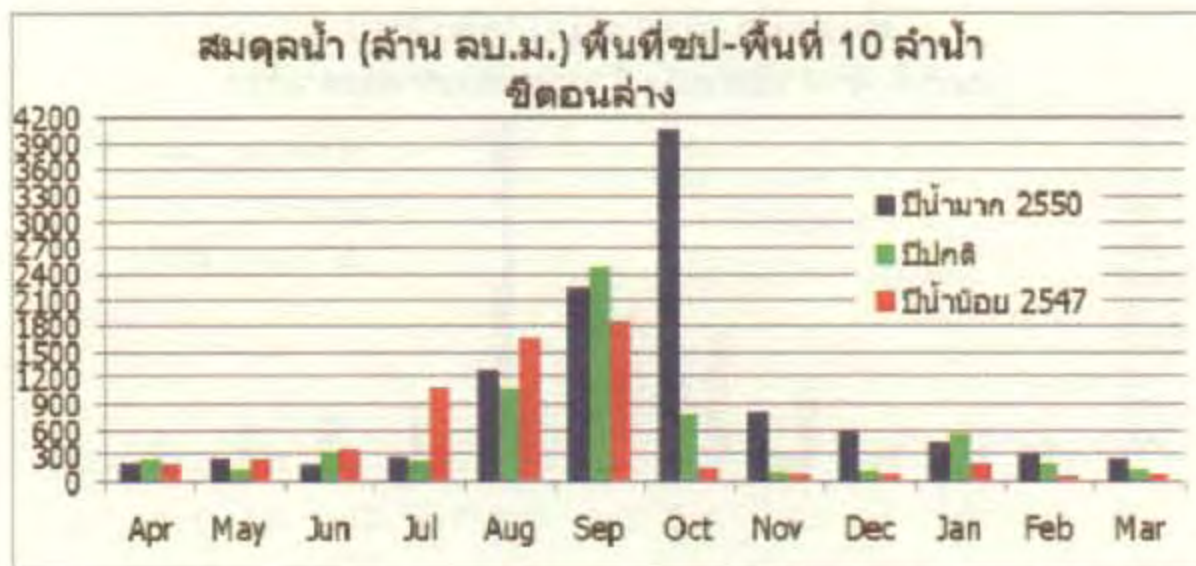
รูปที่ ฉ.๑๐ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๗ ลำปาง ลำพูน ลำปางเหนืออ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาง

รูปที่ ฉ.๑๑ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๘ ลำปางส่วนที่ ๔ ท้ายจุดบรรจบลำปาง

รูปที่ ฉ.๑๒ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๙ ลำน้ำยัง

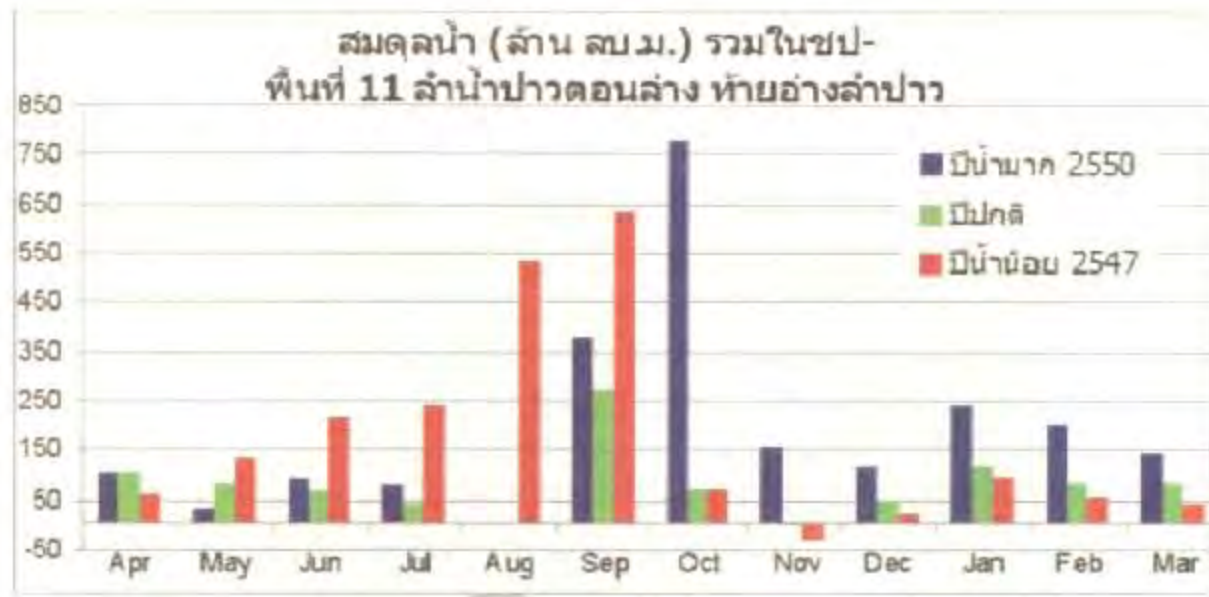

รูปที่ ฉ.๑๓ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๐ ลำน้ำชิตอนล่าง

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๔ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๑ ลำน้ำป่าวตอนล่าง ท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำป่าว

ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยดัชนีรวม

ในการจัดทำดัชนีรวมเพื่อกำหนดความสำคัญของพื้นที่ได้วิเคราะห์ความสำคัญจากปัจจัย ๓ ด้าน ได้แก่ น้ำท่วม น้ำแล้ง และในภาพรวมทั้งลุ่มน้ำ โดยมีการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง ๓ ด้าน สำหรับปีน้ำน้อย (รูปที่ ฉ.๑๕ ถึง รูปที่ ฉ.๒๖) ปีน้ำปานกลาง (รูปที่ ฉ.๒๗ ถึง รูปที่ ฉ.๔๔) และปีน้ำมาก (รูปที่ ฉ.๔๕ ถึง รูปที่ ฉ.๕๐) นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงพื้นที่สำหรับพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมด (รูปที่ ฉ.๕๑ ถึง รูปที่ ฉ.๕๖)

หลังจากนั้นได้วิเคราะห์ปัจจัยในสถานการณ์น้ำต่างๆ และปัจจัยเชิงพื้นที่แล้ว นำผลมาวิเคราะห์ดัชนีรวมซึ่งแสดงถึงภาพรวมความเสี่ยงน้ำท่วมน้ำแล้งของพื้นที่ลุ่มน้ำชี ผลการศึกษา (รูปที่ ฉ.๕๗ ถึง รูปที่ ฉ.๖๘) พบว่า

ด้านน้ำแล้ง

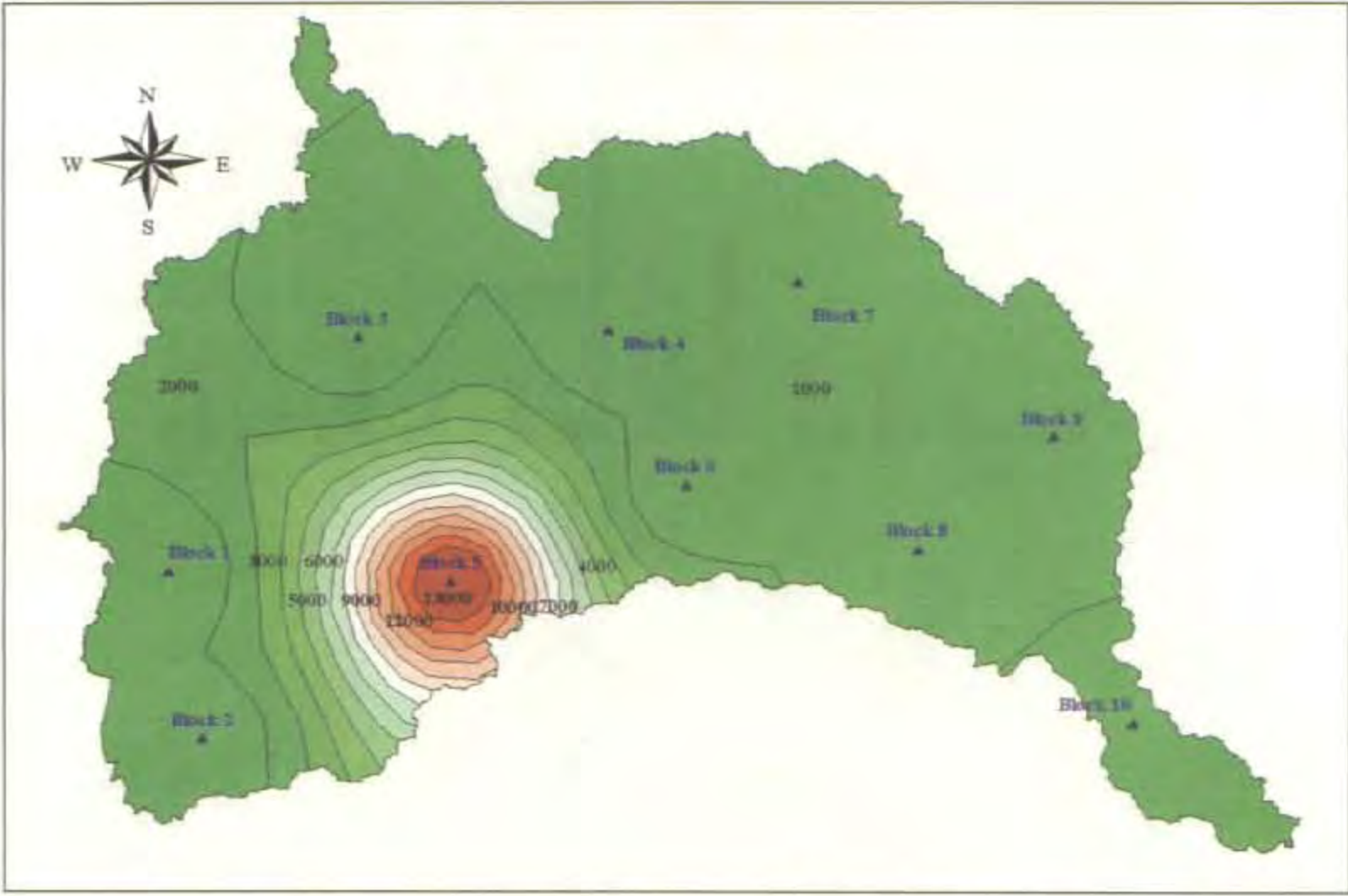
พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำแล้งมากที่สุดในลุ่มน้ำชีเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำ ได้แก่ พื้นที่ ๕ ซึ่งประกอบด้วยลุ่มน้ำชีส่วนที่๒ ลุ่มน้ำชีส่วนที่๓ และลุ่มน้ำห้วยสามหม้อ

ด้านน้ำท่วม

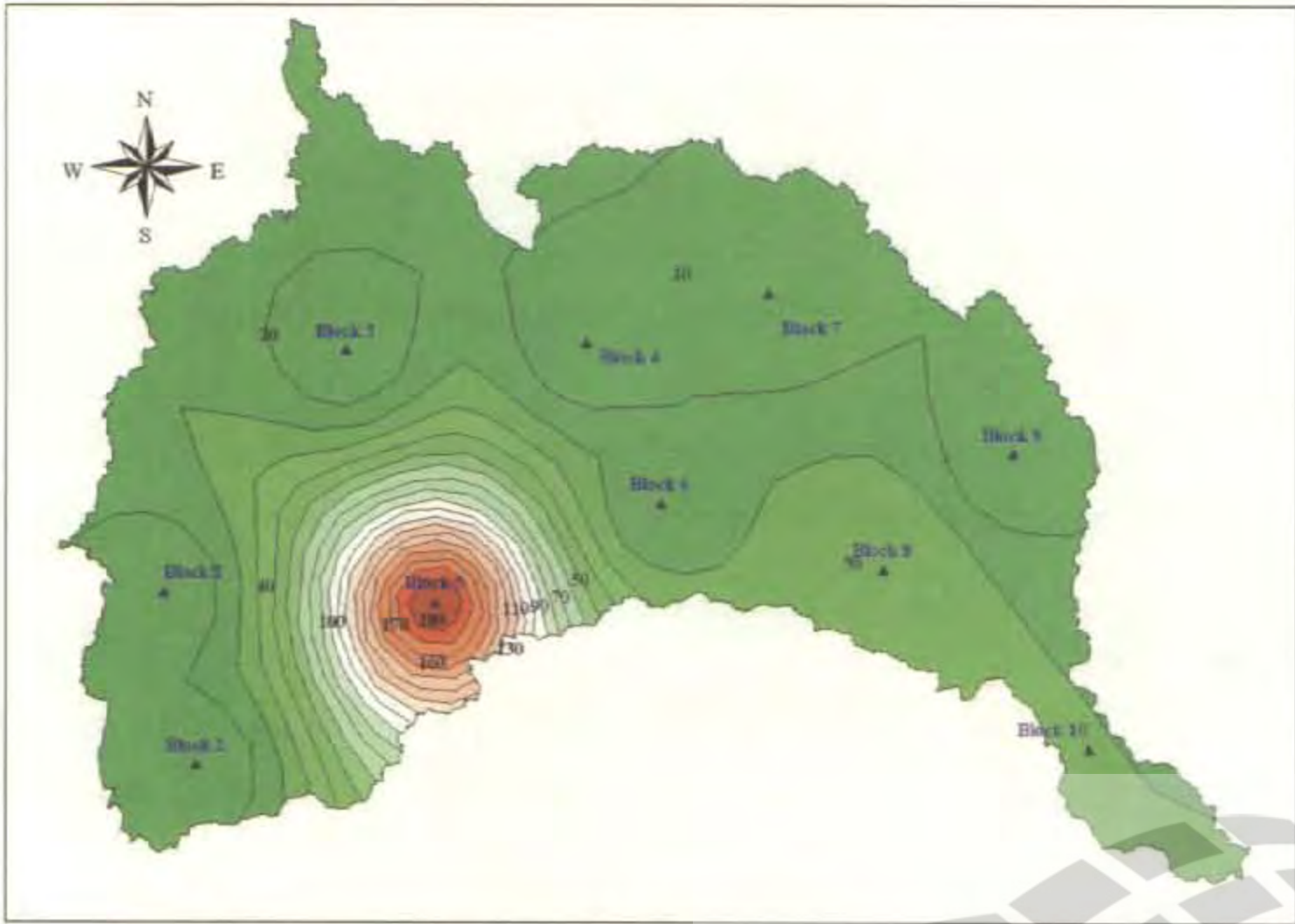
พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมสูงสุดในลุ่มน้ำชีเกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำ เช่นเดียวกับพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำแล้ง ได้แก่ กลุ่มพื้นที่ ๑๐ คือลุ่มน้ำชีตอนล่าง

ภาพรวมทั้งลุ่มน้ำชี

พื้นที่ที่มีความวิกฤตมากในลุ่มน้ำชีเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยทั้งน้ำแล้งและน้ำท่วม คือมีการเกิดการทับซ้อนของพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งสองแบบ พบมากบริเวณตอนล่างของลุ่มน้ำ ได้แก่ พื้นที่ ๑๐ หรือลุ่มน้ำชีตอนล่าง และพื้นที่ ๘ หรือลุ่มน้ำชีส่วนส่วนที่ ๕ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยง ทั้งภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งมาก

รูปที่ ฉ.๑๕ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

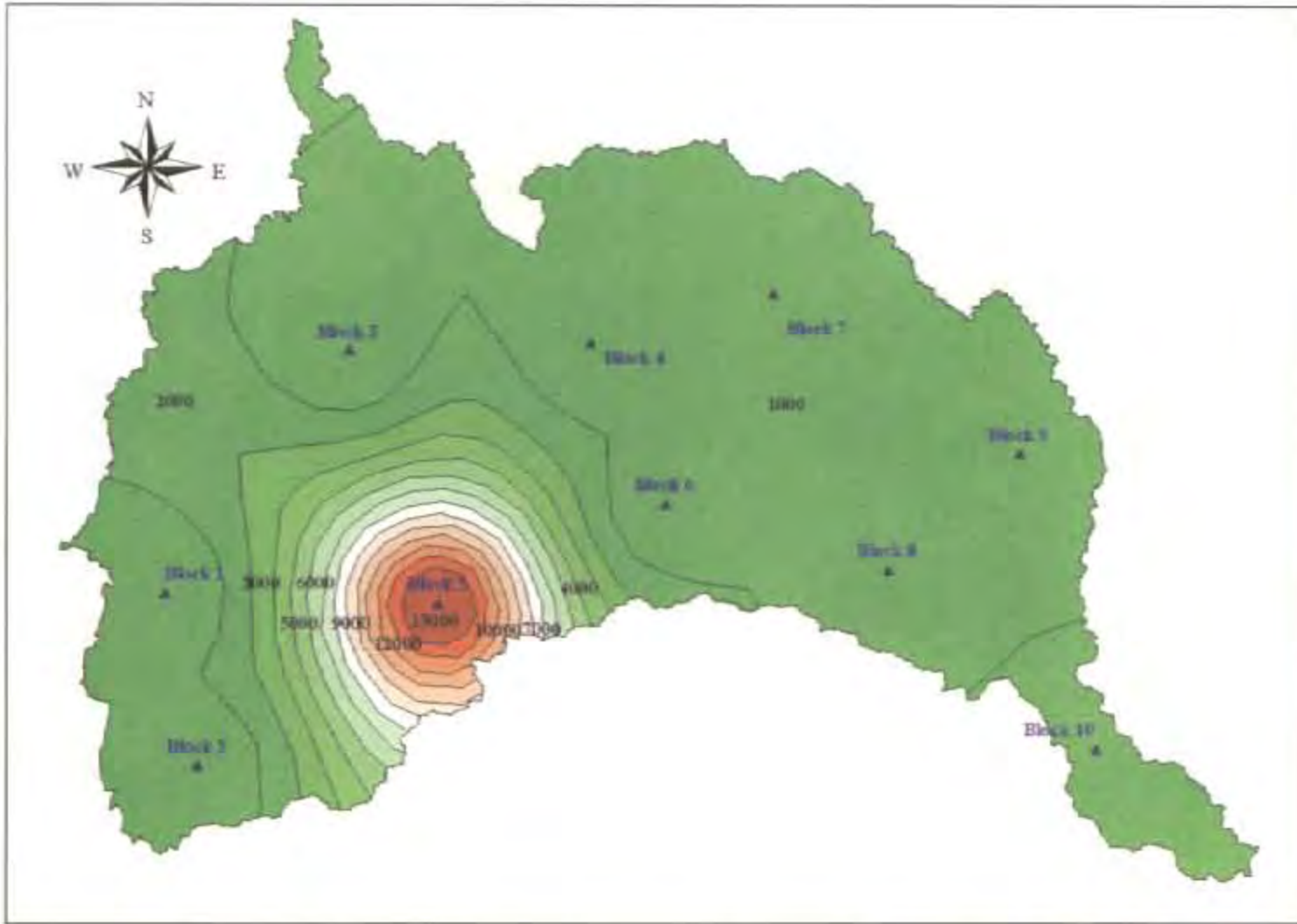

รูปที่ ฉ.๑๖ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

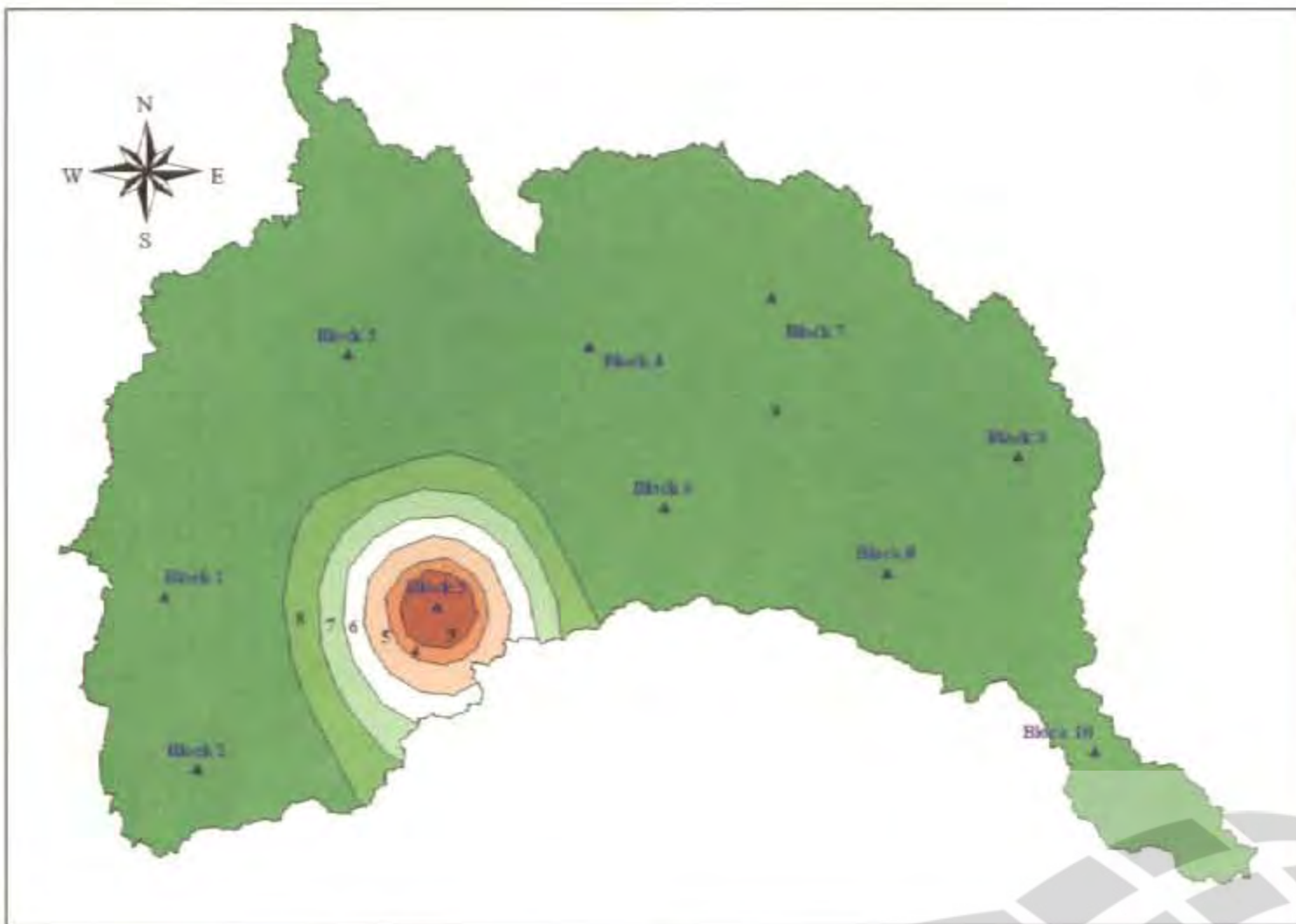

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๗ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

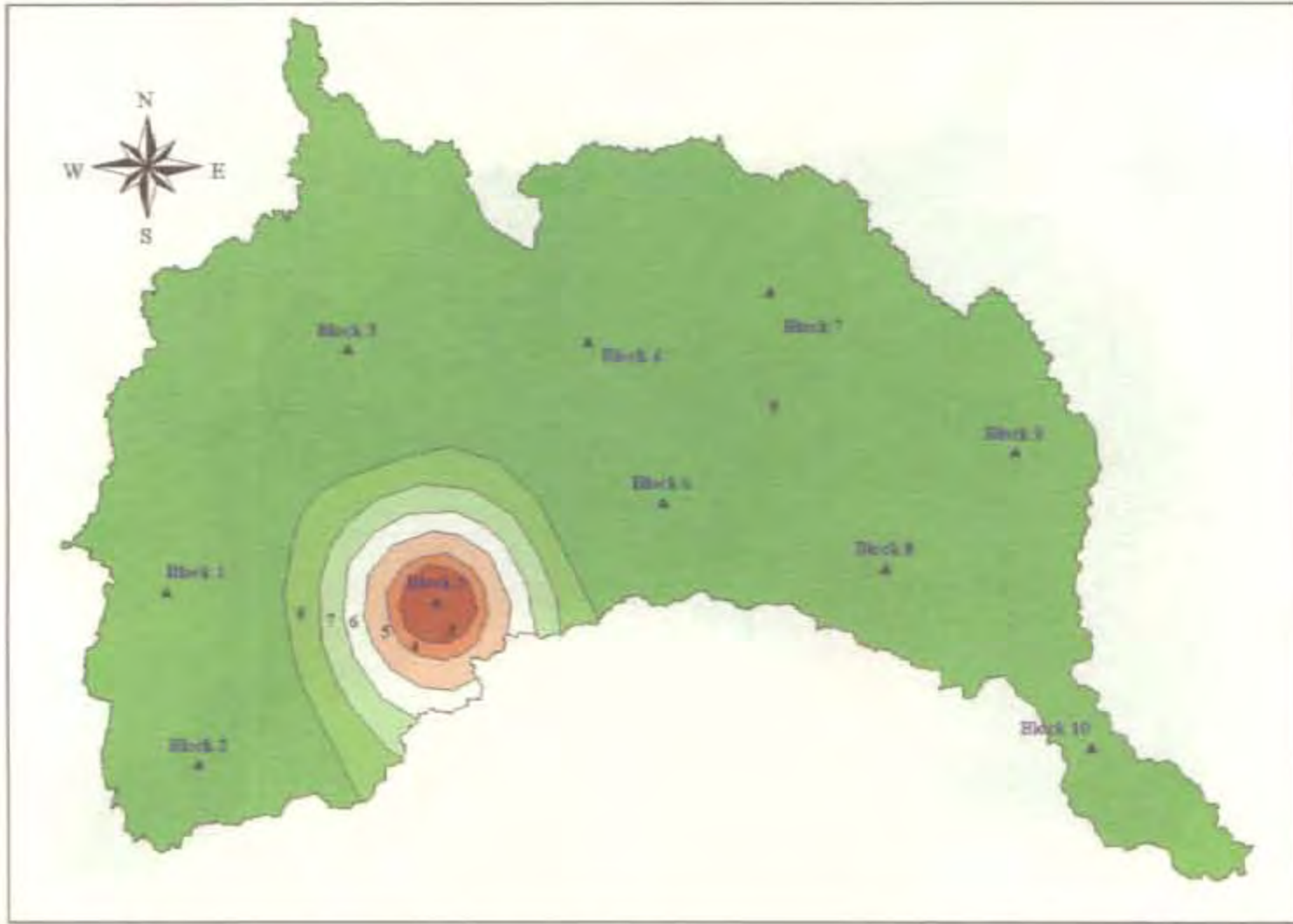

รูปที่ ฉ.๑๘ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

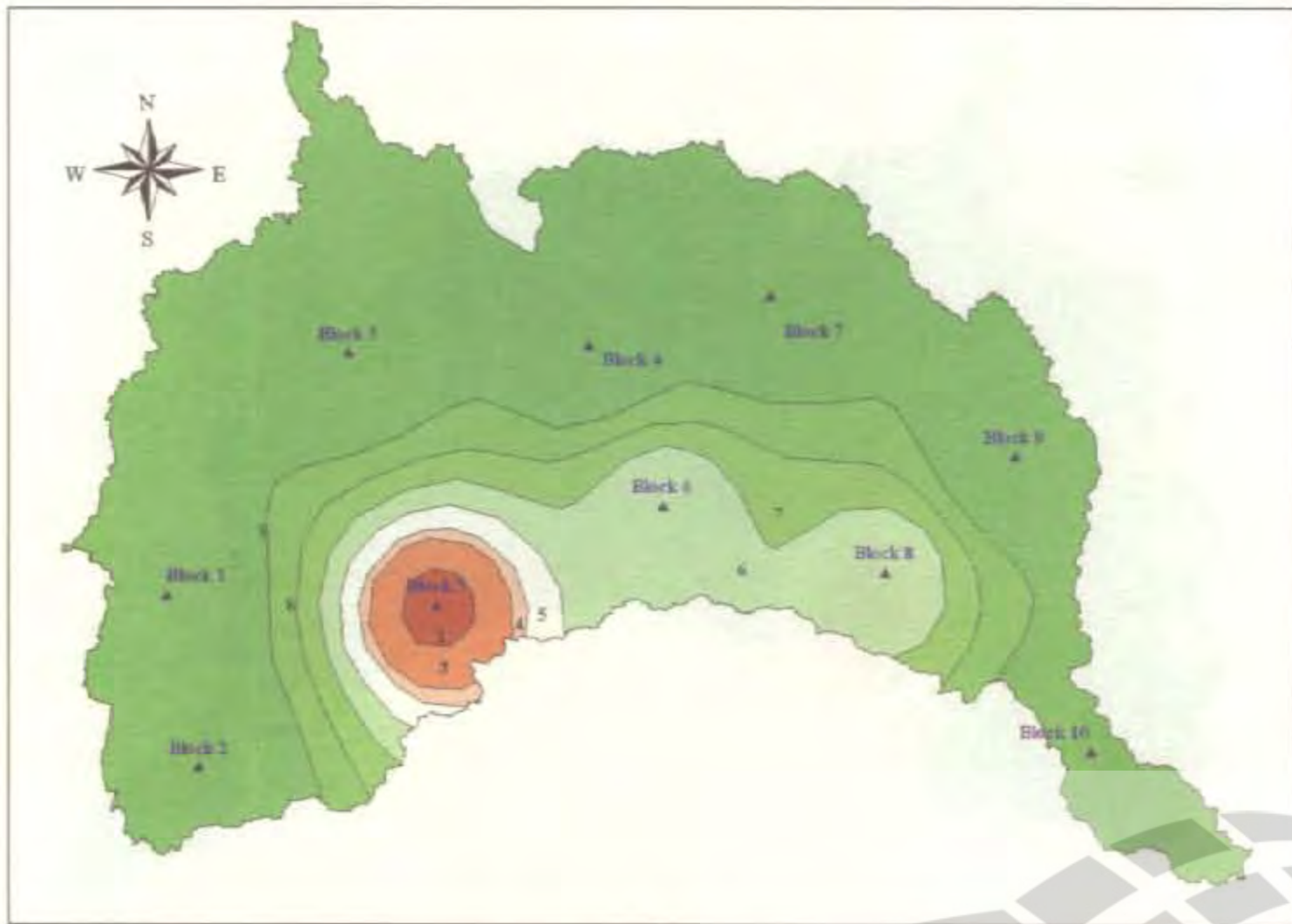

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๙ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของปืน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

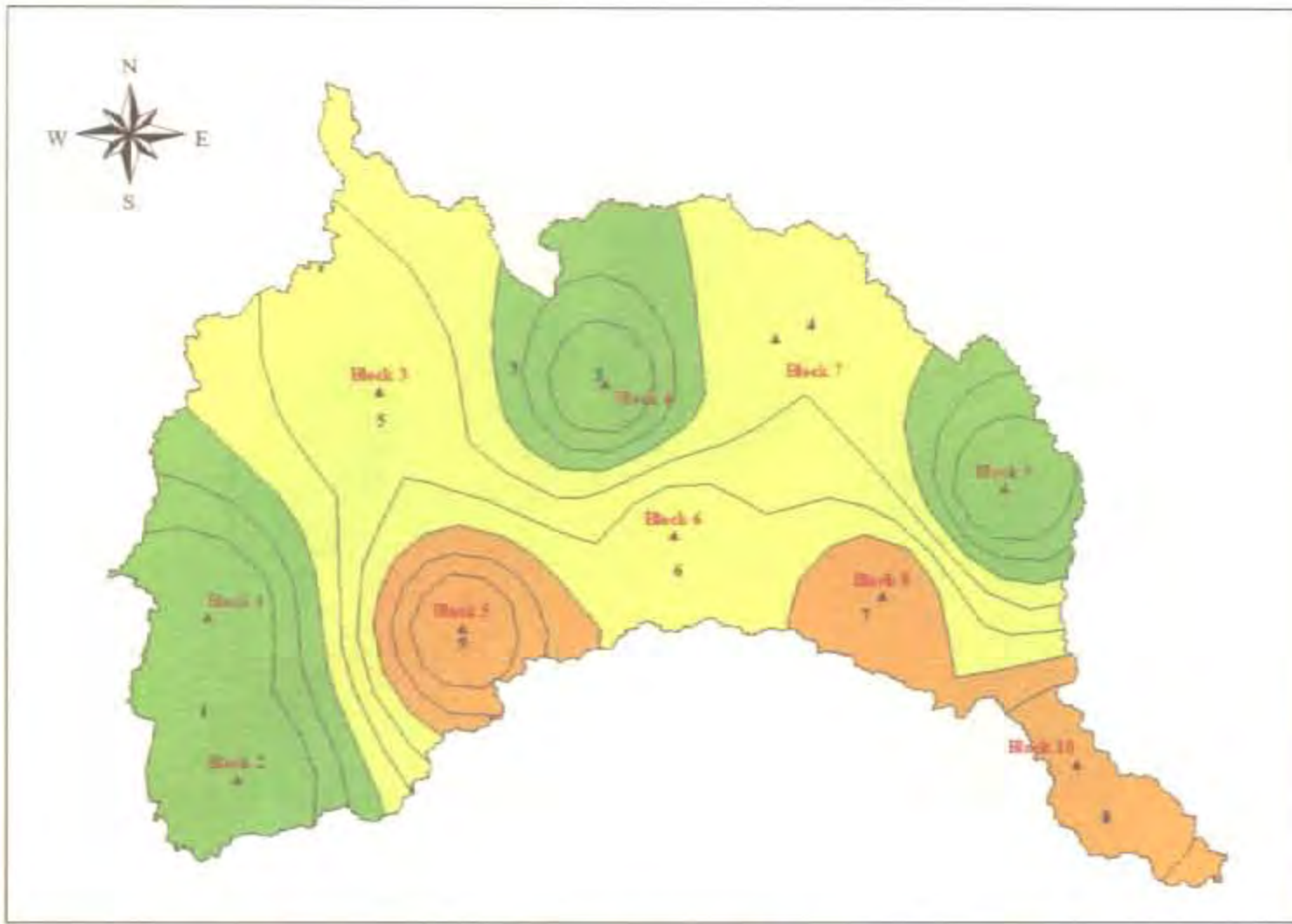

รูปที่ ฉ.๒๐ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของปืน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

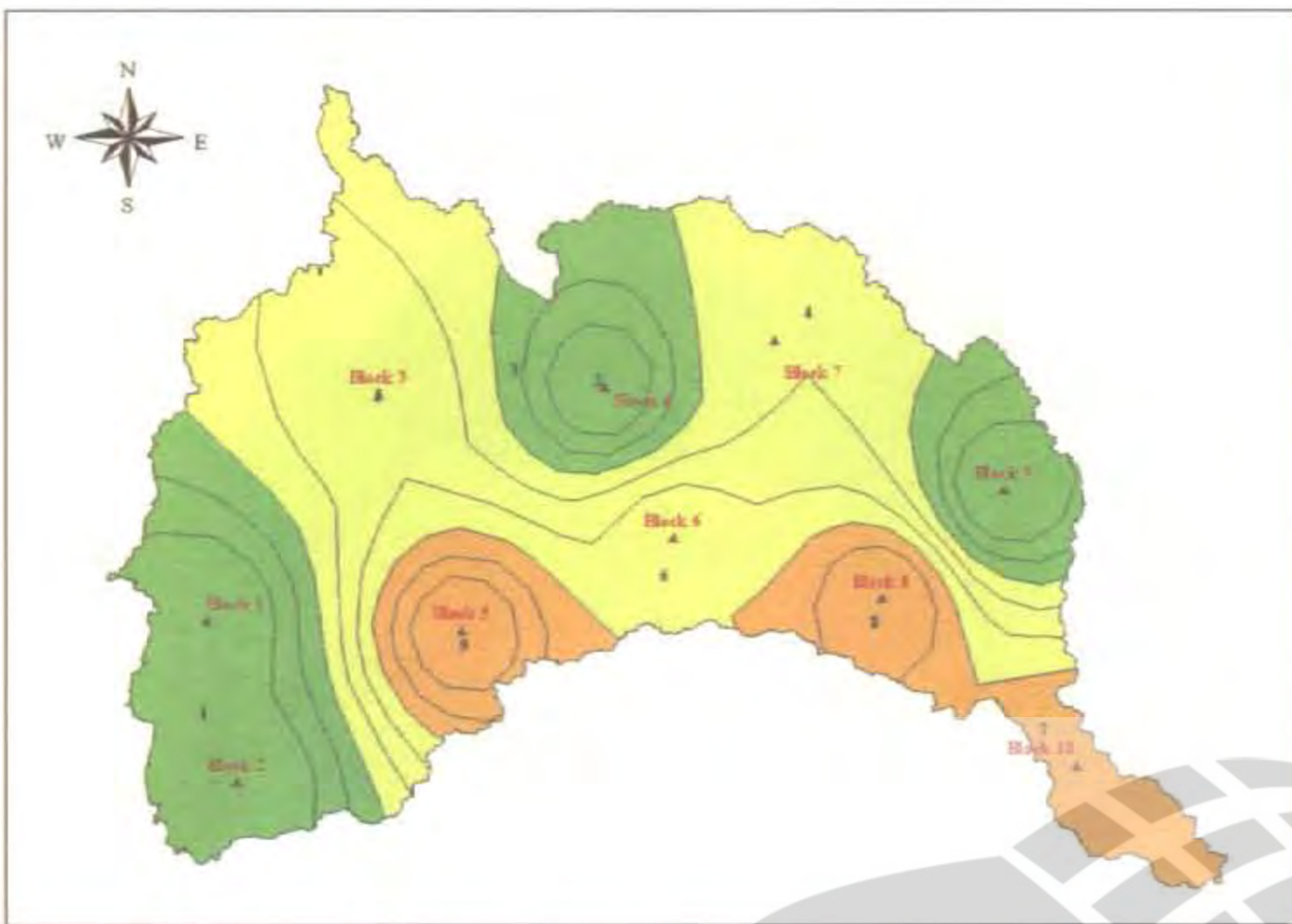

LIRT

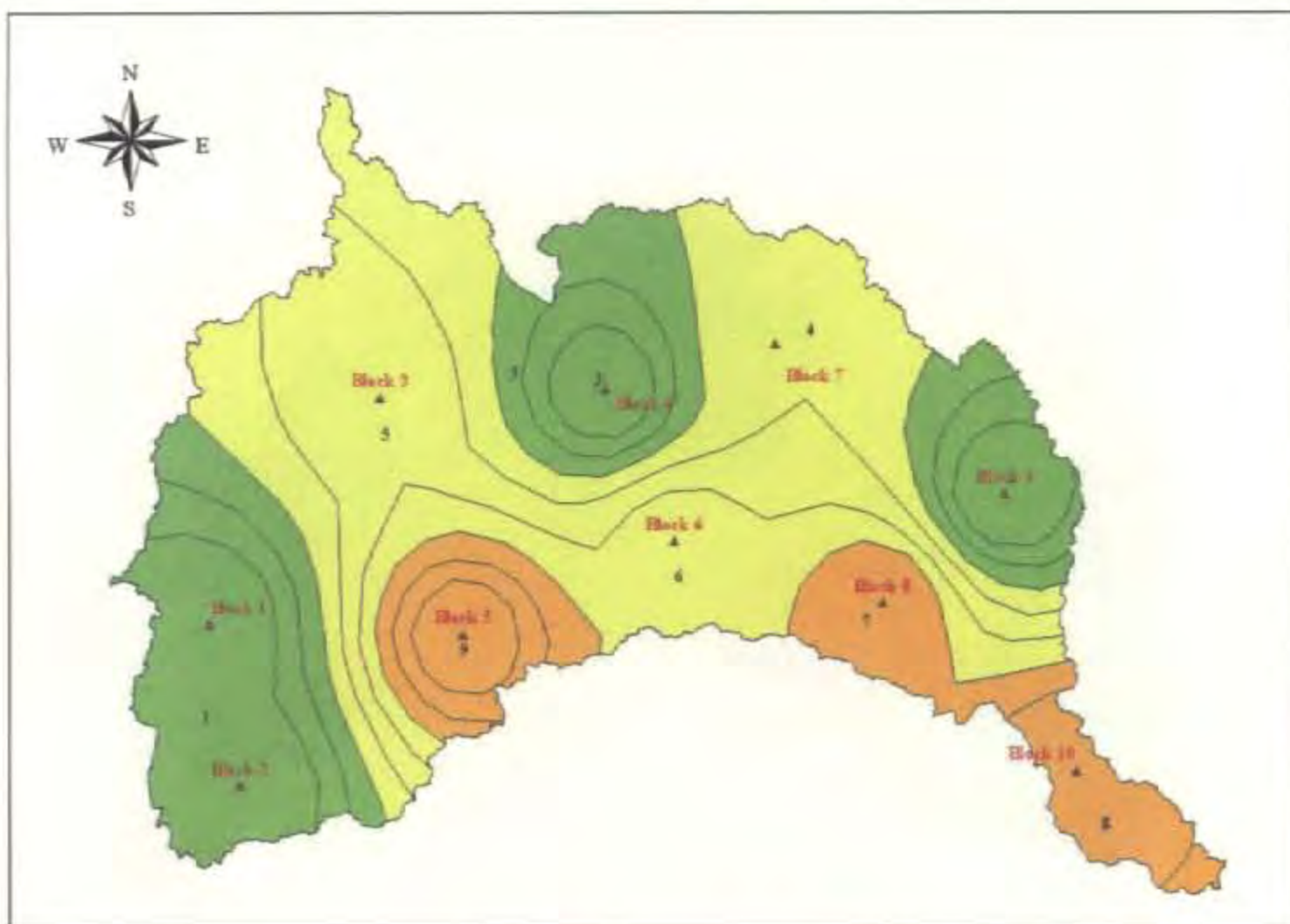
Legislative Institutional Repository of Thailand

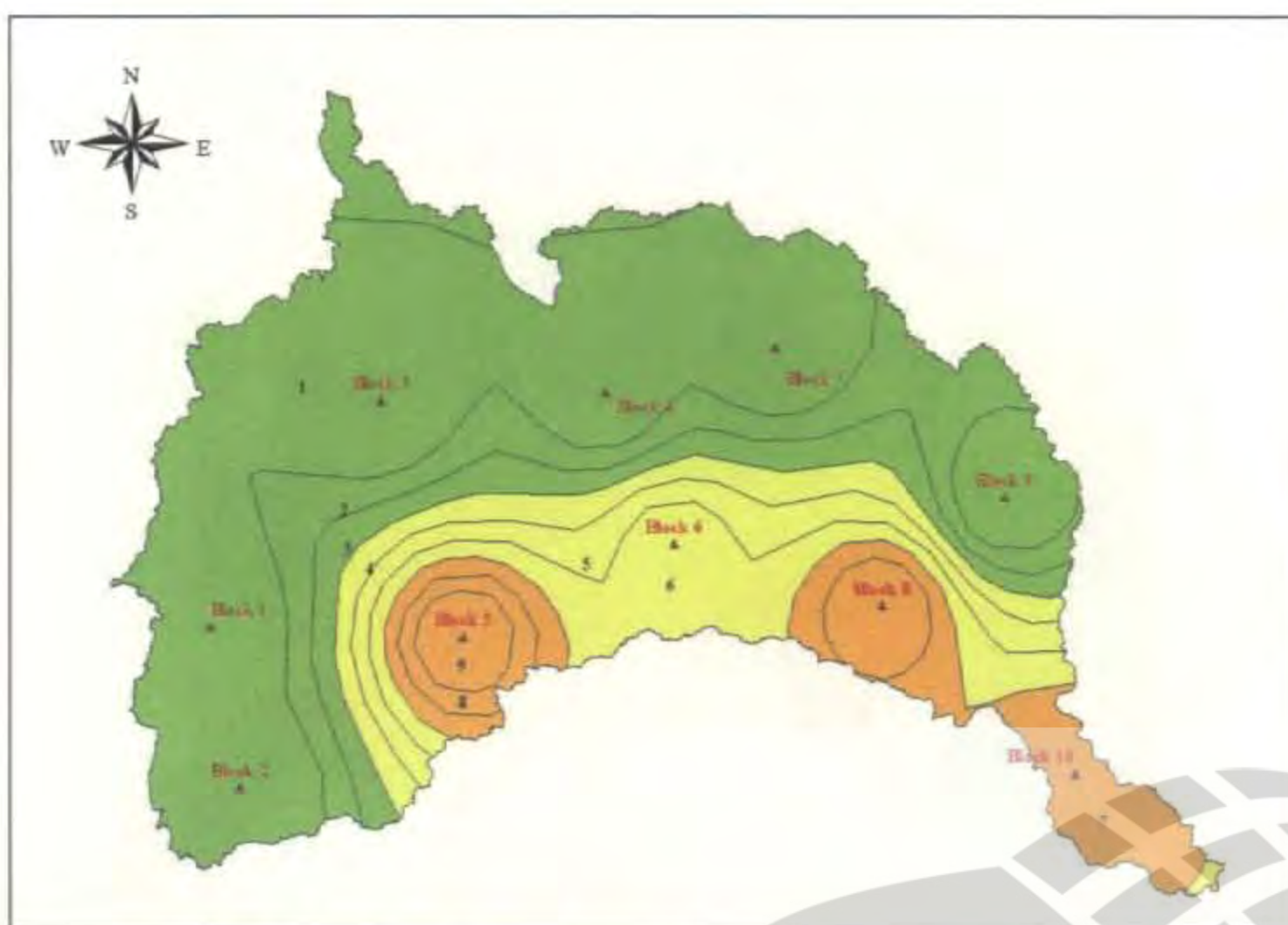
รูปที่ ฉ.๒๑ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์
ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

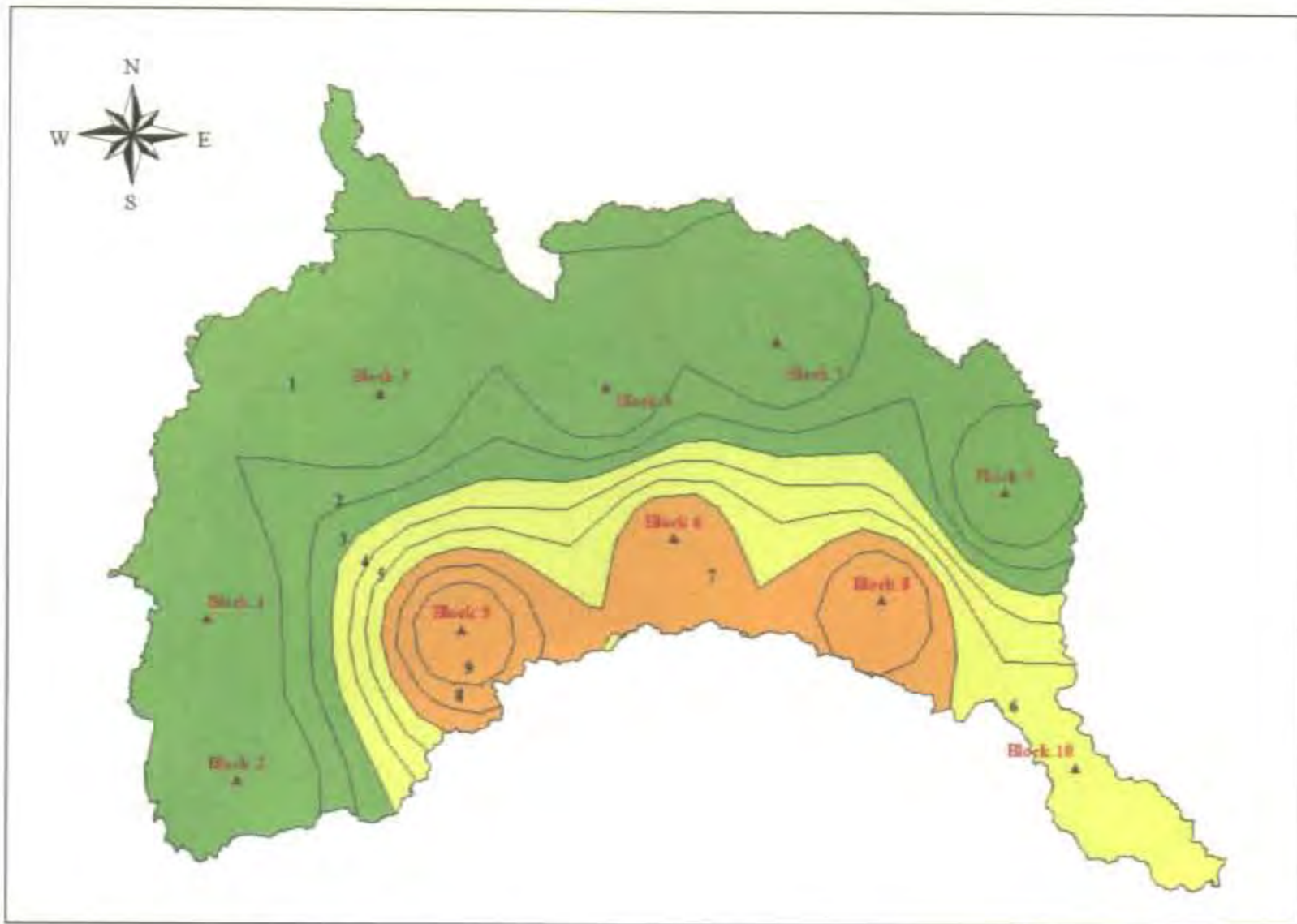
รูปที่ ฉ.๒๒ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

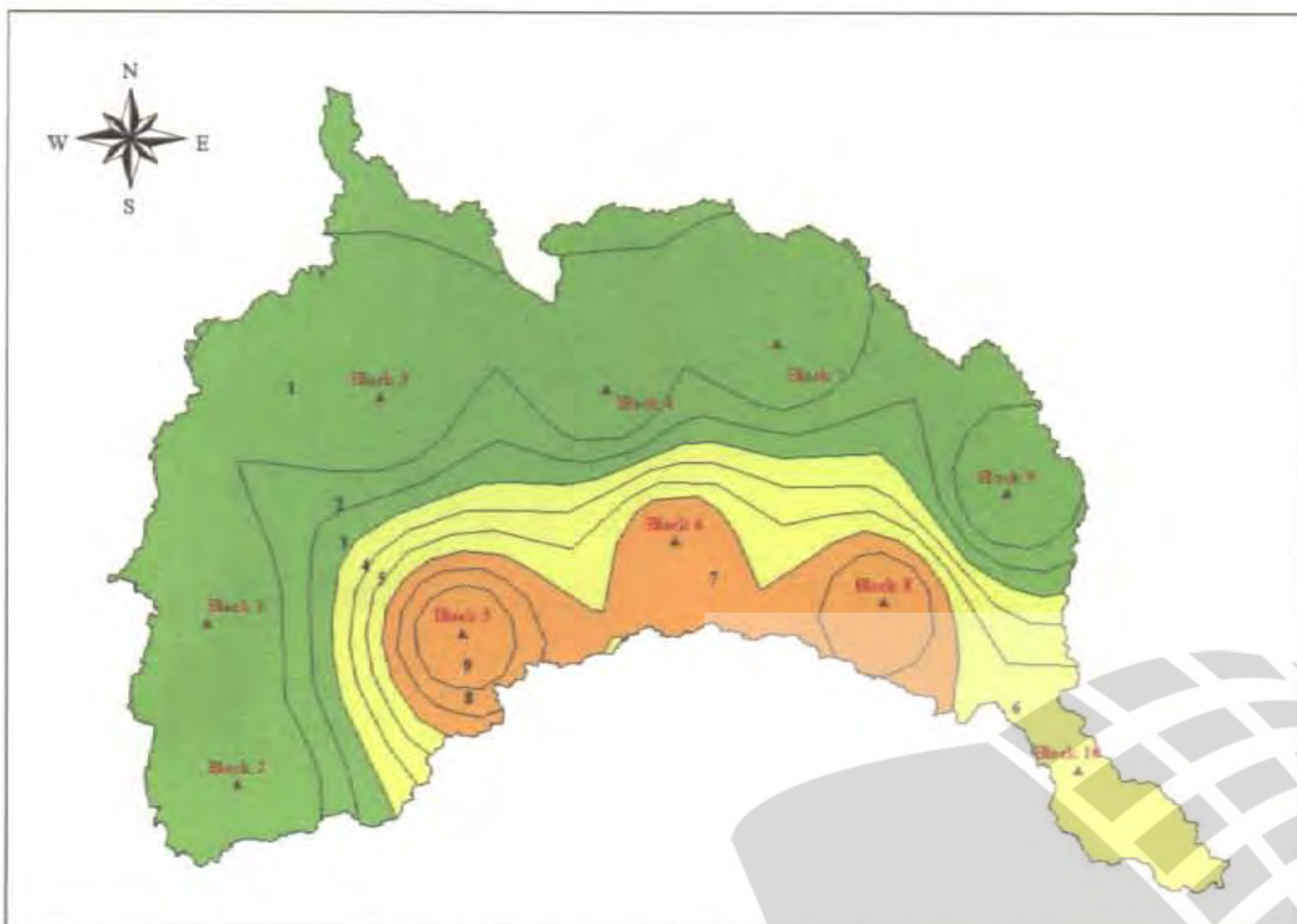
รูปที่ ฉ.๒๓ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

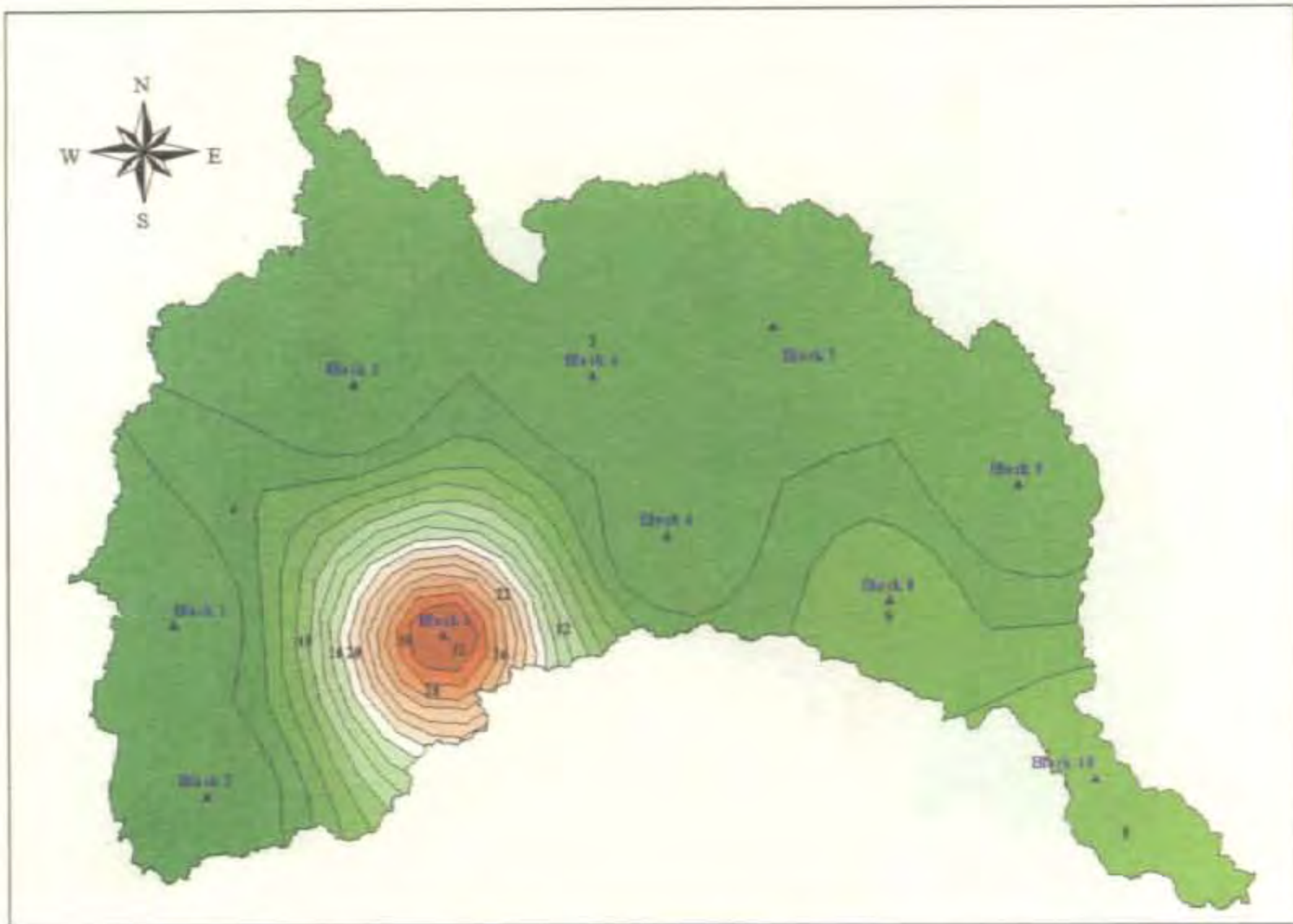
รูปที่ ฉ.๒๔ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

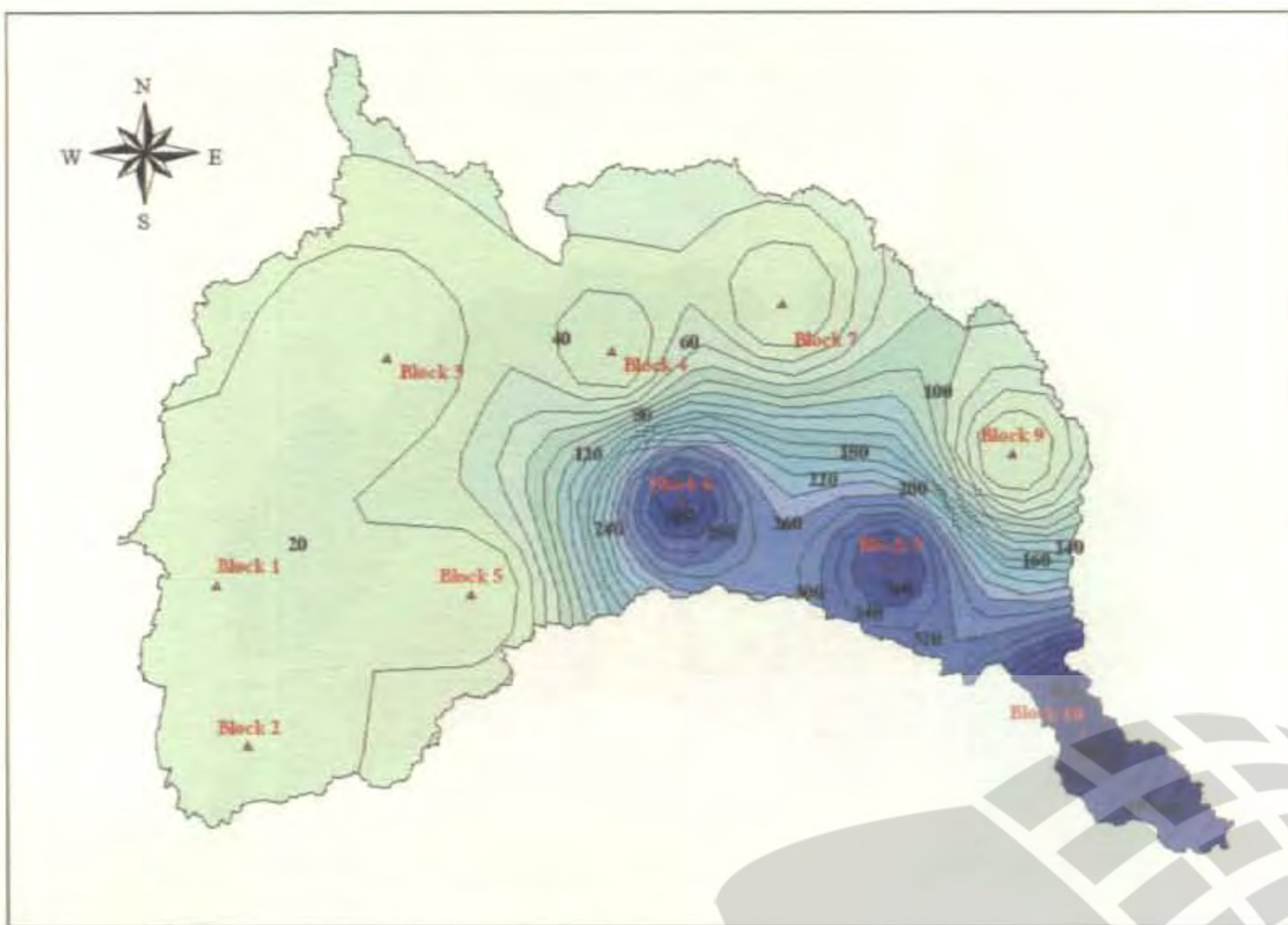
รูปที่ ฉ.๒๕ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

รูปที่ ฉ.๒๖ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

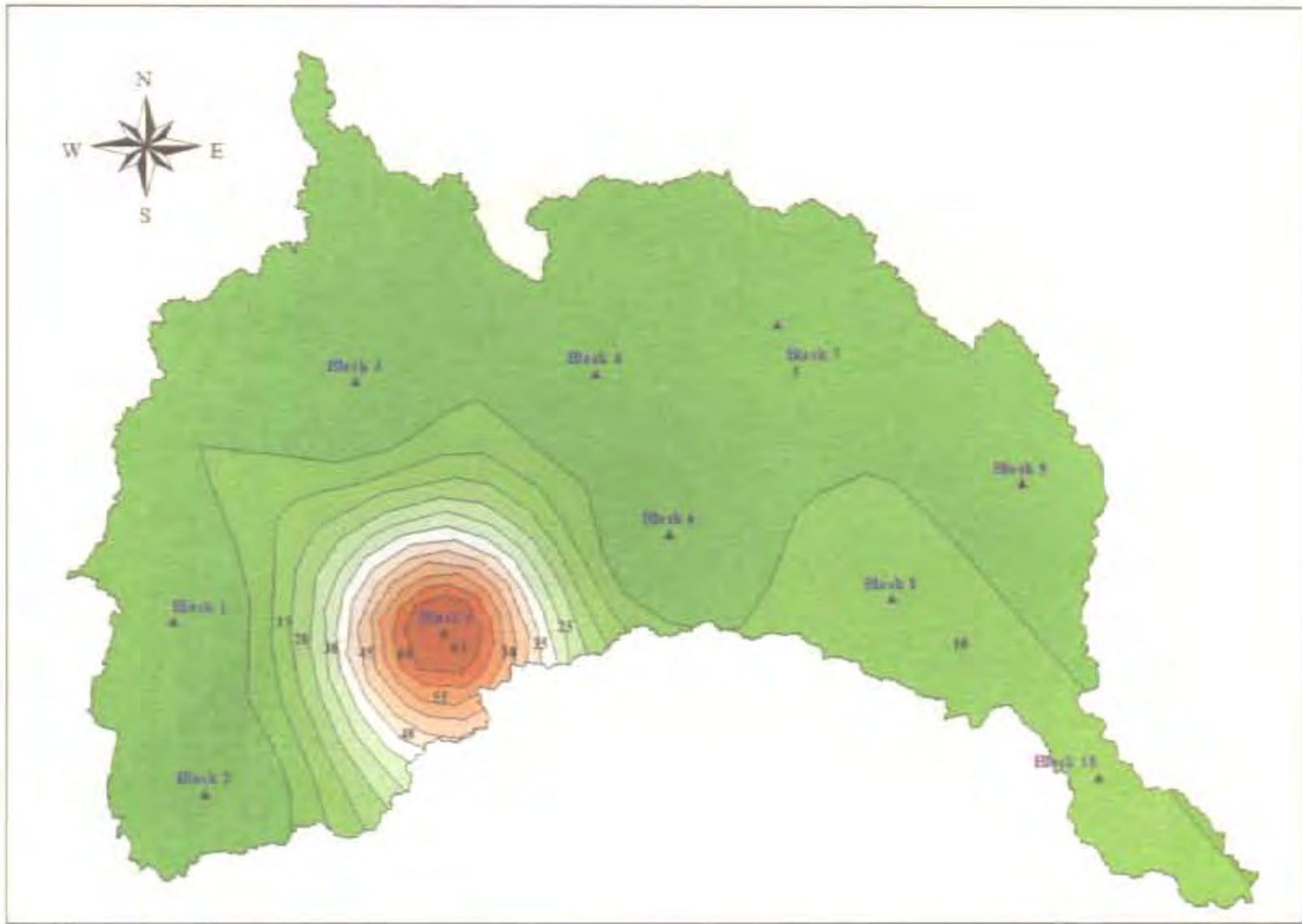
รูปที่ ฉ.๒๗ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

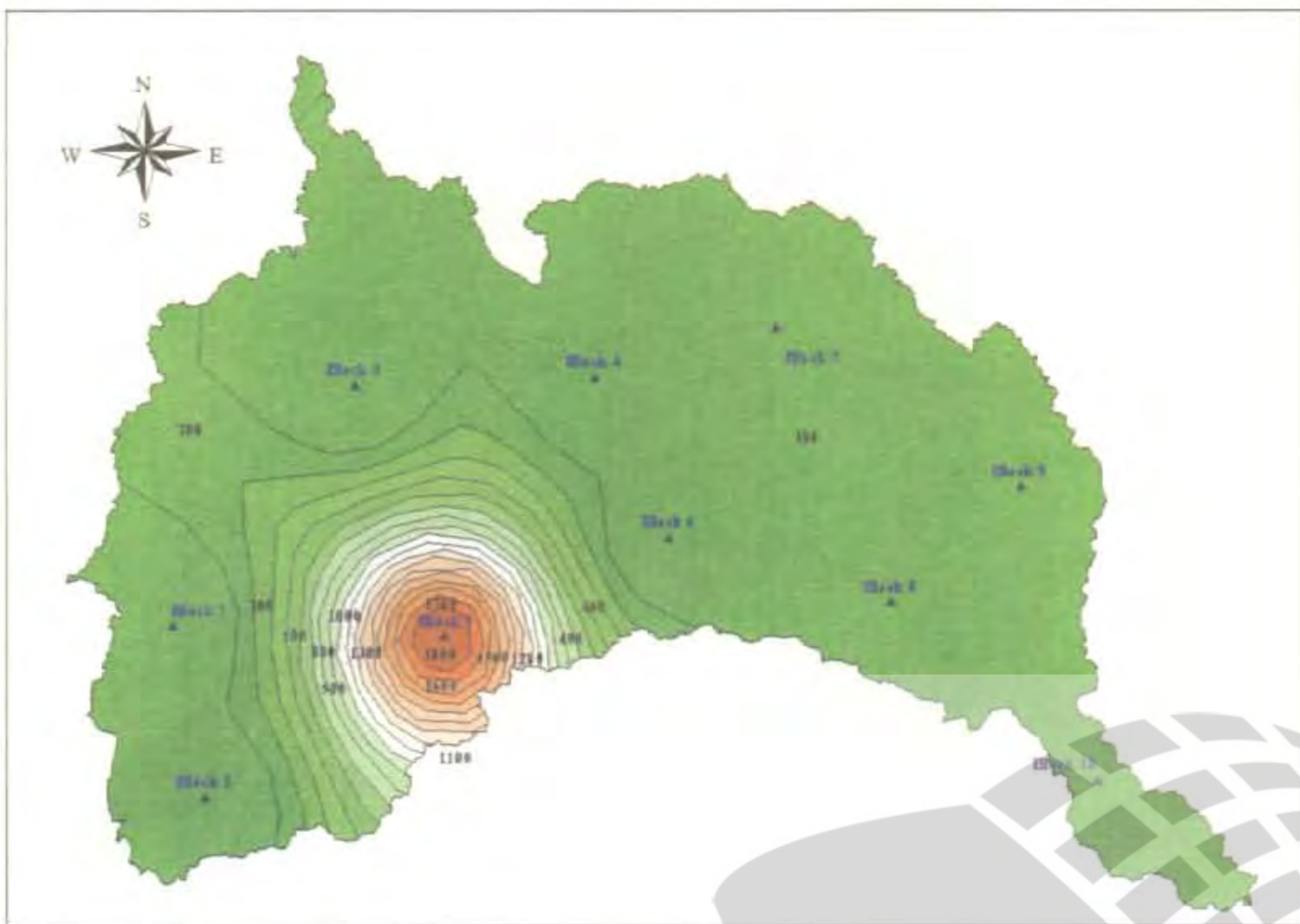
รูปที่ ฉ.๒๘ ค่าการเกินความจุลน้ำสูงสุดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LIRT

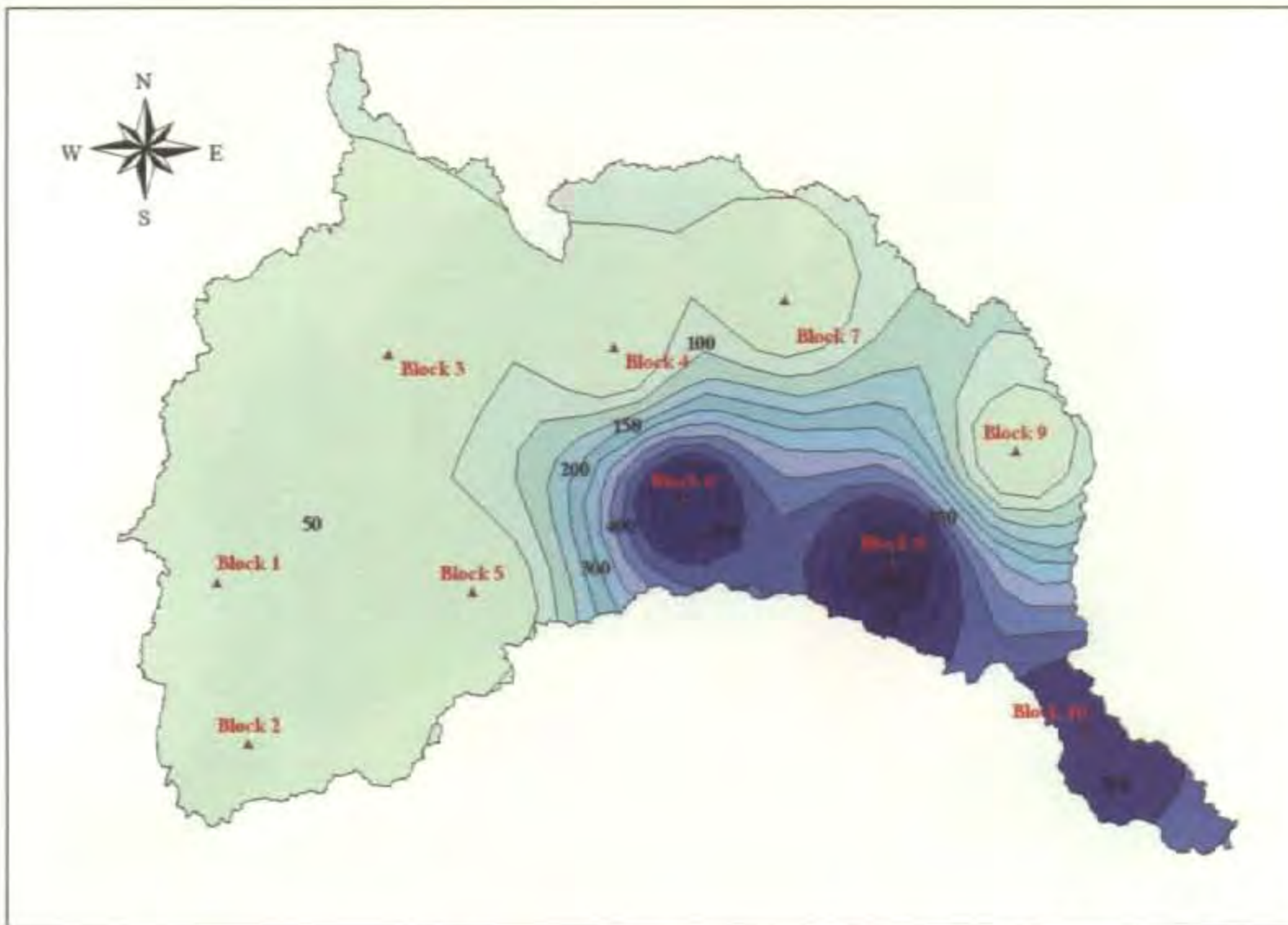
รูปที่ ฉ.๒๙ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

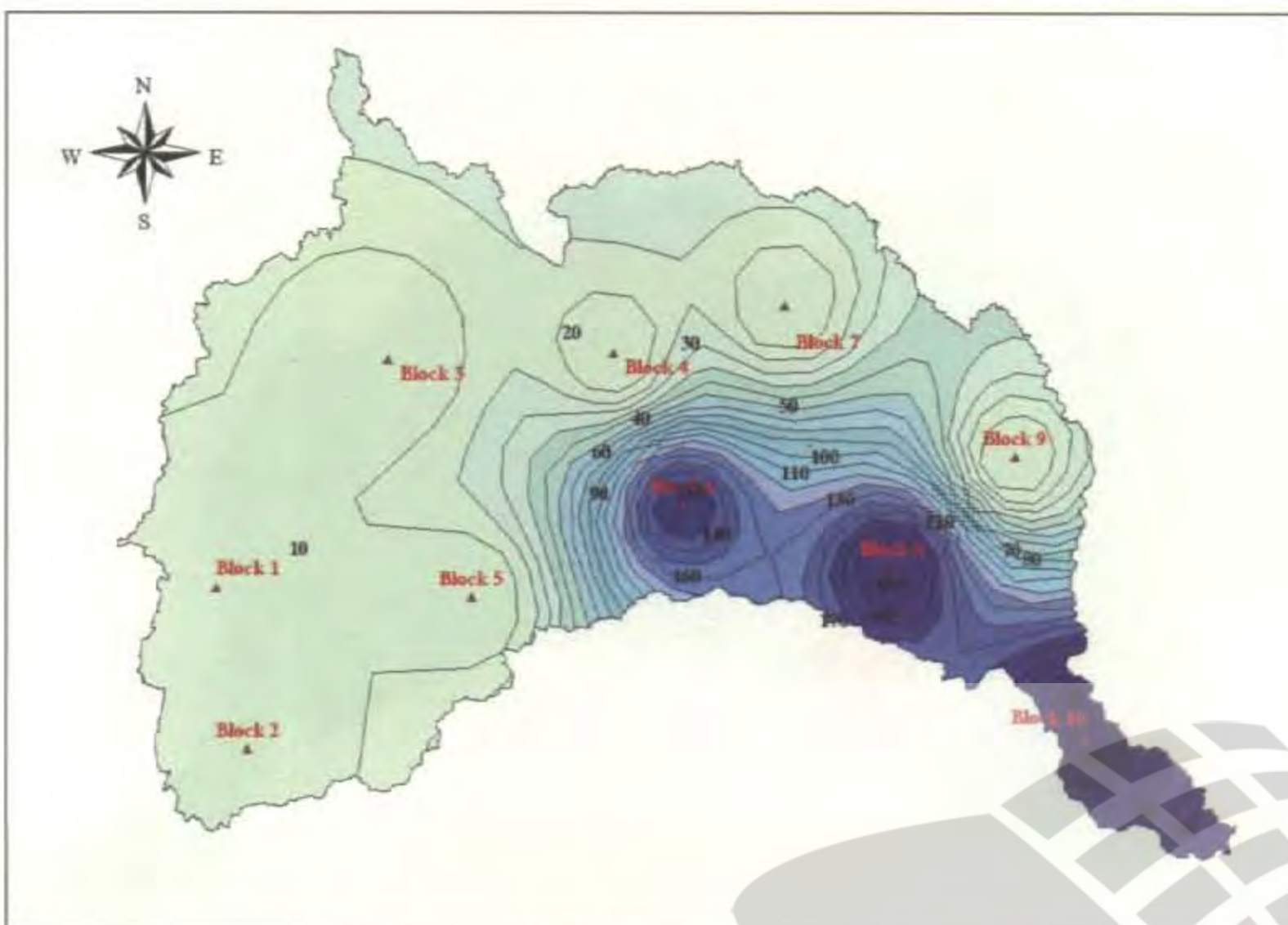
รูปที่ ฉ.๓๐ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LI RT

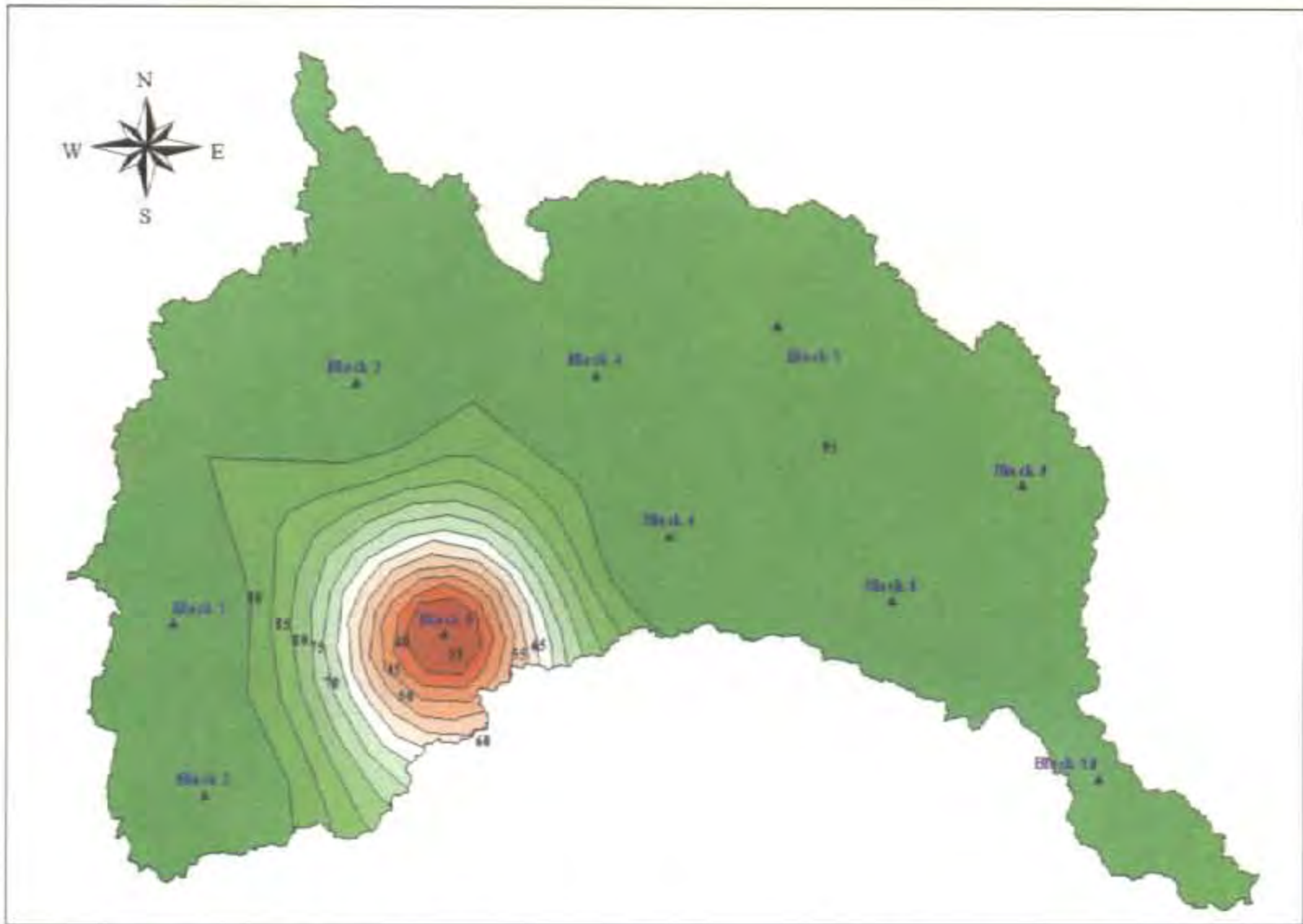
รูปที่ ฉ.๓๑ ผลรวมการเกินความจุลน้ำทั้งหมดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

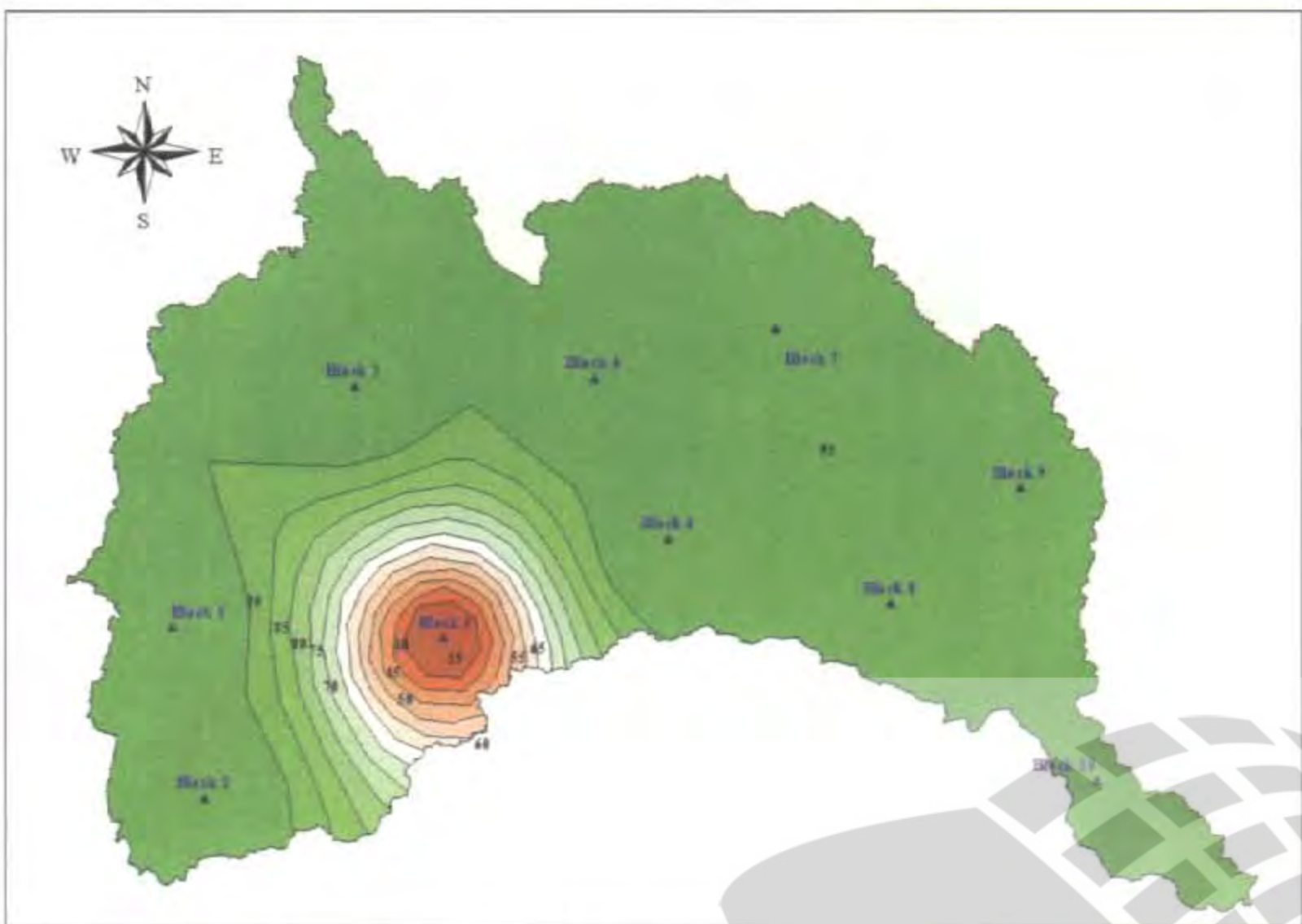
รูปที่ ฉ.๓๒ ผลรวมการเกินความจุลน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LIRT

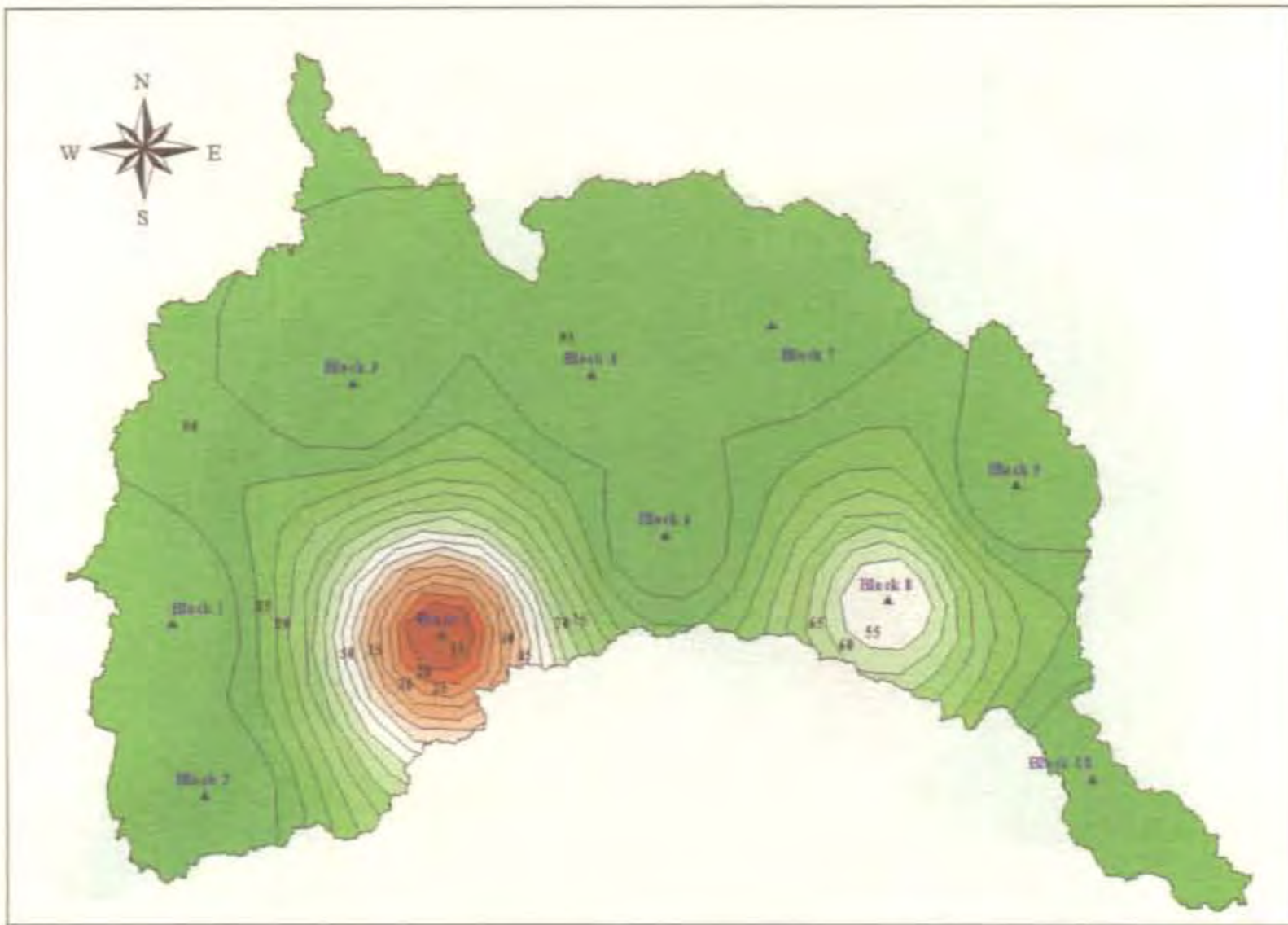
รูปที่ ฉ.๓๓ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของบ่อน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

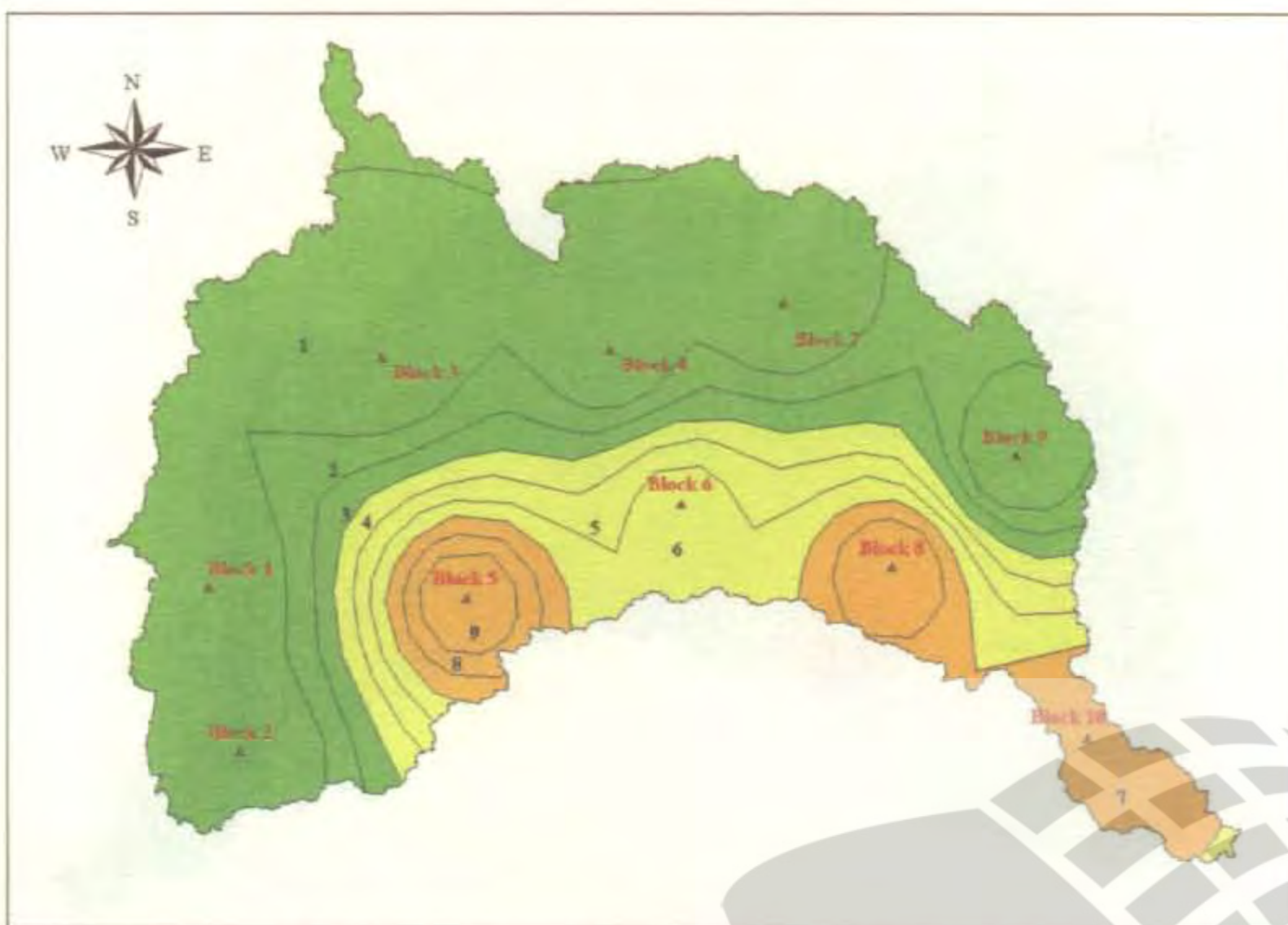
รูปที่ ฉ.๓๔ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของบ่อน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LI RT

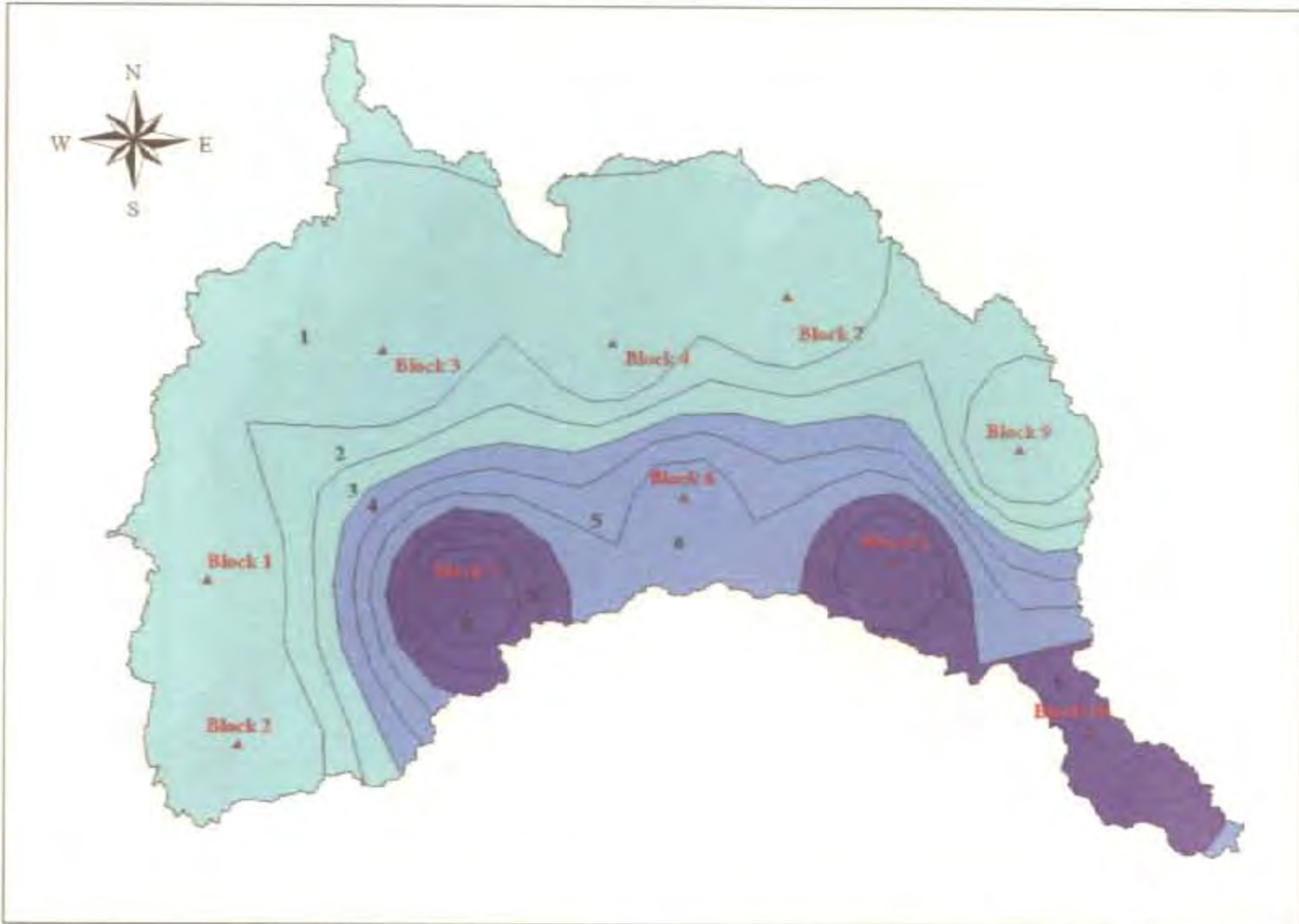
รูปที่ ฉ.๓๕ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของป่าน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

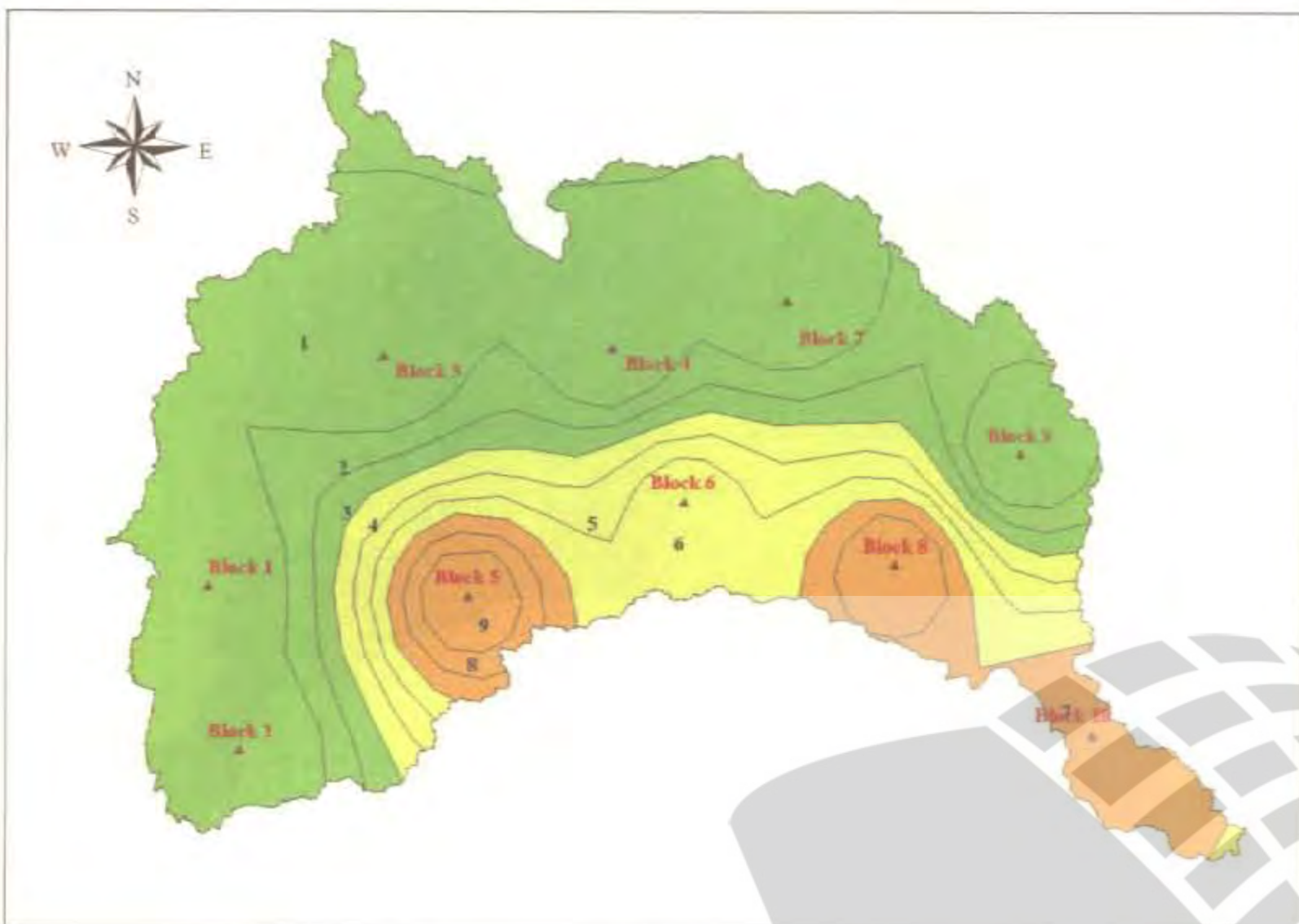
รูปที่ ฉ.๓๖ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของป่าน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LIRT

รูปที่ ฉ.๓๗ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของป็นํ้าปานกลางในพื้นที่ลุ่มนํ้าชี

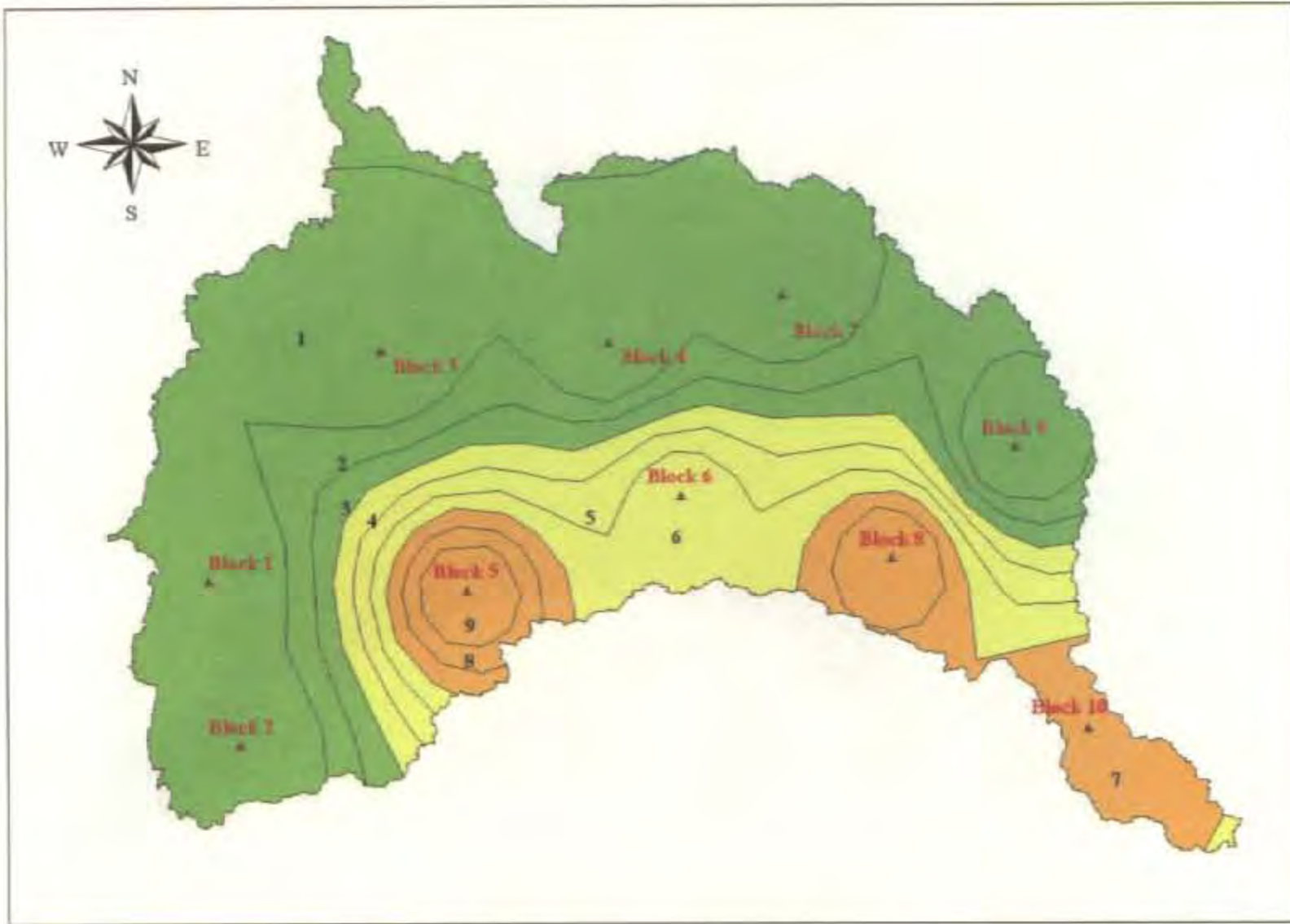

รูปที่ ฉ.๓๘ ผลรวมการขาดนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของป็นํ้าปานกลางในพื้นที่ลุ่มนํ้าชี

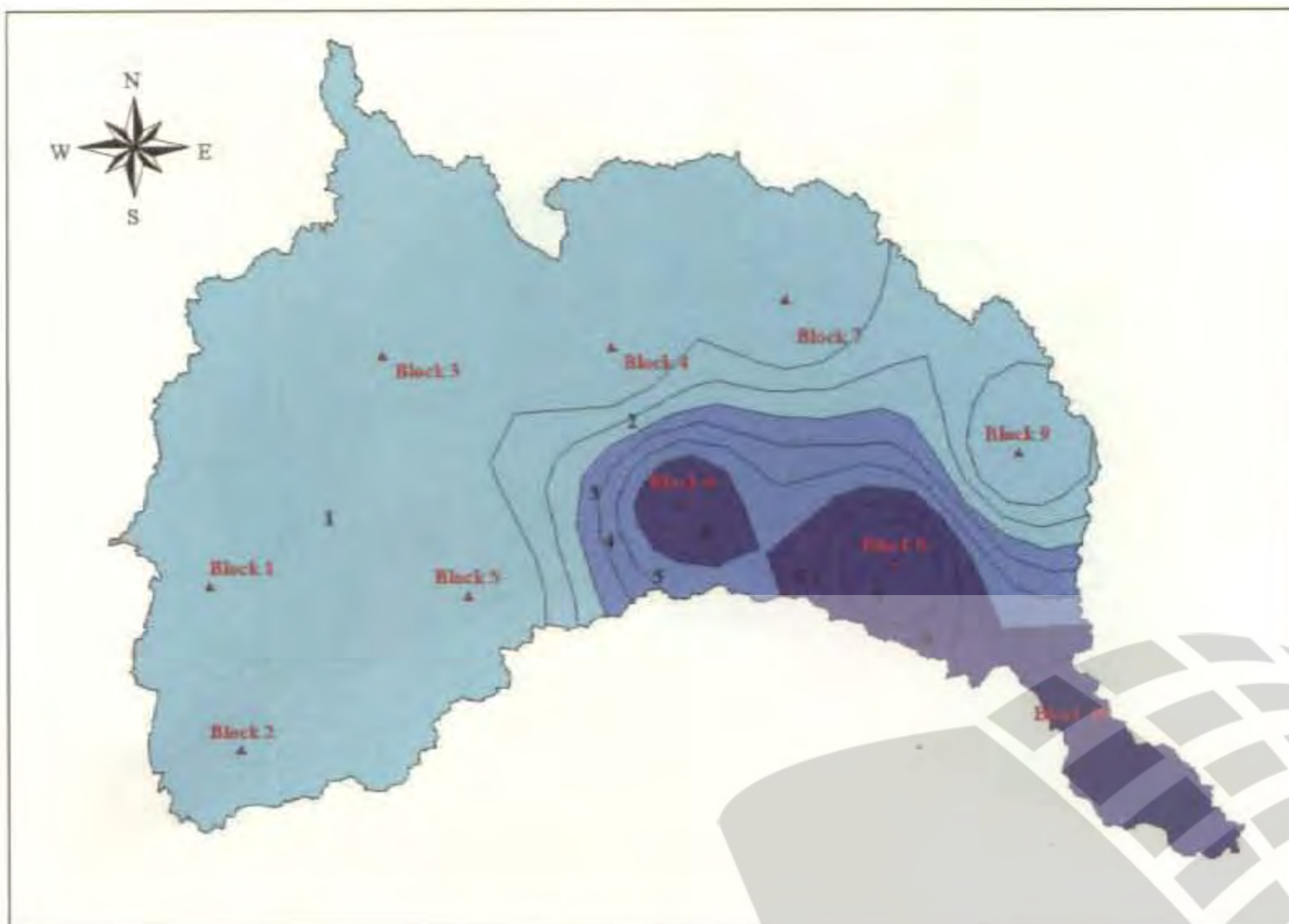

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๓๙ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

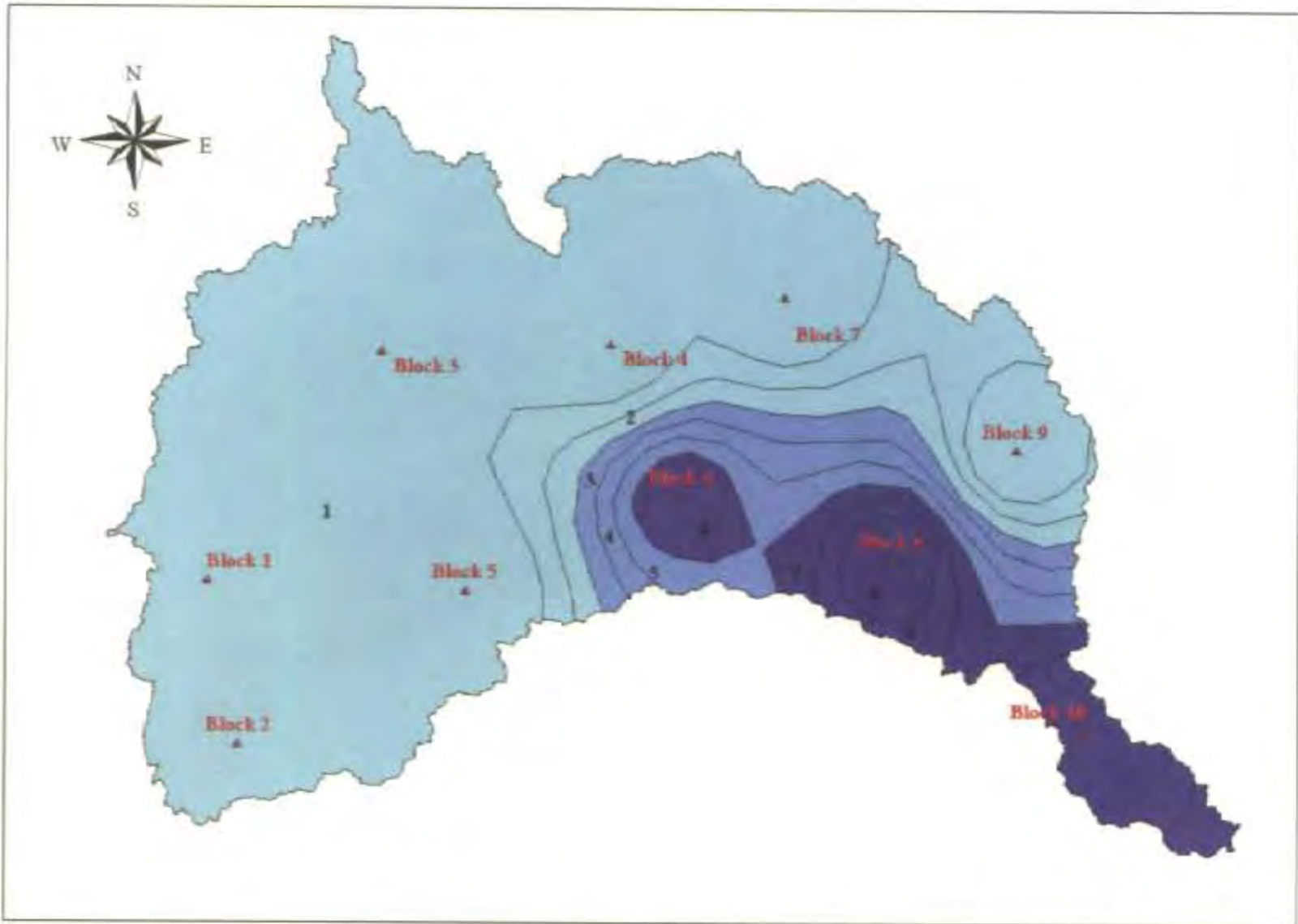

รูปที่ ฉ.๔๐ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

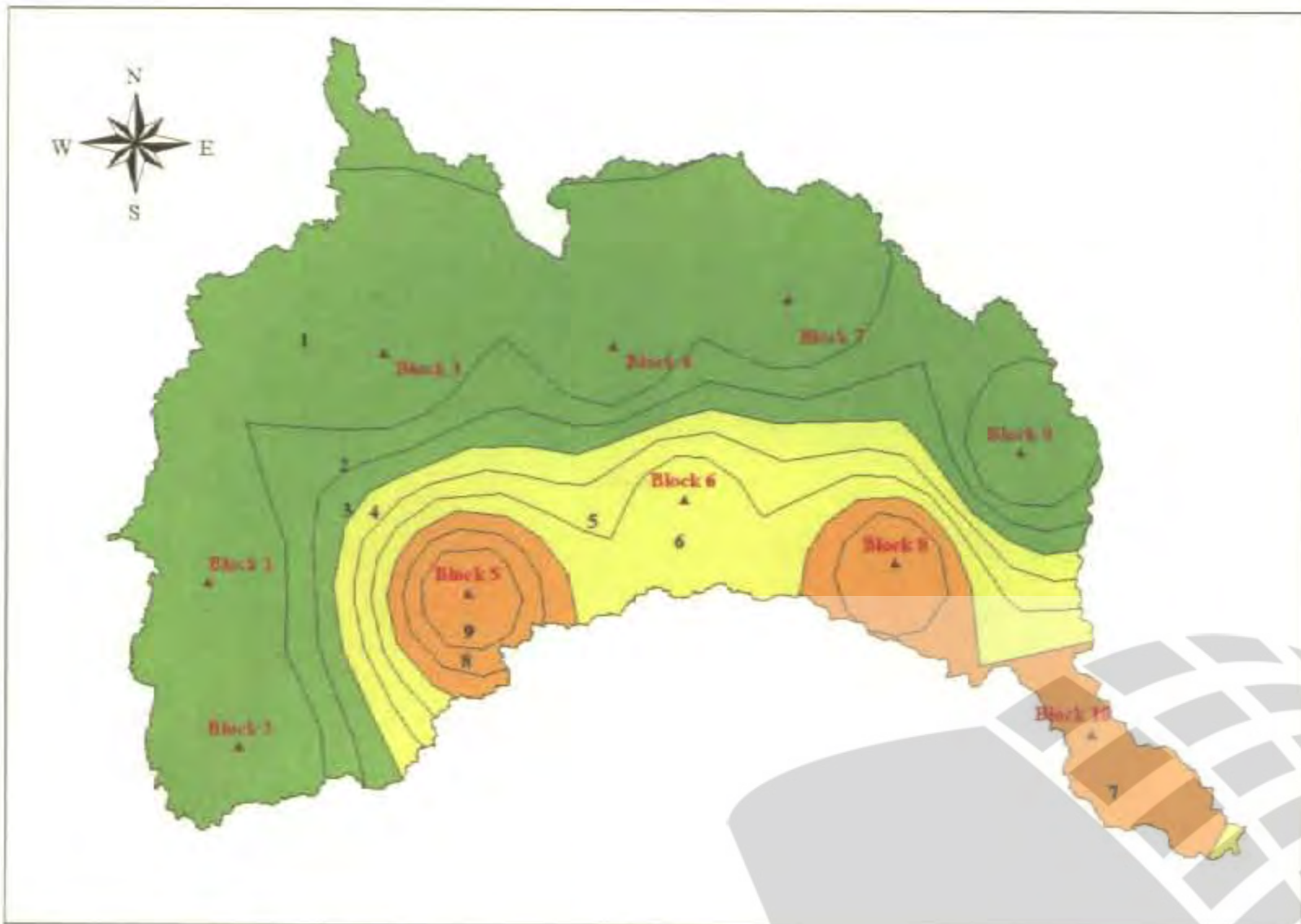

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๕๑ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

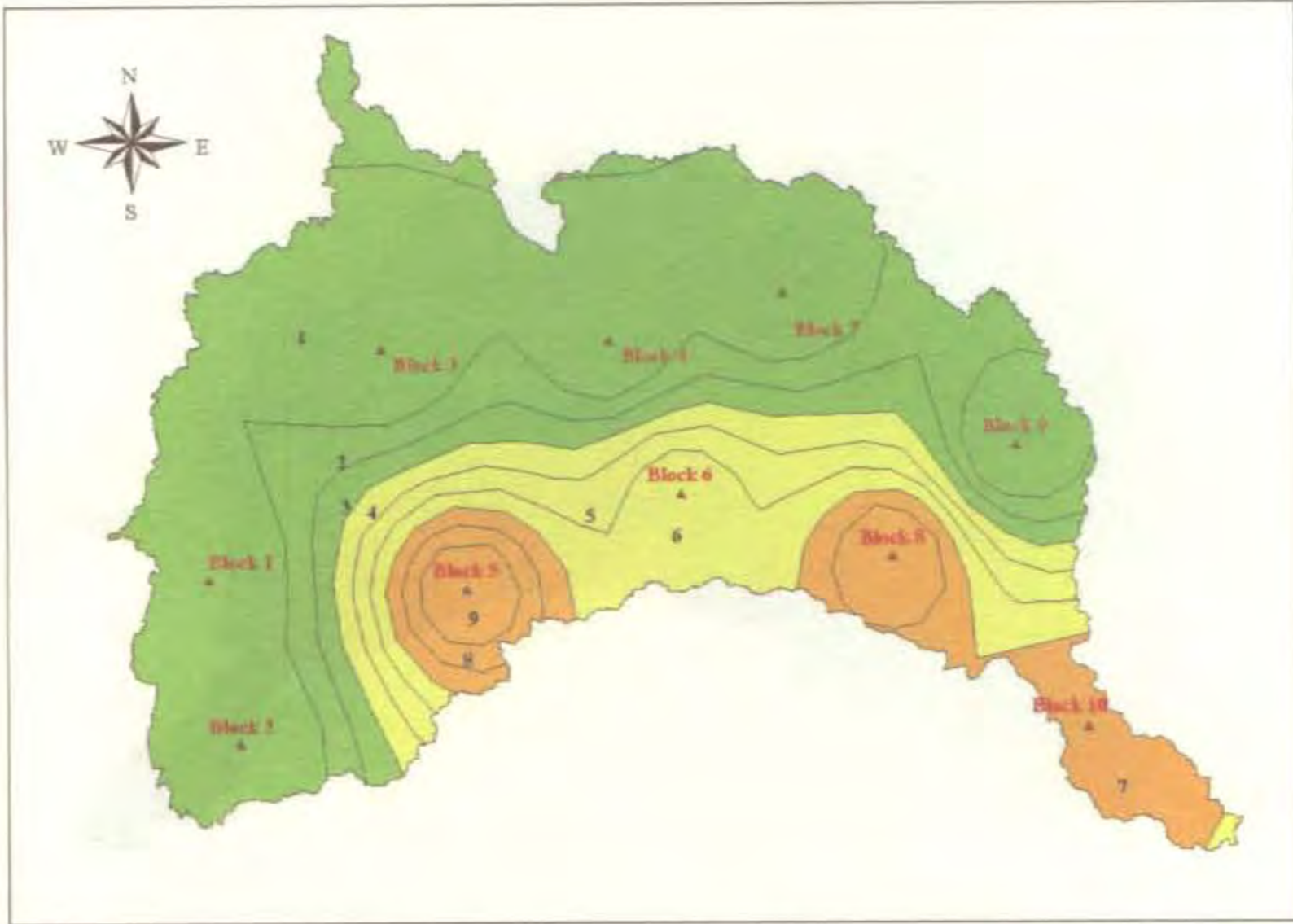

รูปที่ ฉ.๕๒ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

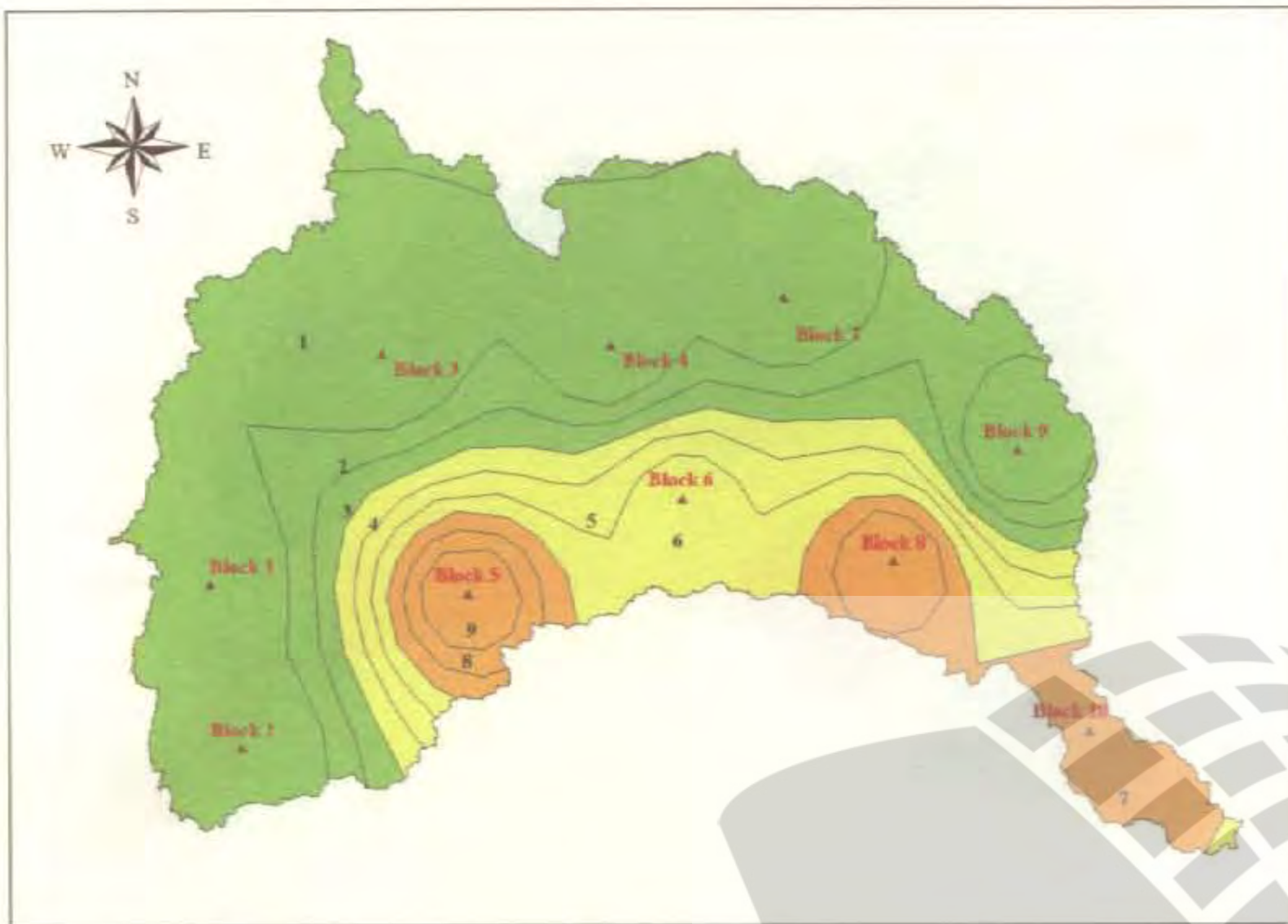

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๔๓ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

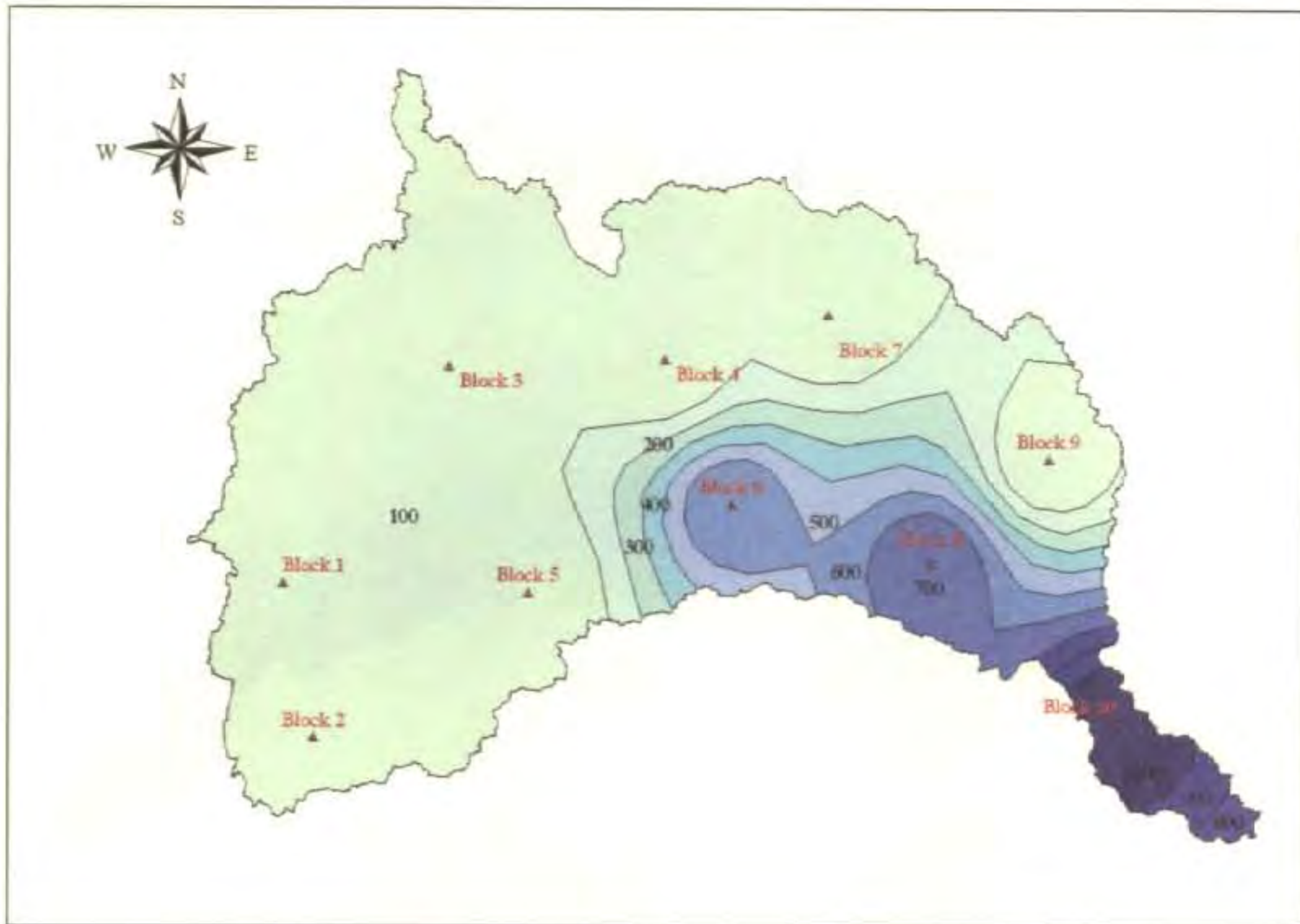

รูปที่ ฉ.๔๔ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

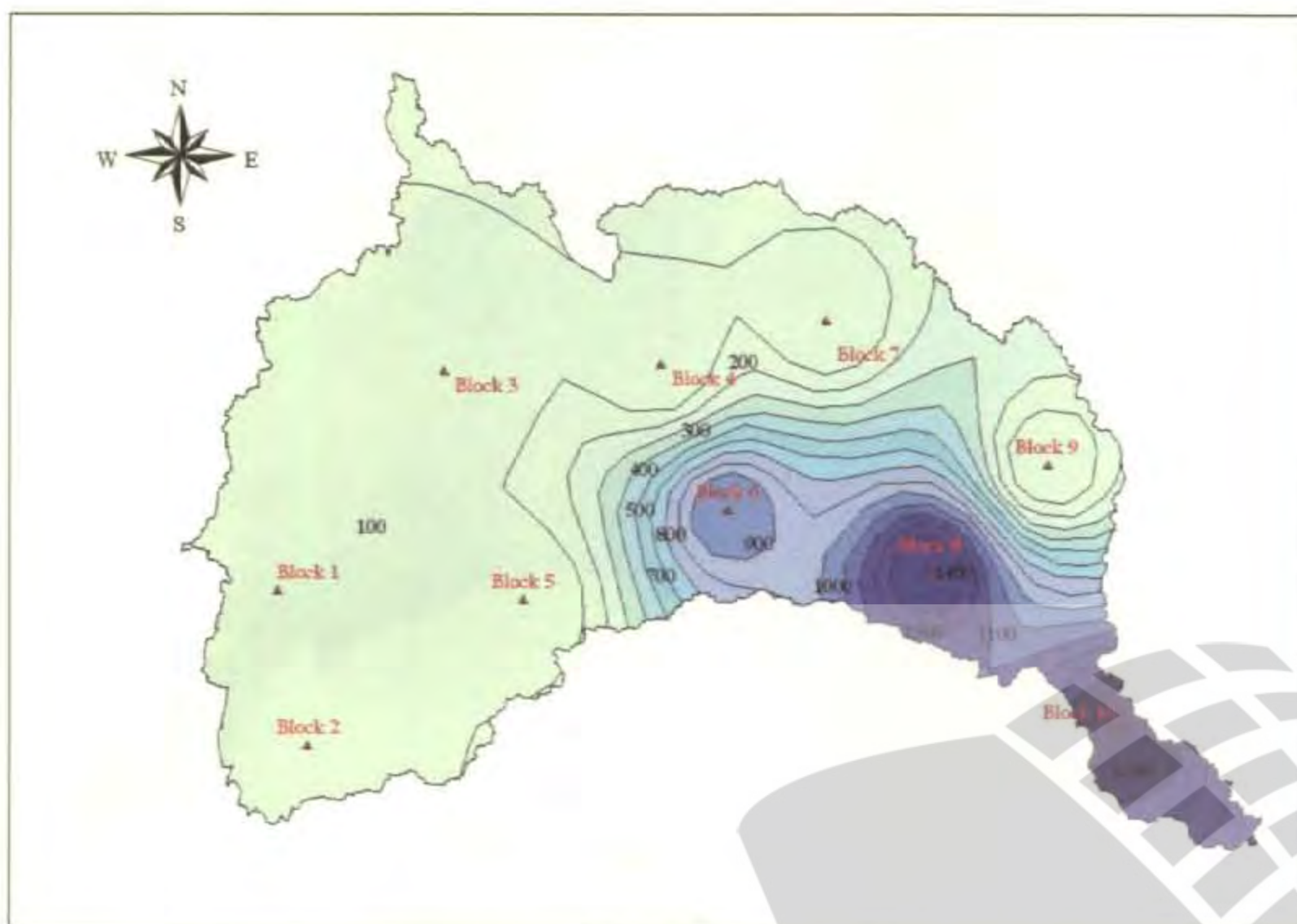

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๔๕ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าชี

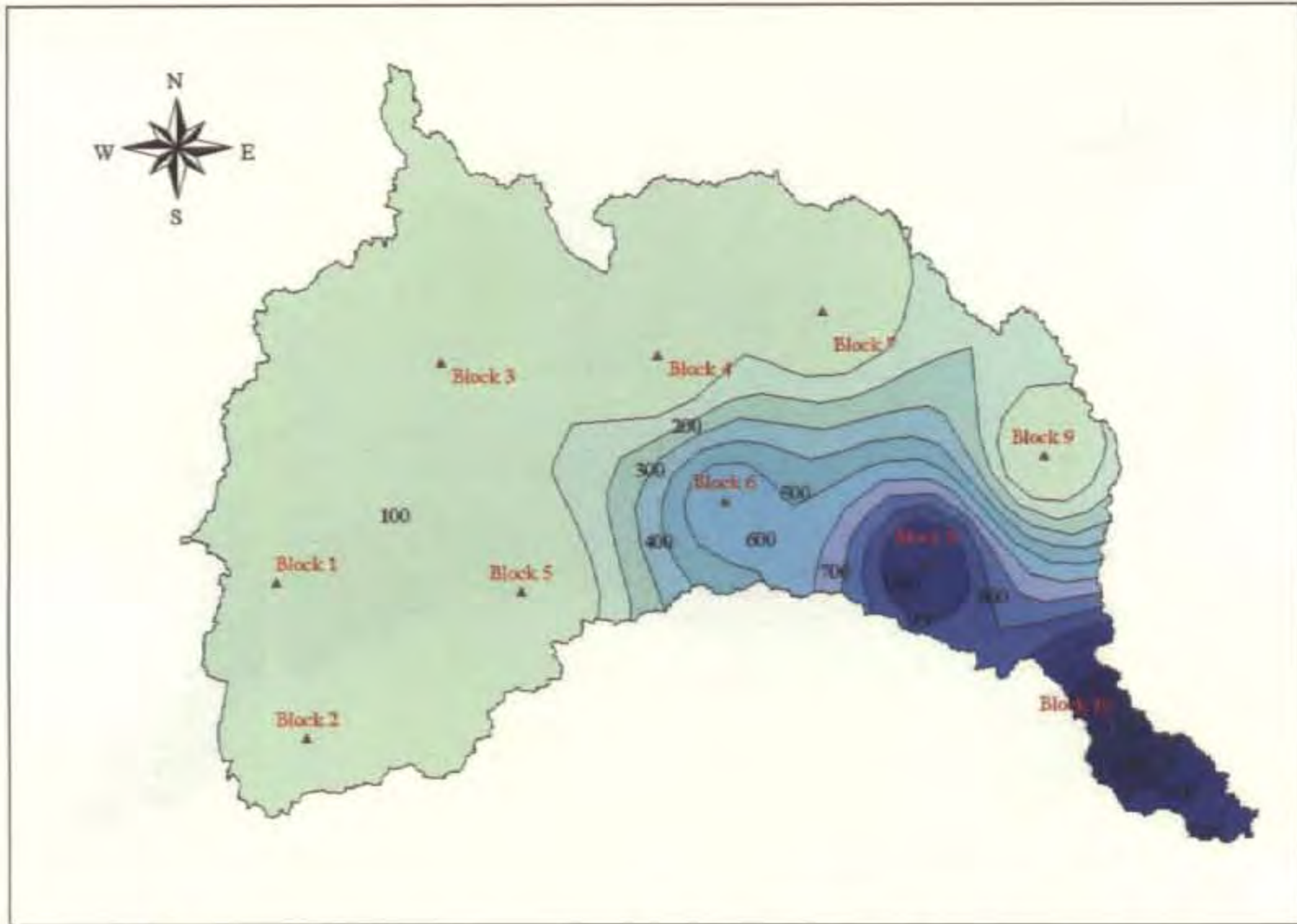

รูปที่ ฉ.๔๖ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าชี

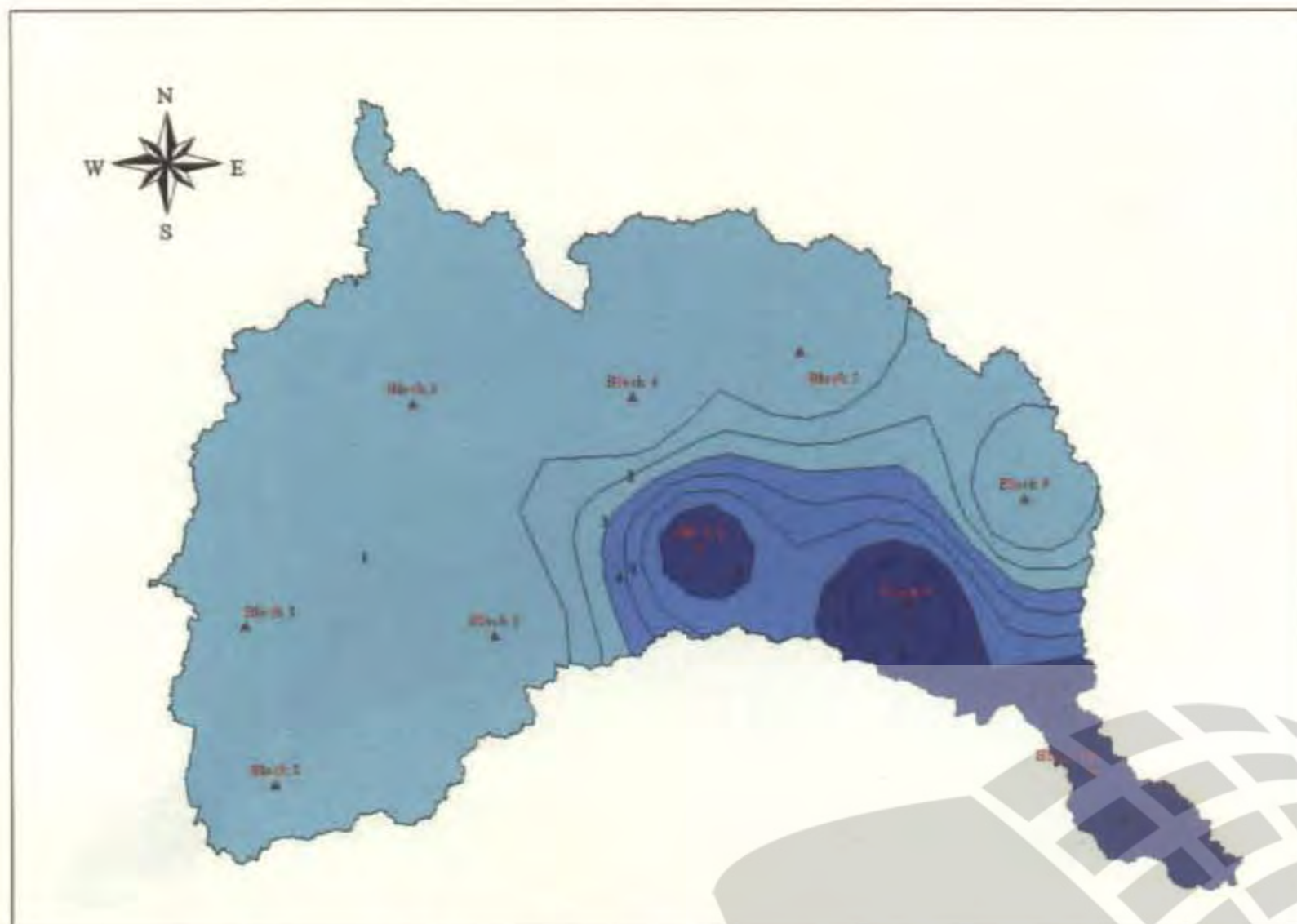

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๔๗ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าชี

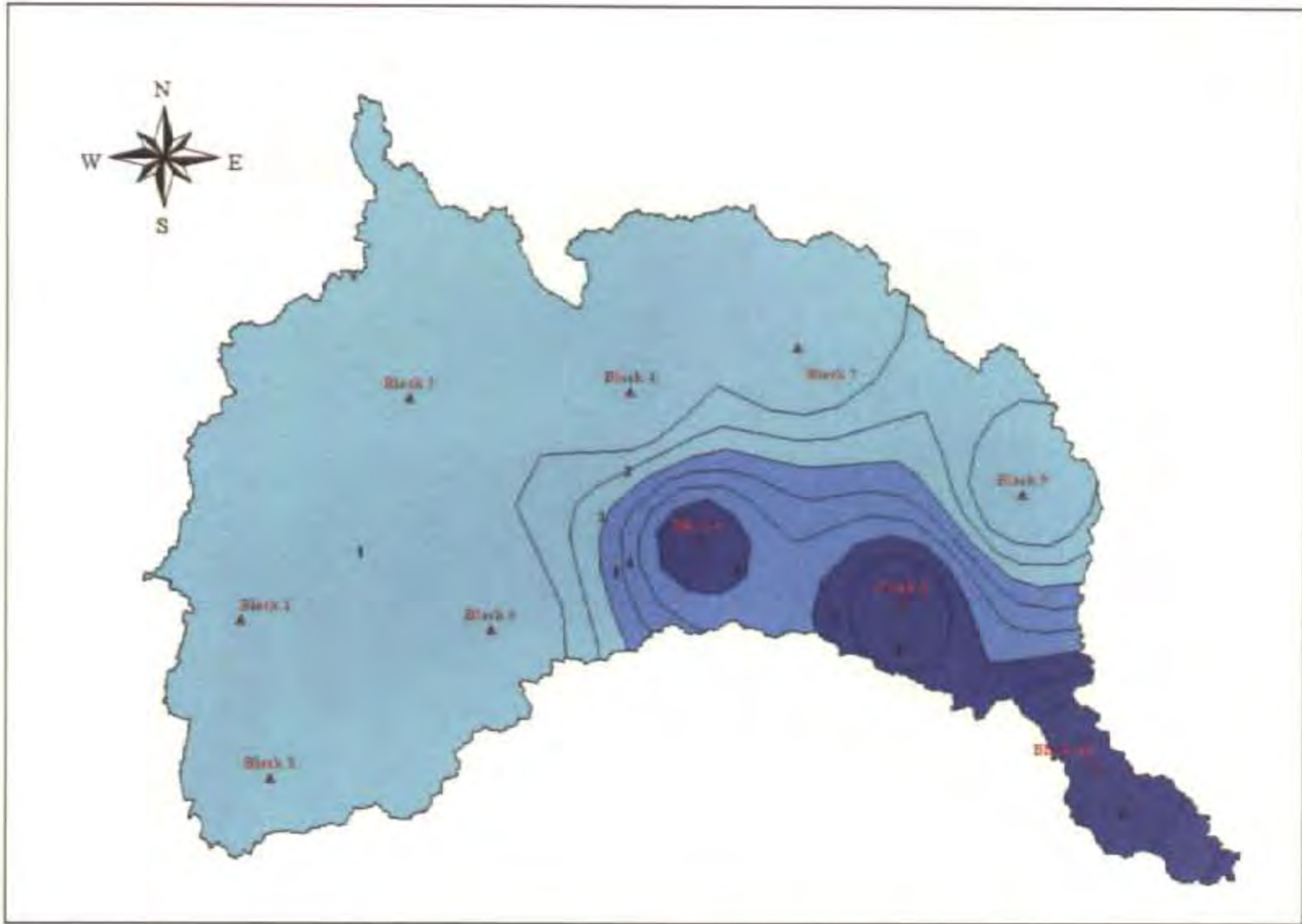

รูปที่ ฉ.๔๘ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าชี

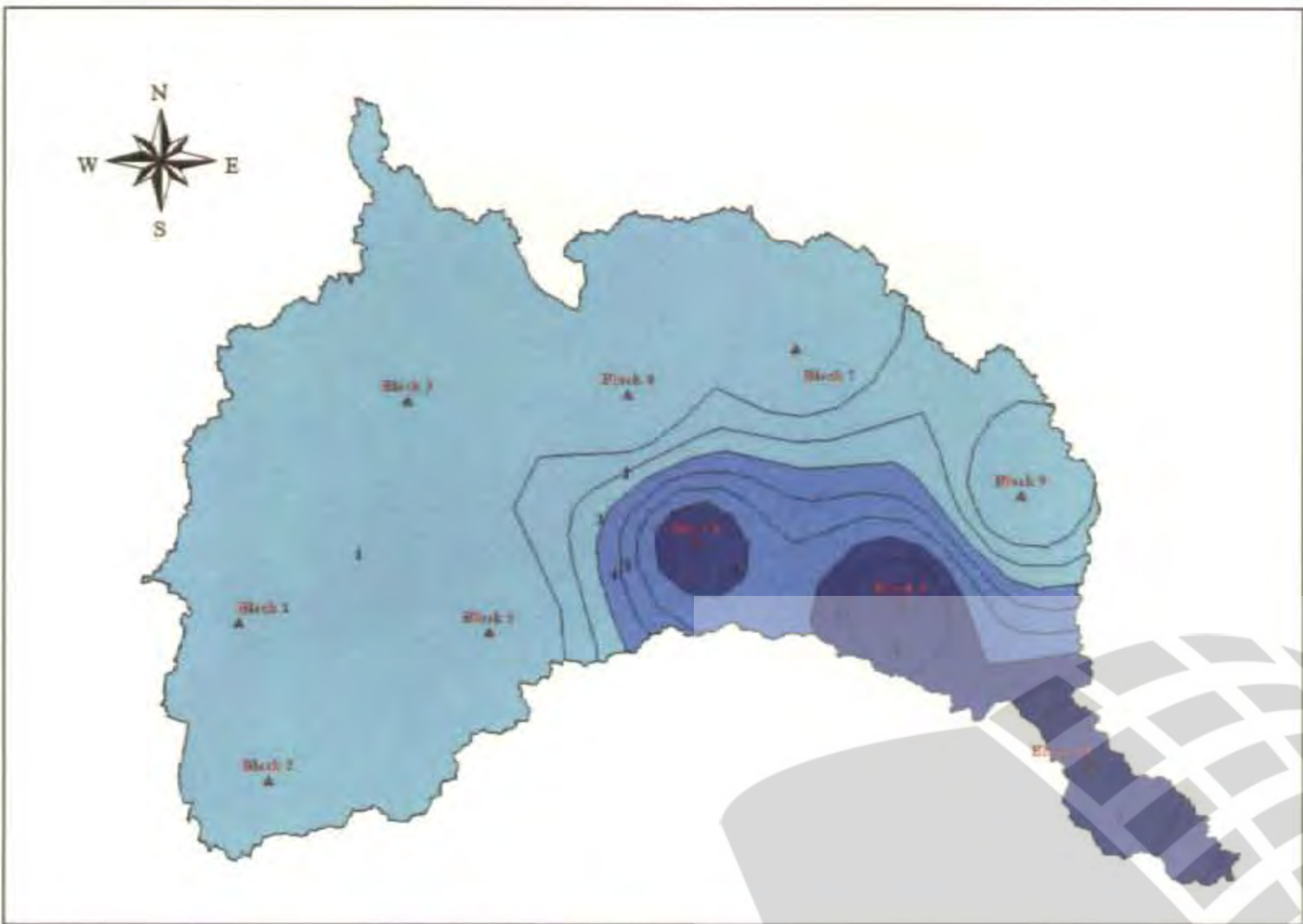

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๔๙ ผลรวมการเกินความจุลน้ำทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

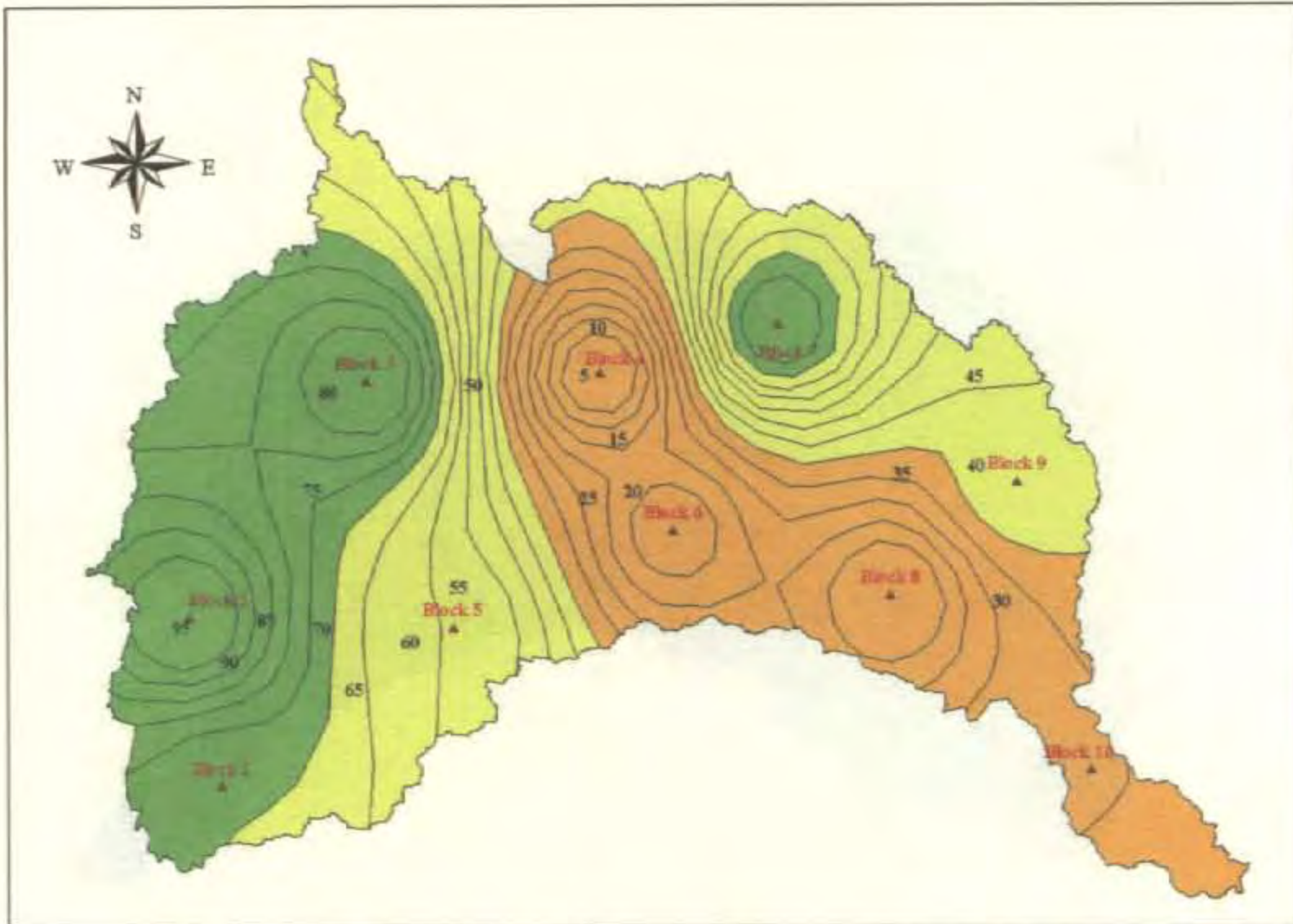

รูปที่ ฉ.๕๐ ผลรวมการเกินความจุลน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

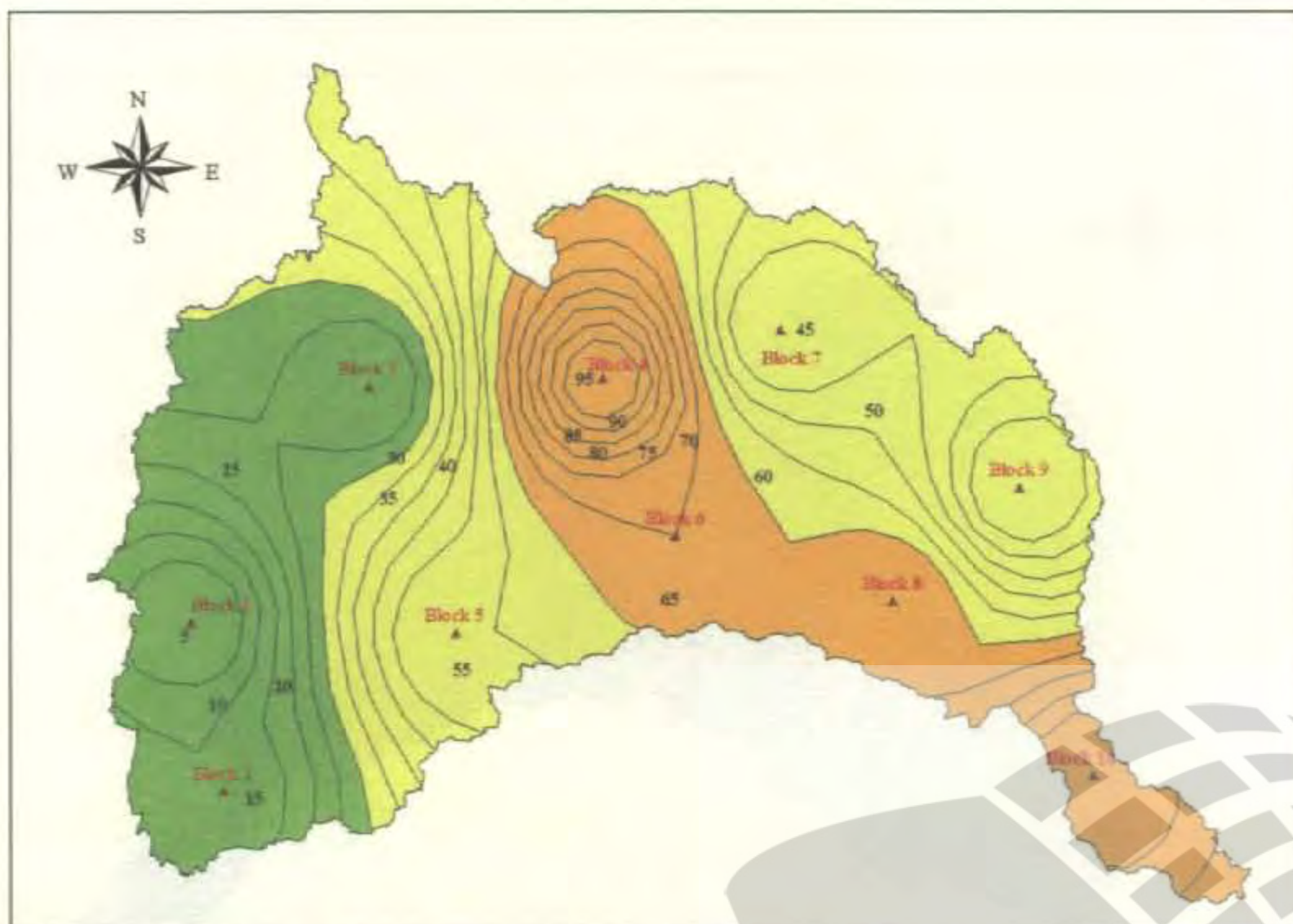

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๕๑ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

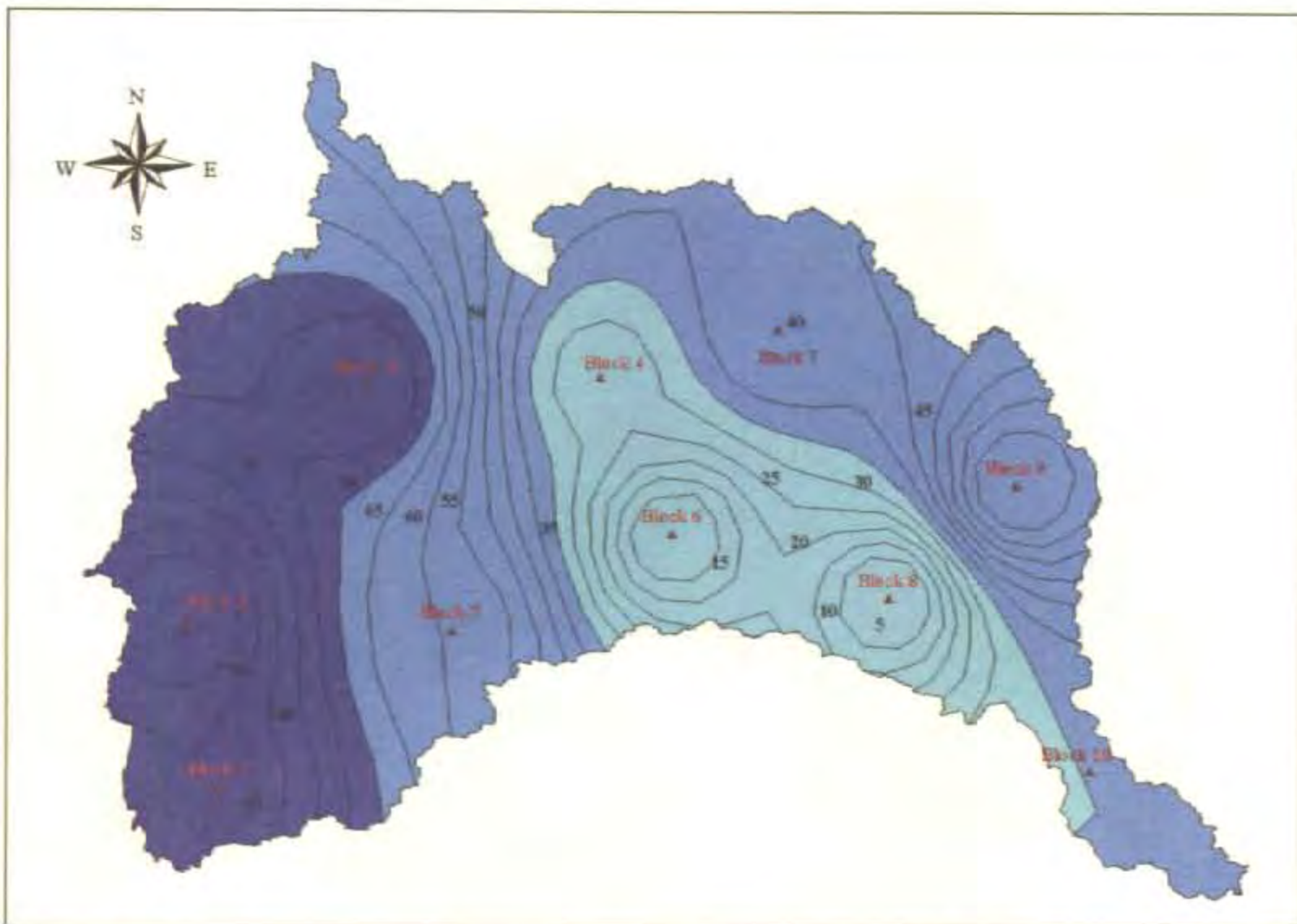

รูปที่ ฉ.๕๒ สัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่การเกษตรที่มีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก
ในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

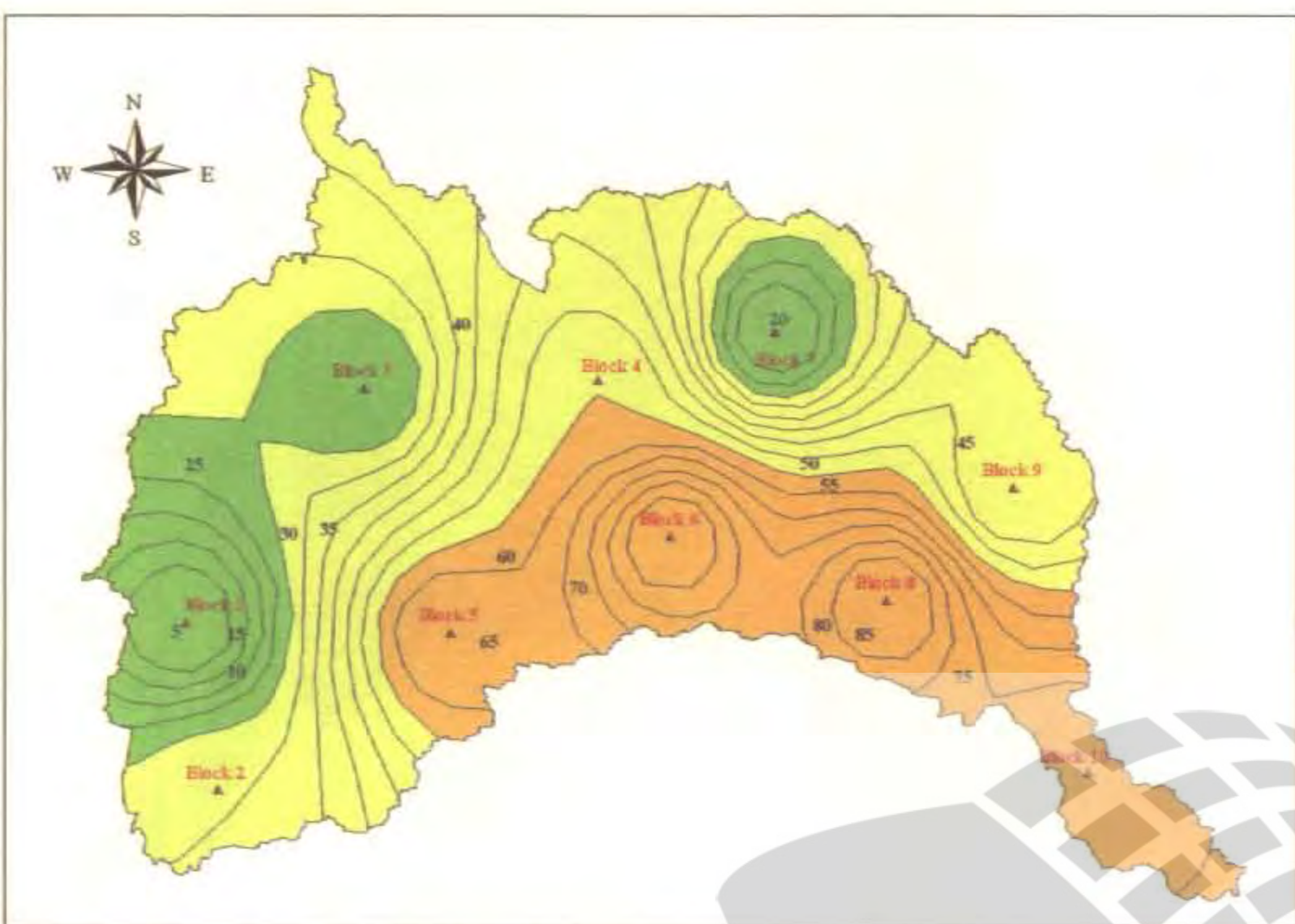

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๕๓ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัยต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

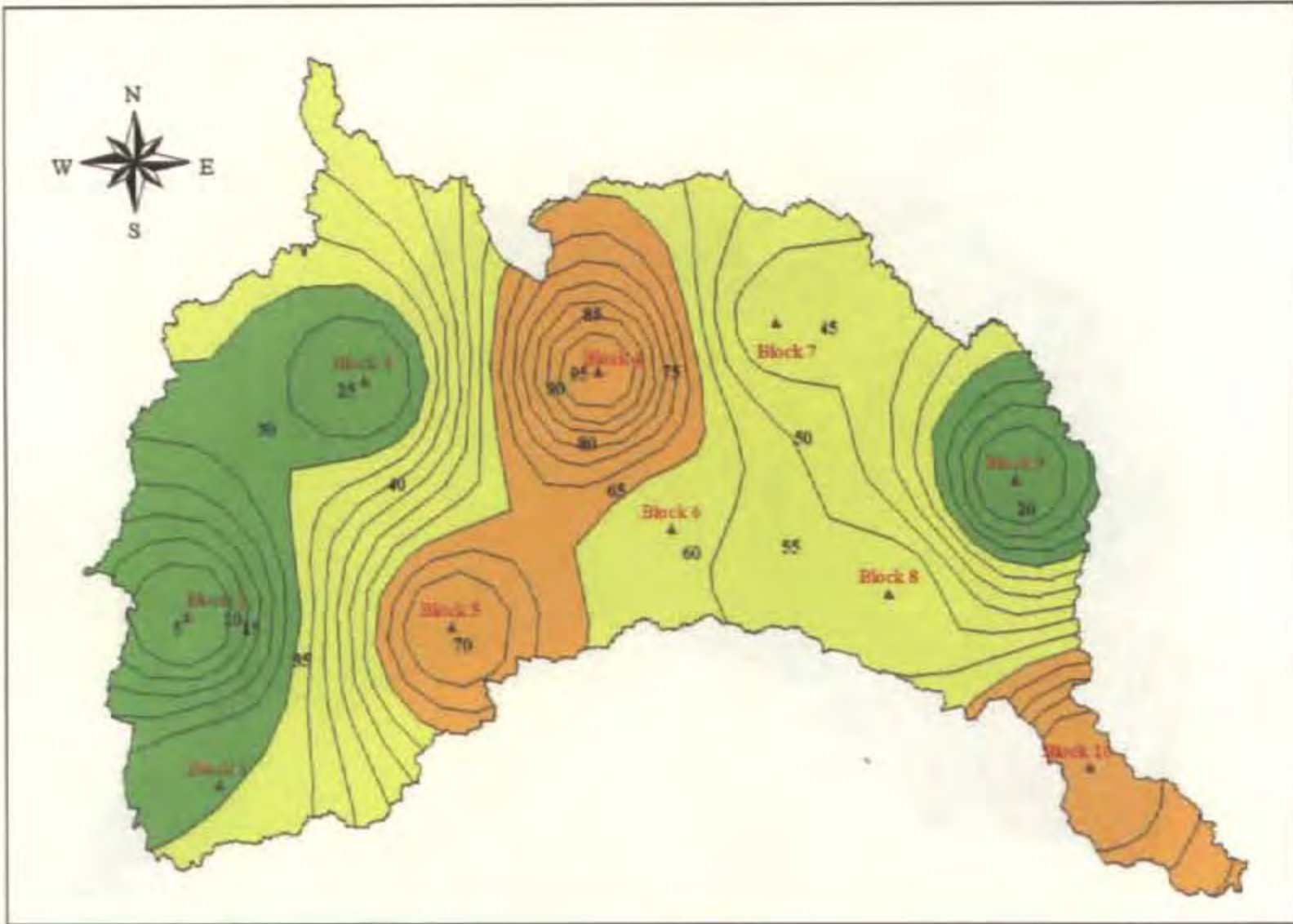

รูปที่ ฉ.๕๔ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

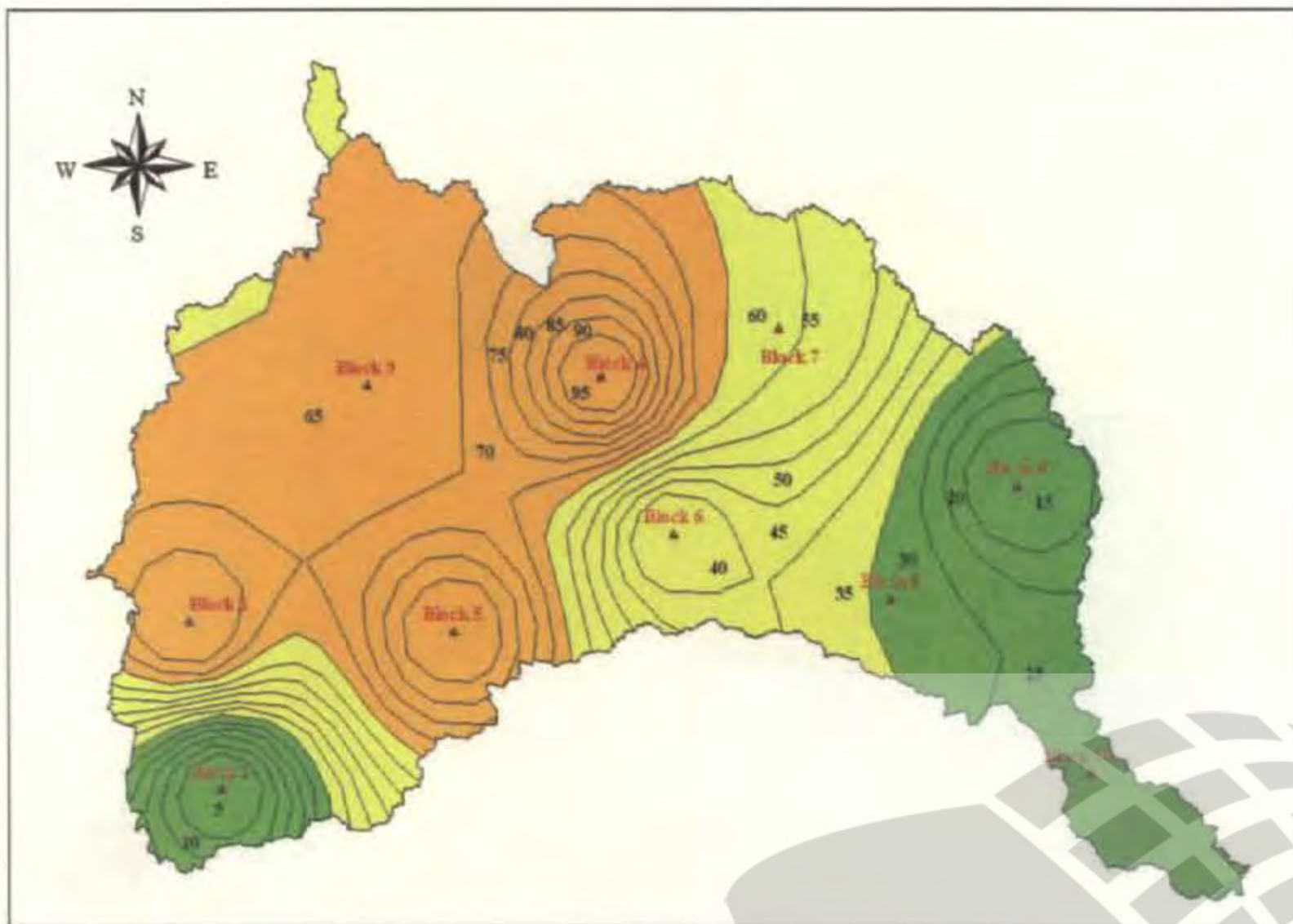

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

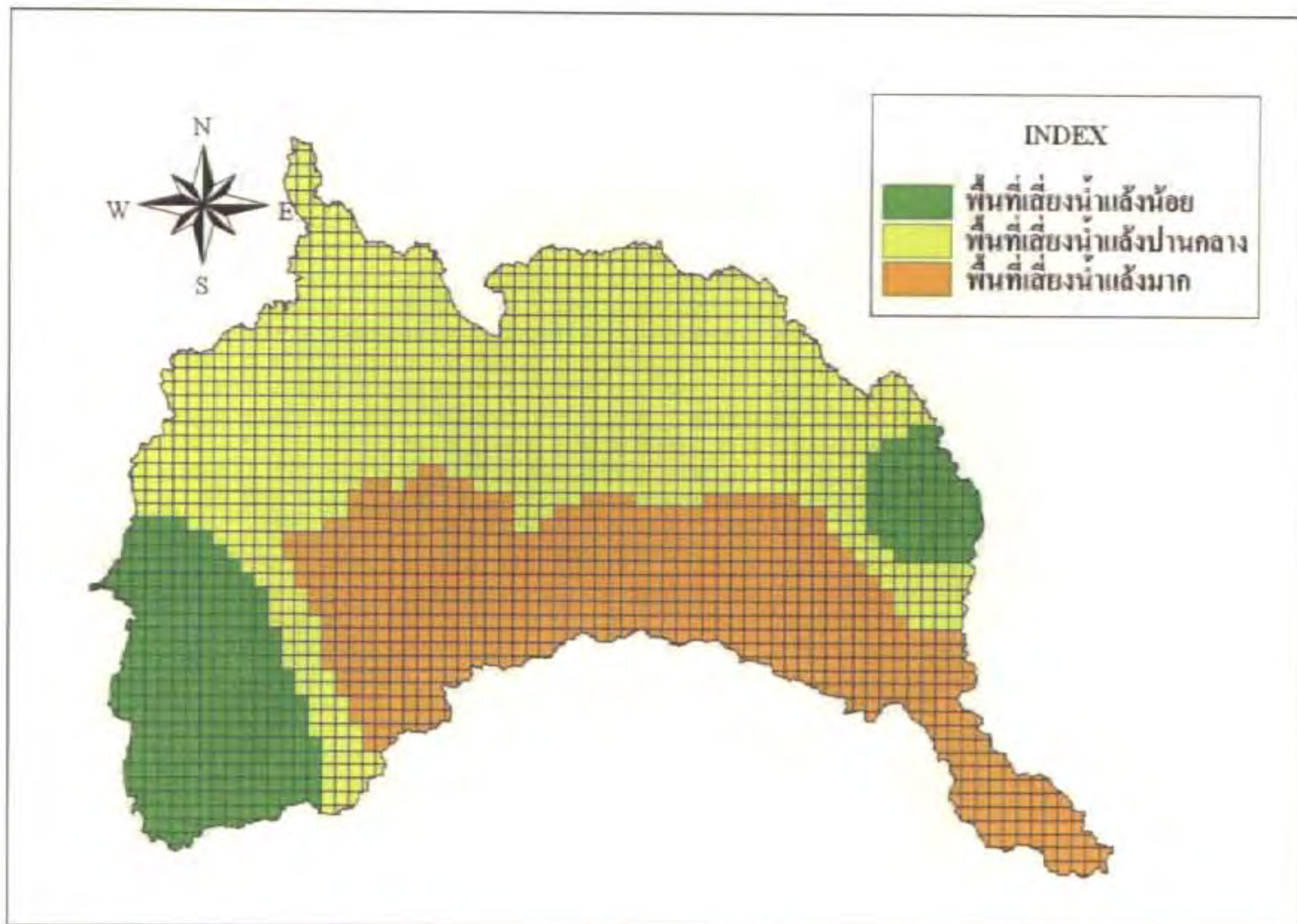
รูปที่ ฉ.๕๕ สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมต่อปริมาณน้ำทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

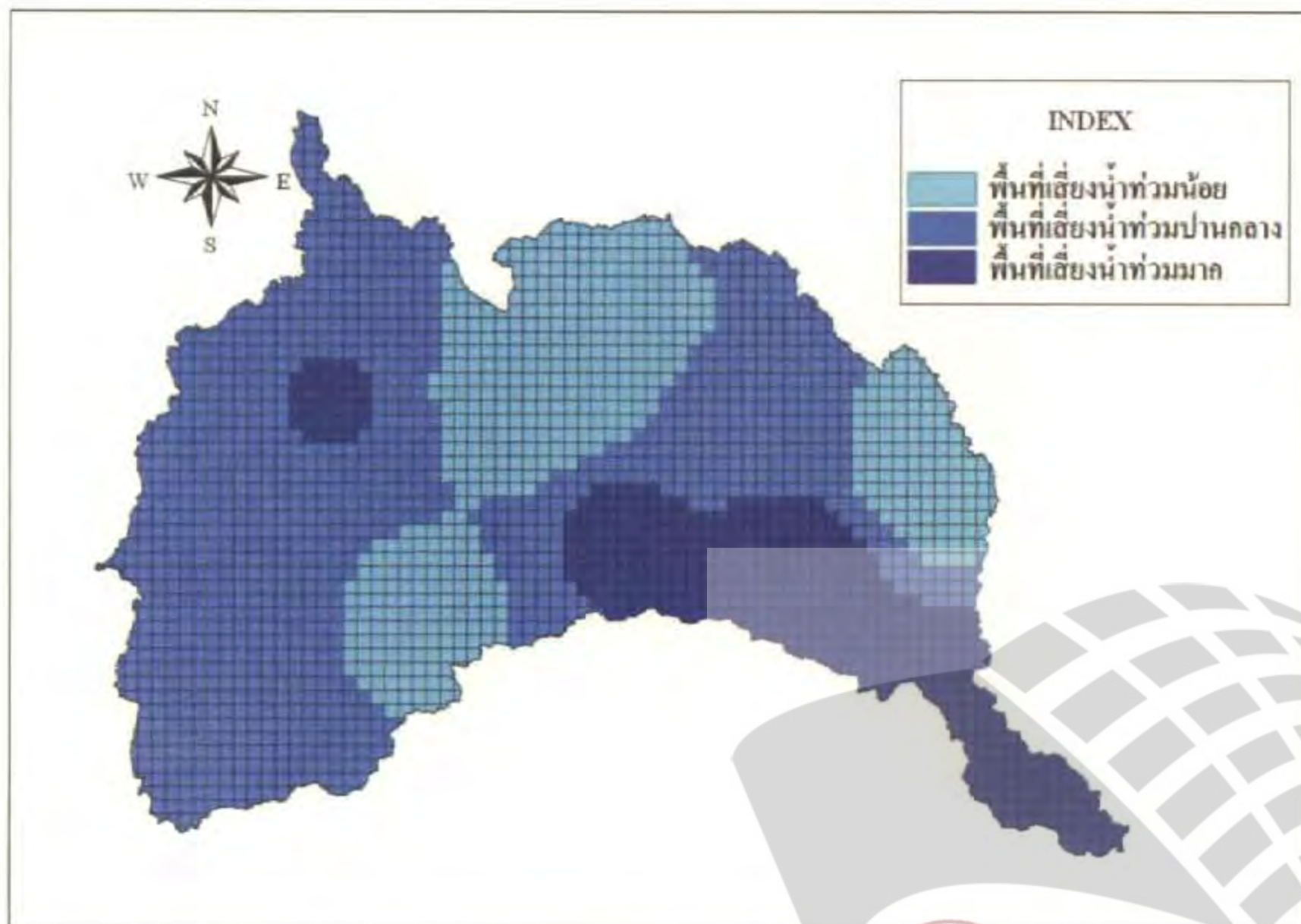
รูปที่ ฉ.๕๖ สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมในช่วงฤดูแล้งต่อปริมาณความจุใช้งานของอ่างเก็บน้ำในปัจจุบันในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LIRT

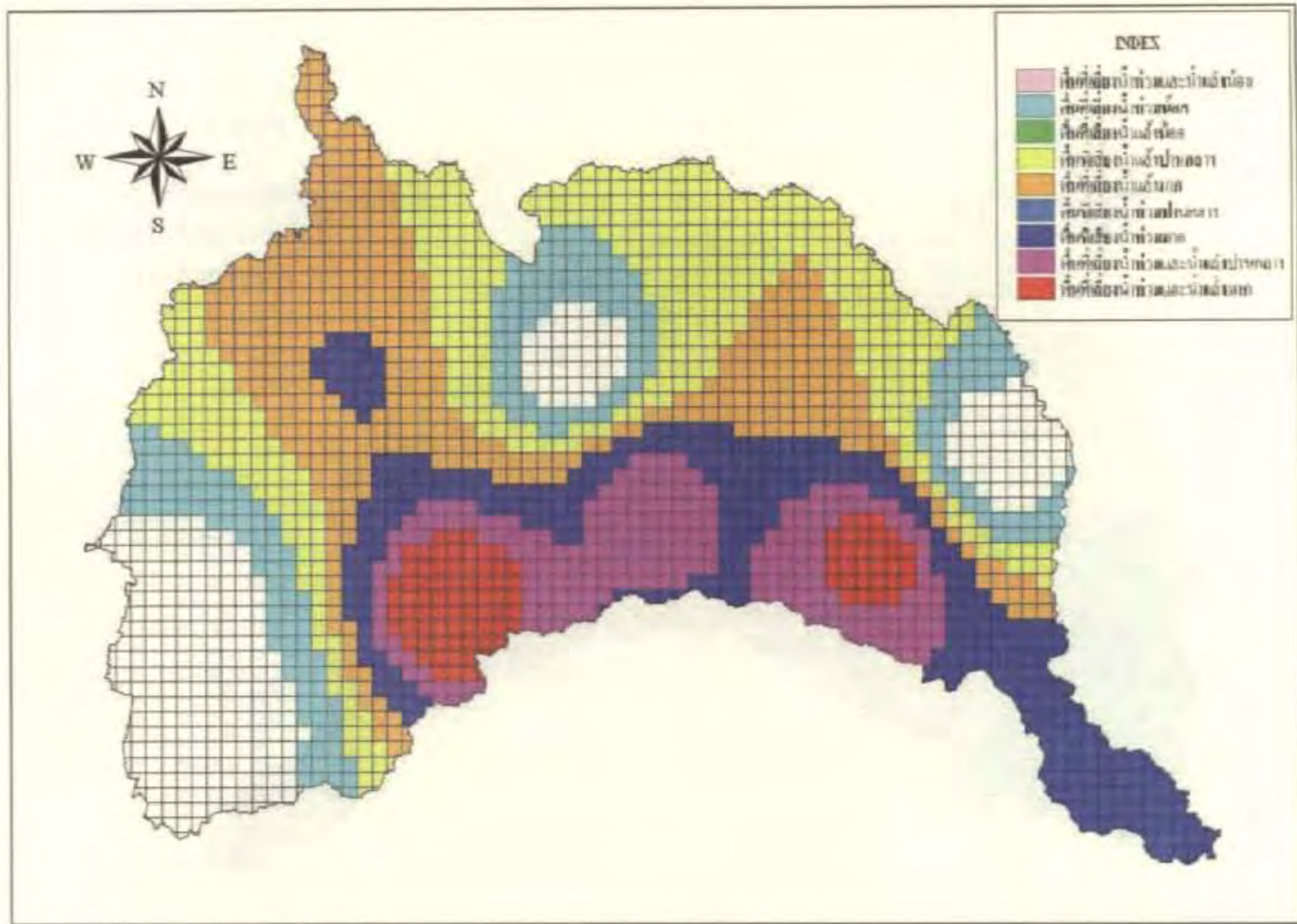
รูปที่ ฉ.๕๗ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

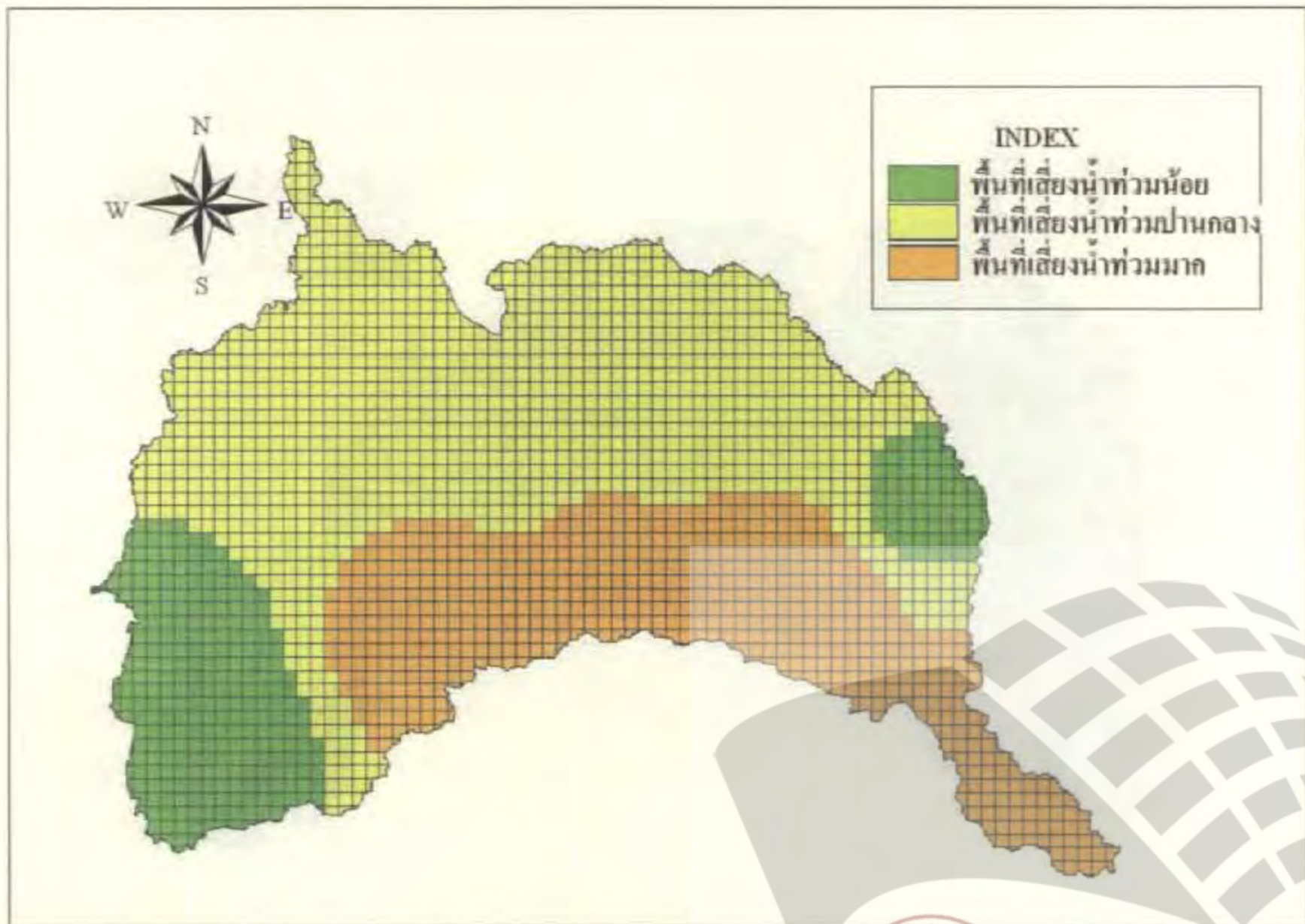
รูปที่ ฉ.๕๘ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LIRT

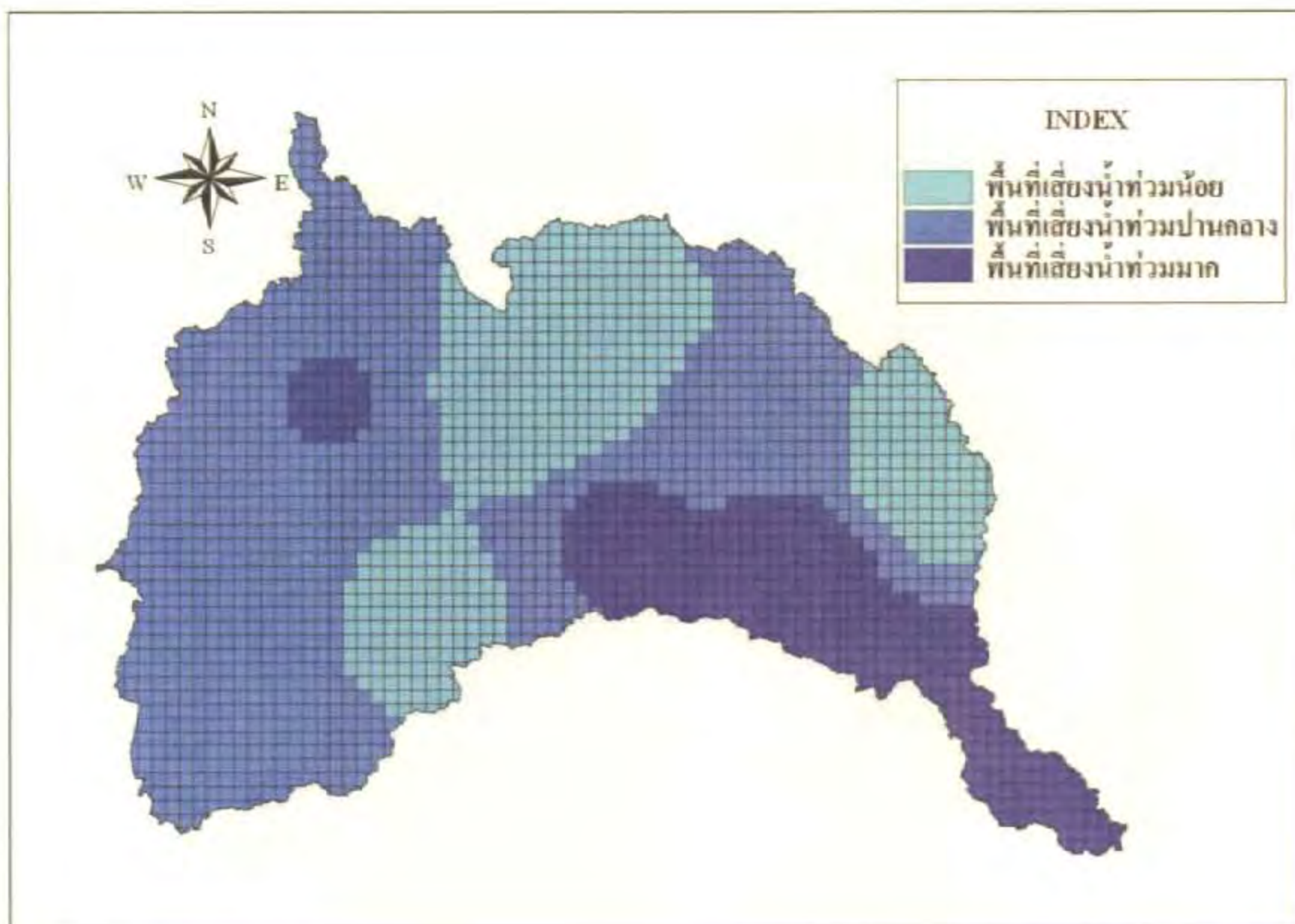
รูปที่ ๑.๕๙ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

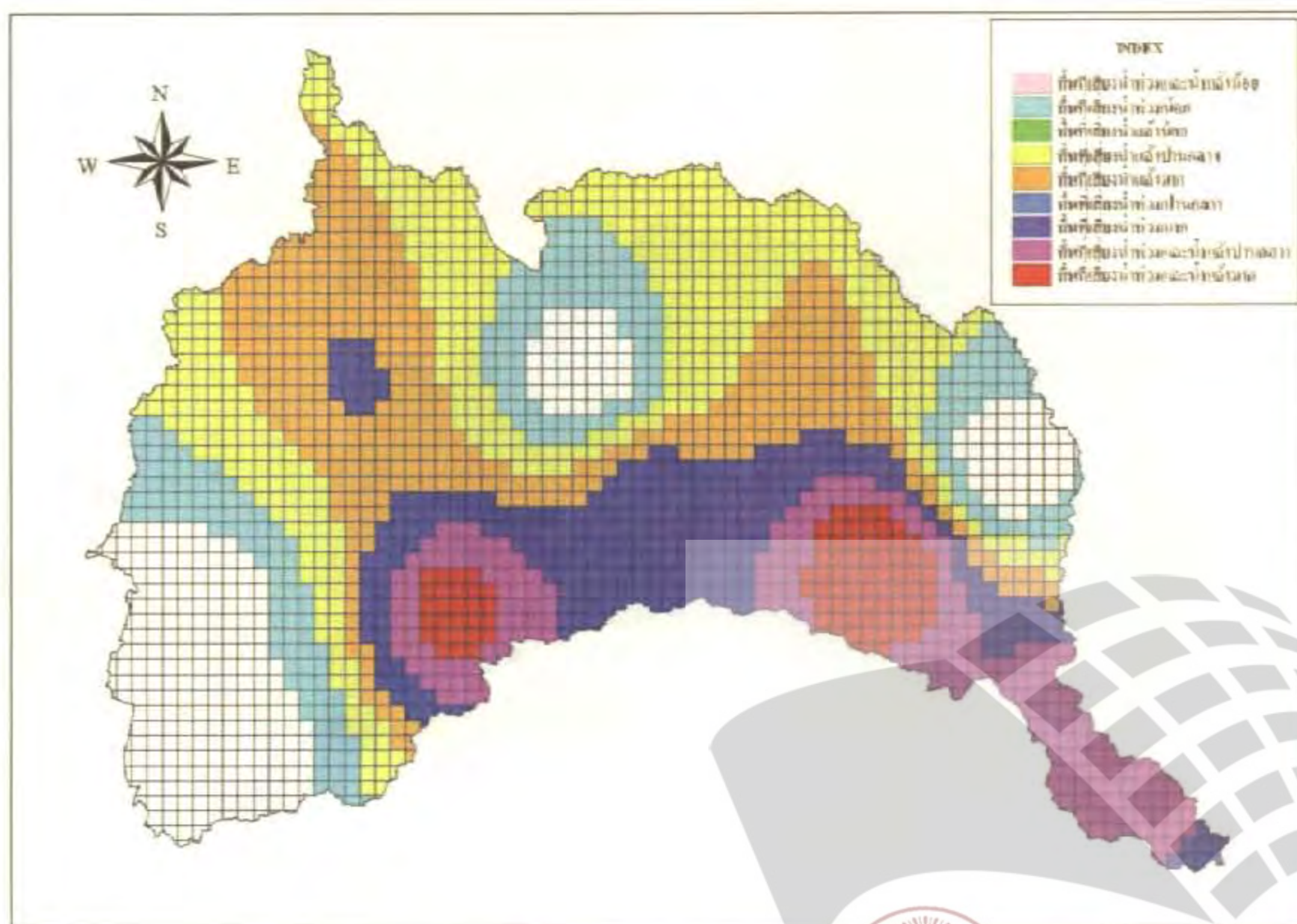
รูปที่ ๑.๖๐ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

LIRT

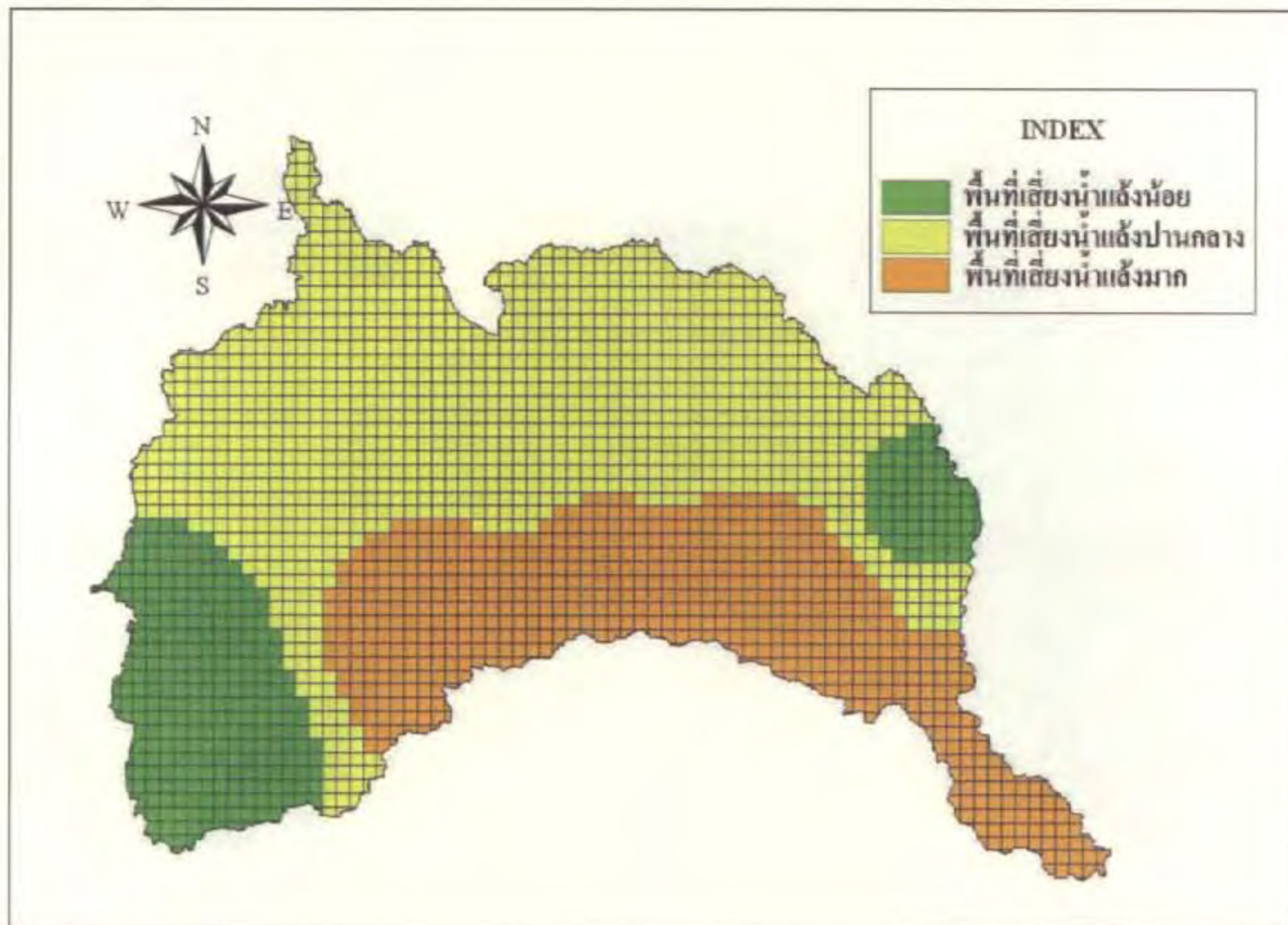
รูปที่ ฉ.๖๑ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

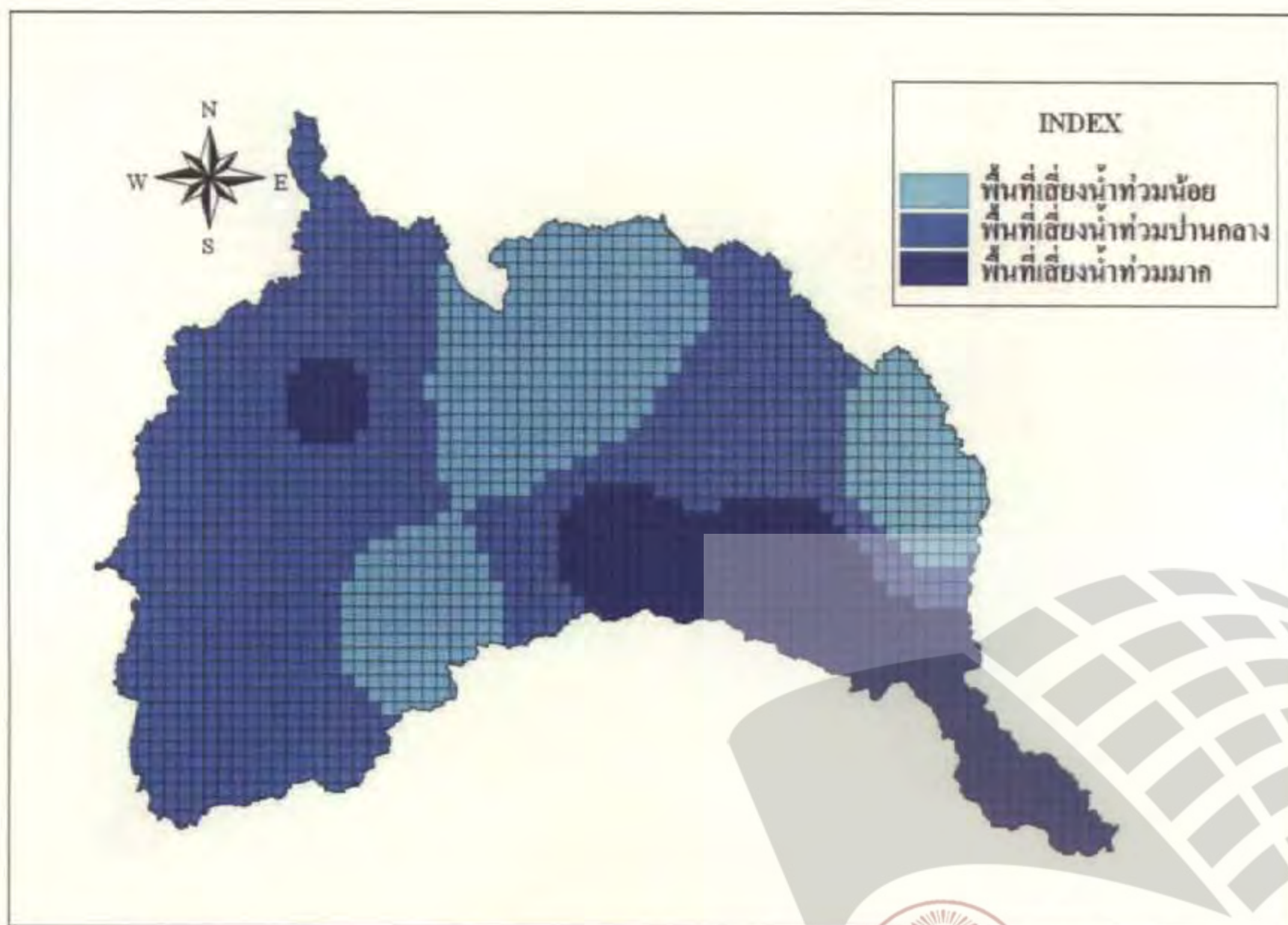
รูปที่ ฉ.๖๒ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแรงของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

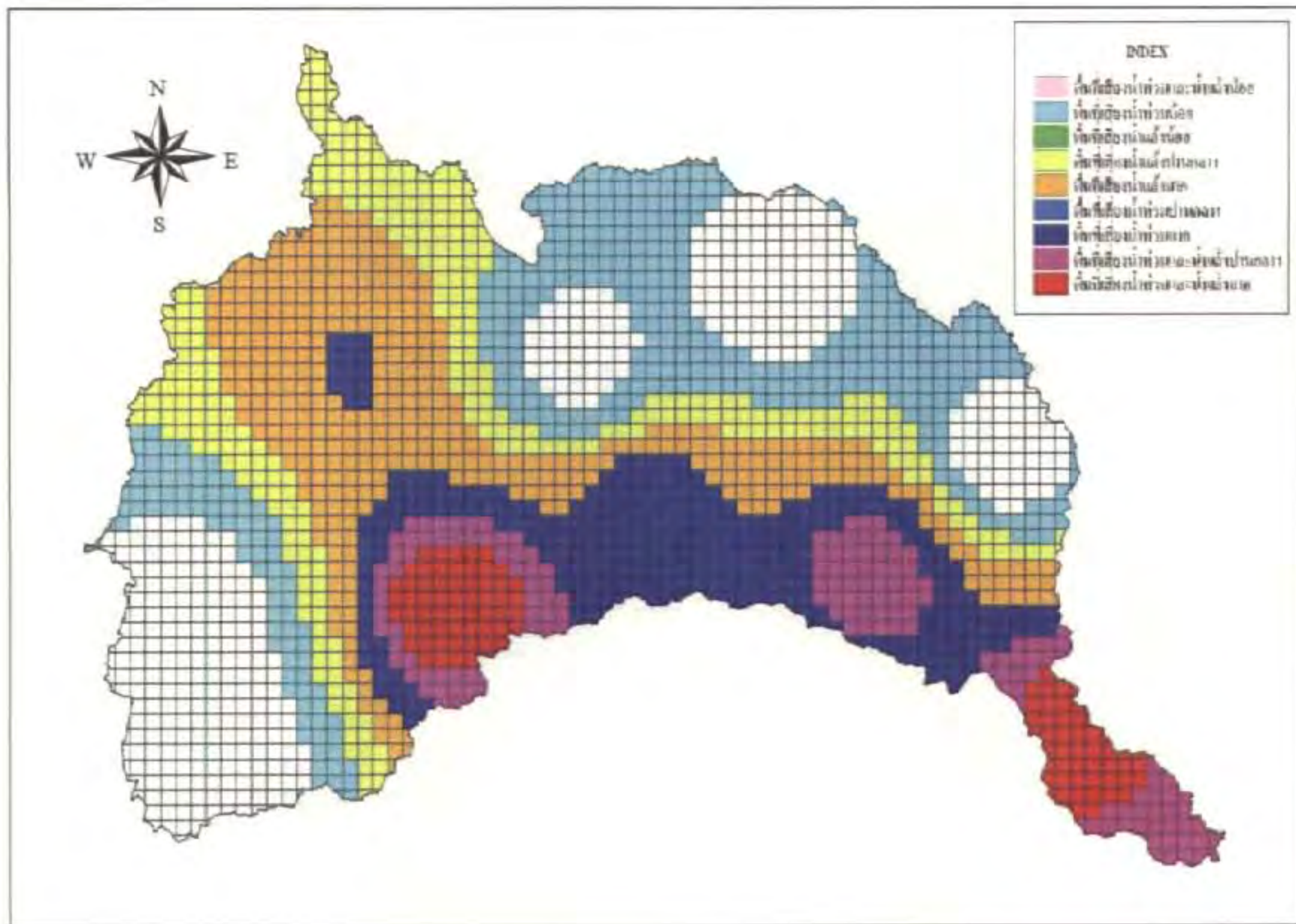
LIART

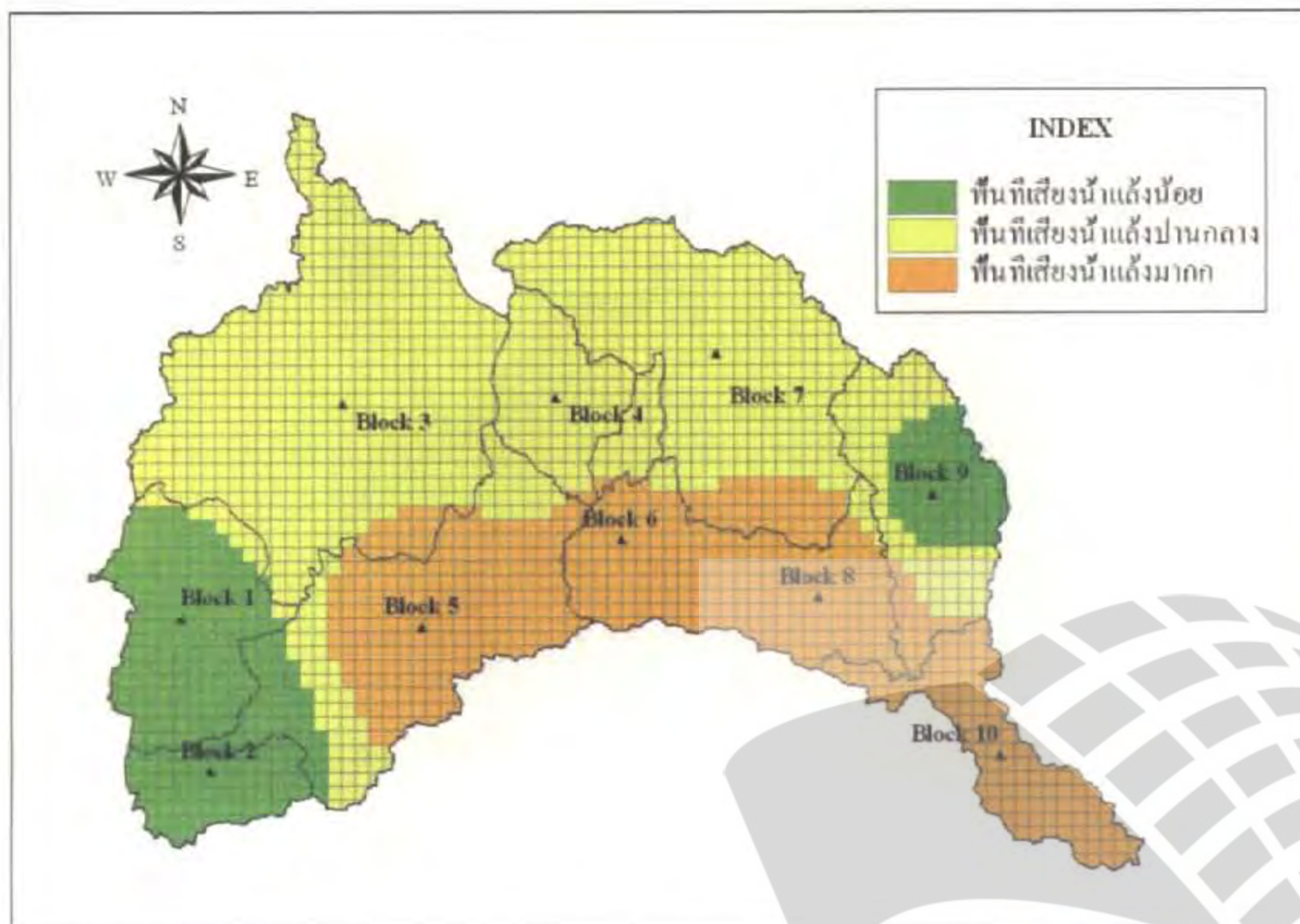
รูปที่ ฉ.๖๓ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำต้งของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

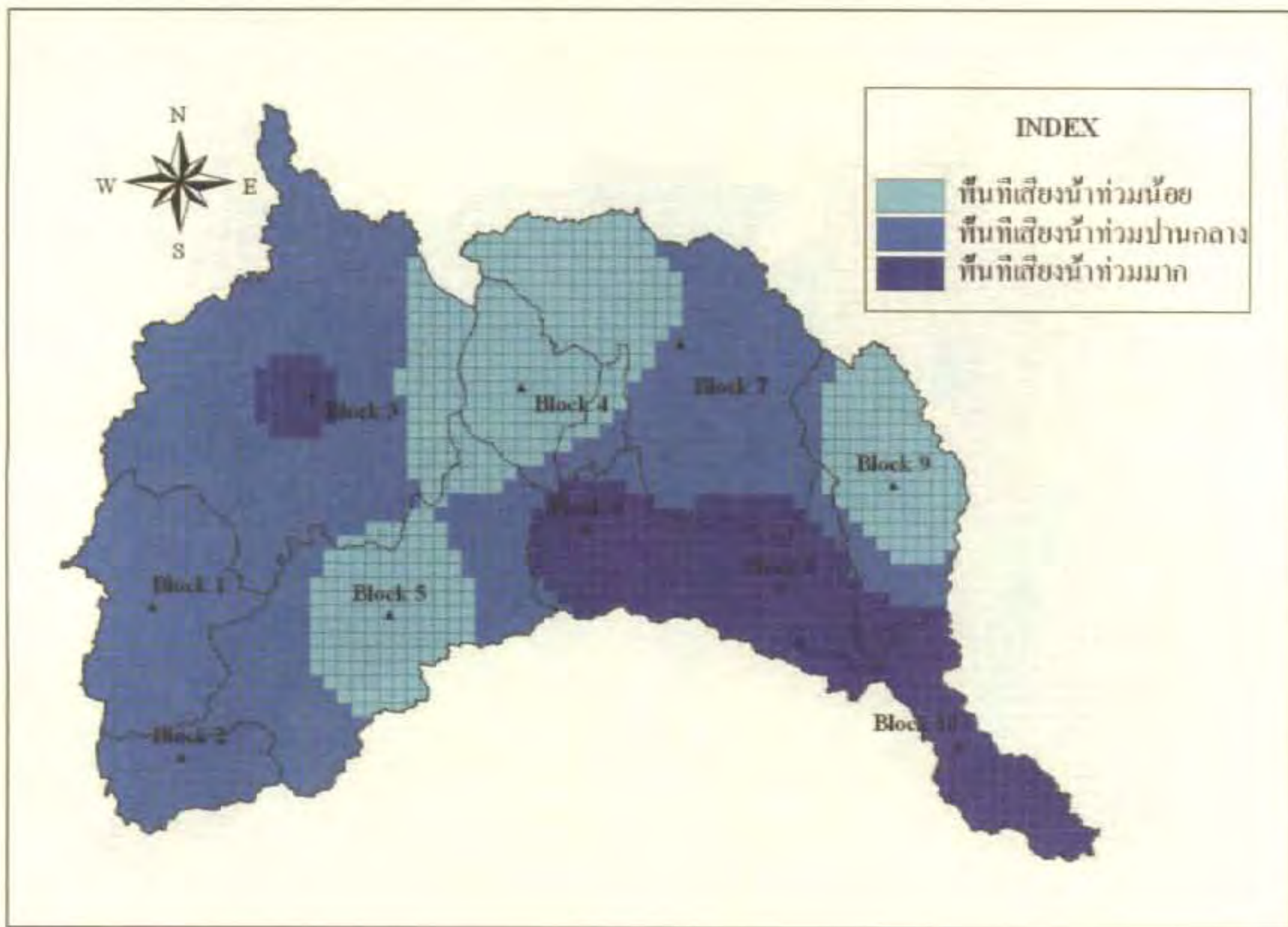
รูปที่ ฉ.๖๔ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

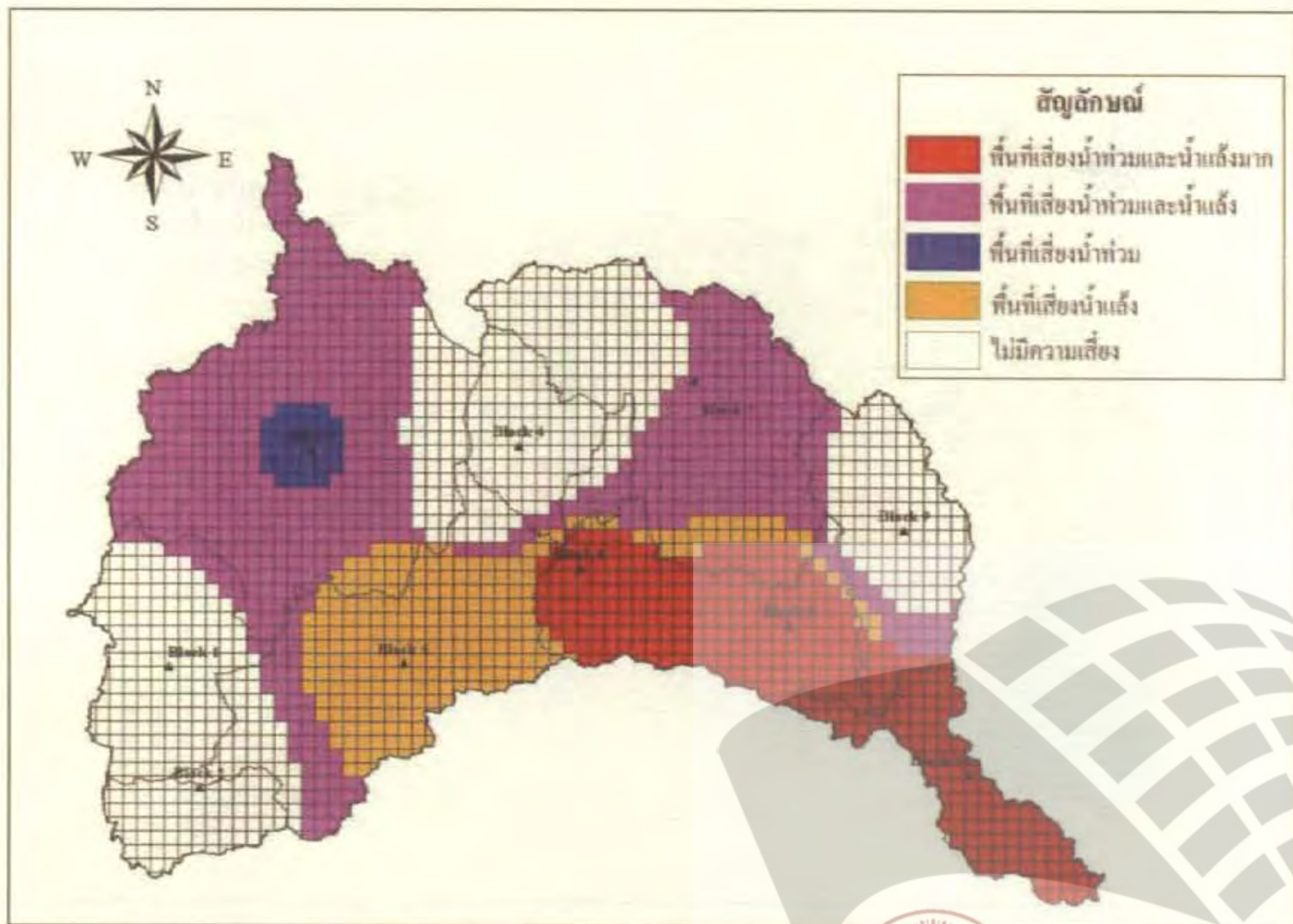
รูปที่ ๑.๖๕ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชี

รูปที่ ๑.๖๖ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำชี

รูปที่ ฉ.๖๗ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำชี

รูปที่ ฉ.๖๘ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำเค็มในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำชี

ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

ลักษณะโดยทั่วไปของพื้นที่

กลุ่มลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง มีพื้นที่ลุ่มน้ำรวมกันทั้งสิ้น ๕๖,๐๗๙ ตารางกิโลเมตร มีขอบเขตพิกัดที่ ๑๕° ๓๐' - ๒๐° ๐๐' เหนือ และ ๙๘° ๐๐' - ๑๐๑° ๐๐' ตะวันออก ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคเหนือของประเทศ ประกอบด้วยลุ่มน้ำหลัก ๔ ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำปิงบริเวณท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล ลุ่มน้ำวังท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนกิ่วลม ลุ่มน้ำยม และลุ่มน้ำน่านท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์ สภาพภูมิประเทศของพื้นที่ลุ่มน้ำตอนบนเป็นภูเขาสูงชัน มีที่ราบเฉพาะริมฝั่งลำน้ำ มีทิศทางการไหลจากทางทิศเหนือลงสู่ทิศใต้ เป็นแหล่งน้ำต้นทุนที่สำคัญสำหรับพื้นที่การเกษตร

แม่น้ำปิงไหลมาบรรจบกับแม่น้ำวังที่อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก จากนั้นแม่น้ำปิงบรรจบกับแม่น้ำยมและแม่น้ำน่านที่อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ รวมเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา

การแบ่งพื้นที่และฝังน้ำ

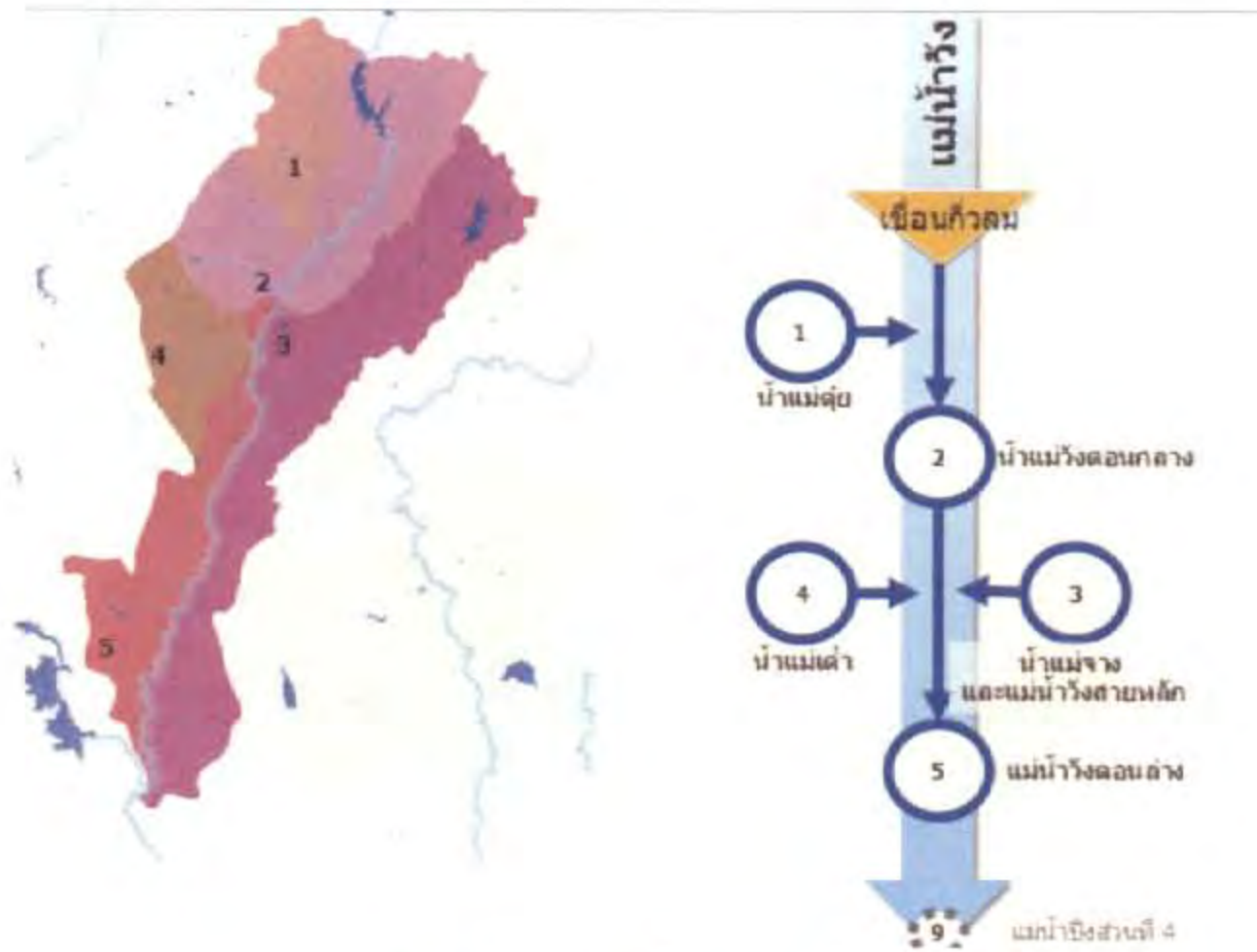
การแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่างอิงจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์และอุทกวิทยา โดยแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มพื้นที่ ได้แก่ ลุ่มน้ำปิงท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล ลุ่มน้ำวังท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนกิ่วลม ลุ่มน้ำยม และลุ่มน้ำน่านท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์ โดยกลุ่มพื้นที่แบ่งออกเป็น ๒๕ พื้นที่ย่อย (รูปที่ ฉ. ๖๙ ถึงรูปที่ ฉ.๗๔, ตารางที่ ฉ-๒, ตารางที่ ฉ-๓)

ตารางที่ ฉ-๒ การแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่างตามลุ่มน้ำ

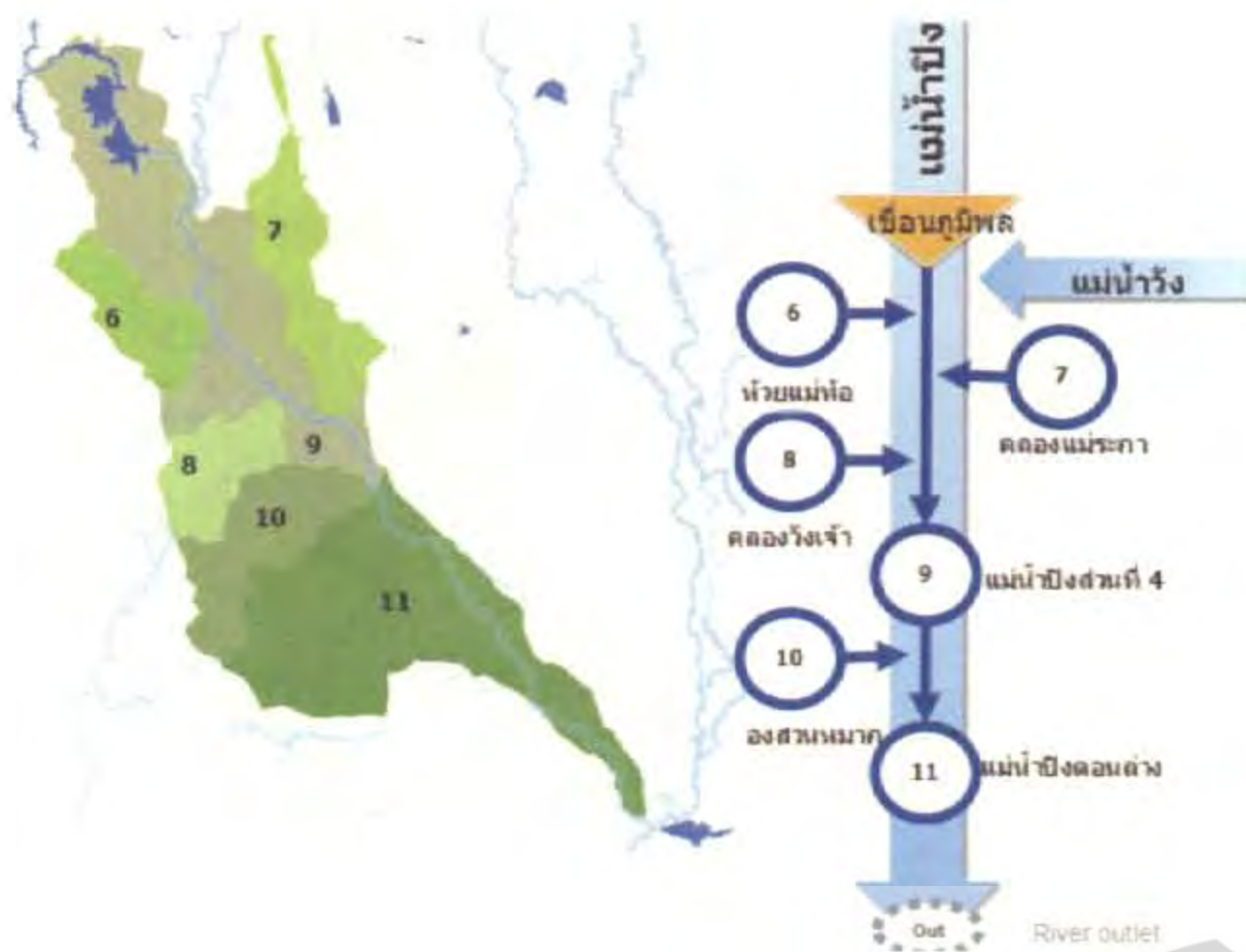
ลุ่มน้ำวัง-ท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนกิ่วลม	ลุ่มน้ำปิง-ท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล	ลุ่มน้ำยม-ทั้งลุ่ม	ลุ่มน้ำน่าน-ท้ายอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์
๑ น้ำแม่ดู่	๖ ห้วยแม่ท้อ	๑๒ แม่น้ำควน และน้ำปี	๒๑ น้ำป่าด และคลองตรอน
๒ แม่น้ำวังตอนกลาง	๗ คลองแม่ระกา	๑๓ แม่น้ำยมตอนบน	๒๒ น้ำภาค และแม่น้ำแควน้อย
๓ น้ำแม่จาง และแม่น้ำวังสายหลัก	๘ คลองวังเจ้า	๑๔ แม่น้ำจาว	๒๓ แม่น้ำน่านส่วนที่ ๔
๔ น้ำแม่คำ	๙ แม่น้ำปิงส่วนที่ ๔	๑๕ น้ำแม่คำมี	๒๔ แม่น้ำวังทอง
๕ แม่น้ำวังตอนล่าง	๑๐ คลองสวนหมาก	๑๖ แม่น้ำยมตอนกลาง	๒๕ แม่น้ำน่านตอนล่าง
	๑๑ แม่น้ำปิงตอนล่าง	๑๗ น้ำแม่ตัว	
		๑๘ ห้วยแม่สิน	
		๑๙ แม่น้ำหมอก และน้ำแม่รำพัน	
		๒๐ แม่น้ำยมตอนล่าง	

LIART

รูปที่ ฉ.๗๑ ผังน้ำย่อยลุ่มน้ำวัง

รูปที่ ฉ.๗๒ ผังน้ำย่อยลุ่มน้ำปิง

รูปที่ ฉ.๗๓ ผังน้ำย่อยลุ่มน้ำยม

รูปที่ ฉ.๗๔ ผังน้ำย่อยลุ่มน้ำน่าน

ตารางที่ ฉ-๓ ขนาดของพื้นที่ย่อยในกลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

พื้นที่ย่อย	ขนาด (ตารางกิโลเมตร)
๑ น้ำแม่คู้ย	๘๐๑
๒ แม่น้ำวังตอนกลาง	๒,๑๙๖
๓ น้ำแม่จาง และแม่น้ำวังสายหลัก	๒,๘๙๖
๔ น้ำแม่เต้า	๘๐๑
๕ แม่น้ำวังตอนล่าง	๑,๔๕๙
๖ ห้วยแม่ท้อ	๖๕๘
๗ คลองแม่ระกา	๑,๐๓๖
๘ คลองวังเจ้า	๖๖๔
๙ แม่น้ำปิงส่วนที่ ๔	๓,๐๙๕
๑๐ คลองสวนหมาก	๑,๐๕๖
๑๑ แม่น้ำปิงตอนล่าง	๓,๑๐๐
๑๒ แม่น้ำควน และน้ำปี	๑,๔๘๔
๑๓ แม่น้ำยมตอนบน	๒,๑๗๒
๑๔ แม่น้ำงาว	๑,๕๖๔
๑๕ น้ำแม่คำมี	๔๓๔
๑๖ แม่น้ำยมตอนกลาง	๓,๑๐๘
๑๗ น้ำแม่ต้า	๕๑๔
๑๘ ห้วยแม่สิน	๔๑๗
๑๙ แม่น้ำหมอก และน้ำแม่รำพัน	๒,๐๒๔
๒๐ แม่น้ำยมตอนล่าง	๑๒,๘๐๑
๒๑ น้ำป่าด และคลองตรอน	๓,๖๕๔
๒๒ น้ำภาค และแม่น้ำแควน้อย	๕,๔๖๐
๒๓ แม่น้ำน่านส่วนที่ ๔	๒,๗๖๒
๒๔ แม่น้ำวังทอง	๑,๙๒๓
๒๕ แม่น้ำน่านตอนล่าง	๗,๐๔๓

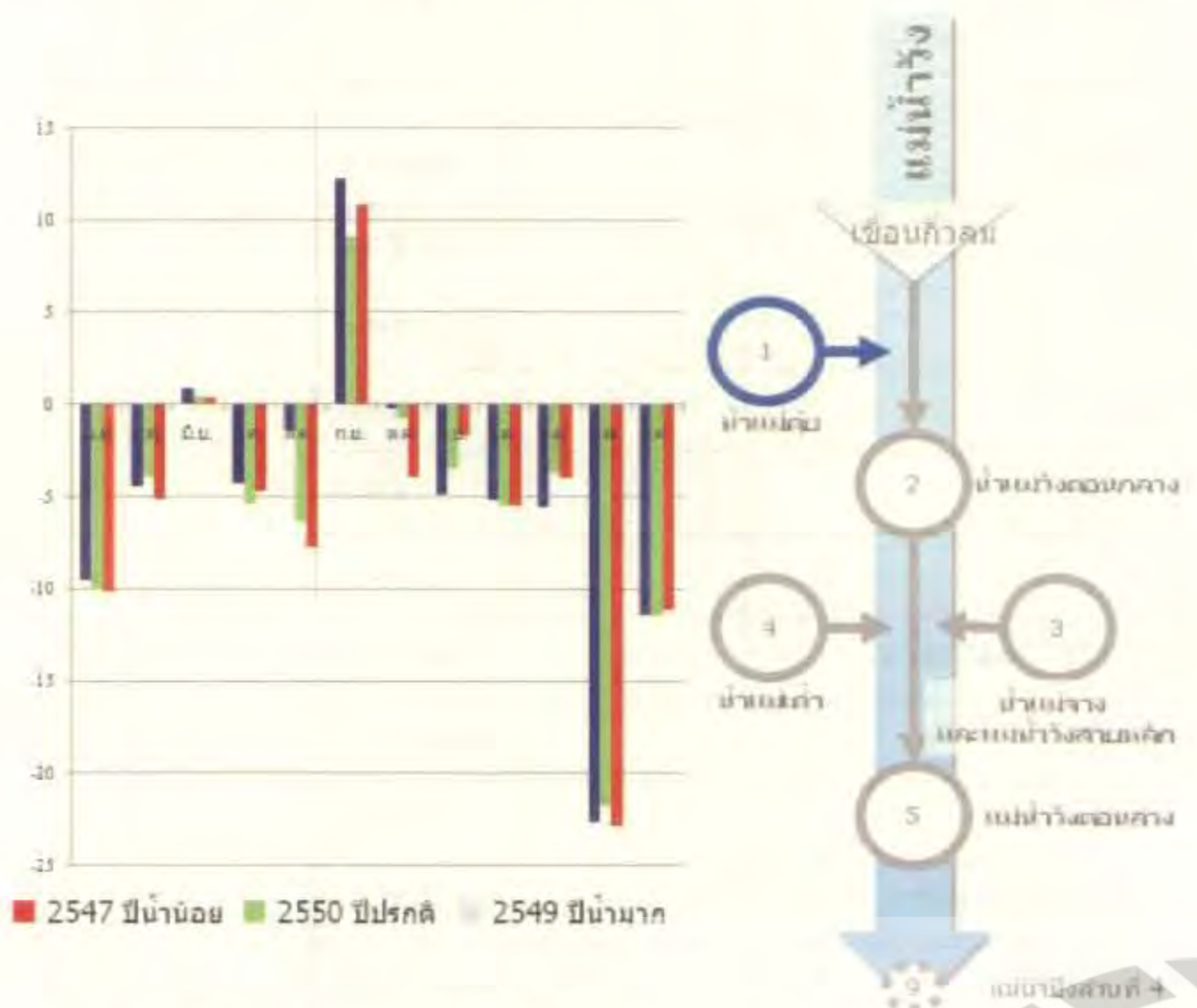

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

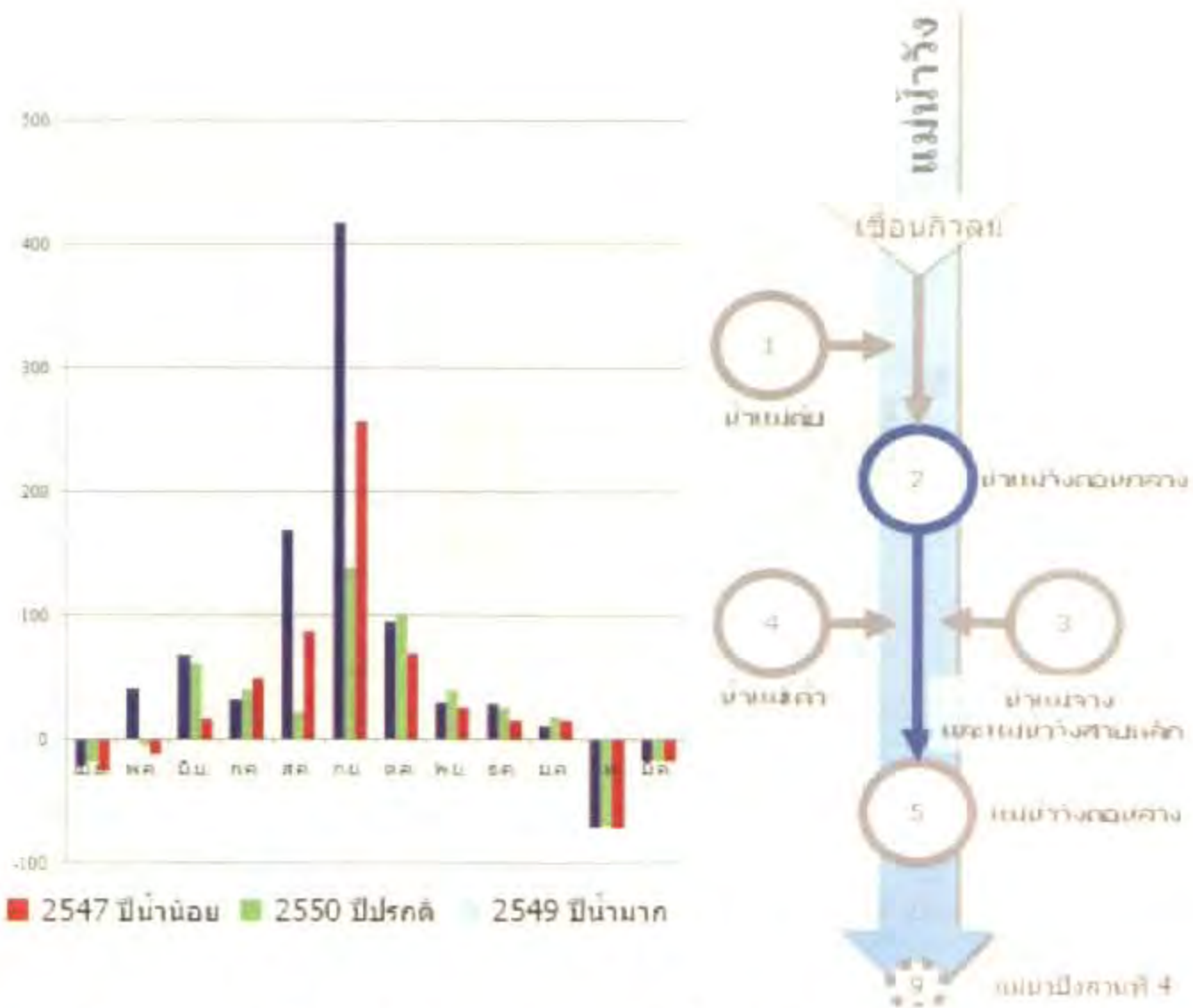
ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งโดยสมดุลงน้ำ

ผลการวิเคราะห์สมดุลงน้ำในฤดูแล้งและฤดูฝนพบว่า มีพื้นที่วิกฤตความเสี่ยงภัยทั้งน้ำท่วมและน้ำแล้ง ๑๒ พื้นที่ ประกอบด้วยพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งแล้งมาก ๓ พื้นที่ (พื้นที่ ๑๑ แม่น้ำปิงตอนล่าง พื้นที่ ๒๐ แม่น้ำยมตอนล่าง และพื้นที่ ๒๒ น้ำภาคและแม่น้ำแควน้อย) พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งปานกลาง ๒ พื้นที่ (พื้นที่ ๒ แม่น้ำวังตอนกลางและพื้นที่ ๑๖ แม่น้ำยมตอนกลาง) และพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งน้อย ๗ พื้นที่ (พื้นที่ ๓ น้ำแม่จางและแม่น้ำวังสายหลัก พื้นที่ ๕ แม่น้ำวังตอนล่าง พื้นที่ ๗ คลองแม่ระกา พื้นที่ ๑๐ คลองสวนหมาก พื้นที่ ๑๔ แม่น้ำจาว พื้นที่ ๑๕ แม่น้ำหมอกและน้ำแม่รำพัน และพื้นที่ ๒๔ แม่น้ำวังทอง) นอกจากนี้มีพื้นที่วิกฤตความเสี่ยงภัยน้ำแล้งน้อย ๒ พื้นที่ (พื้นที่ ๑ น้ำแม่ต๋อย และพื้นที่ ๔ น้ำแม่ต้า) พื้นที่วิกฤตความเสี่ยงภัยน้ำท่วมมาก ๒ พื้นที่ (พื้นที่ ๒๓ แม่น้ำน่านส่วนที่ ๔ และพื้นที่ ๒๕ แม่น้ำน่านตอนล่าง) พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมปานกลาง ๑ พื้นที่ (พื้นที่ ๙ แม่น้ำปิงส่วนที่ ๔) และพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมน้อย ๕ พื้นที่ (พื้นที่ ๖ ห้วยแม่ท้อ พื้นที่ ๘ คลองวังเจ้า พื้นที่ ๑๒ แม่น้ำควน และน้ำปี พื้นที่ ๑๓ แม่น้ำยมตอนบน และพื้นที่ ๒๑ น้ำป่าดและคลองตรอน) ส่วนพื้นที่ที่ไม่มีความเสี่ยงภัยทั้งน้ำท่วมและน้ำแล้งมี ๓ พื้นที่ (พื้นที่ ๑๕ น้ำแม่คำมี พื้นที่ ๑๗ น้ำแม่ต้า และพื้นที่ ๑๘ ห้วยแม่สิน) ดังแสดงในรูปที่ จ.๗๕ ถึงรูปที่ จ.๘๘

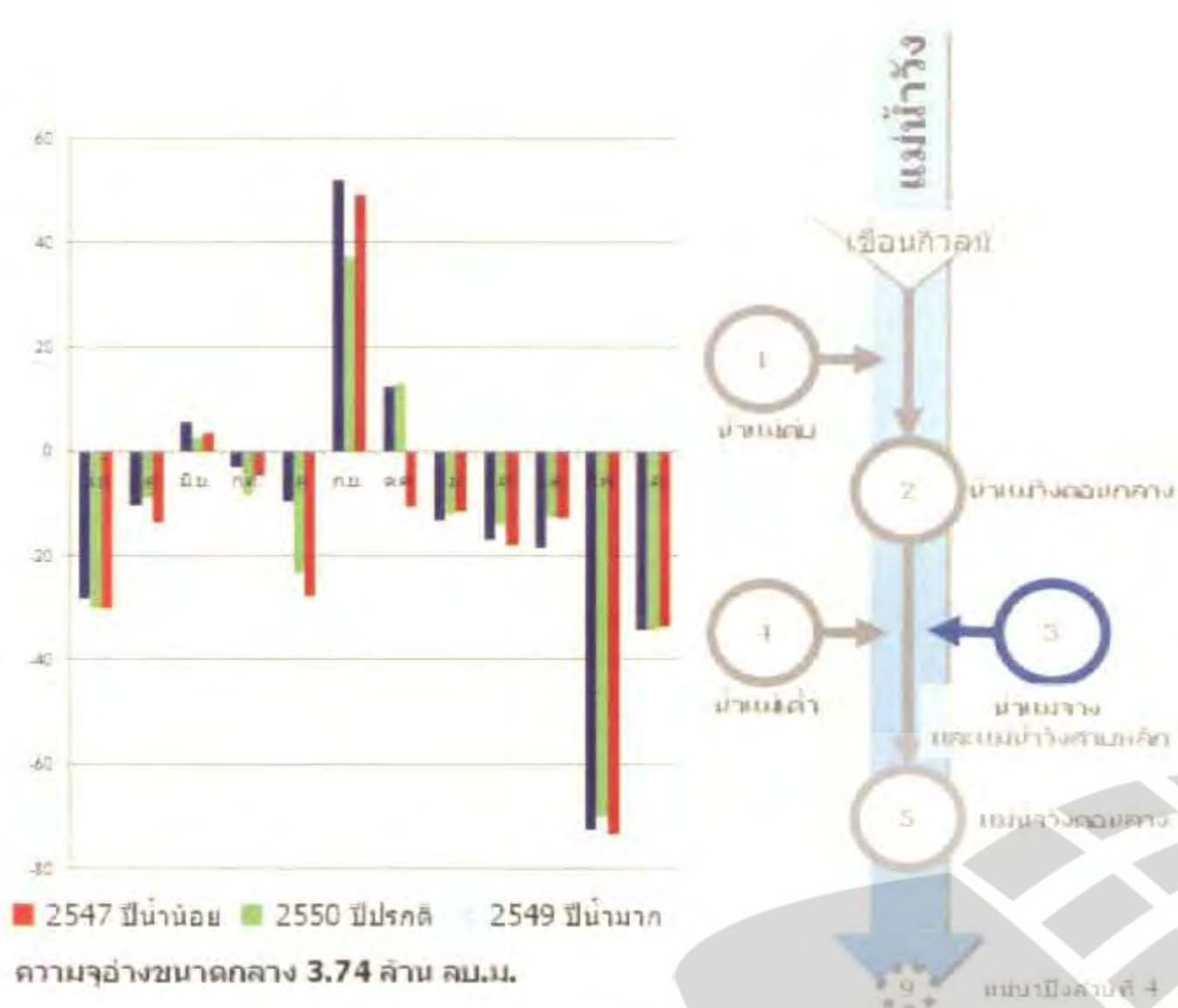

รูปที่ จ.๗๕ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑ น้ำแม่ต๋อย

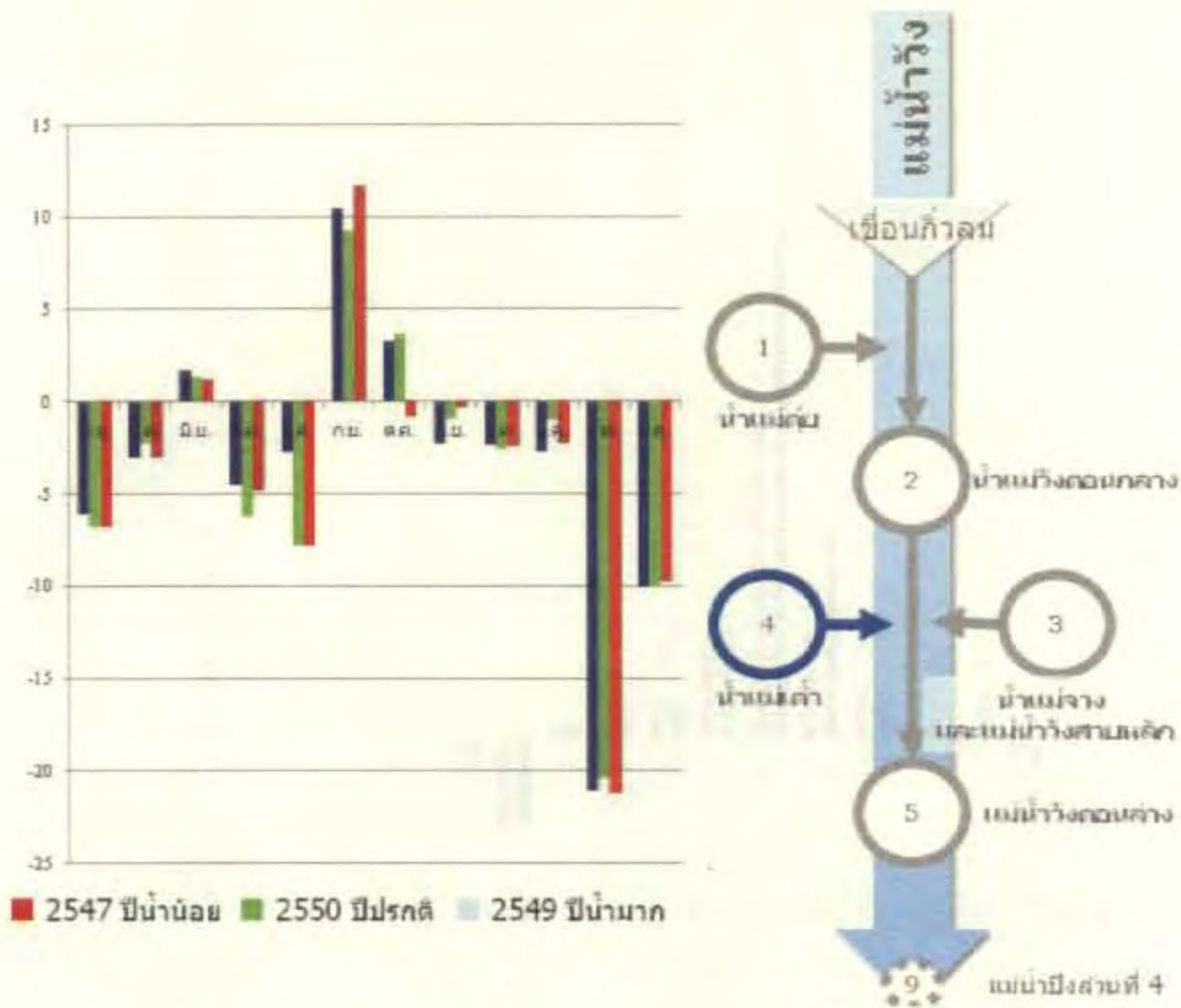

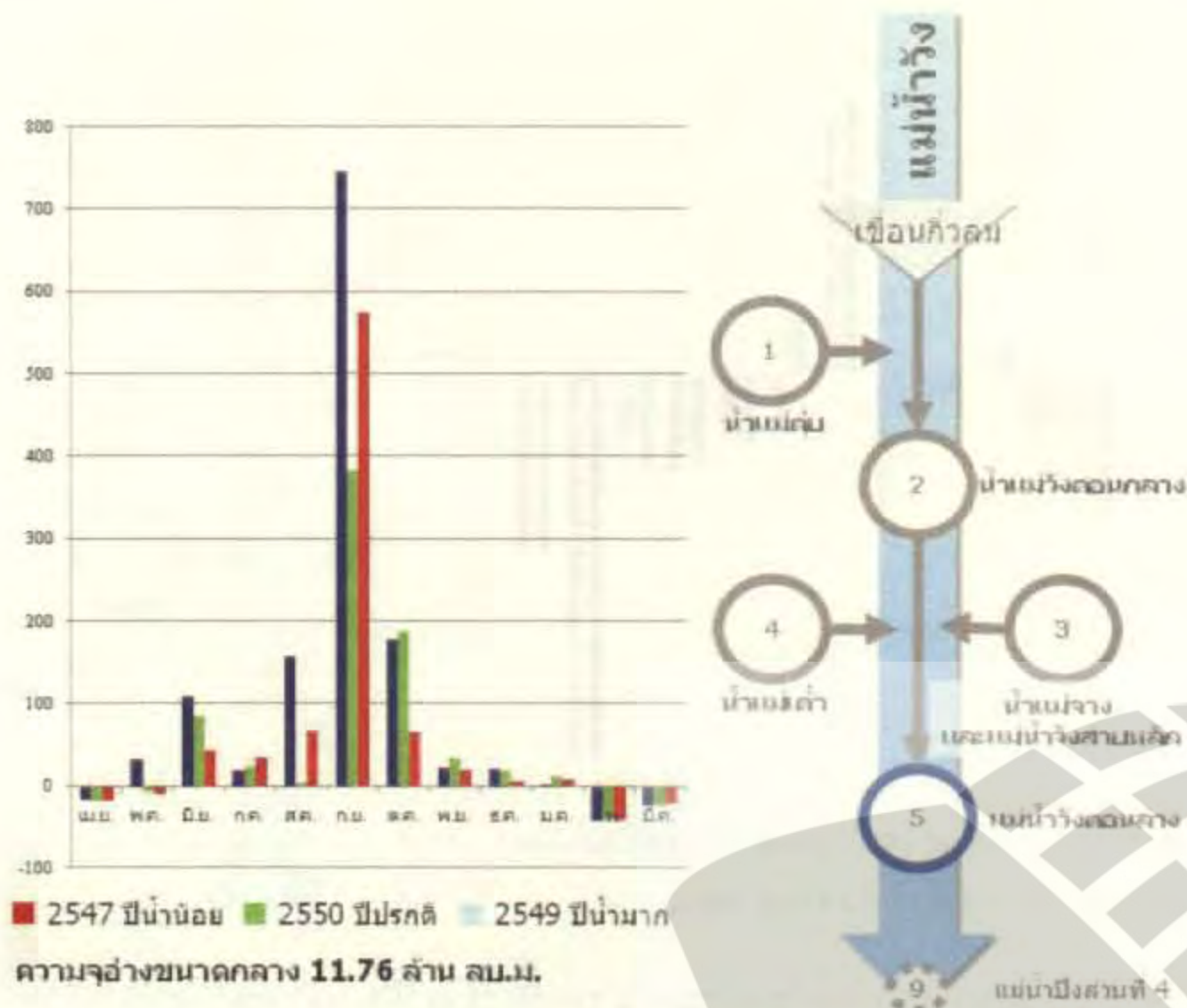
รูปที่ ๙.๗๖ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒ แม่น้ำวังตอนกลาง

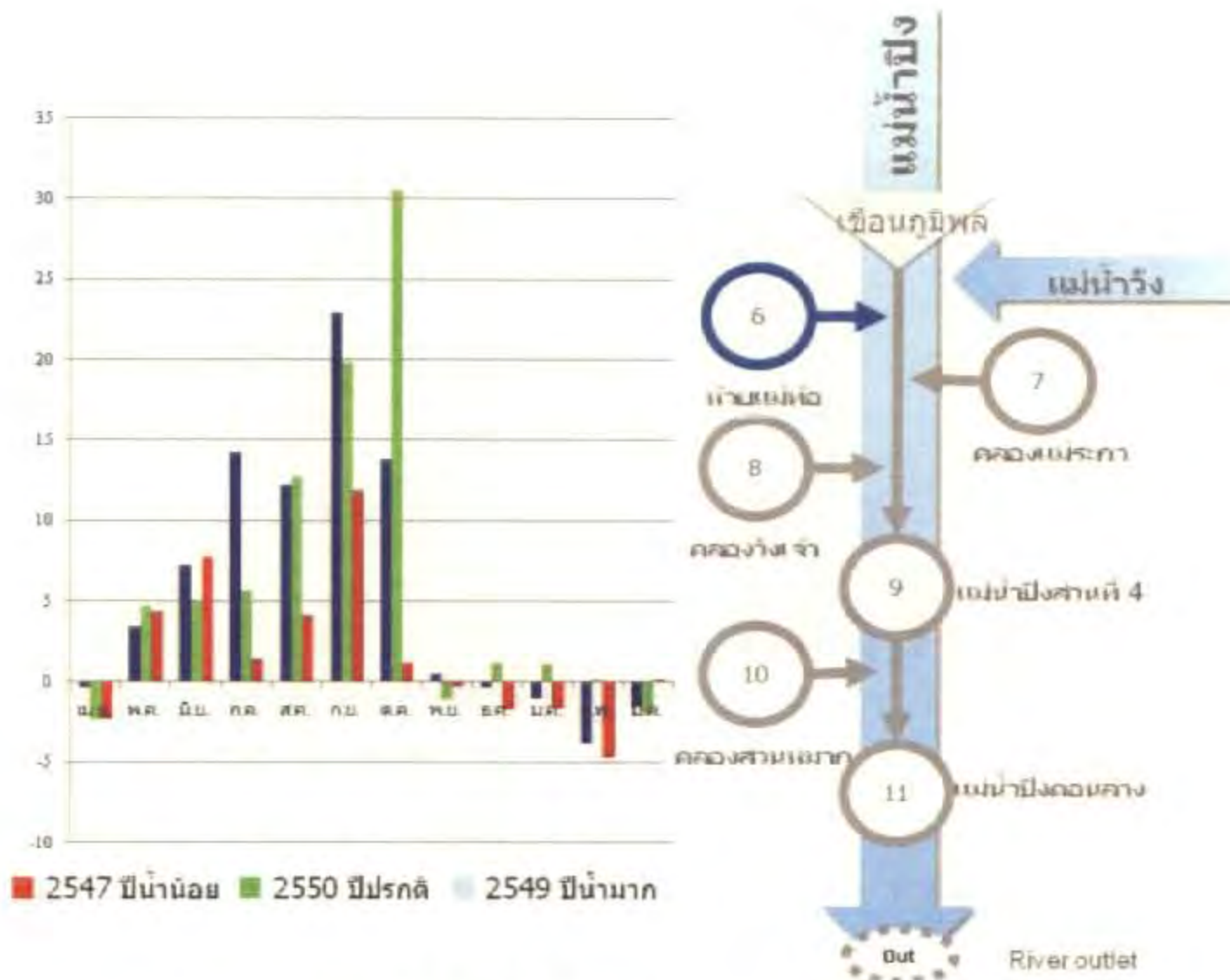
รูปที่ ๙.๗๗ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๓ น้ำแม่จางและแม่น้ำวังสายหลัก

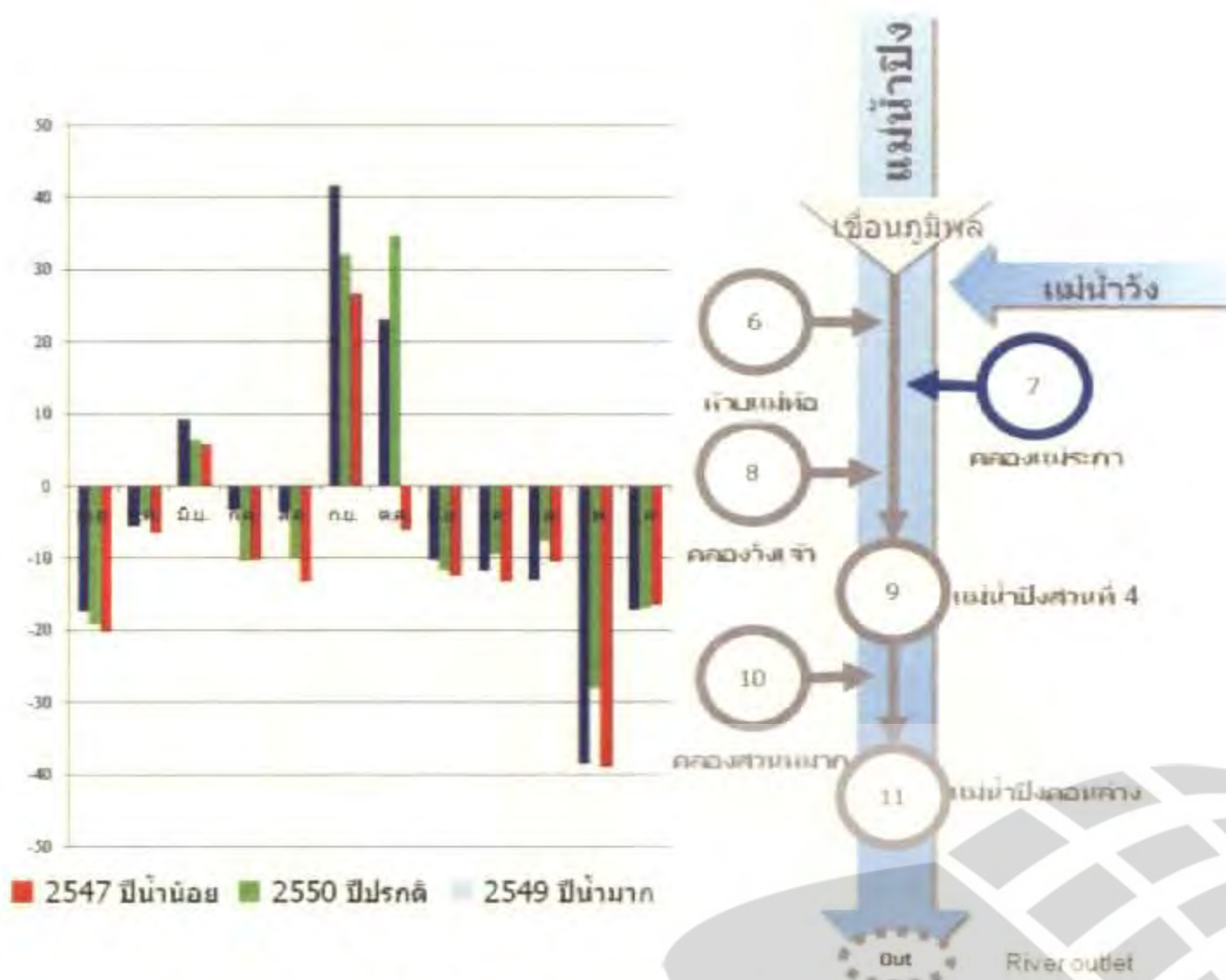
รูปที่ ๗๘ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๔ น้ำแม่ต๋า

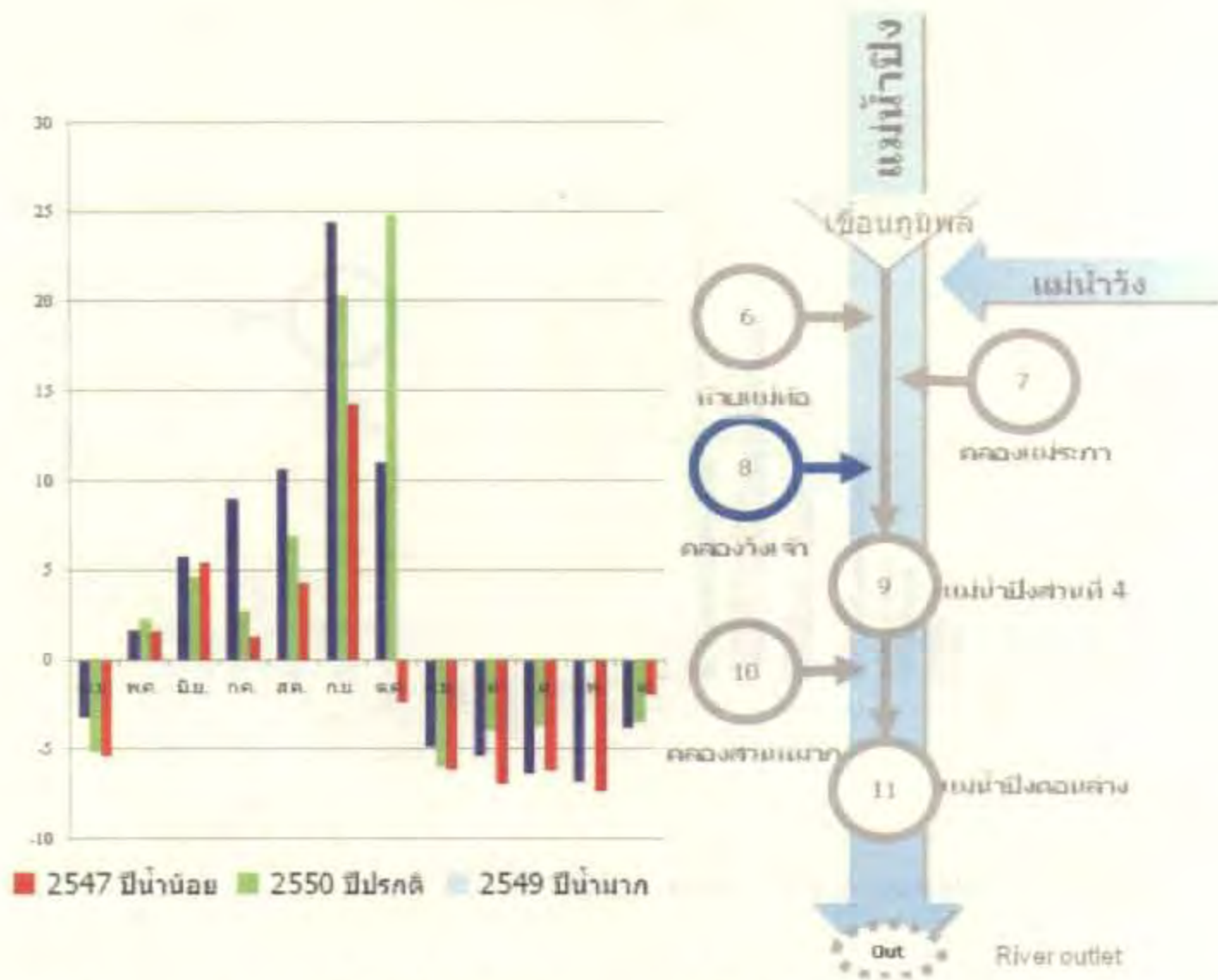
รูปที่ ๗๙ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๕ แม่น้ำวังตอนล่าง

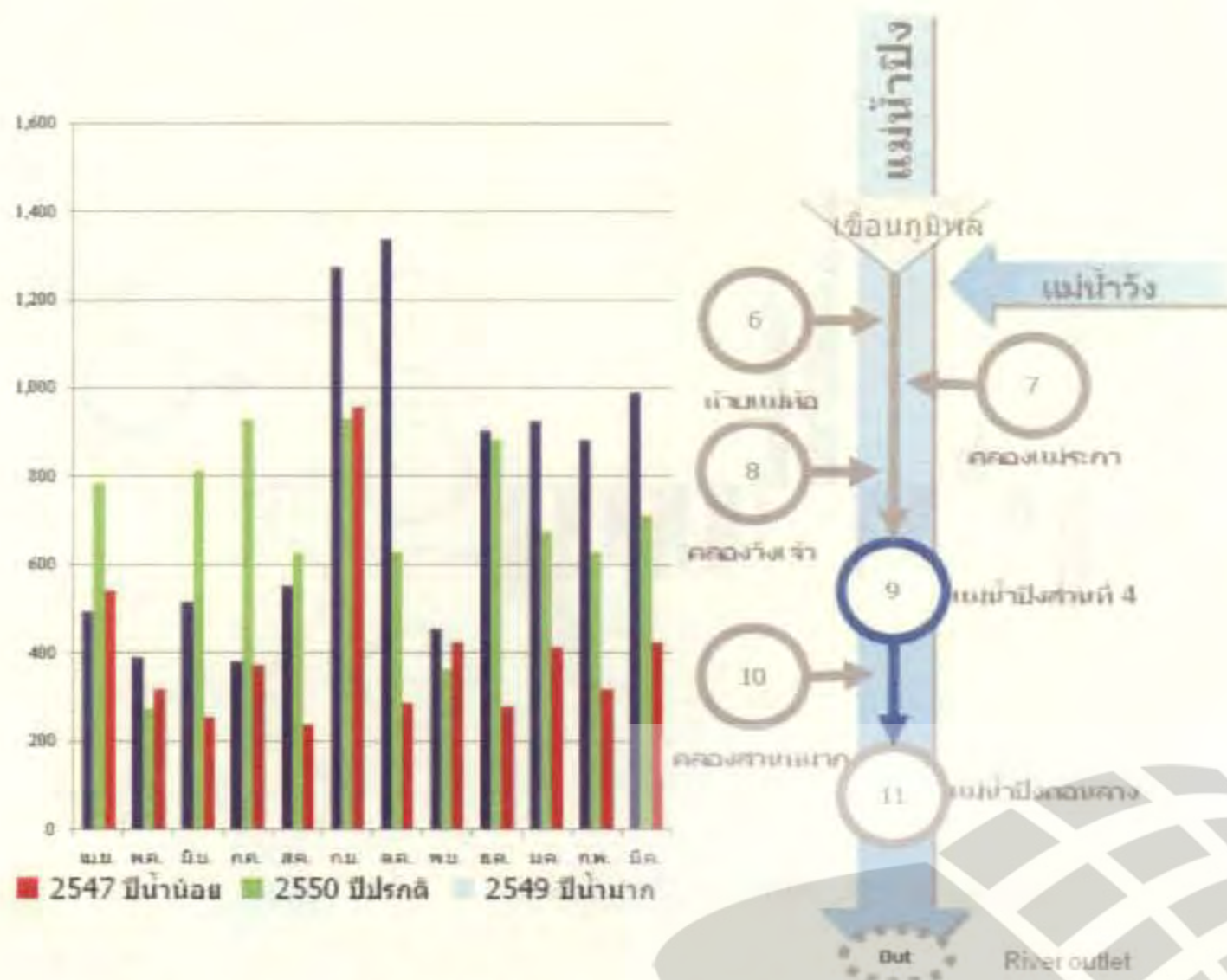
รูปที่ ๔.๔๐ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๖ ้วยแม่ต๋ำ

รูปที่ ๔.๔๑ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๗ คลองแม่ระกา

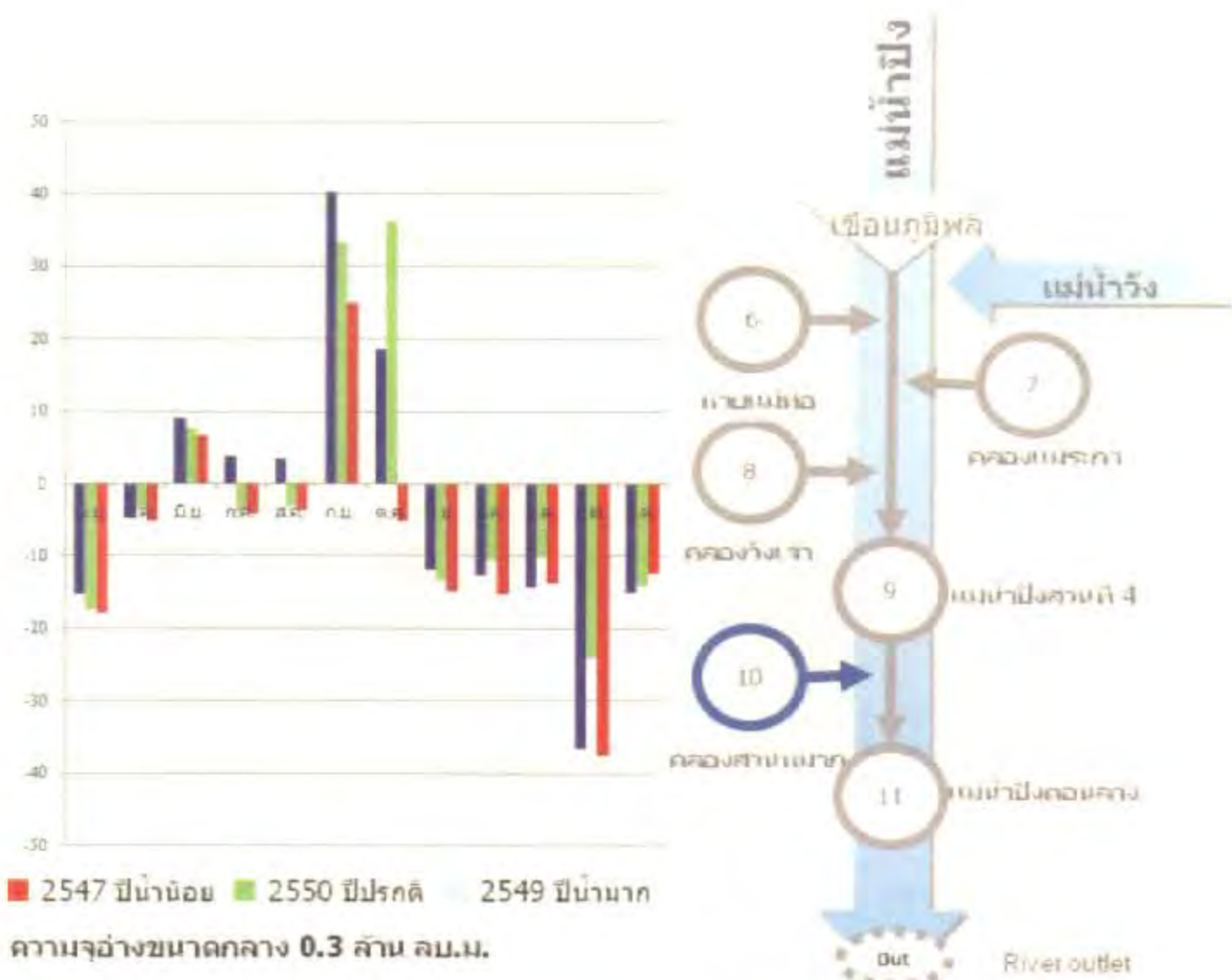
รูปที่ ๘.๘๒ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๘ คลองวังเจ้า

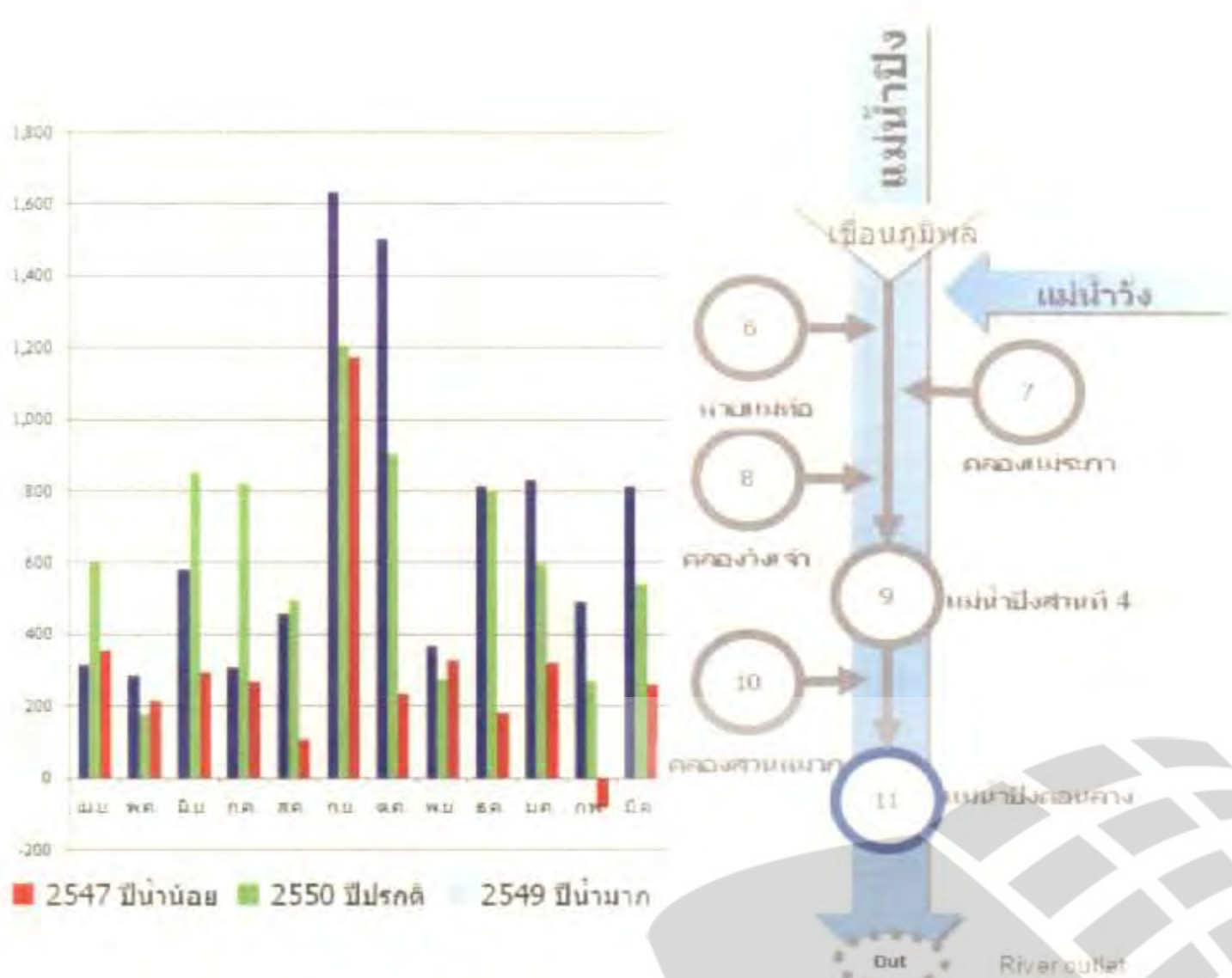
รูปที่ ๘.๘๓ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๙ แม่น้ำปิงส่วนที่ ๔

LIRT

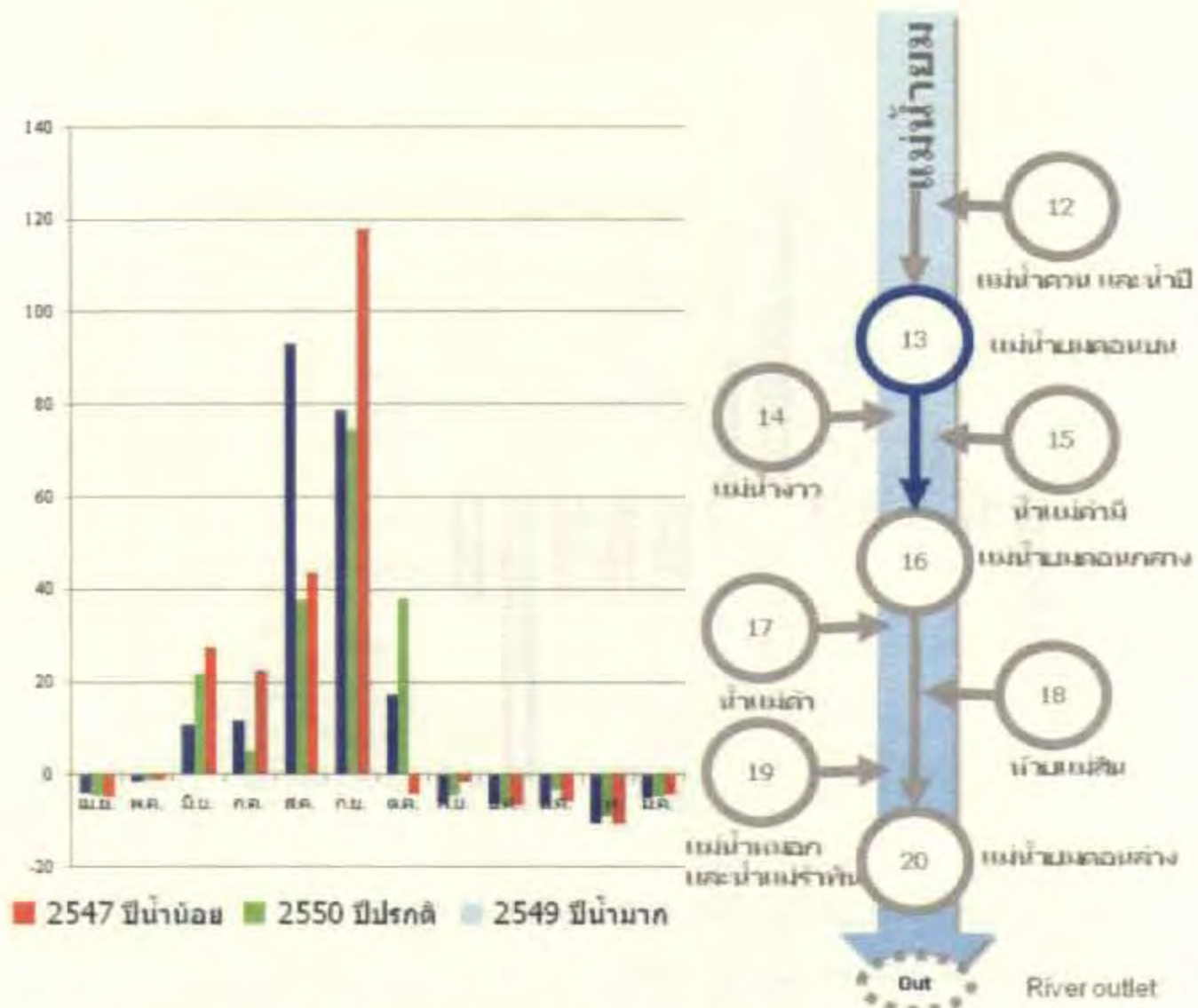

รูปที่ ๔.๔๔ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๐ คลองสวนหมาก

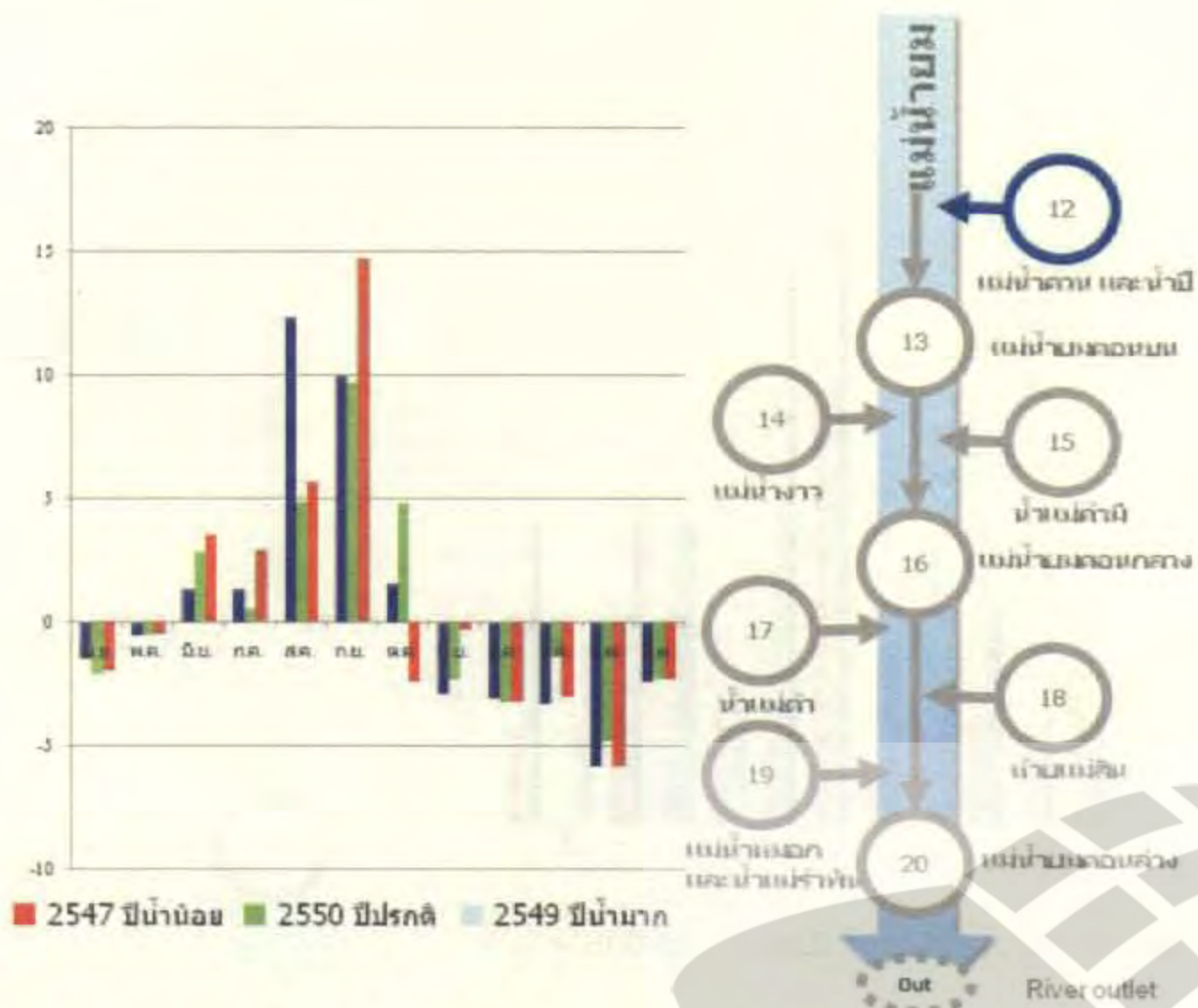

รูปที่ ๔.๔๕ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๑ แม่น้ำป่าสักตอนล่าง

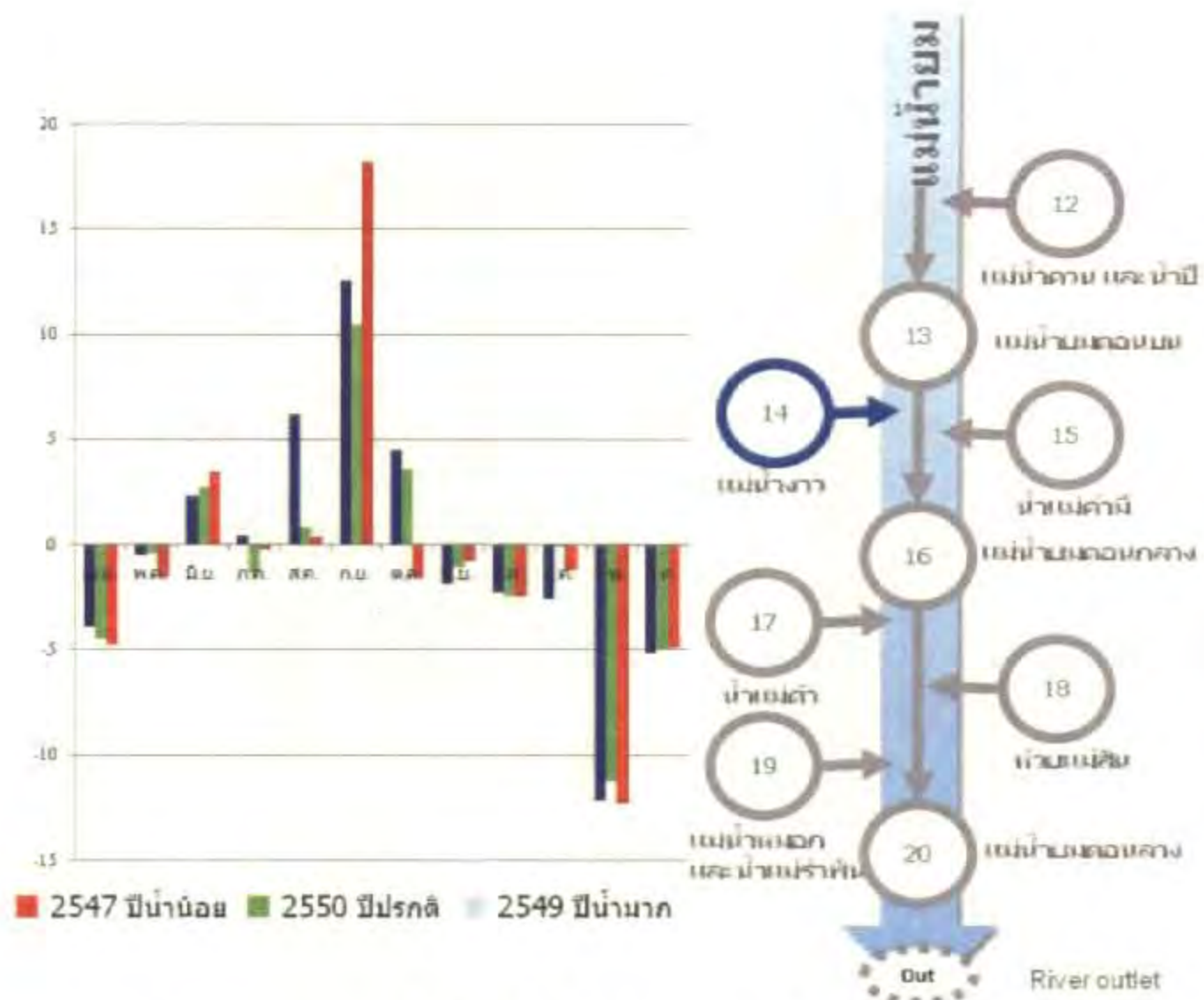

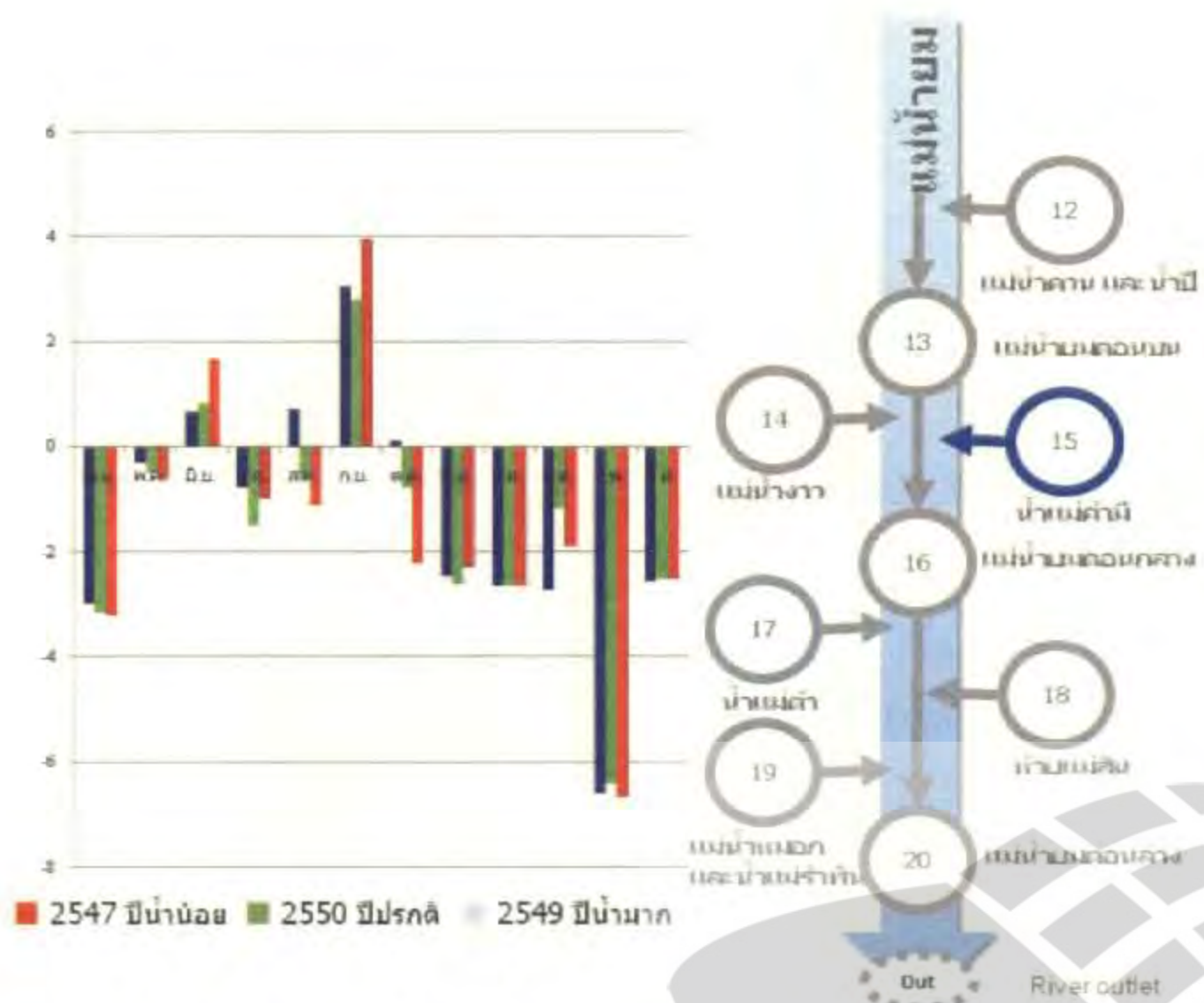
รูปที่ ๙.๔๖ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๒ แม่น้ำควน และน้ำปี

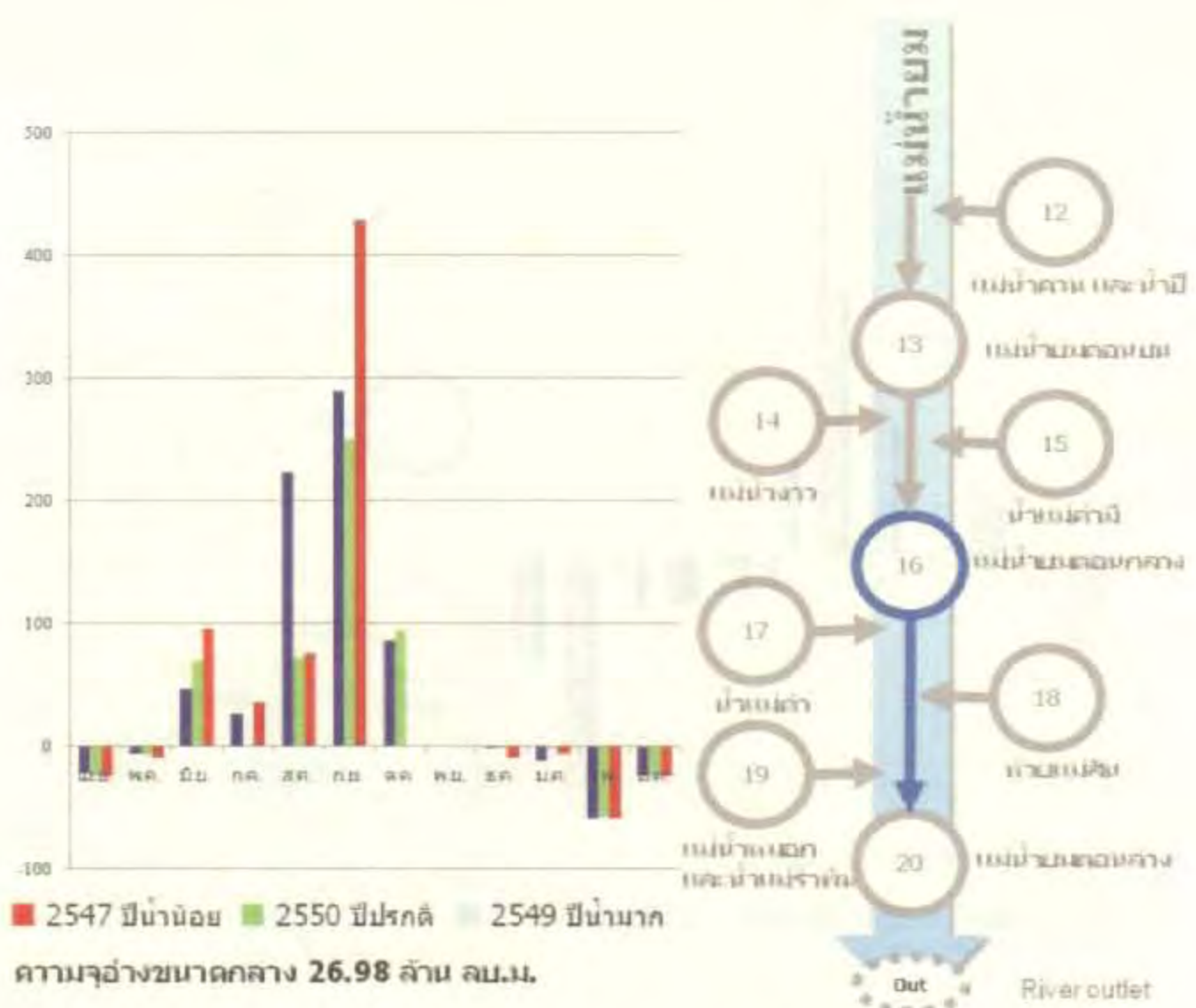
รูปที่ ๙.๔๗ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๓ แม่น้ำยมตอบนบน

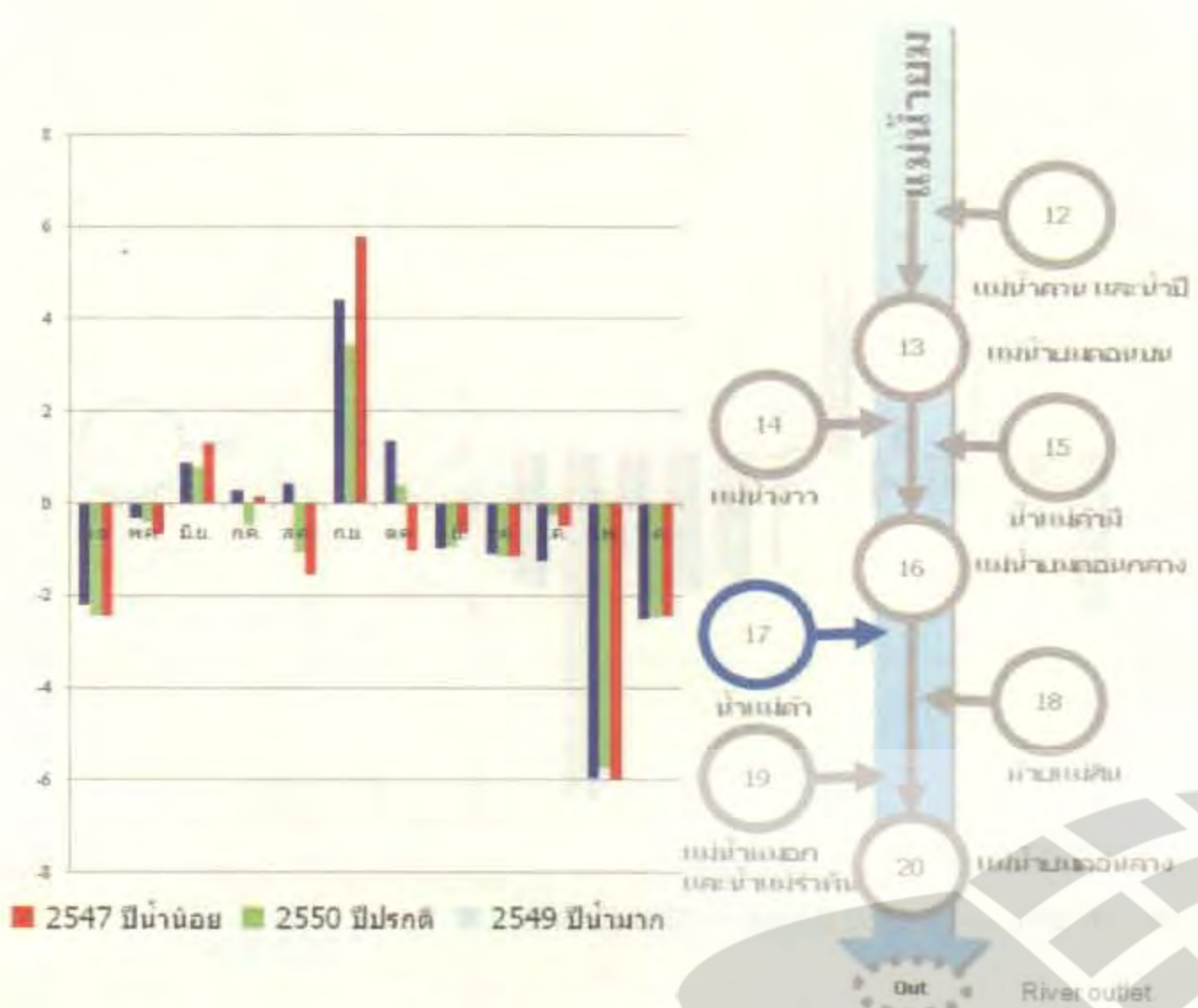
รูปที่ ๙.๔๔ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๔ แม่น้ำงาว

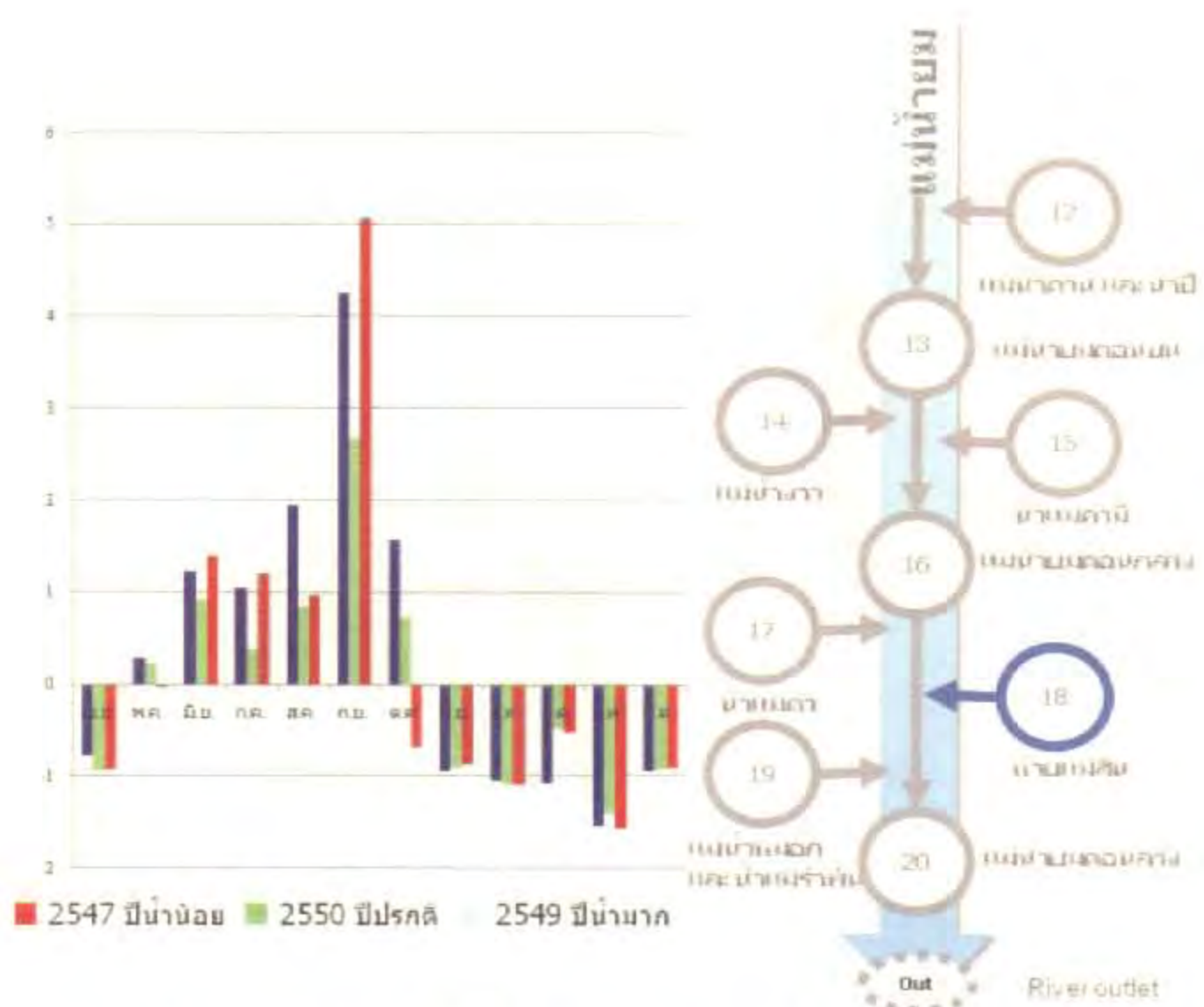
รูปที่ ๙.๔๕ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๕ น้ำแม่คำมี

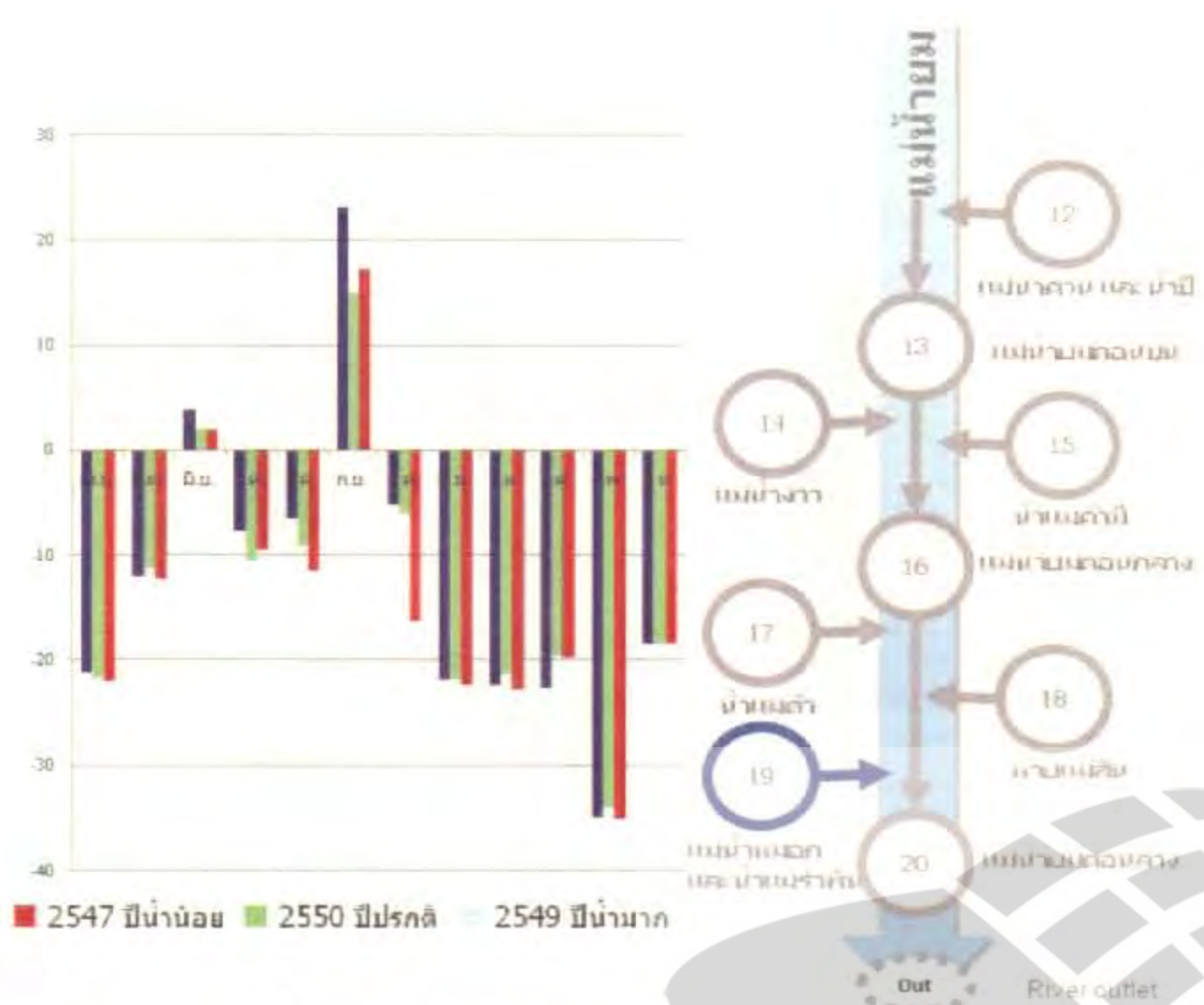
รูปที่ ๔๙ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๖ แม่น้ำยมตอนกลาง

รูปที่ ๕๐ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๗ น้ำแม่ต้า

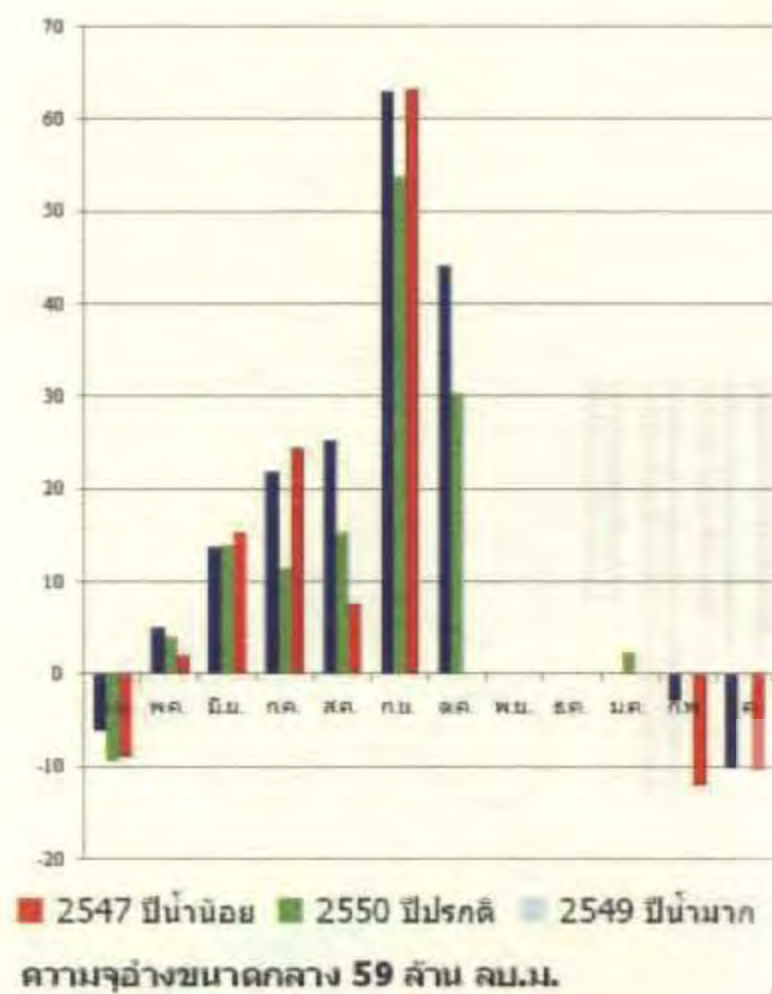
รูปที่ ๙.๒ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๔ หัวแม่สิน

รูปที่ ๙.๓ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๔ แม่น้ำหมอกและน้ำแม่รำพัน

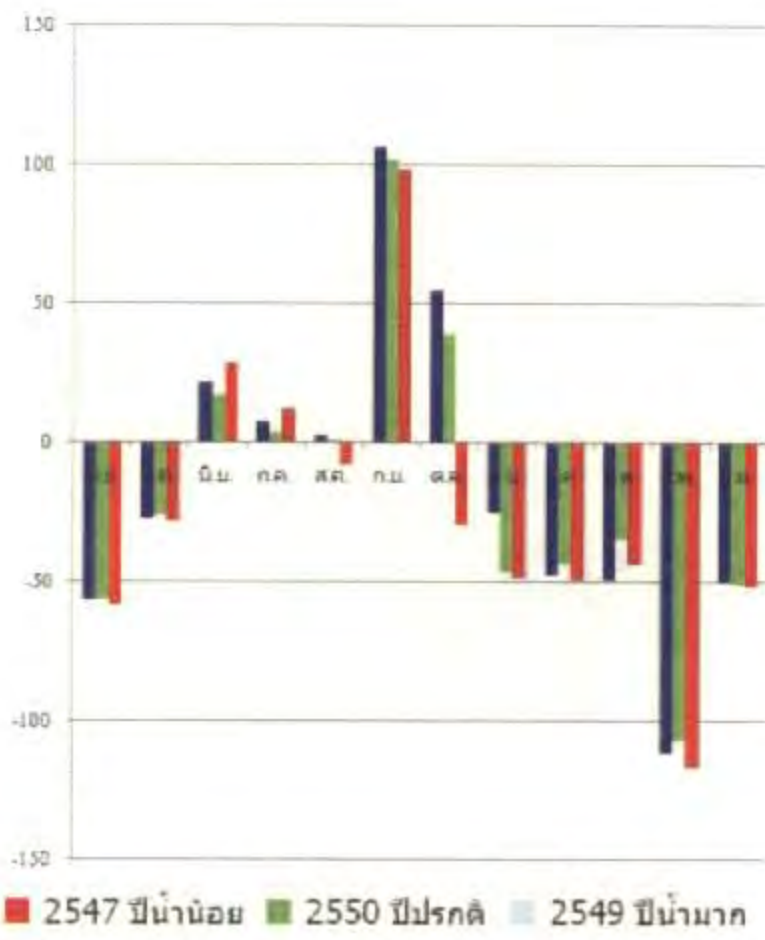
รูปที่ ฉ.๕๔ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒๐ แม่น้ำยมตอนล่าง

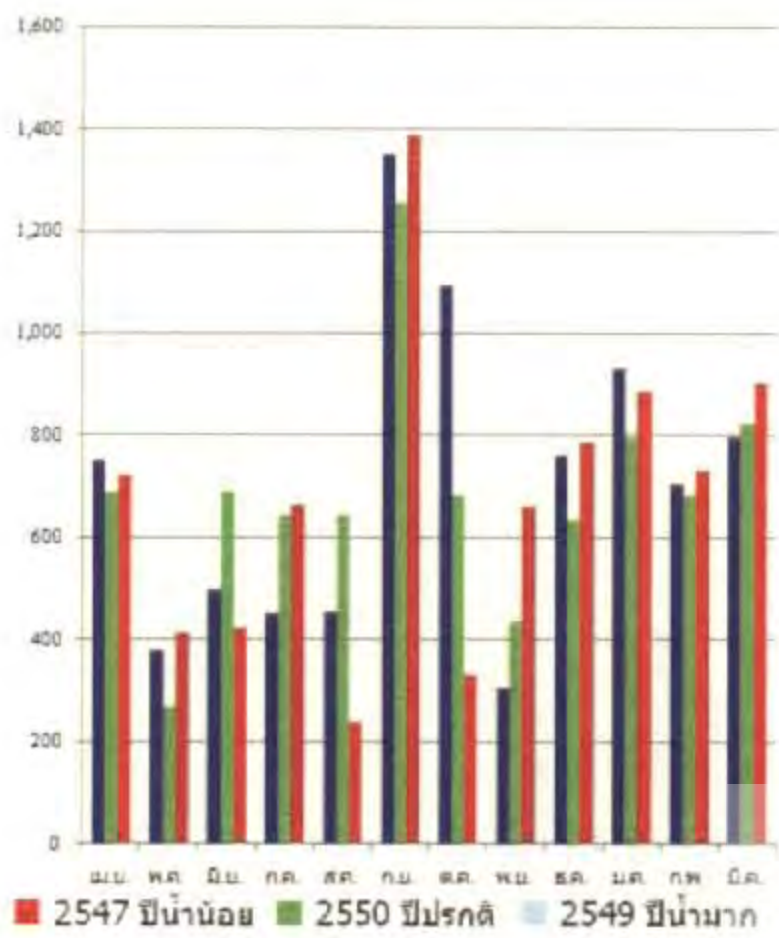
รูปที่ ฉ.๕๕ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒๑ น้ำป่าด และคลองตรอน

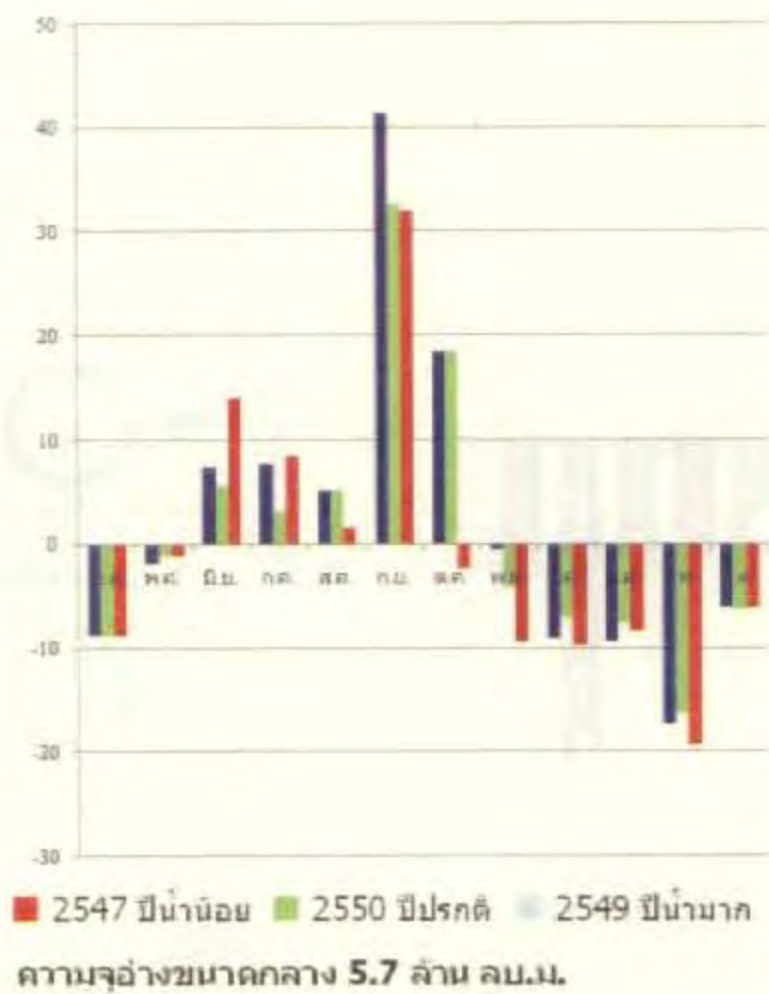
LIART

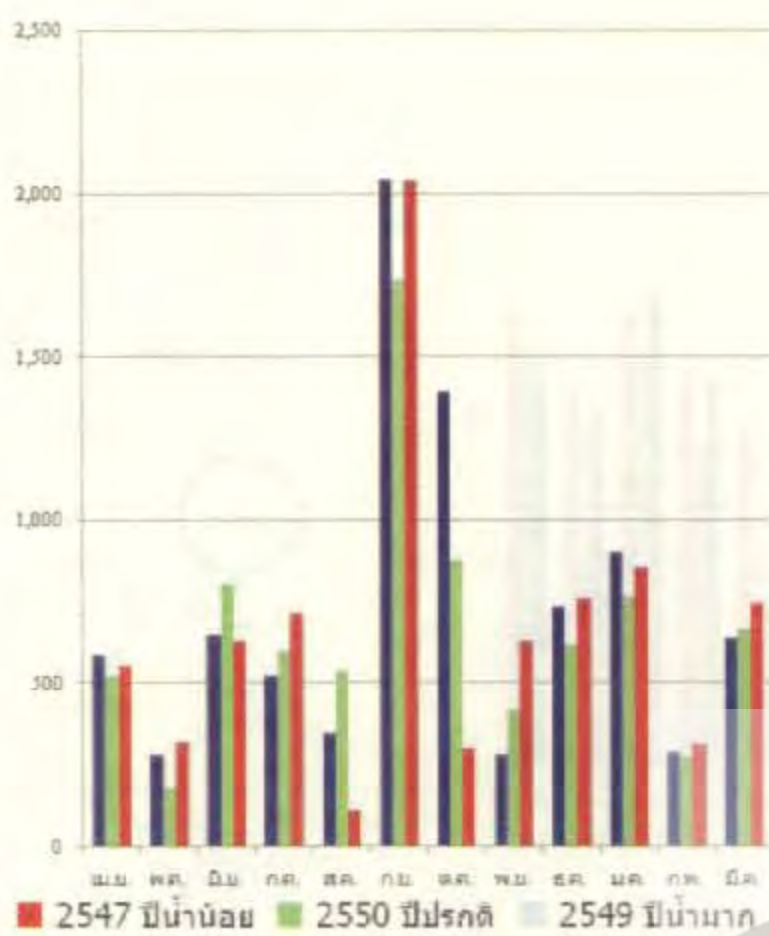
รูปที่ ฉ.๕๖ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒๒ น้ำภาค และแม่น้ำแควน้อย

รูปที่ ฉ.๕๗ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒๓ แม่น้ำแควส่วนที่ ๔

รูปที่ ฉ.๙๘ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒๔ แม่น้ำวังทอง

รูปที่ ฉ.๙๙ สมดุลน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒๕ แม่น้ำน่านตอนล่าง

ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยดัชนีรวม

ในการจัดทำดัชนีรวมเพื่อกำหนดความสำคัญของพื้นที่ได้วิเคราะห์ความสำคัญจากปัจจัย ๓ ด้าน ได้แก่ น้ำท่วม น้ำแล้ง และในภาพรวมทั้งลุ่มน้ำ โดยมีการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง ๓ ด้าน สำหรับปีน้ำน้อย (รูปที่ ฉ.๑๐๐ ถึง รูปที่ ฉ.๑๑๗) ปีน้ำปานกลาง (รูปที่ ฉ.๑๑๘ ถึง รูปที่ ฉ.๑๓๕) และปีน้ำมาก (รูปที่ ฉ.๑๓๖ ถึง รูปที่ ฉ.๑๕๓) นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงพื้นที่สำหรับพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมด (รูปที่ ฉ.๑๕๔ ถึง รูปที่ ฉ.๑๖๐)

หลังจากนั้นได้วิเคราะห์ปัจจัยในสถานการณ์น้ำต่างๆ และปัจจัยเชิงพื้นที่แล้ว นำผลมาวิเคราะห์ดัชนีรวมซึ่งแสดงถึงภาพรวมความเสี่ยงน้ำท่วมน้ำแล้งของพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง ผลการศึกษา (รูปที่ ฉ.๑๖๑ ถึงรูปที่ ฉ.๑๗๒) พบว่า

ด้านน้ำแล้ง

พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำแล้งมากที่สุดในลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่างอยู่บริเวณตอนล่าง และตอนกลางของพื้นที่ได้แก่ พื้นที่ ๒๐ และ ๒๕ ซึ่งเป็นลุ่มน้ำยมตอนล่างและลุ่มน้ำน่านตอนล่าง

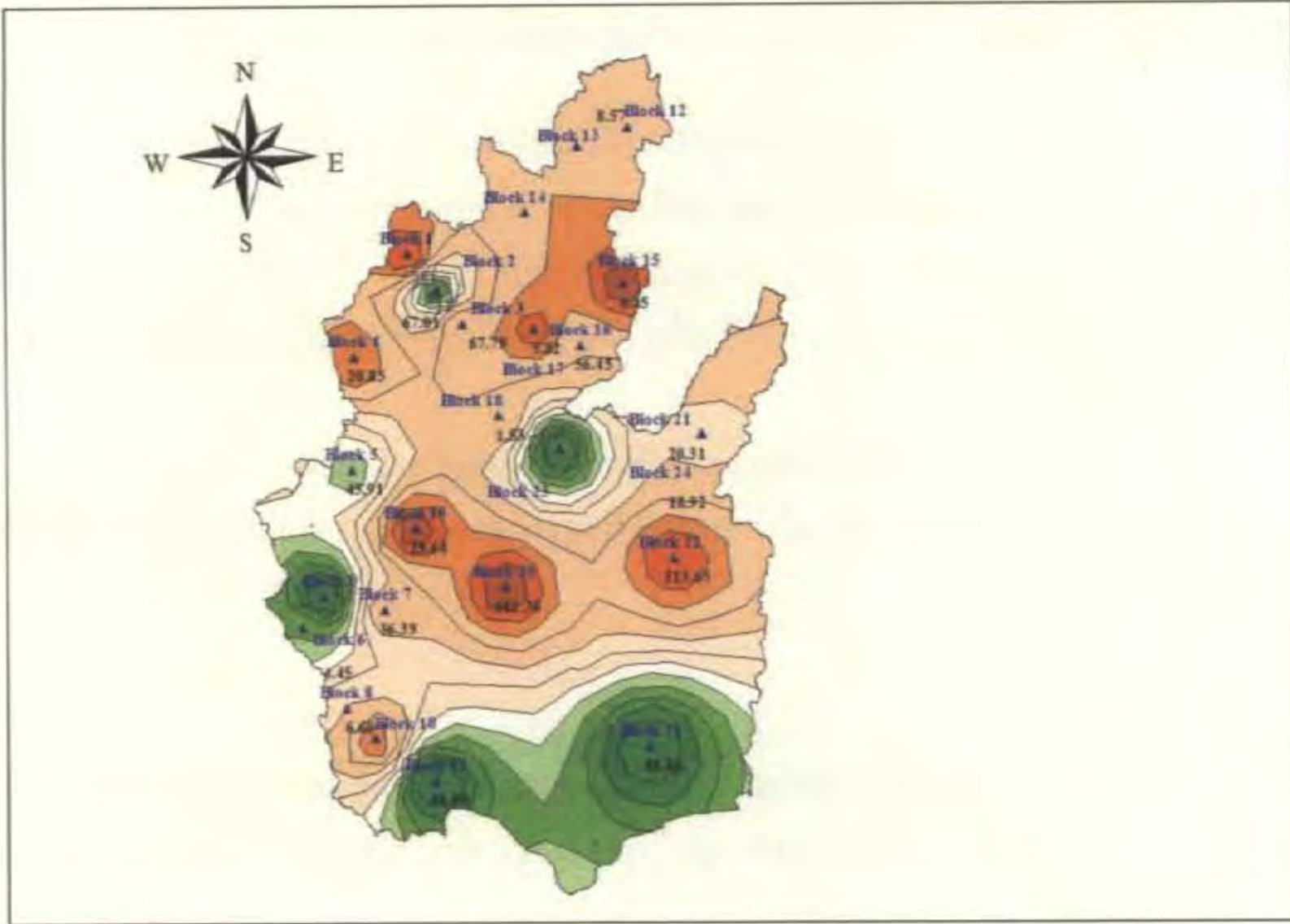
ด้านน้ำท่วม

พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมสูงสุดในลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่างอยู่บริเวณตอนล่าง และกระจายตัวไปพื้นที่ตอนกลางของลุ่มน้ำ ได้แก่ พื้นที่ ๒๐ และ ๒๕ ซึ่งเป็นลุ่มน้ำยมตอนล่างและลุ่มน้ำน่านตอนล่าง

ภาพรวมทั้งลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

พื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่างที่มีความวิกฤตทั้งด้านน้ำแล้งและน้ำท่วมอยู่ในพื้นที่เดียวกัน โดยมีปริมาณน้ำน้อยในช่วงฤดูแล้ง และเกิดน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน จึงสรุปได้ว่าพื้นที่ส่วนมากในลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่างเป็นพื้นที่ที่มีทั้งน้ำแล้งและน้ำท่วม ซึ่งพื้นที่ที่มีความเสี่ยงวิกฤตมากที่สุดได้แก่ พื้นที่ ๒๐ และ ๒๕ ซึ่งเป็นลุ่มน้ำยมตอนล่างและลุ่มน้ำน่านตอนล่าง

รูปที่ ๑๐๐ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

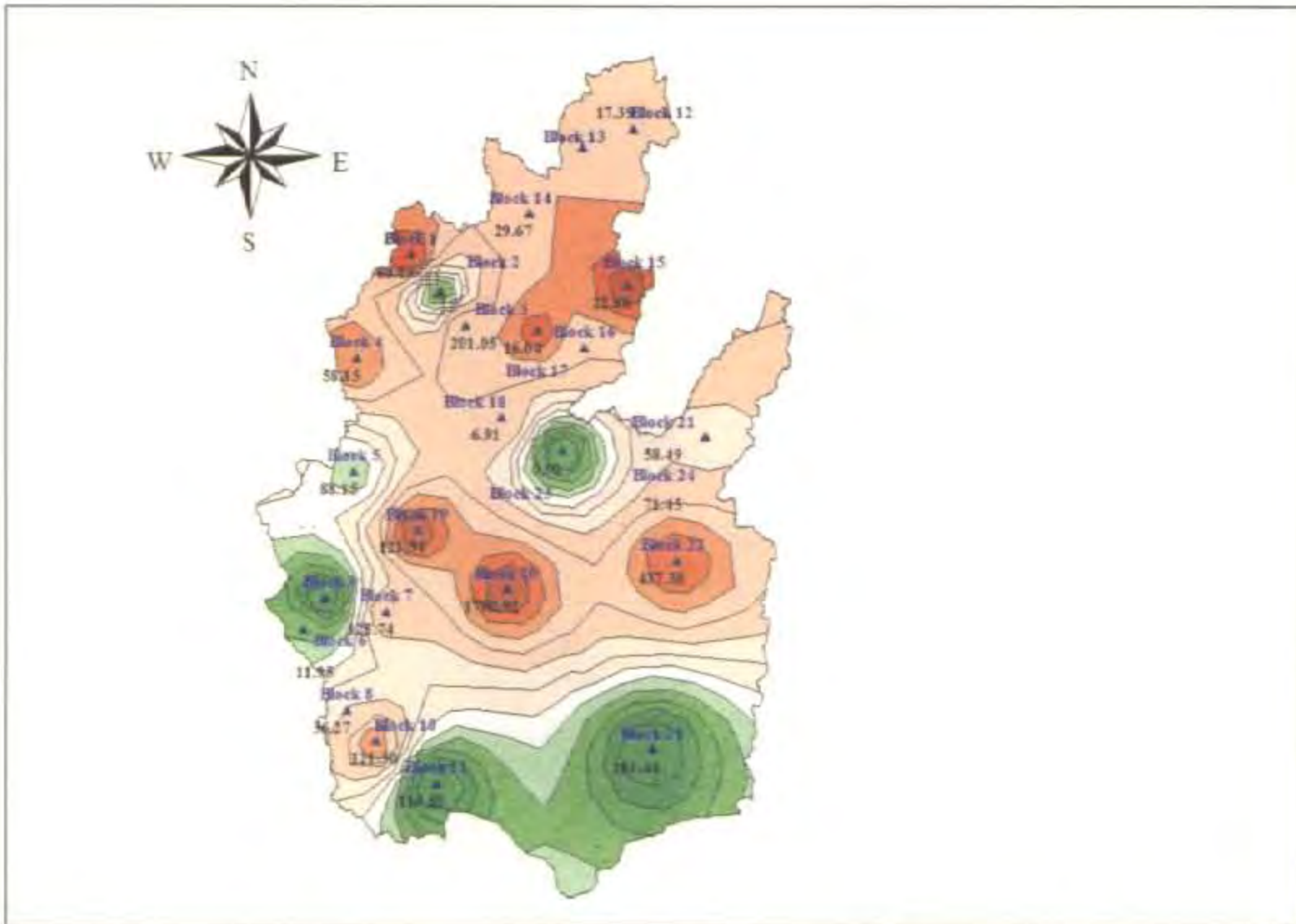

รูปที่ ๑๐๑ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

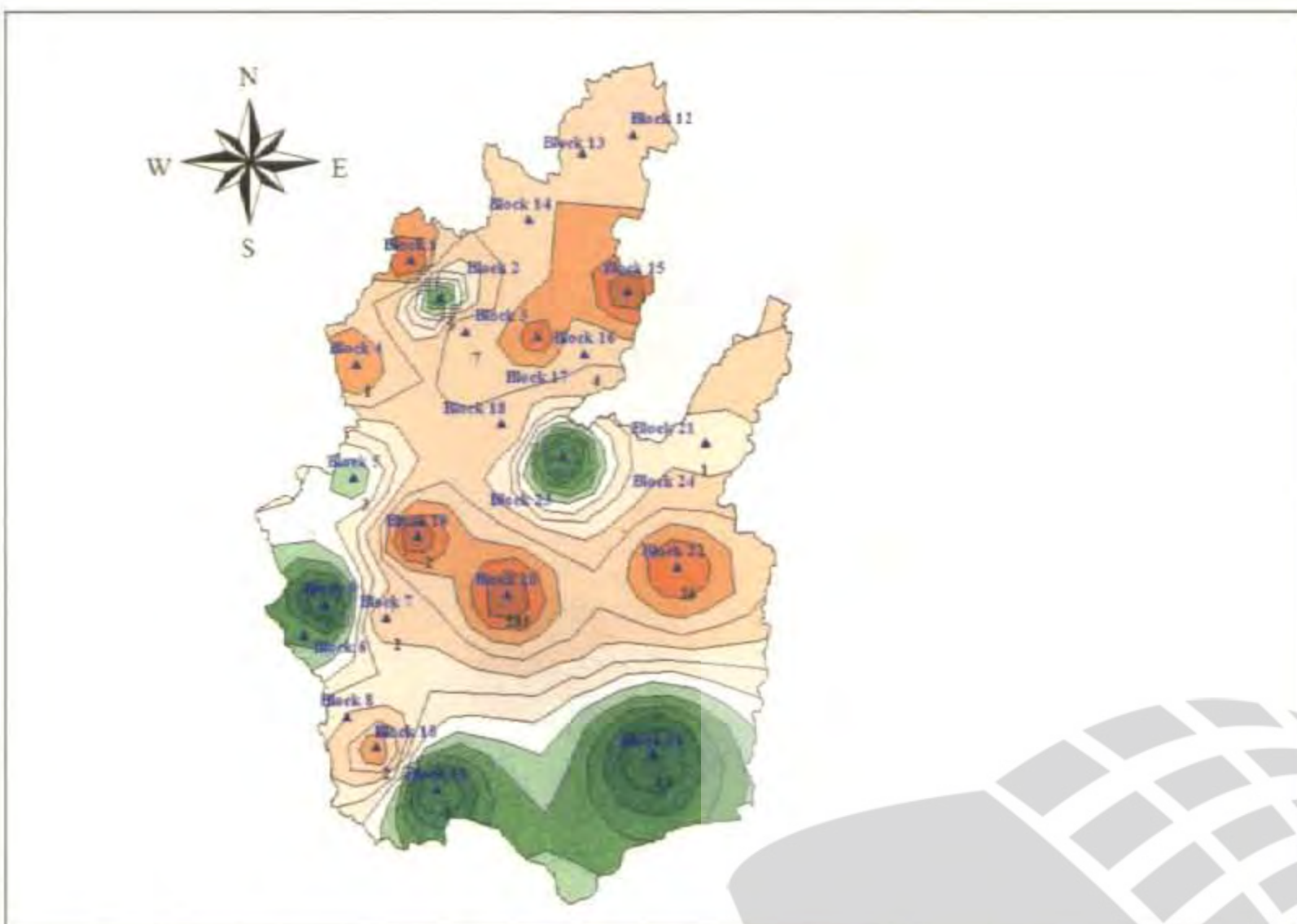

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๐๒ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

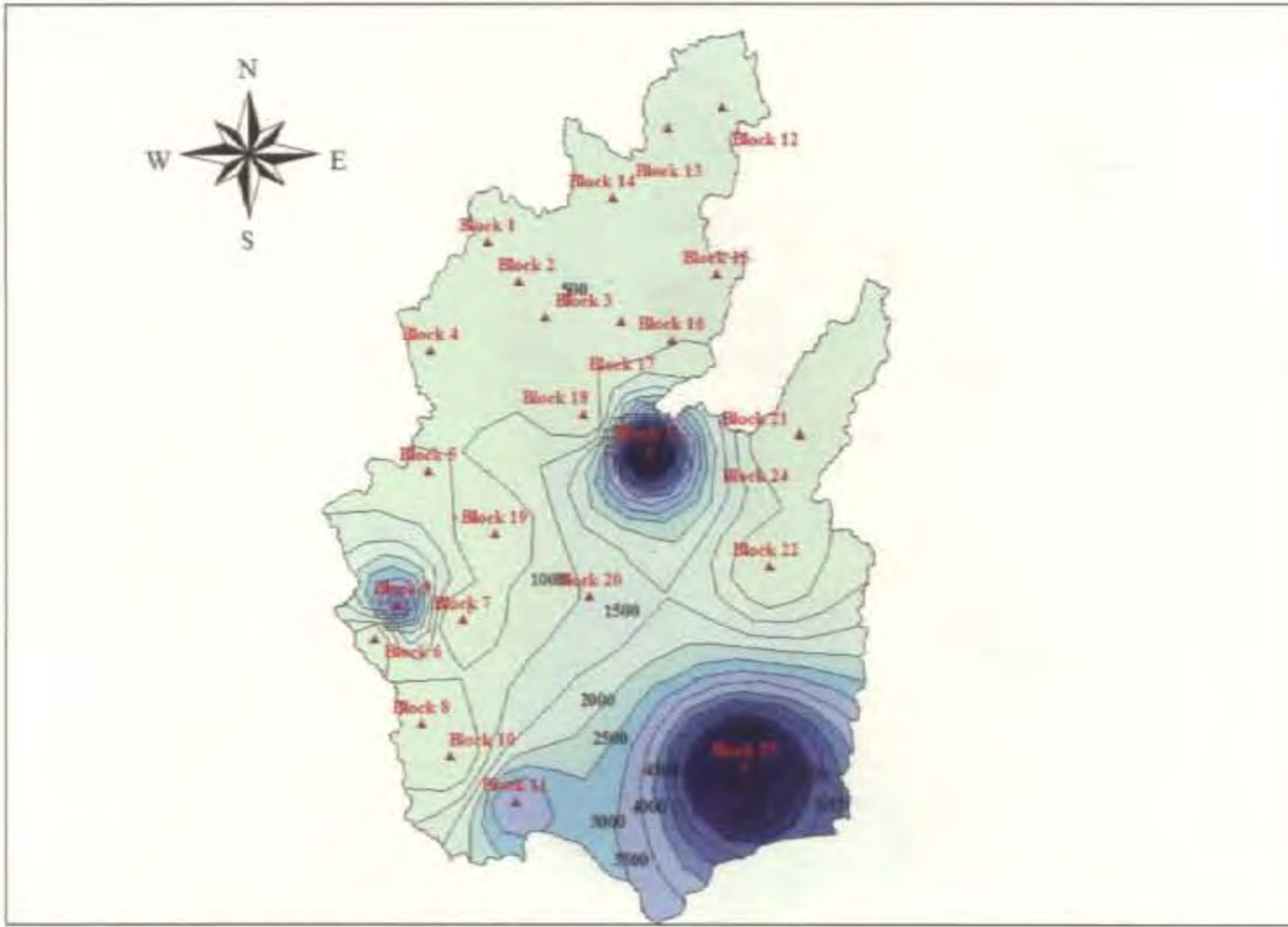

รูปที่ ฉ.๑๐๓ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๐๔ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

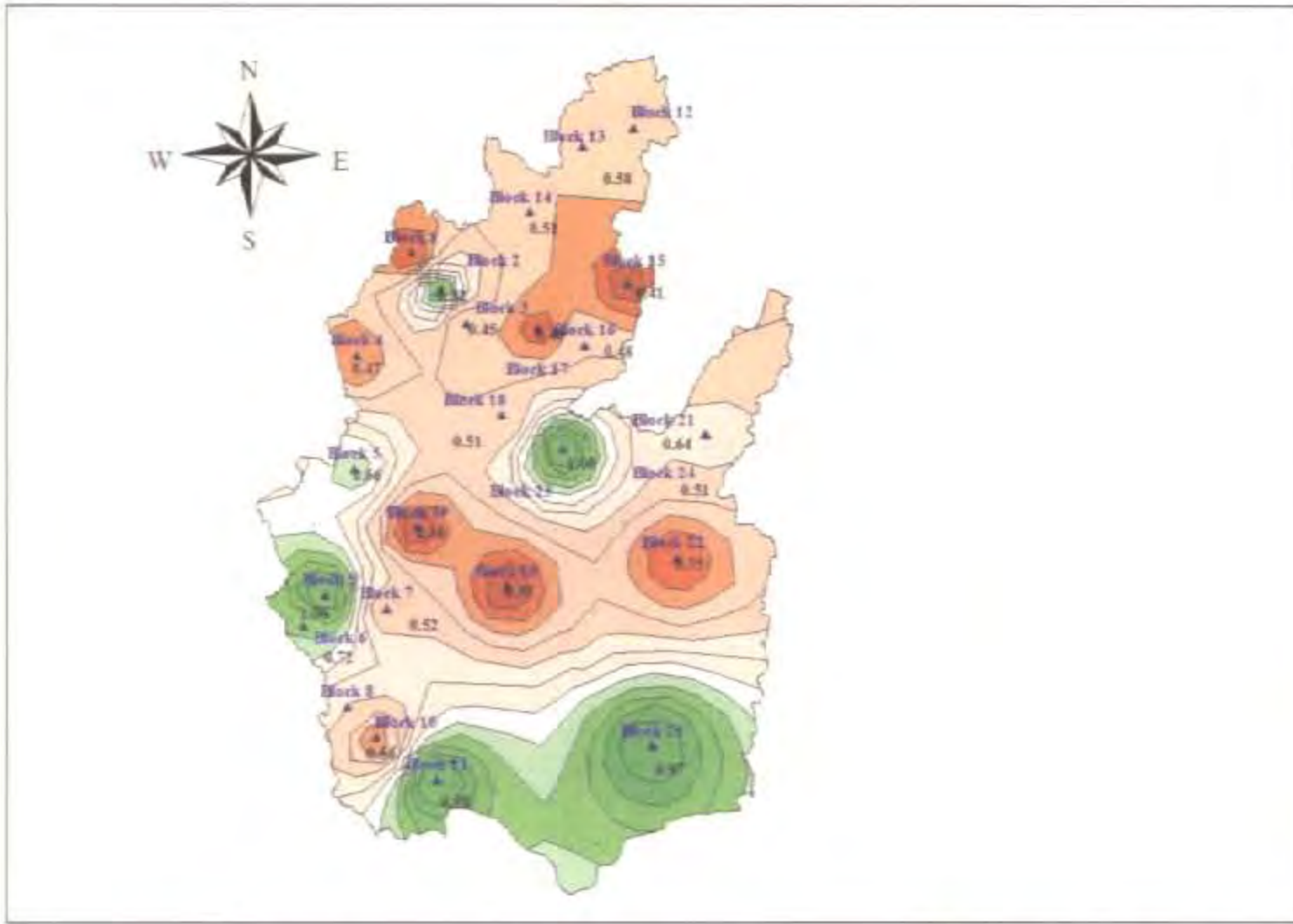

รูปที่ ฉ.๑๐๕ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ ของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

LIART

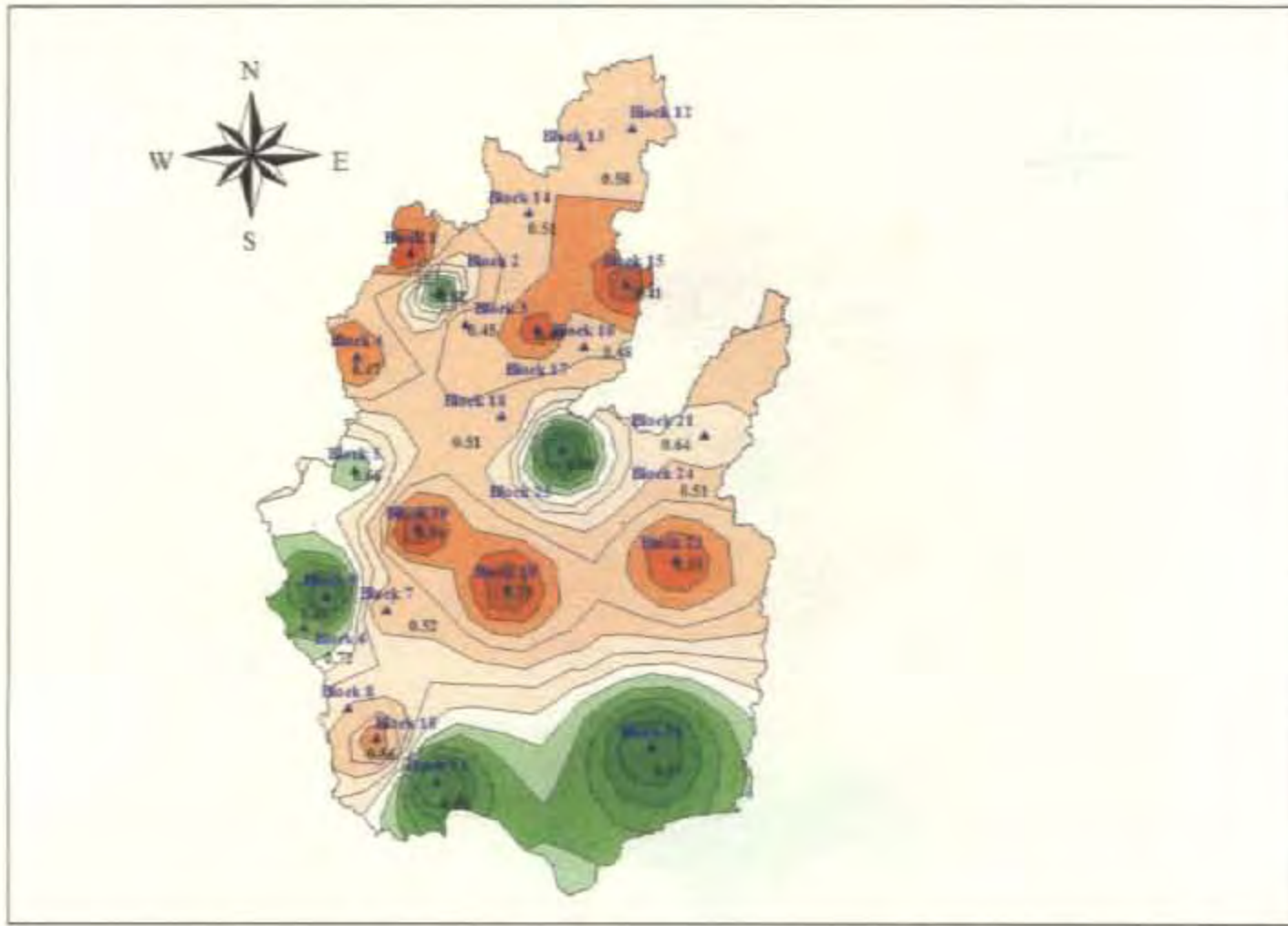
Legislative Institutional Repository of Thailand

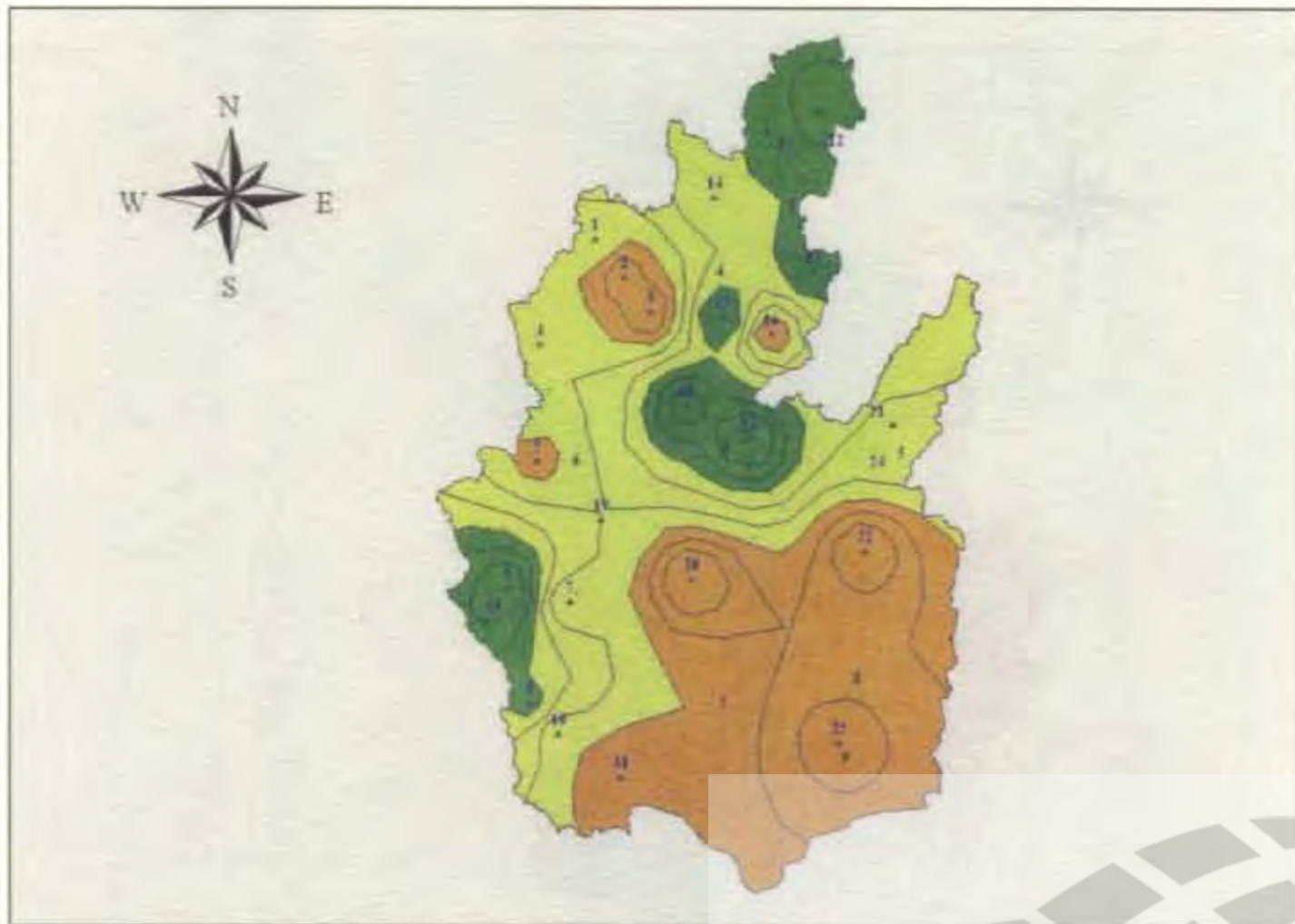
รูปที่ ฉ.๑๐๖ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของปืน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

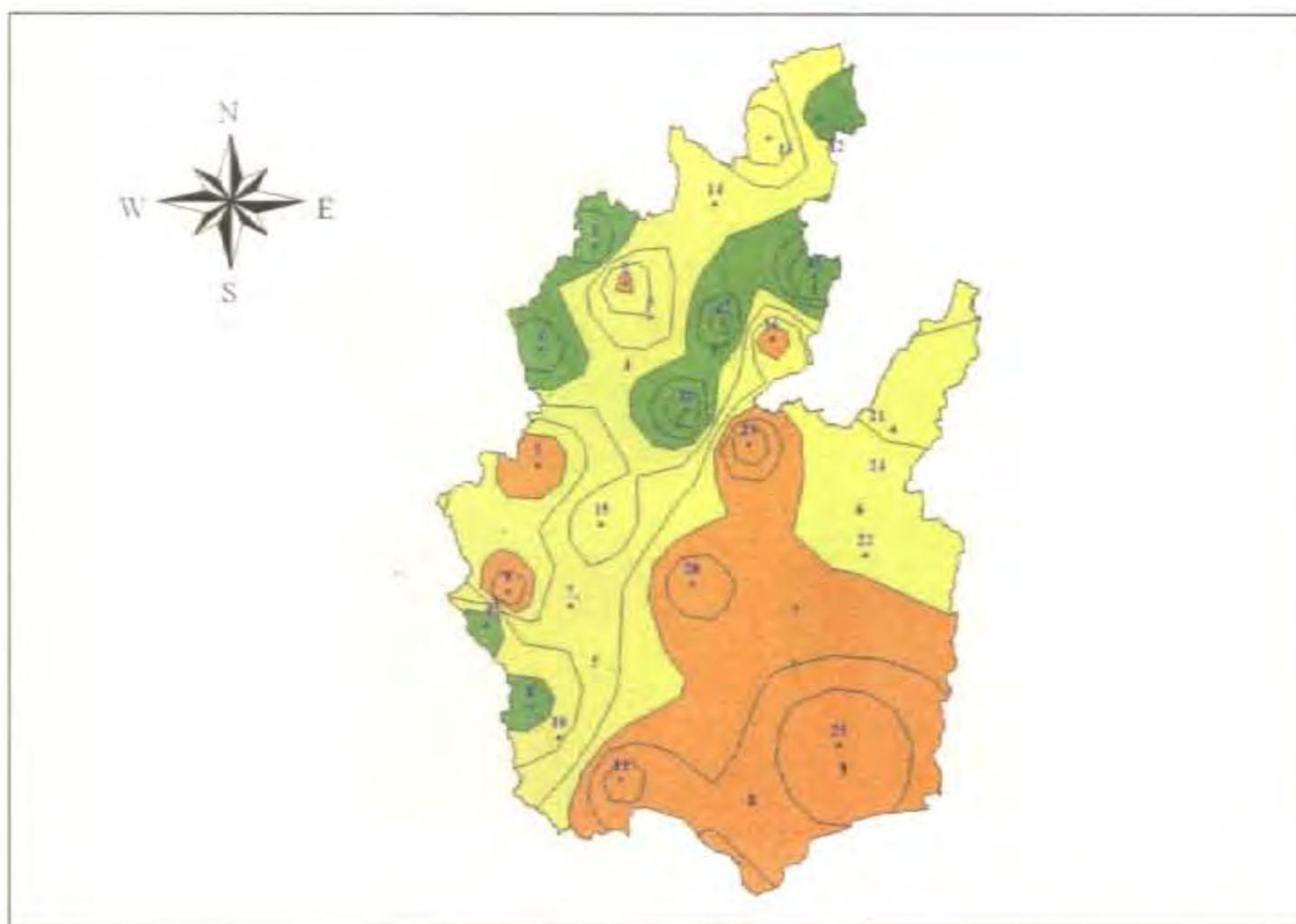
รูปที่ ฉ.๑๐๗ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของปืน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

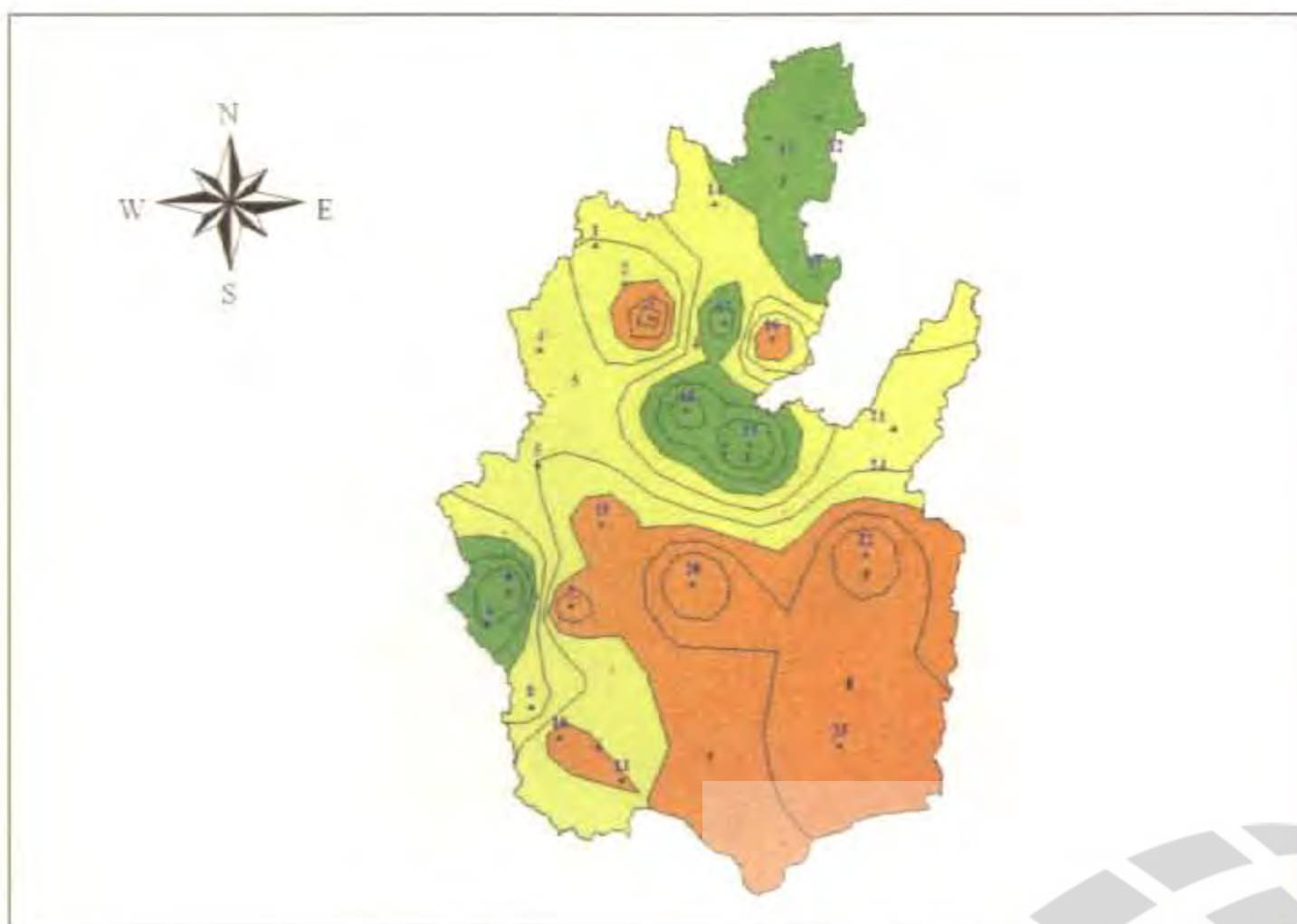
รูปที่ ๑๐๘ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ๑๐๙ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ๑๑๐ ค่าการเกินความจุลน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

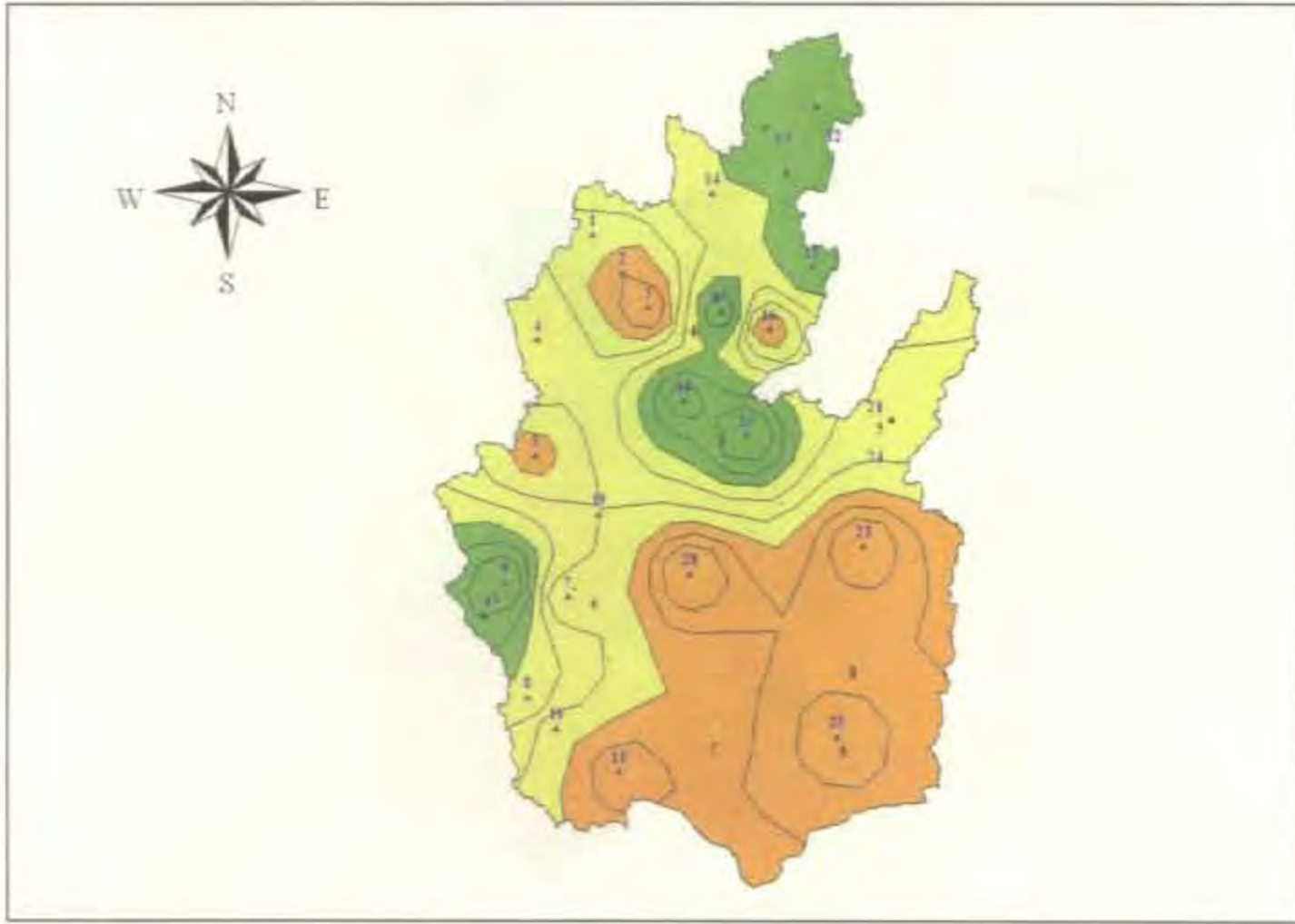

รูปที่ ๑๑๑ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

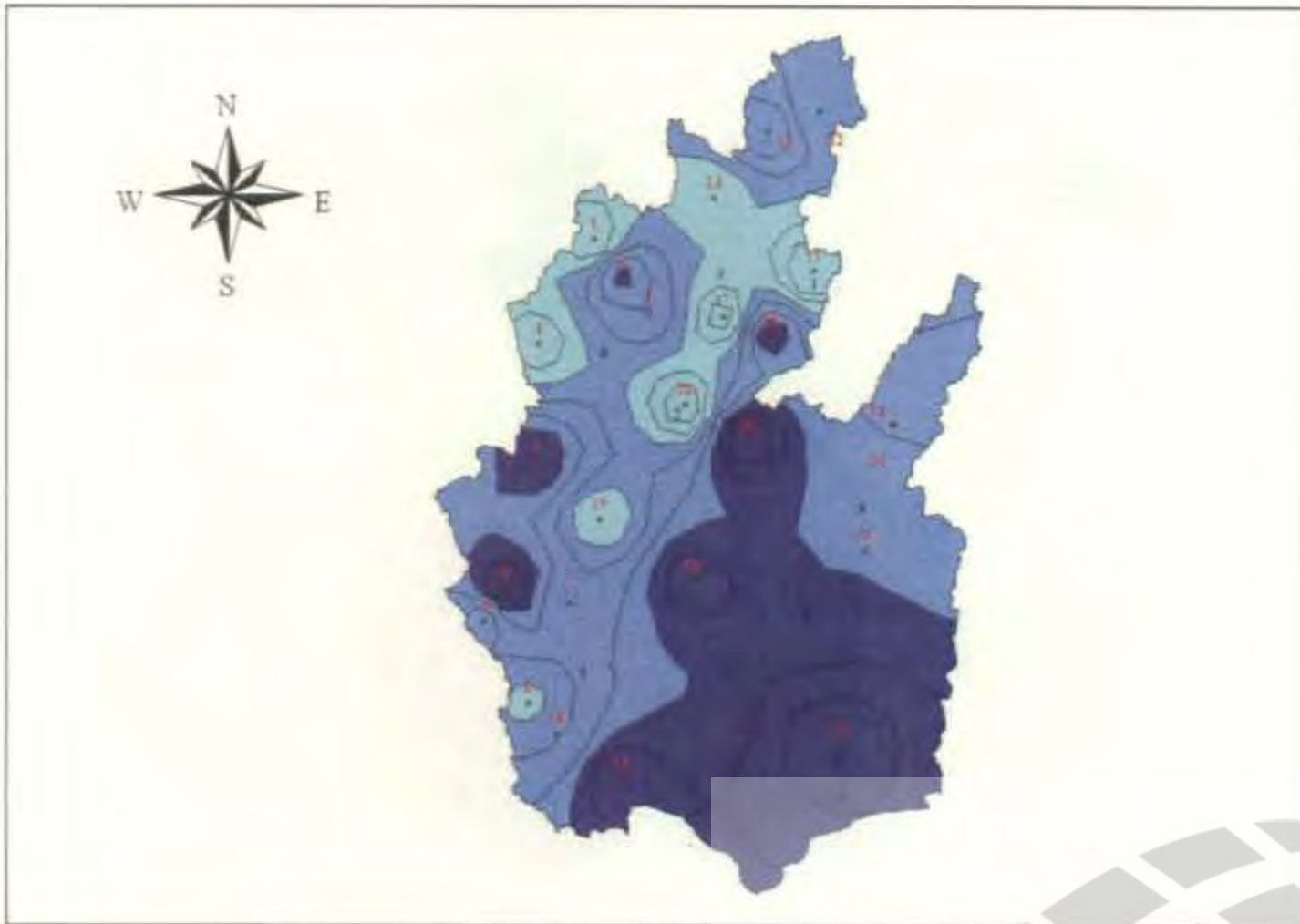

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๑๒ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

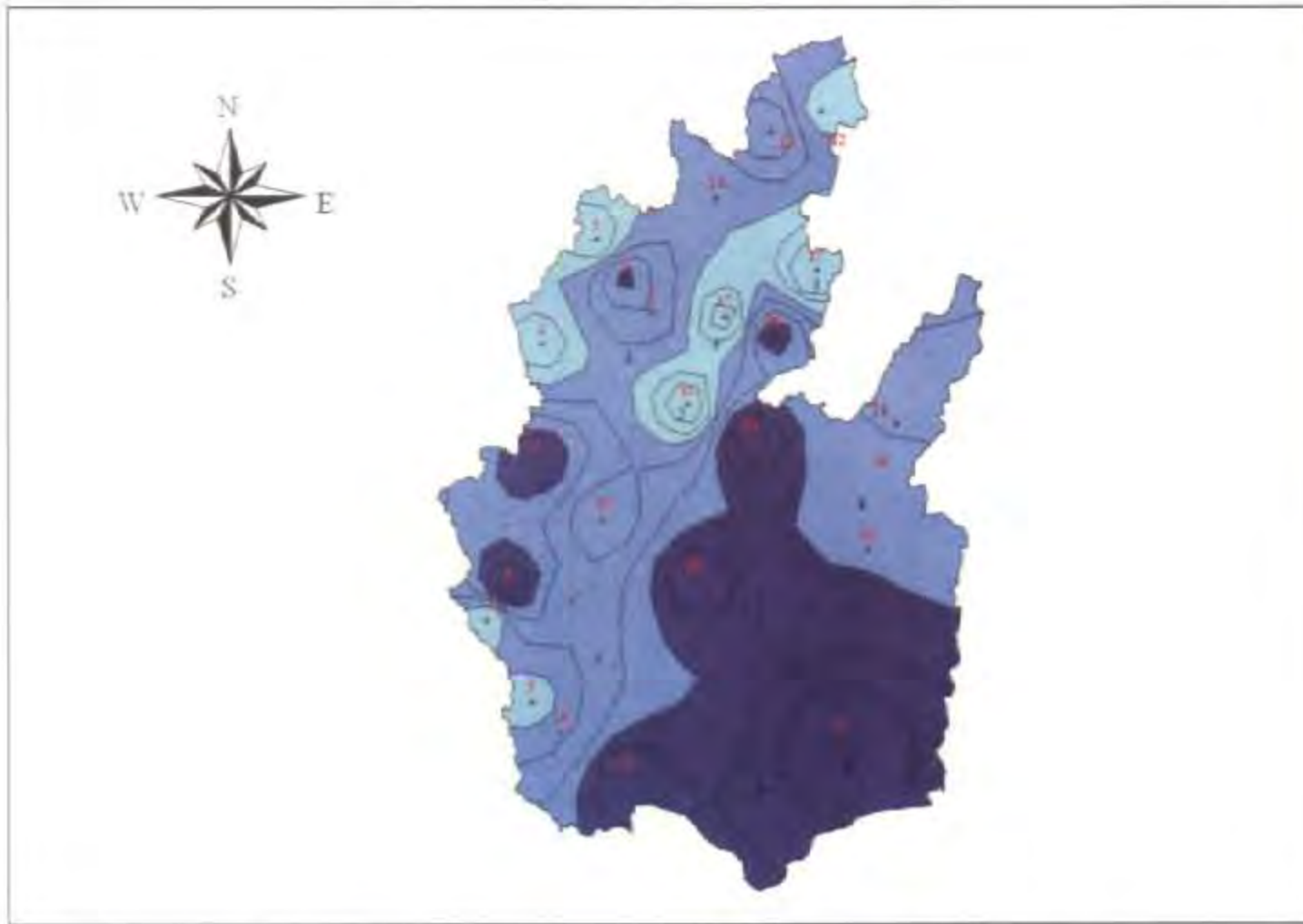

รูปที่ ฉ.๑๑๓ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

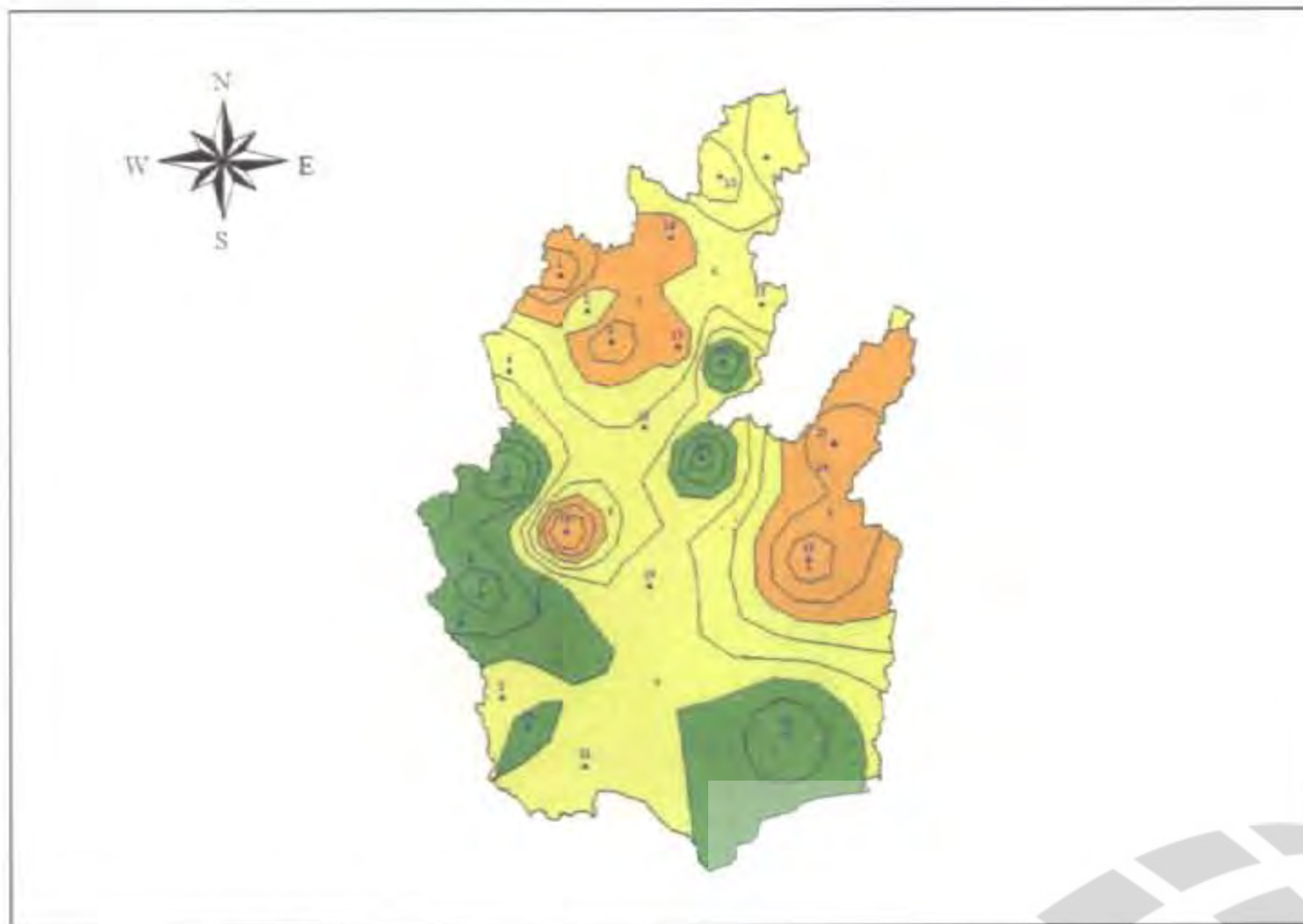

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๑๔ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

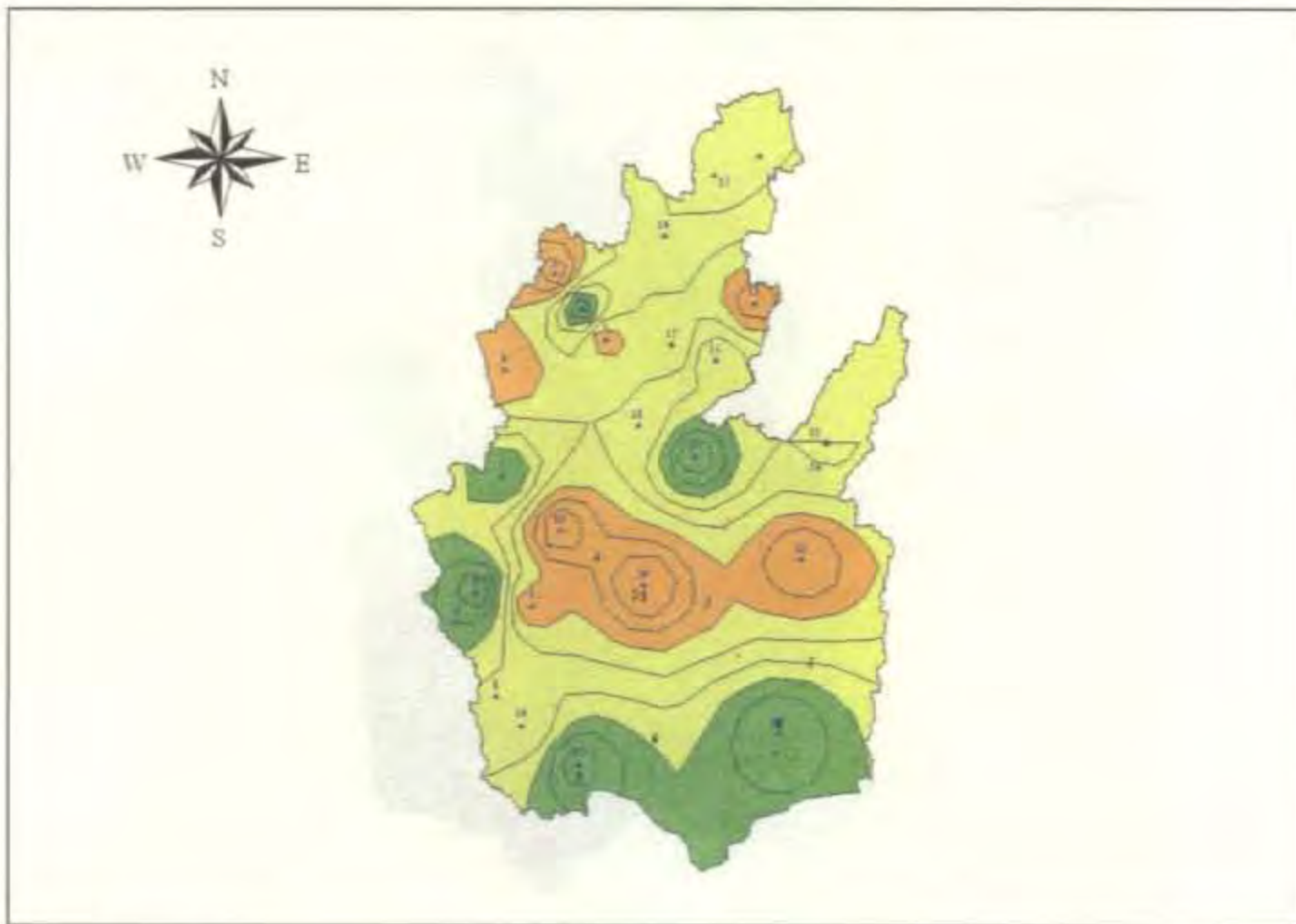

รูปที่ ฉ.๑๑๕ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรนํ้า (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

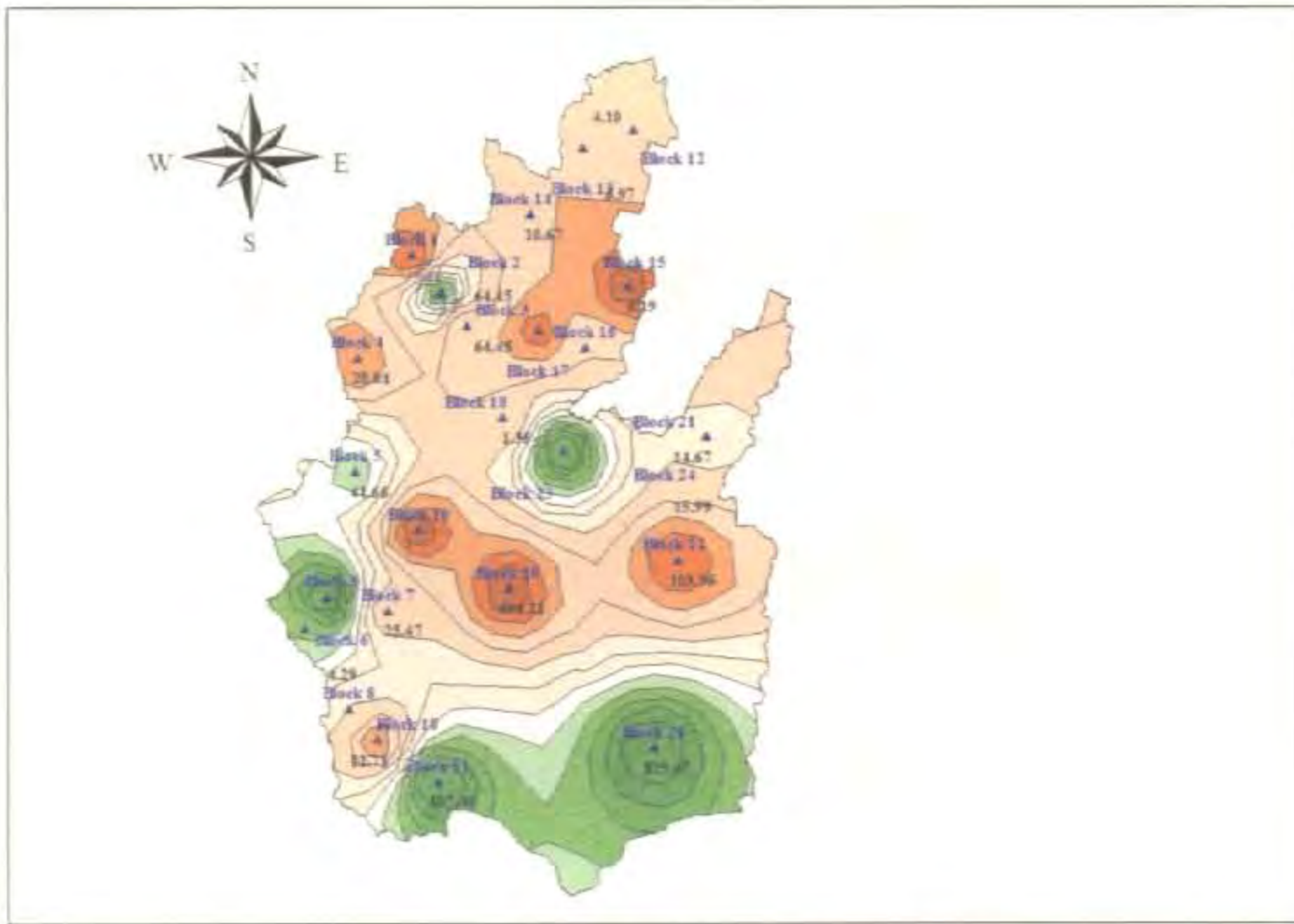
รูปที่ ฉ.๑๑๖ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

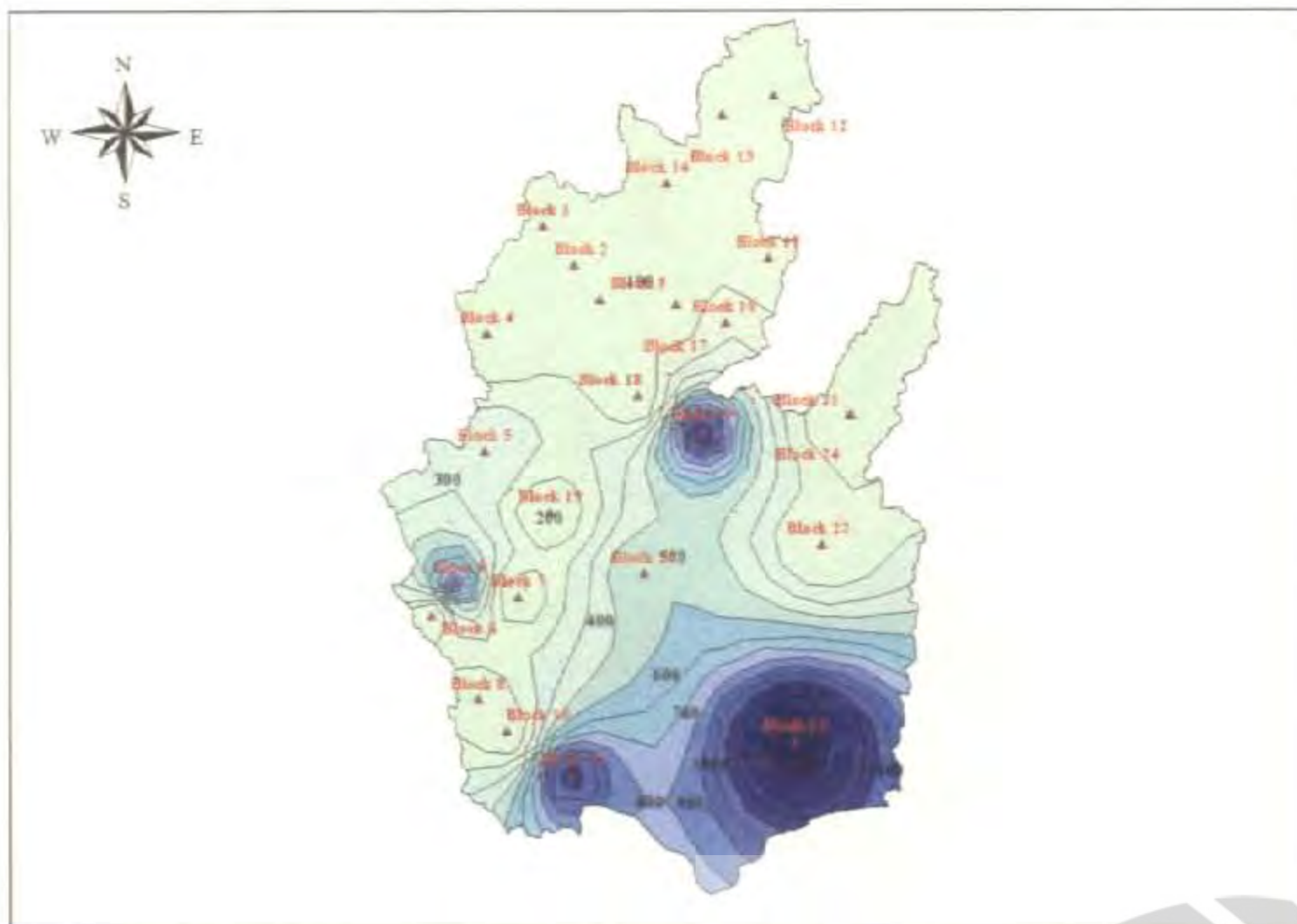
รูปที่ ฉ.๑๑๗ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

LIRT

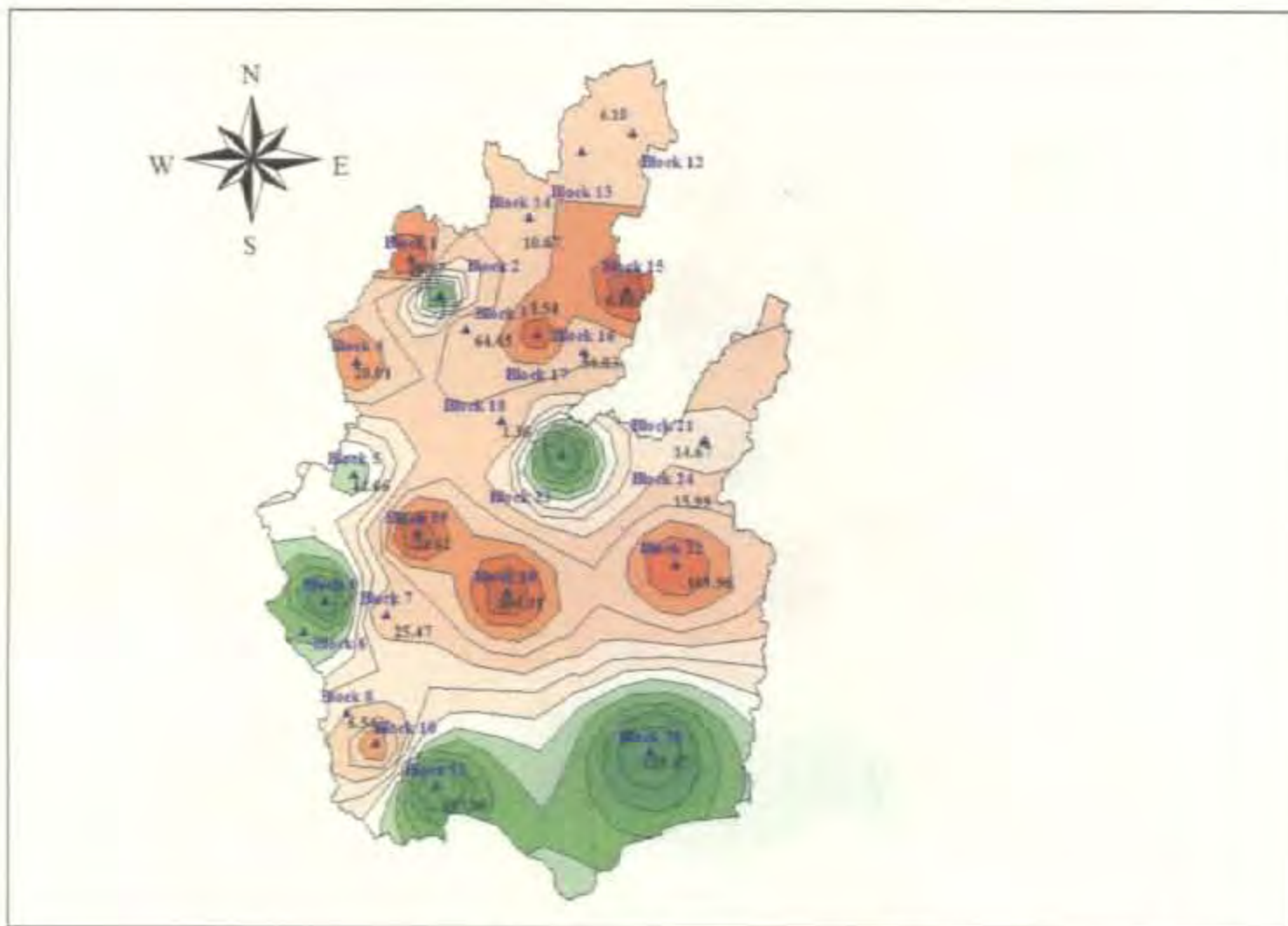

รูปที่ ฉ.๑๑๘ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

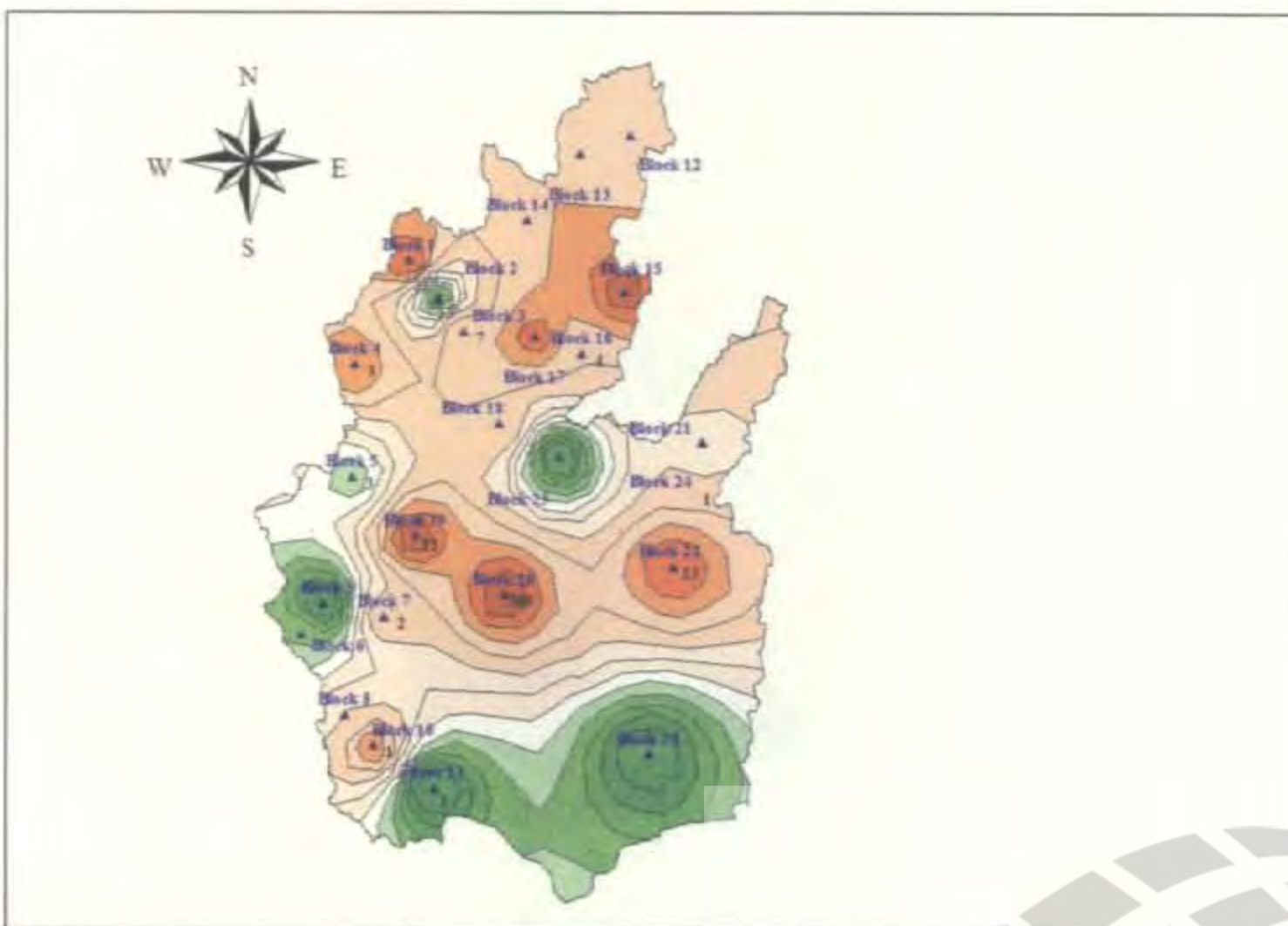

รูปที่ ฉ.๑๑๙ ค่าการเกินความจุลน้ำสูงสุดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๒๐ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

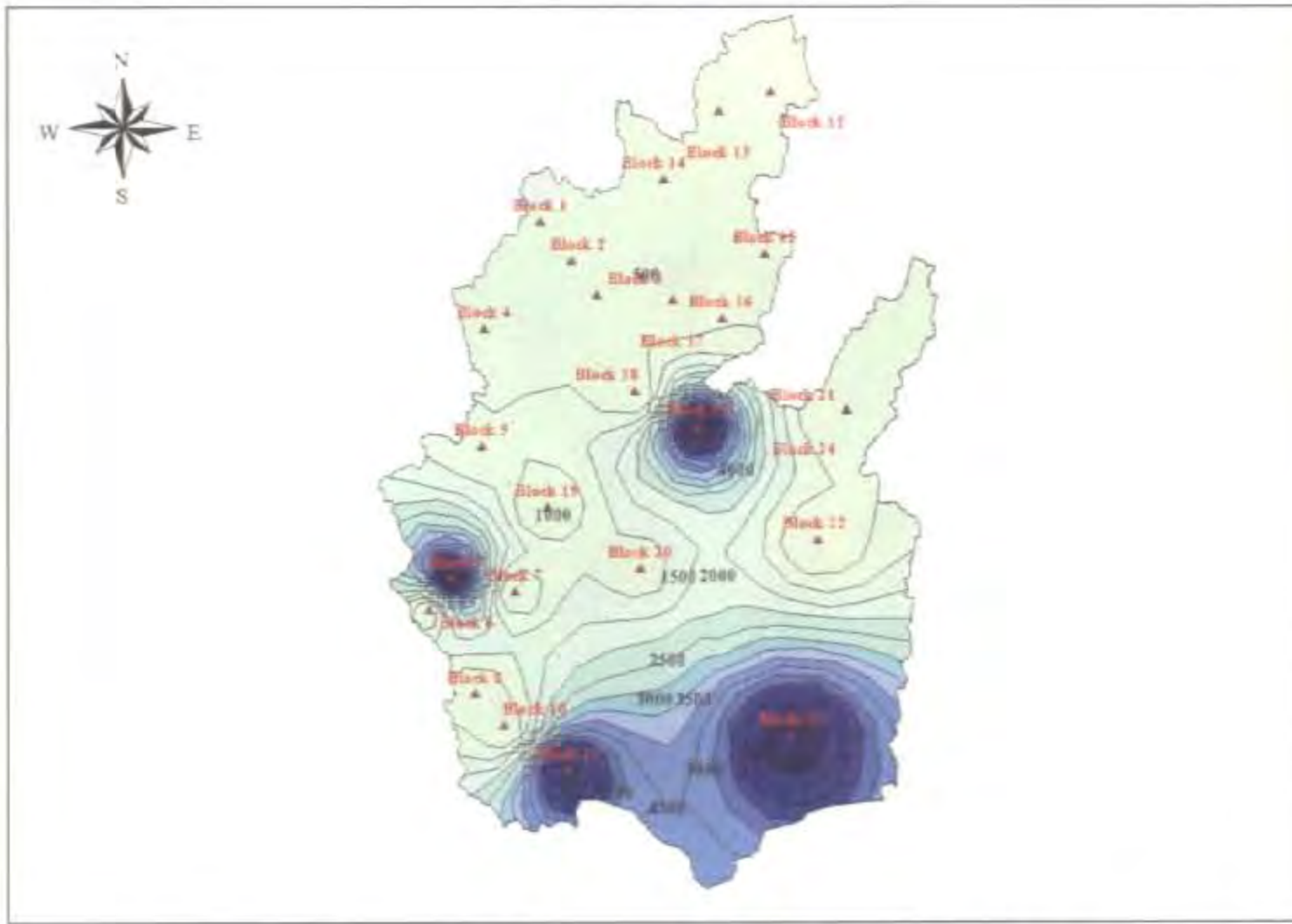

รูปที่ ฉ.๑๒๑ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

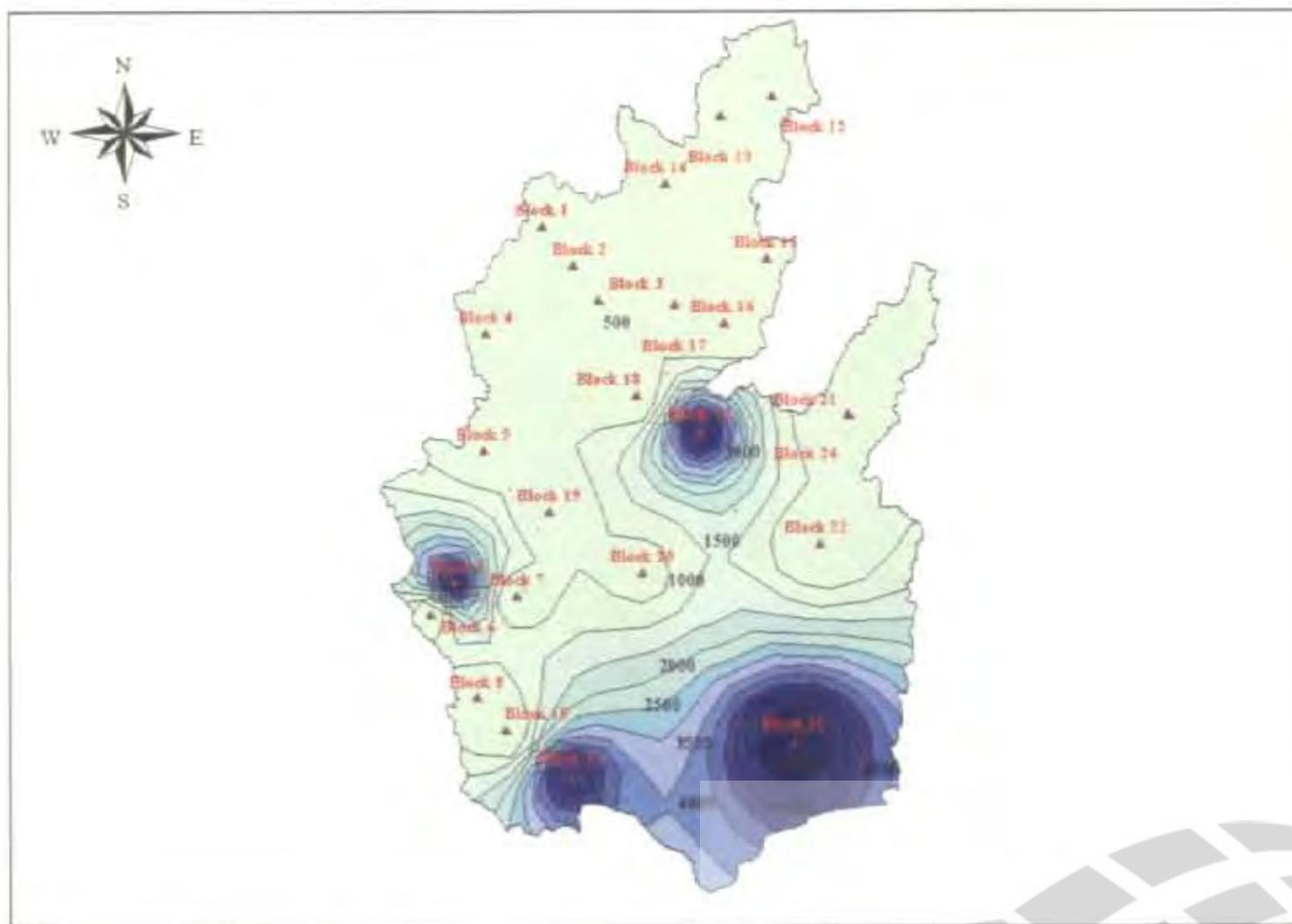

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๒๒ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

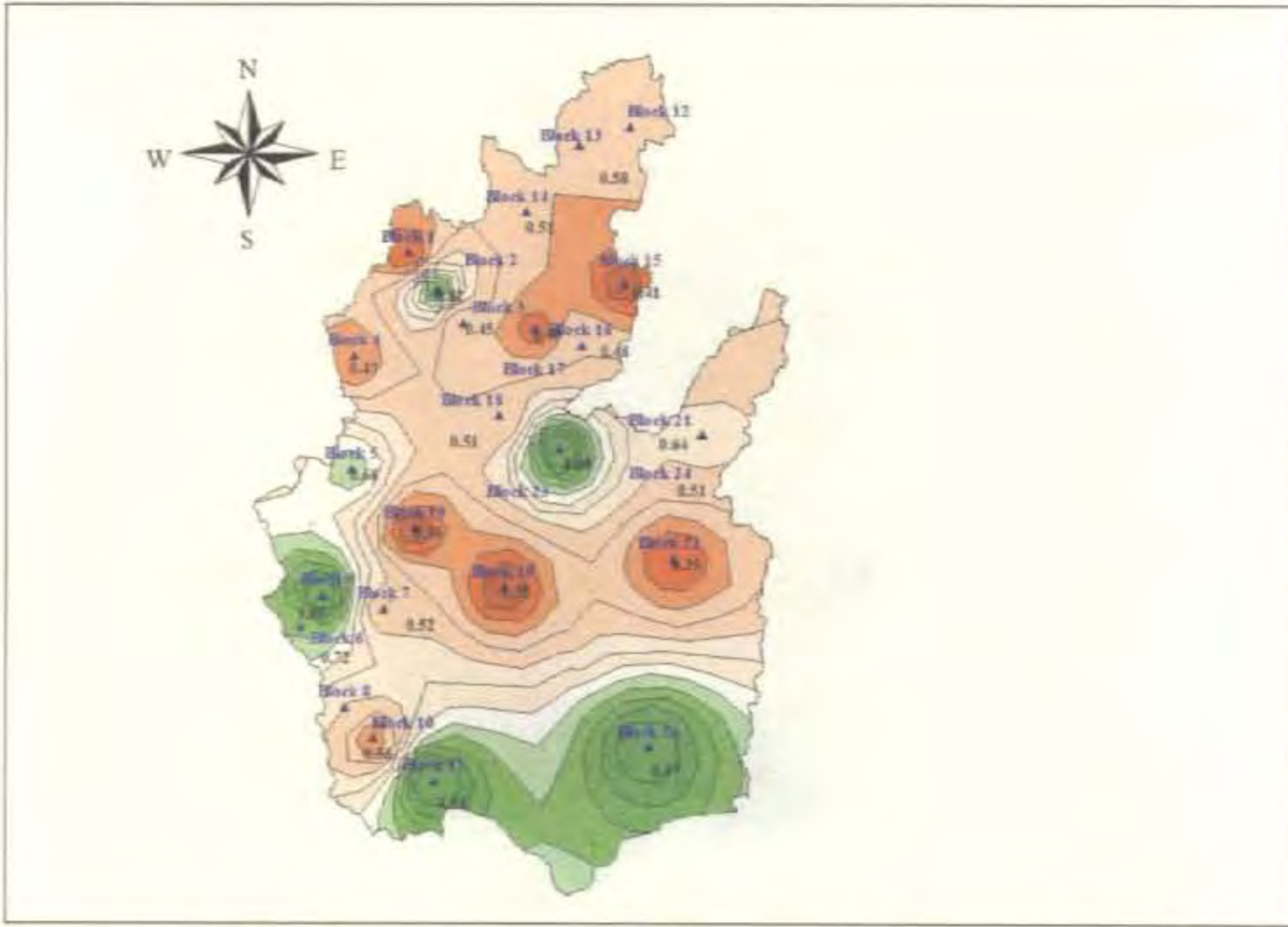

รูปที่ ฉ.๑๒๓ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

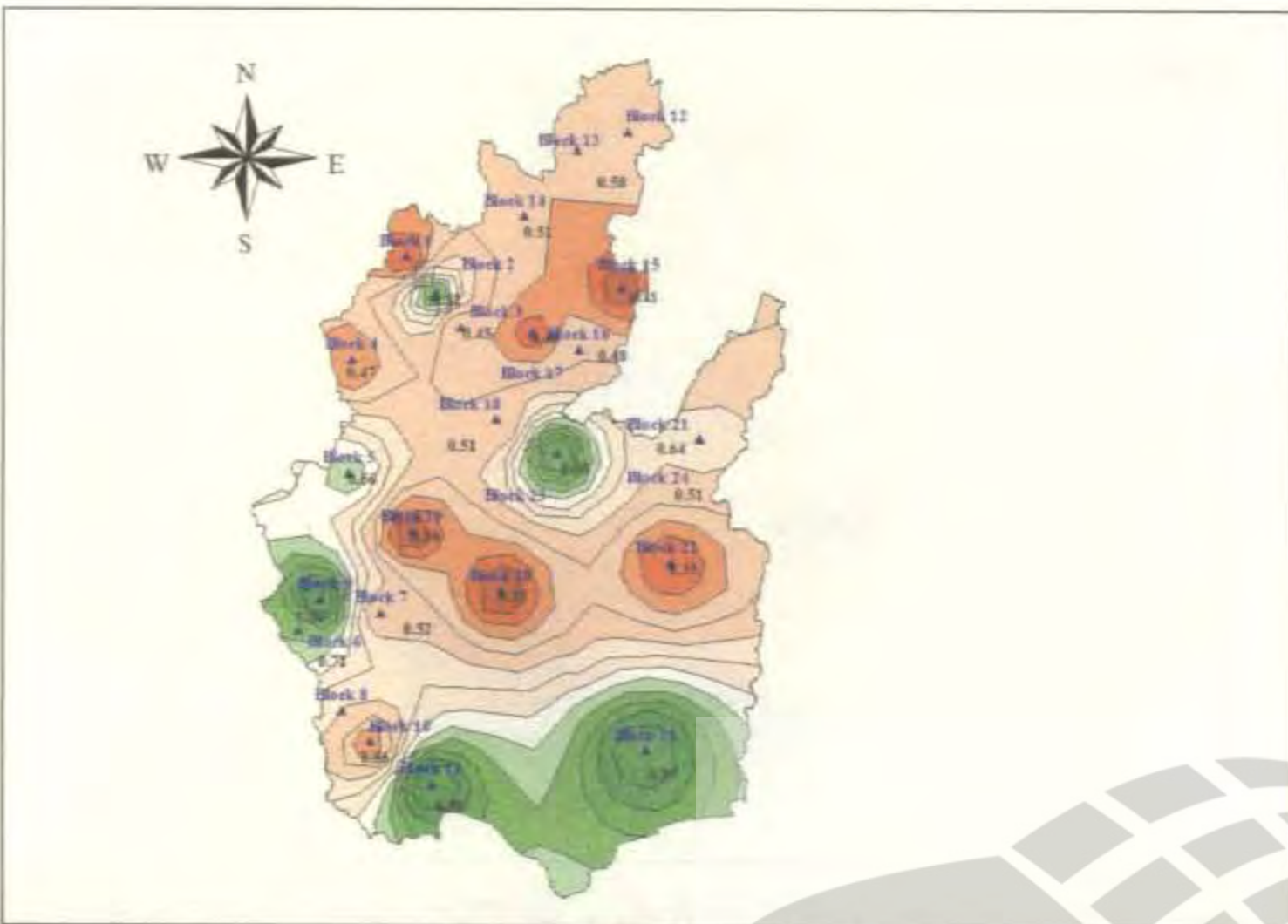

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๒๔ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของบ่อน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

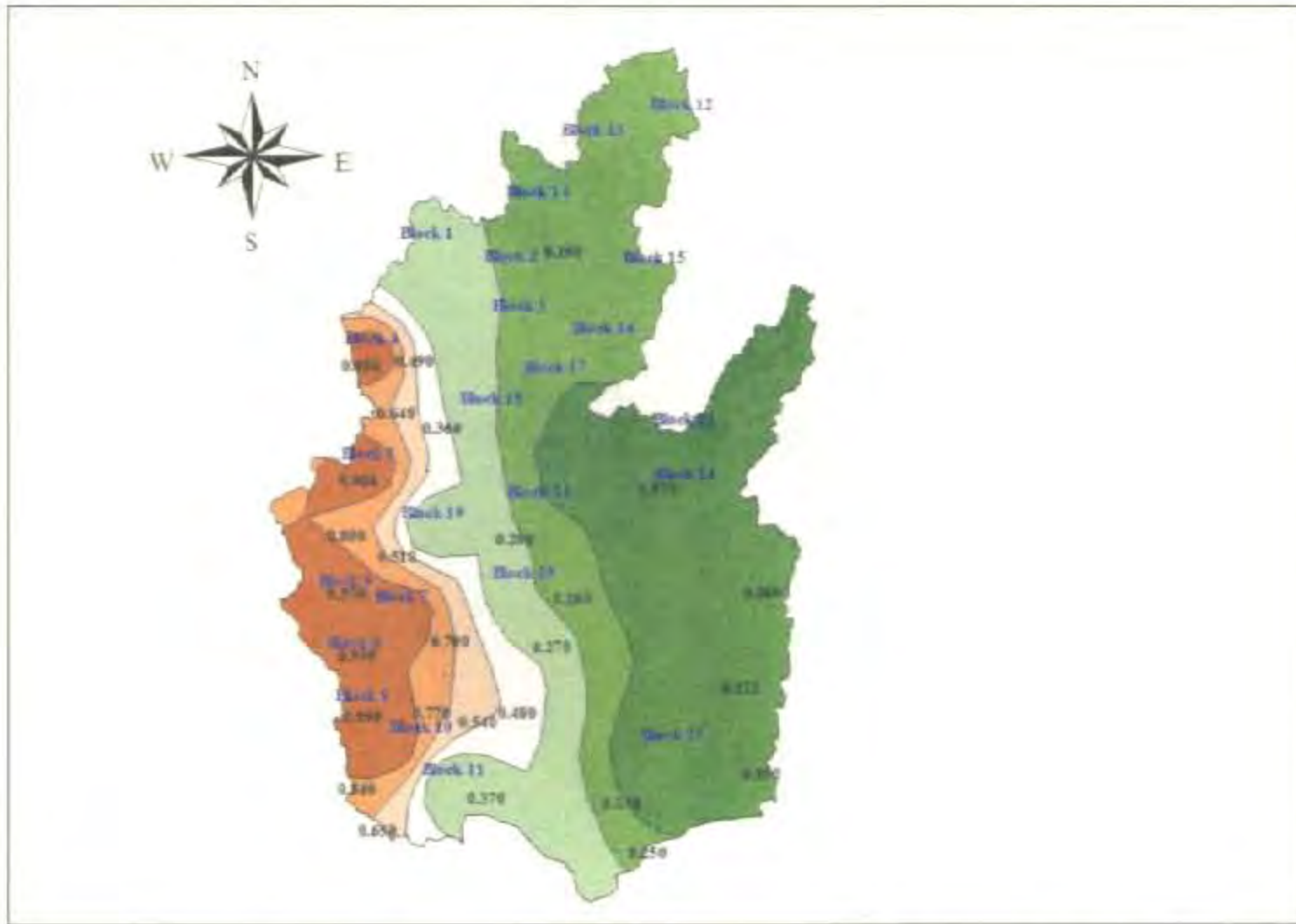

รูปที่ ฉ.๑๒๕ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของบ่อน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

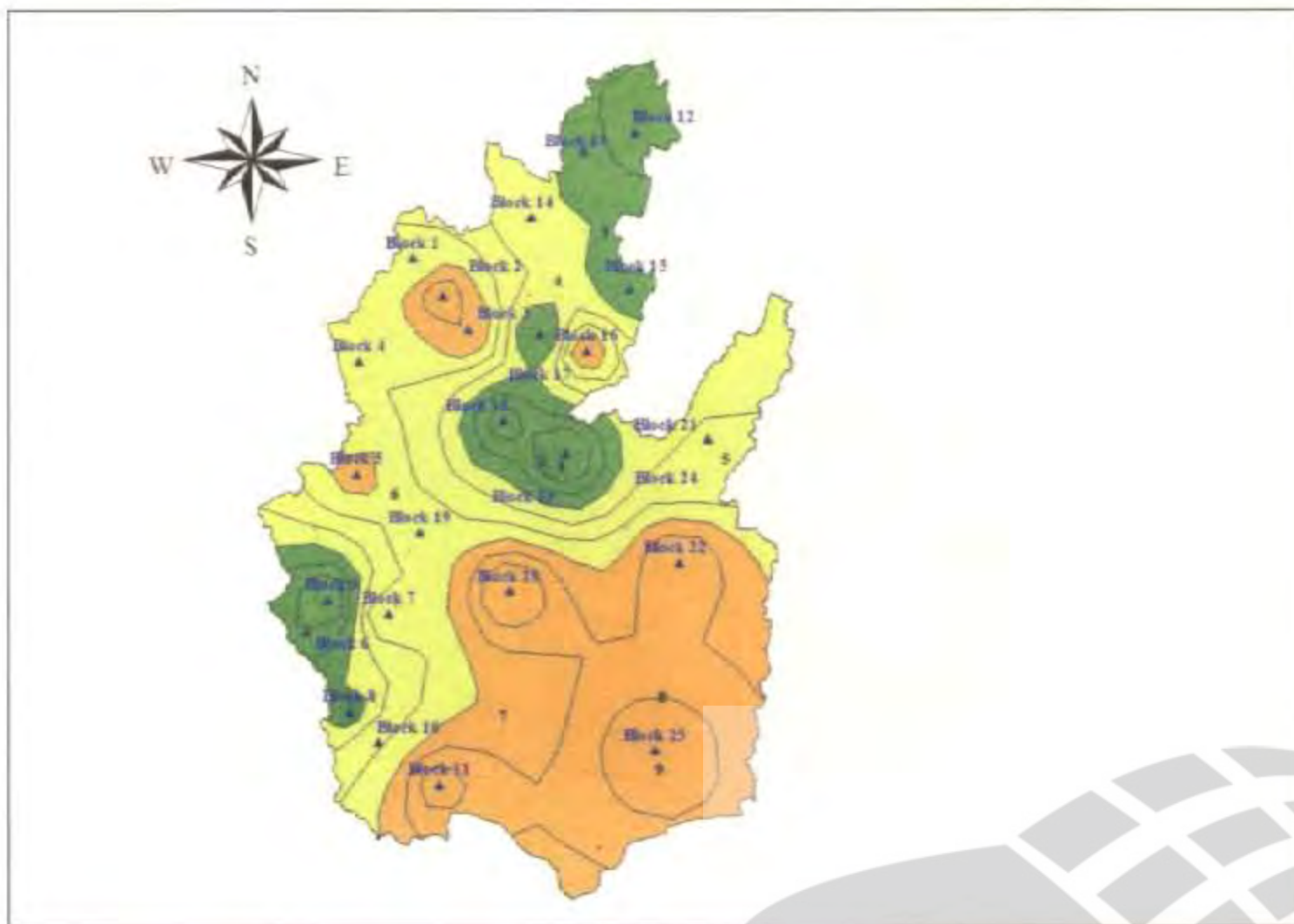

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

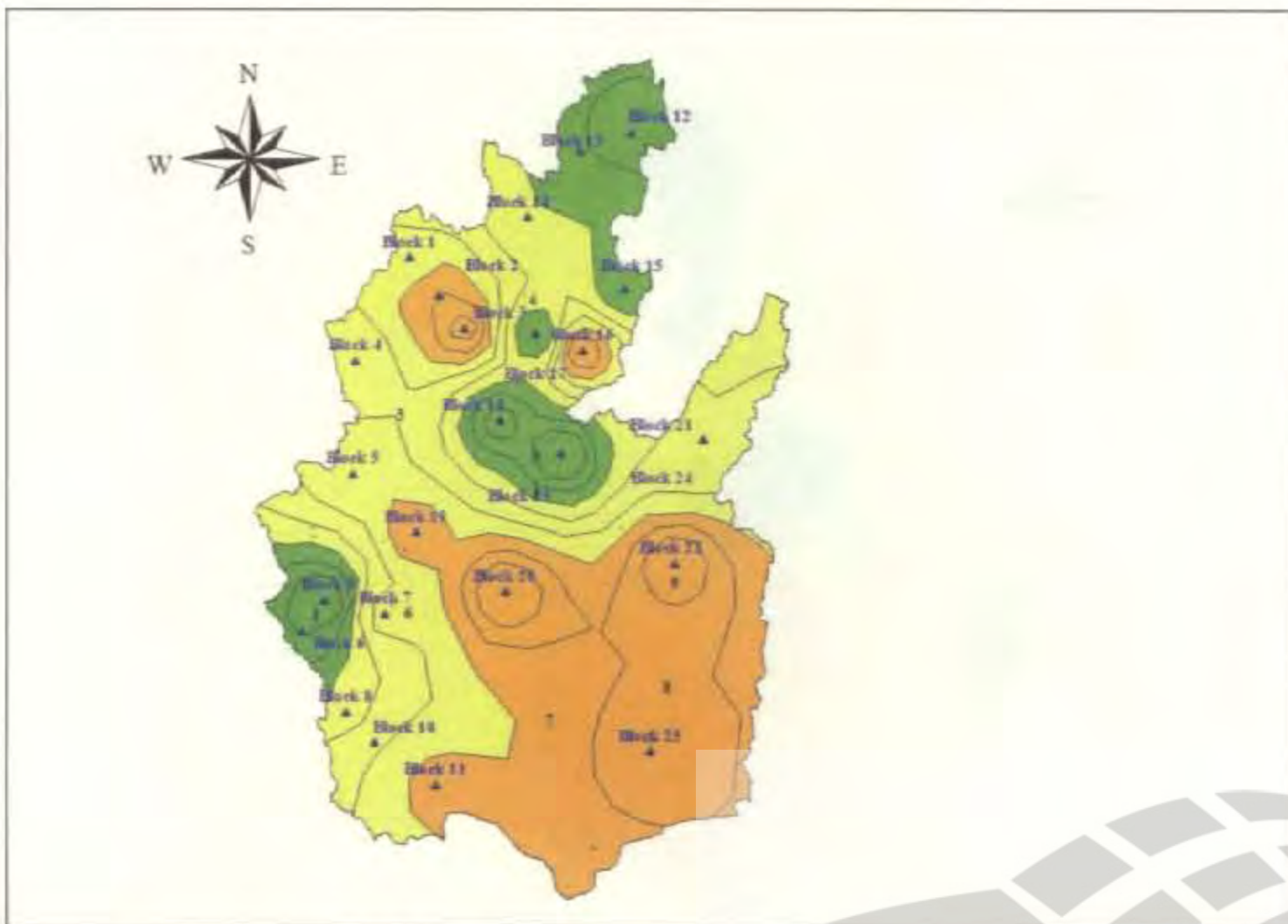
รูปที่ ฉ.๑๒๖ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๒๗ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๒๘ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีนํ้าปานกลางในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

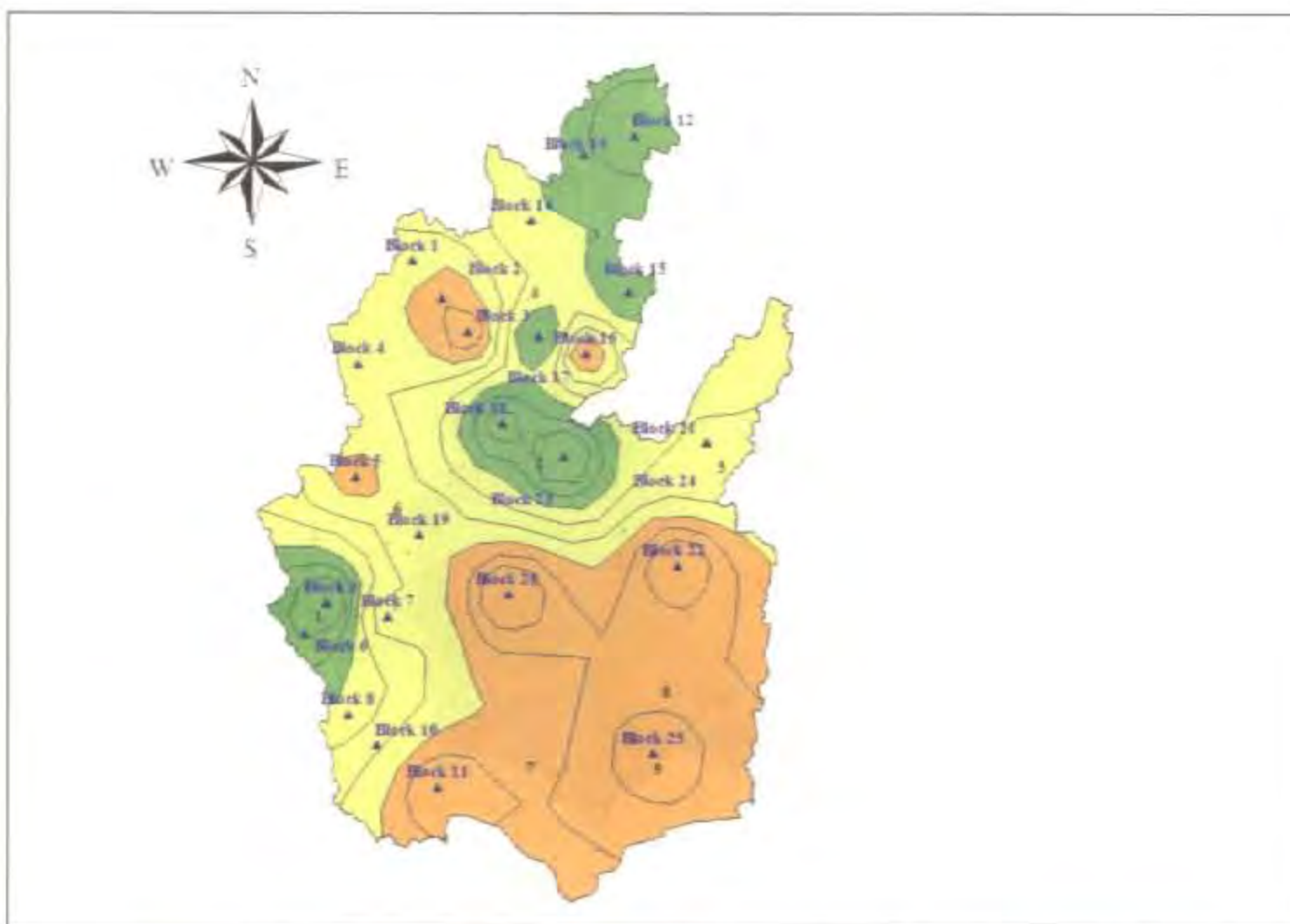

รูปที่ ฉ.๑๒๙ ผลรวมการขาดนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีนํ้าปานกลางในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

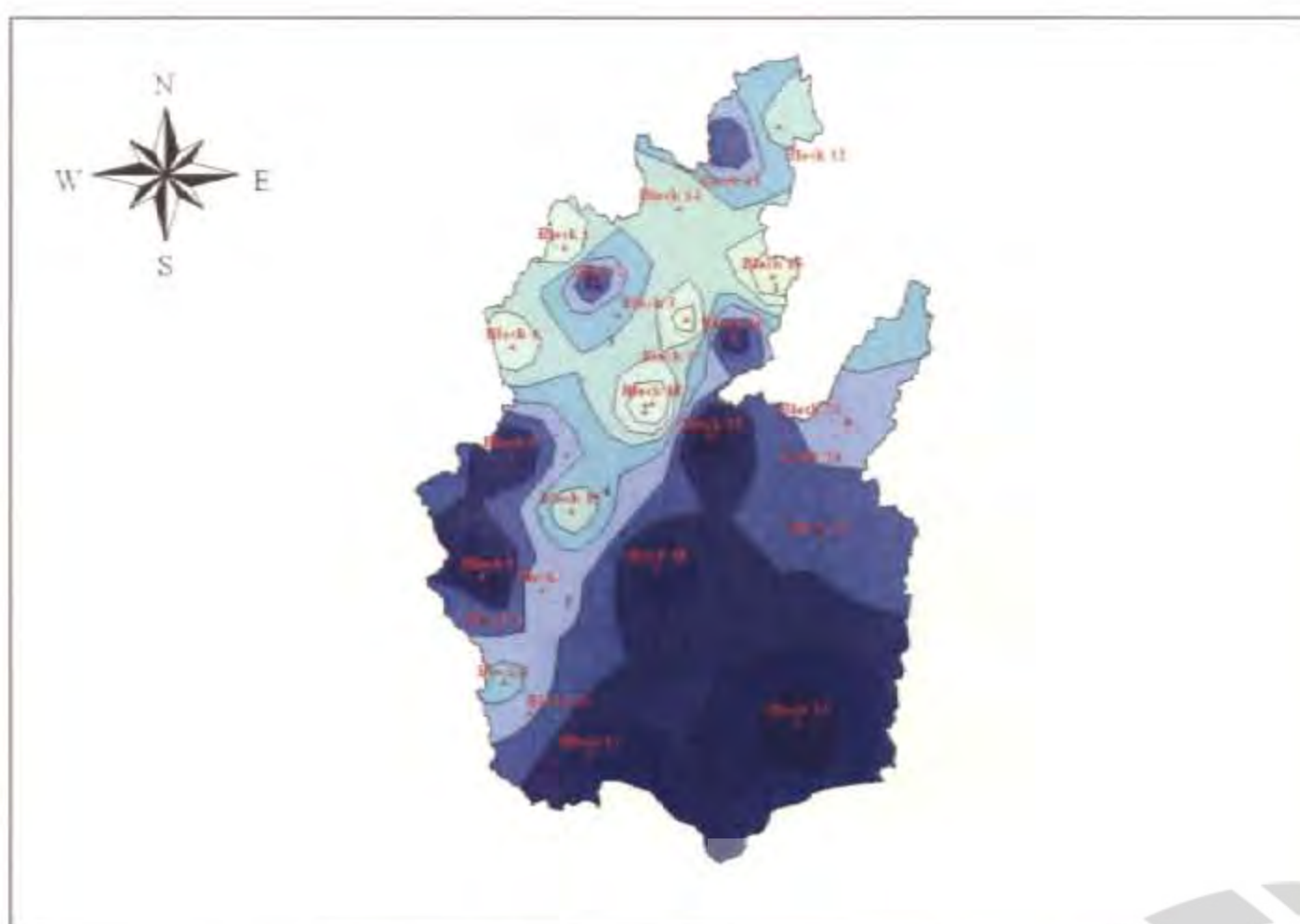

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

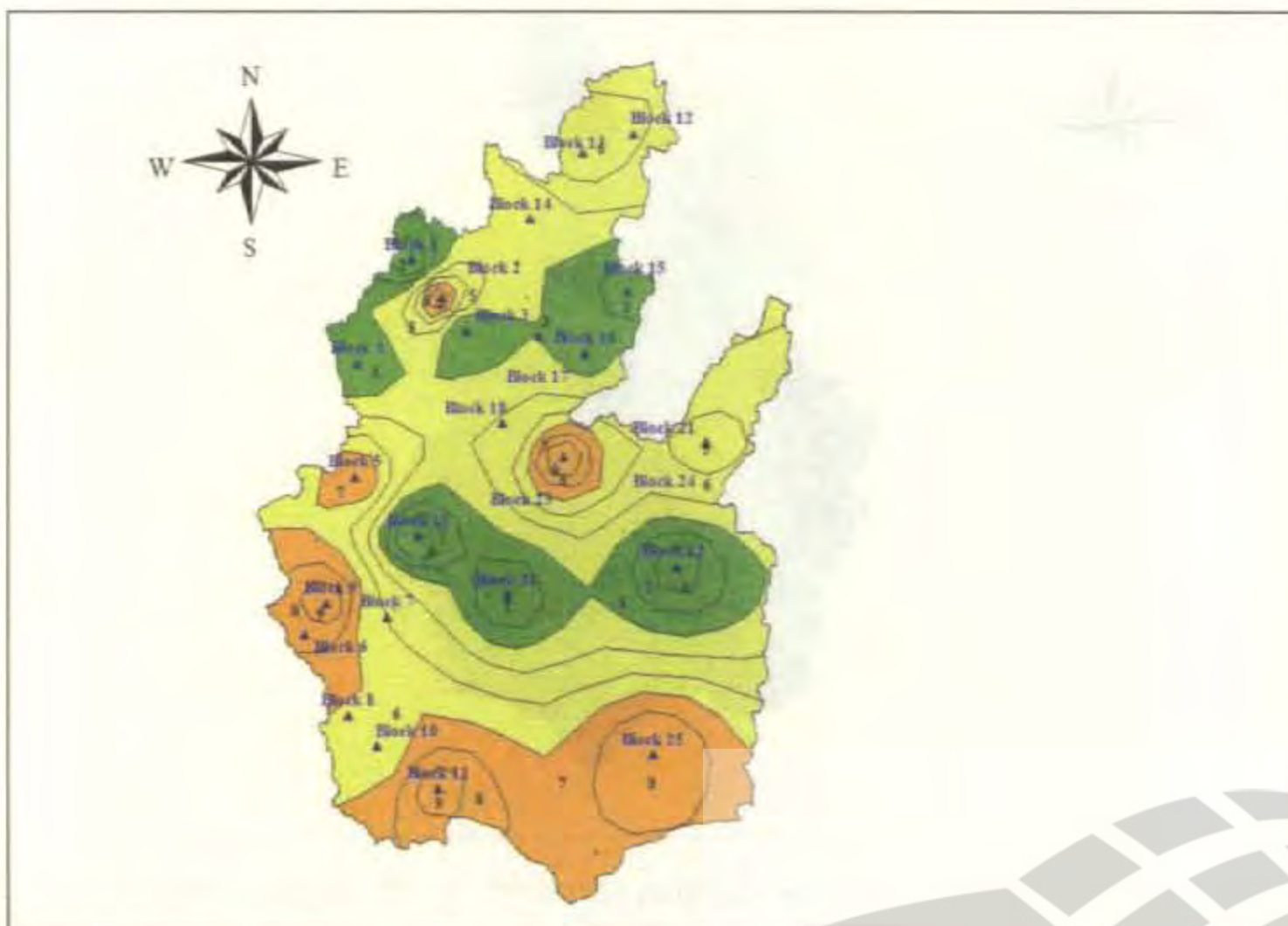
รูปที่ ฉ.๑๓๐ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๓๑ ผลรวมการเกินความจุลน้ำทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๓๒ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

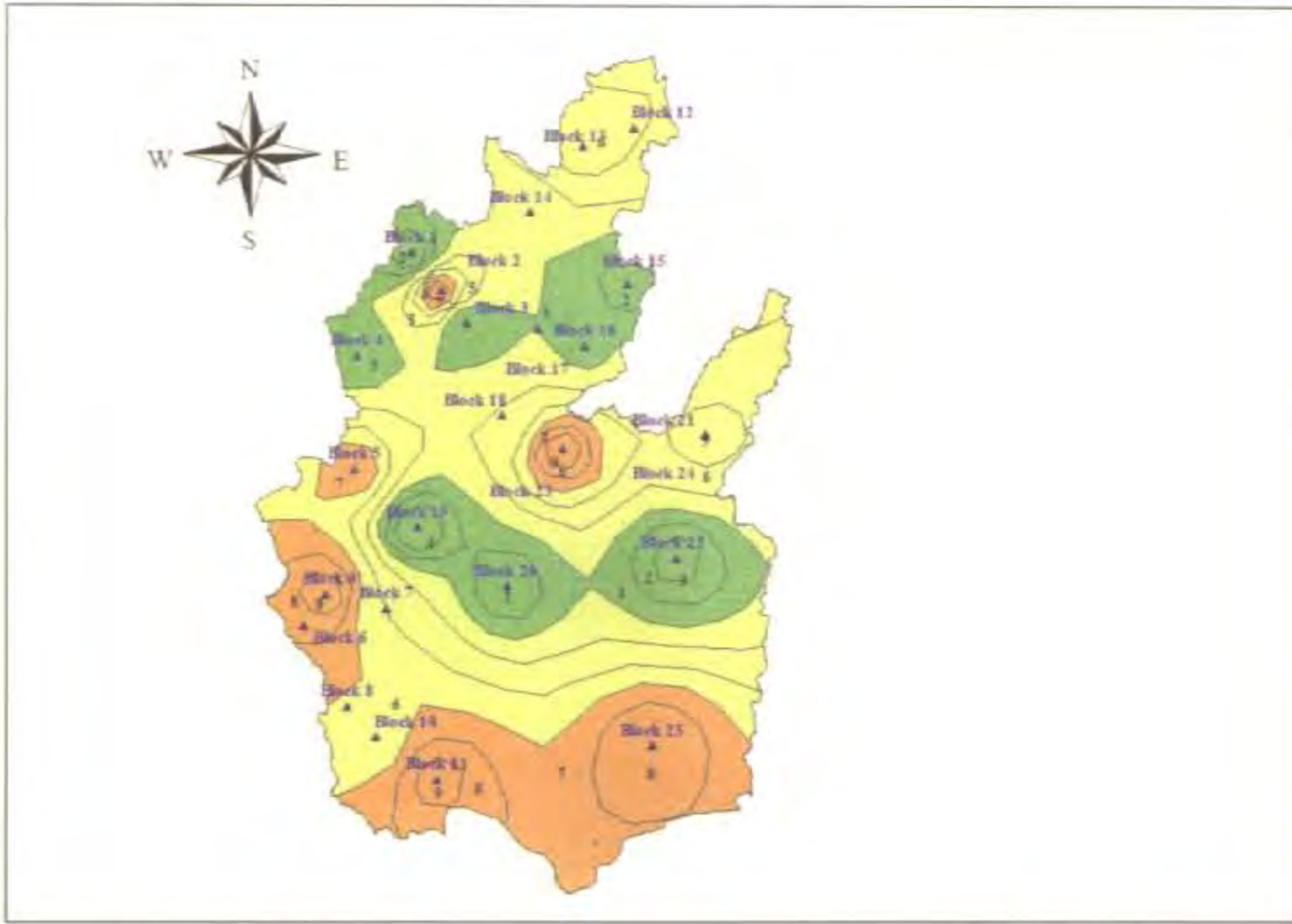

รูปที่ ฉ.๑๓๓ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

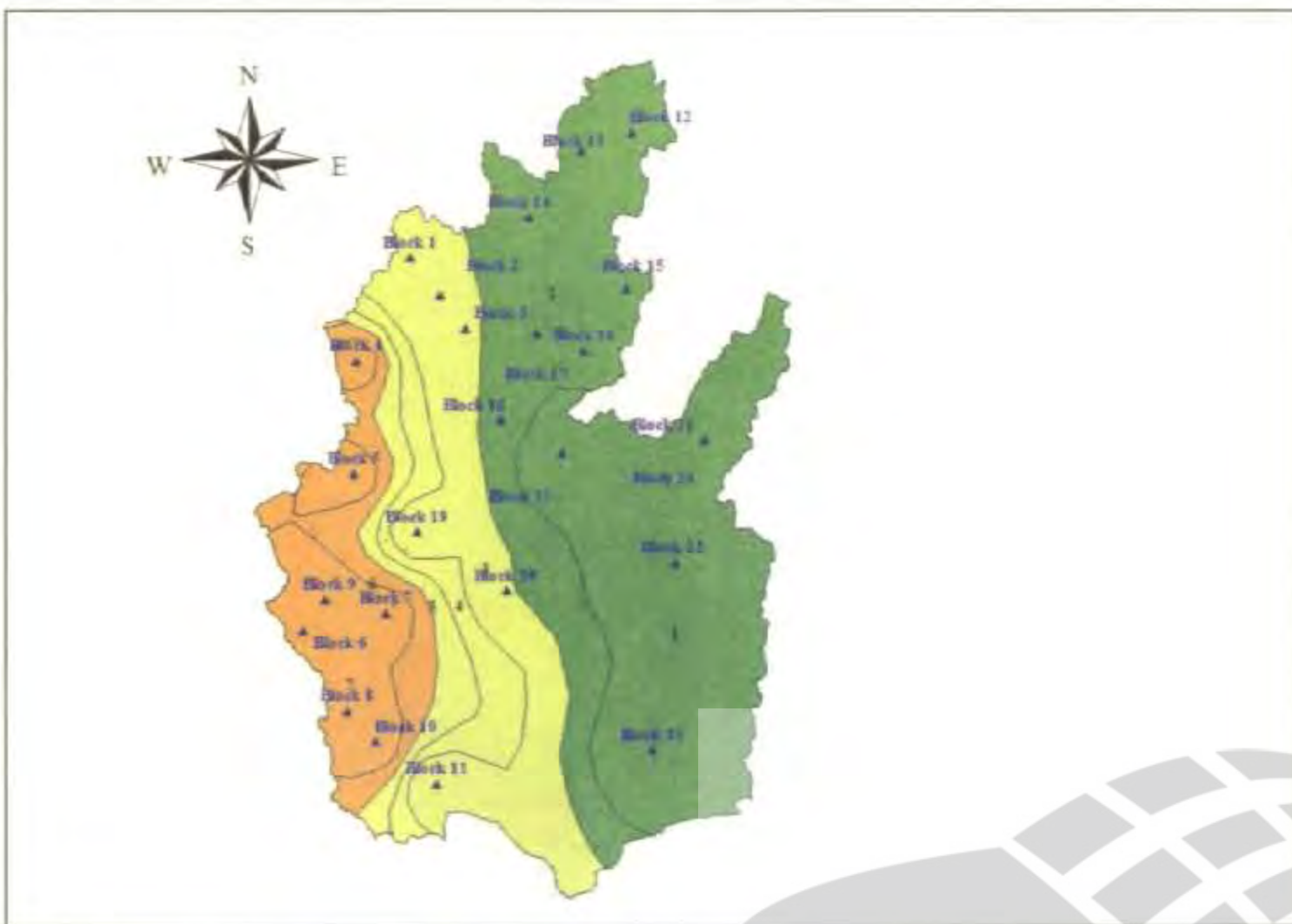

LI RT

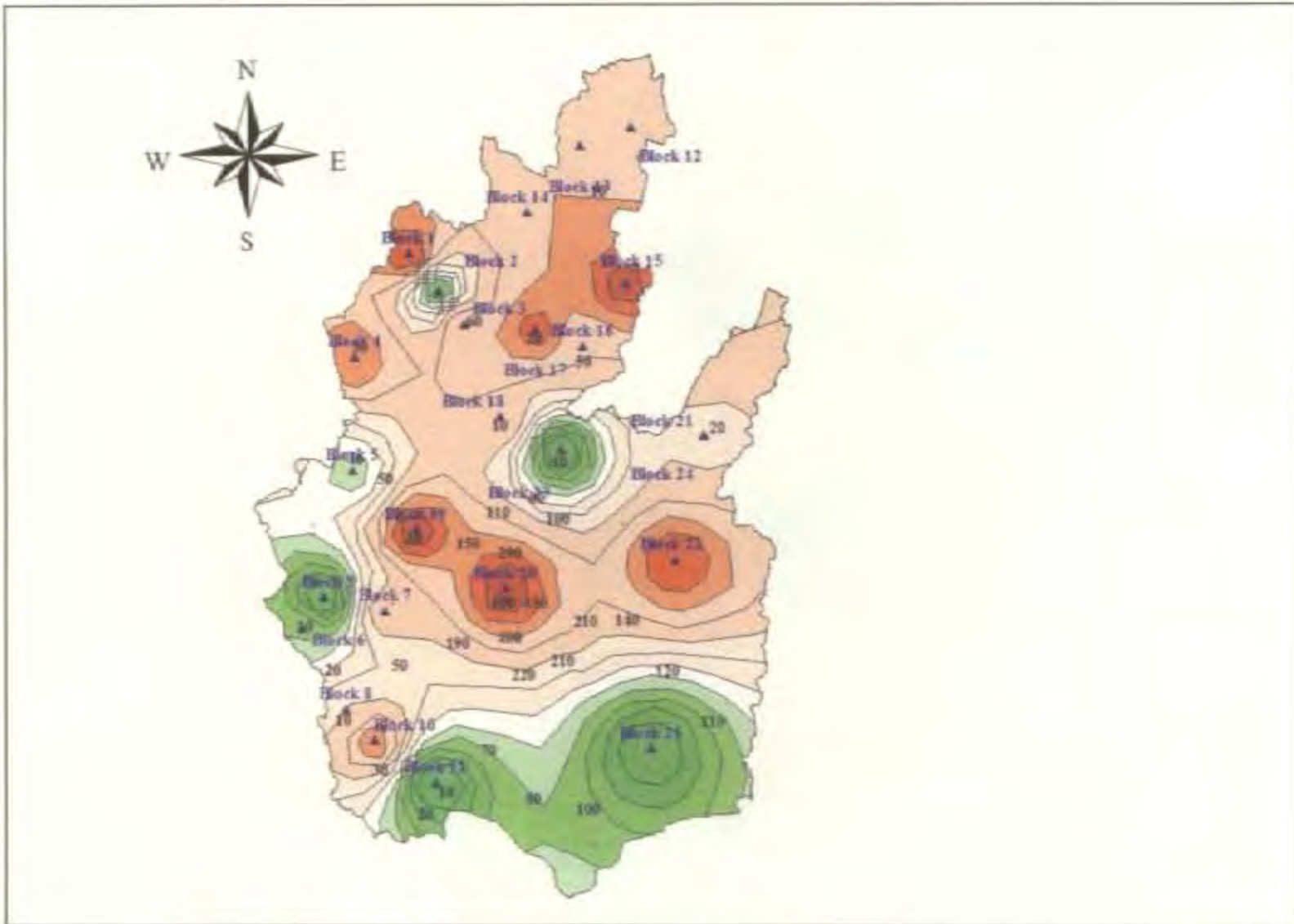
Legislative Institutional Repository of Thailand

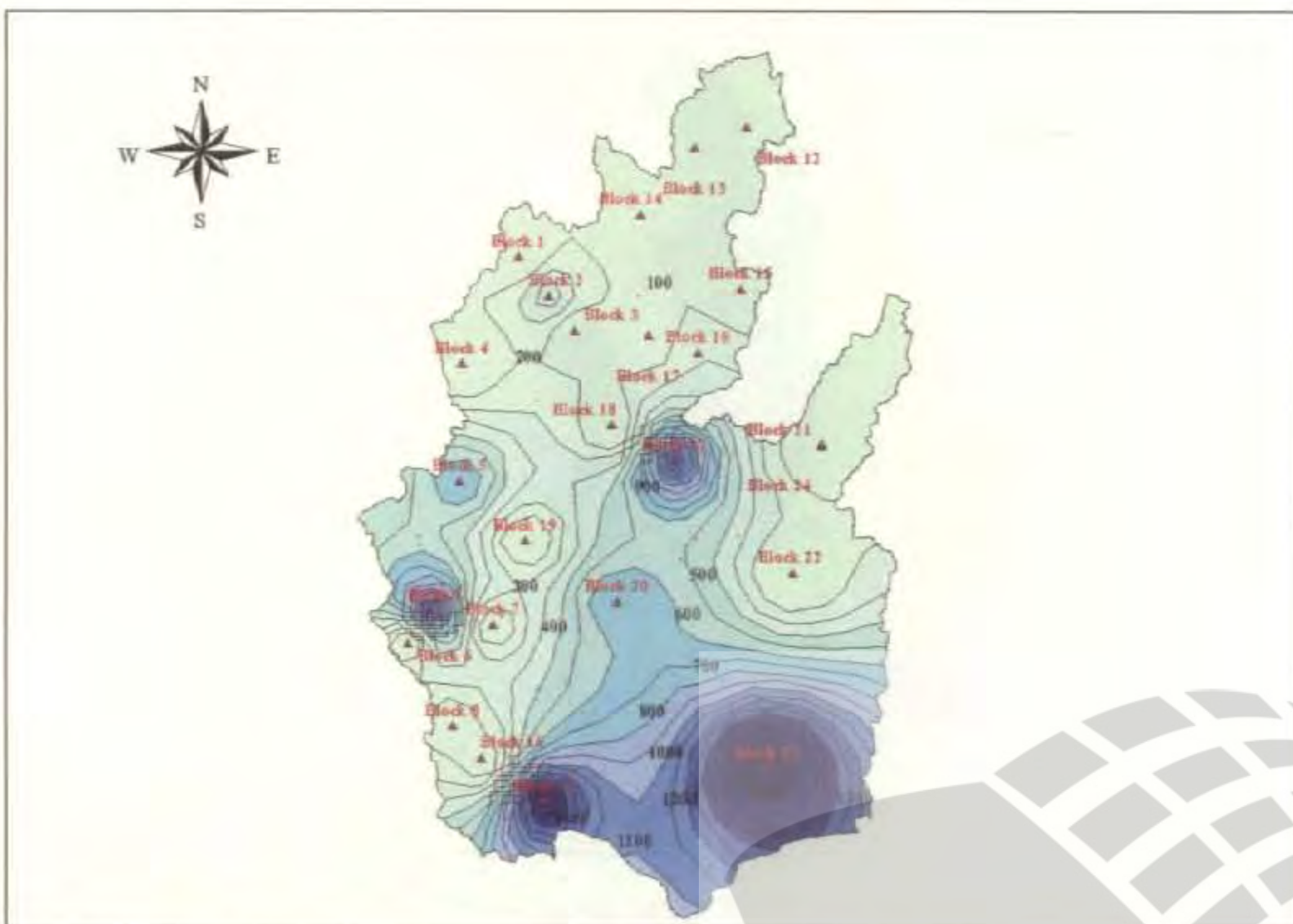
รูปที่ ฉ.๑๓๔ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๓๕ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๓๖ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

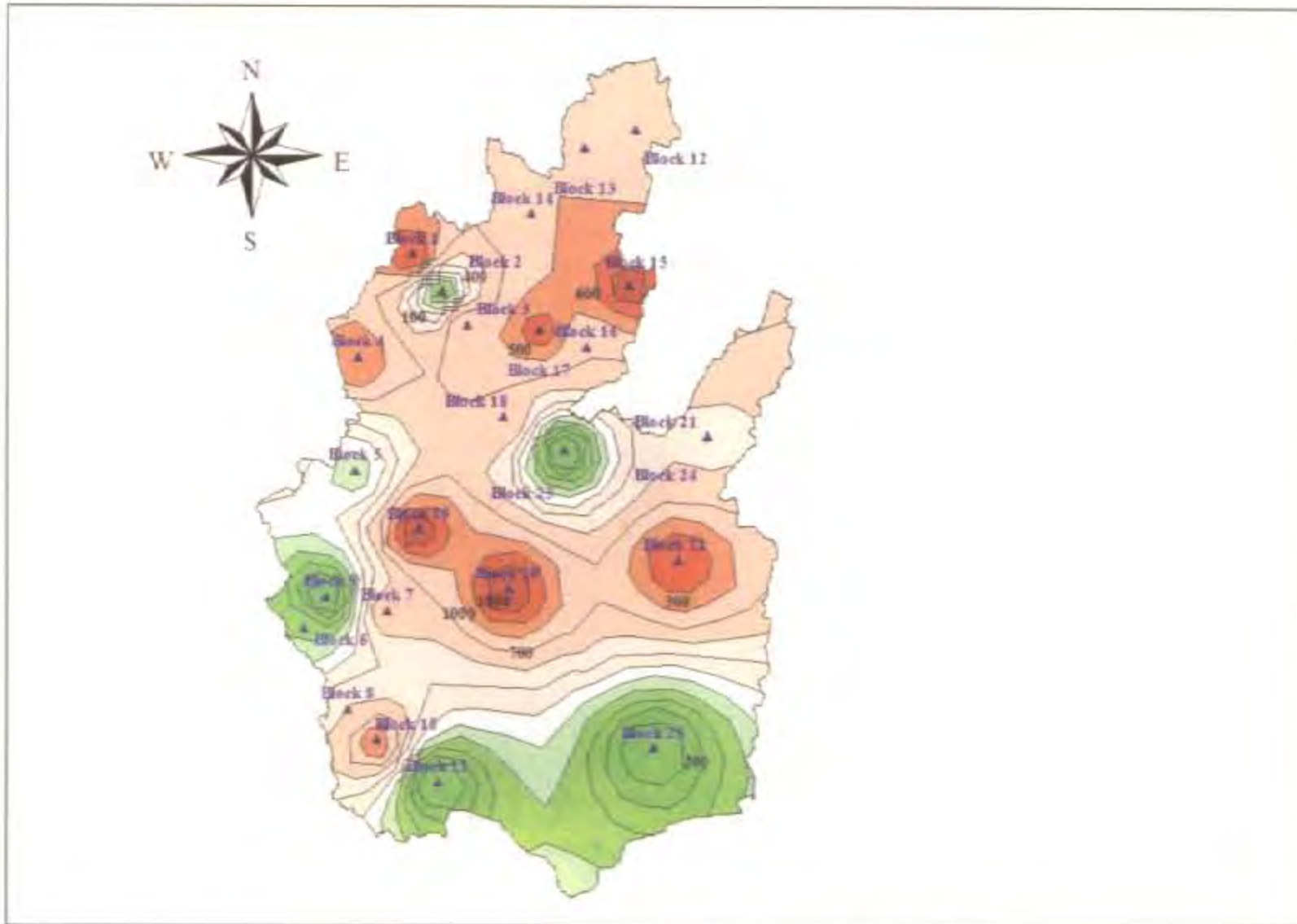

รูปที่ ฉ.๑๓๗ ค่าการเกินความจุลำนน้ำสูงสุดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

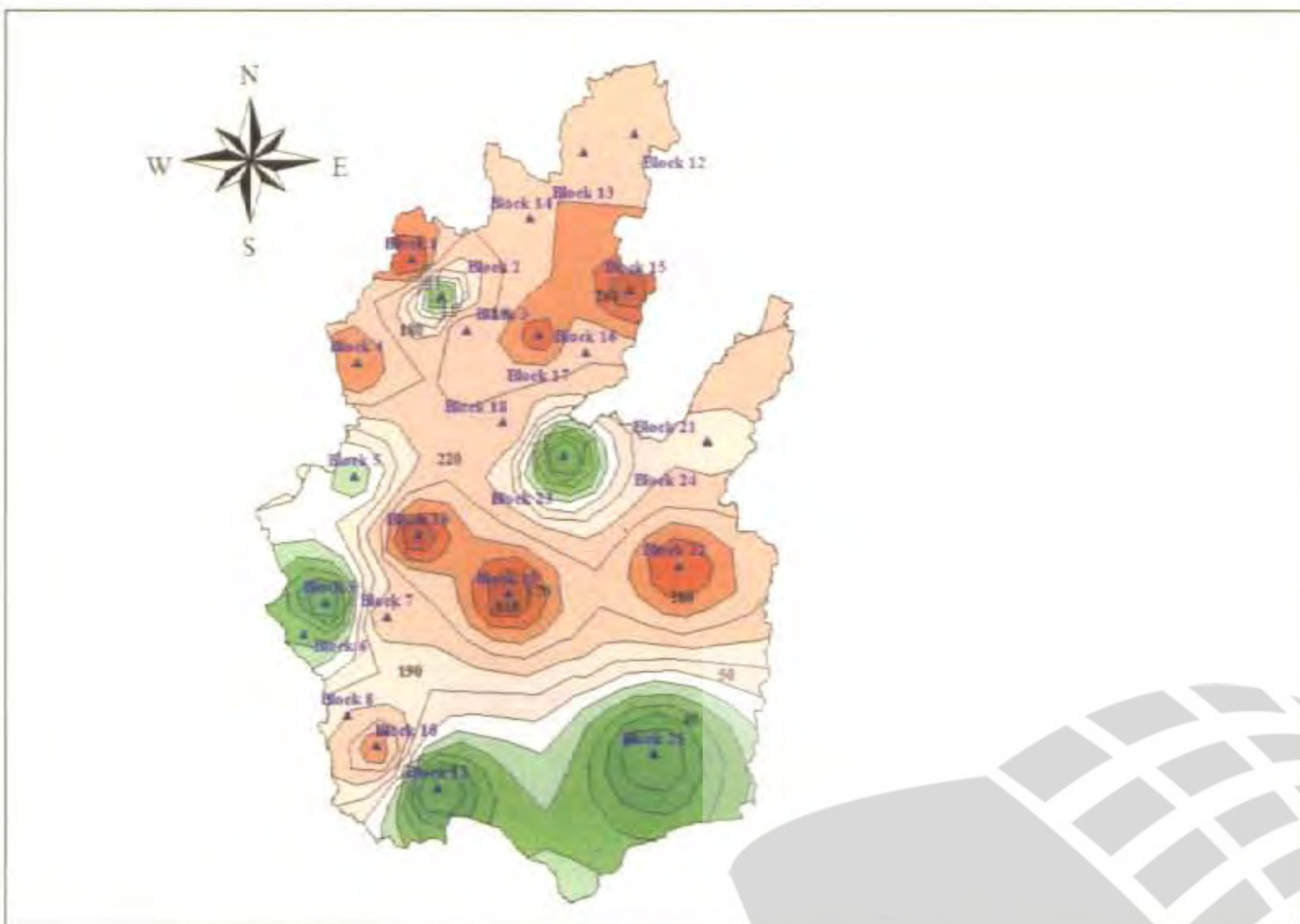

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๓๘ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

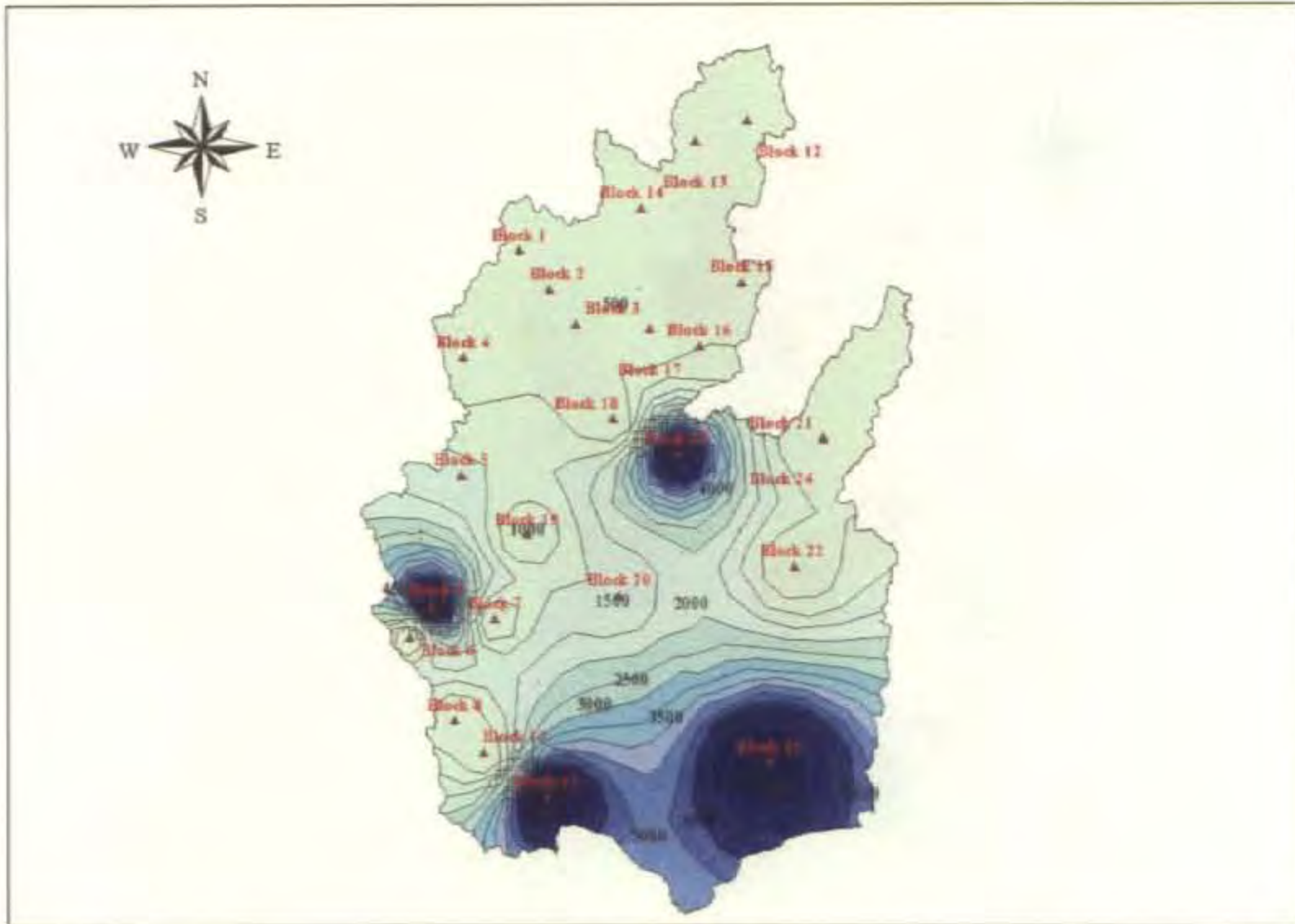

รูปที่ ฉ.๑๓๙ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

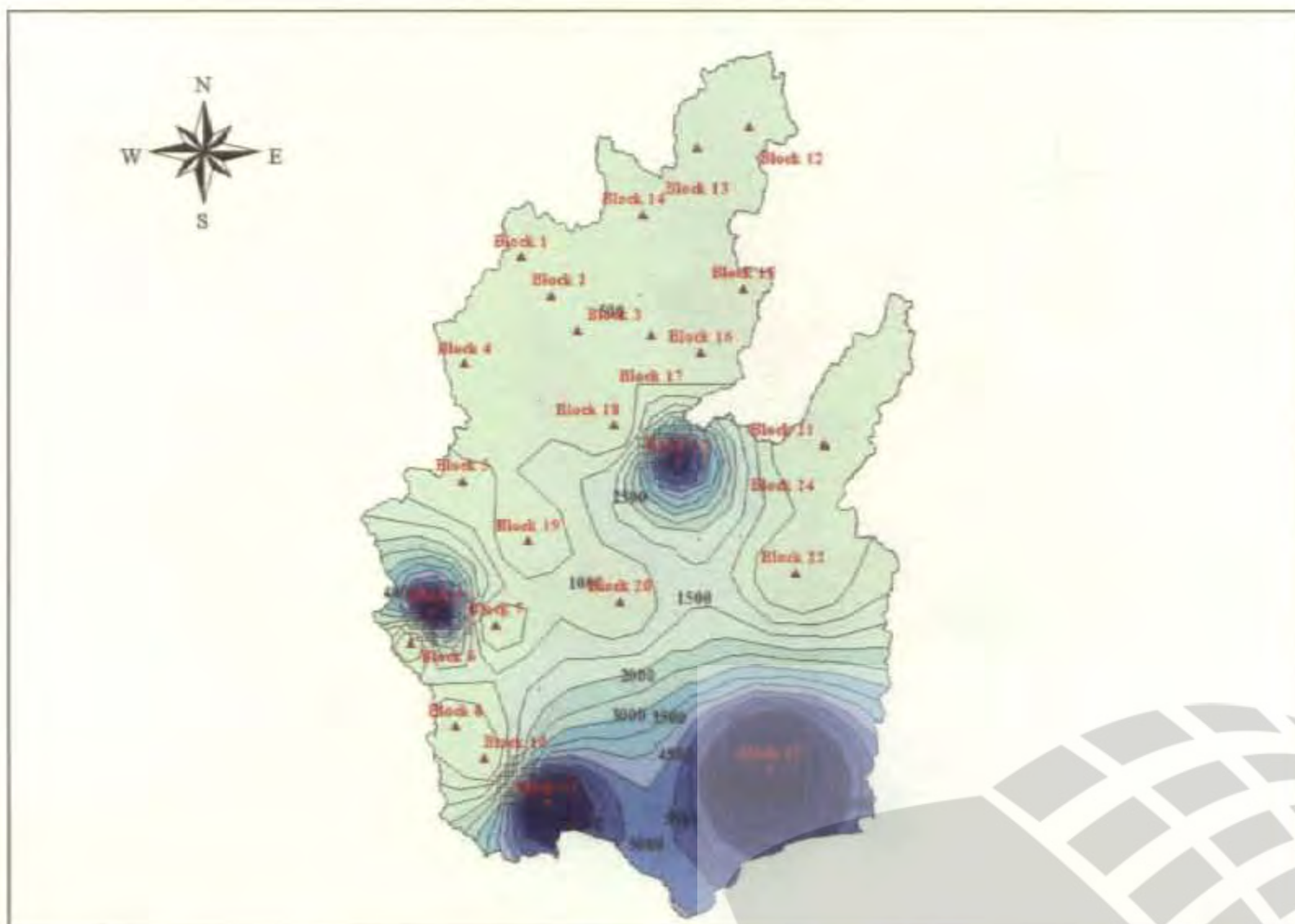

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๔๐ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

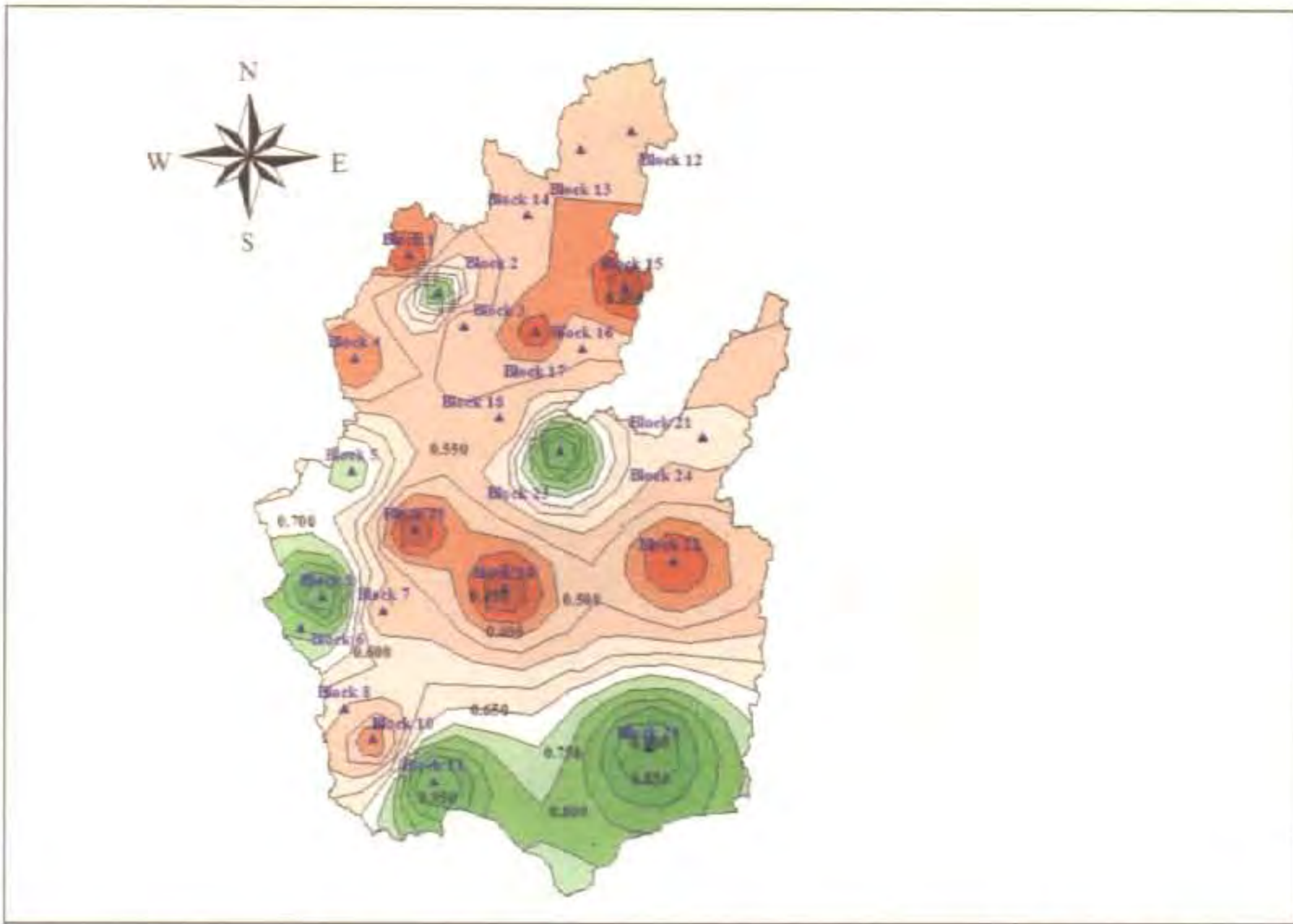

รูปที่ ฉ.๑๔๑ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

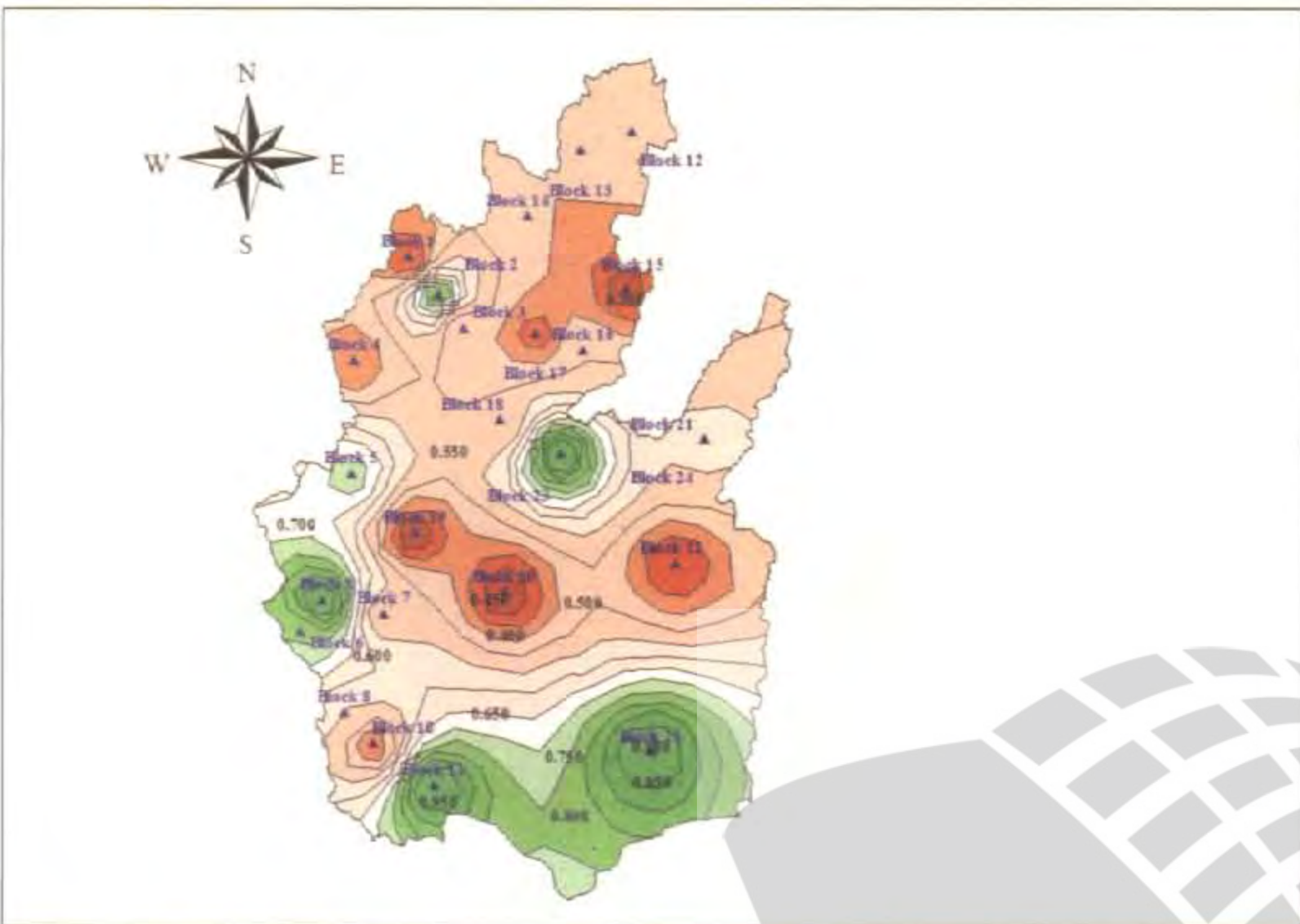

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๔๒ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของป็น้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

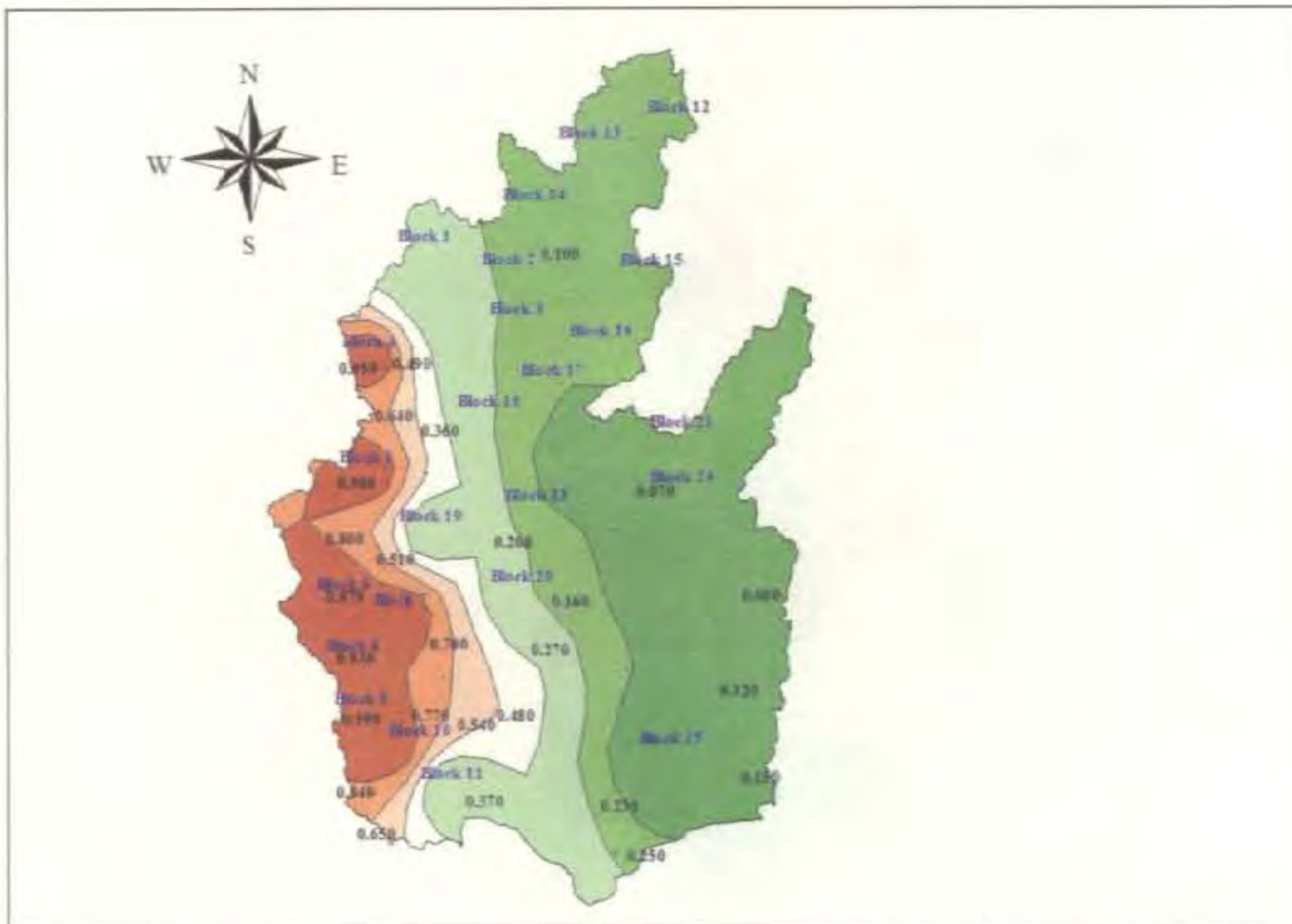

รูปที่ ฉ.๑๔๓ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของป็น้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

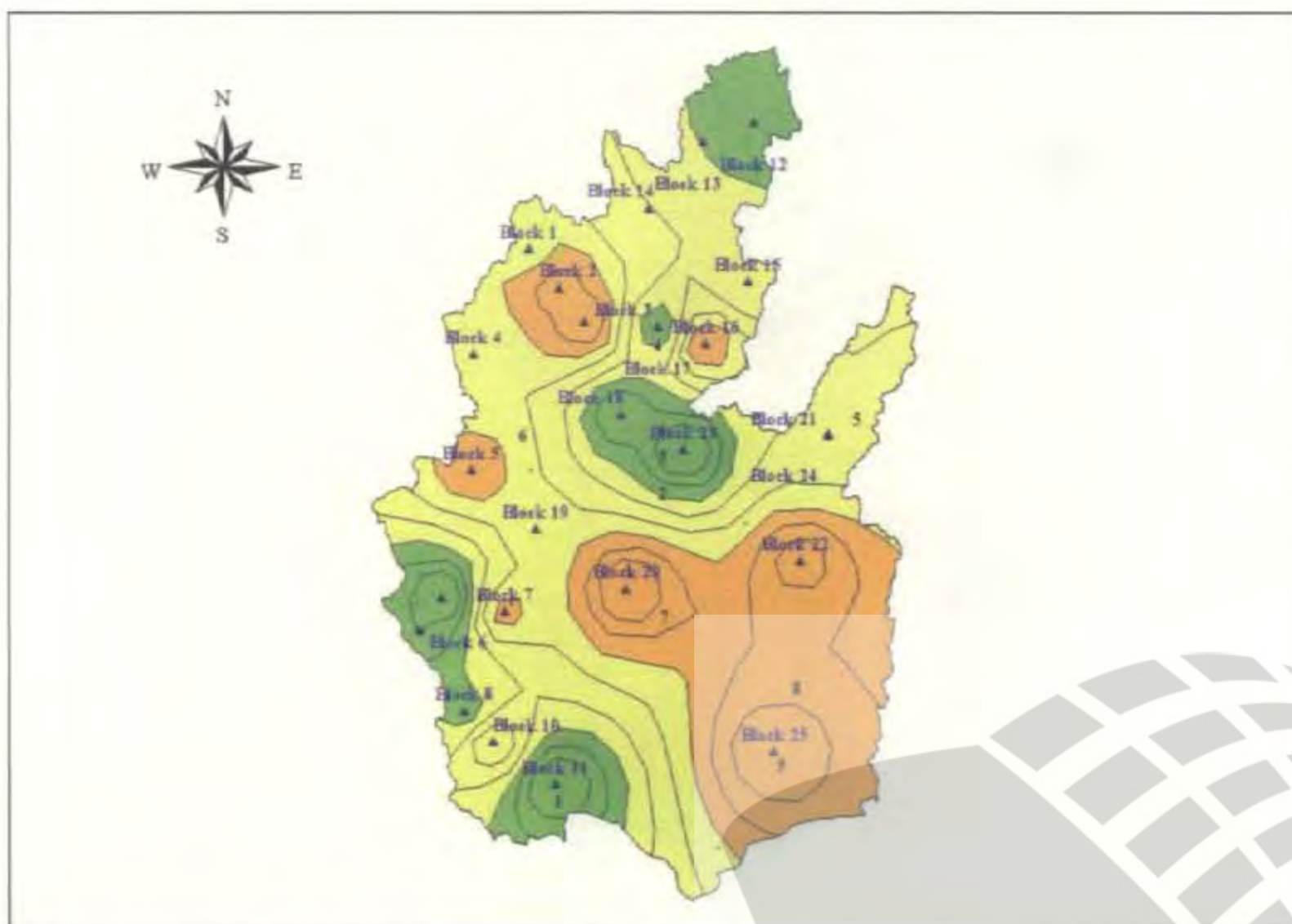

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๔๔ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

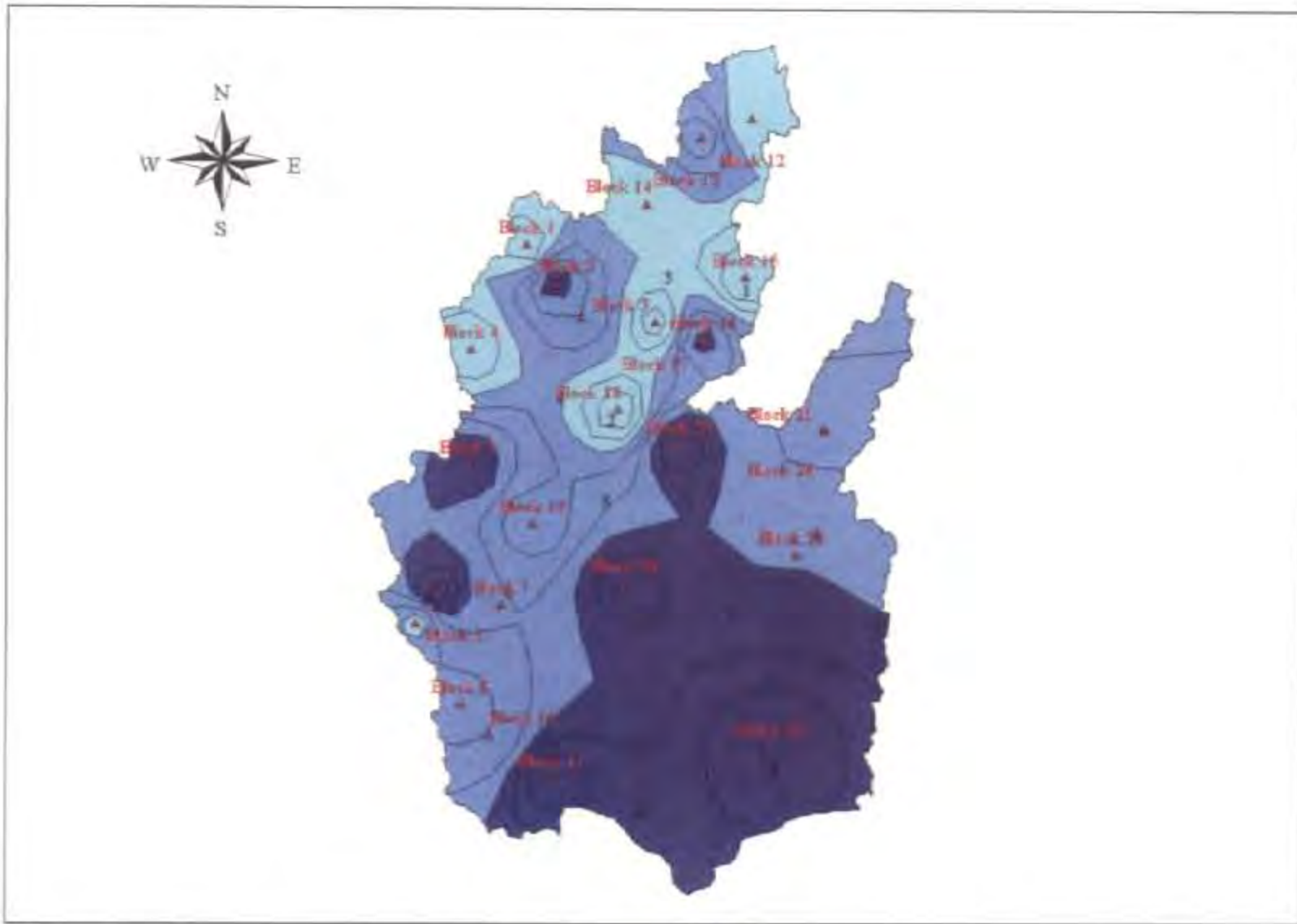

รูปที่ ฉ.๑๔๕ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

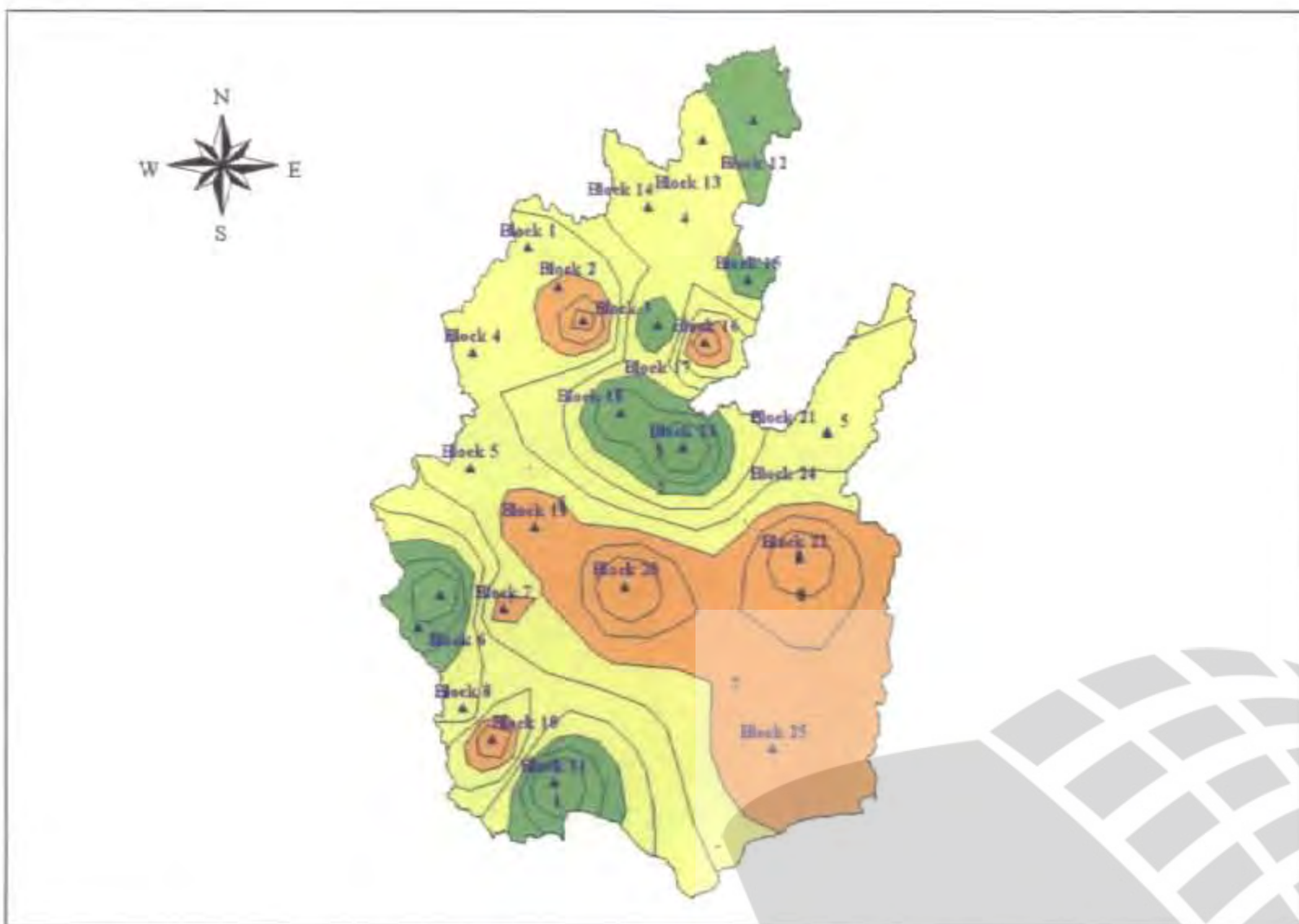

LIRT

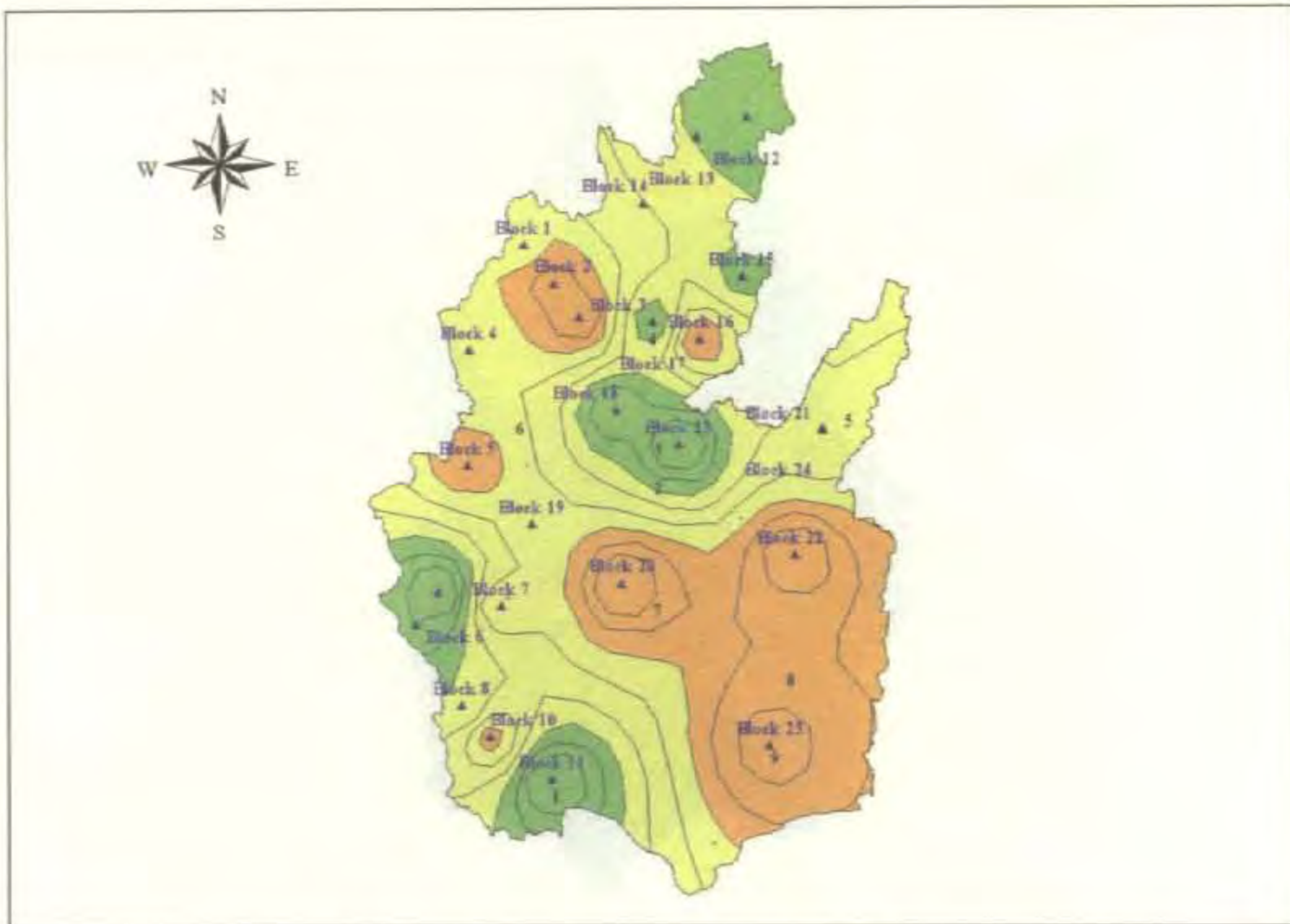
Legislative Institutional Repository of Thailand

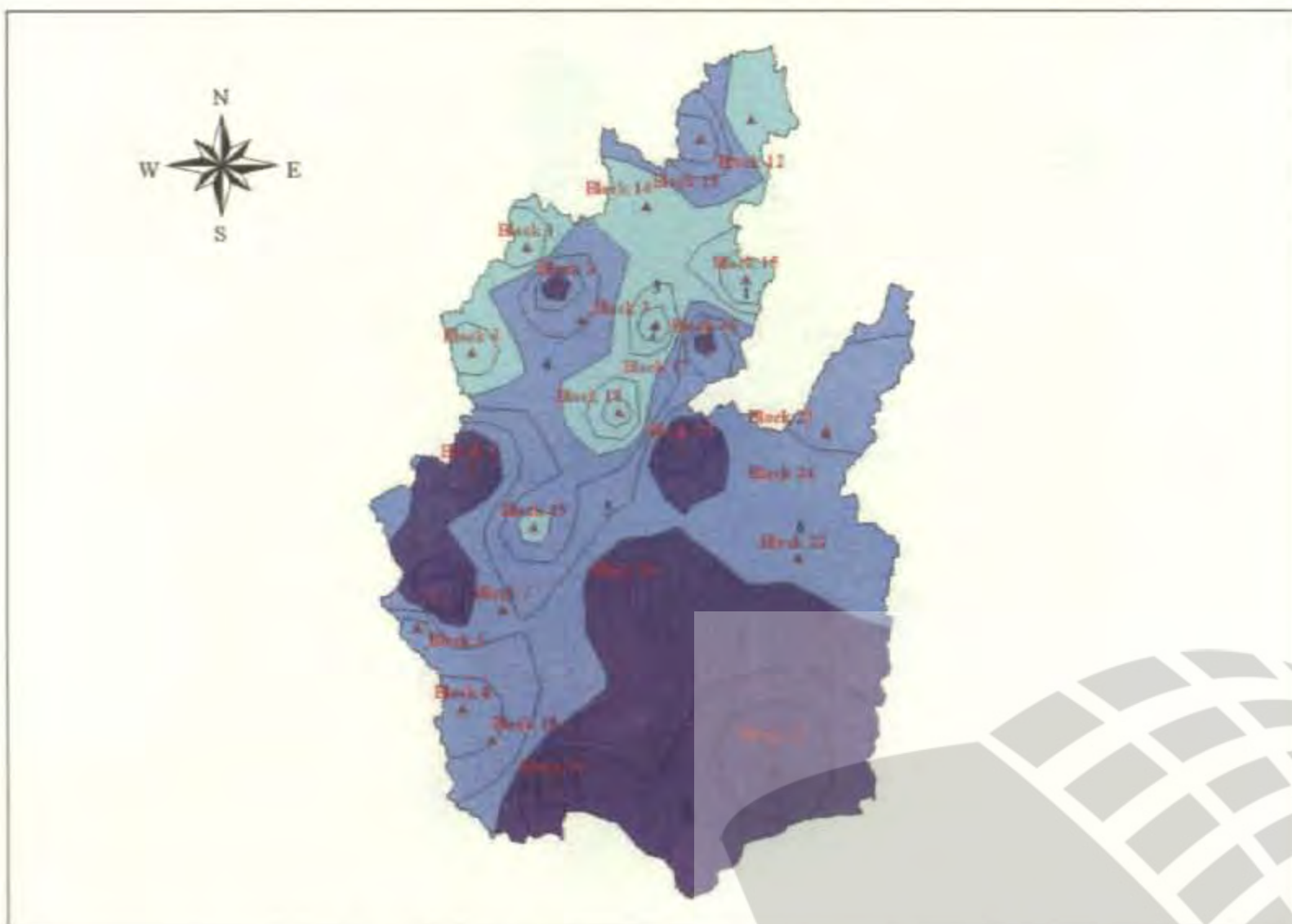
รูปที่ ฉ.๑๔๖ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

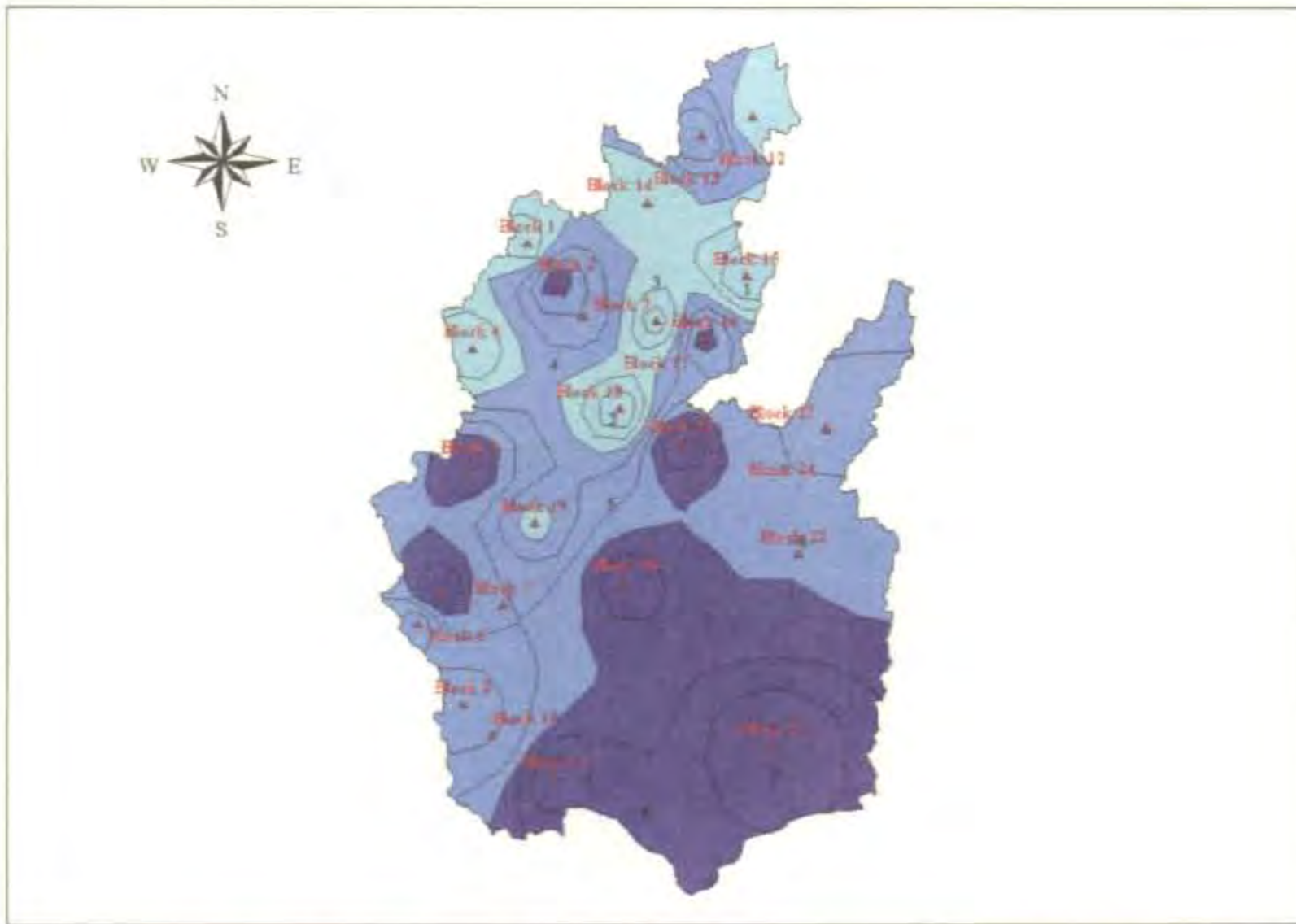
รูปที่ ฉ.๑๔๗ ผลรวมการขาดนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

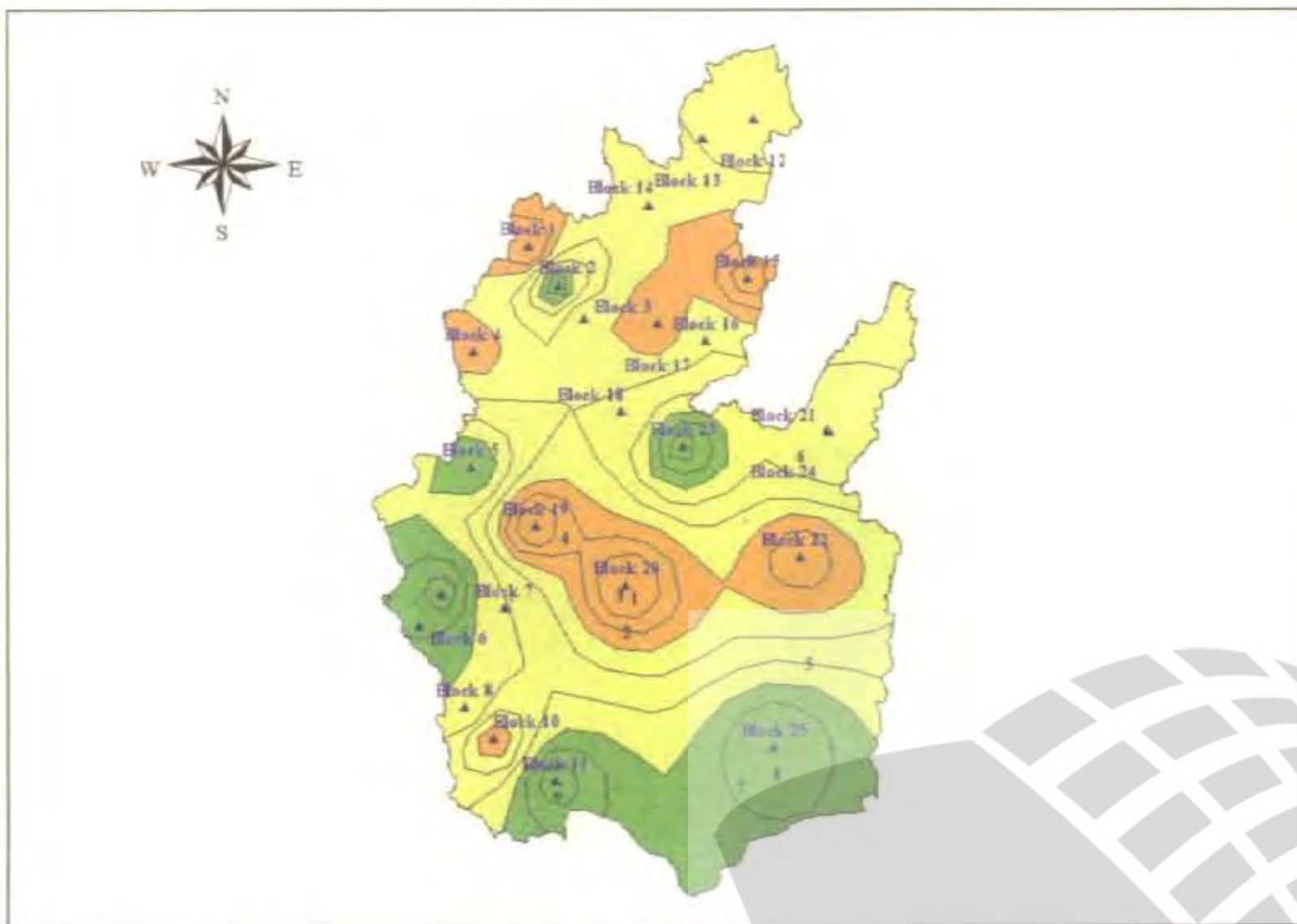
รูปที่ ฉ.๑๔๘ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

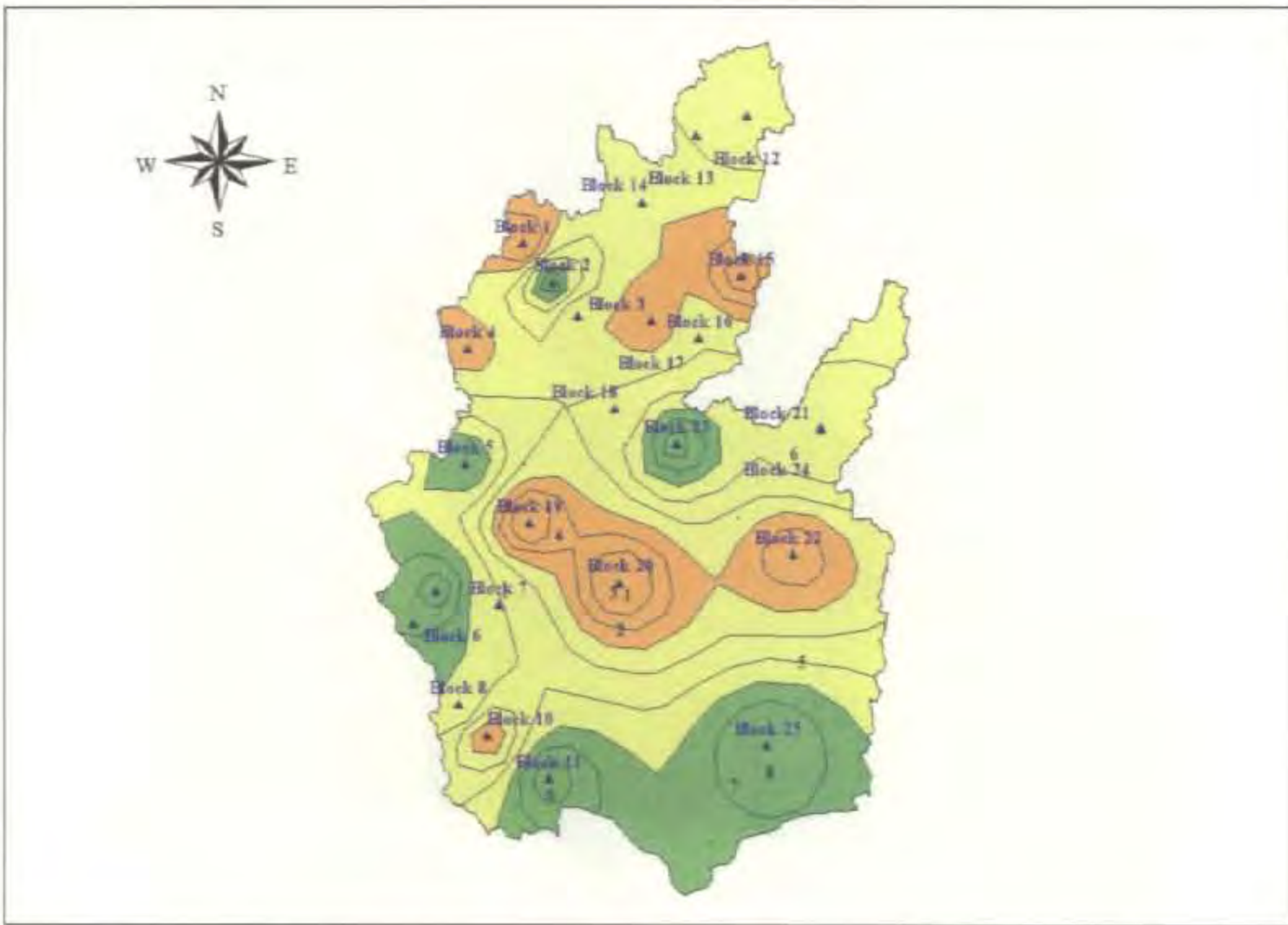
รูปที่ ฉ.๑๔๙ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

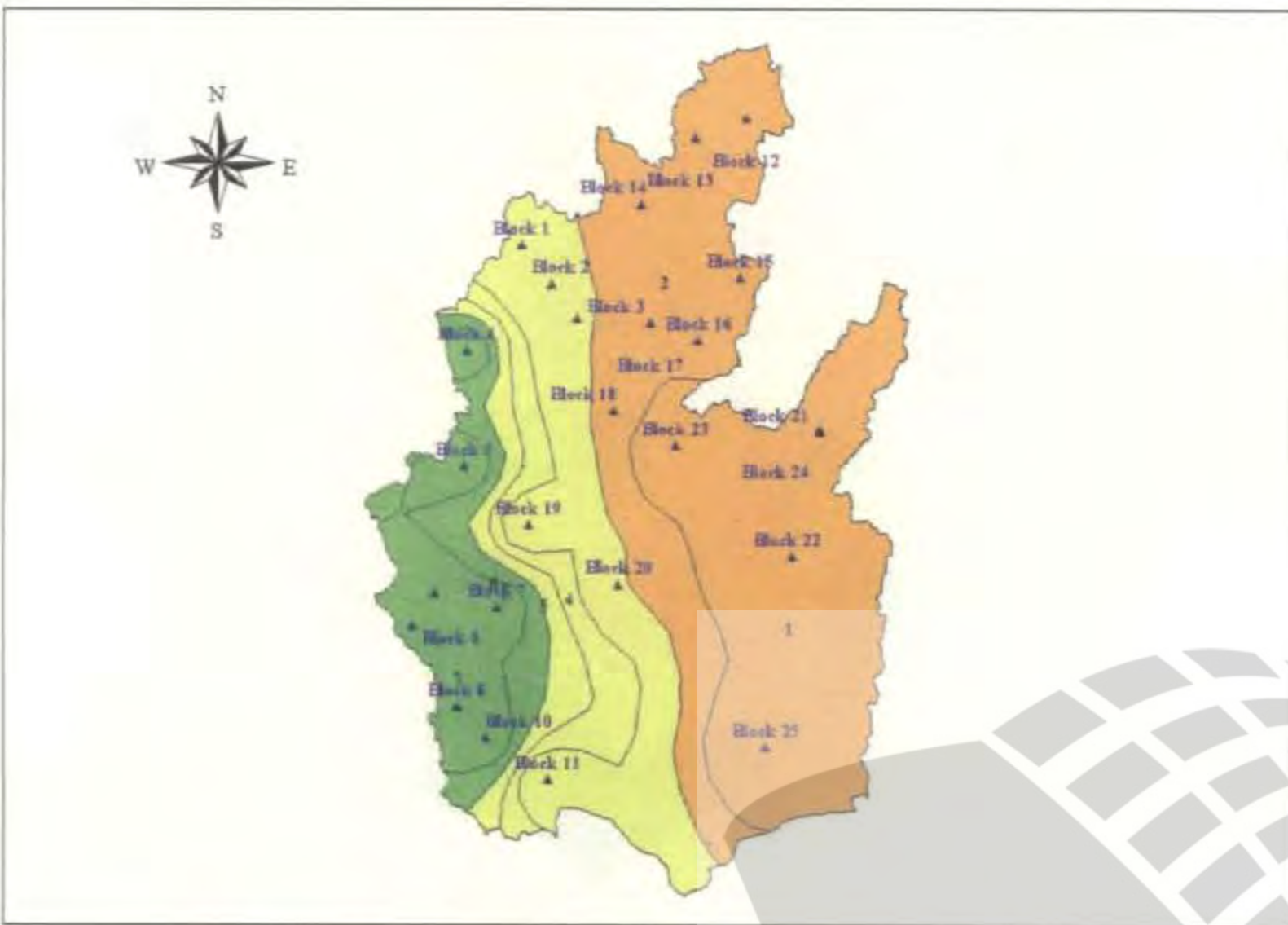
รูปที่ ฉ.๑๕๐ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๕๑ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรนํ้า (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าภาคเหนือตอนล่าง

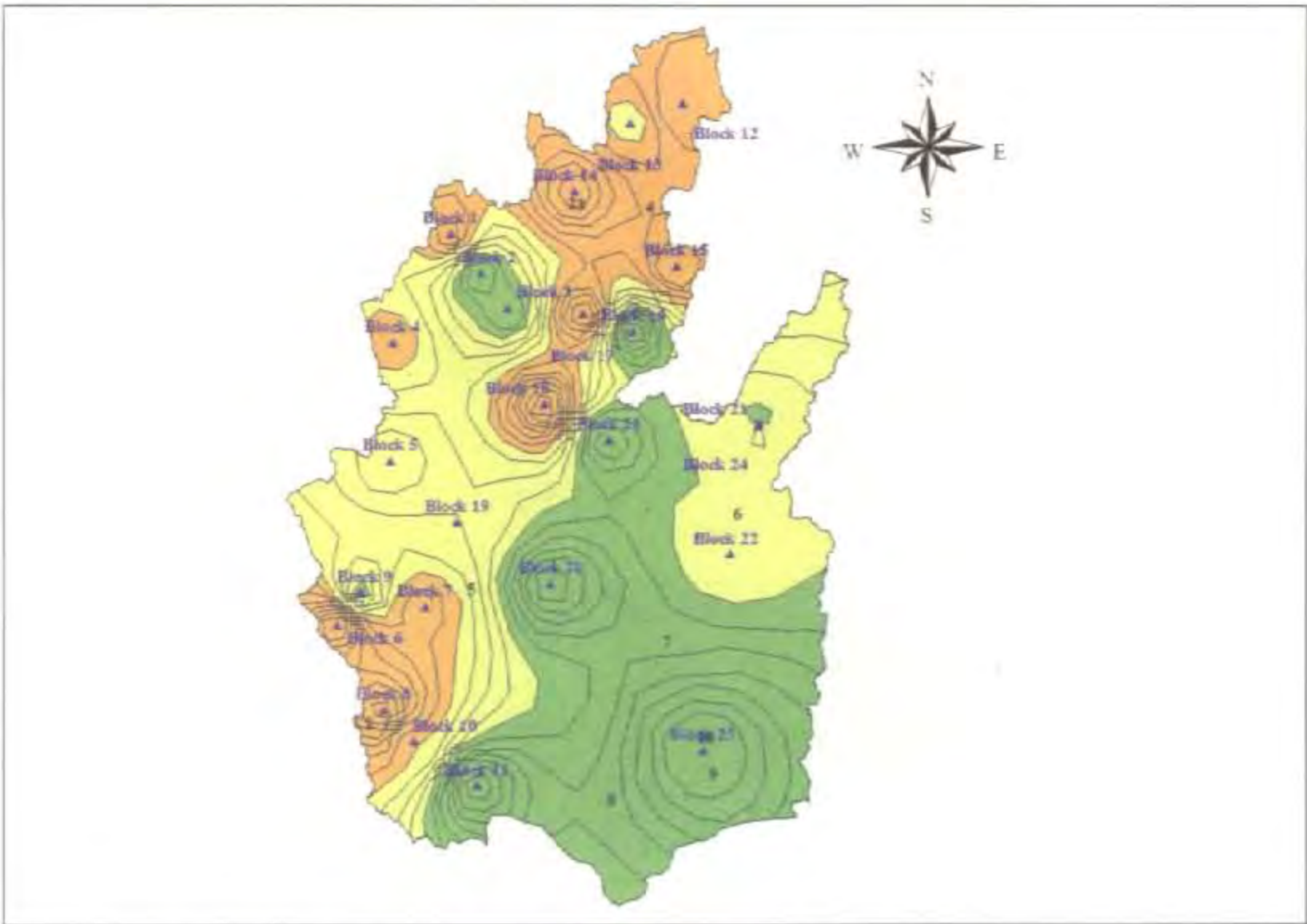

รูปที่ ฉ.๑๕๒ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

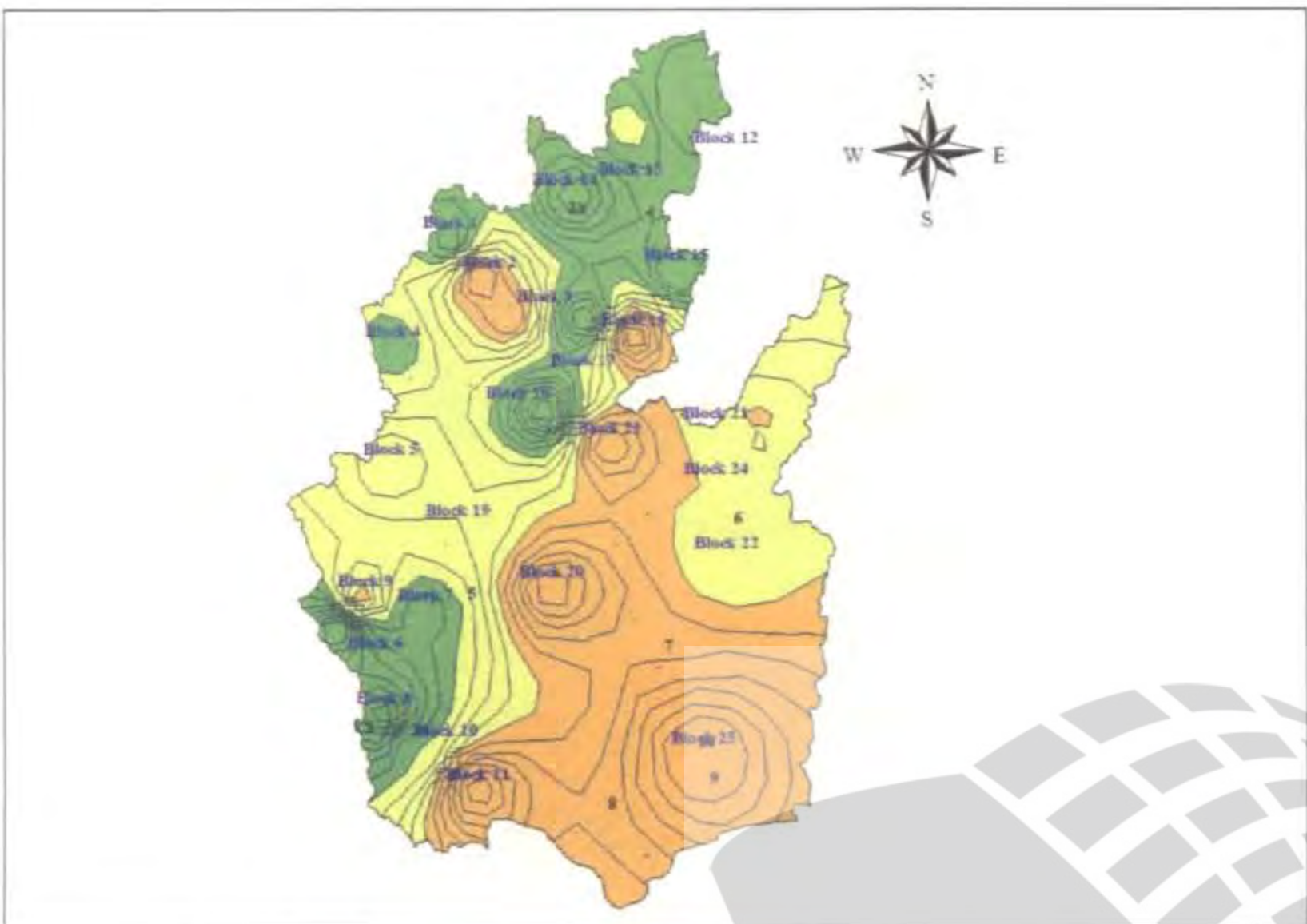

รูปที่ ฉ.๑๕๓ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

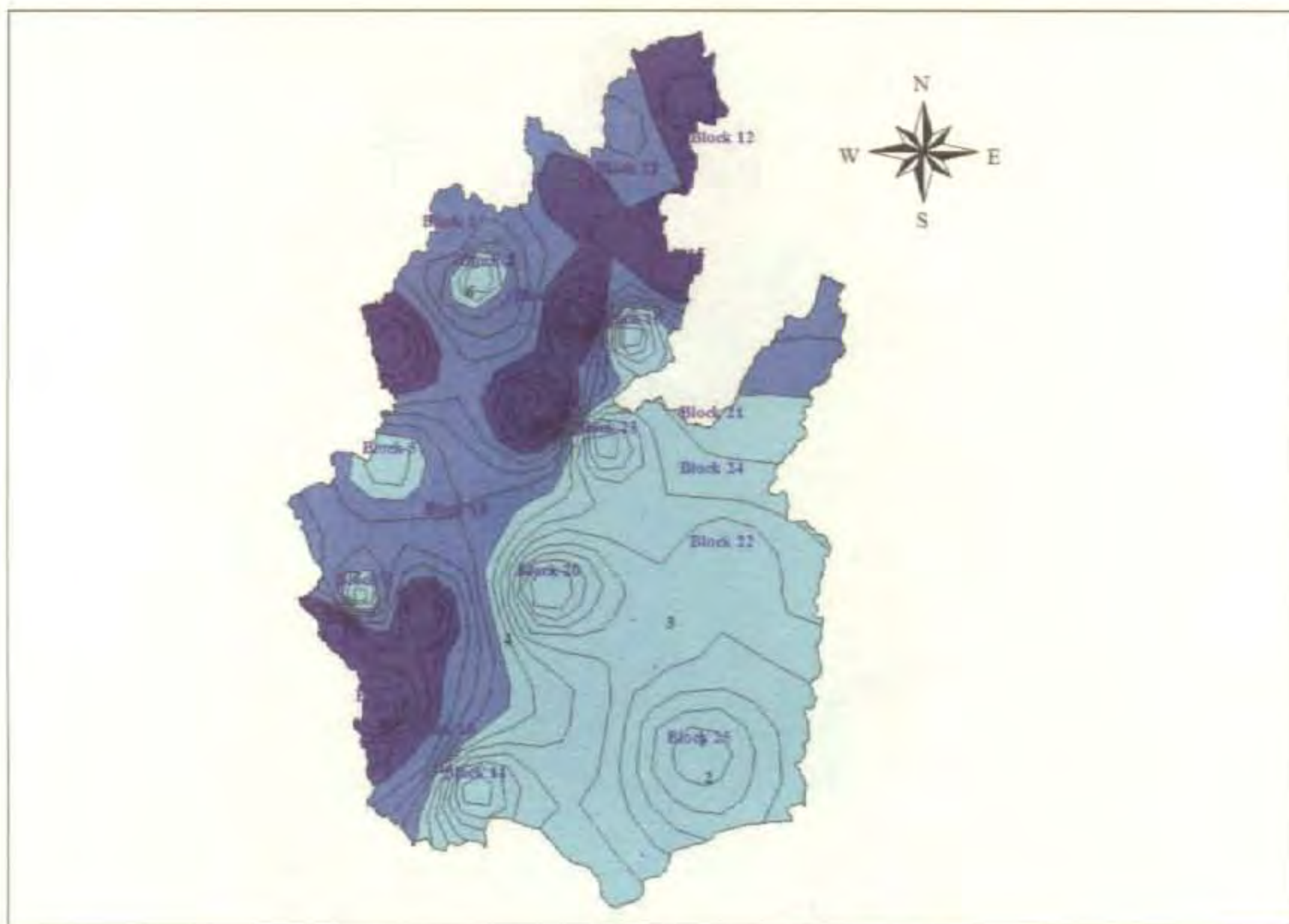
รูปที่ ฉ.๑๕๔ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

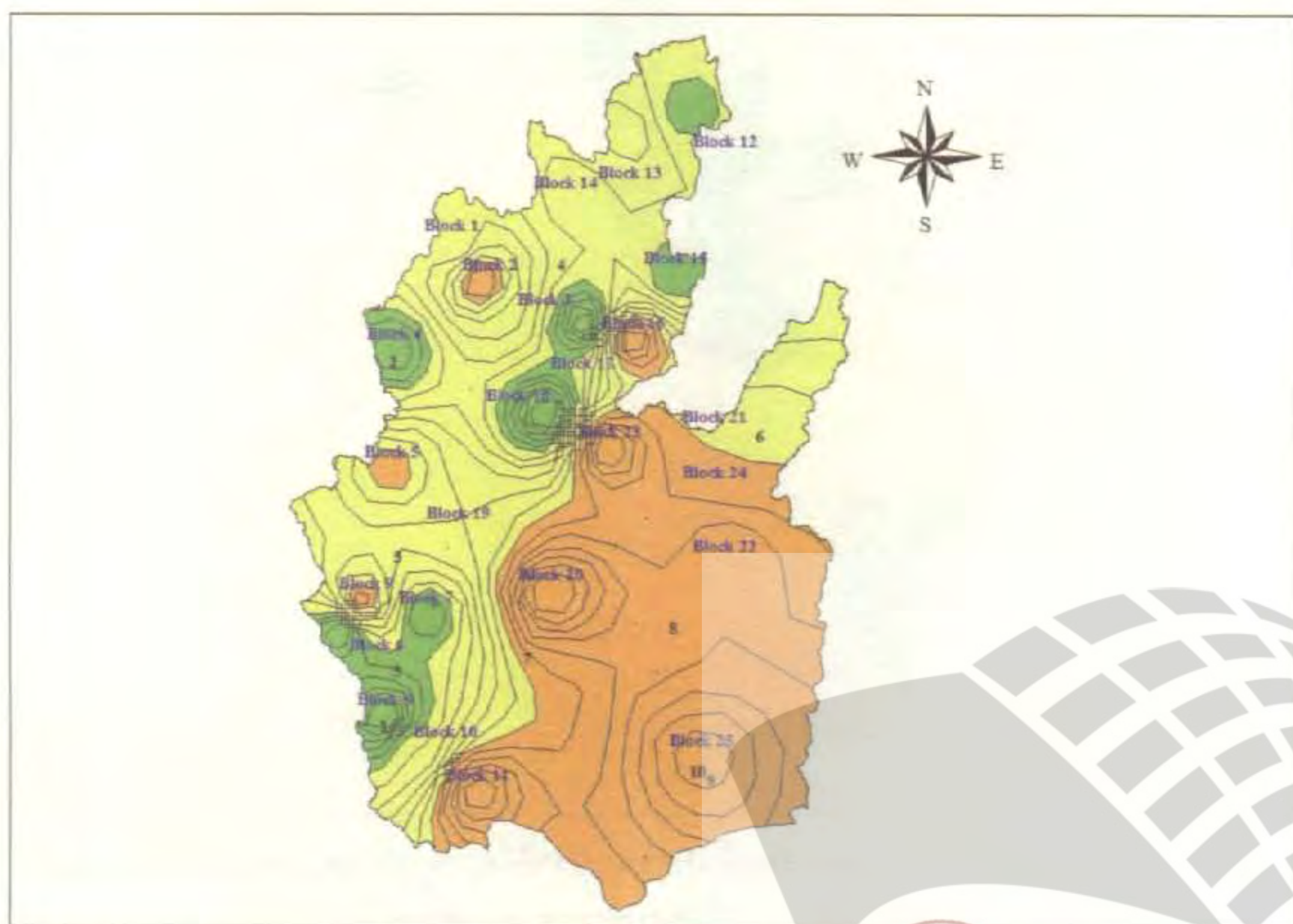
รูปที่ ฉ.๑๕๕ สัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่การเกษตรที่มีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก
ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

LIRT

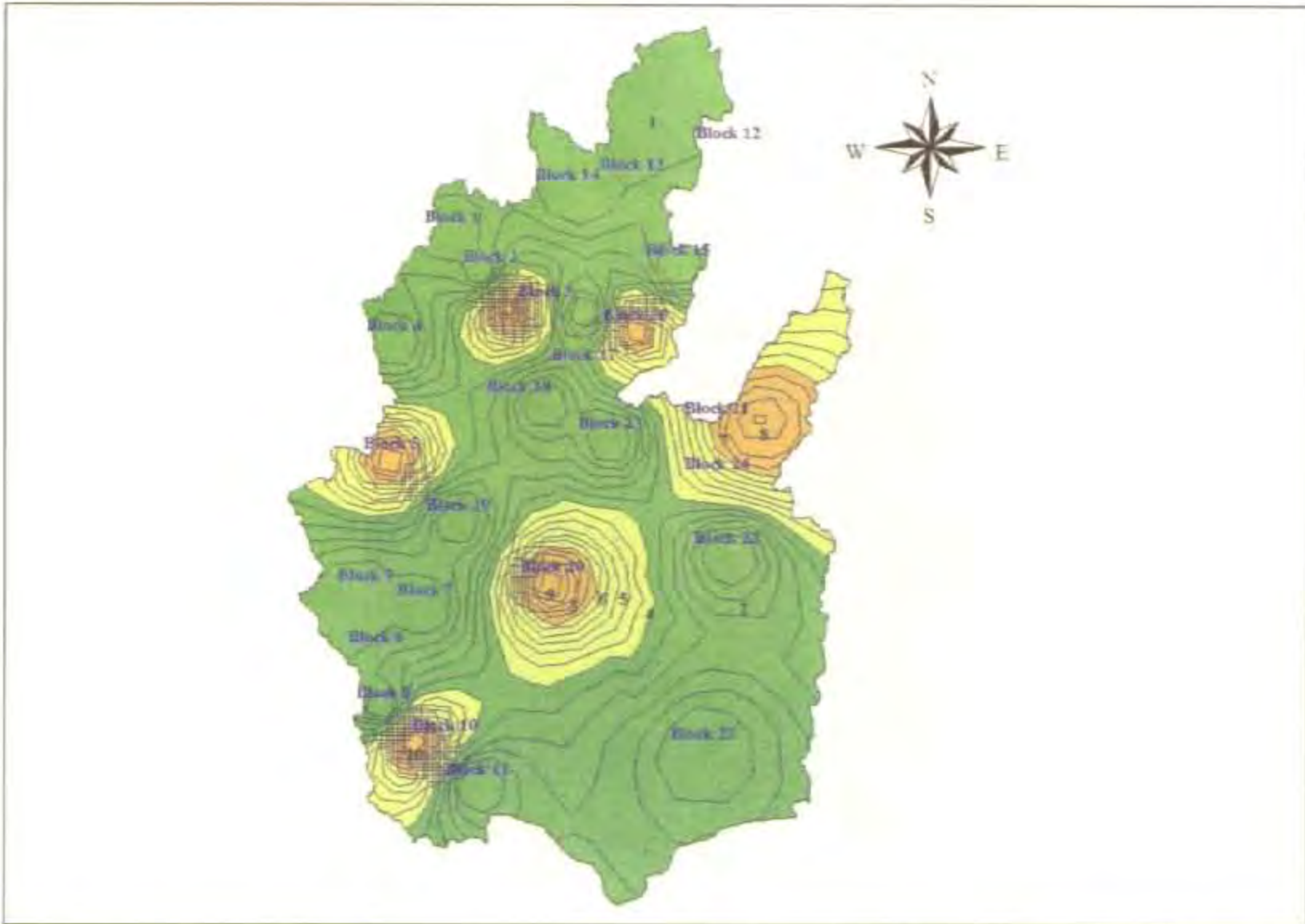
รูปที่ ฉ.๑๕๖ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสมทุกภัยต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

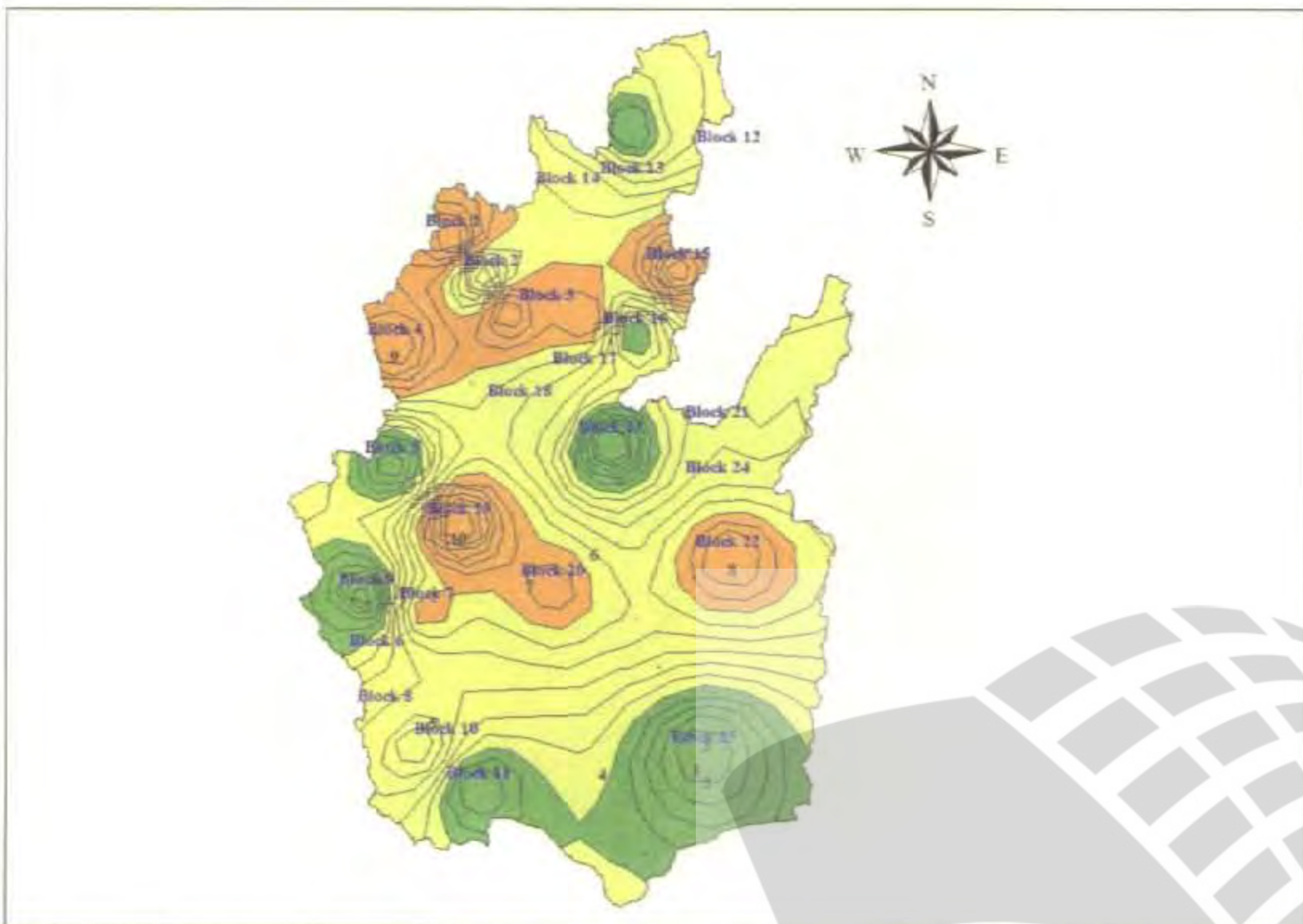
รูปที่ ฉ.๑๕๗ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสมภัยแล้งต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

LIRT

รูปที่ ฉ.๑๕๘ สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๕๙ สัดส่วนปริมาณความต้องการในทุกกิจกรรมในช่วงฤดูแล้งต่อปริมาณความจุใช้งานของอ่างเก็บน้ำในปัจจุบันในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

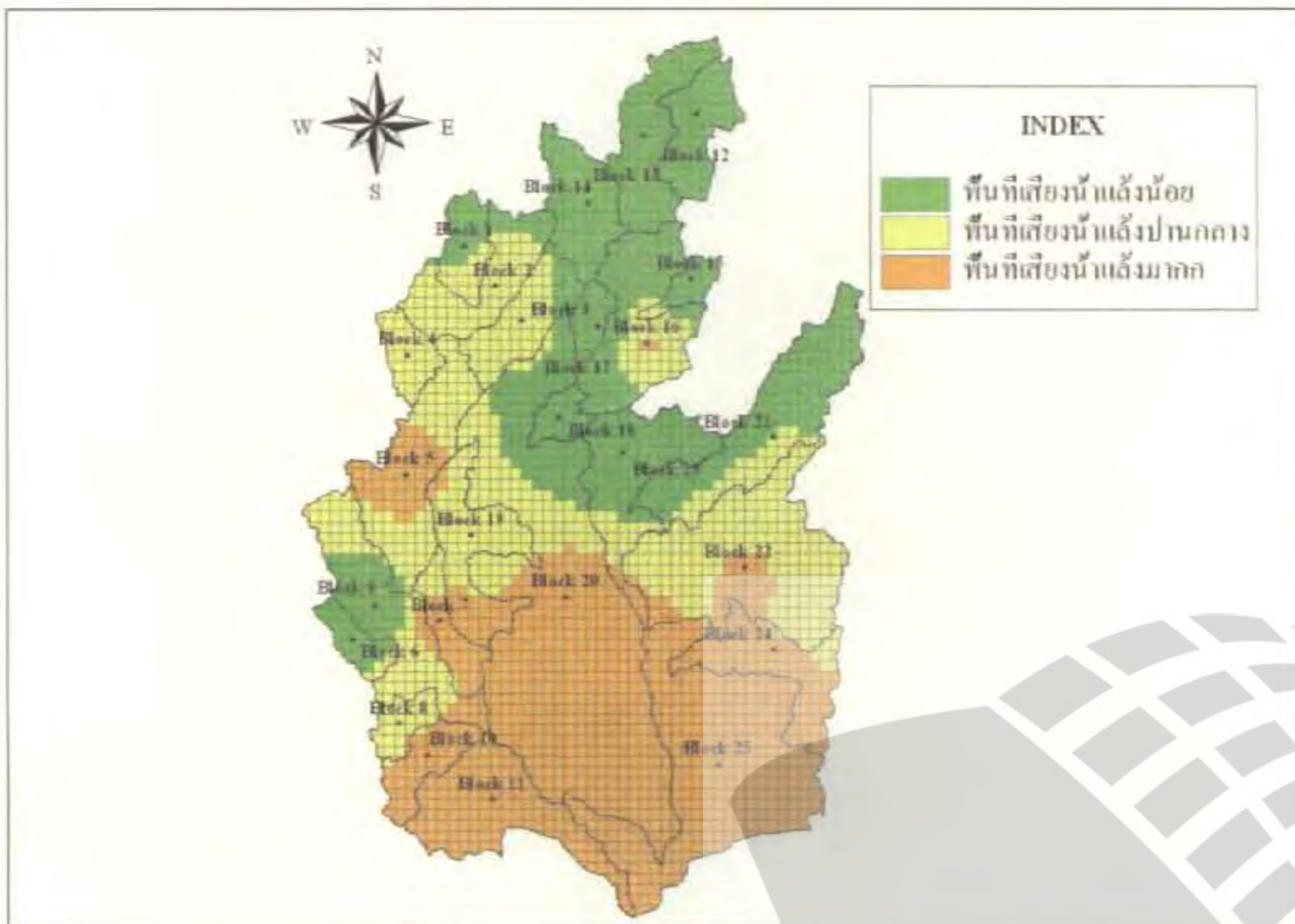

LIRT

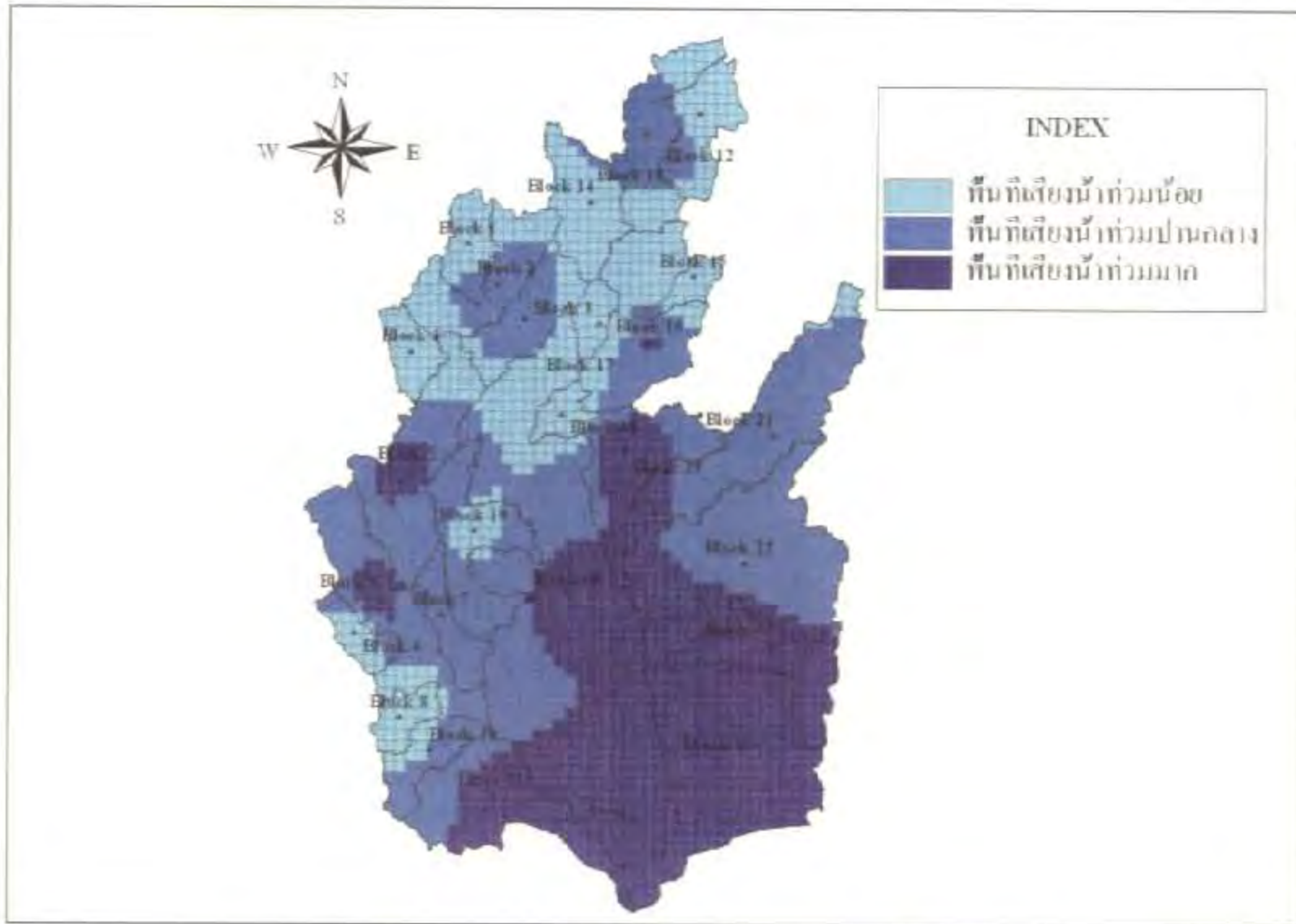
Legislative Institutional Repository of Thailand

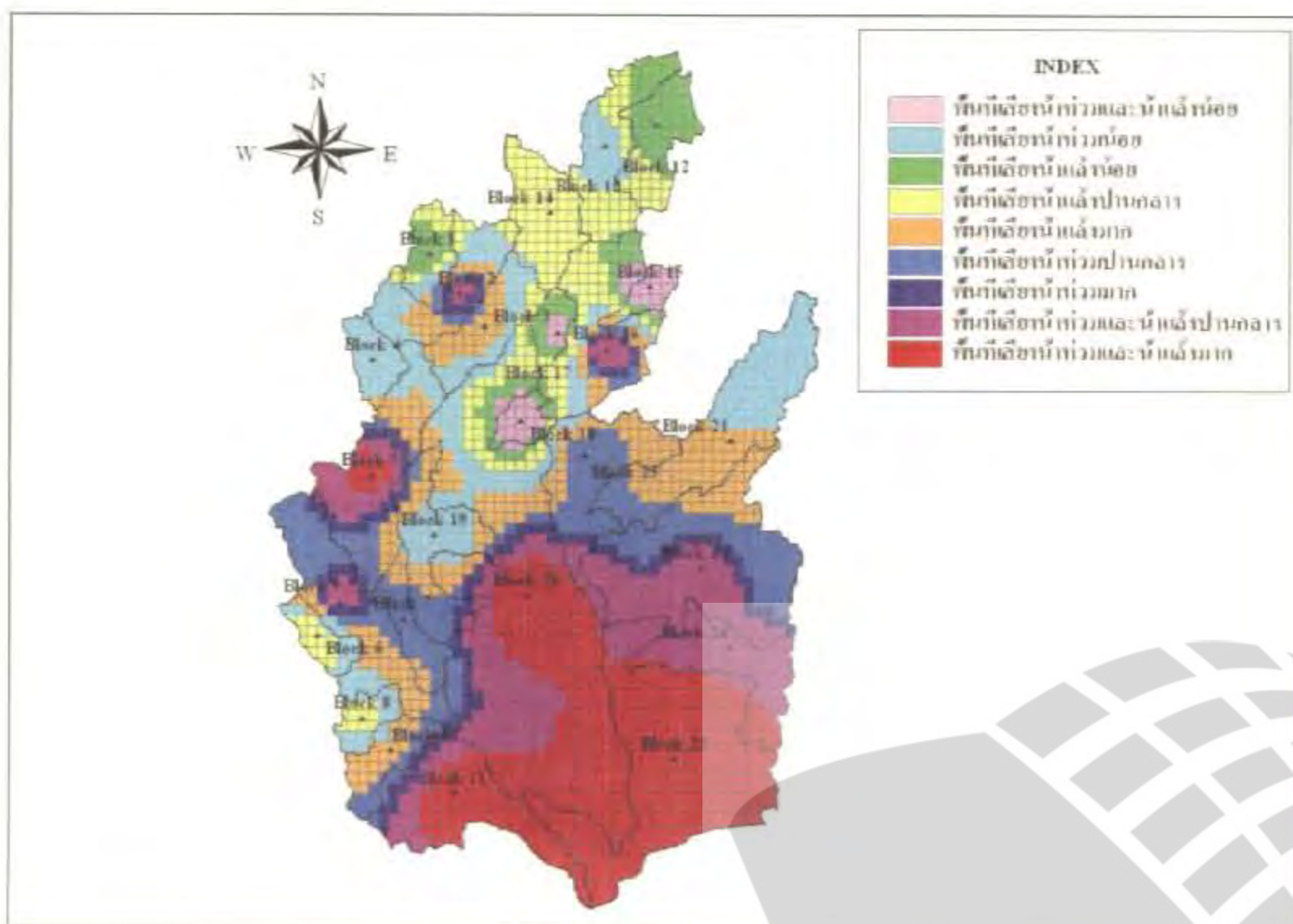
รูปที่ ฉ.๑๖๐ สัดส่วนปริมาตรความจุใช้งานในปัจจุบันต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๖๑ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๖๒ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

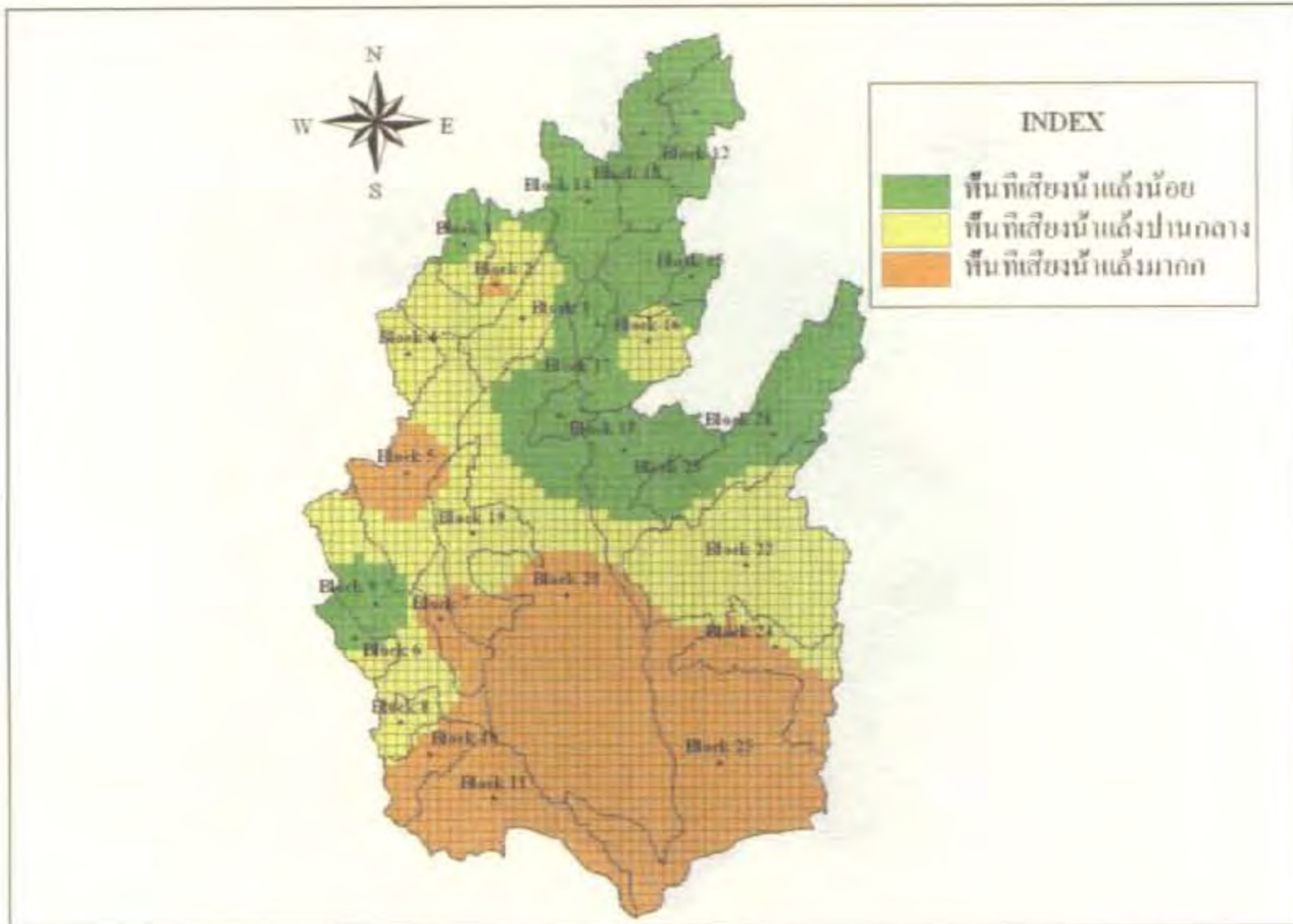

รูปที่ ฉ.๑๖๓ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

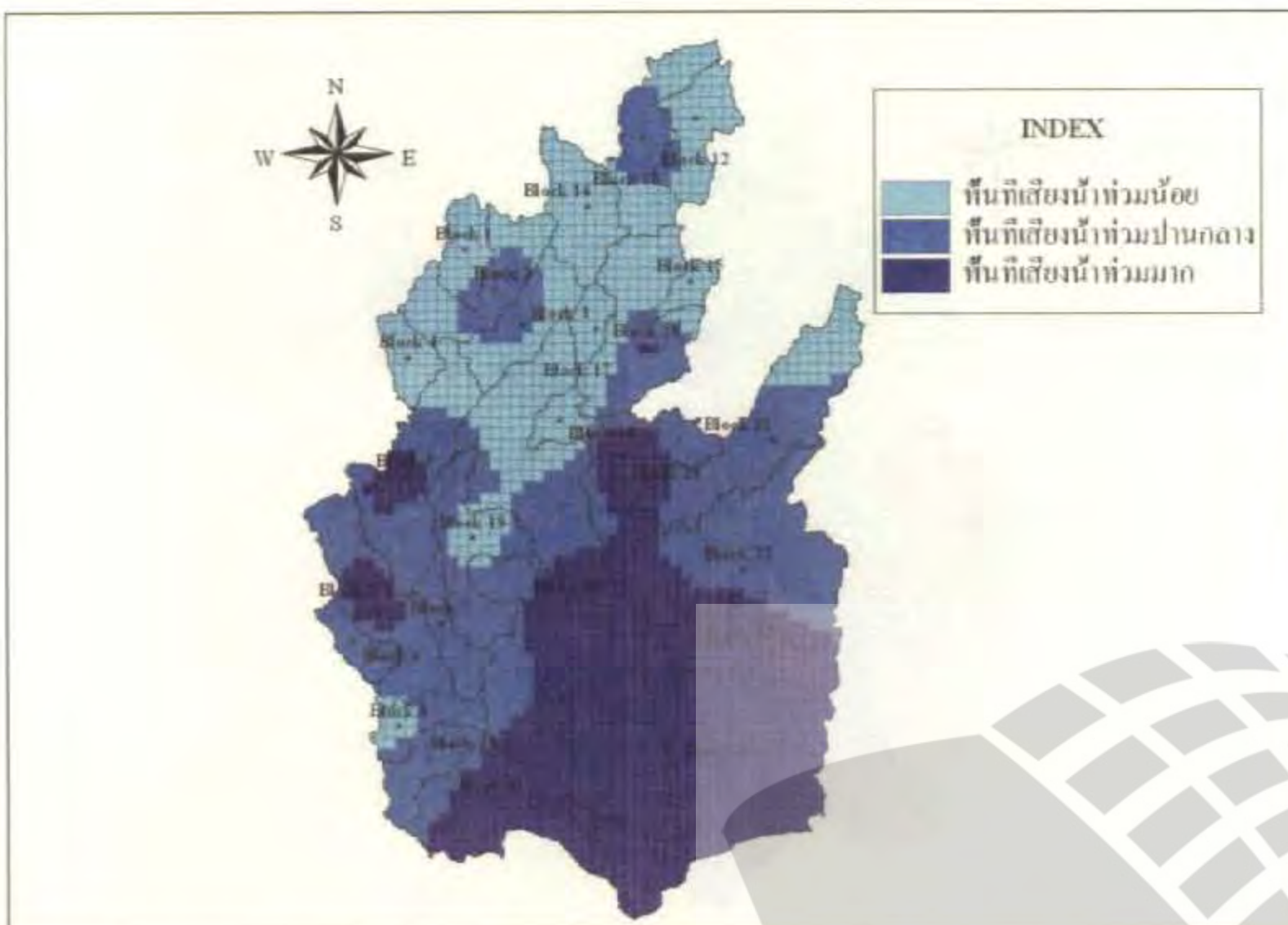

LIRT

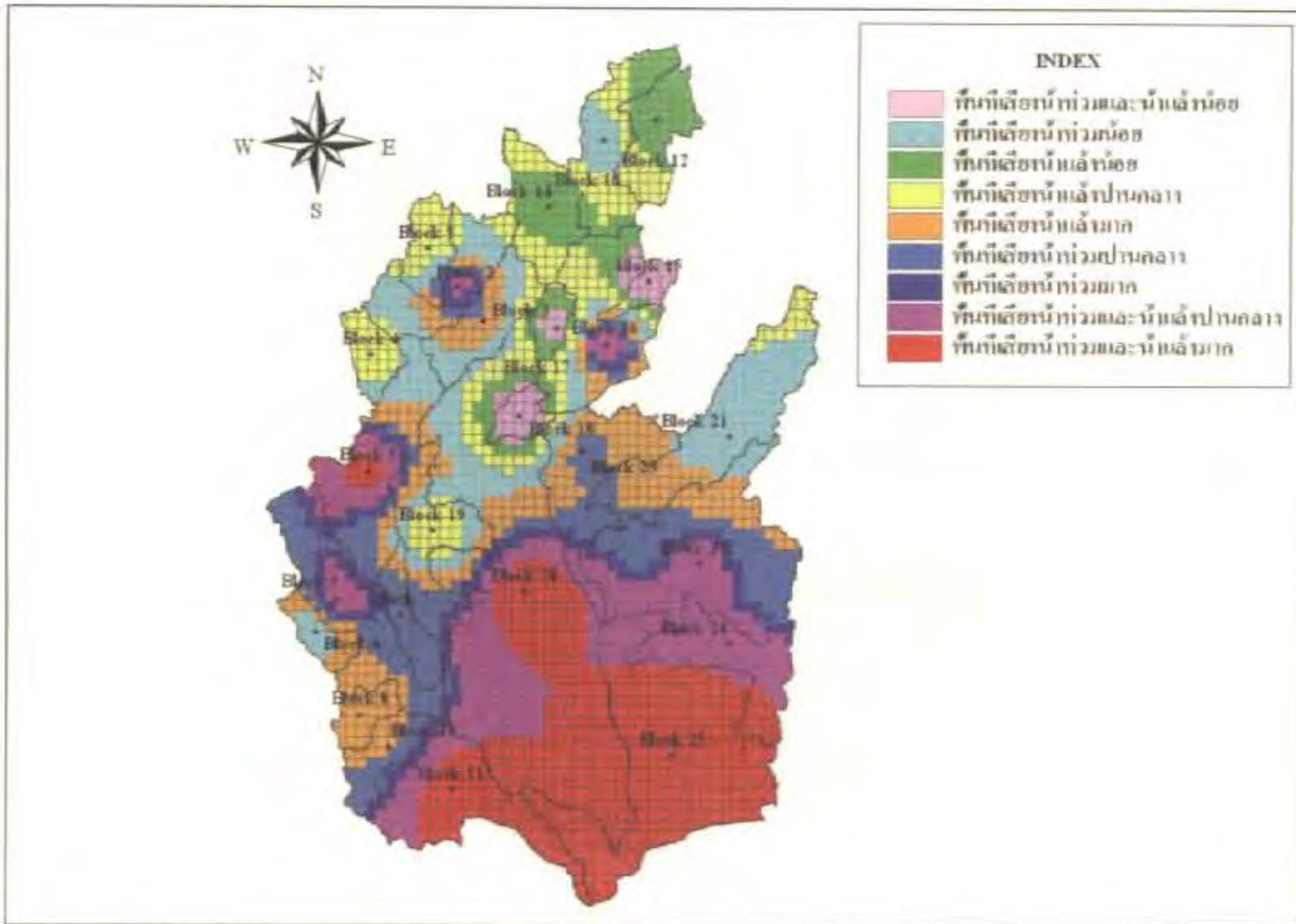
Legislative Institutional Repository of Thailand

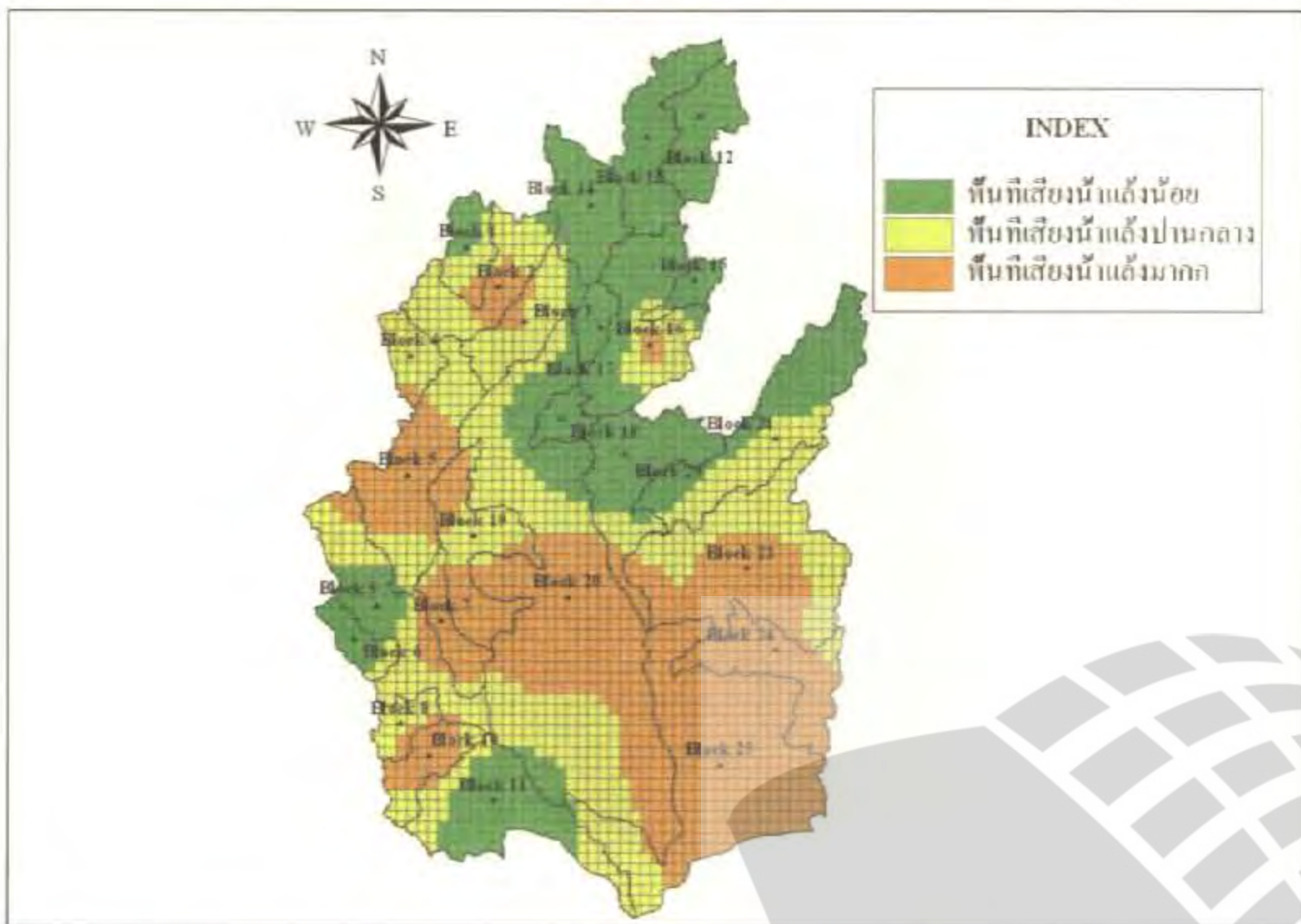
รูปที่ ฉ.๑๖๔ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำเค็มของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๖๕ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๖๖ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

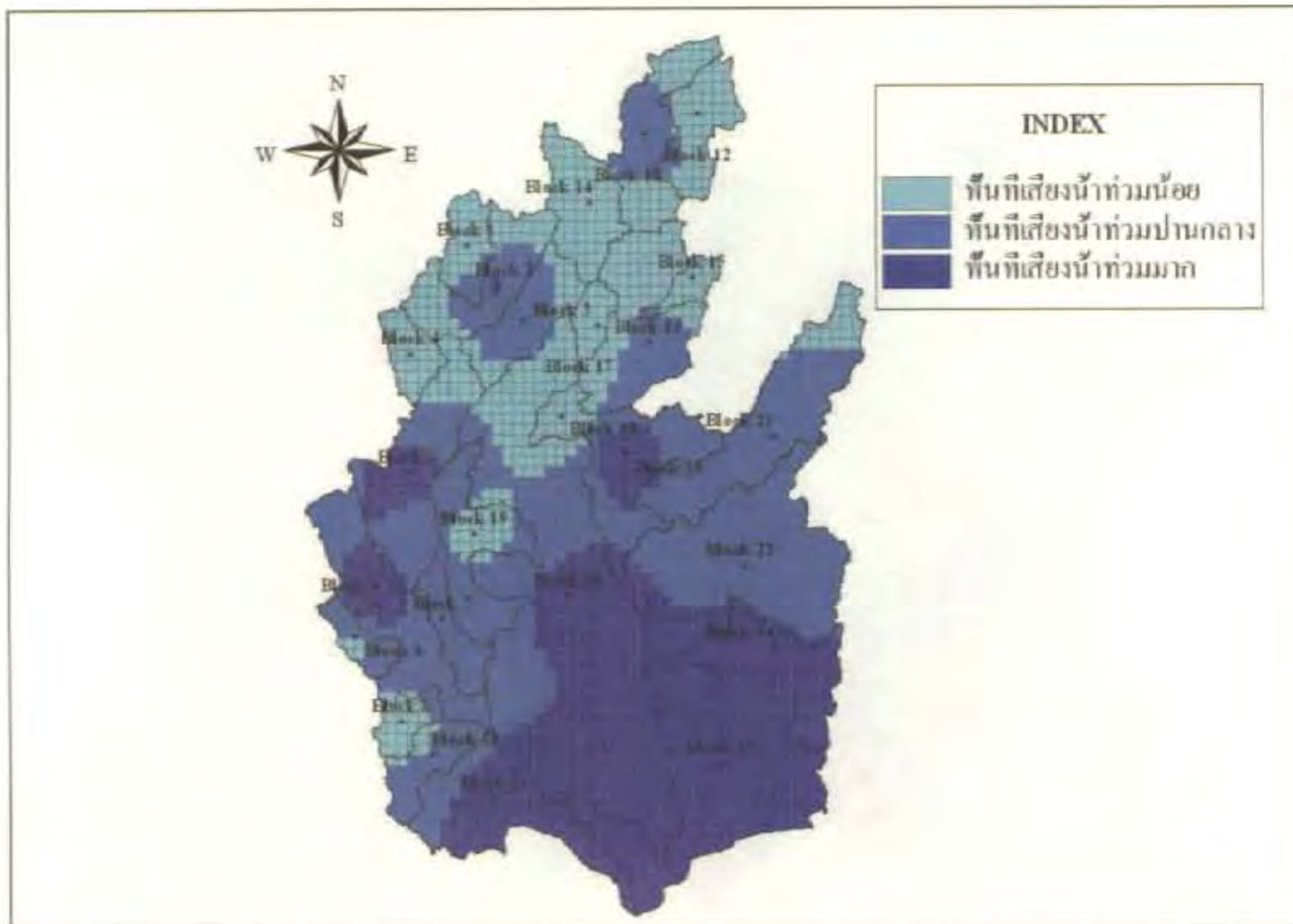

รูปที่ ฉ.๑๖๗ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

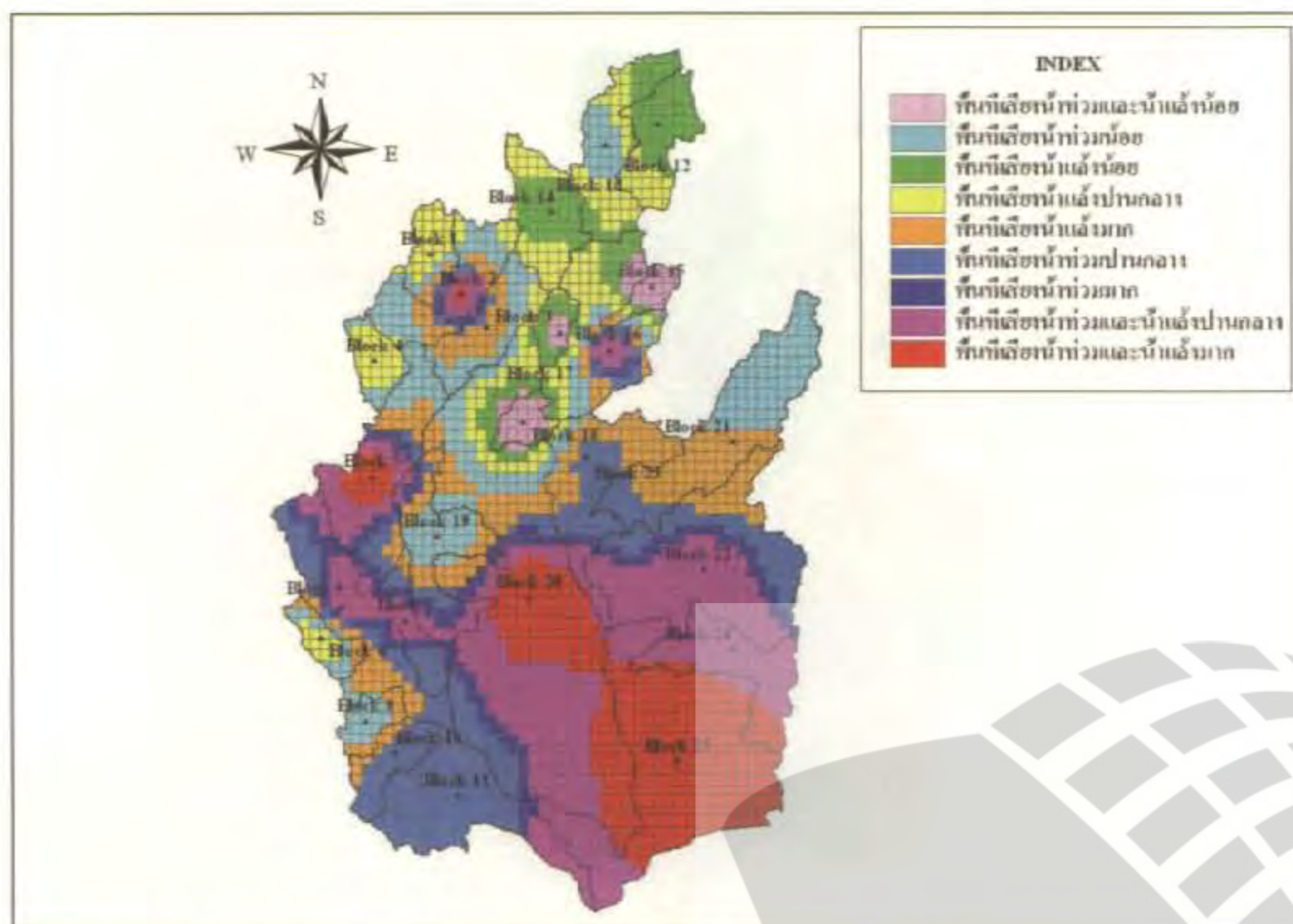

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๖๘ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

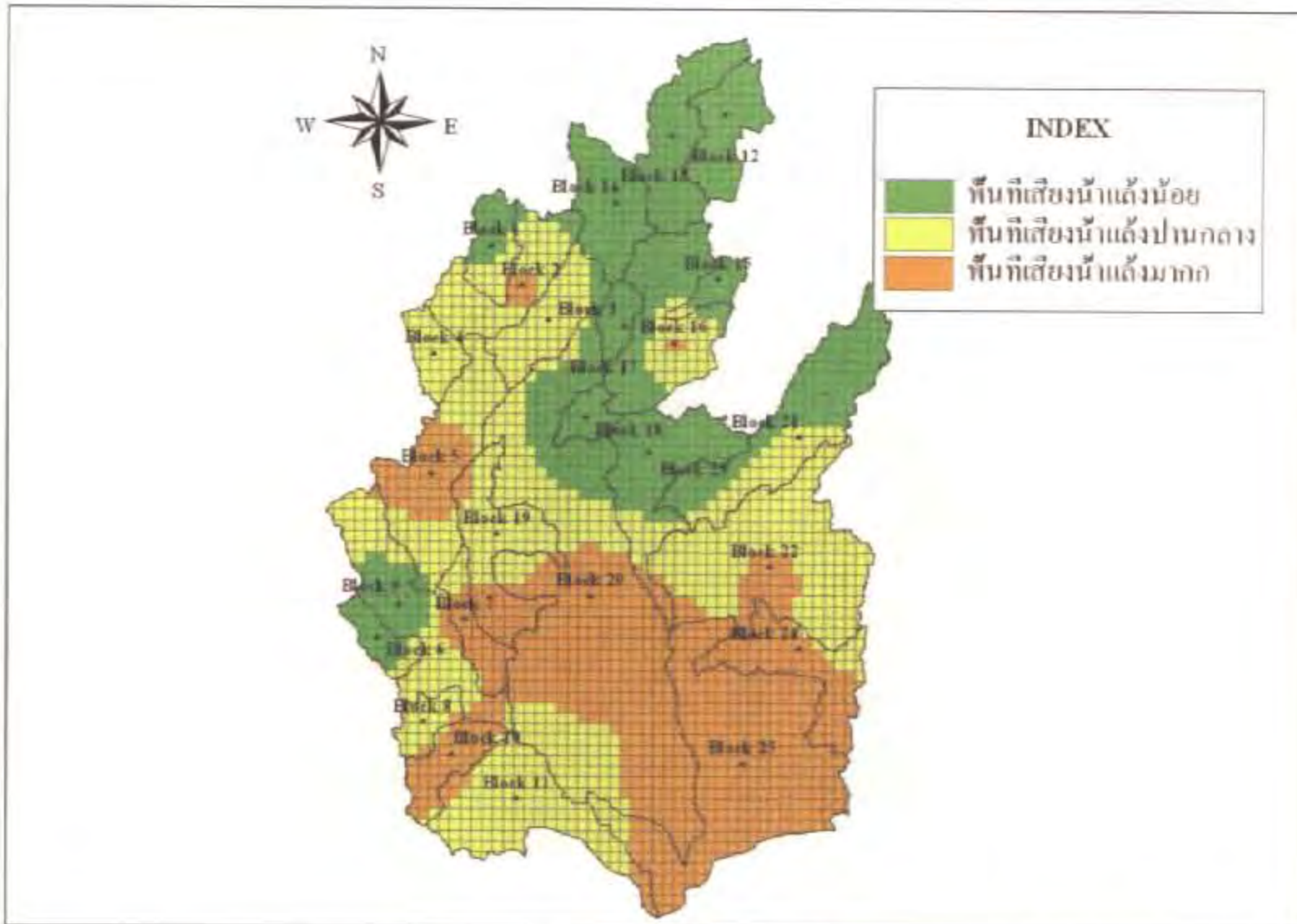

รูปที่ ฉ.๑๖๙ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำล้นในภาพรวมของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

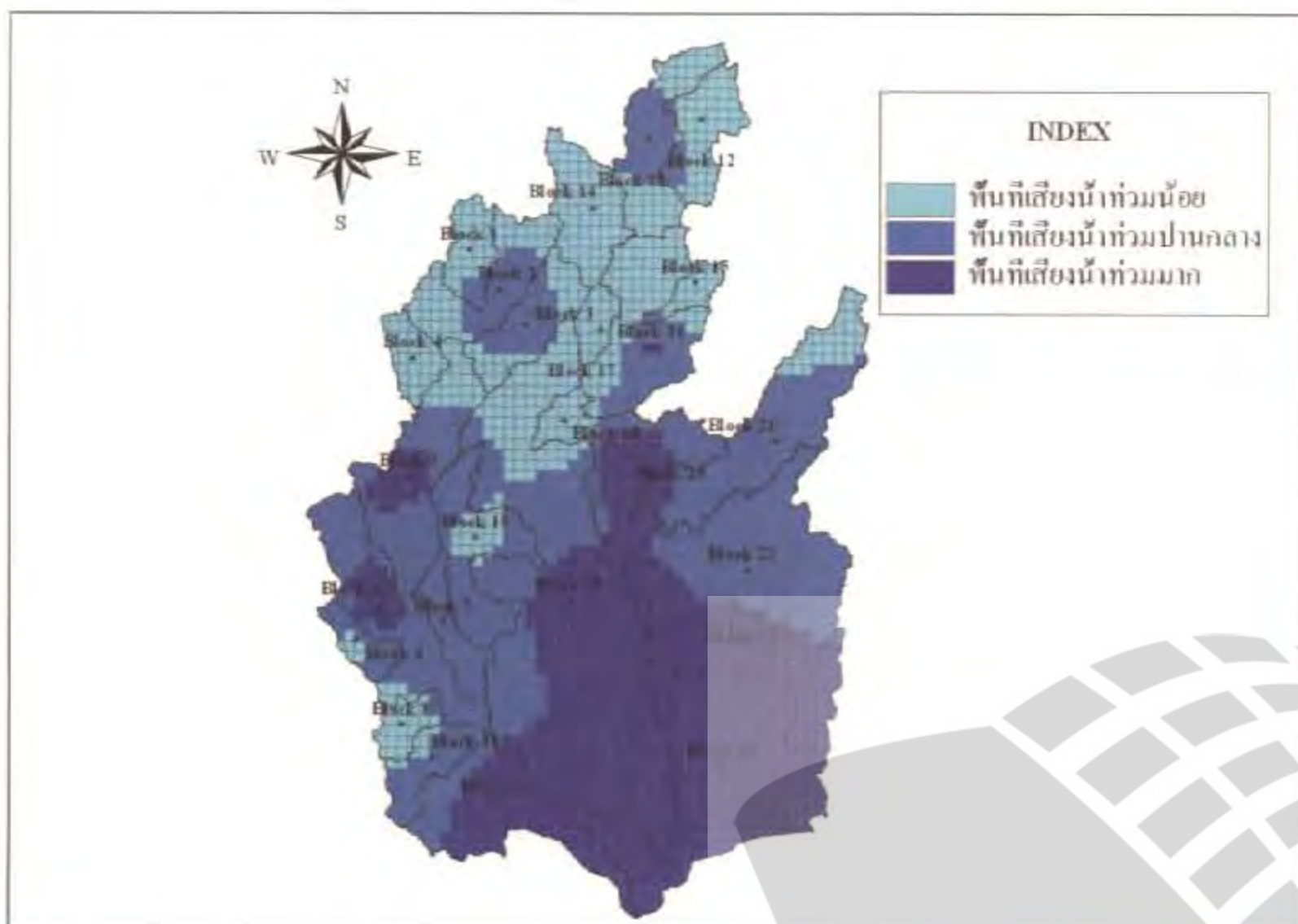

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๗๐ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

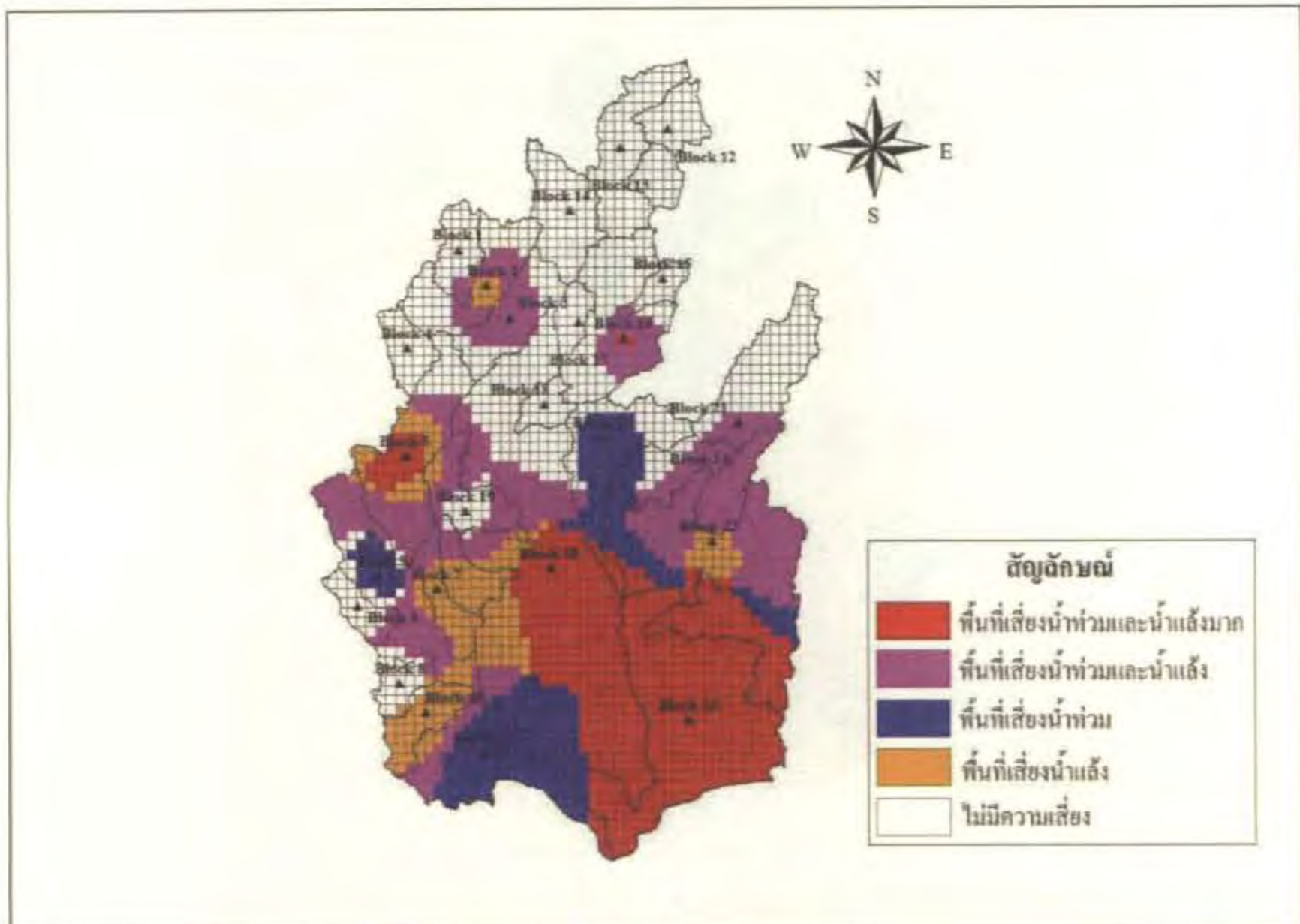

รูปที่ ฉ.๑๗๑ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๗๒ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำภาคเหนือตอนล่าง

ลุ่มน้ำโขง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ลักษณะโดยทั่วไปของพื้นที่

ลุ่มน้ำโขงภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีขอบเขตพิกัดที่ $15^{\circ} 00' - 20^{\circ} 00'$ เหนือ และ $100^{\circ} 00' - 101^{\circ} 00'$ ตะวันออก สภาพภูมิประเทศของลุ่มน้ำโขง (ตะวันออกเฉียงเหนือ) โดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบสูง มีระดับอยู่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลางระหว่าง 100-200 เมตร รทก. มีเทือกเขาทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตกของลุ่มน้ำ เทือกเขาที่สำคัญ คือ เทือกเขาเพชรบูรณ์ เทือกเขาตองพญาเย็น เทือกเขาภูพาน และเทือกเขาพนมดงรัก ทำให้พื้นที่ของลุ่มน้ำด้านทิศตะวันตกและทิศใต้มีแนวเขาเป็นตัวแบ่งเขต สภาพภูมิประเทศมีความลาดเทจากด้านทิศใต้ไปทางทิศเหนือ ลำน้ำสาขาที่สำคัญของลุ่มน้ำโขงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แม่น้ำเลย แม่น้ำโมง แม่น้ำสวย ห้วยหลวง แม่น้ำสงคราม และห้วยน้ำก่า (กรมทรัพยากรน้ำ, ๒๕๔๗)

การแบ่งพื้นที่และผังน้ำ

การแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำโขงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รูปที่ ฉ.๑๗๓ ถึงรูปที่ ฉ.๑๗๔, ตารางที่ ฉ.๔) อิงตามลำน้ำสาขาที่ไหลลงสู่แม่น้ำโขง แบ่งพื้นที่ออกเป็น ๑๐ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ ๑ ประกอบด้วยลุ่มน้ำสาน น้ำหมัน แม่น้ำโขงส่วนที่ ๓ และแม่น้ำโขงส่วนที่ ๔ พื้นที่ ๒ ประกอบด้วยลุ่มน้ำแม่น้ำเลย ตอนล่างและห้วยน้ำปวน พื้นที่ ๓ ประกอบด้วยลุ่มน้ำแม่น้ำโขงส่วนที่ ๕ ห้วยน้ำโสม และน้ำโมง พื้นที่ ๔ ประกอบด้วยลุ่มน้ำแม่น้ำโขงส่วนที่ ๖ น้ำสวย ห้วยหลวง และห้วยดาน พื้นที่ ๕ ประกอบด้วยลุ่มน้ำแม่น้ำโขงส่วนที่ ๗ ห้วยคอง ห้วยฮี พื้นที่ ๖ ประกอบด้วยลุ่มน้ำพุง ห้วยน้ำก่า แม่น้ำสงครามตอนบน แม่น้ำสงครามตอนล่างห้วยน้ำยาม และห้วยน้ำอูน พื้นที่ ๗ ประกอบด้วยลุ่มน้ำแม่น้ำโขงส่วนที่ ๘ และห้วยทวย พื้นที่ ๘ ประกอบด้วยลุ่มน้ำแม่น้ำโขงส่วนที่ ๙ และห้วยบางทราย พื้นที่ ๙ ประกอบด้วยลุ่มน้ำห้วยมุกและห้วยบังอี และพื้นที่ ๑๐ ประกอบด้วยลุ่มน้ำแม่น้ำโขงตอนล่าง

รูปที่ ฉ.๑๗๓ การแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำโขง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

LIART

รูปที่ ฉ.๑๗๔ ผังน้ำลุ่มน้ำโขง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

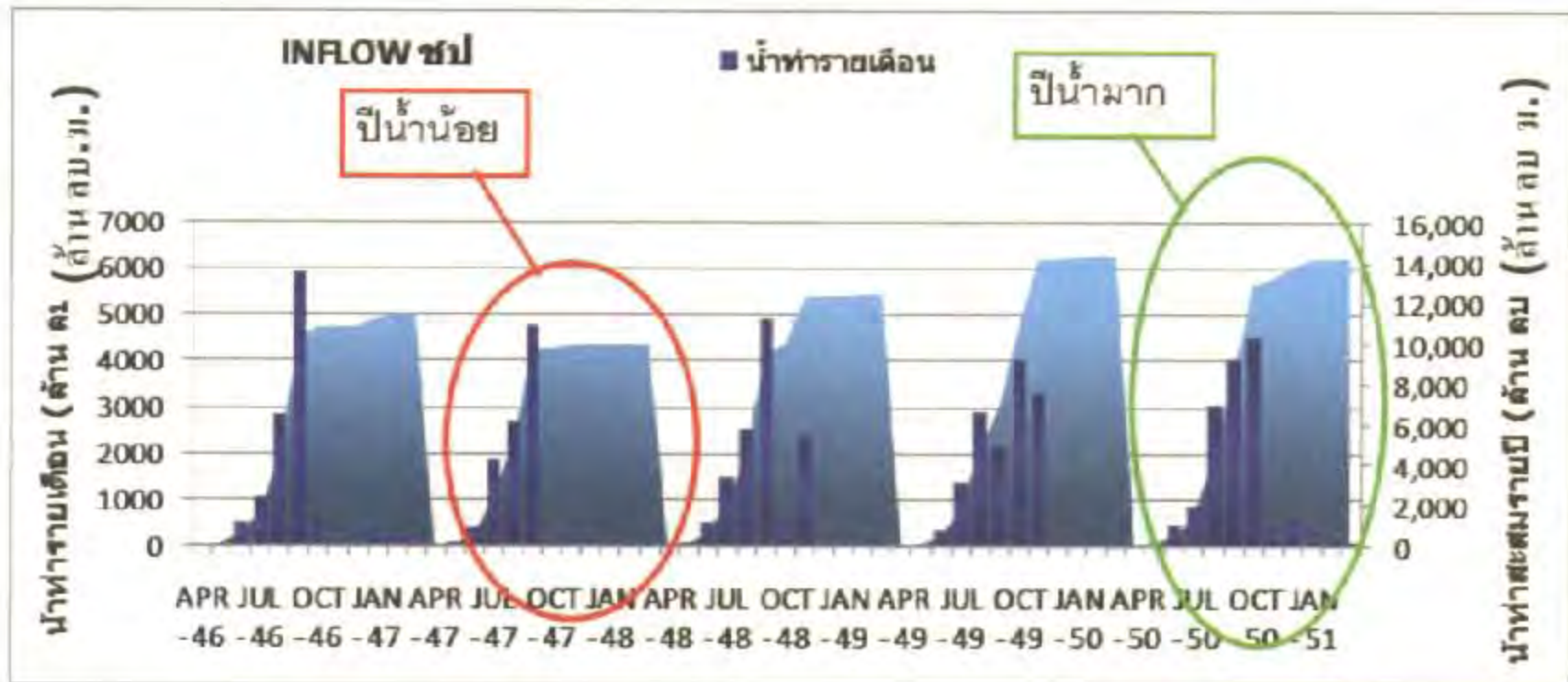
ตารางที่ ฉ-๔ ขนาดของพื้นที่ย่อยในลุ่มน้ำโขง

พื้นที่ย่อย	ขนาด (ตาราง กิโลเมตร)
๑ ลุ่มน้ำสาน หมัน โขงส่วนที่ ๓ และโขงส่วนที่ ๔	๖๙๖
๒ แม่น้ำเลยตอนล่าง ห้วยน้ำปวน	๑,๐๘๒
๓ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๕ ห้วยน้ำโสม และน้ำโมง	๖๖๕
๔ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๖ น้ำสวย ห้วยหลวง และห้วยดาน	๓,๒๗๐
๕ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗ ห้วยคอง และห้วยฮี	๑,๗๔๐
๖ แม่น้ำสงครามตอนบน แม่น้ำสงครามตอนล่าง ห้วยน้ำยาม ห้วยน้ำอูน ห้วยน้ำพุง และห้วยน้ำก่า	๖๓๑
๗ ห้วยทวย และแม่น้ำโขงส่วนที่ ๘	๓,๓๑๕
๘ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๙ และห้วยบางทราย	๘๒๒
๙ ห้วยมุกและห้วยบังอี	๔๙๒
๑๐ แม่น้ำโขงตอนล่าง	๘๑๙

การวิเคราะห์และแบ่งสถานการณ์น้ำ

เมื่อวิเคราะห์สถานการณ์น้ำในปีน้ำ ๒๕๔๖-๒๕๕๐ ตามเกณฑ์น้ำมากและน้ำน้อยพบว่าในลุ่มน้ำโขงปี พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นปีน้ำมาก ส่วนปี พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นปีน้ำน้อย (รูปที่ ฉ.๑๗๕)

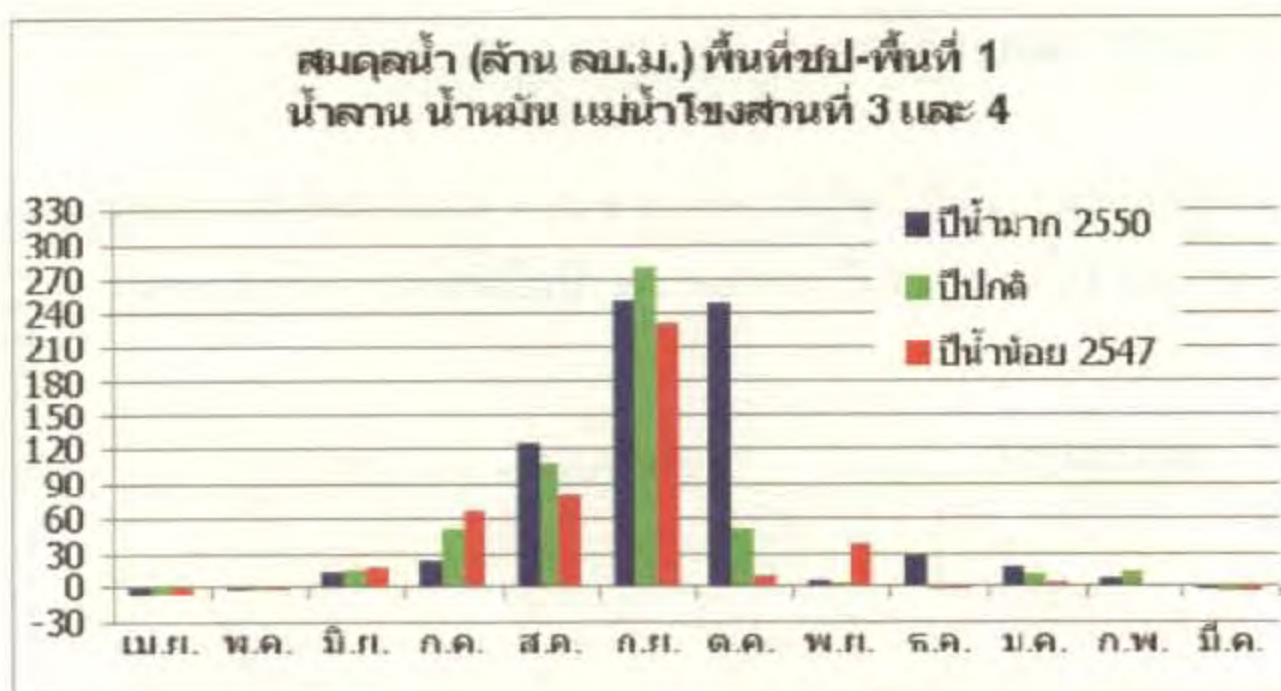

รูปที่ ฉ.๑๗๕ ปริมาณน้ำท่ารายเดือนรวมทุกพื้นที่ย่อยในลุ่มน้ำโขง ปีน้ำ ๒๕๔๖-๒๕๕๐

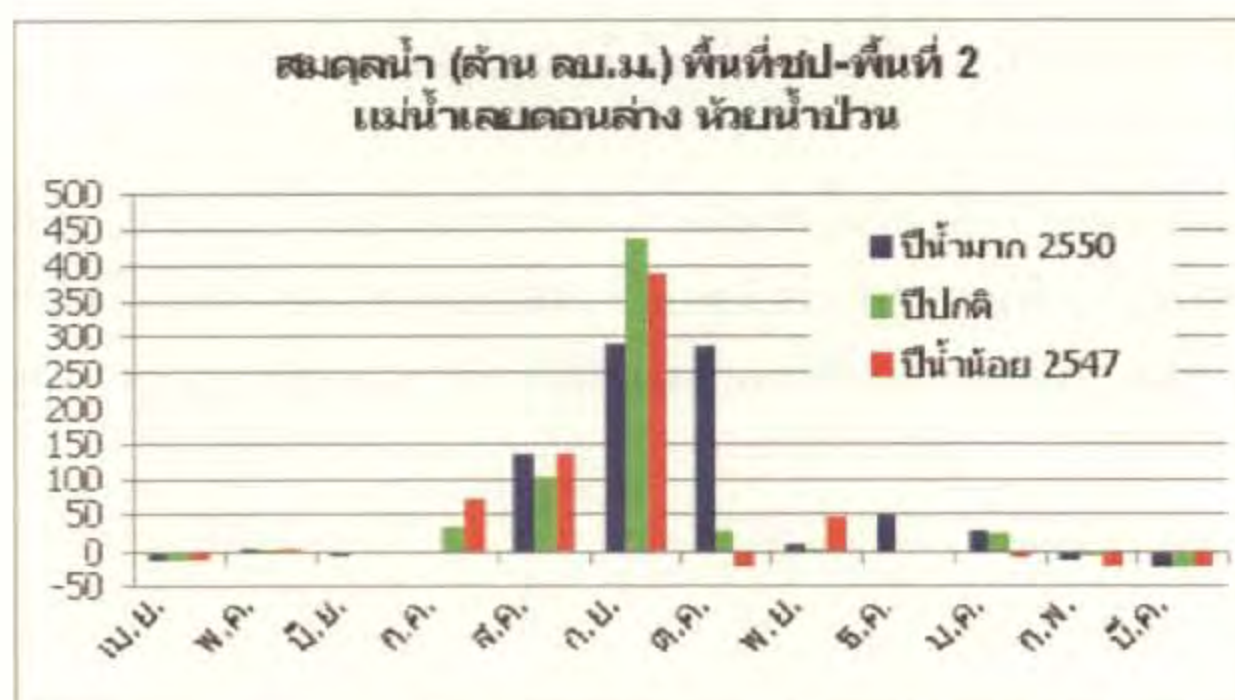
ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งโดยสมดุลงน้ำ

ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งแสดงดังรูปที่ ฉ.๑๗๖ ถึง รูปที่ ฉ.๑๘๕ พบว่าพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำแล้งมากที่สุดเนื่องจากขาดแคลนน้ำในทุกสถานการณ์น้ำ ได้แก่ พื้นที่ ๖ ซึ่งประกอบด้วย แม่น้ำสงครามตอนบน แม่น้ำสงครามตอนล่าง ห้วยน้ำยาม ห้วยน้ำอูน น้ำพุงและห้วยน้ำก่า

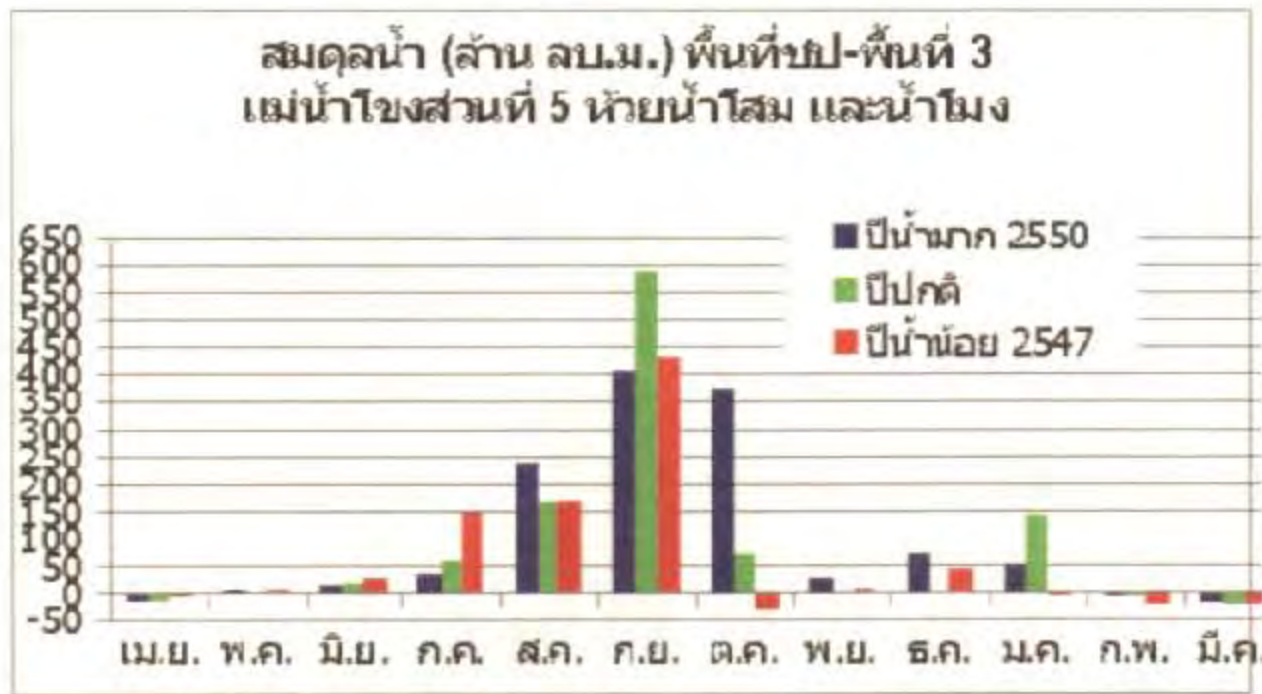

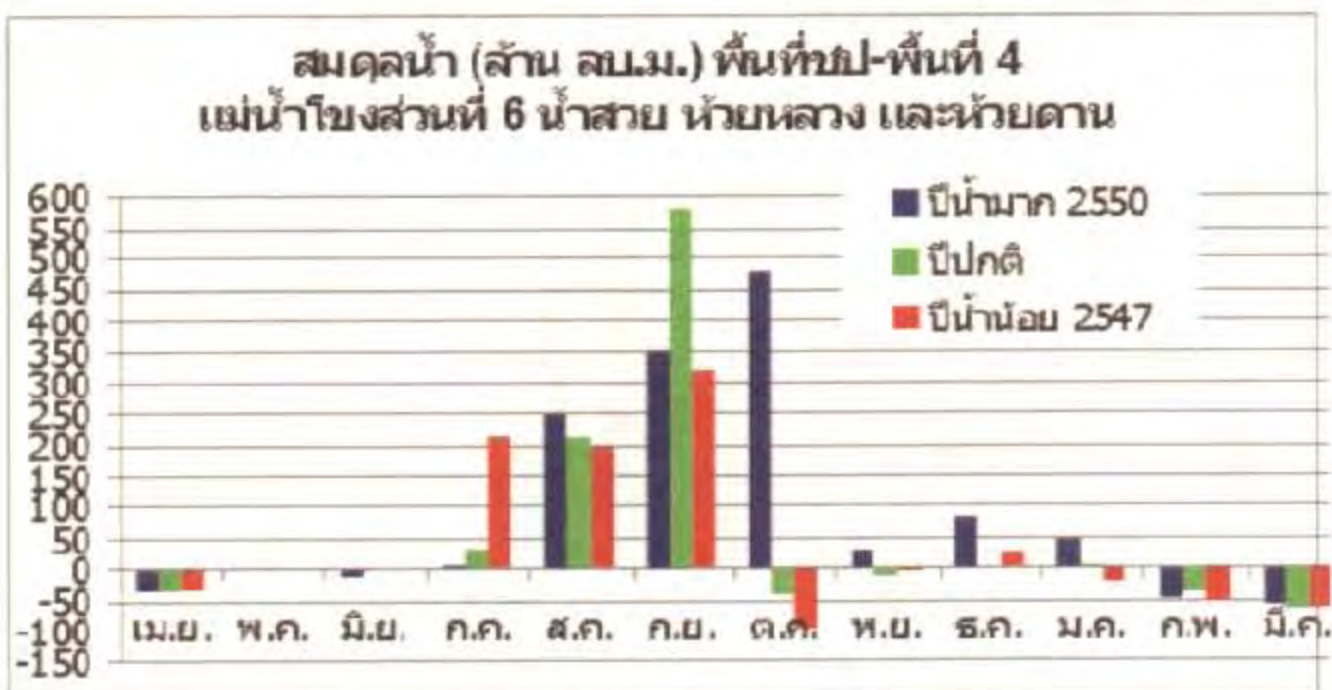
รูปที่ ฉ.๑๗๖ สมดุสน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑ น้ำลาน น้ำมัน และแม่น้ำโขงส่วนที่ ๓ และ ๔

รูปที่ ฉ.๑๗๗ สมดุสน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒ แม่น้ำเลยตอนล่างและห้วยน้ำป่วน

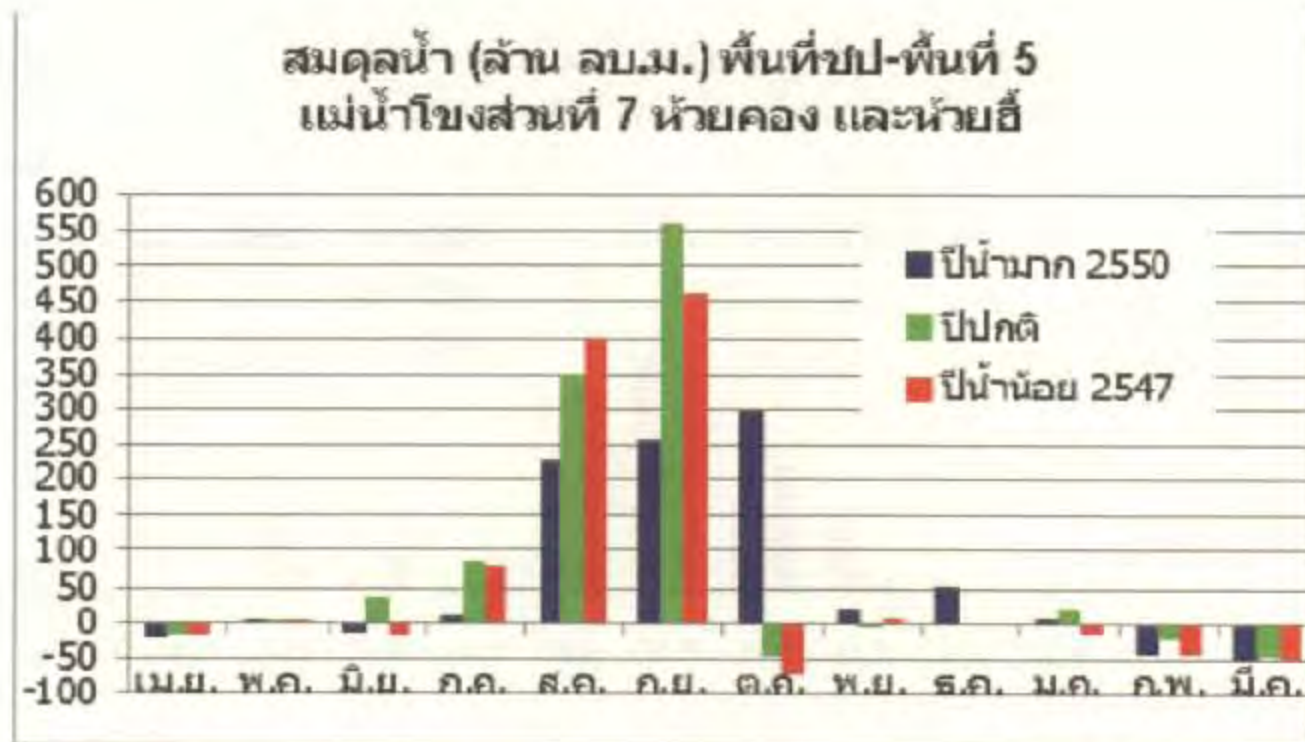

รูปที่ ฉ.๑๗๘ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๓ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๕ ห้วยน้ำโสมและน้ำโมง

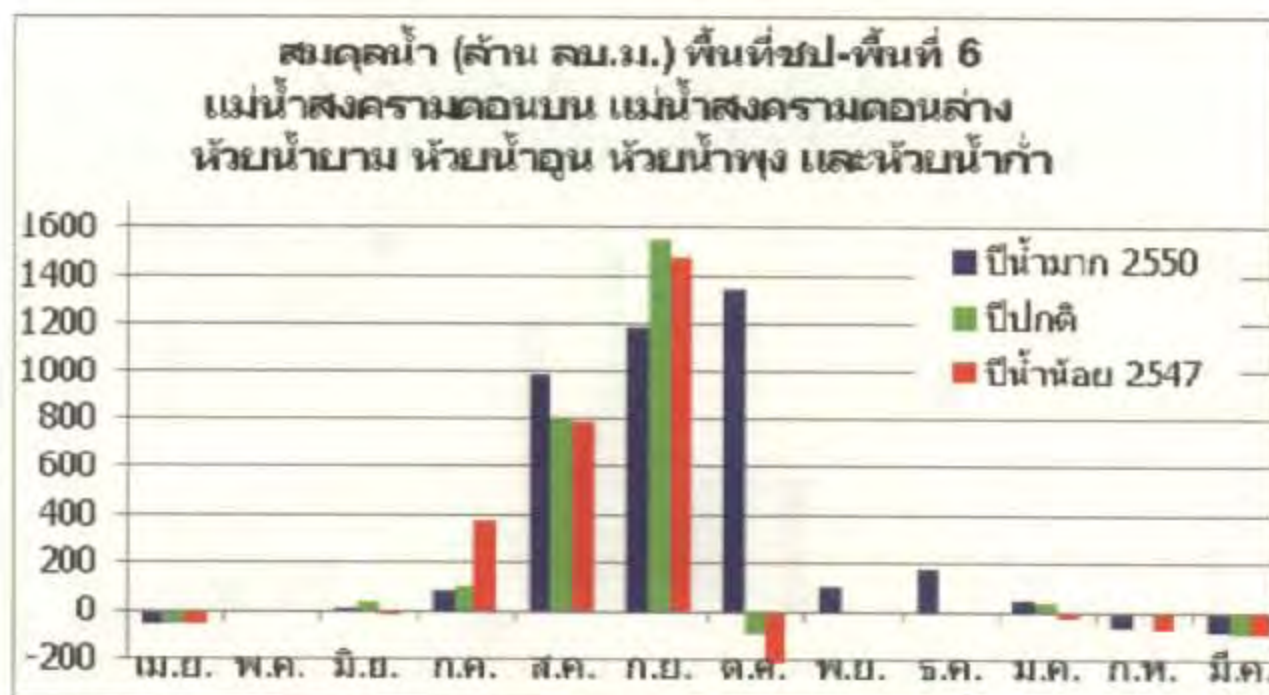

รูปที่ ฉ.๑๗๙ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๔ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๖ น้ำสวย ห้วยหลวง และห้วยดาน

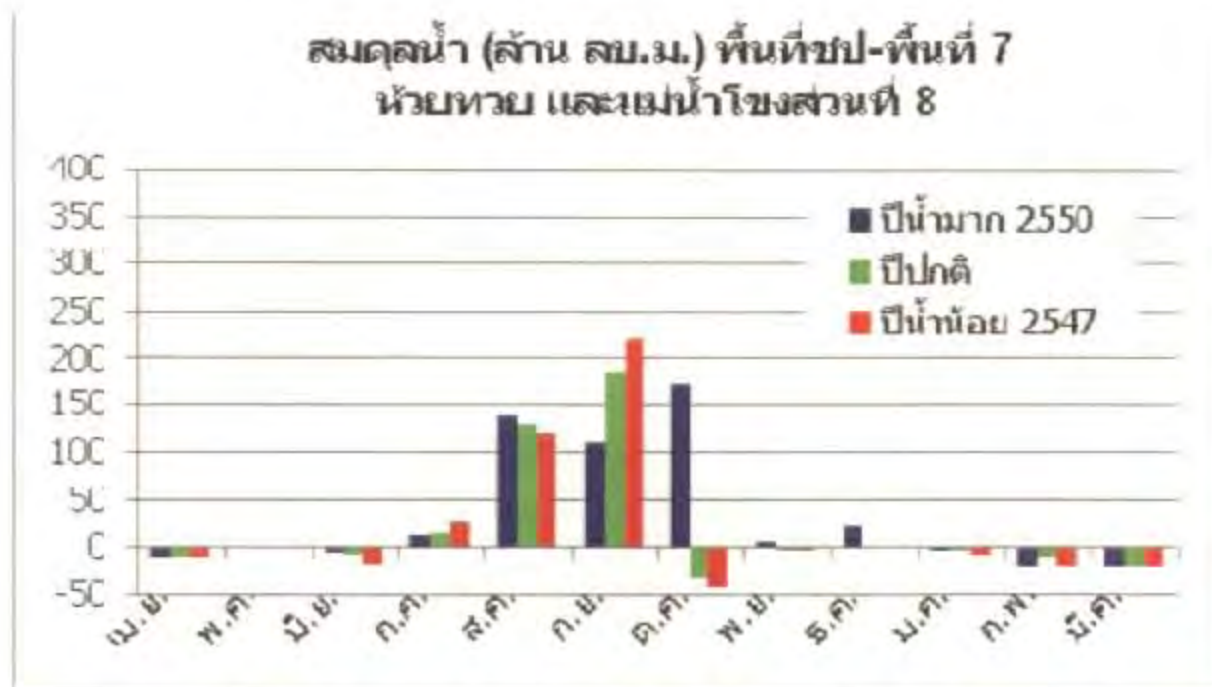
รูปที่ ฉ.๑๘๐ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๕ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗ ห้วยคองและห้วยอี

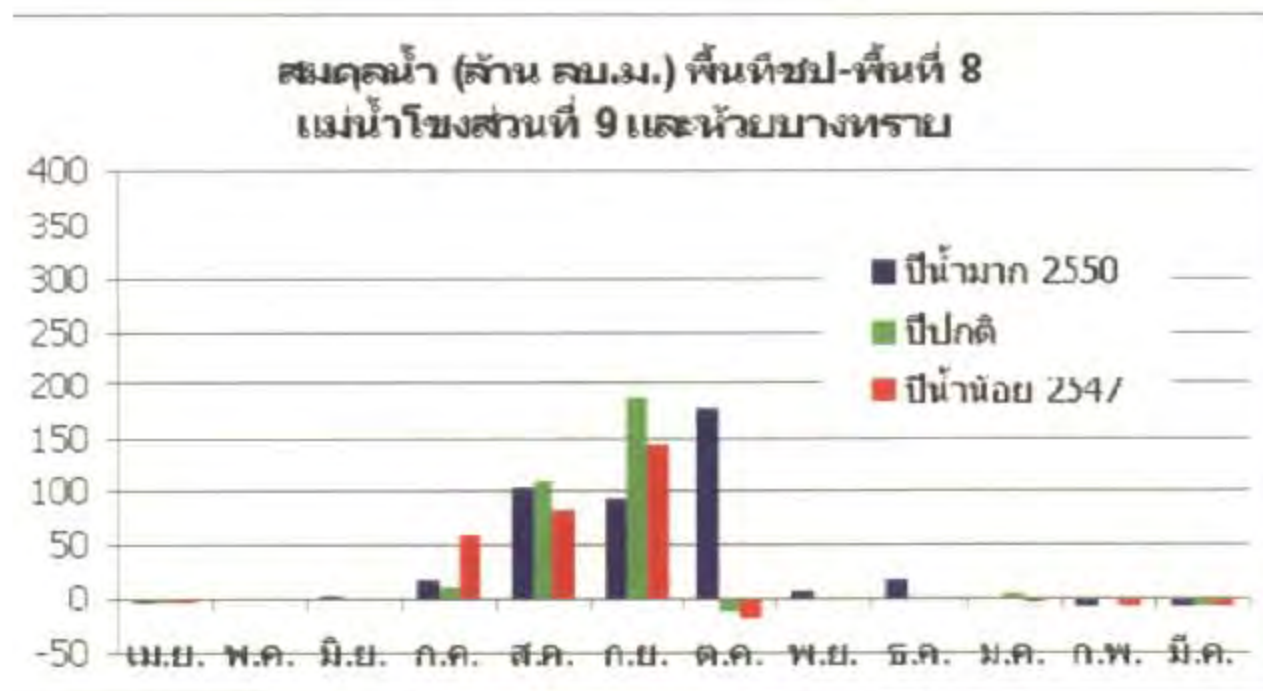
รูปที่ ฉ.๑๘๑ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๖ แม่น้ำสงครามตอนบน แม่น้ำสงครามตอนล่าง
ห้วยน้ำยาม ห้วยน้ำอูน ห้วยน้ำพุง และห้วยน้ำก่า

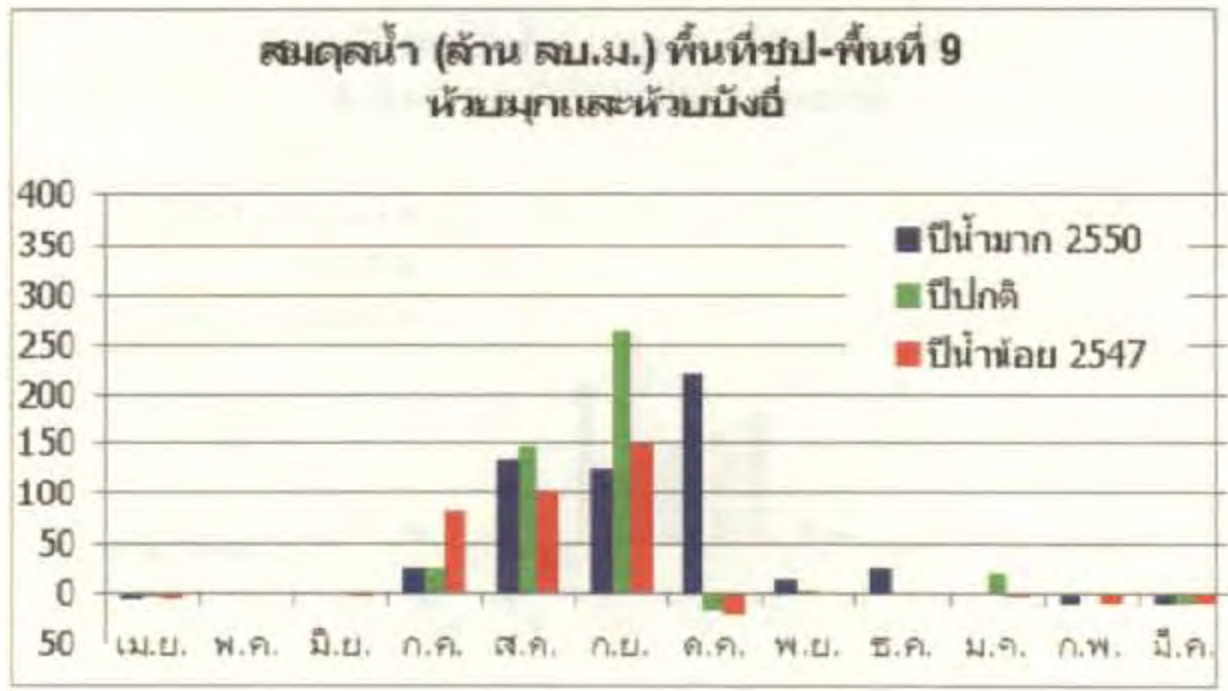
LIART

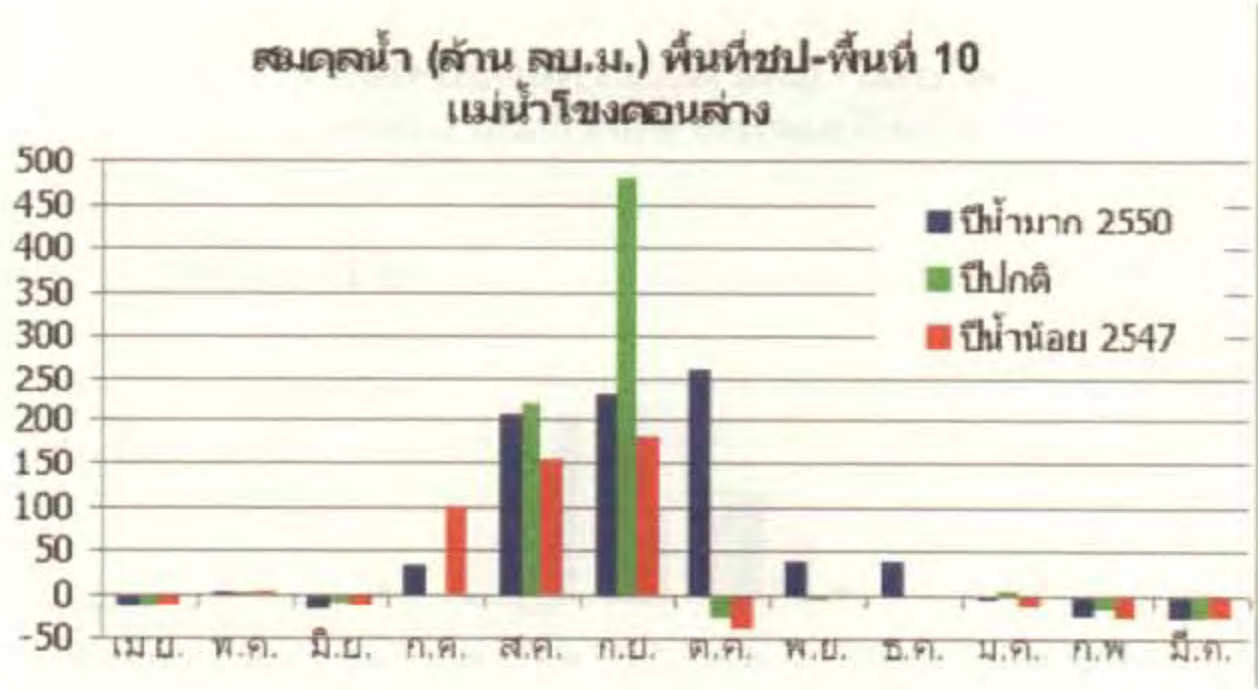
รูปที่ ฉ.๑๘๒ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๗ หน่วยทวยและแม่น้ำโขงส่วนที่ ๘

รูปที่ ฉ.๑๘๓ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๘ แม่น้ำโขงส่วนที่ ๘ และหน่วยบางทวย

รูปที่ ฉ.๑๘๔ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๙ ห้วยมุกและห้วยบังอี่

รูปที่ ฉ.๑๘๕ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๐ แม่น้ำโขงตอนล่าง

ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยดัชนีรวม

ในการจัดทำดัชนีรวมเพื่อกำหนดความสำคัญของพื้นที่ได้วิเคราะห์ความสำคัญจากปัจจัย ๓ ด้าน ได้แก่ น้ำท่วม น้ำแล้ง และในภาพรวมทั้งลุ่มน้ำ โดยมีการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง ๓ ด้าน สำหรับปี น້ำน้อย (รูปที่ ฉ.๑๘๖ ถึง รูปที่ ฉ.๑๙๗) ปีน้ำปานกลาง (รูปที่ ฉ.๑๙๘ ถึง รูปที่ ฉ.๒๑๕) และปีน้ำมาก (รูปที่ ฉ.๒๑๖ ถึง รูปที่ ฉ.๒๓๓) นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงพื้นที่สำหรับพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมด (รูปที่ ฉ.๒๓๔ ถึง รูปที่ ฉ.๒๔๐)

หลังจากนั้นได้วิเคราะห์ปัจจัยในสถานการณ์น้ำต่าง ๆ และปัจจัยเชิงพื้นที่แล้ว นำผลมาวิเคราะห์ ดัชนีรวมซึ่งแสดงถึงภาพรวมความเสี่ยงน้ำท่วมน้ำแล้งของพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ผลการศึกษา (รูปที่ ฉ.๒๔๑ ถึงรูปที่ ฉ.๒๕๑) พบว่า

ด้านน้ำแล้ง

พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำแล้งมากที่สุดในลุ่มน้ำโขงมีอัตราการขาดแคลนค่อนข้างสูงกระจายตัวบริเวณตอนกลางของพื้นที่ลุ่มน้ำและแพร่ขยายลดความรุนแรงลงไปในพื้นที่รอบนอก โดยพื้นที่ที่มีความเสี่ยงน้ำแล้งมากได้แก่ พื้นที่ ๖ ลุ่มน้ำสงครามตอนบนและตอนล่าง ลุ่มน้ำ ยาม ลุ่มน้ำพุง ลุ่มน้ำอุ้น และลุ่มน้ำก้า

ด้านน้ำท่วม

พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมมากที่สุดส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ปานกลางแต่มีความเสี่ยงสูงใน พื้นที่ตอนบนของลุ่มน้ำ ได้แก่ พื้นที่ ๕ ซึ่งประกอบด้วยลุ่มน้ำโขงส่วนที่ ๗ ลุ่มน้ำคอง และ ลุ่มน้ำห้วยอี

ภาพรวมทั้งลุ่มน้ำโขง

พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำแล้ง และเสี่ยงภัยน้ำท่วม ที่มีการทับซ้อน อยู่บริเวณตอนกลางด้านบนของ ลุ่มน้ำโดยมากเป็นพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการขาดน้ำที่กระจายตัวตอนกลางของลุ่มน้ำมากกว่า จึงสรุปได้ว่า ลุ่มน้ำโขงมีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อความวิกฤตมากที่สุดได้แก่ พื้นที่ ๕ ซึ่งประกอบด้วย ลุ่มน้ำโขงส่วนที่ ๗ ลุ่มน้ำคอง และลุ่มน้ำห้วยอี และพื้นที่ ๖ ลุ่มน้ำสงครามตอนบนและล่าง ลุ่มน้ำยาม ลุ่มน้ำพุง ลุ่มน้ำอุ้น และลุ่มน้ำก้า ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยง ทั้งน้ำท่วมและ น้ำแล้งสูง

รูปที่ ฉ.๑๘๖ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

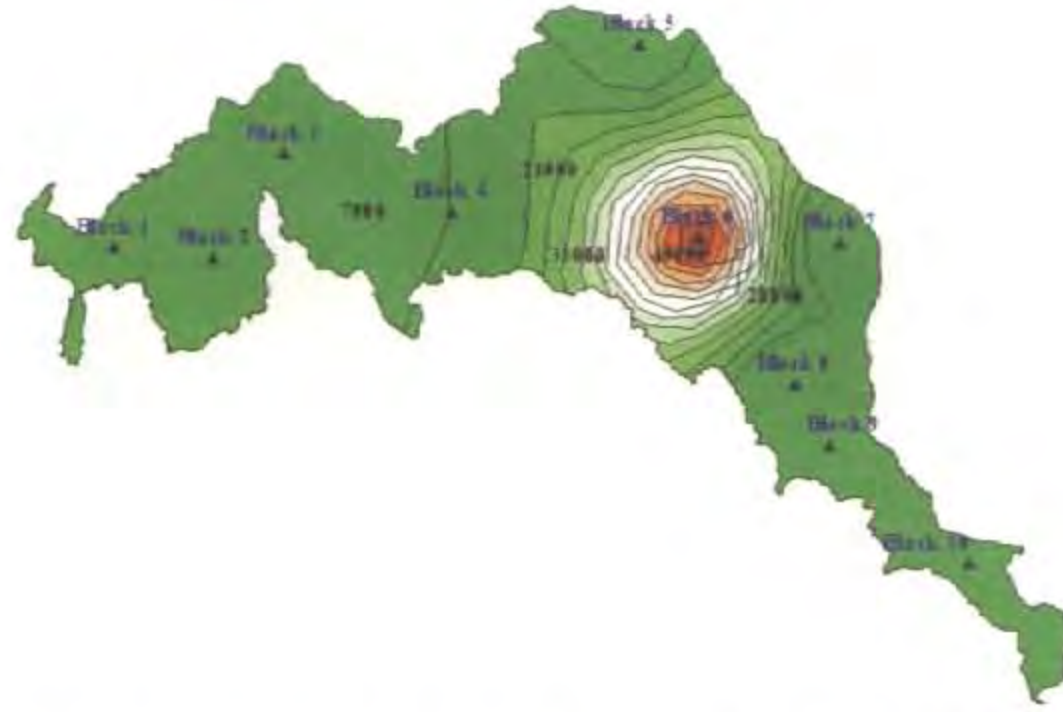

รูปที่ ฉ.๑๘๗ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๘๘ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๑๘๙ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๕๐ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของป่าน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

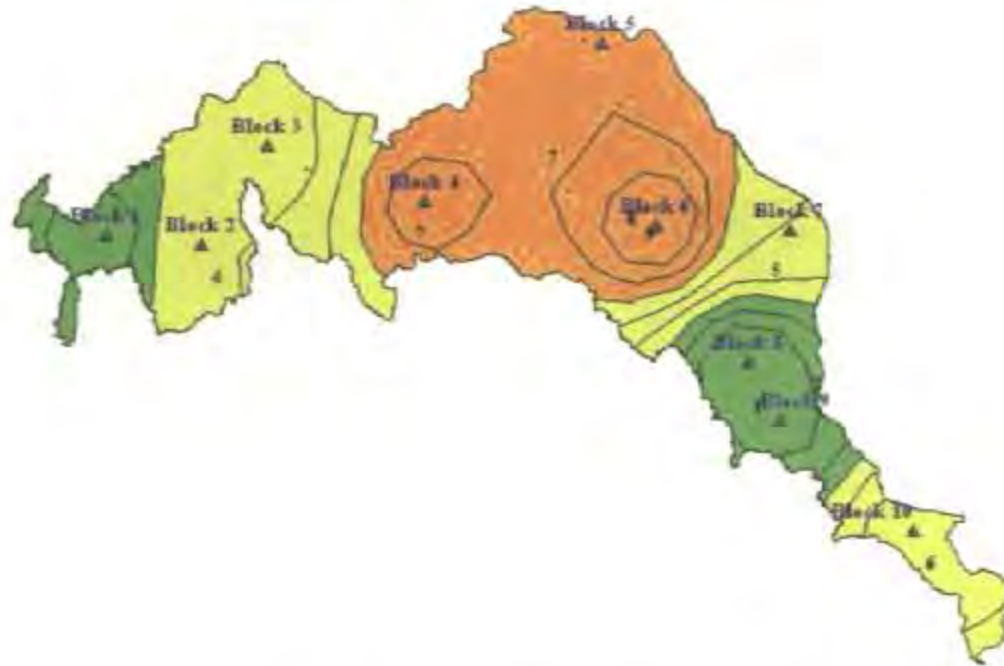

รูปที่ ฉ.๑๕๑ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของป่าน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

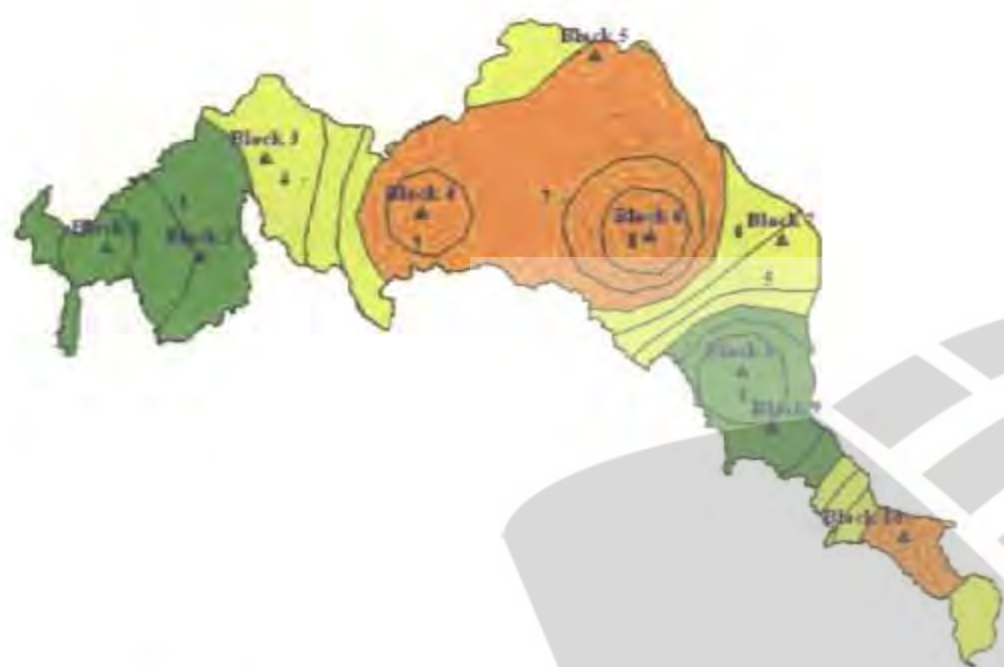

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๕๒ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์
ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

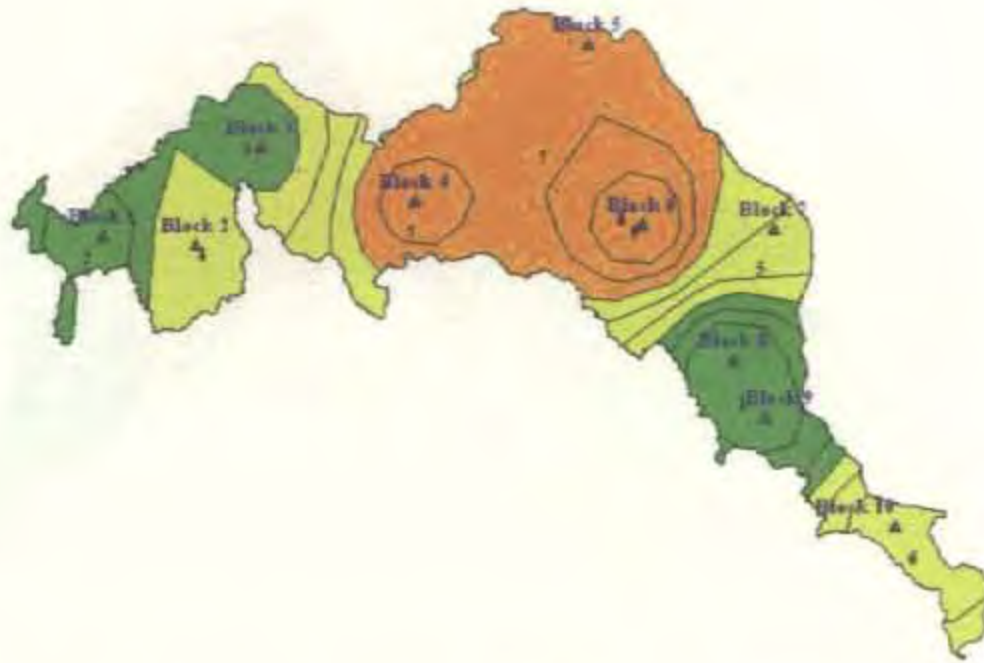

รูปที่ ฉ.๑๕๓ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

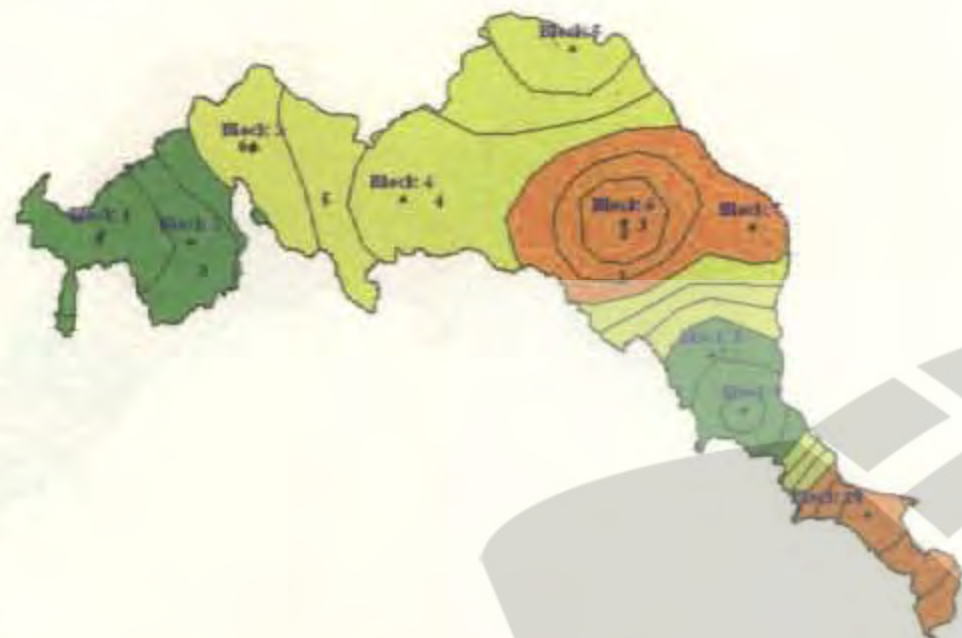

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๙๔ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๑๙๕ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

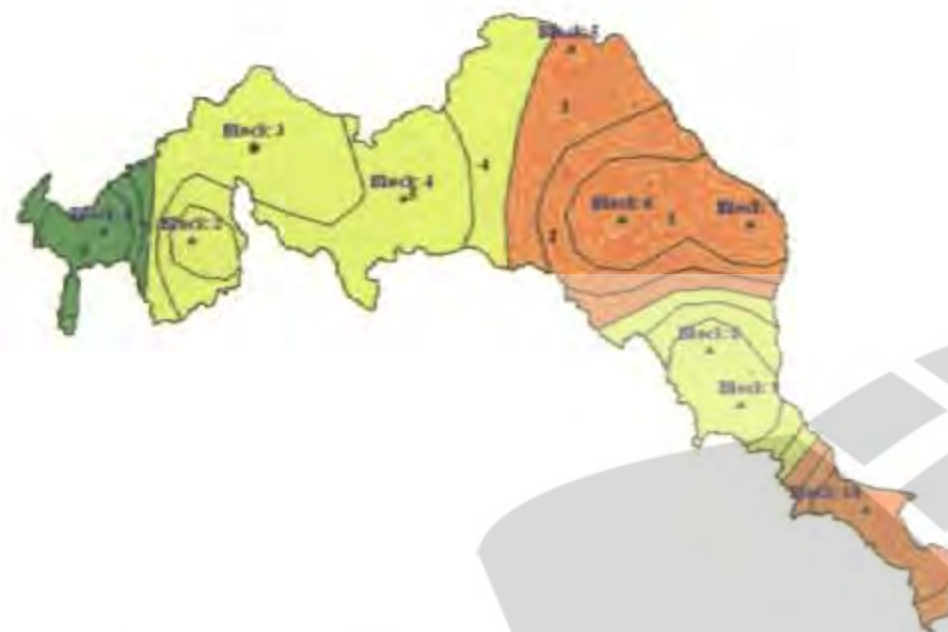

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๕๖ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

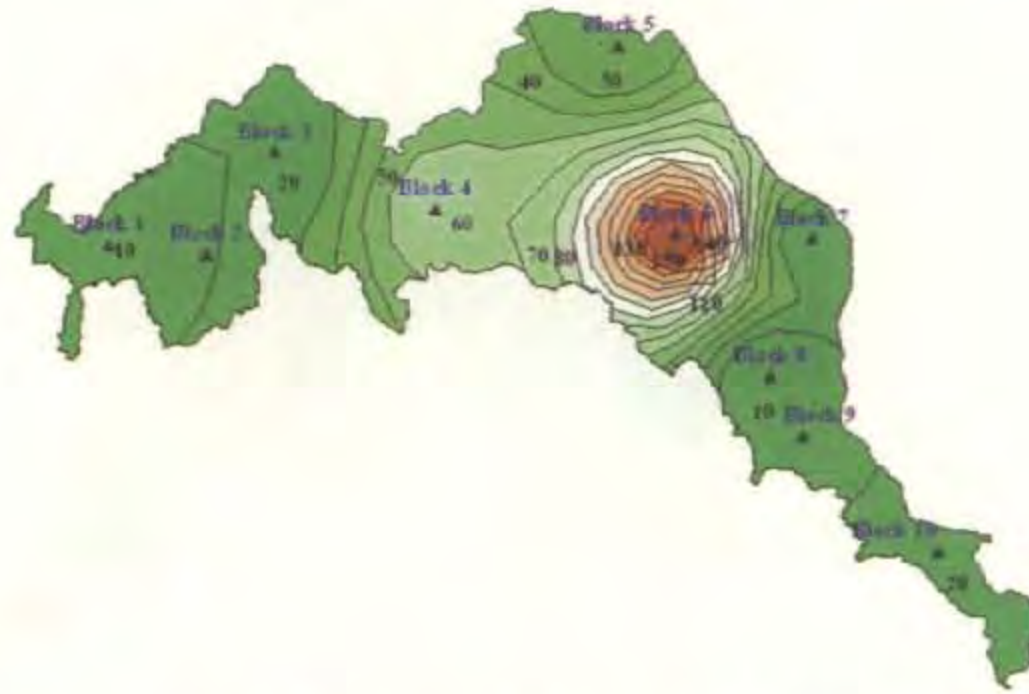

รูปที่ ฉ.๑๕๗ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๑๔๘ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๑๔๙ ค่าการเกินความจุลำนน้ำสูงสุดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๐๐ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๐๑ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

รูปที่ ฉ.๒๐๒ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๐๓ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

รูปที่ ฉ.๒๐๕ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของบ่อน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๐๕ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของบ่อน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LI RT

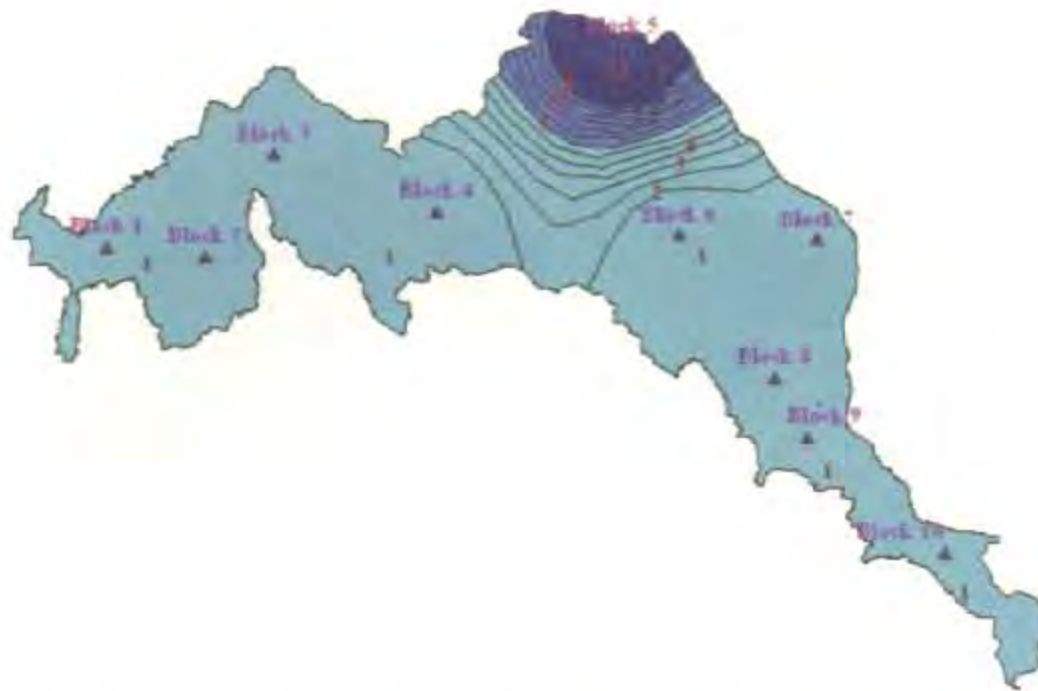
รูปที่ ฉ.๒๐๖ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

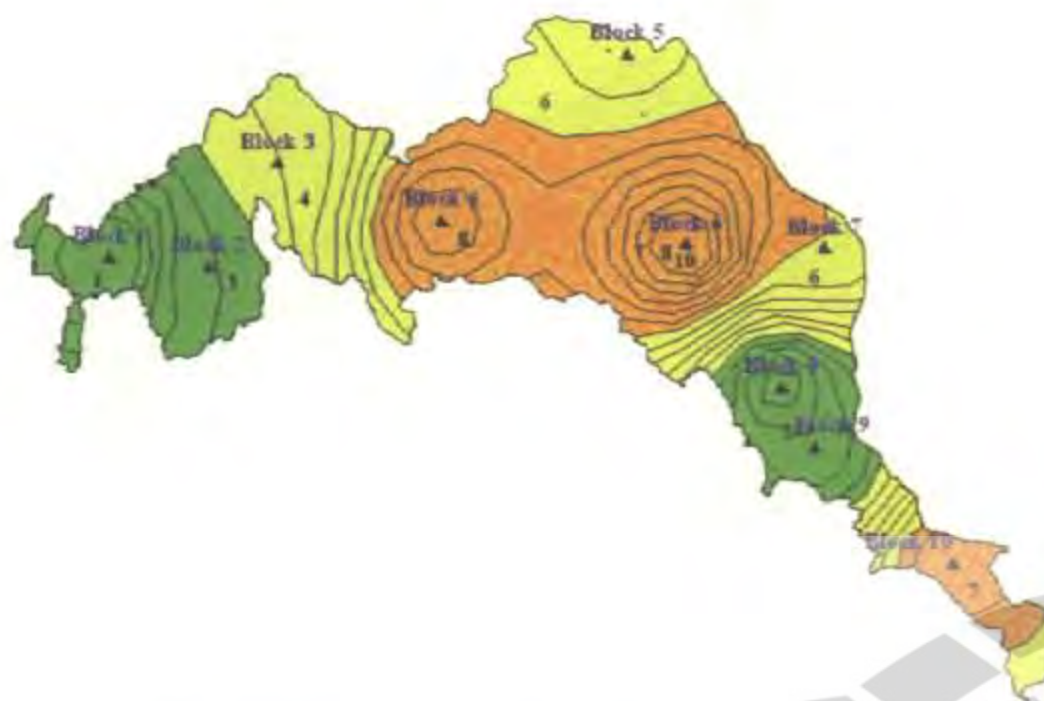
รูปที่ ฉ.๒๐๗ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์
ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

รูปที่ ฉ.๒๐๘ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของบึงน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๐๙ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของบึงน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LI RT

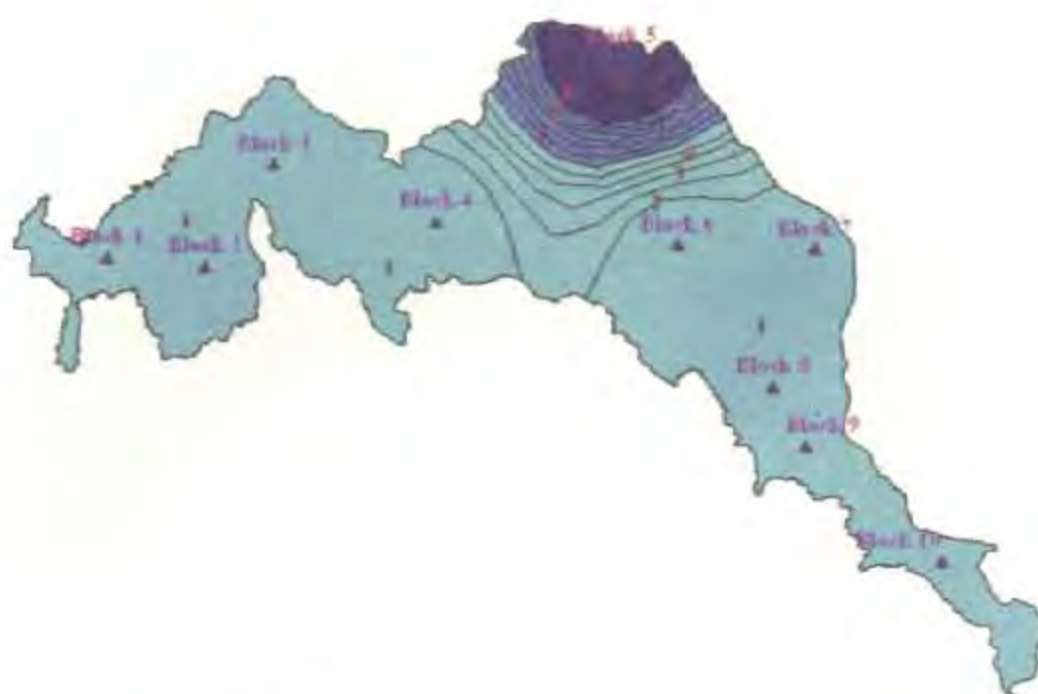
รูปที่ ฉ.๒๑๐ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

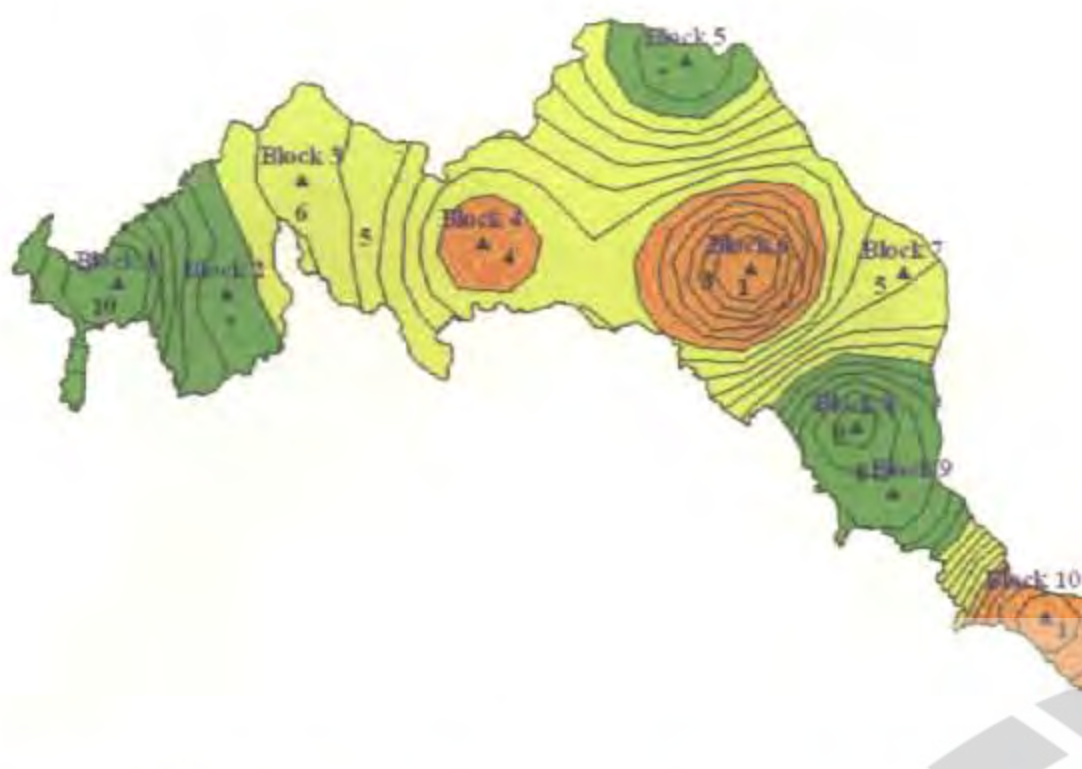
รูปที่ ฉ.๒๑๑ ผลรวมการเกินความจุลำนน้ำทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

รูปที่ ฉ.๒๑๒ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้าปานกลางในพื้นที่ลุ่มนํ้าโขง

รูปที่ ฉ.๒๑๓ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรนํ้า (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้าปานกลางในพื้นที่ลุ่มนํ้าโขง

LI RT

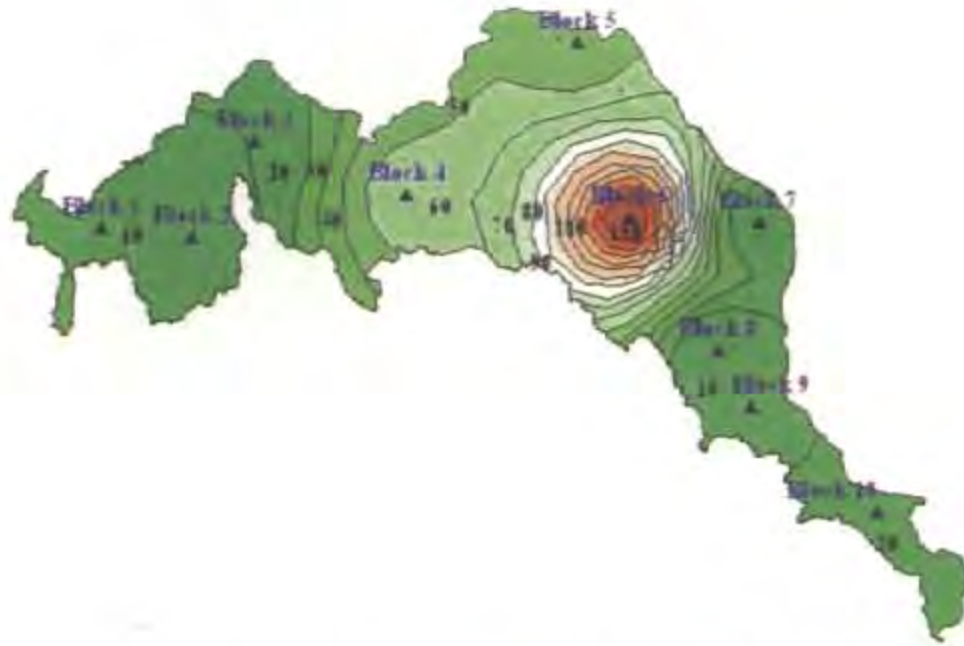
รูปที่ ฉ.๒๑๔ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๑๕ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIART

รูปที่ ฉ.๒๑๖ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

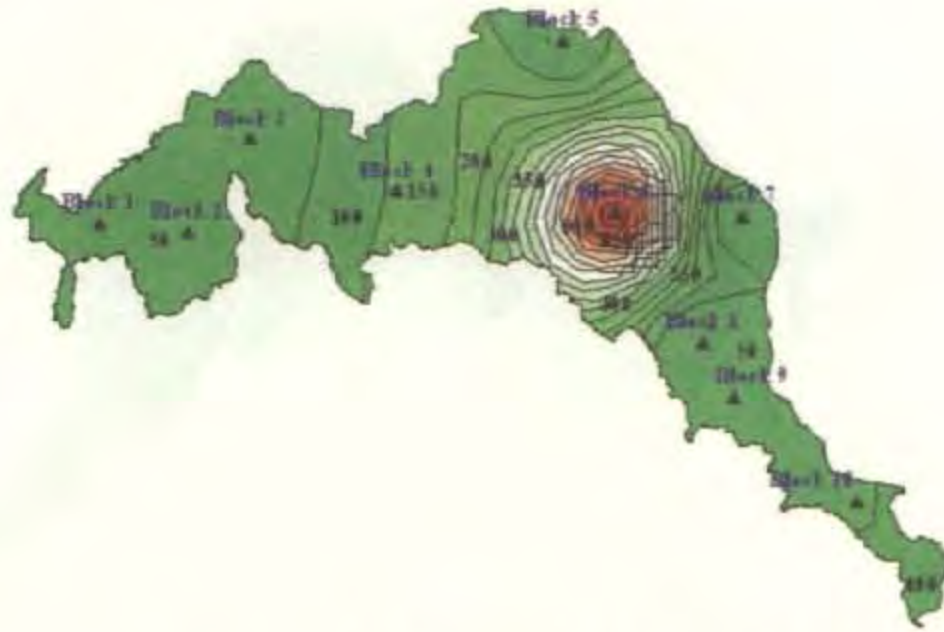

รูปที่ ฉ.๒๑๗ ค่าการเกินความจุลำนน้ำสูงสุดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๑๘ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

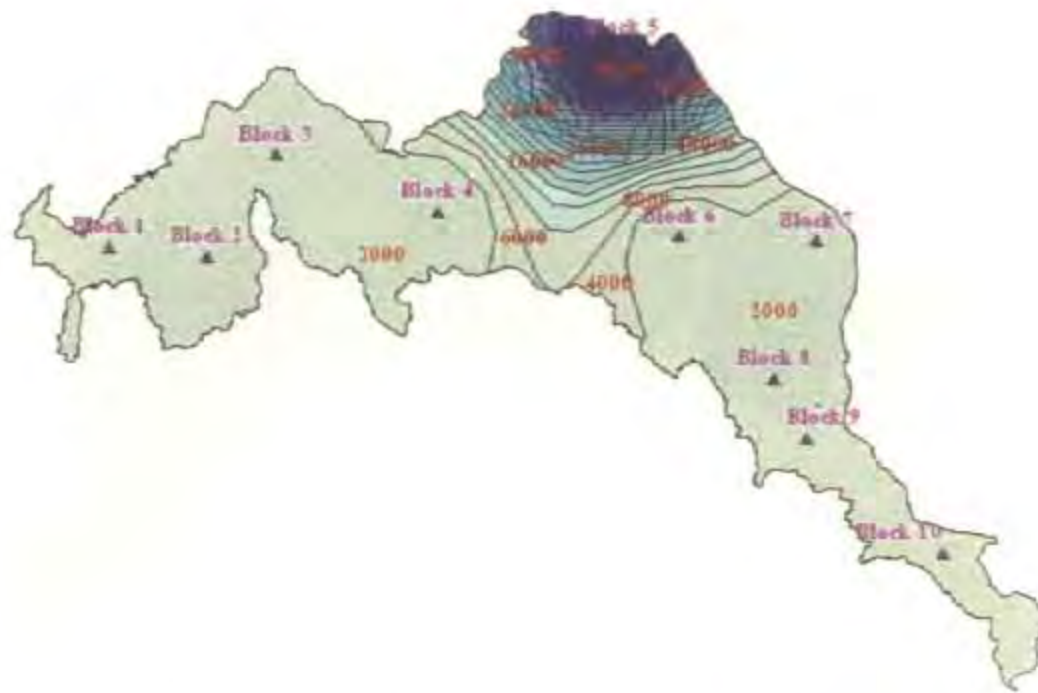
รูปที่ ฉ.๒๑๙ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๒๐ ผลรวมการเกินความจุลำน้ำทั้งหมดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

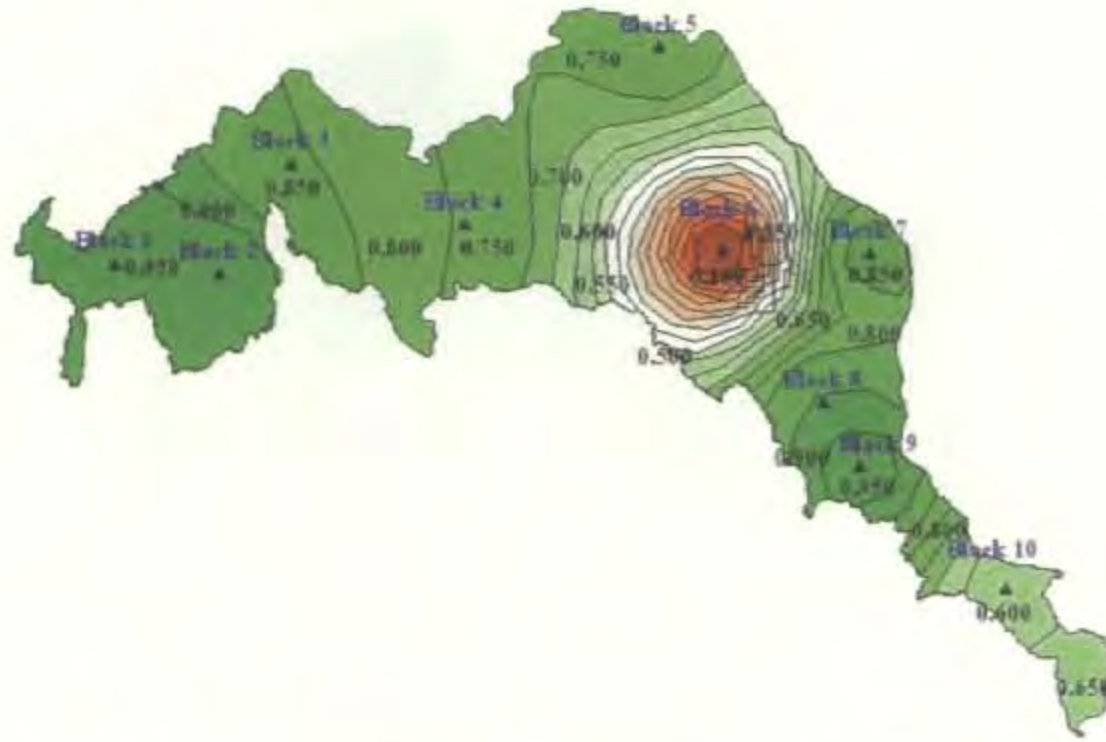

รูปที่ ฉ.๒๒๑ ผลรวมการเกินความจุลำน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

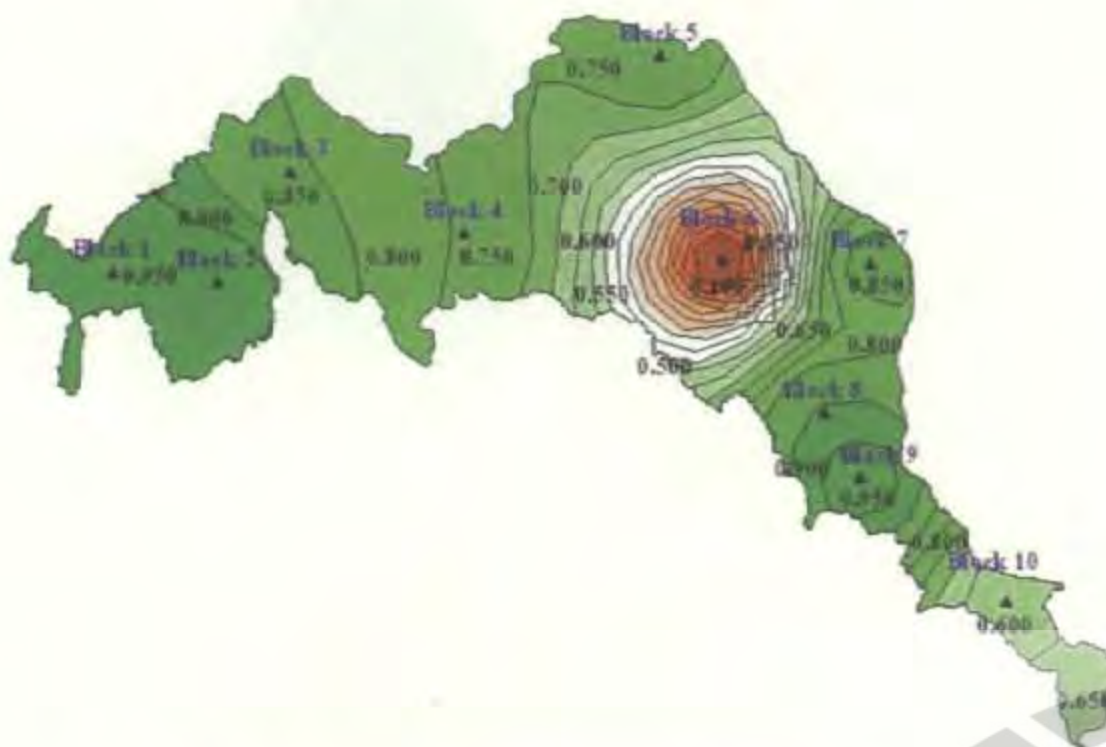

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๒๒ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

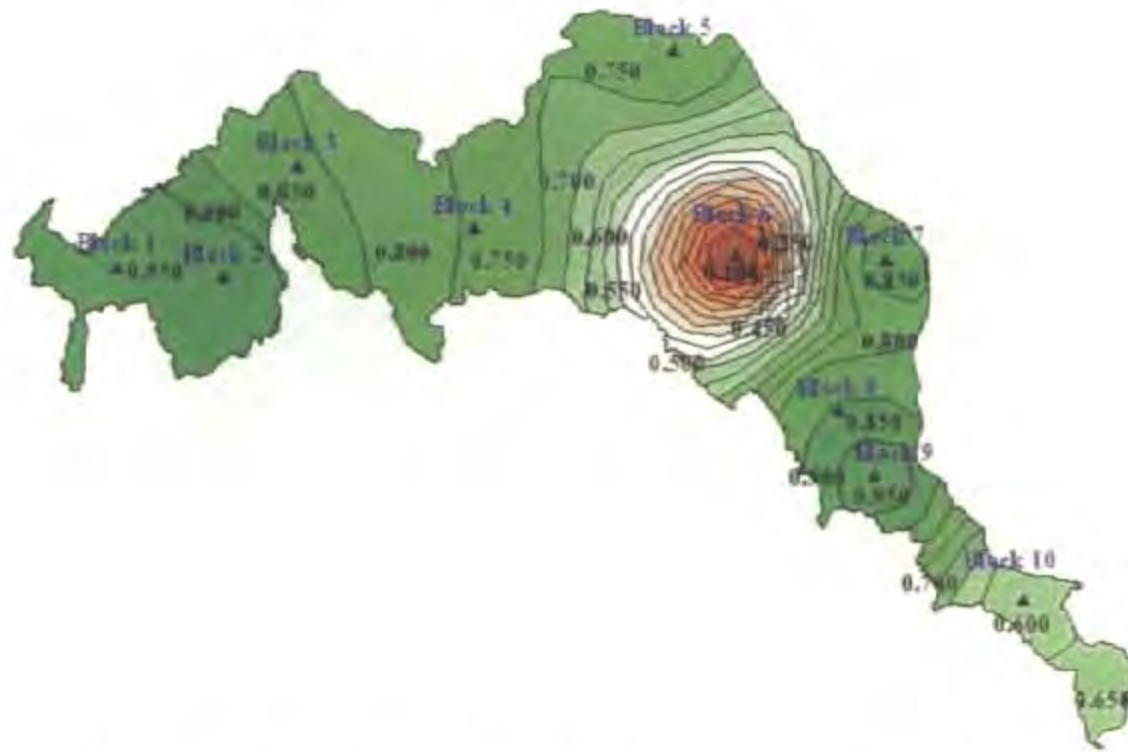

รูปที่ ฉ.๒๒๓ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

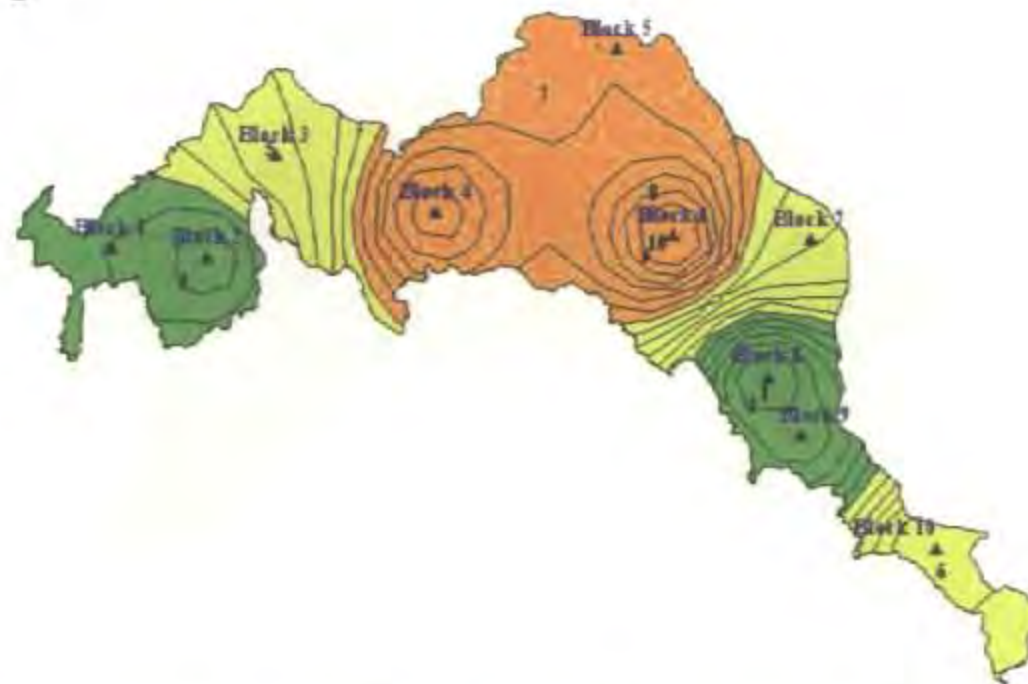

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๒๔ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของปิ่นน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

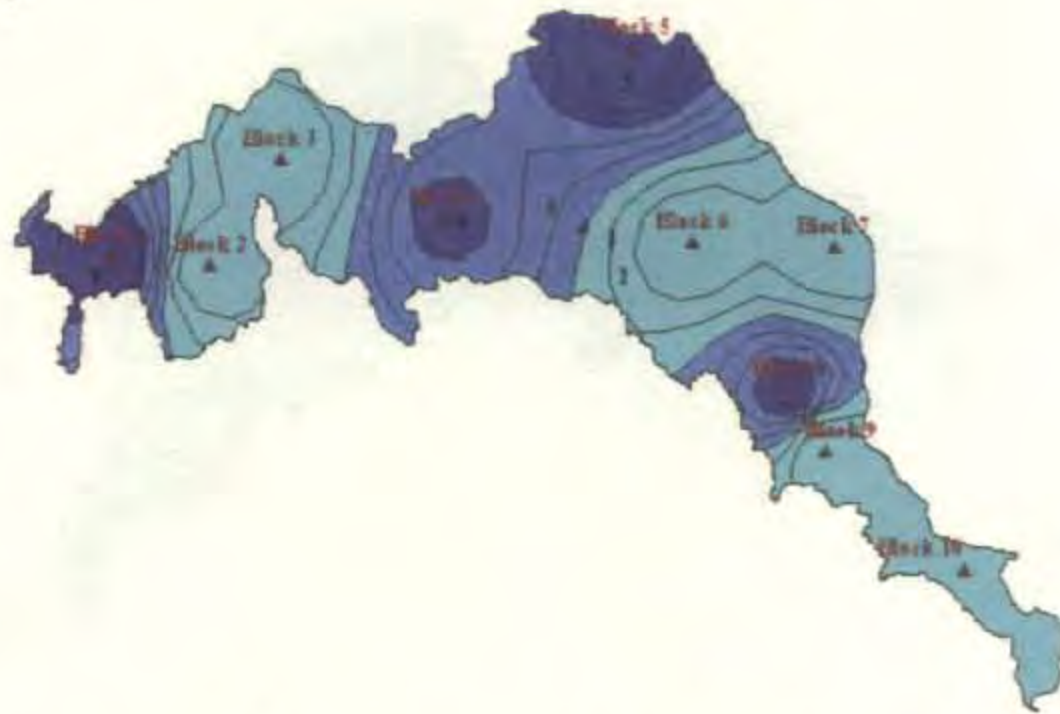

รูปที่ ฉ.๒๒๕ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์
ของปิ่นน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๒๖ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าโขง

รูปที่ ฉ.๒๒๗ ผลรวมการขาดนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าโขง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๒๘ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

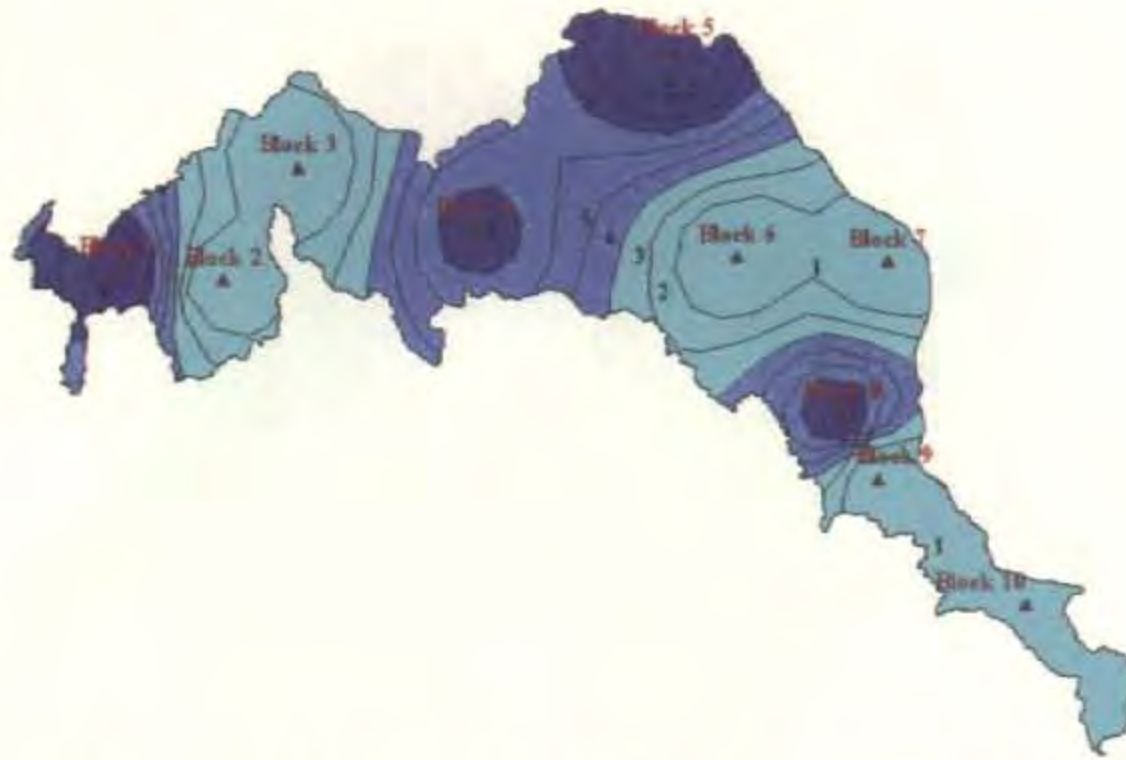

รูปที่ ฉ.๒๒๙ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๓๐ ผลรวมการเกินความจุสำน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๓๑ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

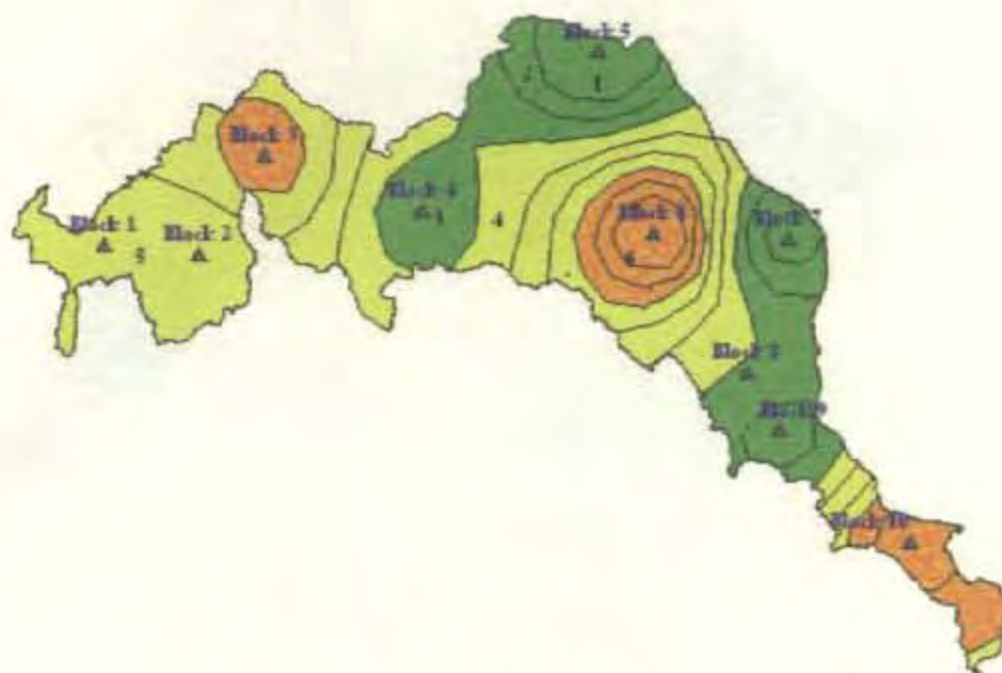
รูปที่ ฉ.๒๓๒ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๓๓ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIART

รูปที่ ฉ.๒๓๔ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

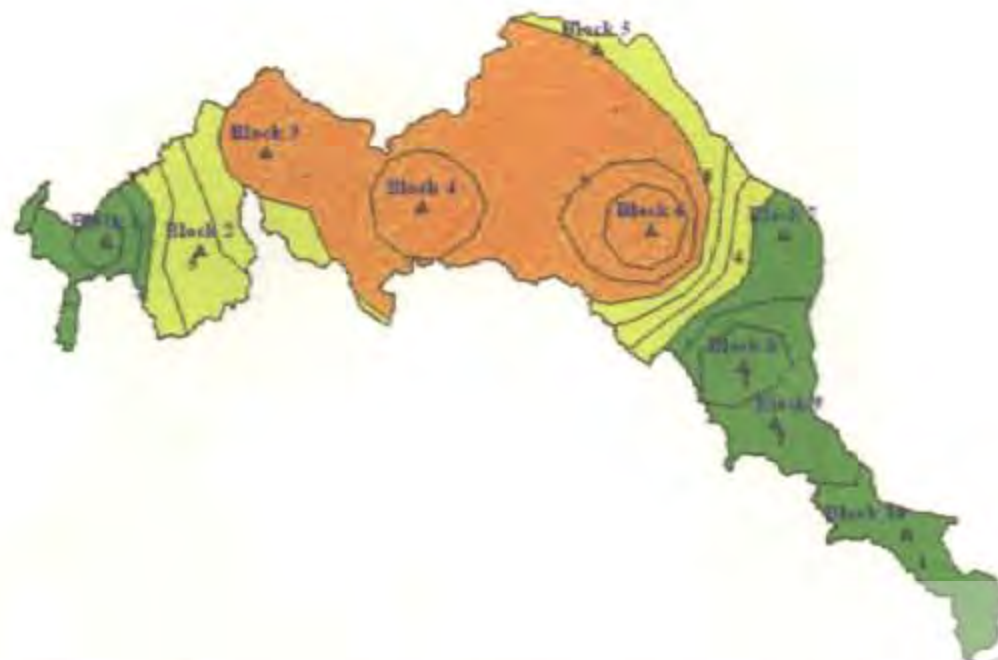
รูปที่ ฉ.๒๓๕ สัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่การเกษตรที่มีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก
ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LI RT

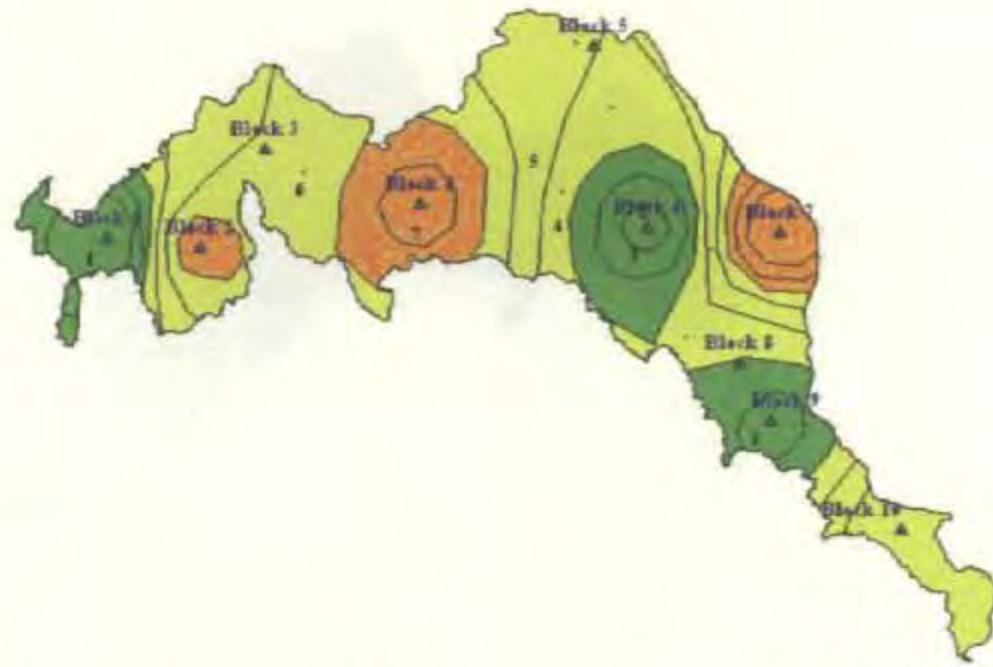

รูปที่ ฉ.๒๓๖ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสอทุกภักยต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

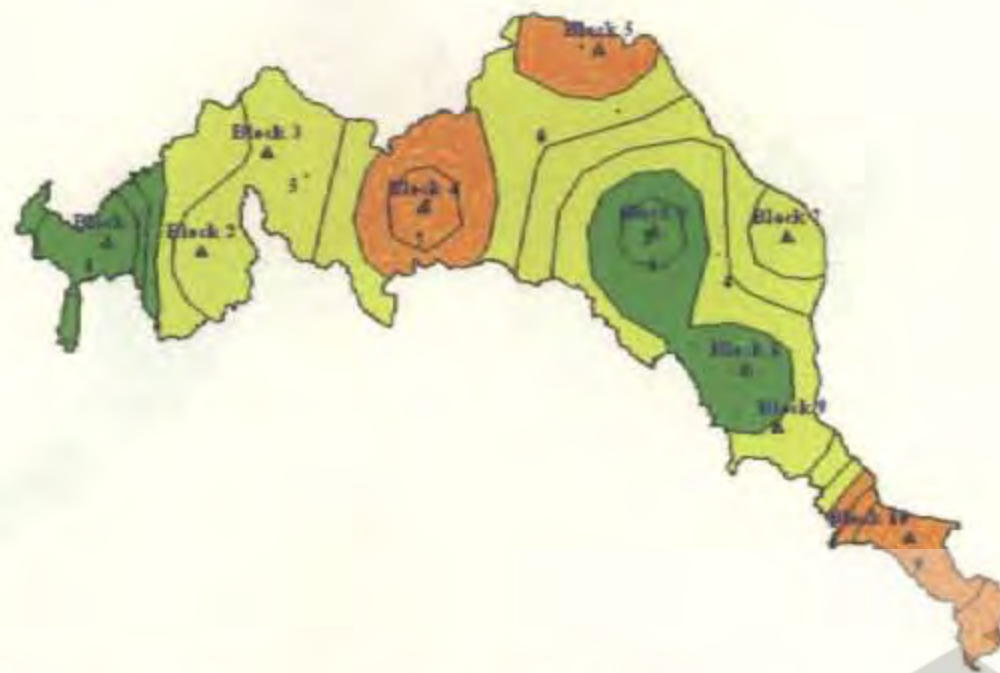

รูปที่ ฉ.๒๓๗ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสภักยแล้งต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

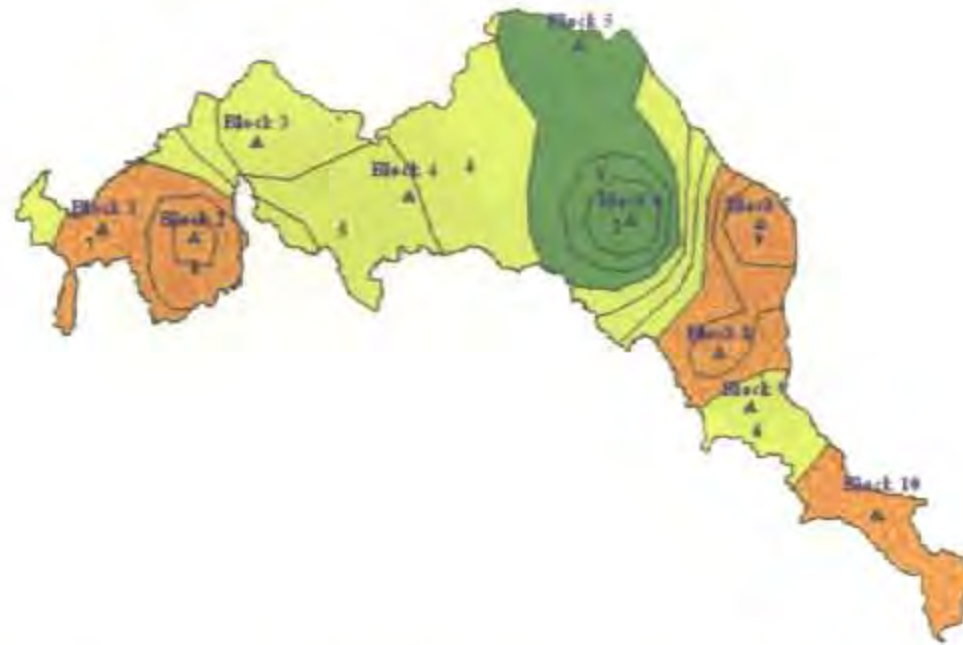
รูปที่ ฉ.๒๓๘ สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

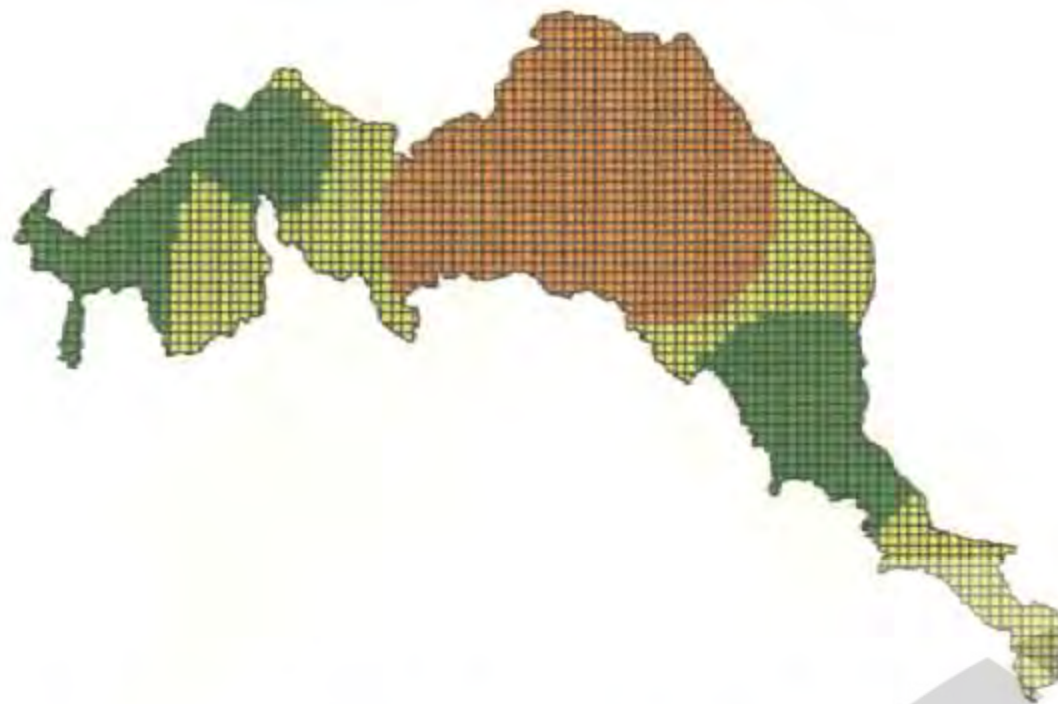
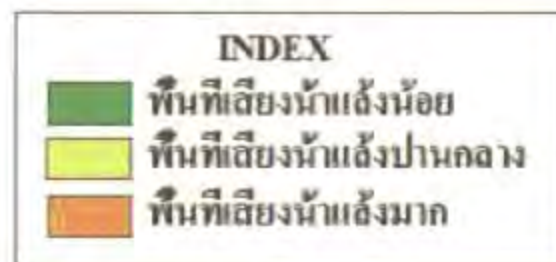
รูปที่ ฉ.๒๓๙ สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมในช่วงฤดูแล้งต่อปริมาณความจุใช้งานของอ่างเก็บน้ำในปัจจุบันในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

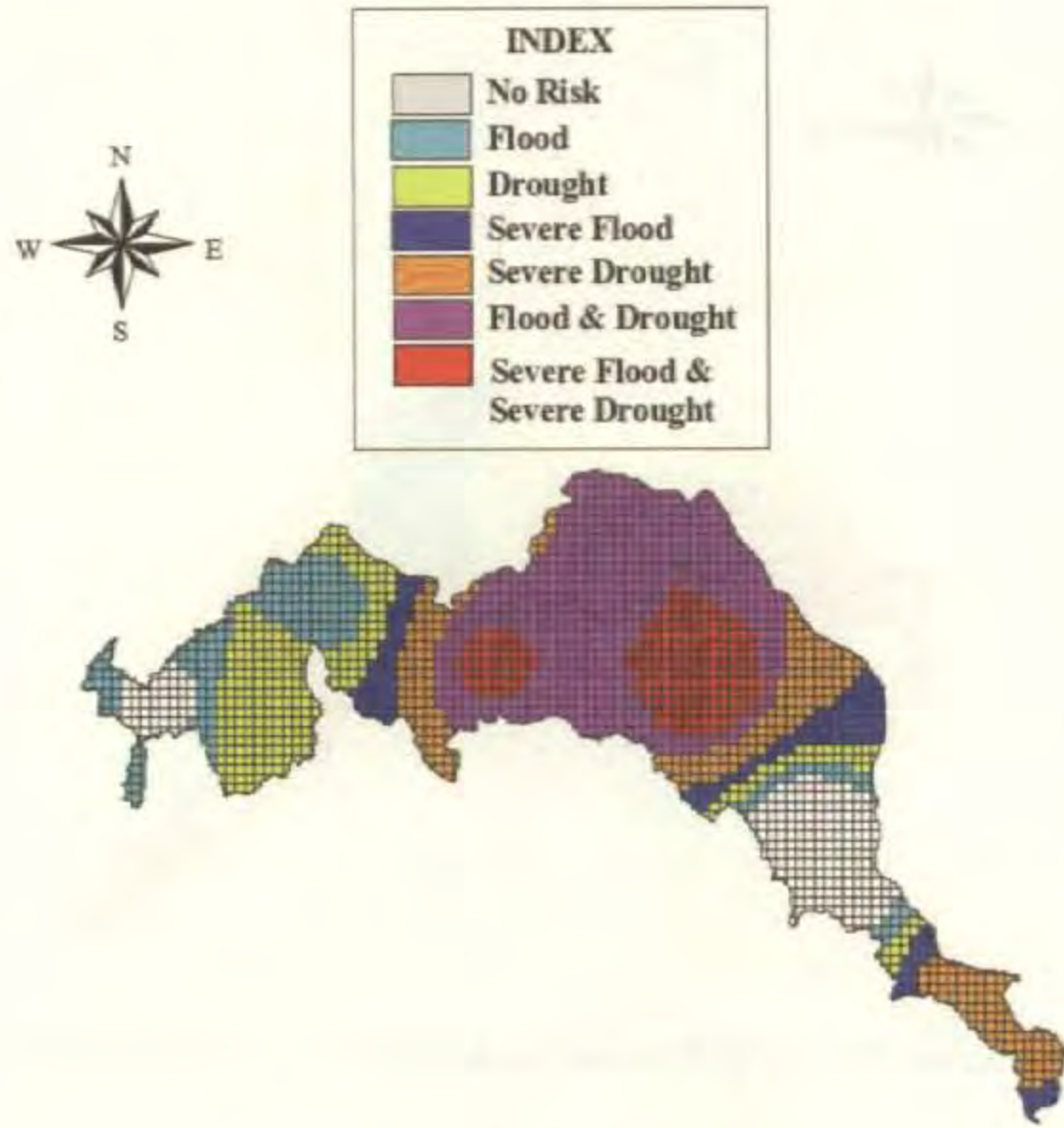
รูปที่ ฉ.๒๔๐ สัดส่วนปริมาตรความจุใช้งานในปัจจุบันต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

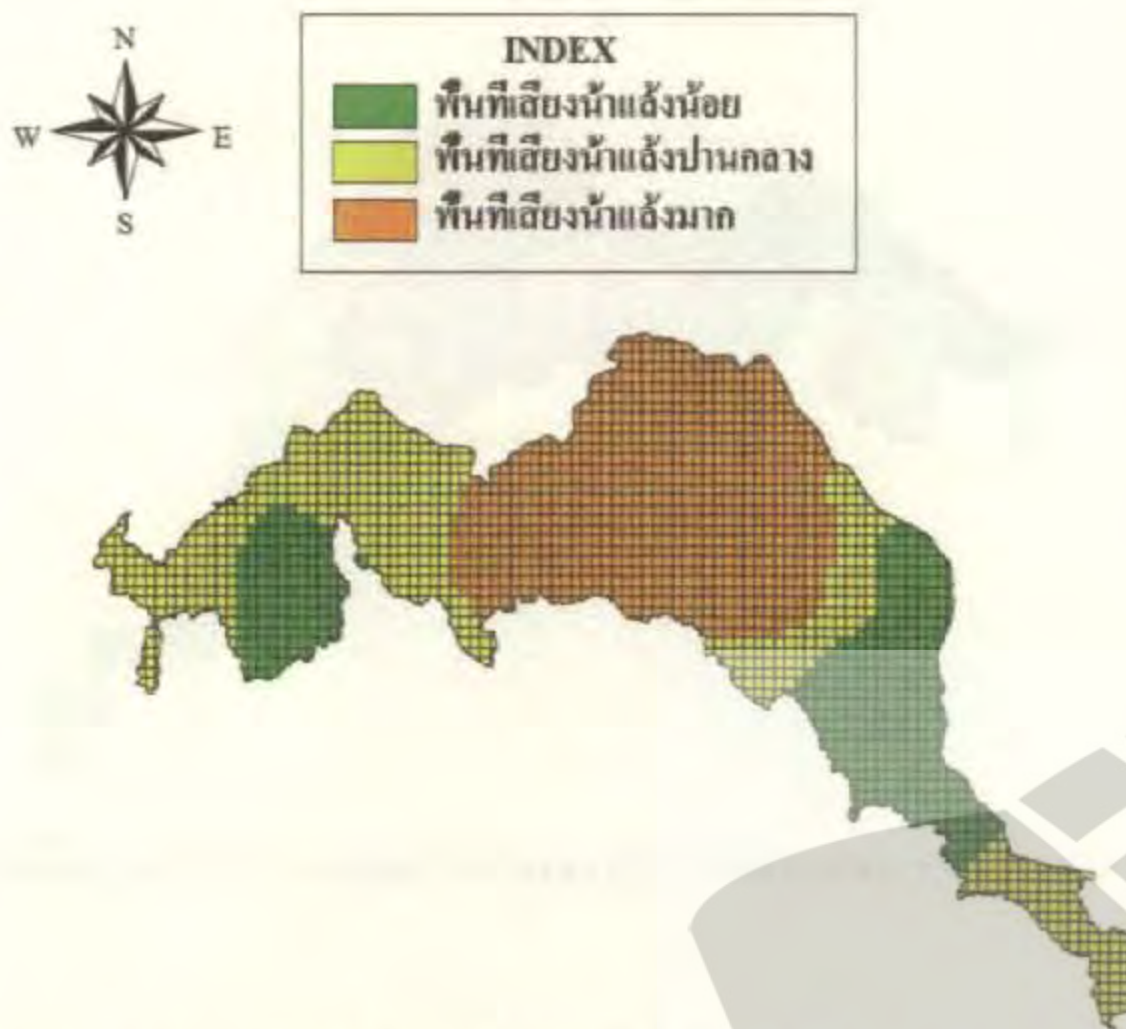
รูปที่ ฉ.๒๔๑ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

รูปที่ ฉ.๒๔๒ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

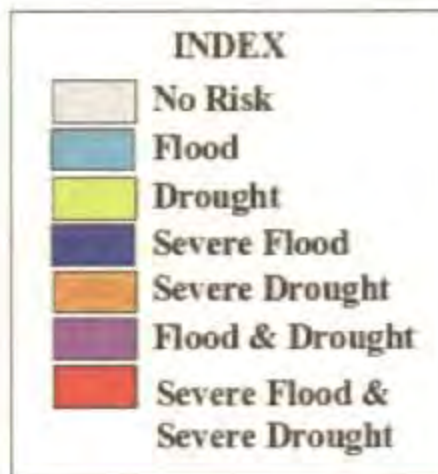
รูปที่ ฉ.๒๔๓ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

รูปที่ ฉ.๒๔๔ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๔๕ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของปีน้ำปานกลาง
ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

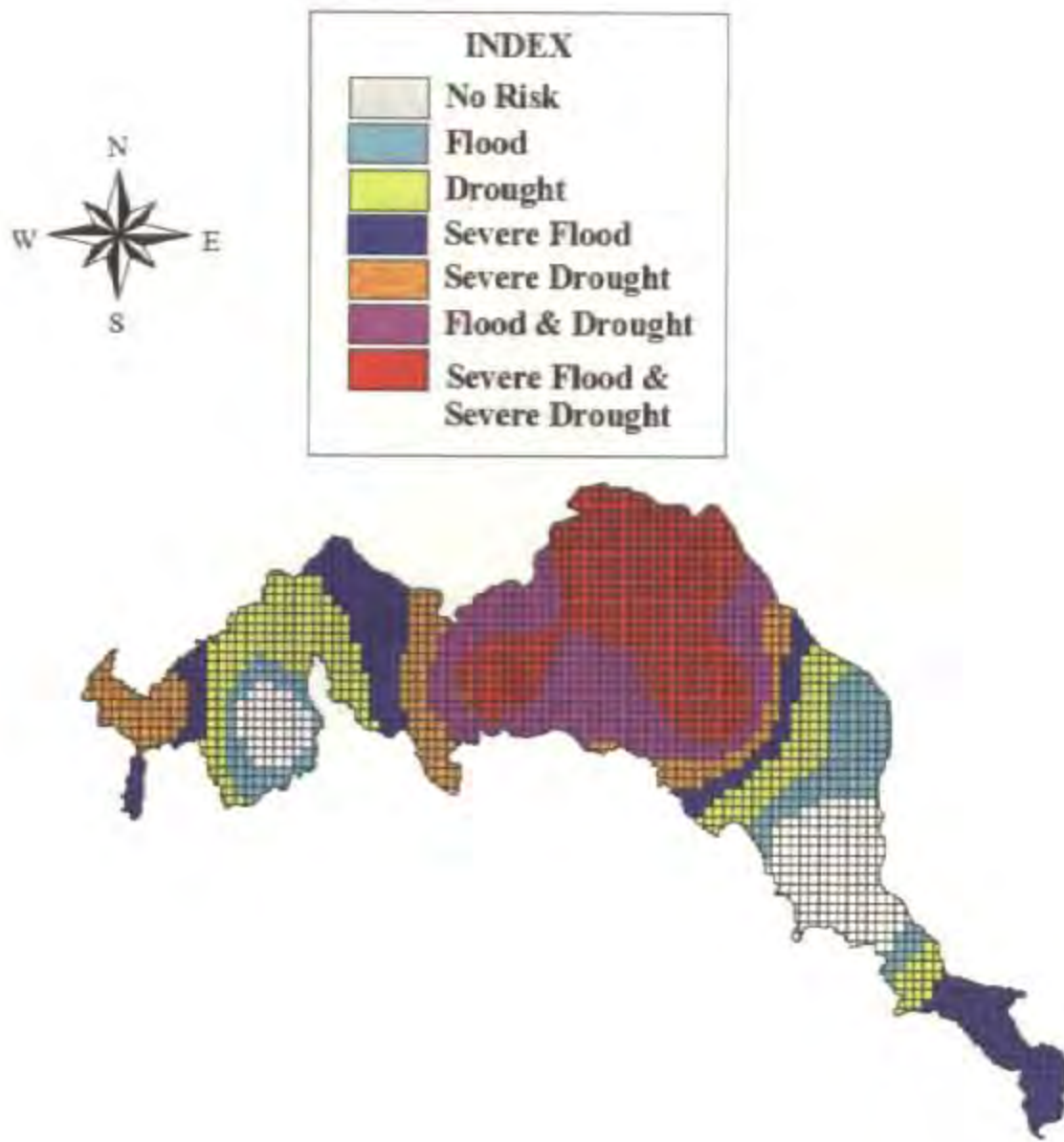
LIRT

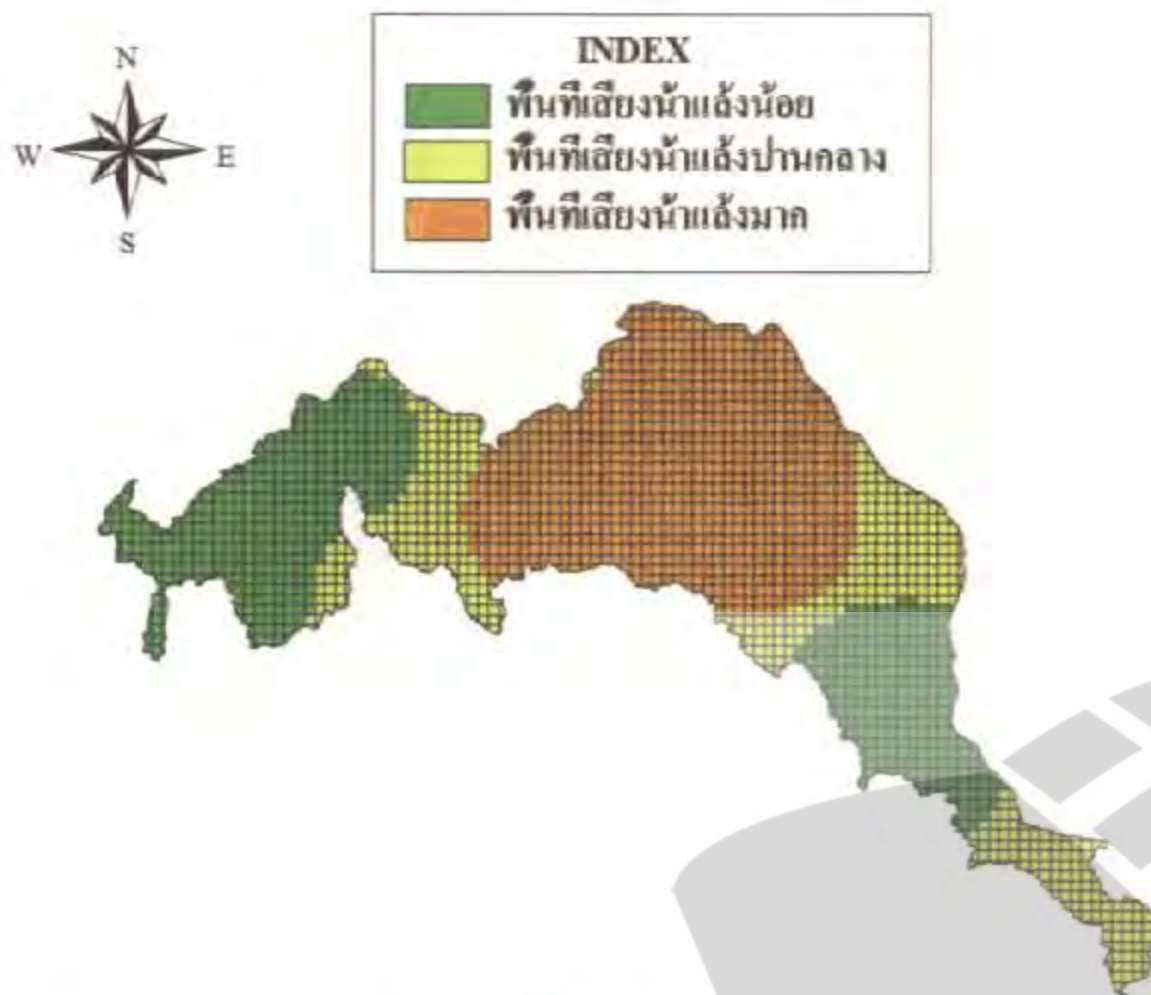
รูปที่ ฉ.๒๔๖ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๔๗ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๔๘ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๔๙ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

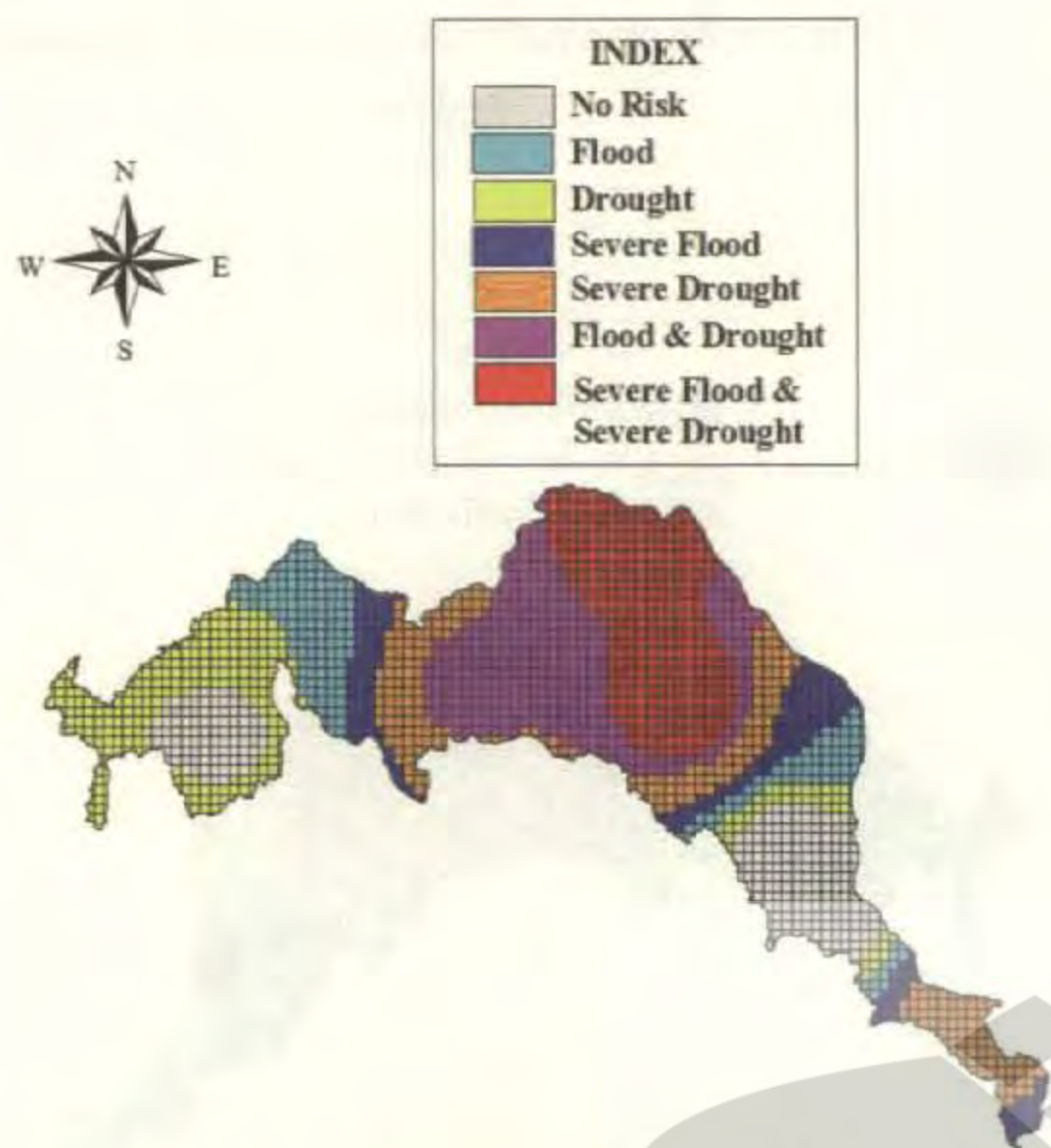

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๕๐ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

รูปที่ ฉ.๒๕๑ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำโขง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

ลักษณะโดยทั่วไปของพื้นที่

ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออกมีพื้นที่รับน้ำประมาณ ๑๓,๒๑๖ ตารางกิโลเมตร มีขอบเขตพิกัดที่ ๑๑° ๓๐' - ๑๓° ๓๐' เหนือ และ ๑๐๐° ๓๐' - ๑๐๓° ๐๐' ตะวันออก ครอบคลุมพื้นที่ในเขตจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด มีลำน้ำสาขาที่สำคัญคือ คลองใหญ่ (แม่น้ำระยอง) แม่น้ำประแสร์ คลองวังโตนด แม่น้ำจันทบุรี และแม่น้ำตราด โดยส่วนใหญ่เป็นลำน้ำสายสั้นๆ ไหลจากทิศเหนือลงทิศใต้

การแบ่งพื้นที่และฝั่งน้ำ

ในการศึกษานี้แบ่งลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็น ๑๑ พื้นที่ (รูปที่ ฉ.๒๕๒, รูปที่ ฉ.๒๕๓, ตารางที่ ฉ-๕) โดยใช้โครงสร้างชลประทานขนาดใหญ่เป็นเกณฑ์แบ่งพื้นที่เป็นพื้นที่เหนือและท้ายโครงสร้าง ทั้งนี้ โครงสร้างขนาดใหญ่ในลุ่มน้ำชายฝั่งตะวันออกที่นำมาใช้แบ่งพื้นที่คืออ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล อ่างเก็บน้ำดอกกราย อ่างเก็บน้ำคลองใหญ่ อ่างเก็บน้ำประแสร์ และอ่างเก็บน้ำท่าพระ

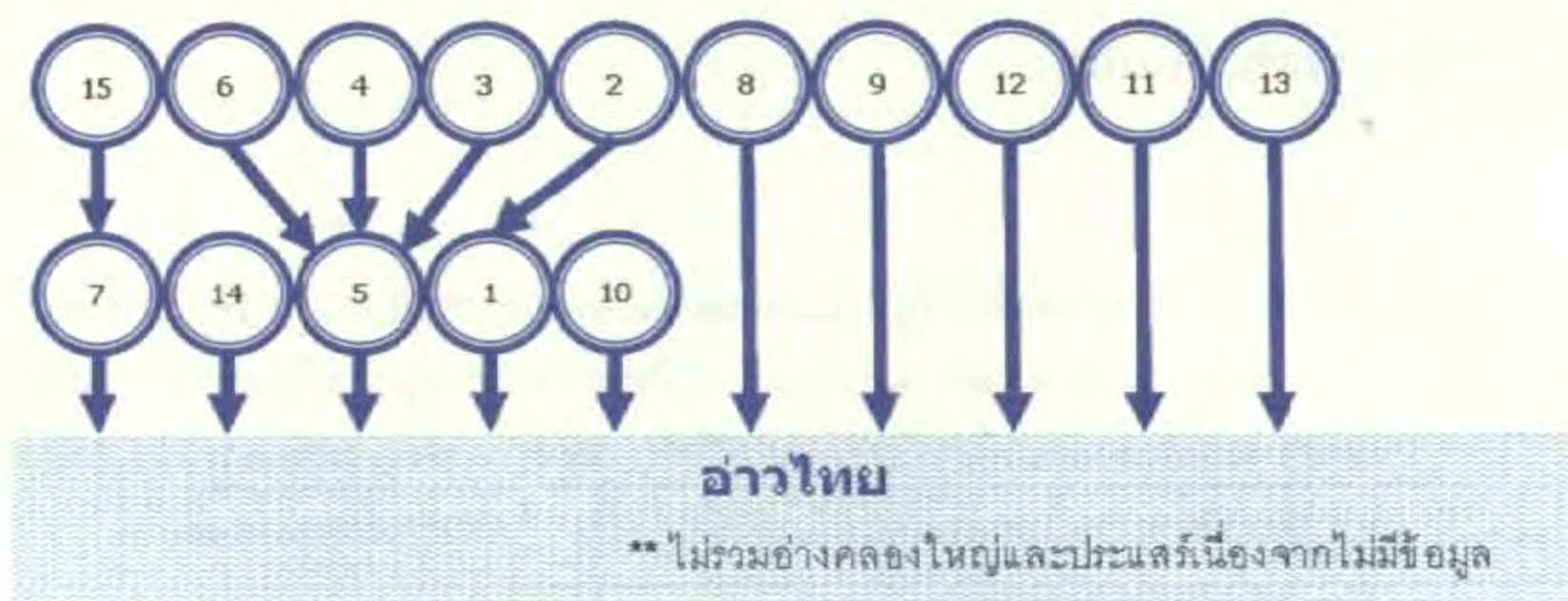

รูปที่ ฉ.๒๕๒ การแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๕๓ ผังน้ำลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

ตารางที่ ฉ-๕ ขนาดของพื้นที่ย่อยในลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

พื้นที่ย่อย	ขนาด (ตารางกิโลเมตร)
๑. ลุ่มน้ำประแสร์ ท้ายอ่างประแสร์	๑,๐๑๖
๒. ลุ่มน้ำประแสร์เหนืออ่างประแสร์	๙๔๔
๓. ลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างคลองใหญ่	๓๐๙
๔. ลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างหนองปลาไหล	๔๖๓
๕. ลุ่มน้ำคลองใหญ่ท้ายอ่างดอกกราย-หนองปลาไหล-คลองใหญ่	๖๖๙
๖. ลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างดอกกราย	๓๕๔
๗. ลุ่มน้ำท้ายอ่างบางพระ	๙๗๒
๘. ลุ่มน้ำคลองโหนด	๑,๗๗๒
๙. ลุ่มน้ำแม่น้ำจันทบุรี	๑,๕๙๕
๑๐. ลำน้ำระยองตะวันออก-พังราด	๑,๐๔๖
๑๑. ลุ่มน้ำเขาสมิง	๑,๖๐๐
๑๒. ลุ่มน้ำเวฬุ	๑,๒๖๔
๑๓. ลุ่มน้ำสาขาตราด	๕๕๖
๑๔. ลุ่มน้ำระยองตะวันตก-มาบตาพุด	๓๖๔
๑๕. ลุ่มน้ำเหนืออ่างบางพระ	๙๗๒

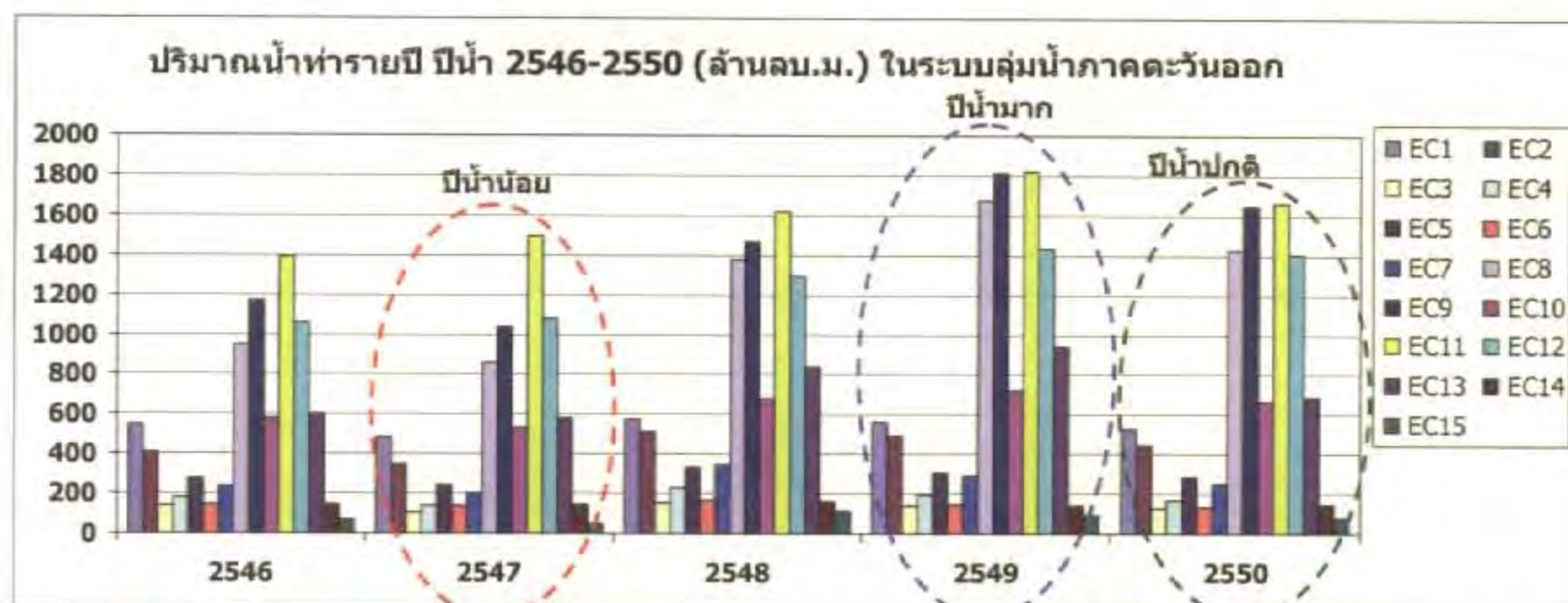

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

การวิเคราะห์และแบ่งสถานการณ์น้ำ

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปีของกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก ระหว่างปีน้ำ ๒๕๔๖-๒๕๕๐^๒ เท่ากับ ๒๗.๗๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร (๒๑๐๒ มิลลิเมตร) ส่วนปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปีระหว่างปีน้ำ ๒๕๔๖-๒๕๕๐ เท่ากับ ๘๑๑๖ ล้านลูกบาศก์เมตร เมื่อวิเคราะห์สถานการณ์น้ำตามเกณฑ์น้ำมากและน้ำน้อย พบว่าในกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก ปี พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นปีน้ำมาก ส่วนปี พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นปีน้ำน้อย (รูปที่ ฉ.๒๕๔)

ข้อมูลรวมทั้งลุ่มน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	ปีน้ำน้อย 2547	ปีน้ำมาก 2549	สถิติ 30 ปี (กรมชล, 2546)
ปริมาณฝน	23,280	32,890	29,750
ปริมาณน้ำท่า	7,440	10,760	12,980

รูปที่ ฉ.๒๕๔ ปริมาณน้ำท่ารายปีของระบบลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก ปีน้ำ ๒๕๔๖-๒๕๕๐

ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งโดยสมดุลงน้ำ

สำหรับลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก อุทยานน้ำคำนึงถึงปริมาณน้ำที่ถ่ายเทข้ามพื้นที่ย่อยซึ่งเป็นน้ำในระบบส่งน้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่ ซึ่งบริหารจัดการโดยบริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกจำกัด (มหาชน) ด้วยการถ่ายเทน้ำระหว่างพื้นที่แสดงดังรูปที่ ฉ.๒๕๕ ส่วนอุปสงค์น้ำรวมอุปสงค์น้ำจากภาคอุตสาหกรรมและภาคอุปโภคบริโภคด้วย

สมดุลงน้ำรายเดือนในพื้นที่ชลประทานของแต่ละพื้นที่ย่อยในลุ่มน้ำซีแสดงดังรูปที่ ฉ.๒๕๖ ถึงรูปที่ ฉ.๒๗๐ พบว่า พื้นที่ชลประทานในลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออกมีความเสี่ยงภัยน้ำแล้งมากที่สุดในเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคมและมีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมสูงสุดในเดือนกันยายนและตุลาคม โดยพื้นที่ที่มีทั้งความเสี่ยงภัยน้ำแล้งหรือแนวโน้มที่จะเสี่ยงภัยน้ำแล้งและมีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมเนื่องจากมีปริมาณน้ำ

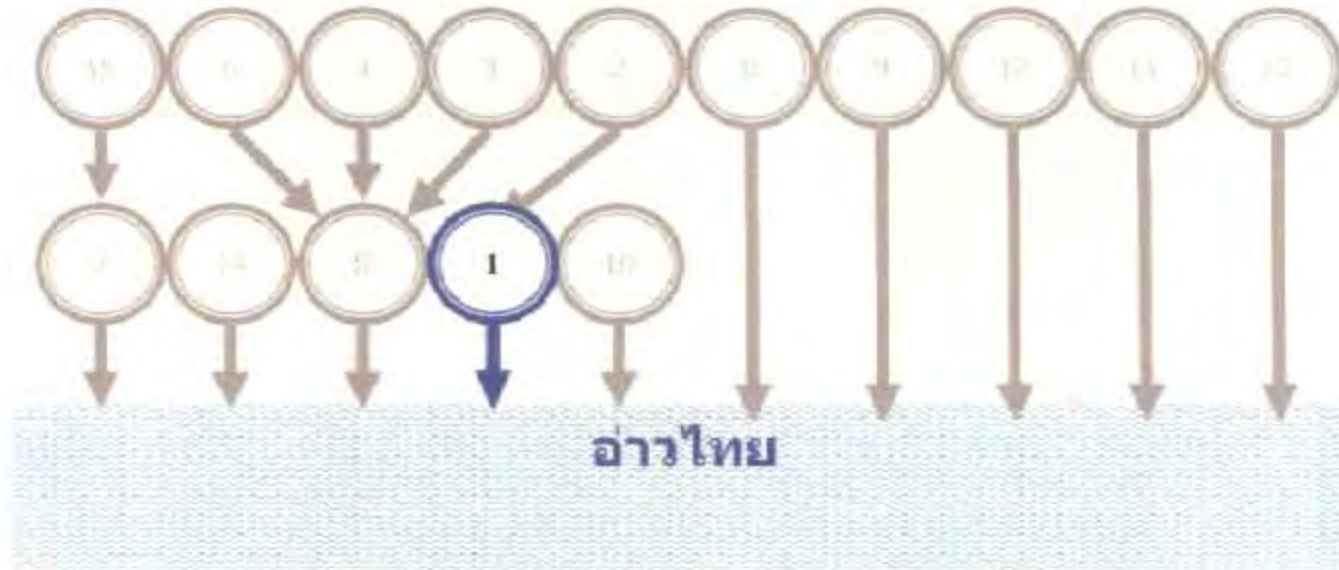
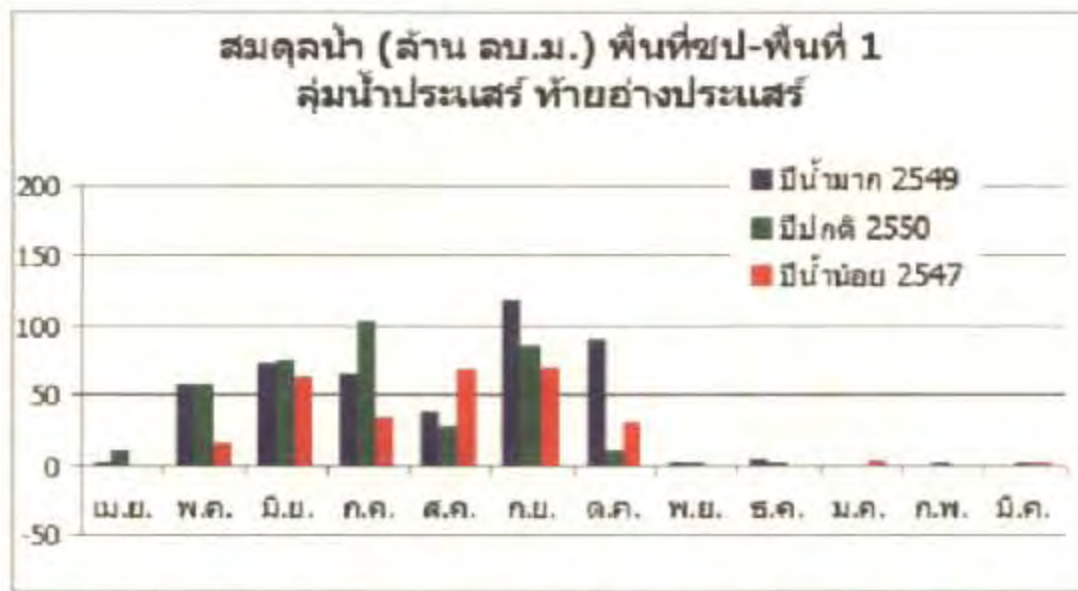
^๒ คำนวณโดยใช้ข้อมูลปริมาณฝนสะสมรายเดือนรวมทั้งปีของสถานีตรวจอากาศและสถานีอากาศเกษตร กรมอุตุนิยมวิทยาทั่วประเทศ สร้างแผนที่ Isohyet แล้วคำนวณปริมาณฝนสะสมรายปีในพื้นที่ลุ่มน้ำซี จากนั้นคำนวณค่าเฉลี่ยของปริมาณฝนสะสมรายปีทั้ง ๕ ปี

เกินความต้องการใช้น้ำค่อนข้างสูง ได้แก่พื้นที่ลุ่มน้ำท้ายอ่างบางพระ พื้นที่ลุ่มน้ำสาขาตราด พื้นที่ทางตะวันตกของลุ่มน้ำ ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างเก็บน้ำคลองใหญ่ พื้นที่ลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล พื้นที่ลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างเก็บน้ำดอกกราย พื้นที่ลุ่มน้ำเหนืออ่างเก็บน้ำบางพระ และพื้นที่ลุ่มน้ำระยองตะวันตก-มาบตาพุดมีความเสี่ยงน้ำแล้ง และในเดือนที่น้ำไม่ขาดแคลน ปริมาณน้ำที่เกินความต้องการไม่สูงนักโดยมีปริมาณใกล้เคียงขนาดความขาดแคลนน้ำในเดือนที่ขาดแคลนน้ำ ลักษณะเช่นนี้บ่งชี้ว่าพื้นที่ดังกล่าวมีปริมาณน้ำต้นทุนไม่มากพอที่จะสำรองน้ำเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำแล้งได้เต็มที่ โดยเฉพาะหากอุปสงค์น้ำเพิ่มขึ้นในอนาคต ดังนั้นหากต้องการมีปริมาณน้ำสำรองให้เพียงพอต่อความต้องการในอนาคต หนึ่งในมาตรการที่เหมาะสมกับพื้นที่คือการถ่ายเทน้ำจากพื้นที่อื่นที่มีปริมาณน้ำเกินจากความต้องการใช้น้ำมากๆ ส่วนพื้นที่ที่มีความเสี่ยงน้ำท่วม ส่วนใหญ่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของลุ่มน้ำ ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำคลองโหนด พื้นที่ลุ่มน้ำจันทบุรี และพื้นที่ลุ่มน้ำเขาสมิง

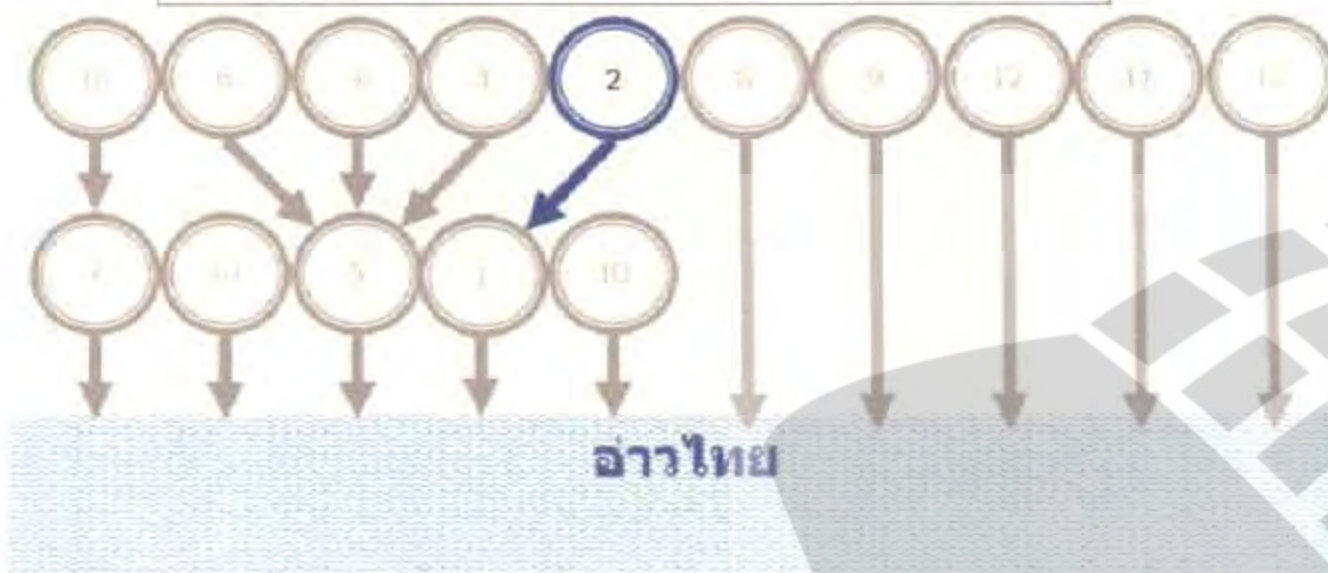
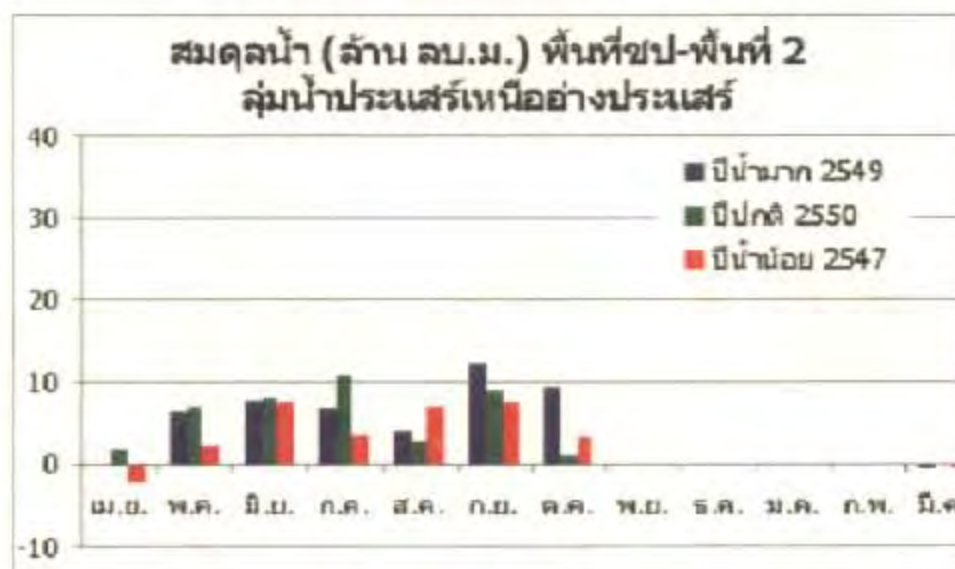

รูปที่ ๑.๒๕๕ ระบบส่งน้ำดิบพื้นที่ระยอง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา (ที่มา: บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออกจำกัด (มหาชน), ๒๕๕๑)

รูปที่ ฉ.๒๕๖ สมดุลงานในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑ ลุ่มน้ำประแสร์ ท้ายอ่างเก็บน้ำประแสร์

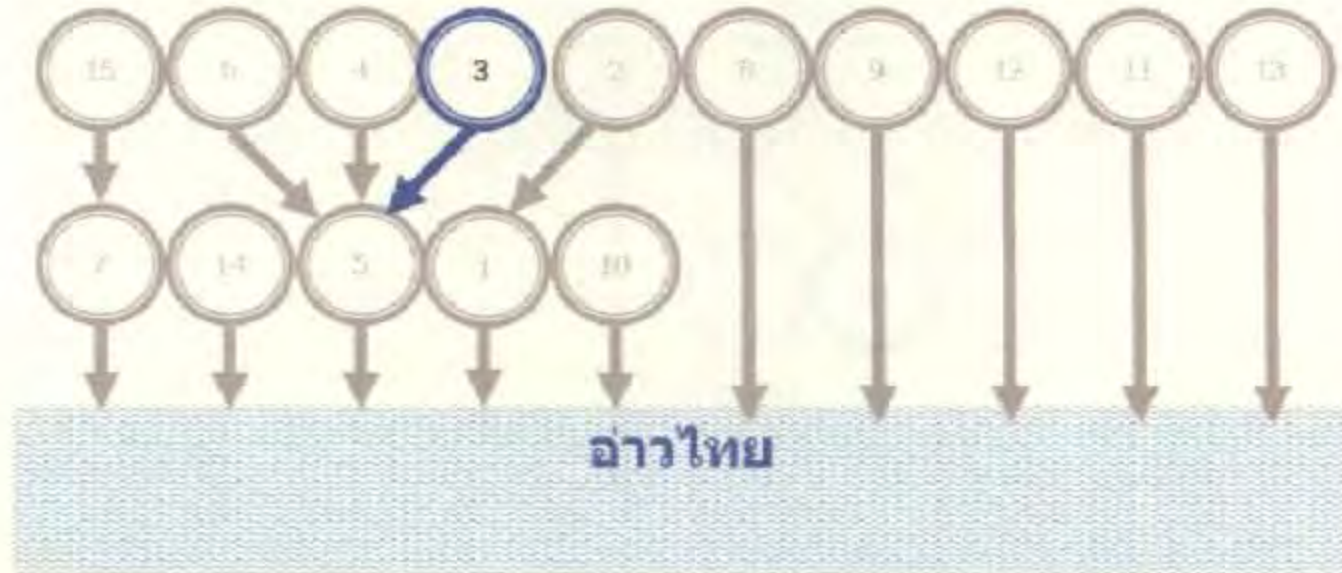
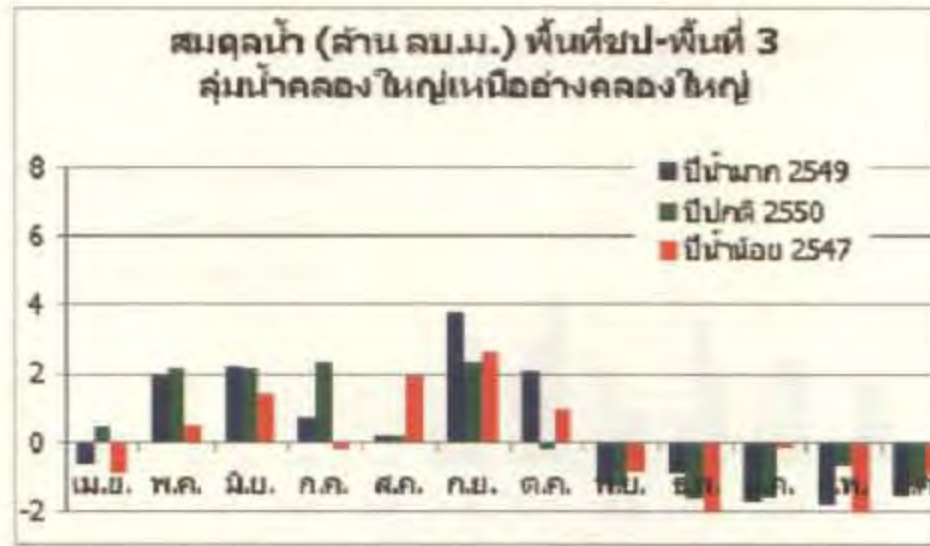

รูปที่ ฉ.๒๕๗ สมดุลงานในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๒ ลุ่มน้ำประแสร์ เหนืออ่างเก็บน้ำประแสร์

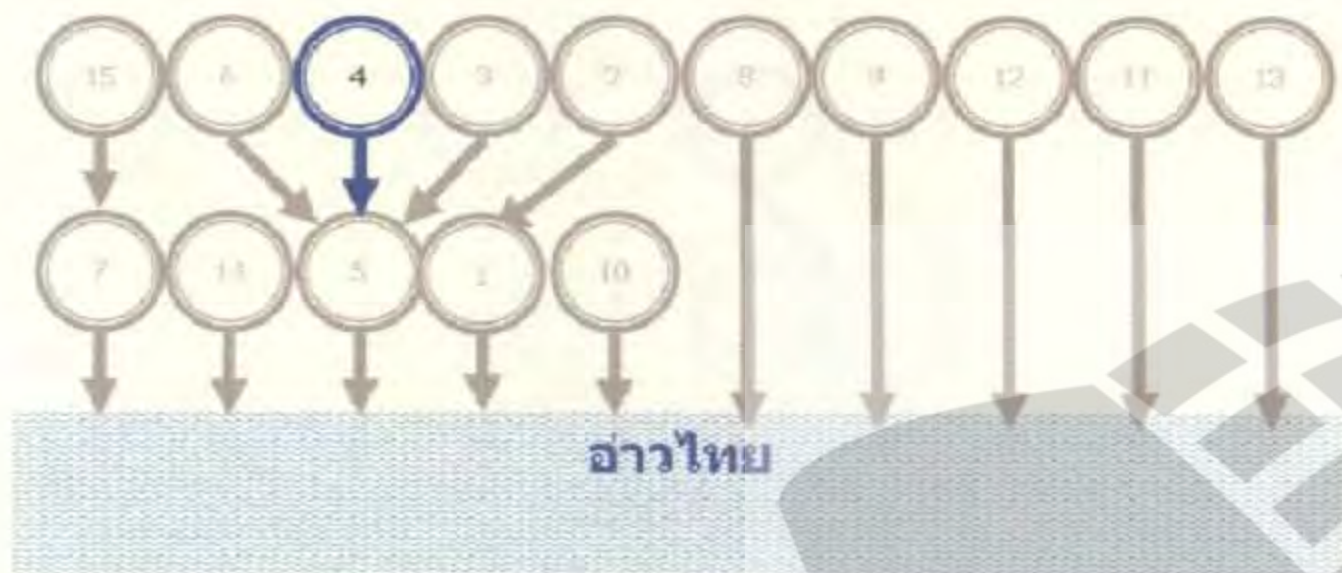
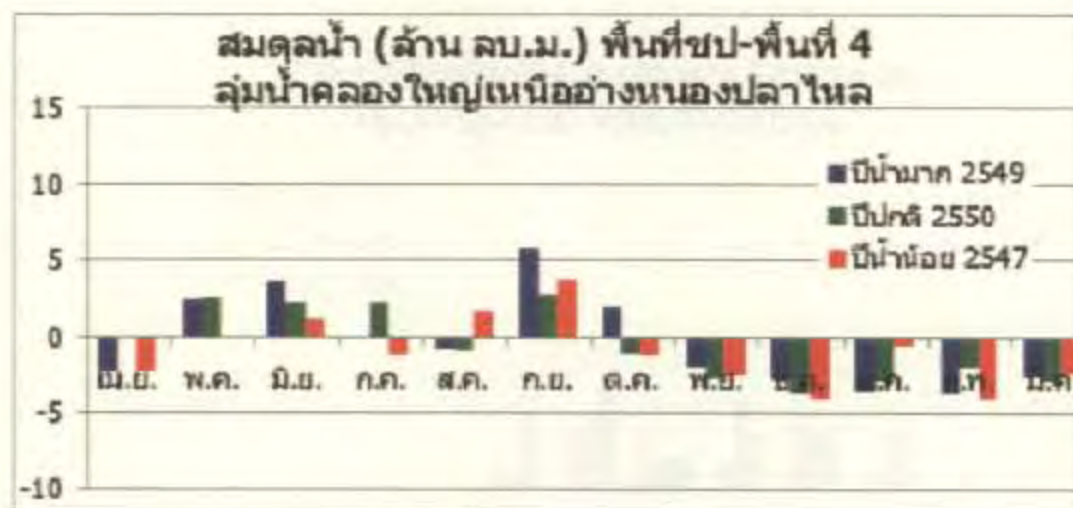

LIART

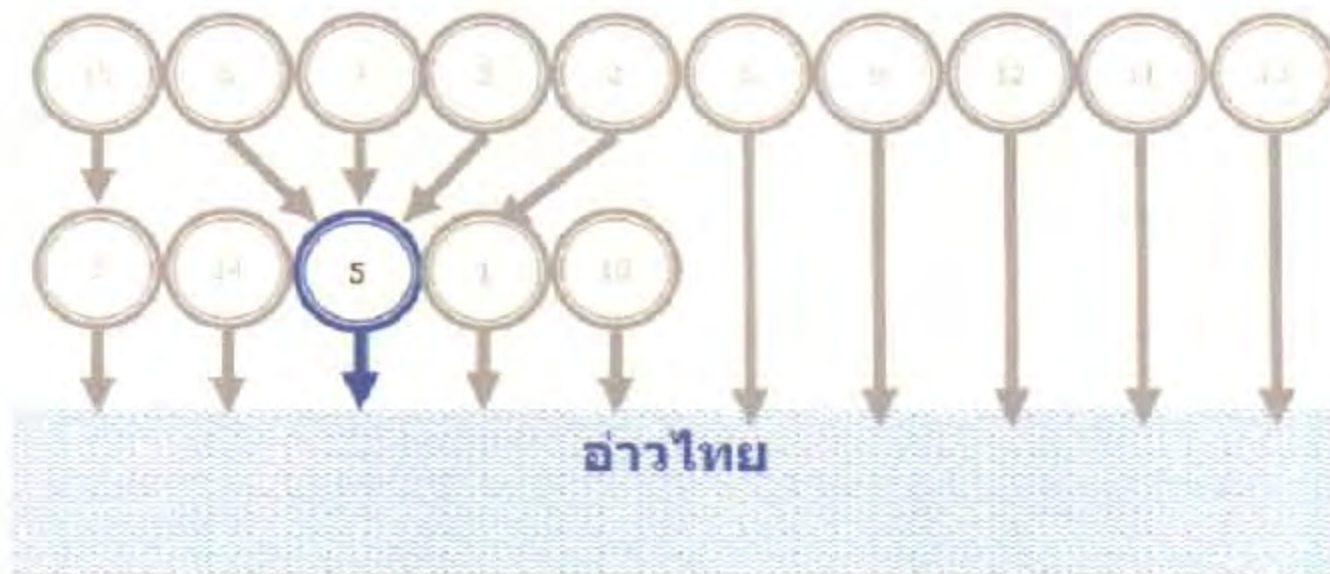
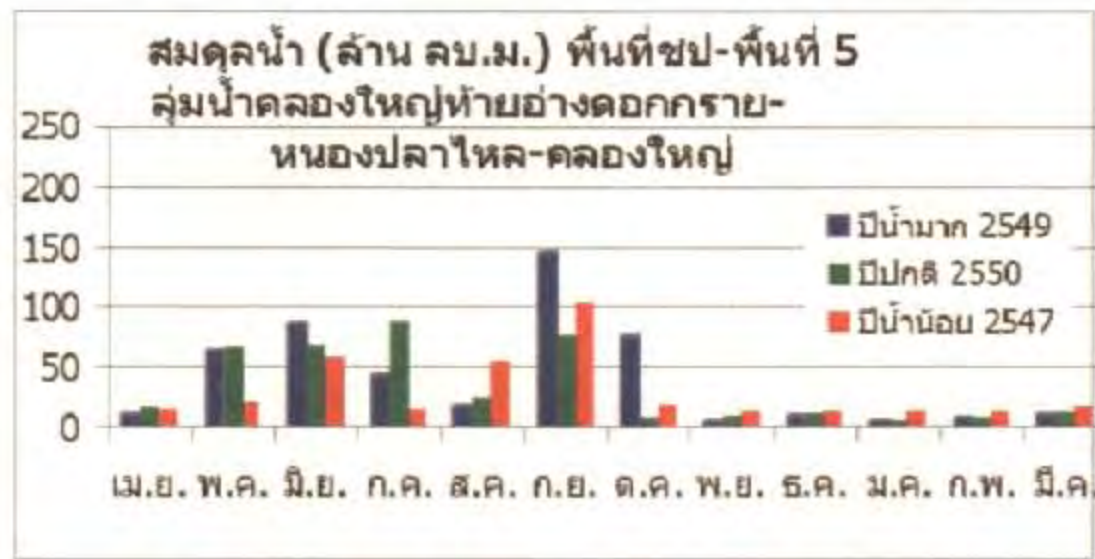
Legislative Institutional Repository of Thailand

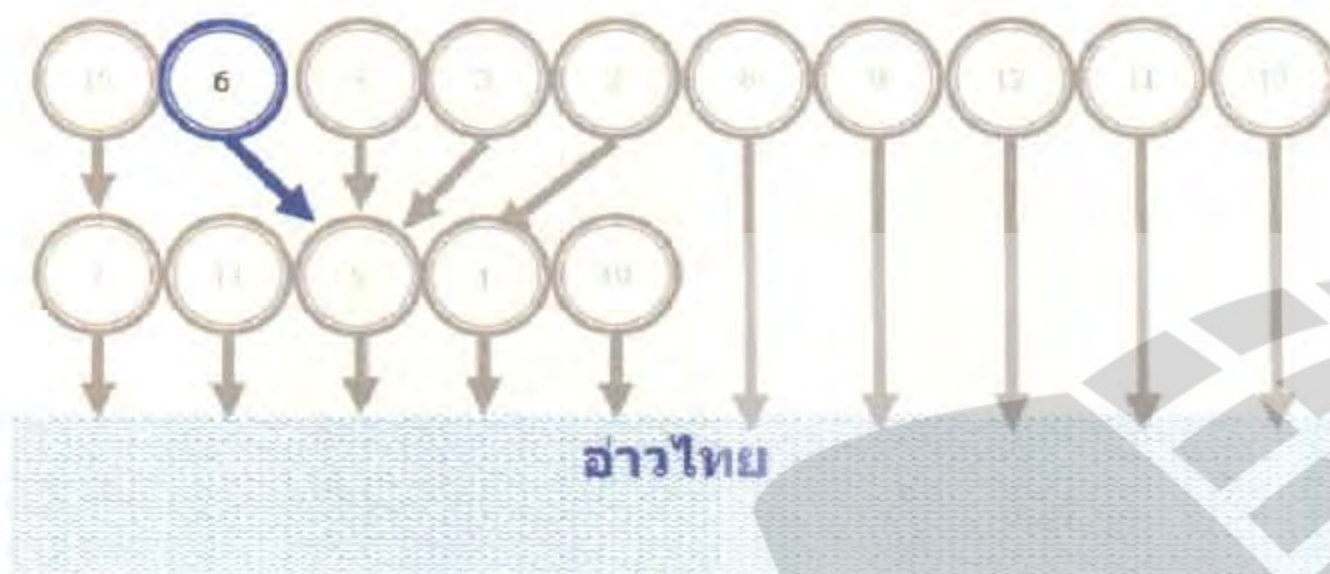
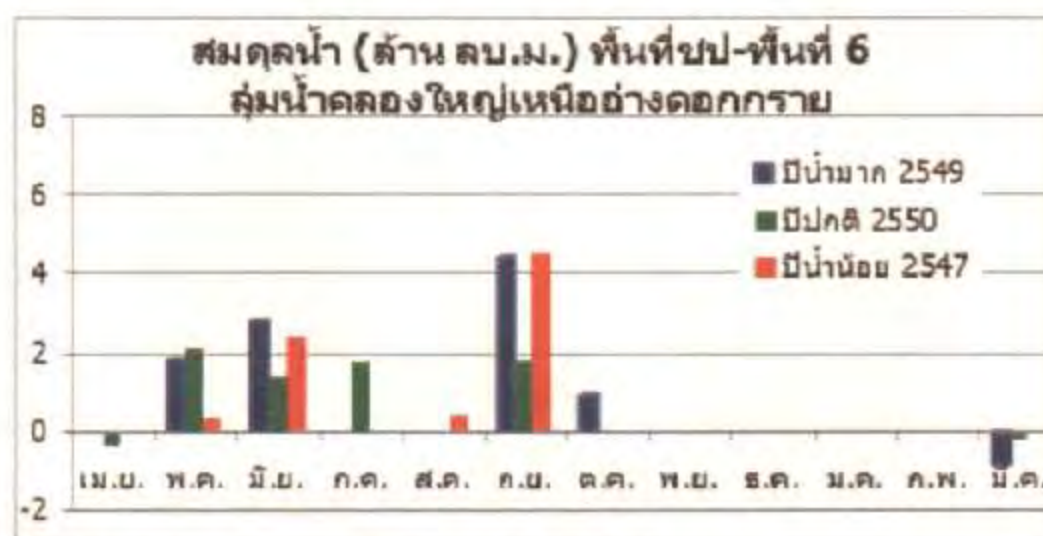
รูปที่ ฉ.๒๕๘ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๓ ลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างเก็บน้ำคลองใหญ่

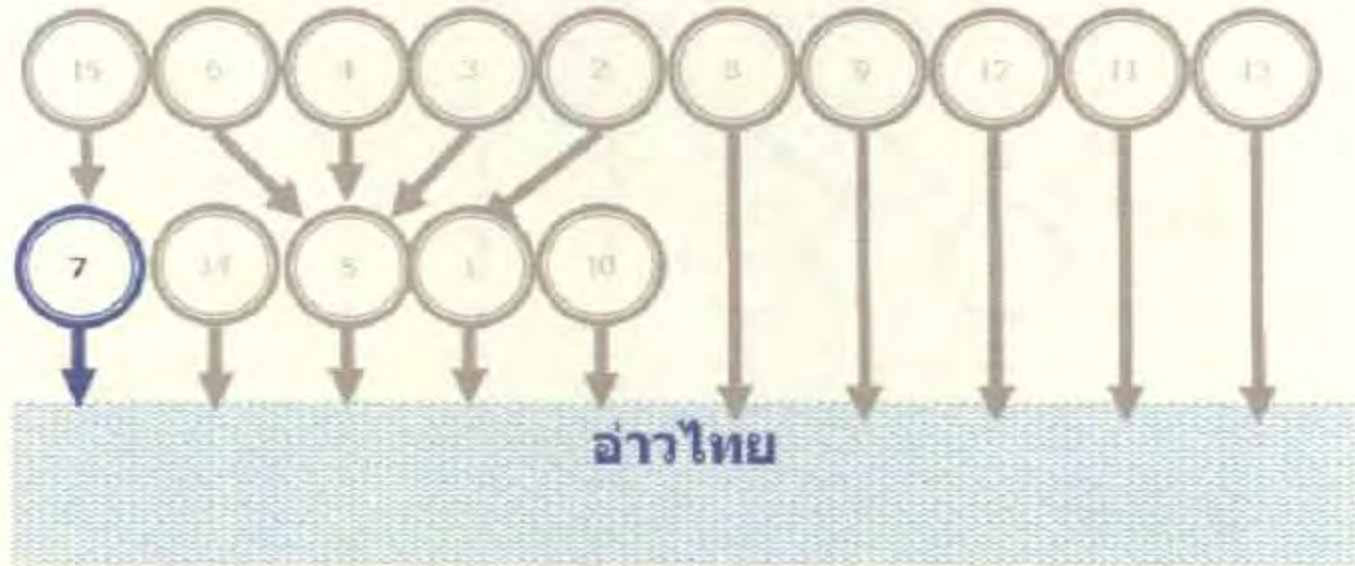
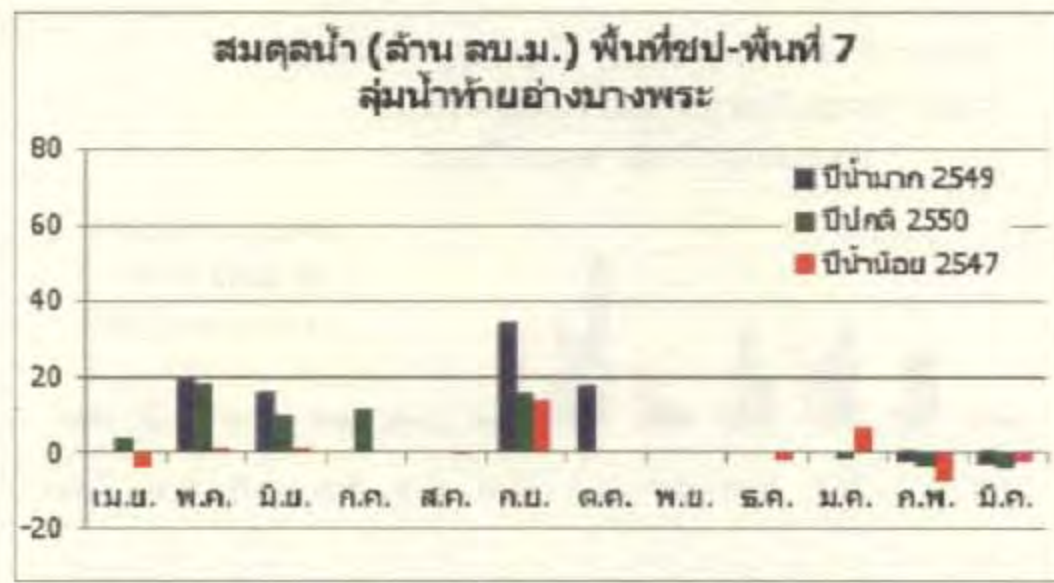
รูปที่ ฉ.๒๕๙ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๔ ลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล

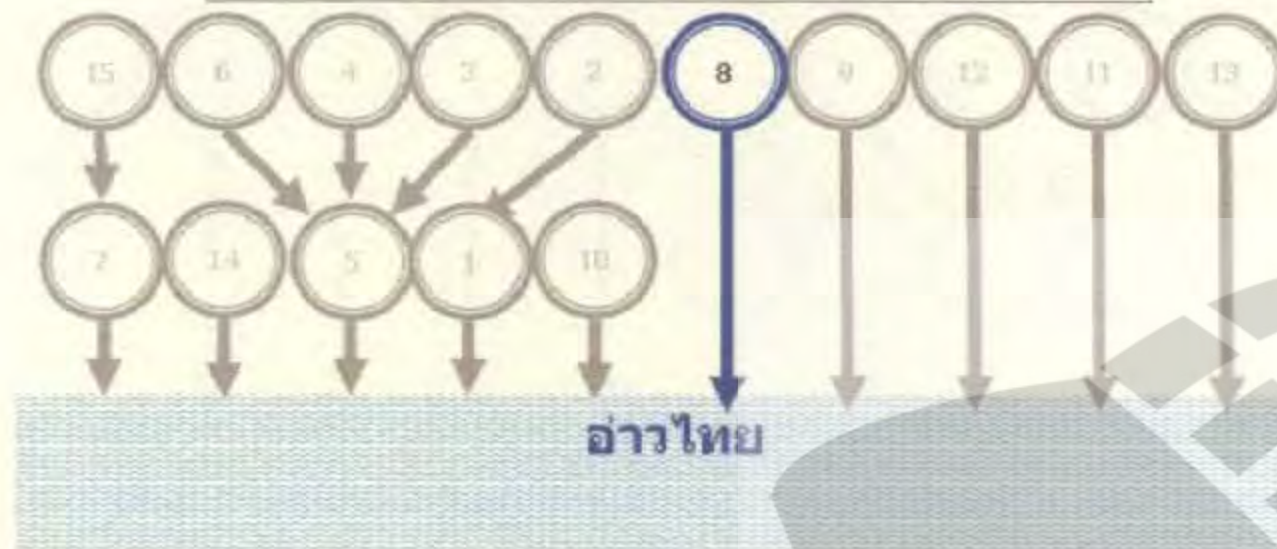
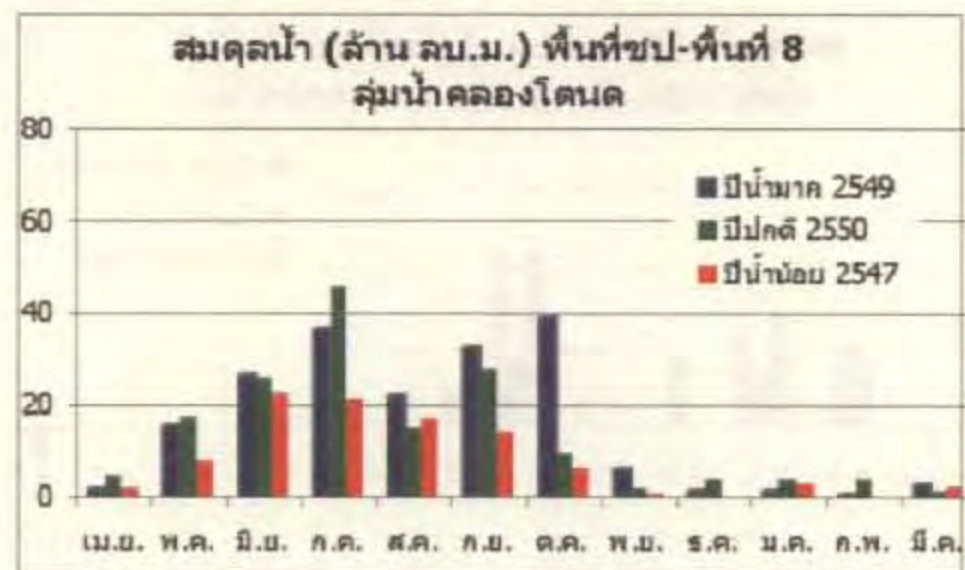
รูปที่ ฉ.๒๖๐ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๕ กลุ่มน้ำคลองใหญ่ท้ายอ่างเก็บน้ำดอกกราย-
 อ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล-อ่างเก็บน้ำคลองใหญ่

รูปที่ ฉ.๒๖๑ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๖ กลุ่มน้ำคลองใหญ่เหนืออ่างเก็บน้ำดอกกราย

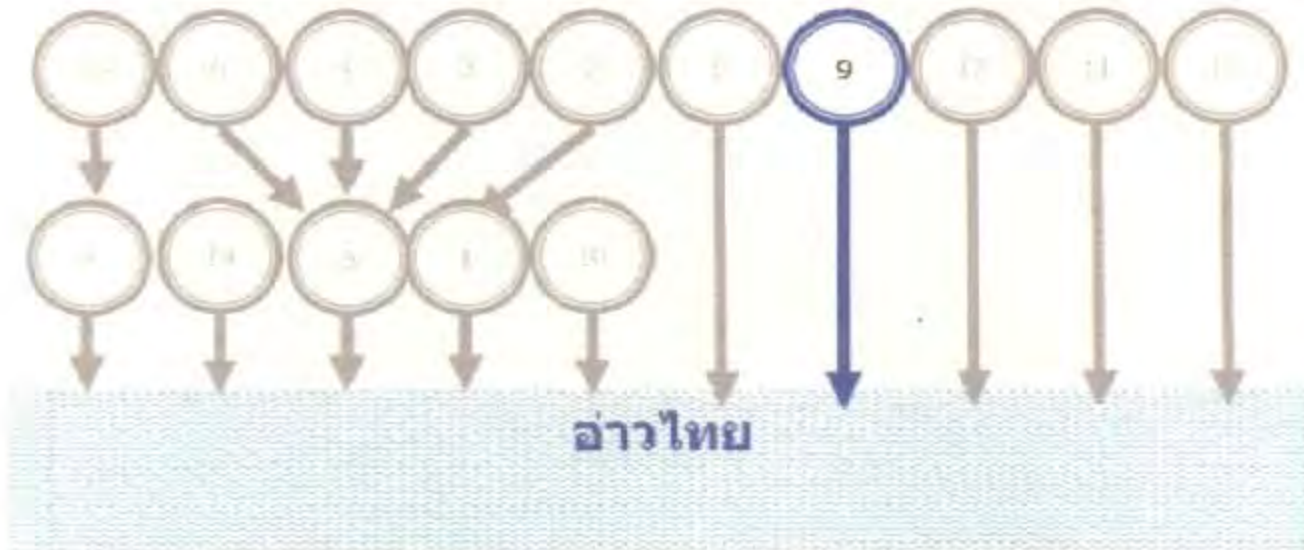
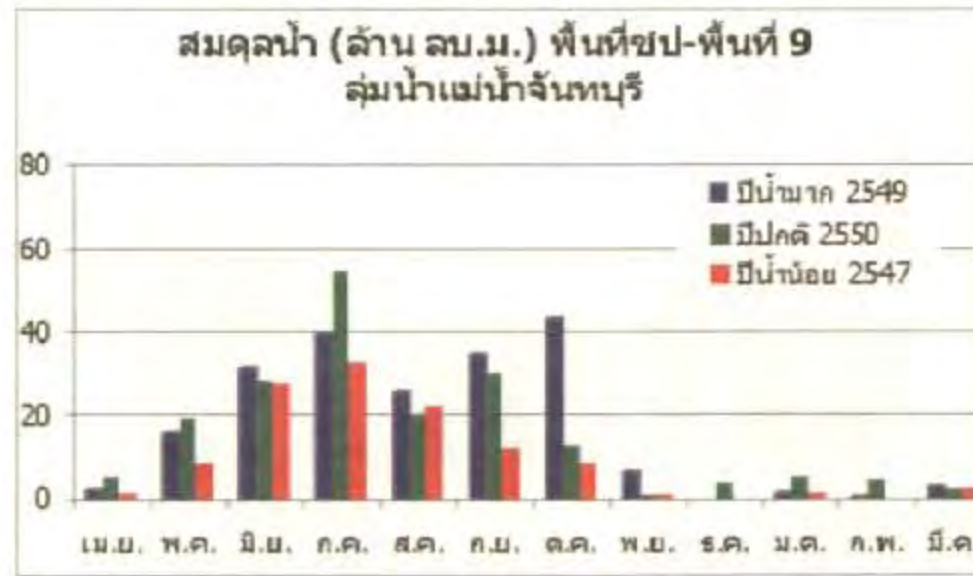
รูปที่ ฉ.๒๖๒ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๗ ลุ่มน้ำท้ายอ่างเก็บน้ำบางพระ

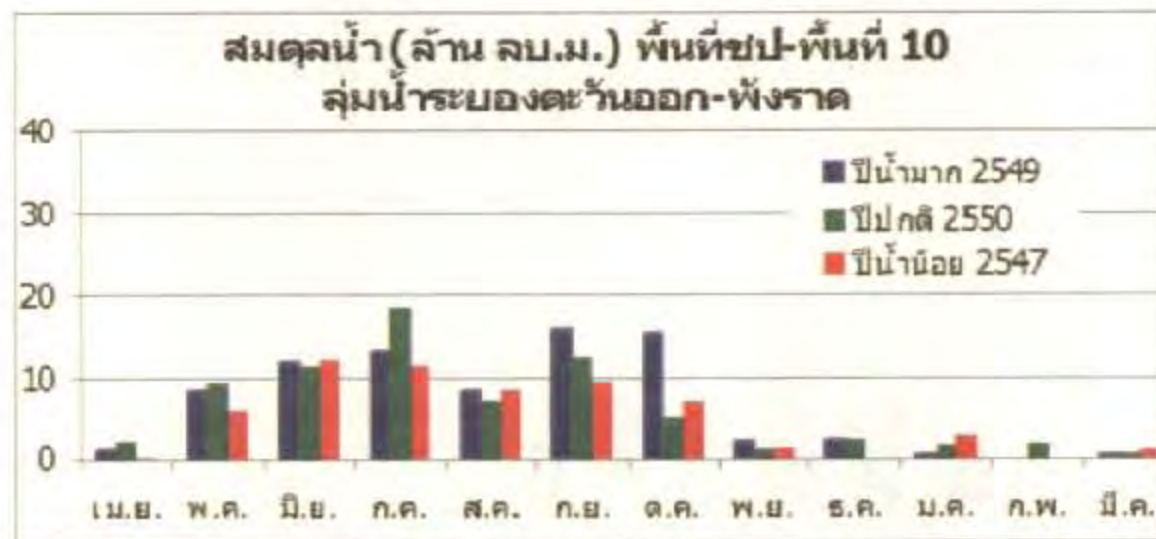
รูปที่ ฉ.๒๖๓ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๘ ลุ่มน้ำคลองโตนด

LIART

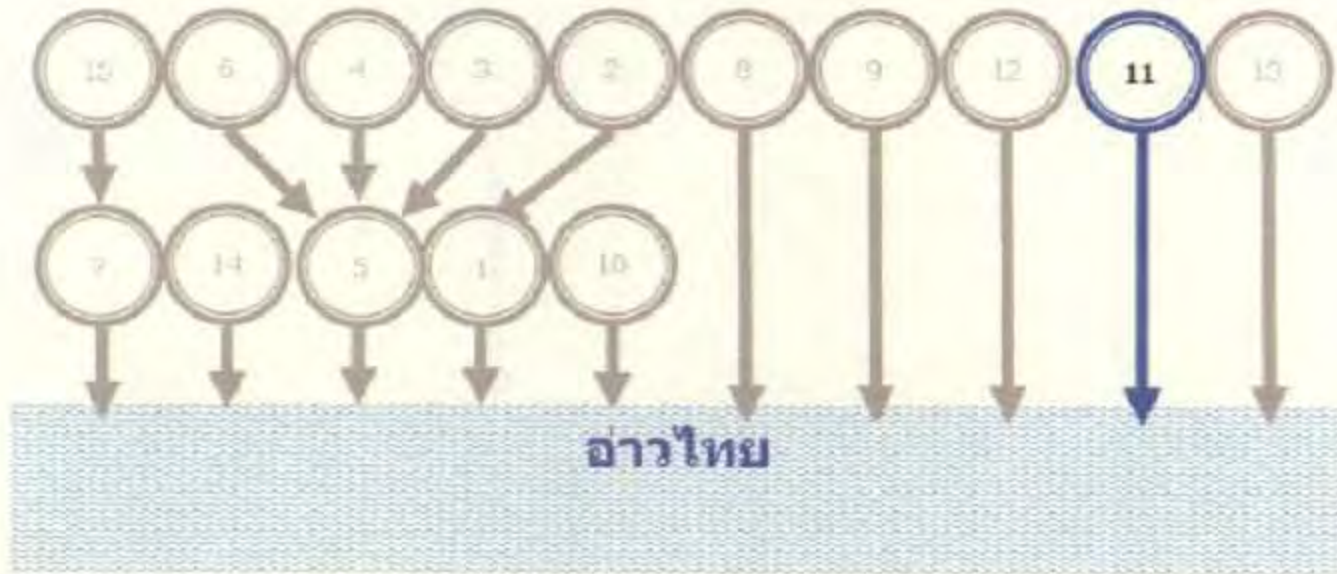
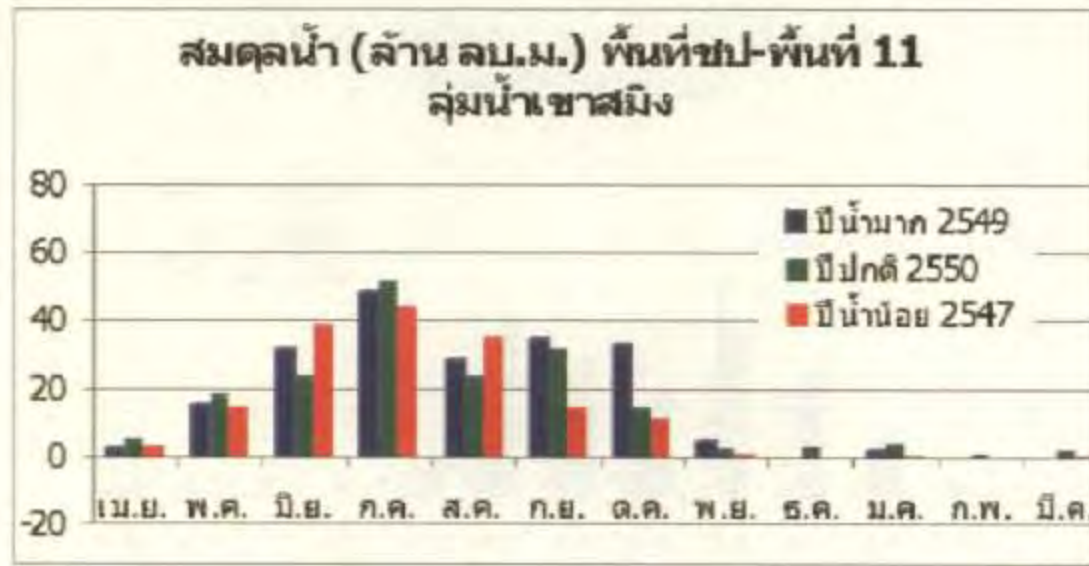
รูปที่ ฉ.๒๖๔ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๙ ลุ่มน้ำแม่น้ำจันทบุรี

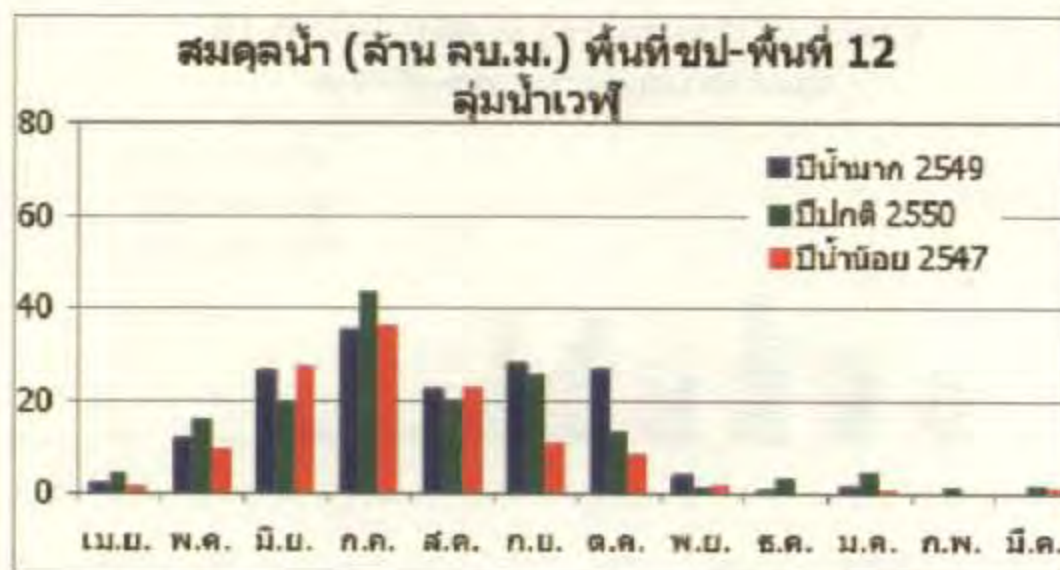
รูปที่ ฉ.๒๖๕ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๐ ลุ่มน้ำระยองตะวันออก-พังงา

LIART

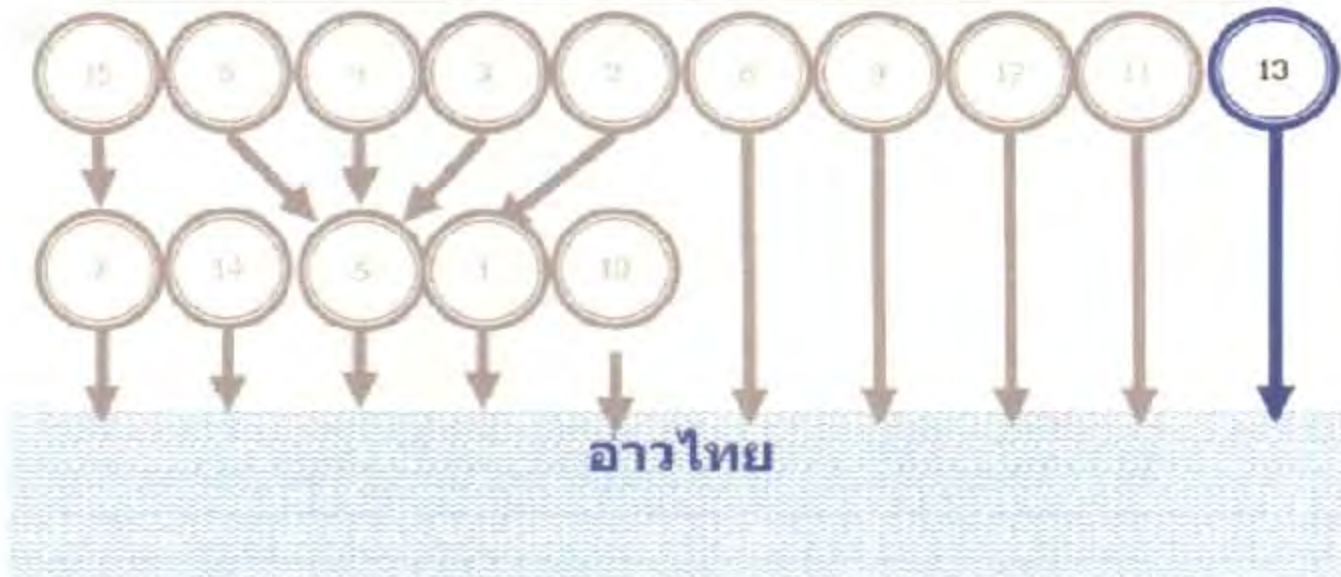
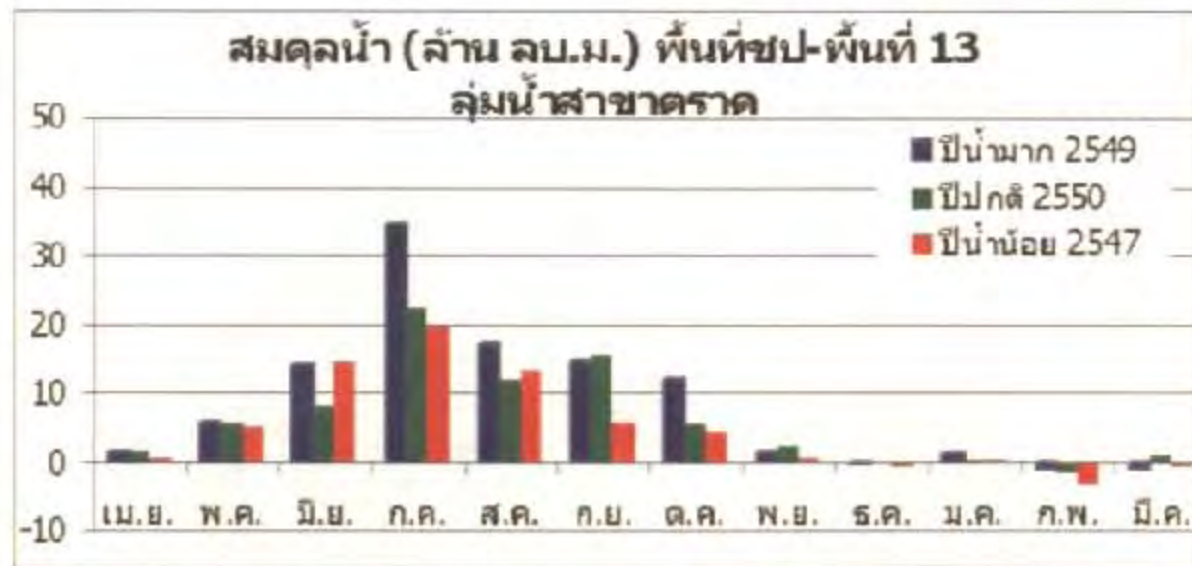
รูปที่ ฉ.๒๖๖ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๑ ลุ่มน้ำเขาสมิง

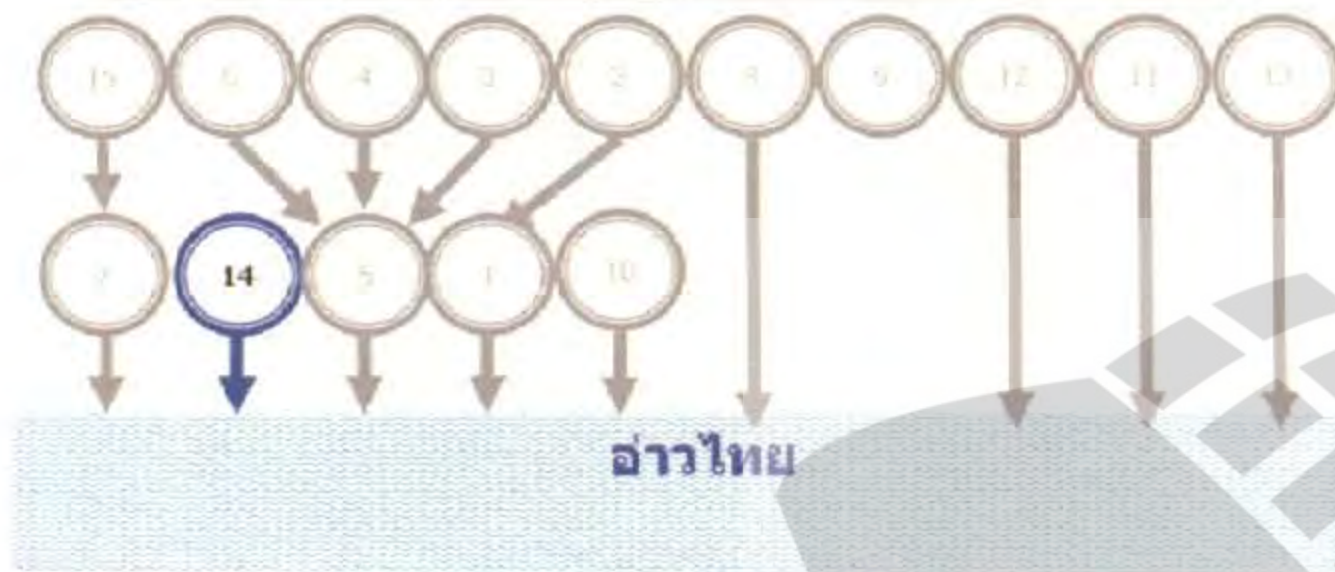
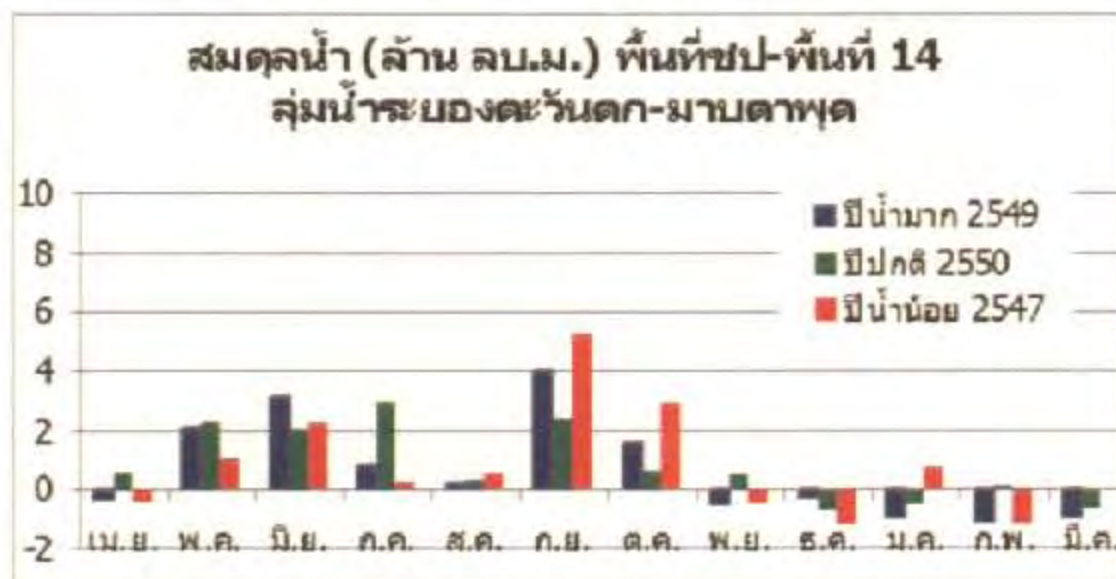
รูปที่ ฉ.๒๖๗ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๒ ลุ่มน้ำเวฬุ

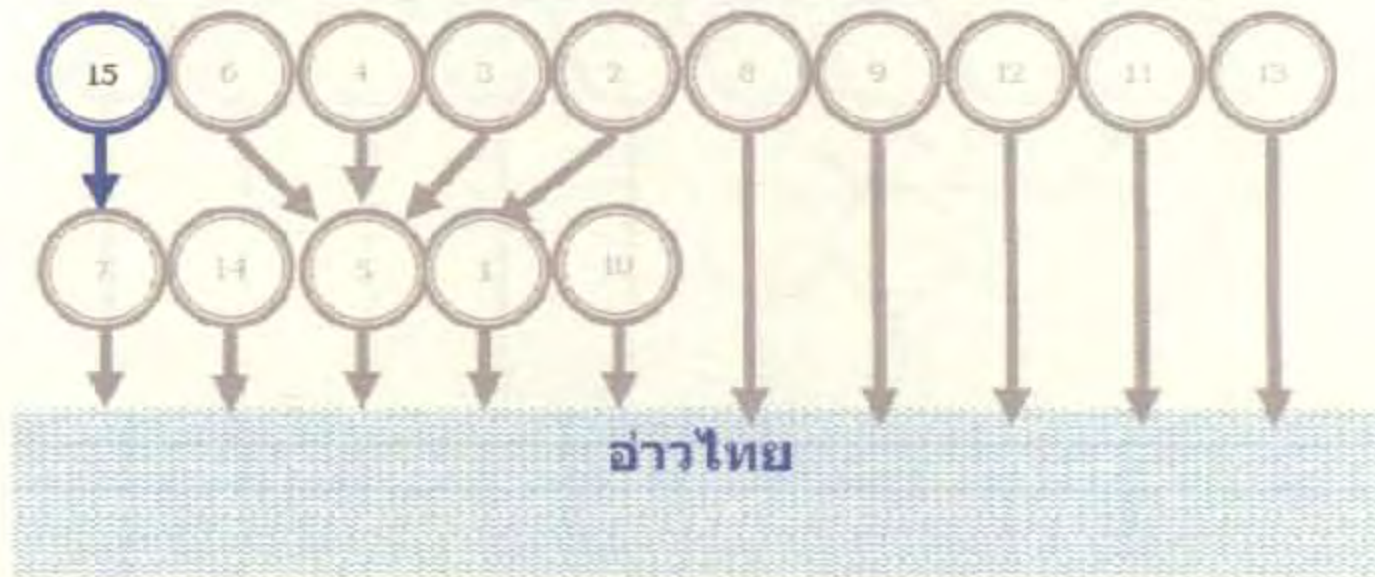
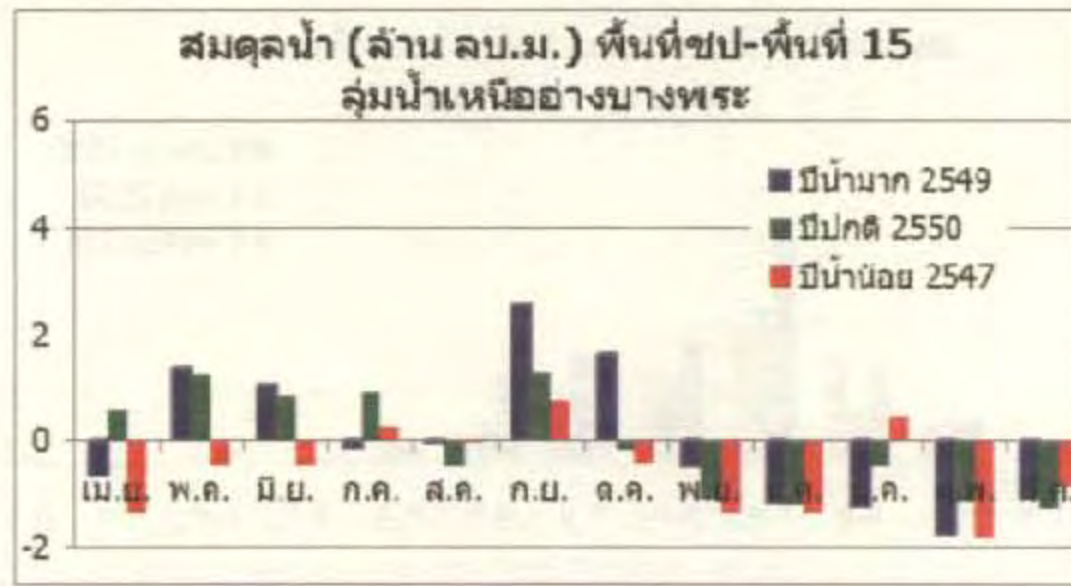
LIART

รูปที่ ฉ.๒๖๘ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๓ กลุ่มน้ำสาขาตราด

รูปที่ ฉ.๒๖๙ สมดุลงน้ำในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๔ กลุ่มน้ำระยองตะวันออก-มาบตาพุด

รูปที่ ฉ.๒๗๐ สมดุลงานในพื้นที่ชลประทานของพื้นที่ ๑๕ ลุ่มน้ำเหนืออ่างเก็บน้ำบางพระ

ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยดัชนีรวม

ในการจัดทำดัชนีรวมเพื่อกำหนดความสำคัญของพื้นที่ได้วิเคราะห์ความสำคัญจากปัจจัย ๓ ด้าน ได้แก่ น้ำท่วม น้ำแล้ง และในภาพรวมทั้งลุ่มน้ำ โดยมีการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง ๓ ด้าน สำหรับปี นำน้อย (รูปที่ ฉ.๒๗๑ ถึง รูปที่ ฉ.๒๘๘) ปีน้ำปานกลาง (รูปที่ ฉ.๒๘๙ ถึง รูปที่ ฉ.๓๐๖) และปีน้ำมาก (รูปที่ ฉ.๓๐๗ ถึง รูปที่ ฉ.๓๒๔) นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงพื้นที่สำหรับพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมด (รูปที่ ฉ.๓๒๕ ถึง รูปที่ ฉ.๓๓๑)

หลังจากนั้นได้วิเคราะห์ปัจจัยในสถานการณ์น้ำต่าง ๆ และปัจจัยเชิงพื้นที่แล้ว นำผลมาวิเคราะห์ดัชนีรวมซึ่งแสดงถึงภาพรวมความเสี่ยงน้ำท่วมน้ำแล้งของพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก ผลการศึกษา (รูปที่ ฉ.๓๓๒ ถึงรูปที่ ฉ.๓๔๓) พบว่า

ด้านน้ำแล้ง

พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำแล้งมากสุดในลุ่มน้ำภาคตะวันออกคือบริเวณด้านตะวันตกของลุ่มน้ำ และลดระดับความรุนแรงไปทางตะวันออก พบว่าในพื้นที่ ๗ หรือลุ่มน้ำระยอง ตะวันตก โดยเฉพาะบริเวณตอนล่างของพื้นที่

ด้านน้ำท่วม

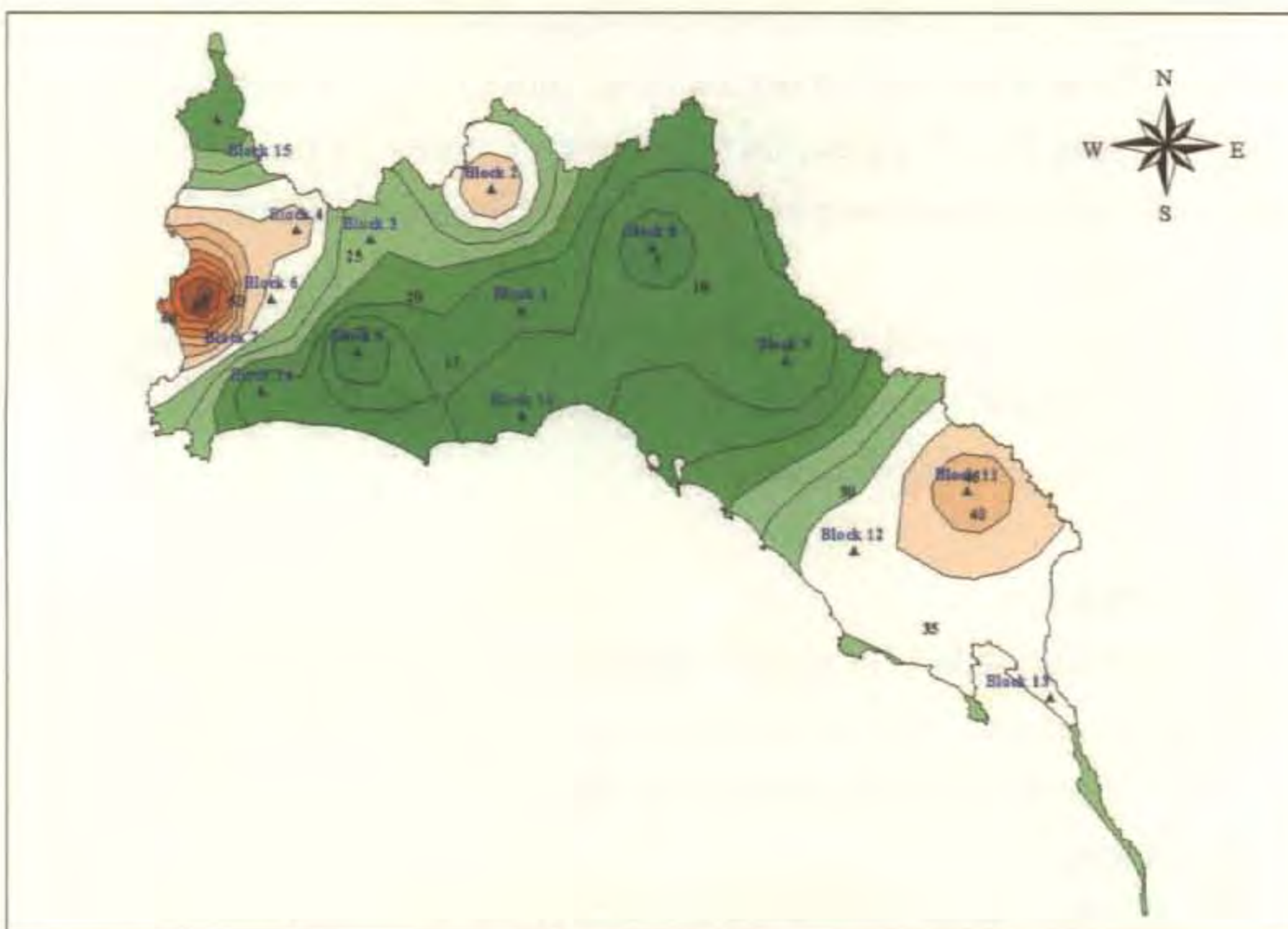
พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมส่วนมากมีความเสี่ยงภัยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยเป็นพื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำ ได้แก่พื้นที่ ๑๑ หรือลุ่มน้ำเมืองตราด

ภาพรวมทั้งลุ่มน้ำภาคตะวันออก

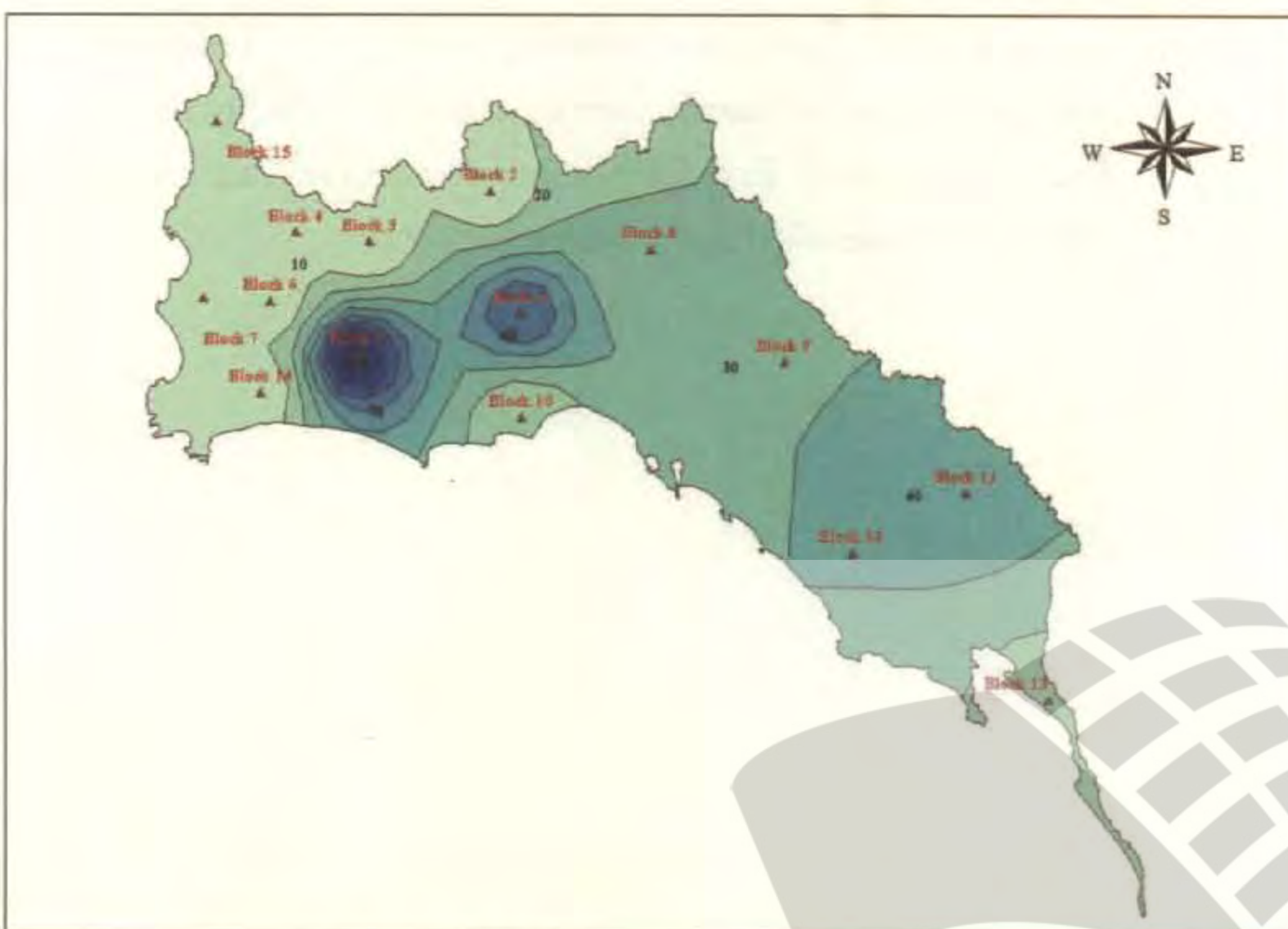
เมื่อพิจารณาทั้งพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออกในเชิงความเสี่ยงรวมทั้งลุ่มน้ำ พบว่าระดับความเสี่ยงภัยทั้งน้ำท่วมและน้ำแล้งอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งพื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำท่วมสูงนั้นก็อยู่ทางด้านตะวันออกของลุ่มน้ำ และพื้นที่ที่เสี่ยงภัยน้ำแล้งสูงก็อยู่ทางด้านตะวันตกของลุ่มน้ำ จึงสรุปได้ว่าในลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออกนั้นโดยส่วนใหญ่แต่ละพื้นที่จะมีความเสี่ยงภัยไปในทางใดทางหนึ่งมากกว่า

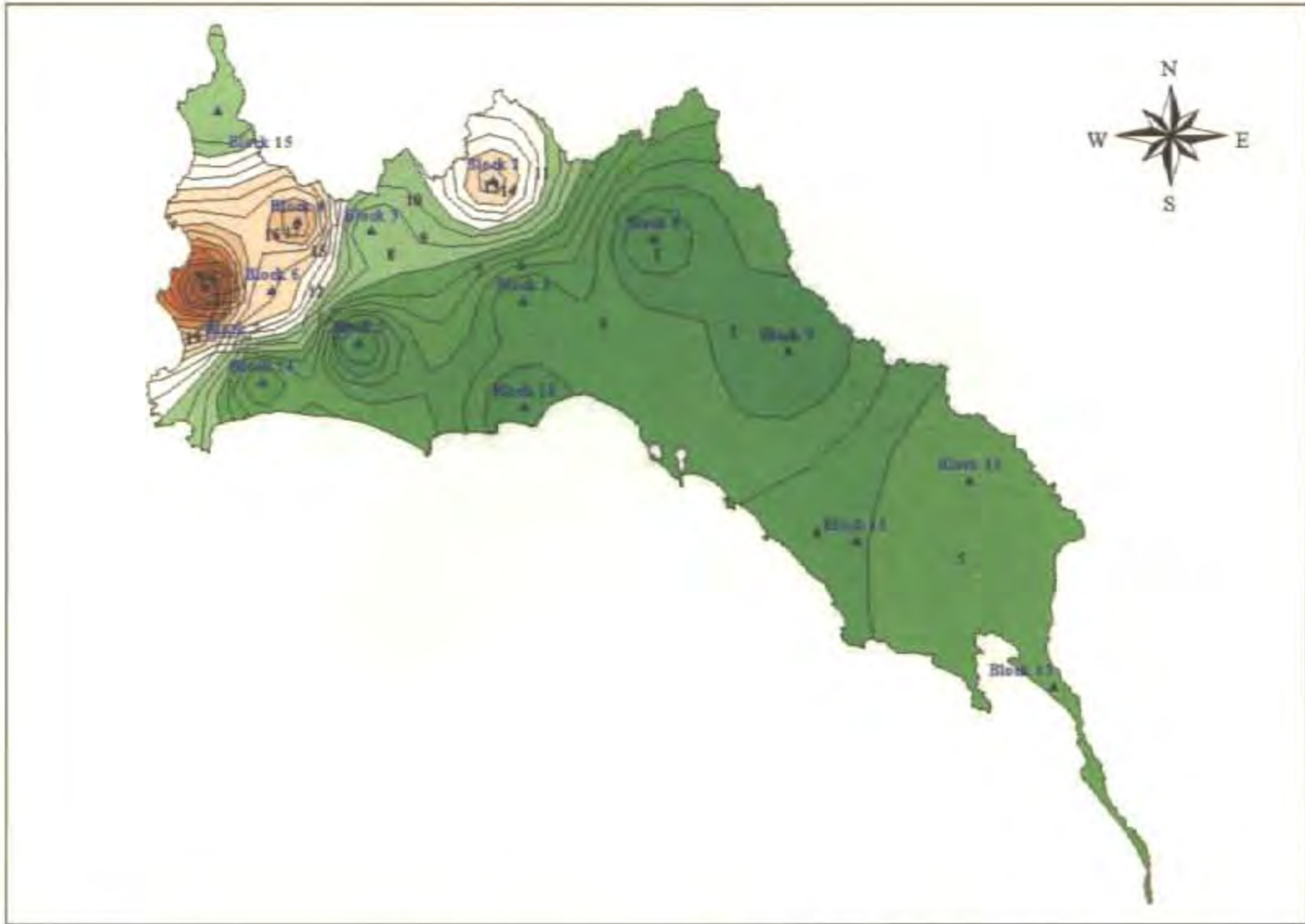
ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยดัชนีรวม

รูปที่ ฉ.๒๗๑ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๒๗๒ ค่าการเกินความจุลำนน้ำสูงสุดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๒๗๓ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

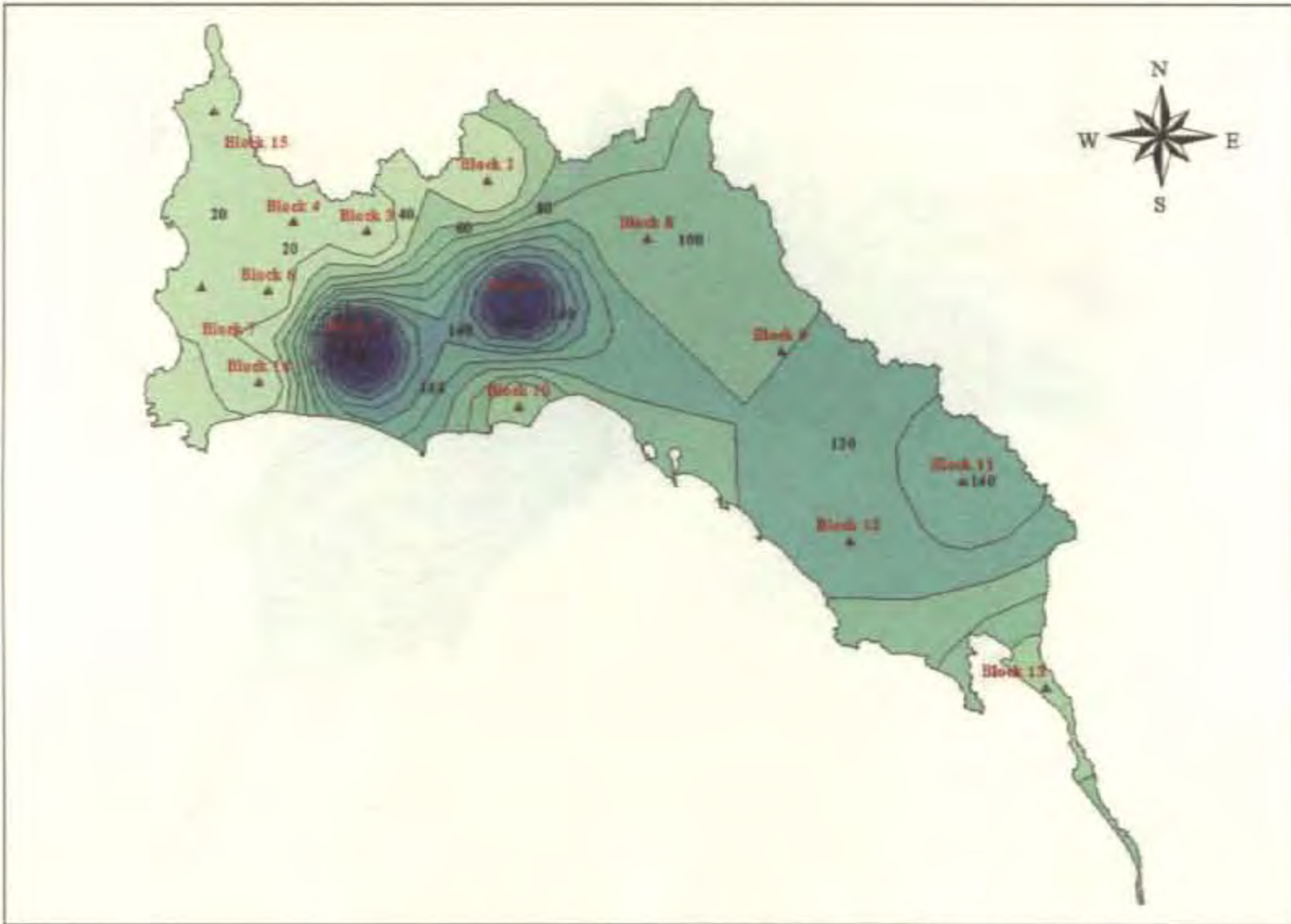

รูปที่ ฉ.๒๗๔ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

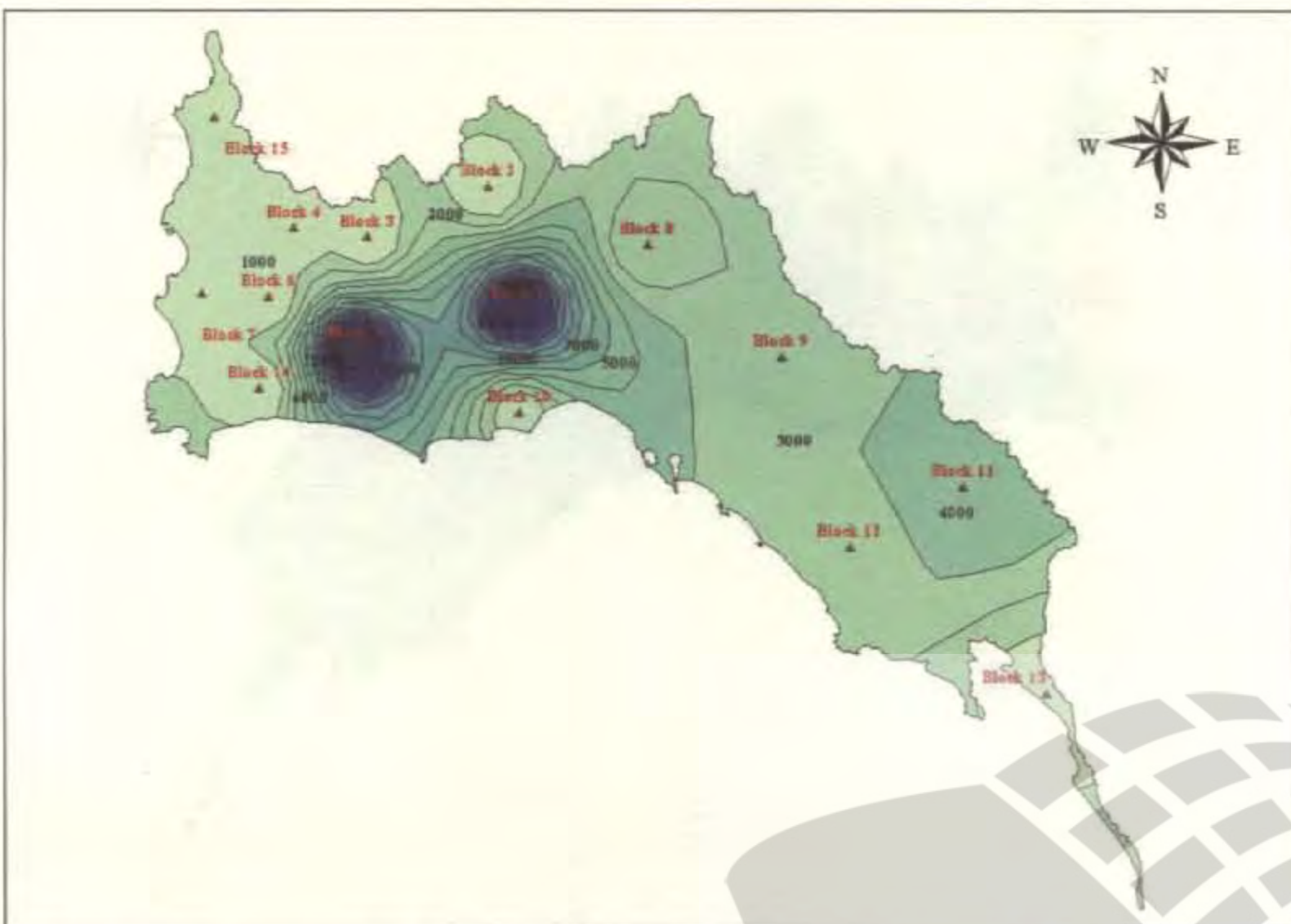

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๗๕ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

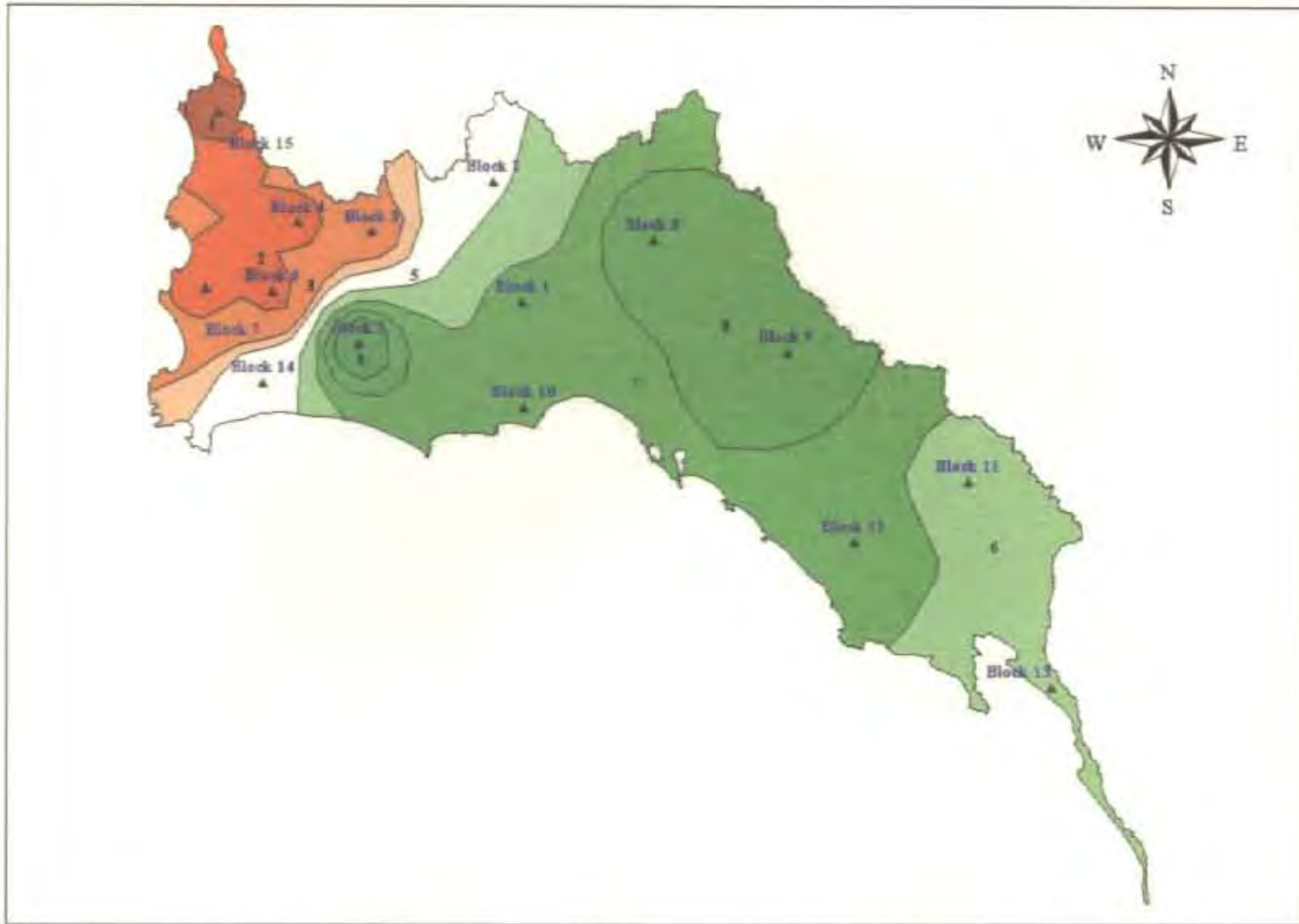

รูปที่ ฉ.๒๗๖ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ ของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

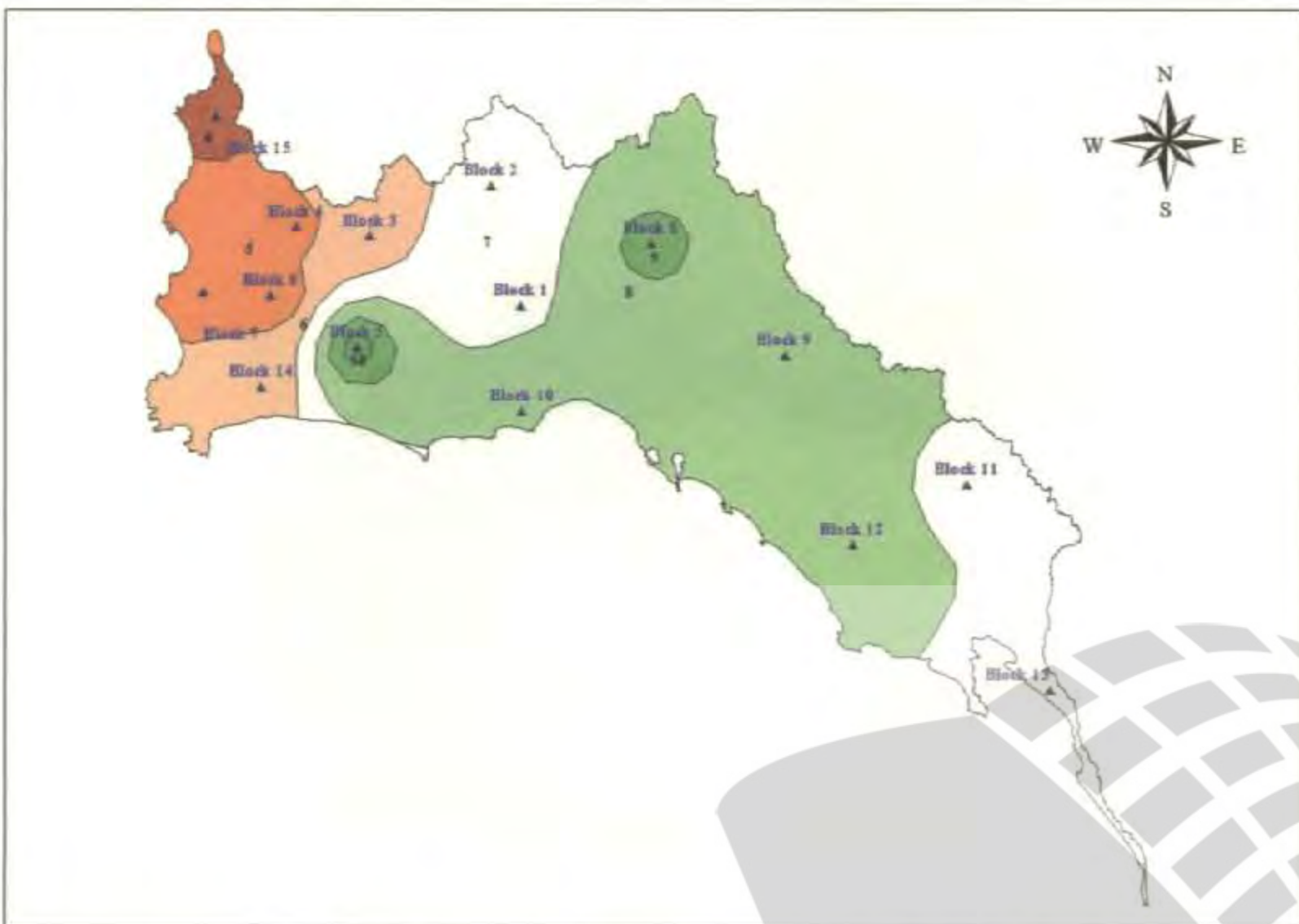

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๗๗ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

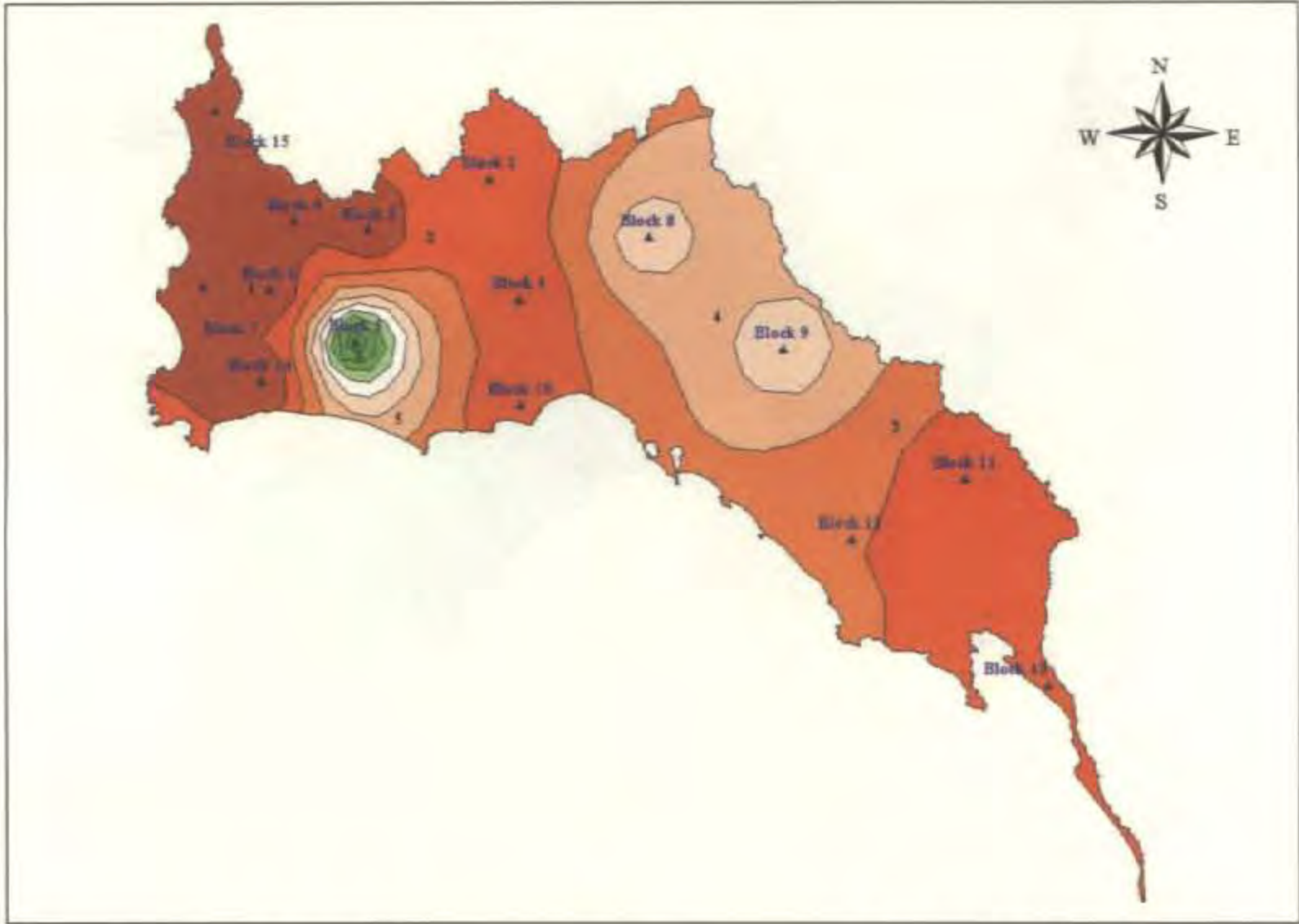

รูปที่ ฉ.๒๗๘ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

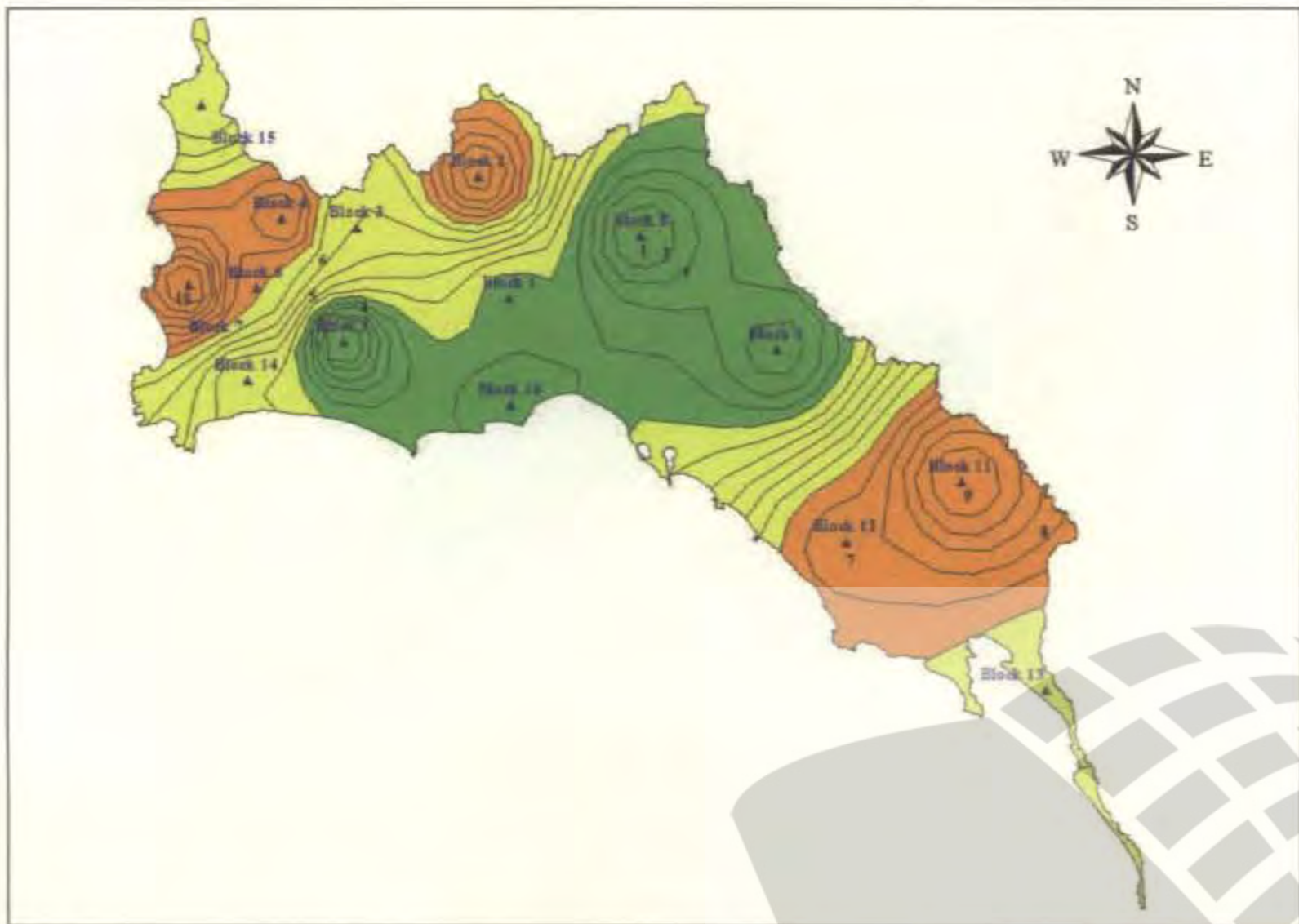

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๗๘ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

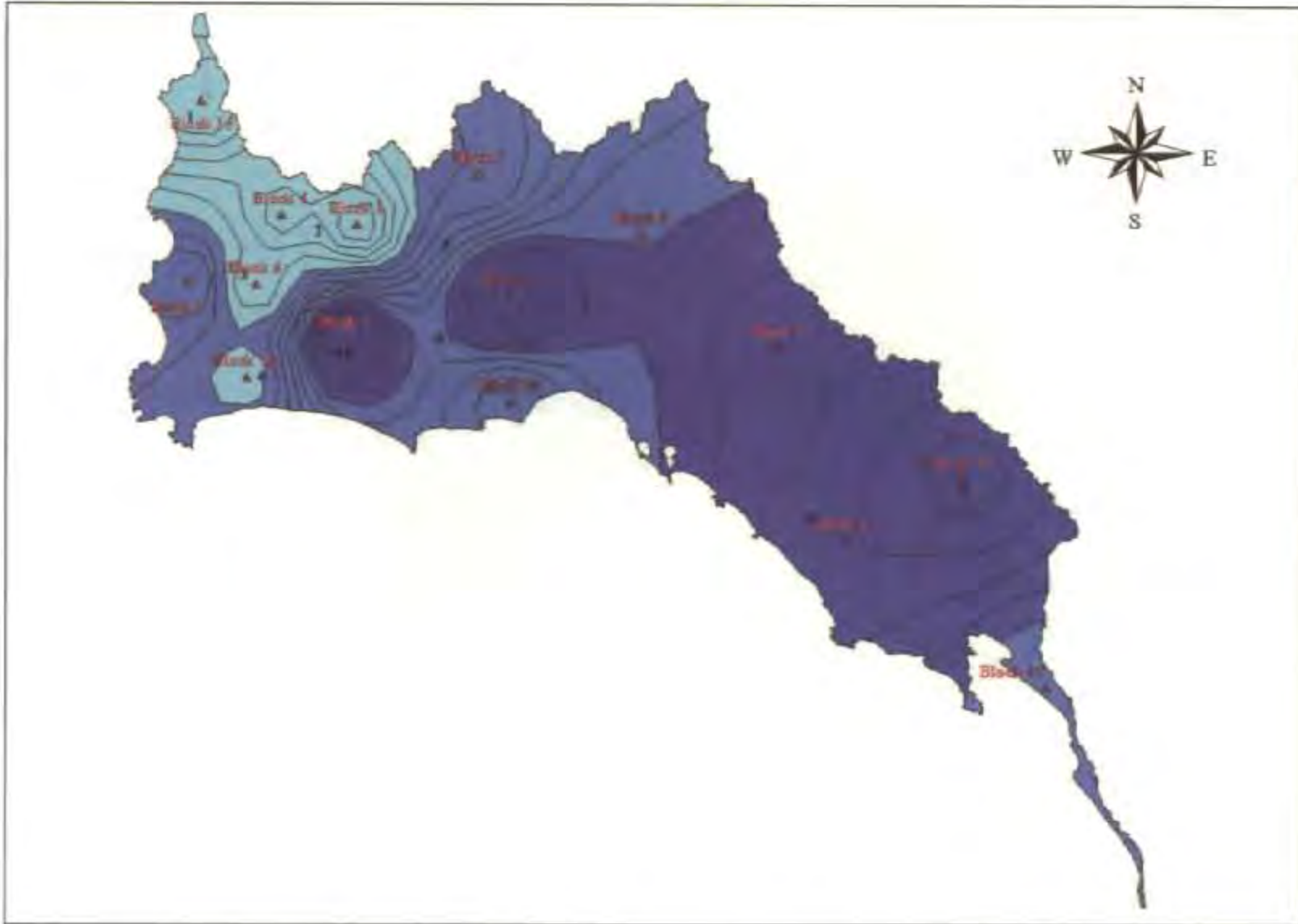

รูปที่ ฉ.๒๘๐ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

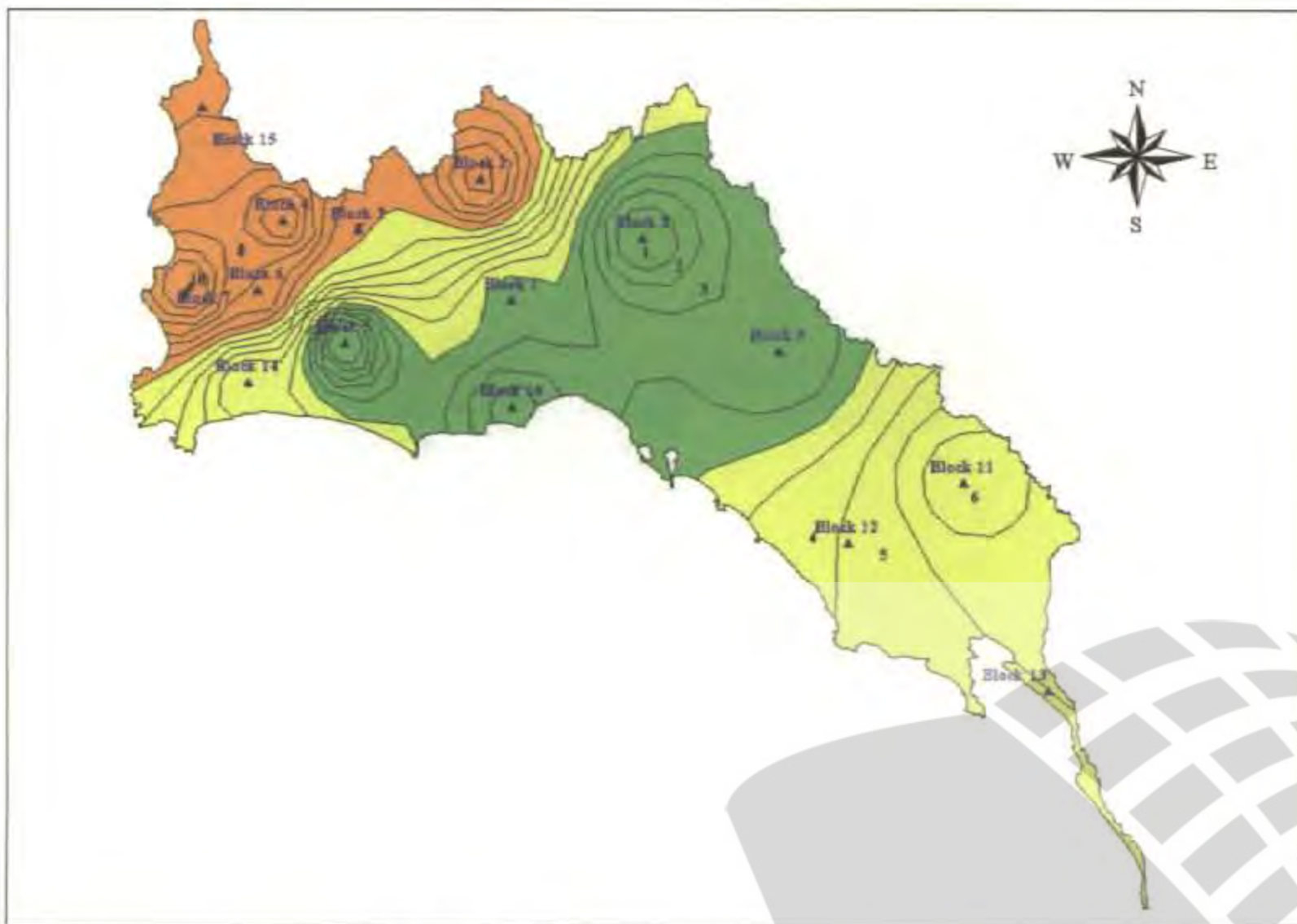

LIRT

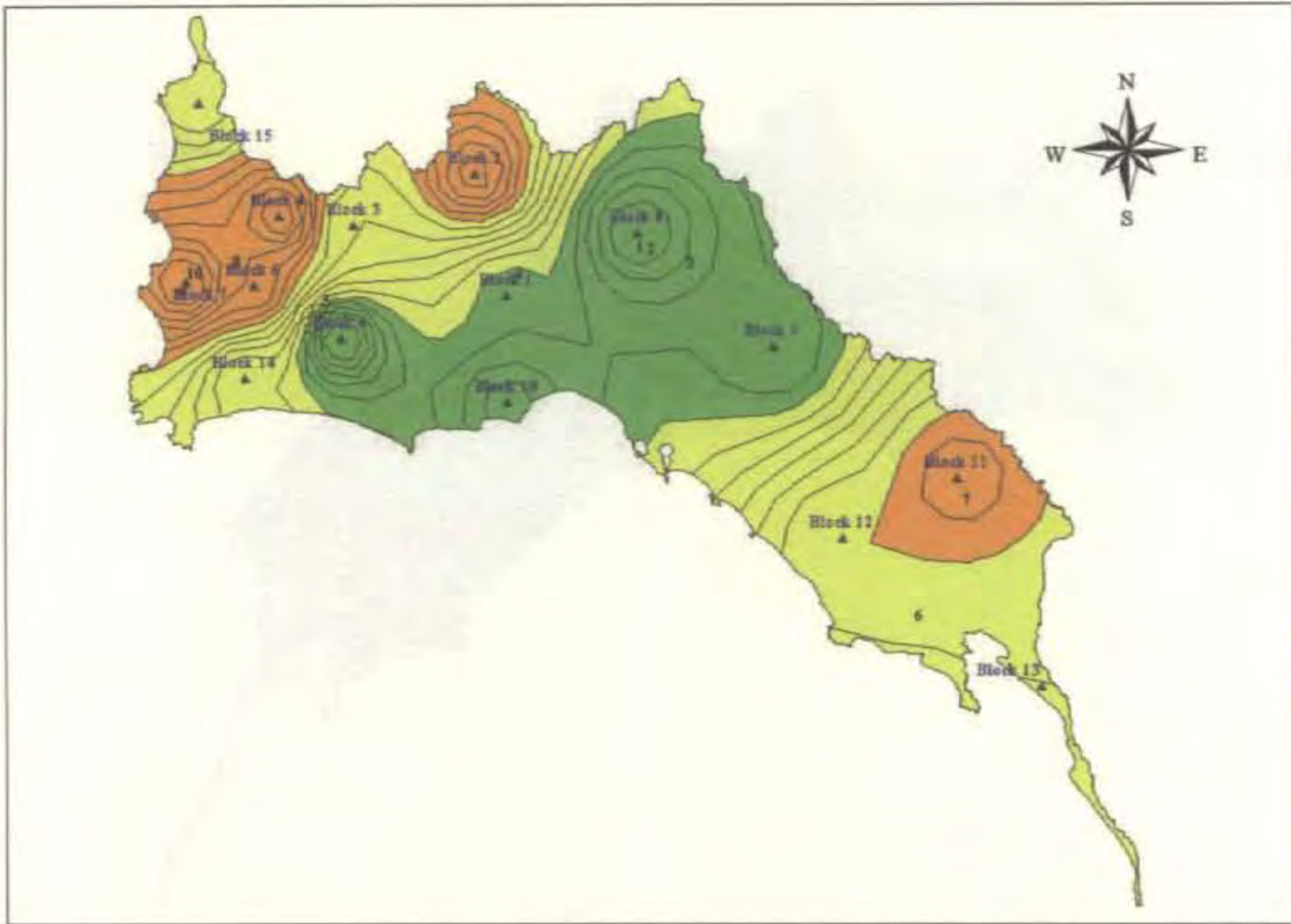
Legislative Institutional Repository of Thailand

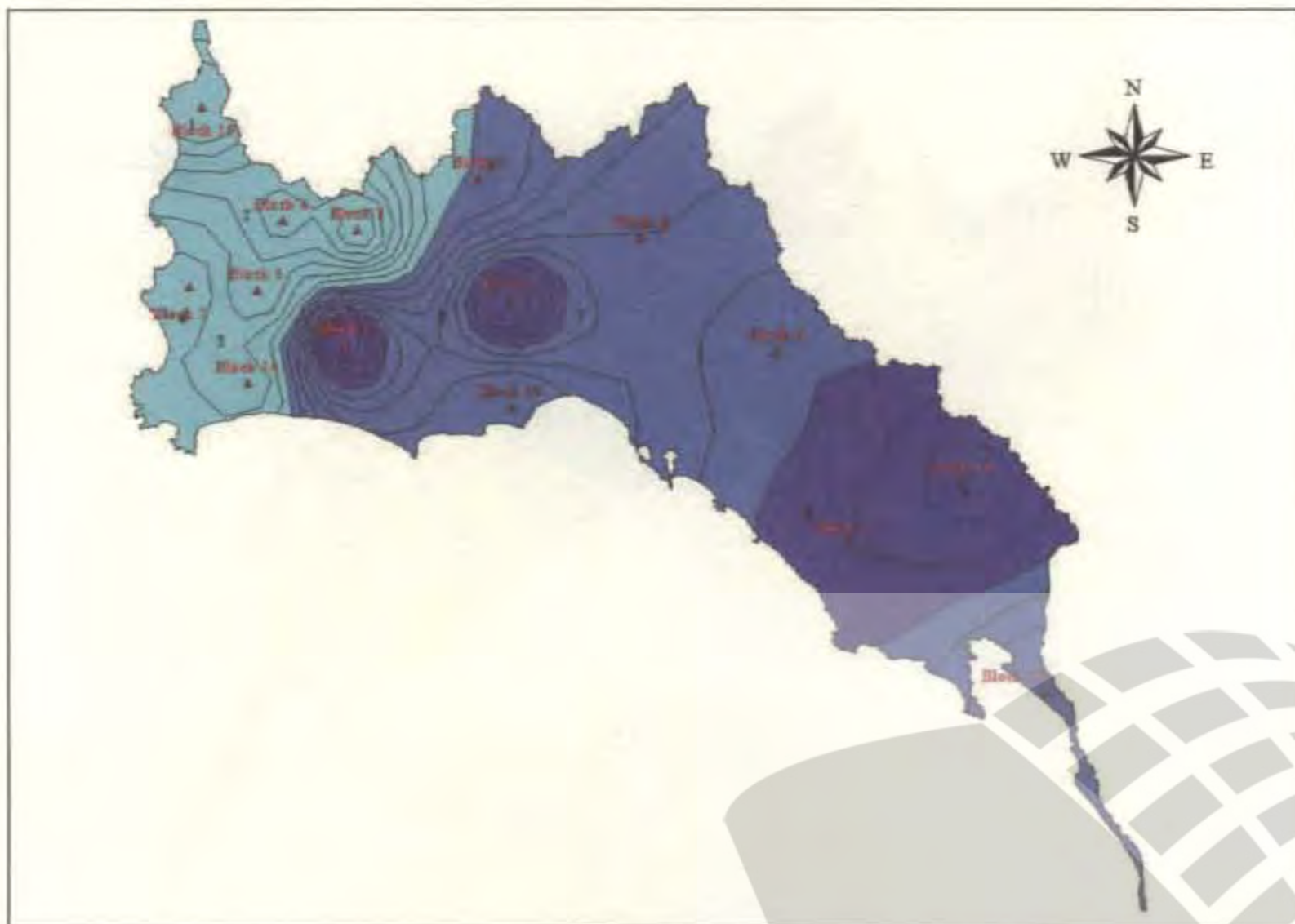
รูปที่ ฉ.๒๘๑ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
 สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๒๘๒ ผลรวมการขาดนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
 ภูมิศาสตร์ของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๒๘๓ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

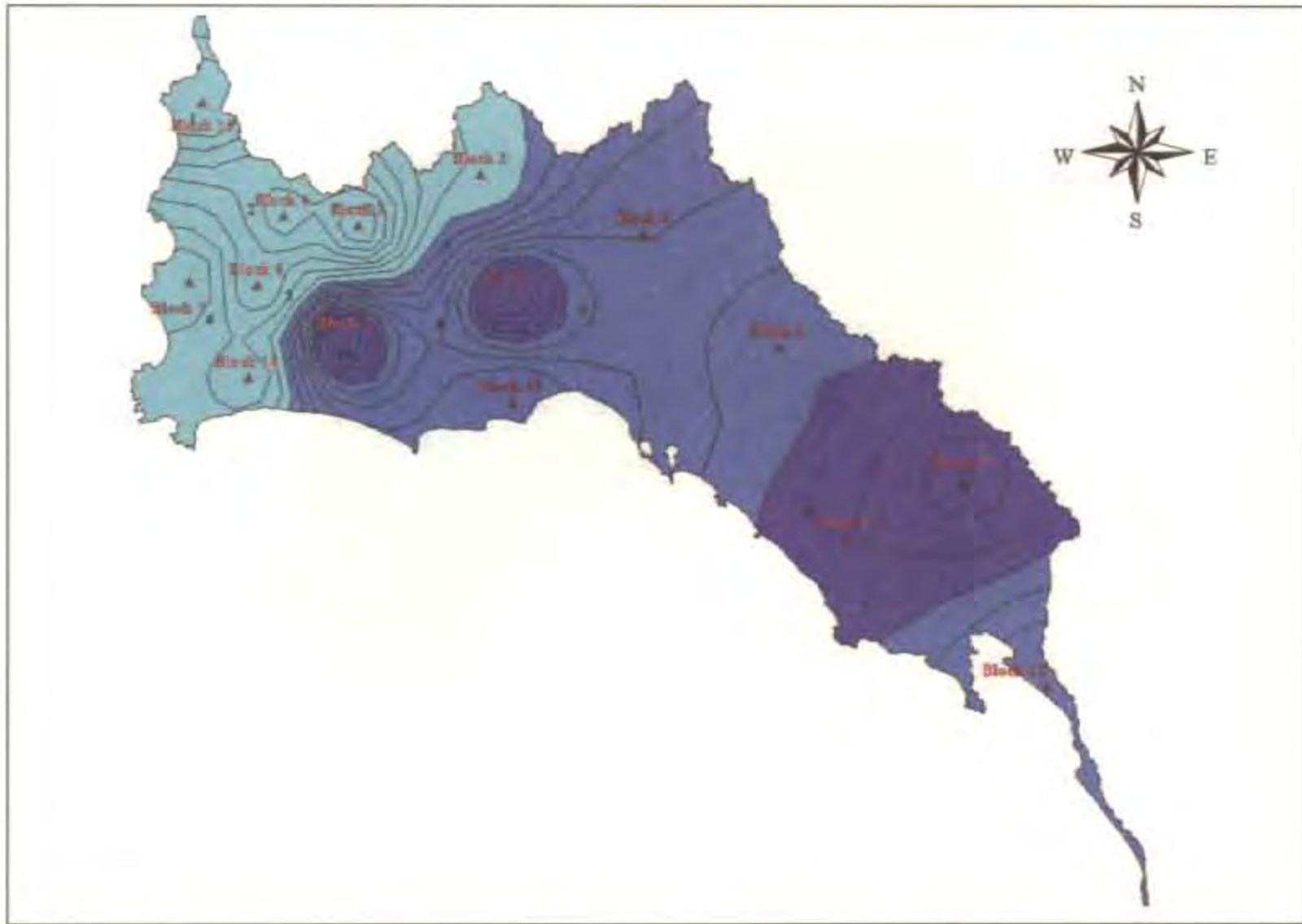

รูปที่ ฉ.๒๘๔ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

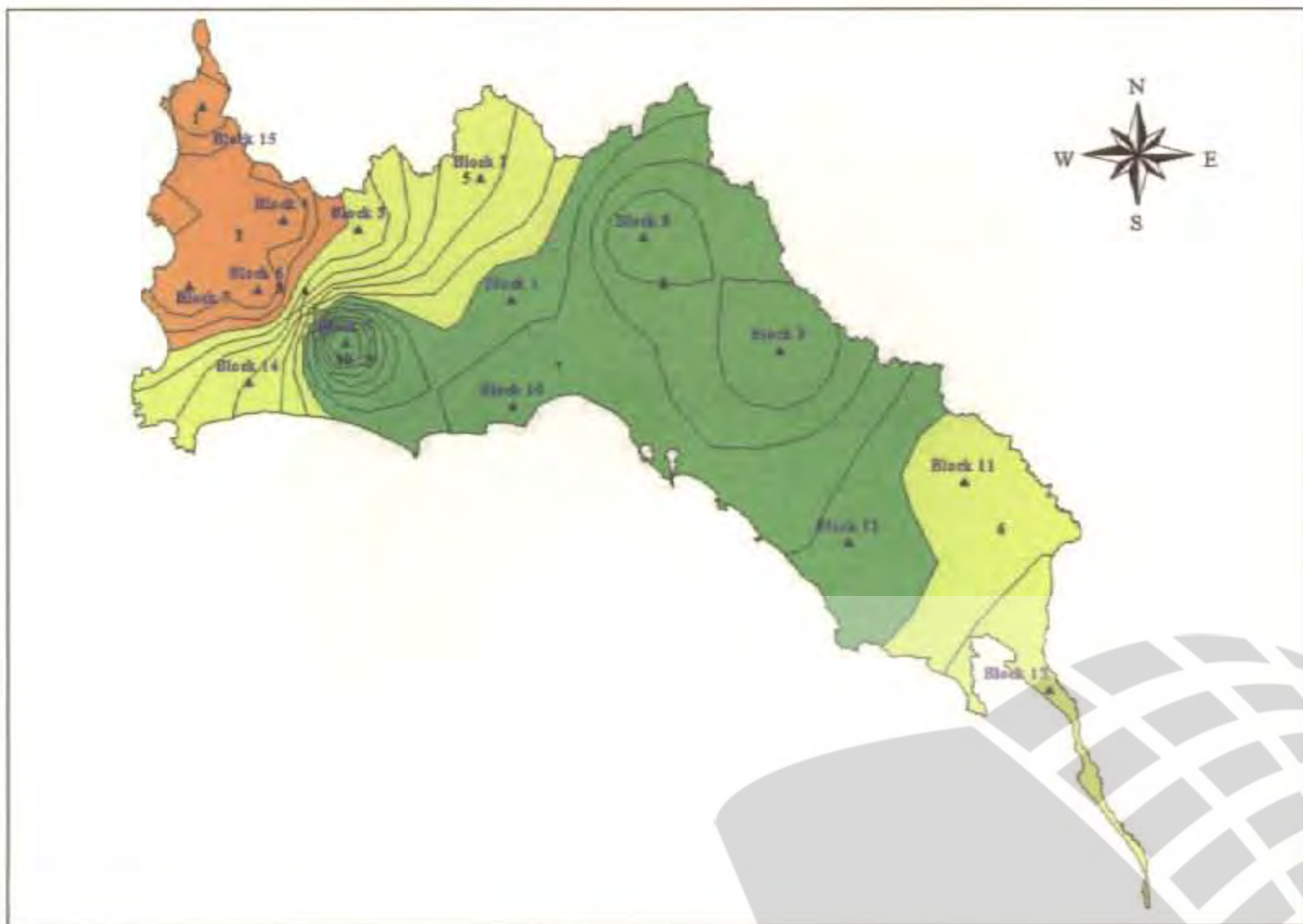

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ๒.๒๕ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

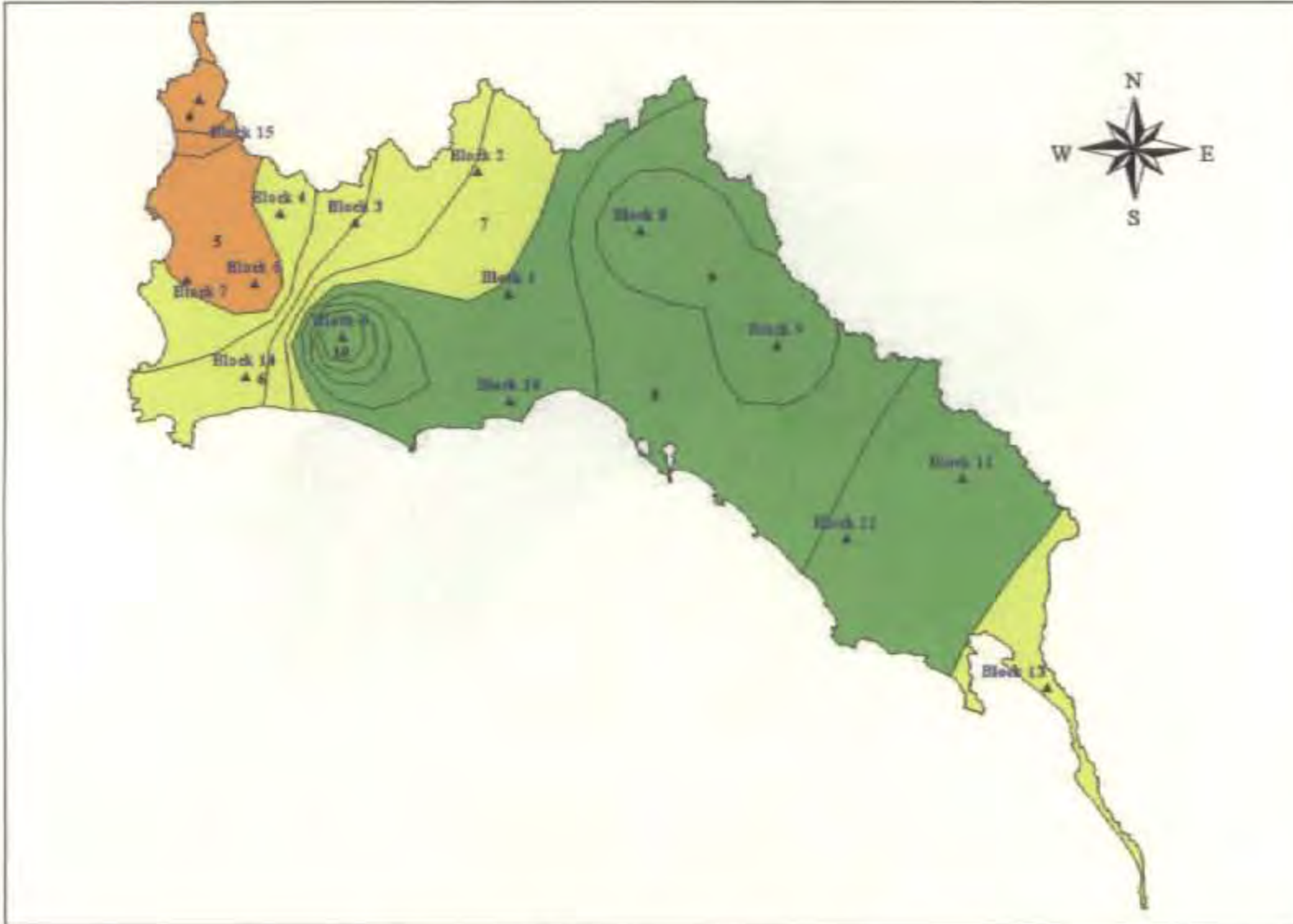

รูปที่ ๒.๒๖ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรนํ้า (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้าน้อยในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

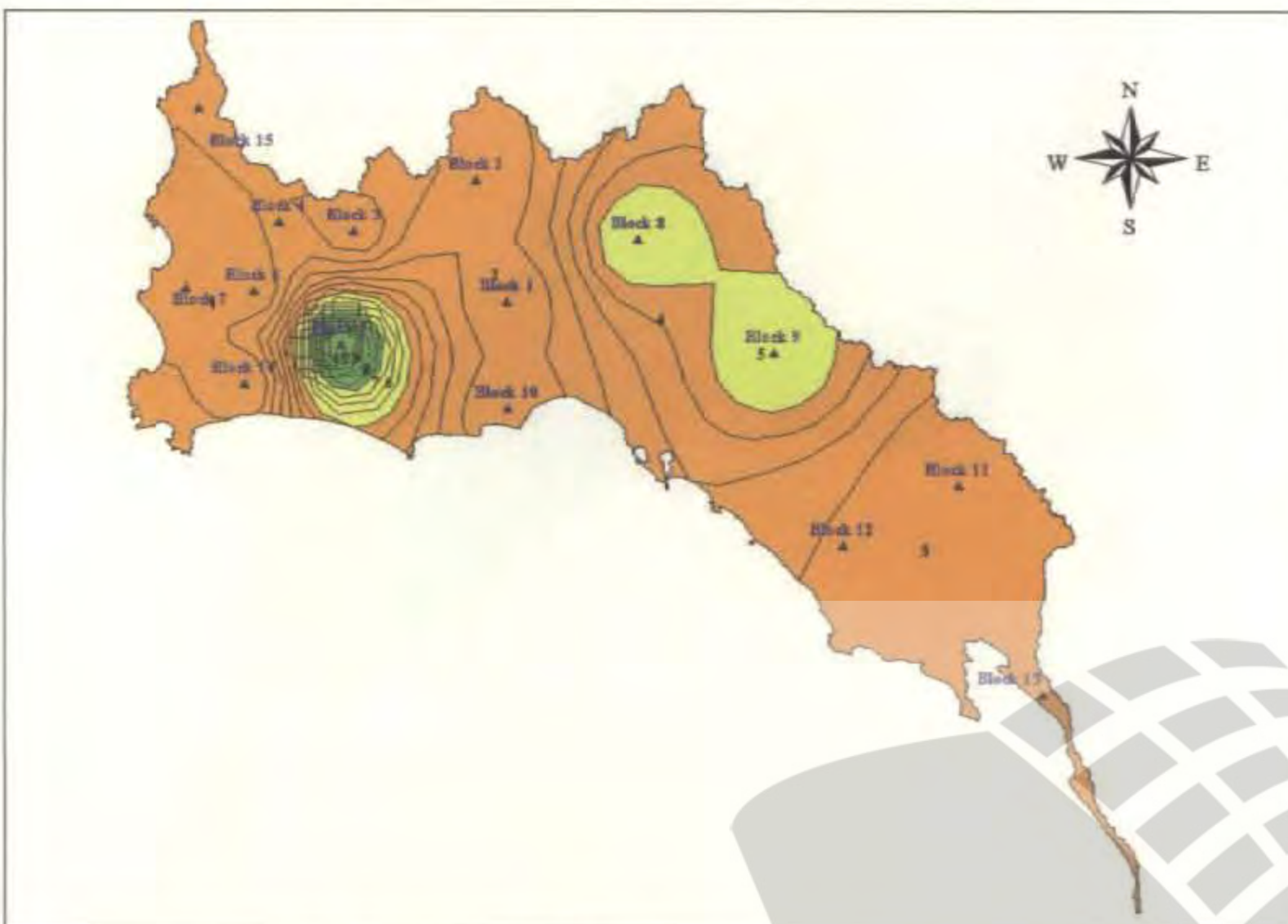

LIRT

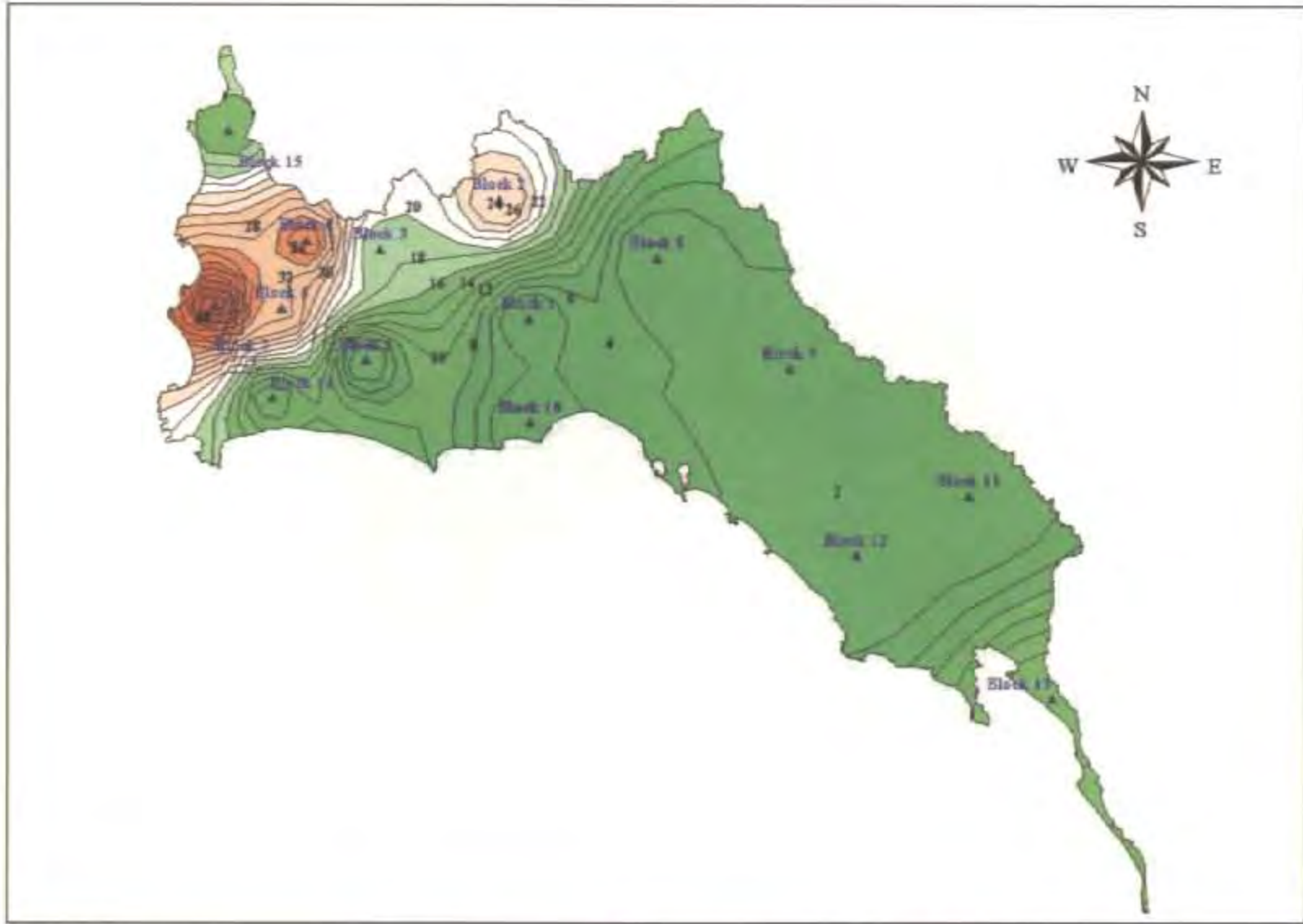
Legislative Institutional Repository of Thailand

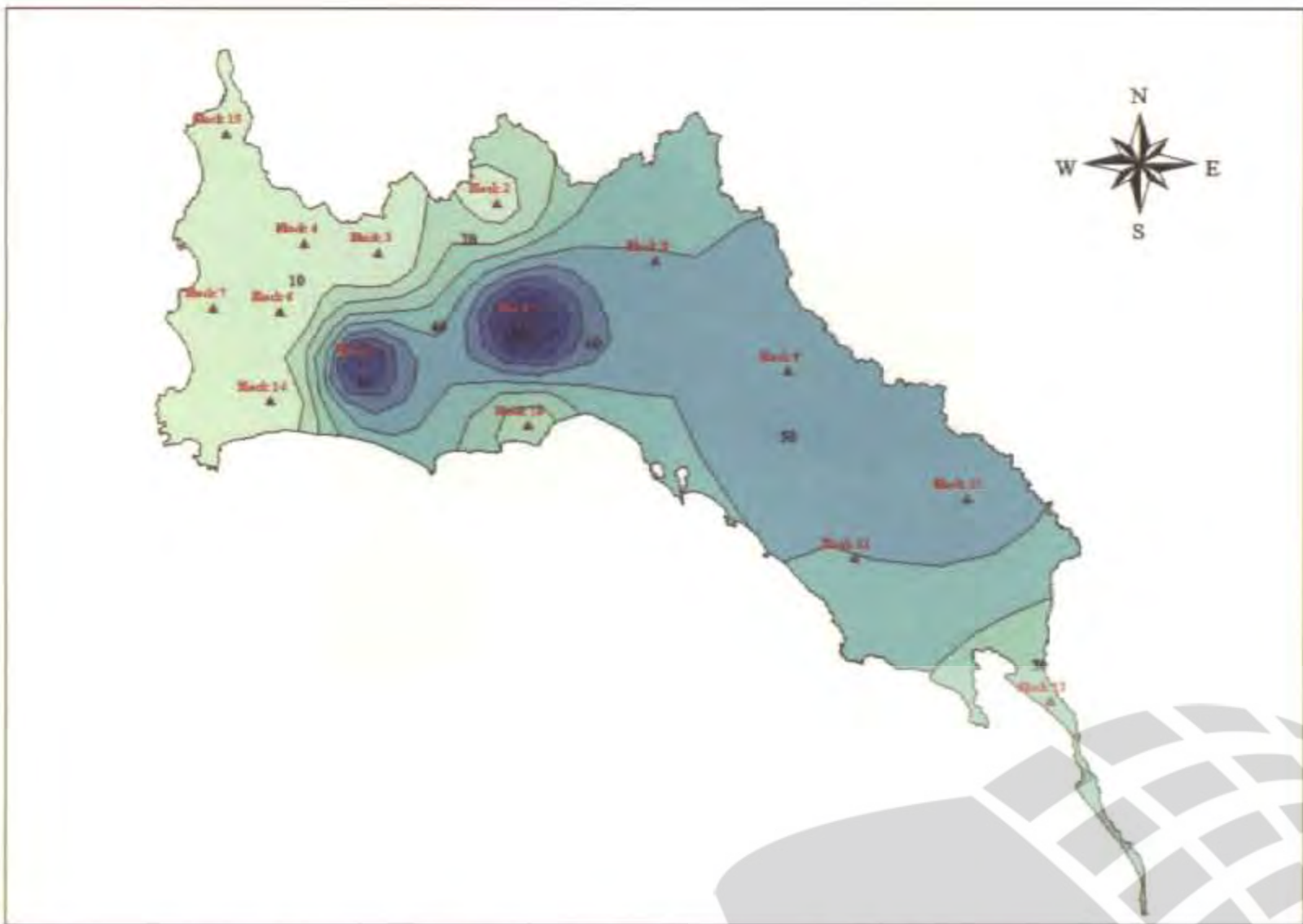
รูปที่ ฉ.๒๘๗ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๒๘๘ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๒๘๙ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

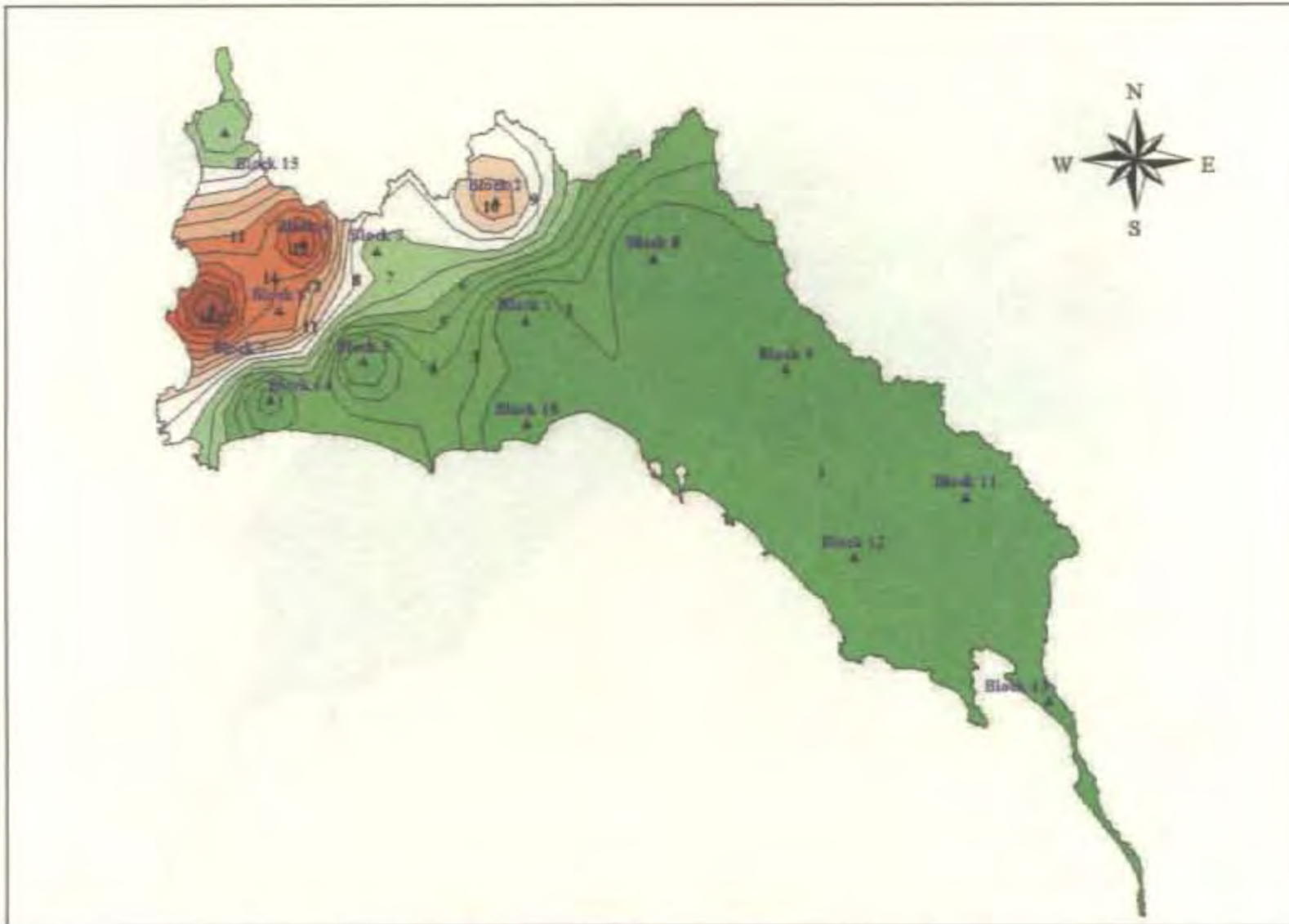

รูปที่ ฉ.๒๙๐ ค่าการเกินความจุน้ำสูงสุดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

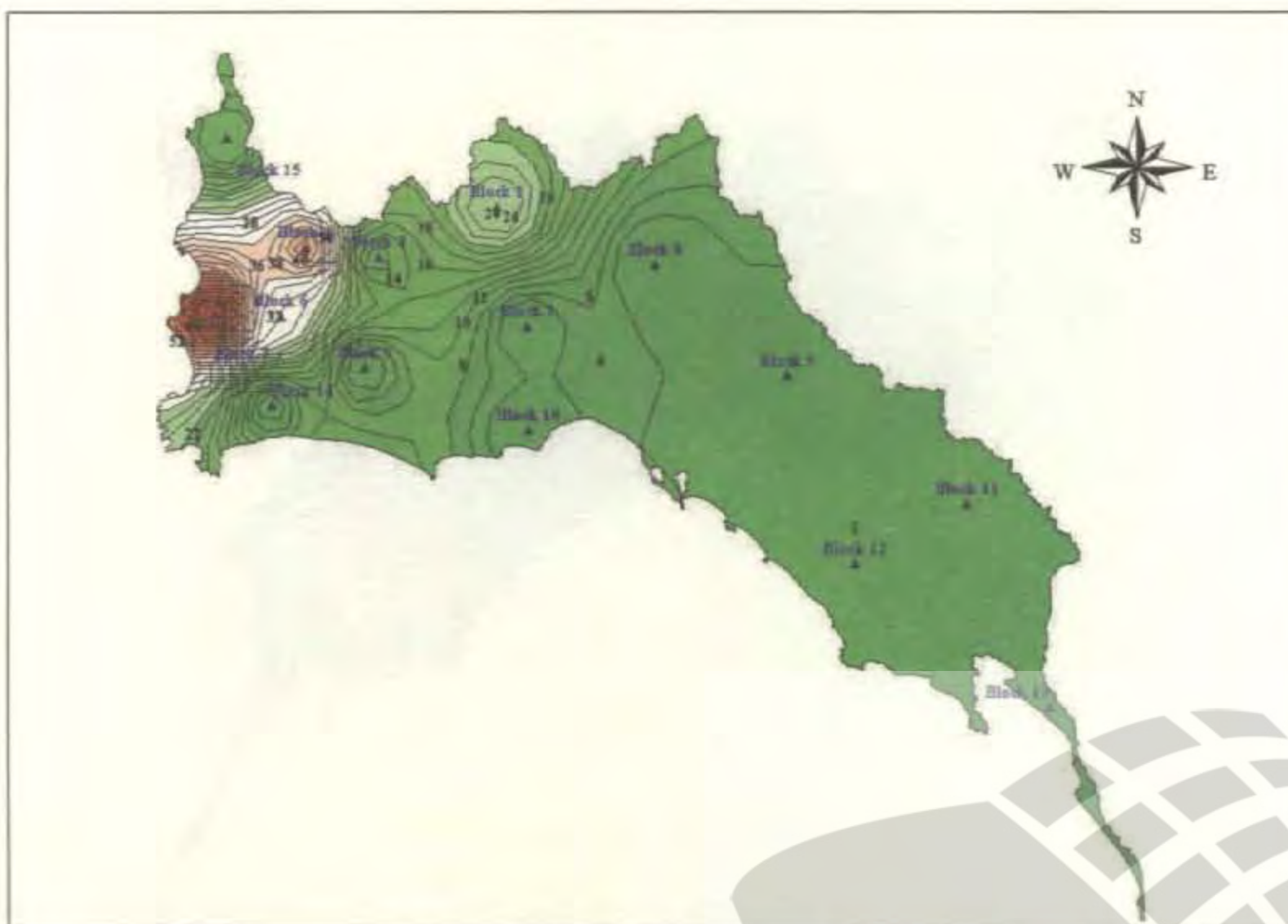

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๒๕๑ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

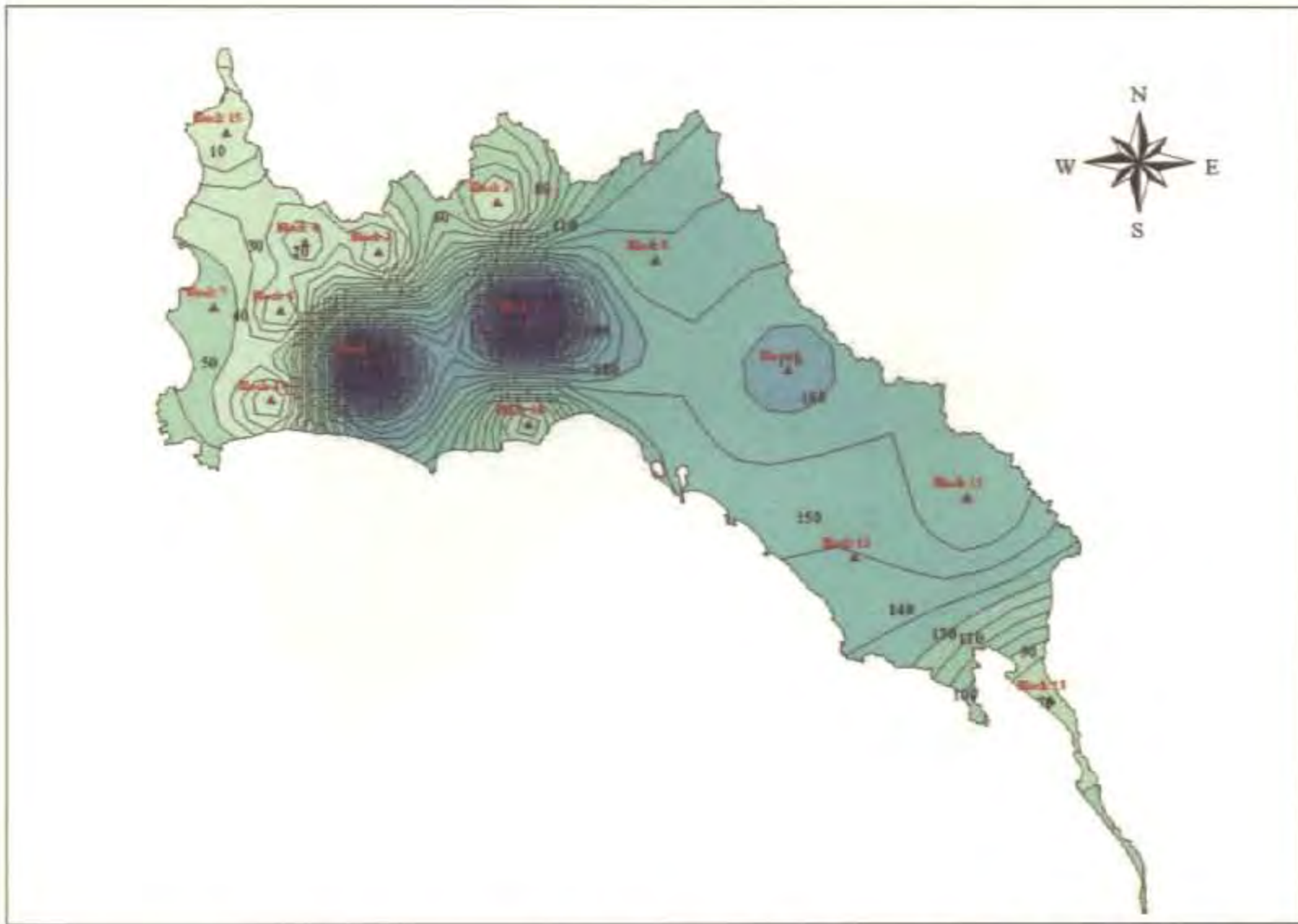

รูปที่ ฉ.๒๕๒ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

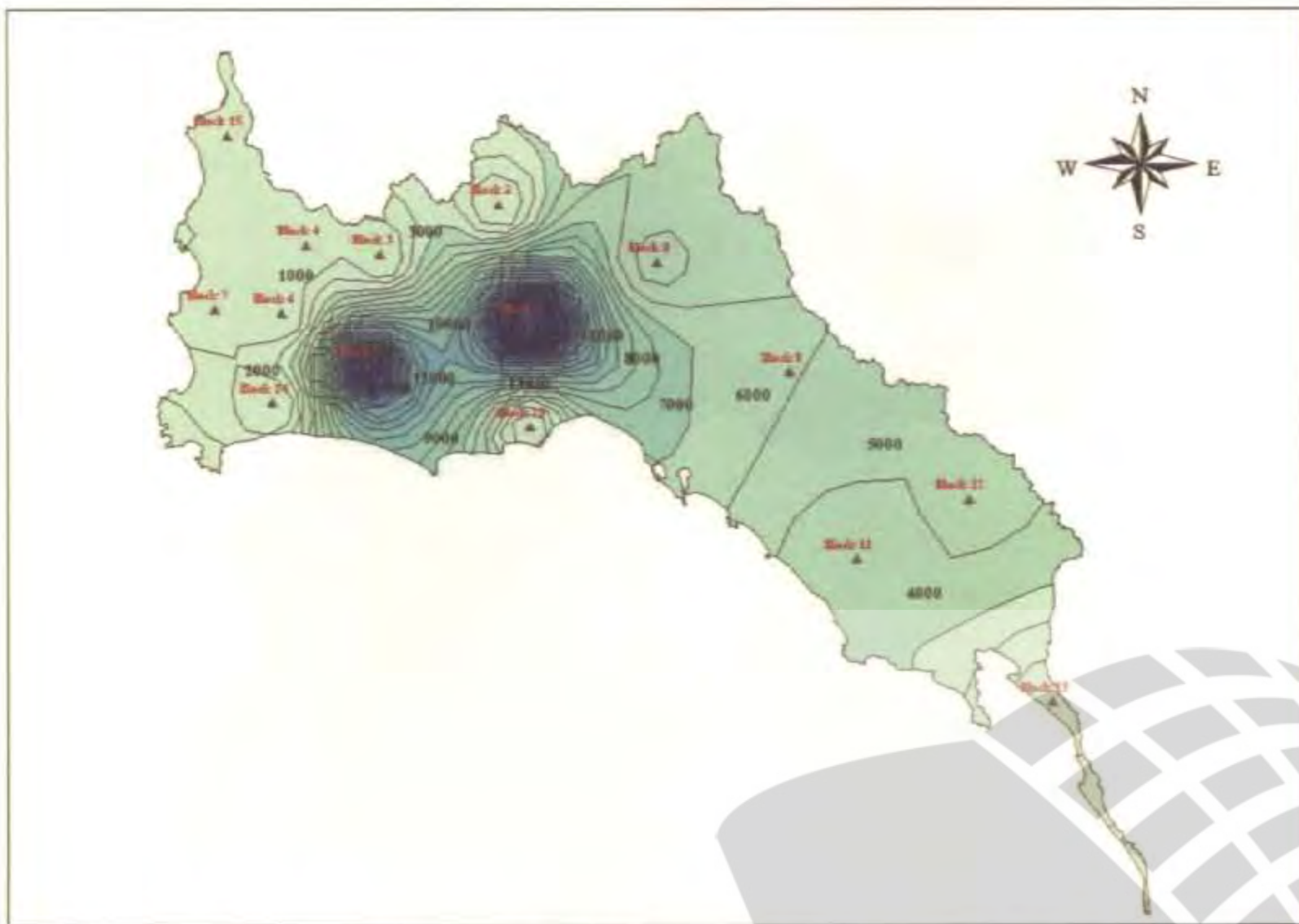

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

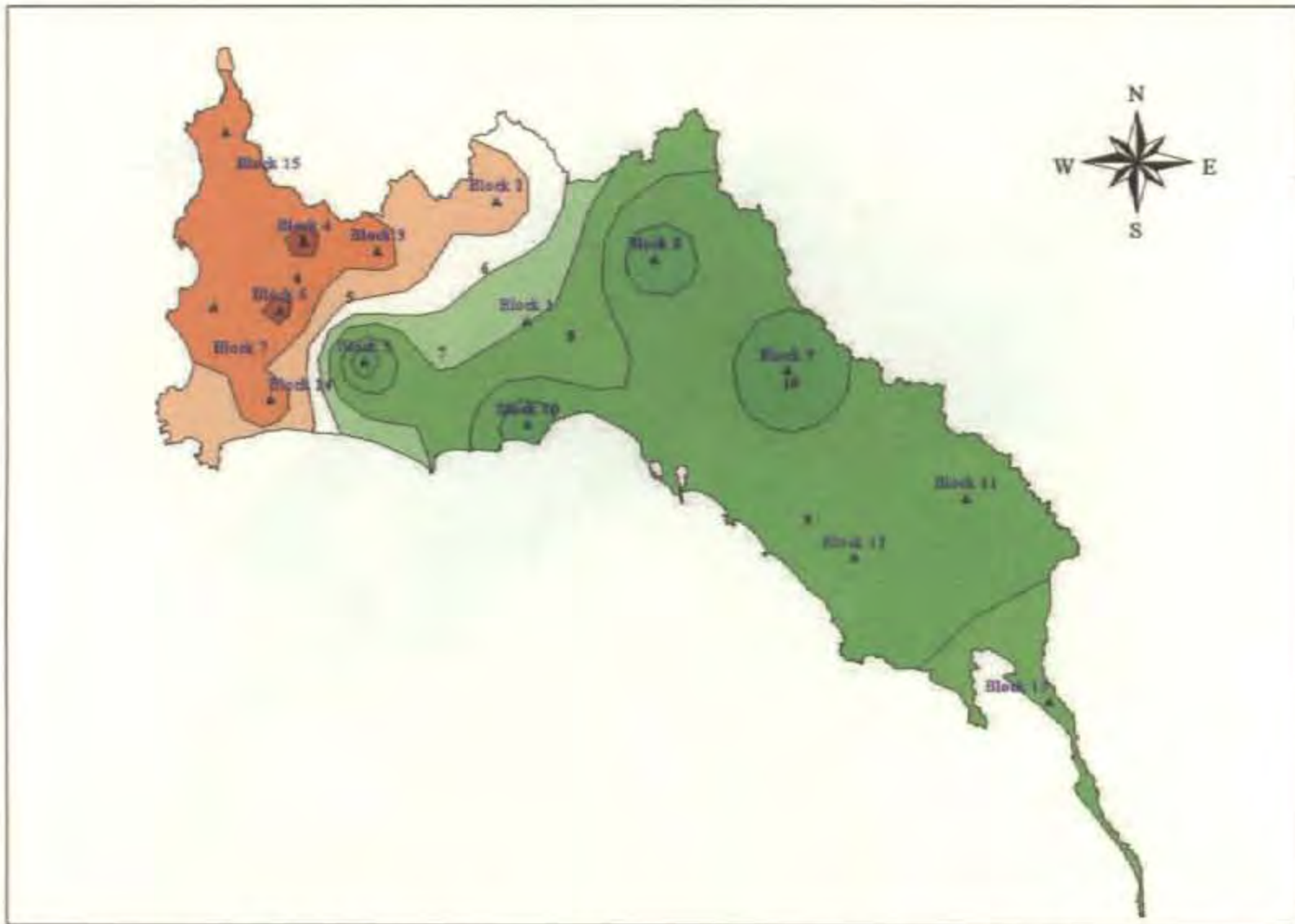
รูปที่ ฉ.๒๔๓ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

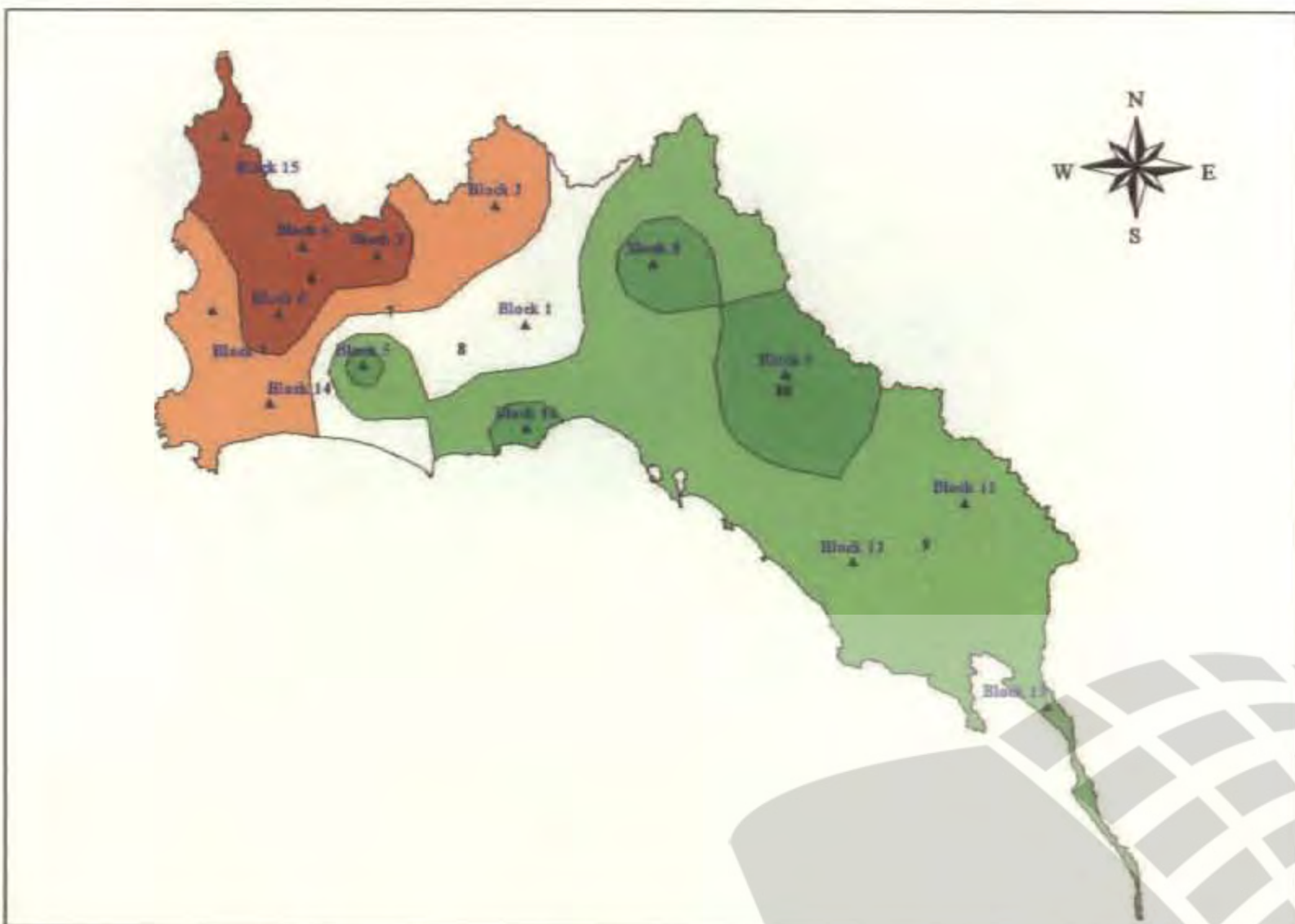
รูปที่ ฉ.๒๔๔ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

LIRT

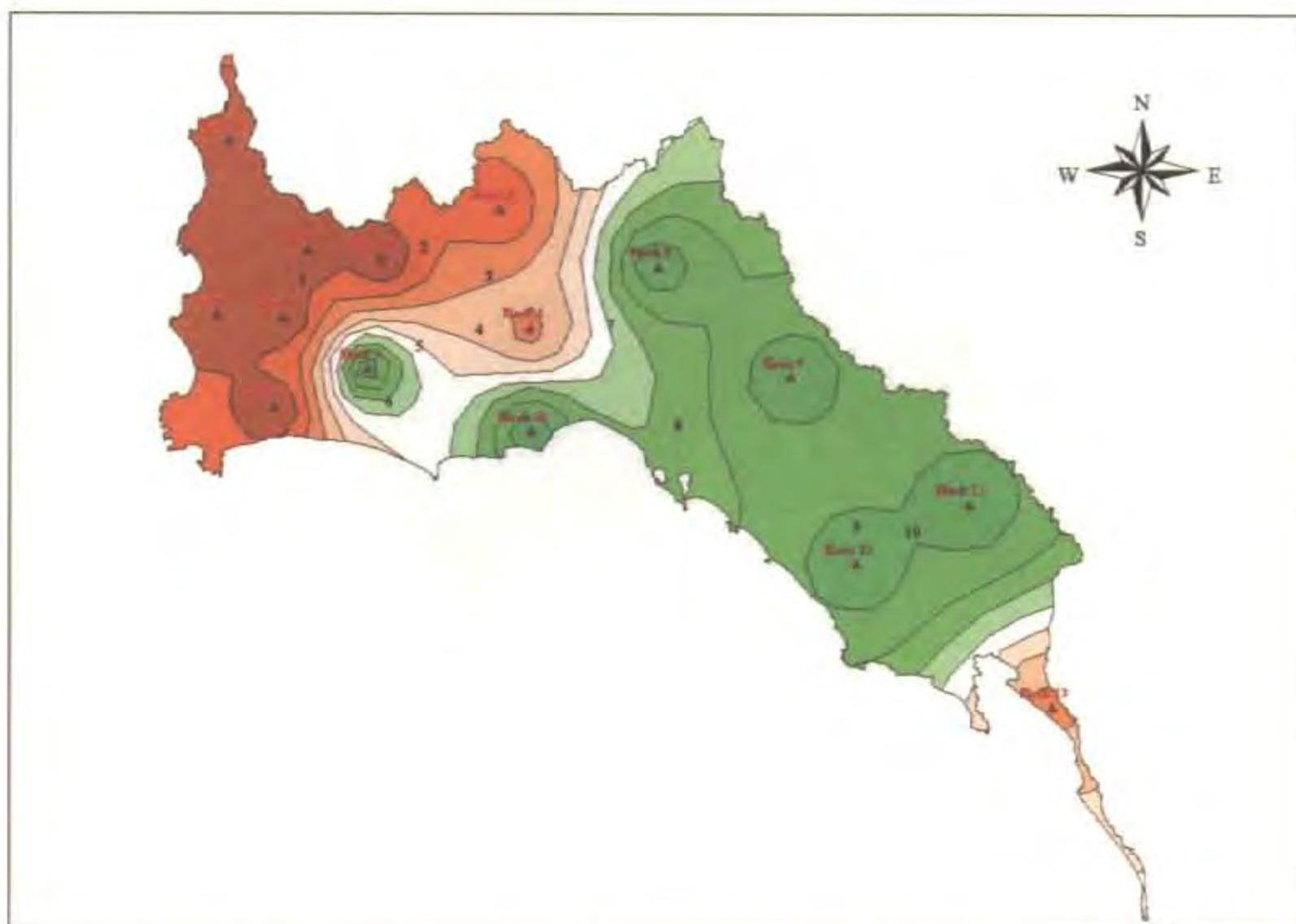
รูปที่ ฉ.๒๙๕ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของป็น้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

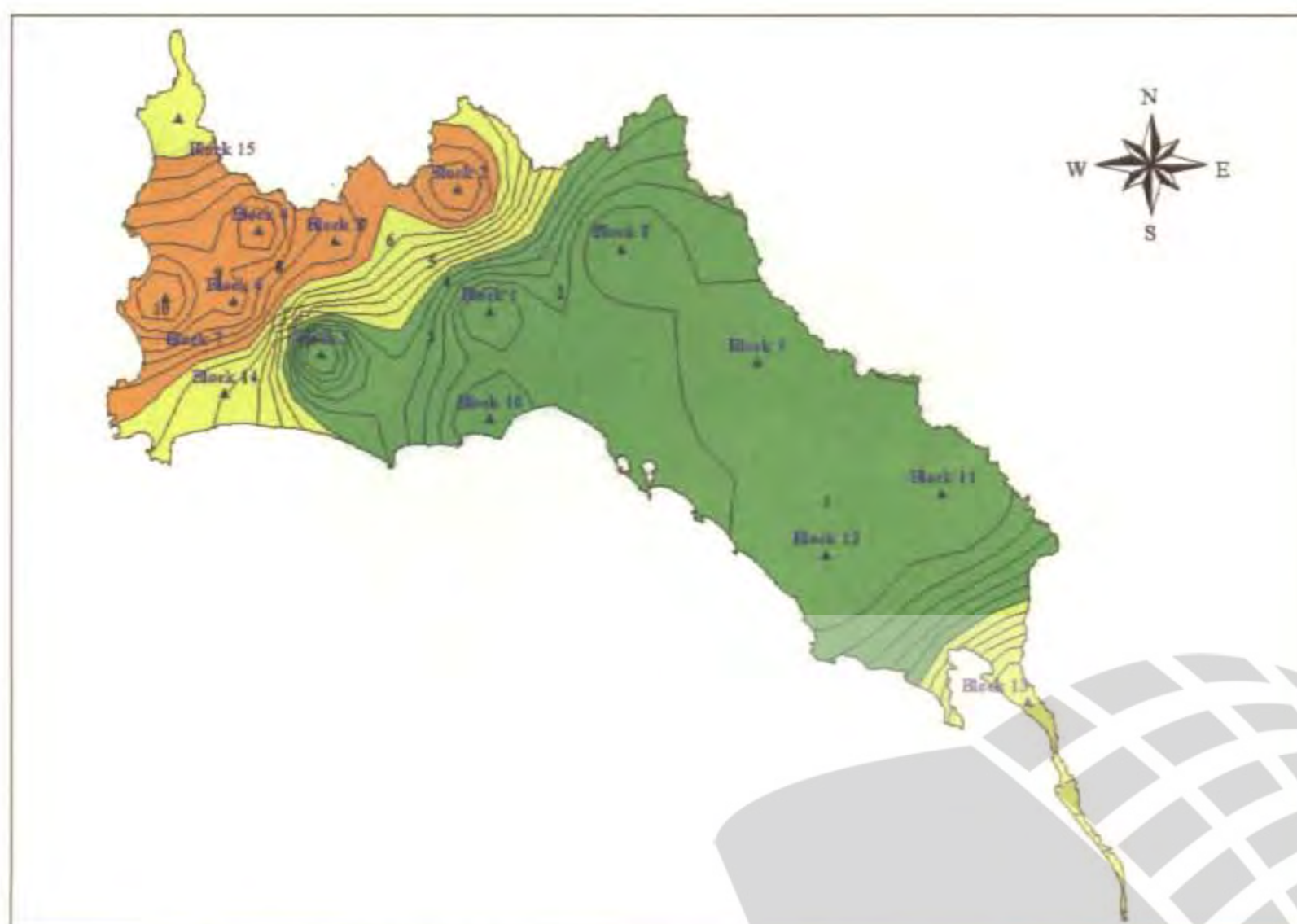
รูปที่ ฉ.๒๙๖ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของป็น้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

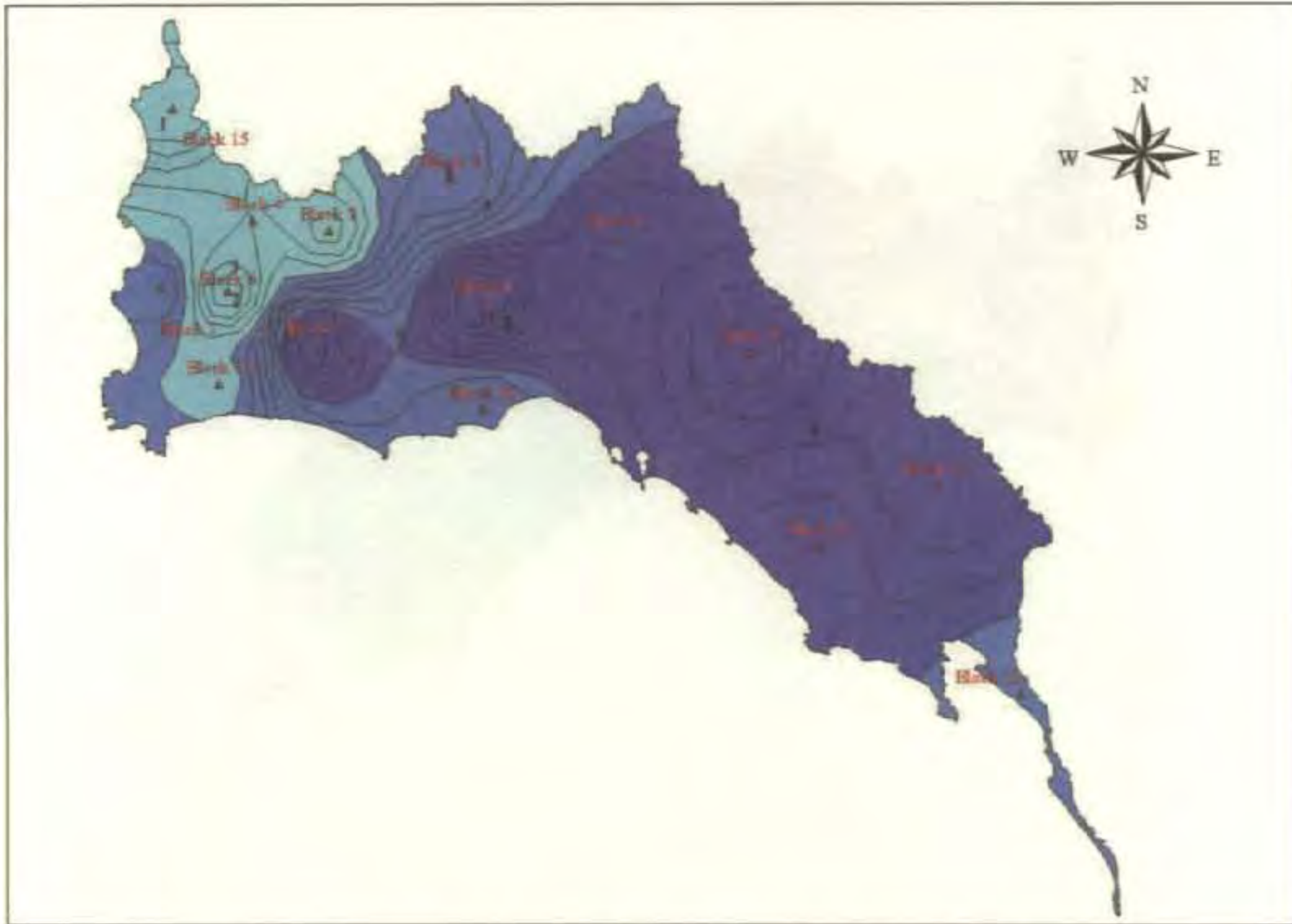
LIRT

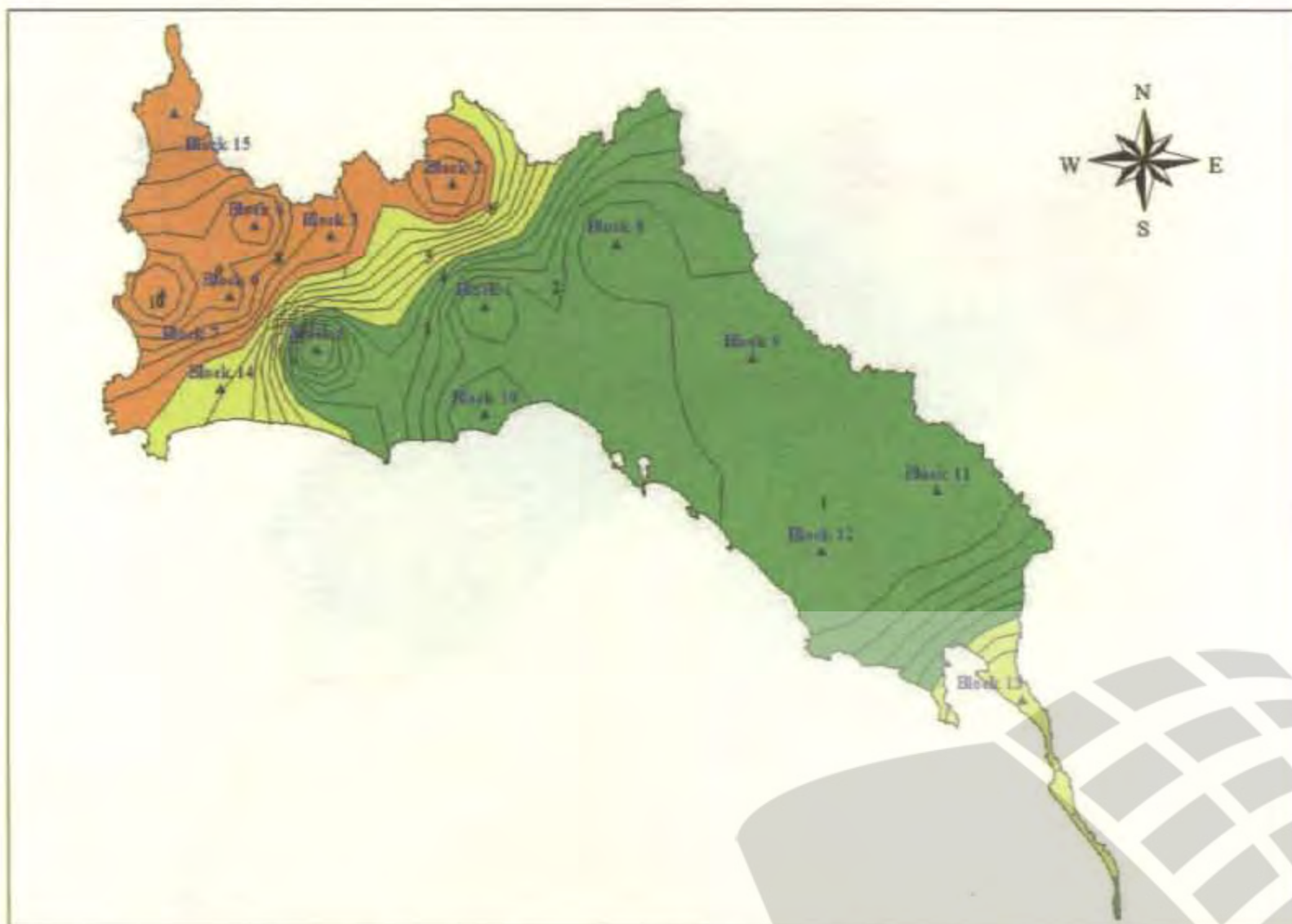
รูปที่ ฉ.๒๕๗ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของป็น้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๒๕๘ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของป็น้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

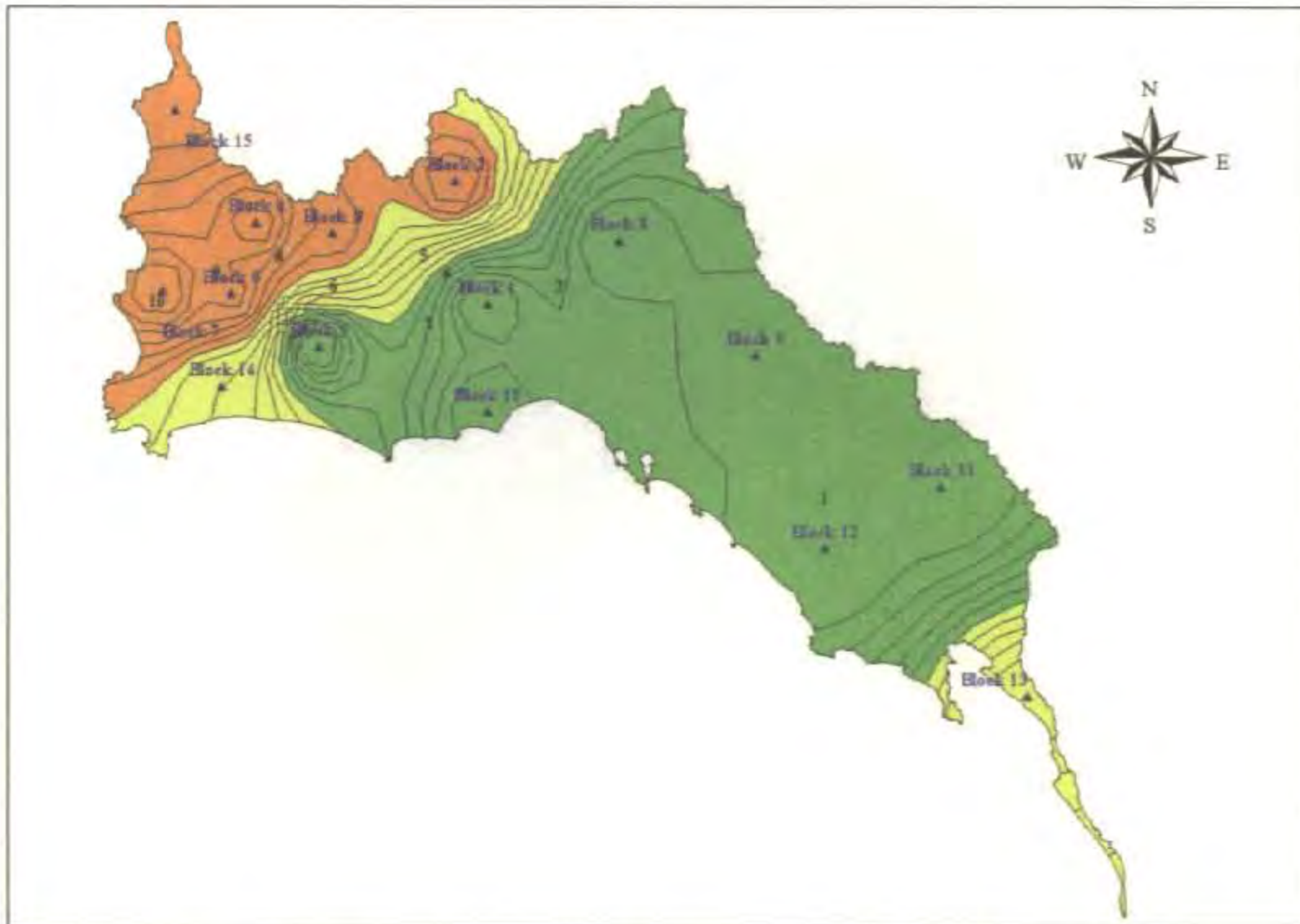
รูปที่ ฉ.๒๙๙ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
 สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้าปานกลางในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

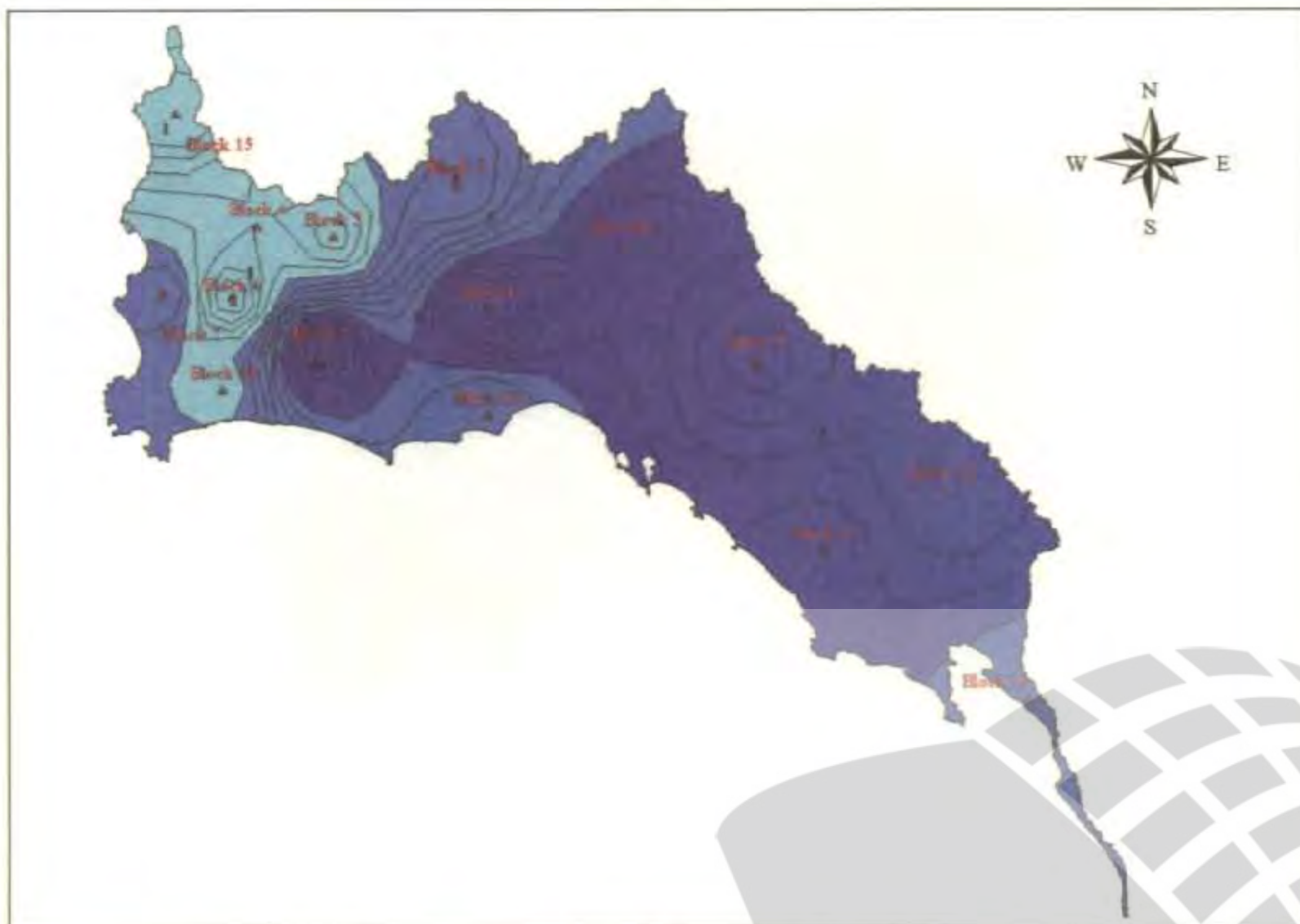
รูปที่ ฉ.๓๐๐ ผลรวมการขาดนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
 ภูมิศาสตร์ของปีนํ้าปานกลางในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

LIRT

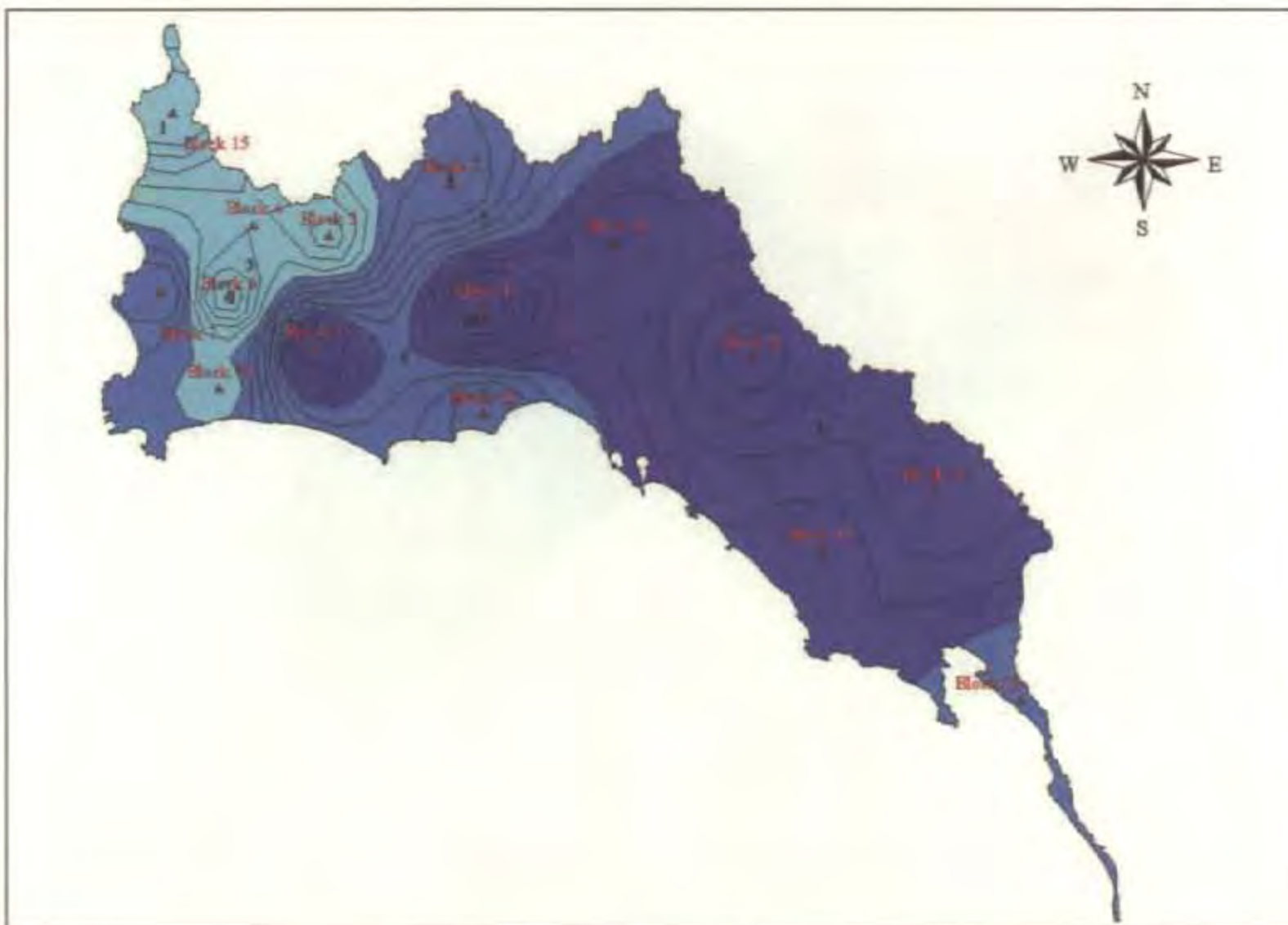
รูปที่ ฉ.๓๐๑ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

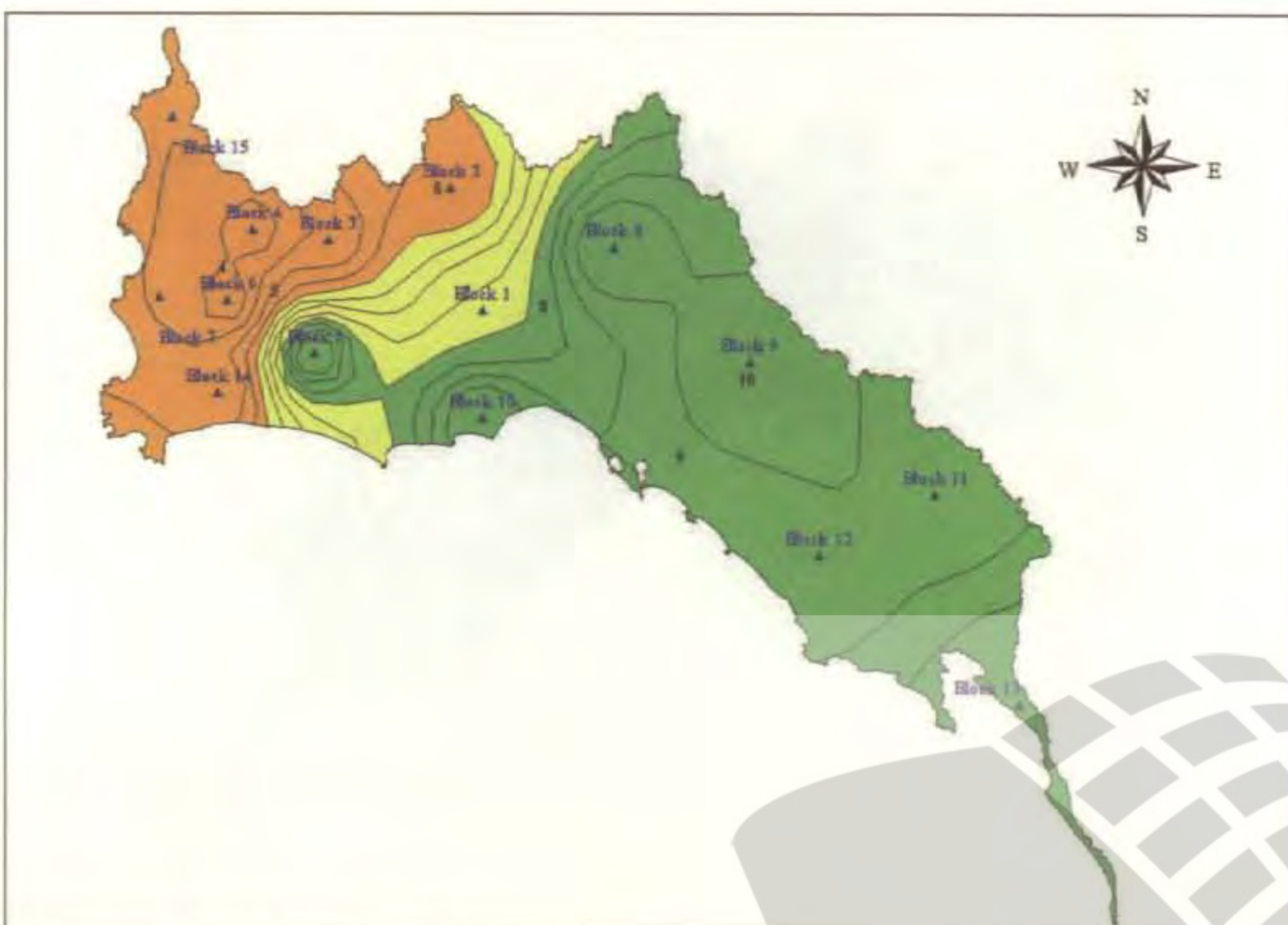
รูปที่ ฉ.๓๐๒ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

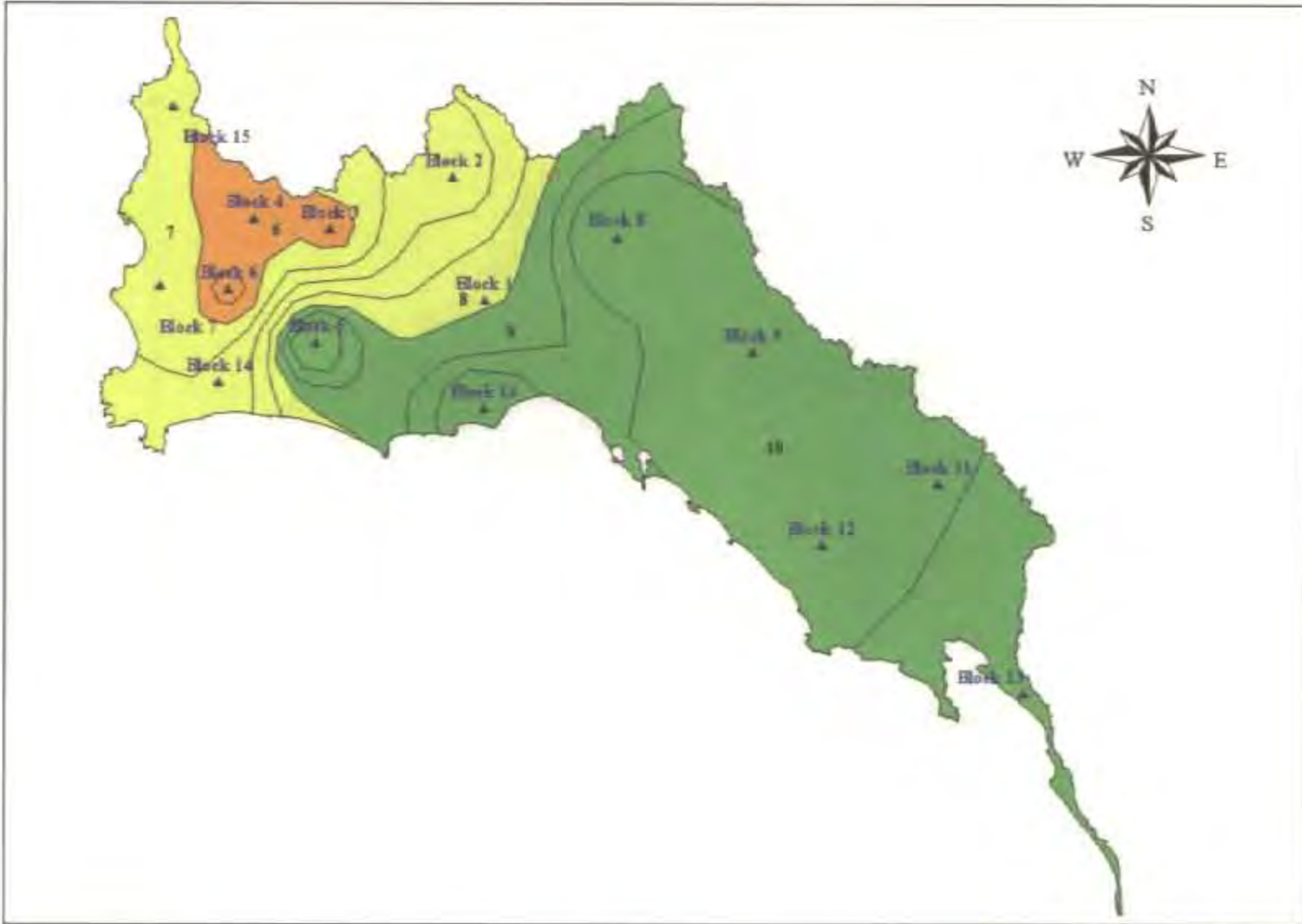
LIRT

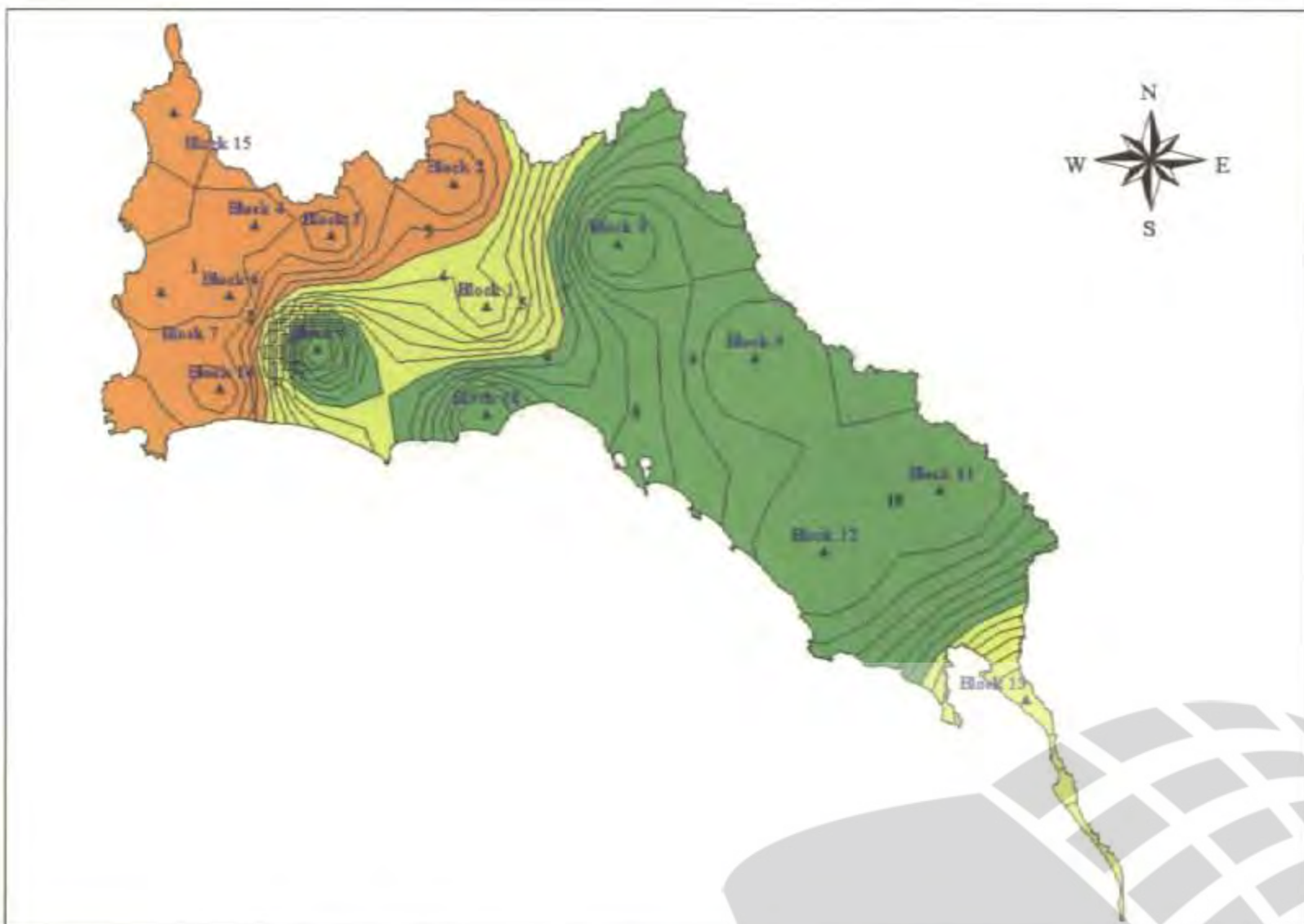
รูปที่ ฉ.๓๐๓ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของบ่่าน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

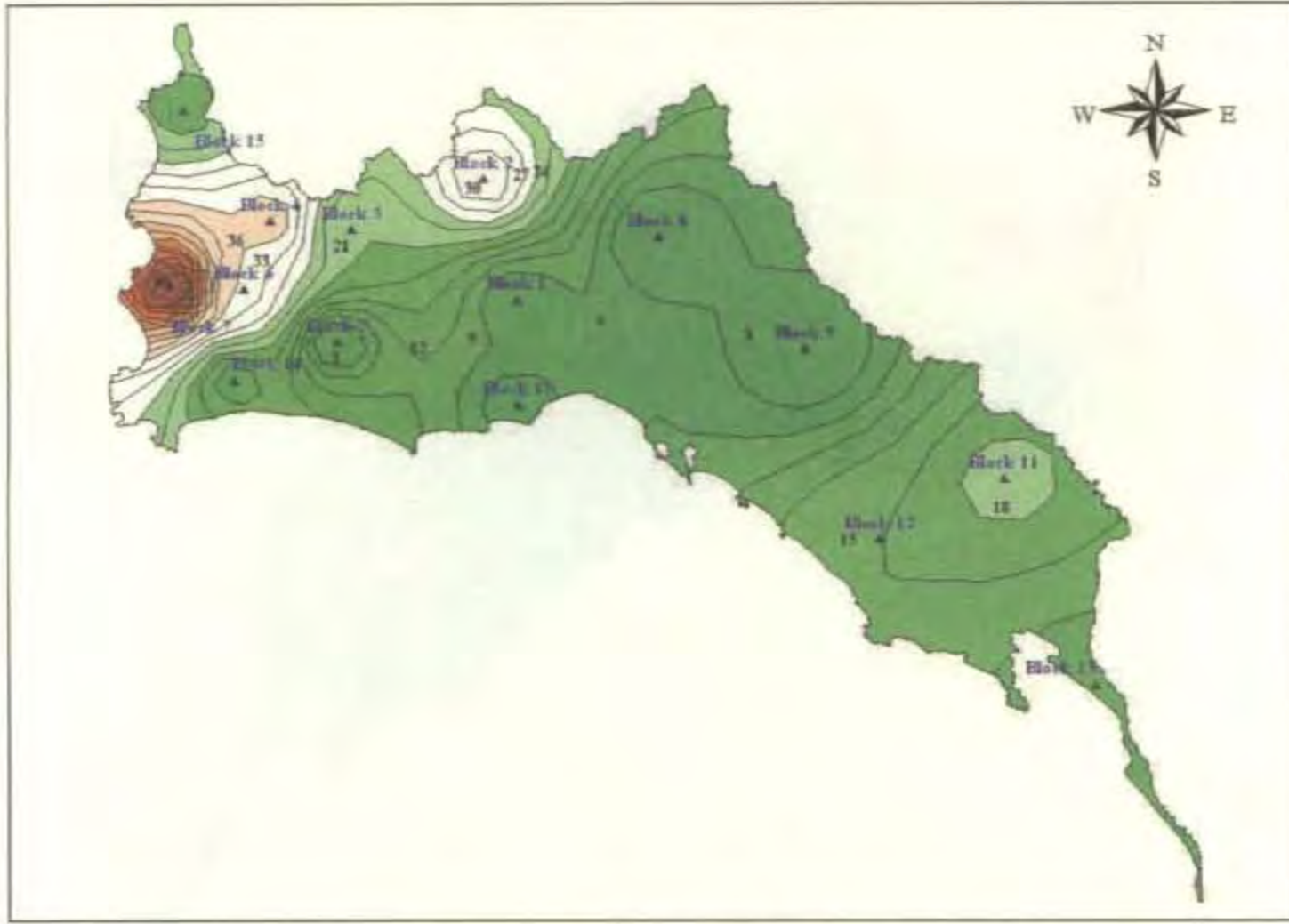
รูปที่ ฉ.๓๐๔ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของบ่่าน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๐๕ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของบึงน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๐๖ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของบึงน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๐๗ ค่าการขาดน้ำสูงสุดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

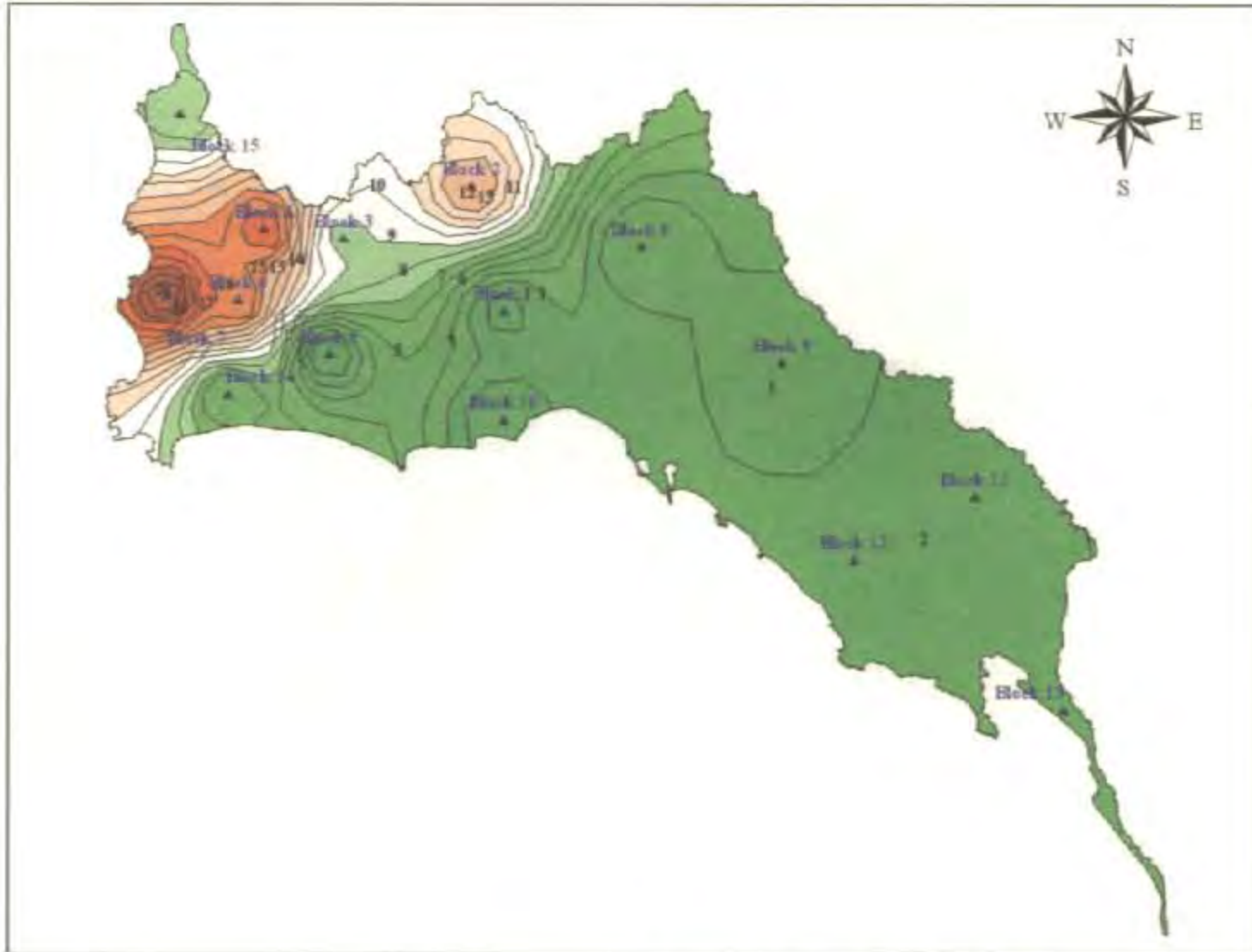

รูปที่ ฉ.๓๐๘ ค่าการเกินความจุลน้ำสูงสุดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

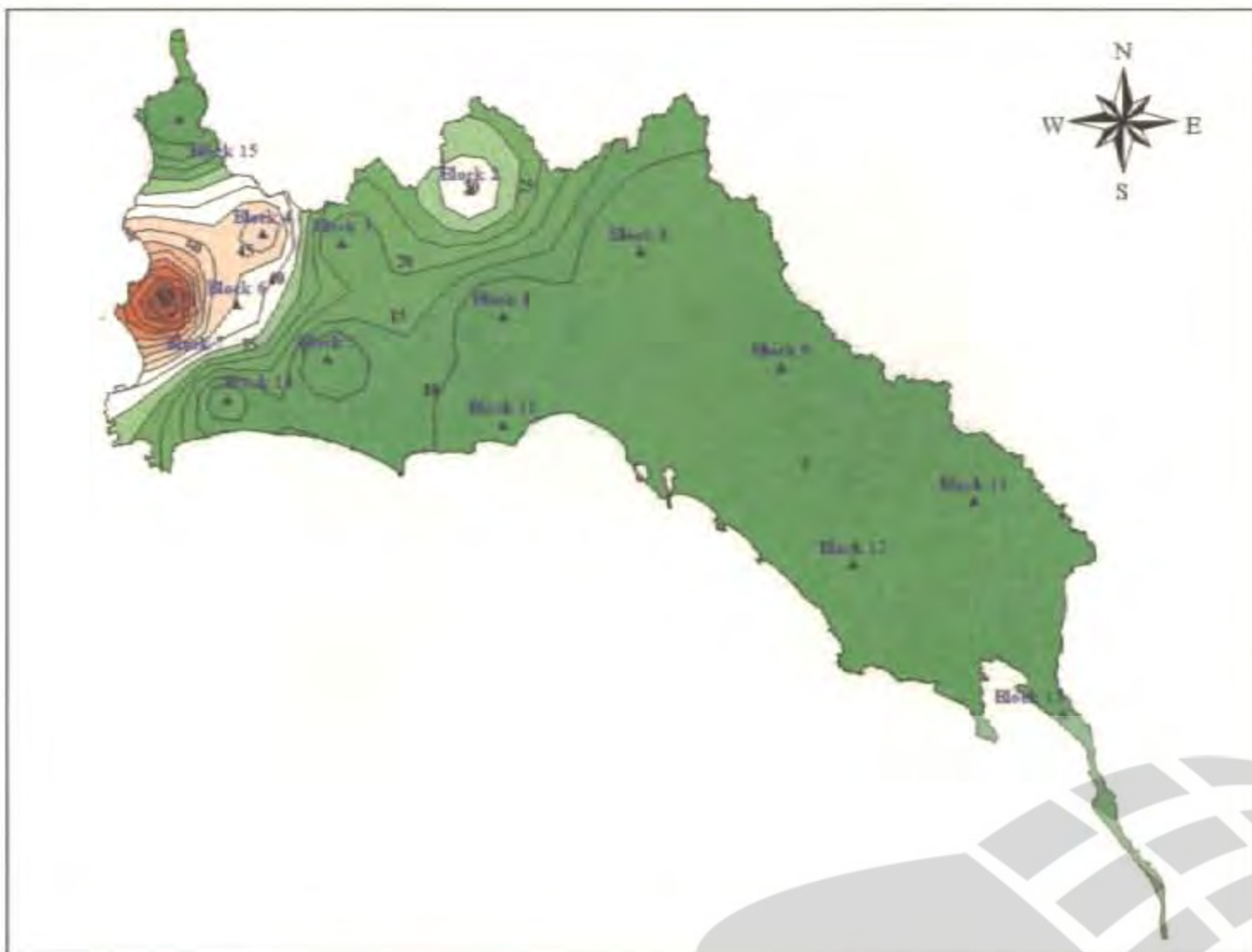

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๓๐๘ ผลรวมการขาดน้ำทั้งหมดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

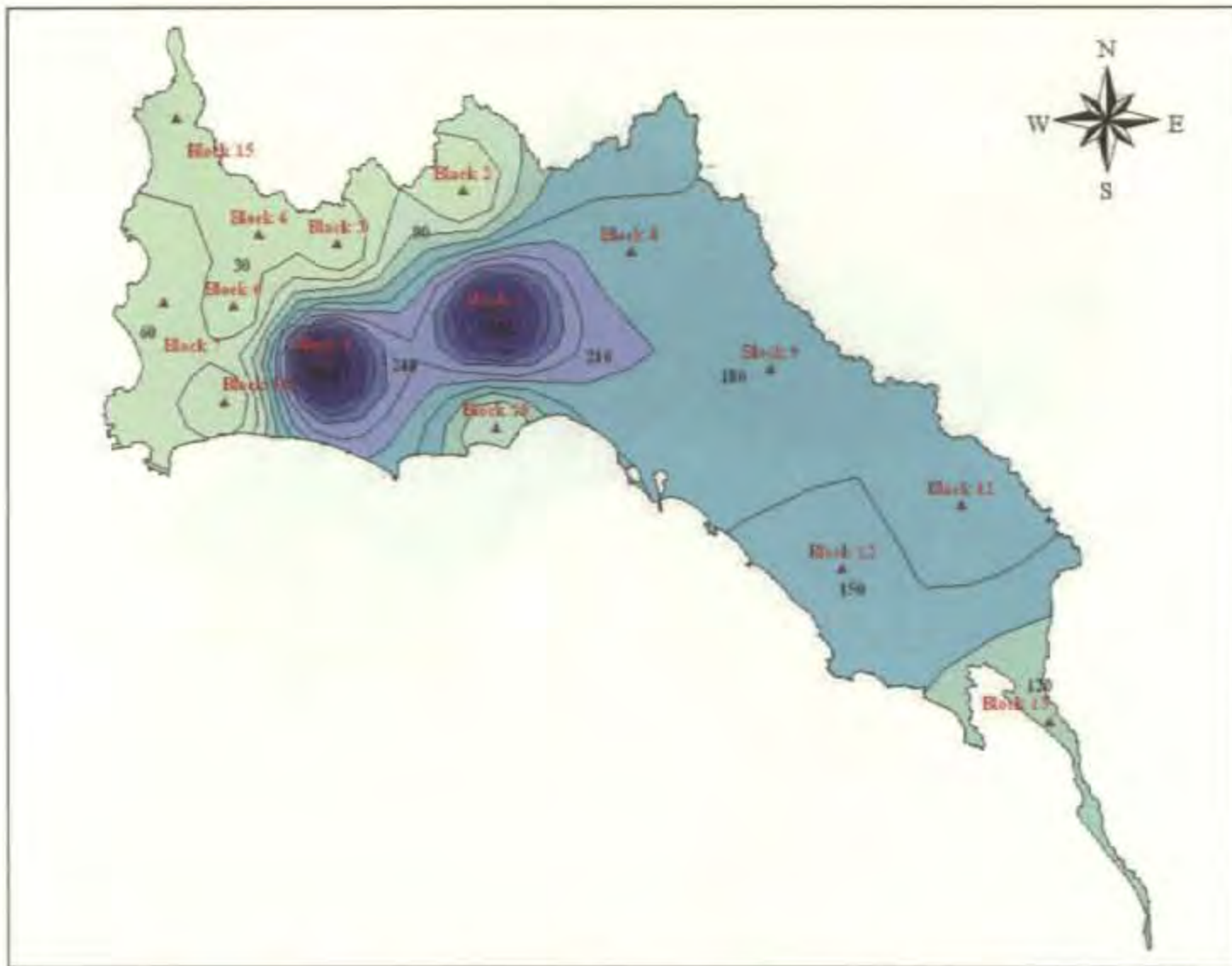

รูปที่ ฉ.๓๑๐ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

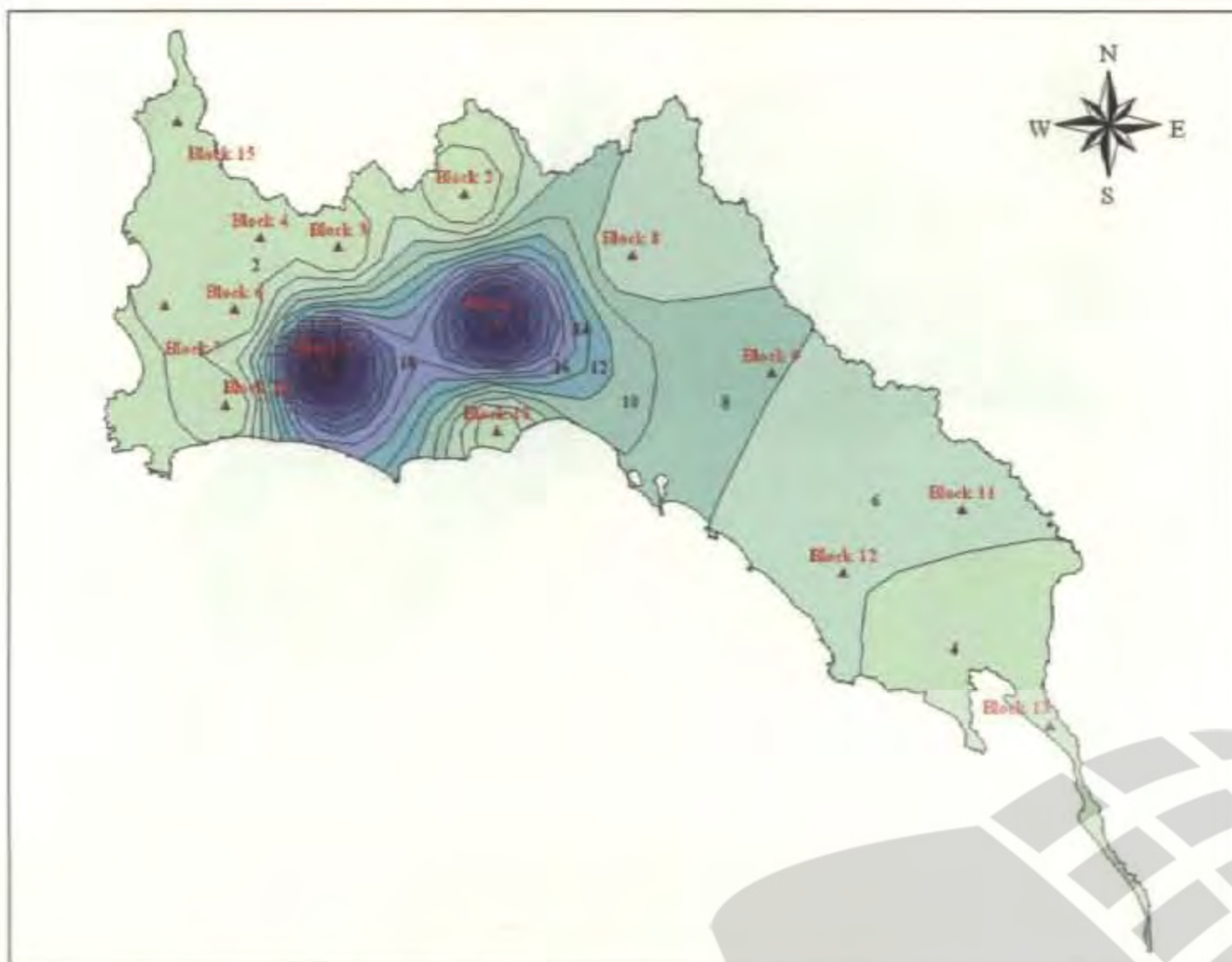

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๓๑๑ ผลรวมการเกินความจุลน้ำทั้งหมดของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

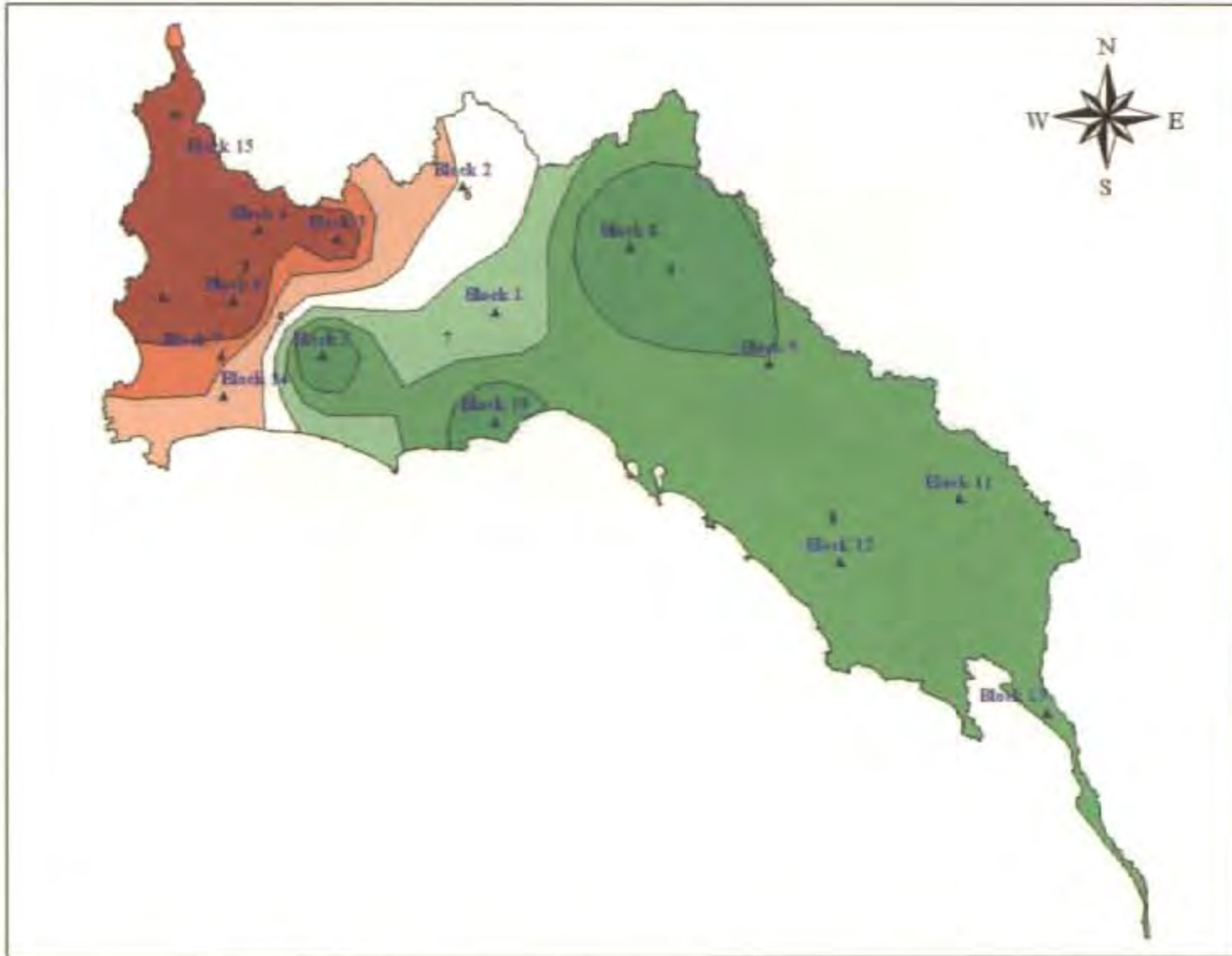

รูปที่ ฉ.๓๑๒ ผลรวมการเกินความจุลน้ำยกกำลัง ๒ ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

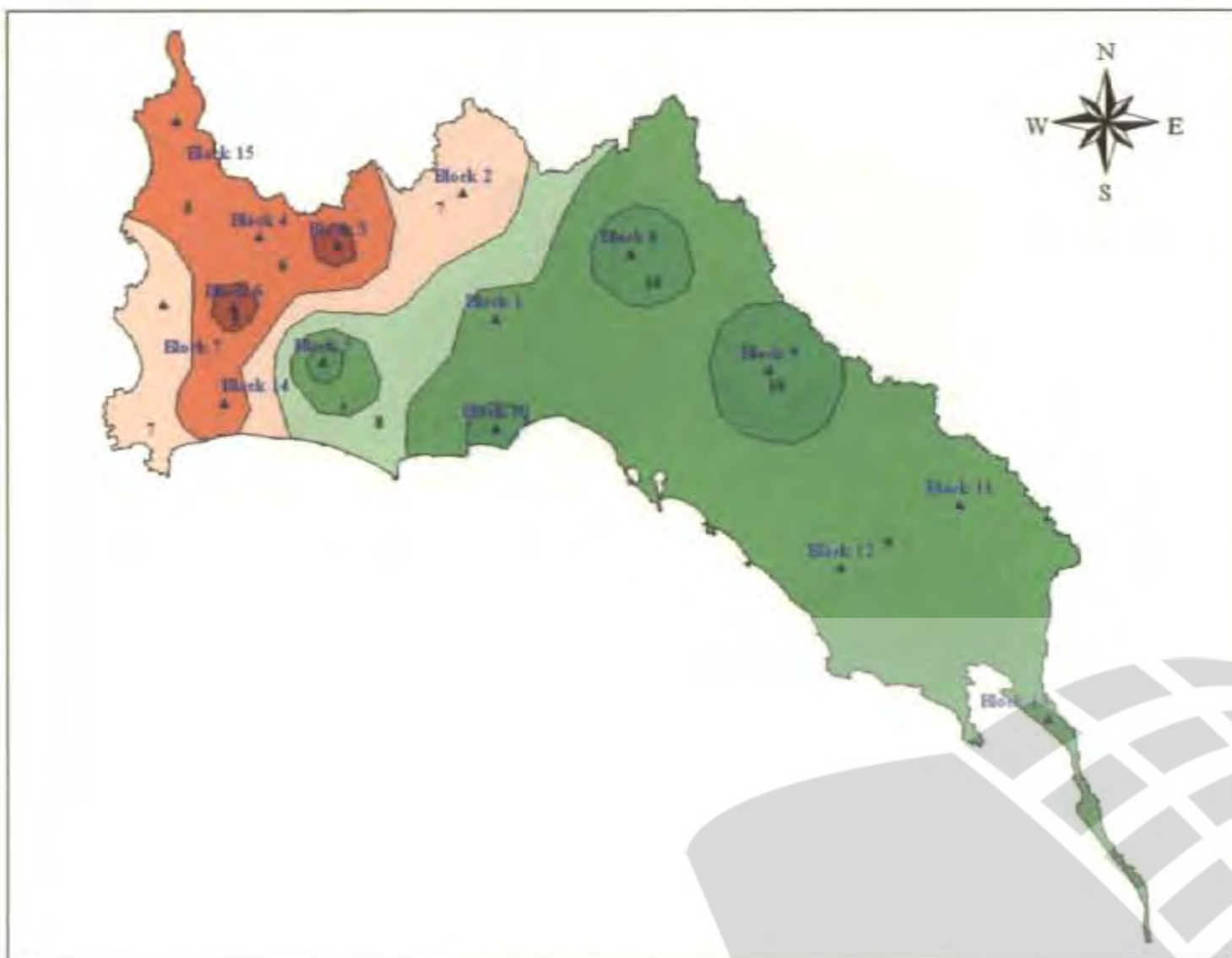

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๓๑๓ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรน้ำ (Reliability) ของป็น้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล ตะวันออก

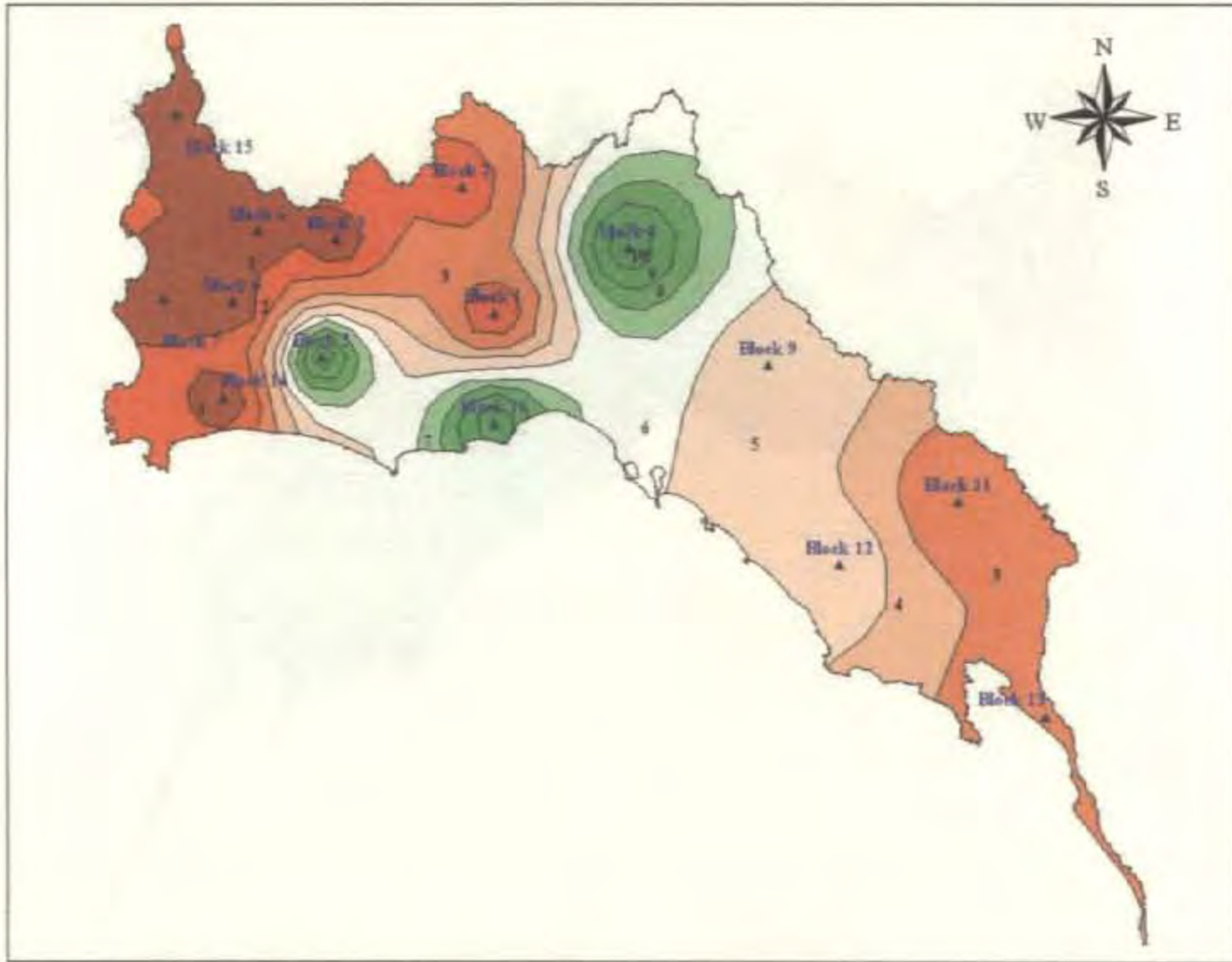

รูปที่ ฉ.๓๑๔ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) ของป็น้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล ตะวันออก

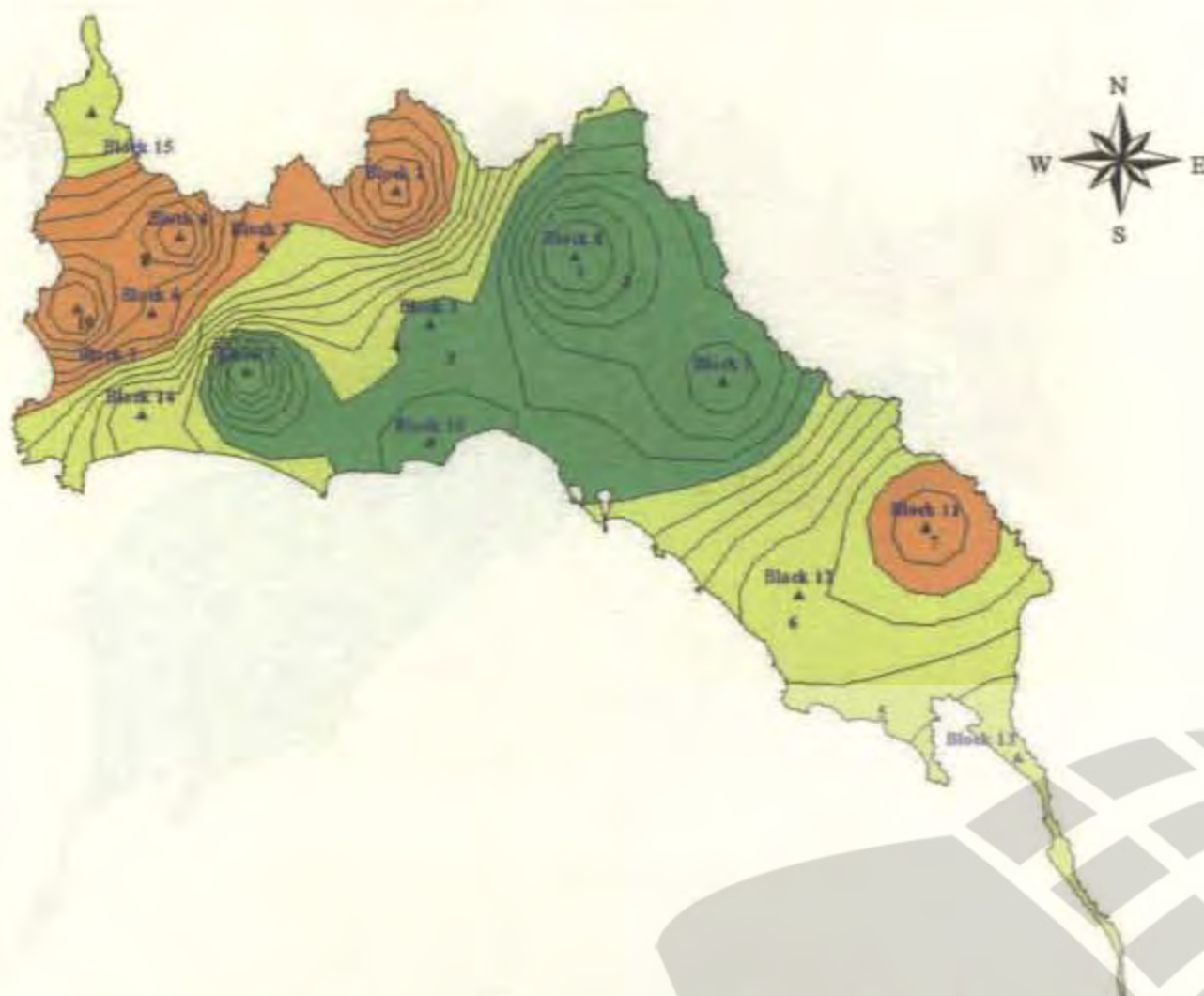

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๓๑๕ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

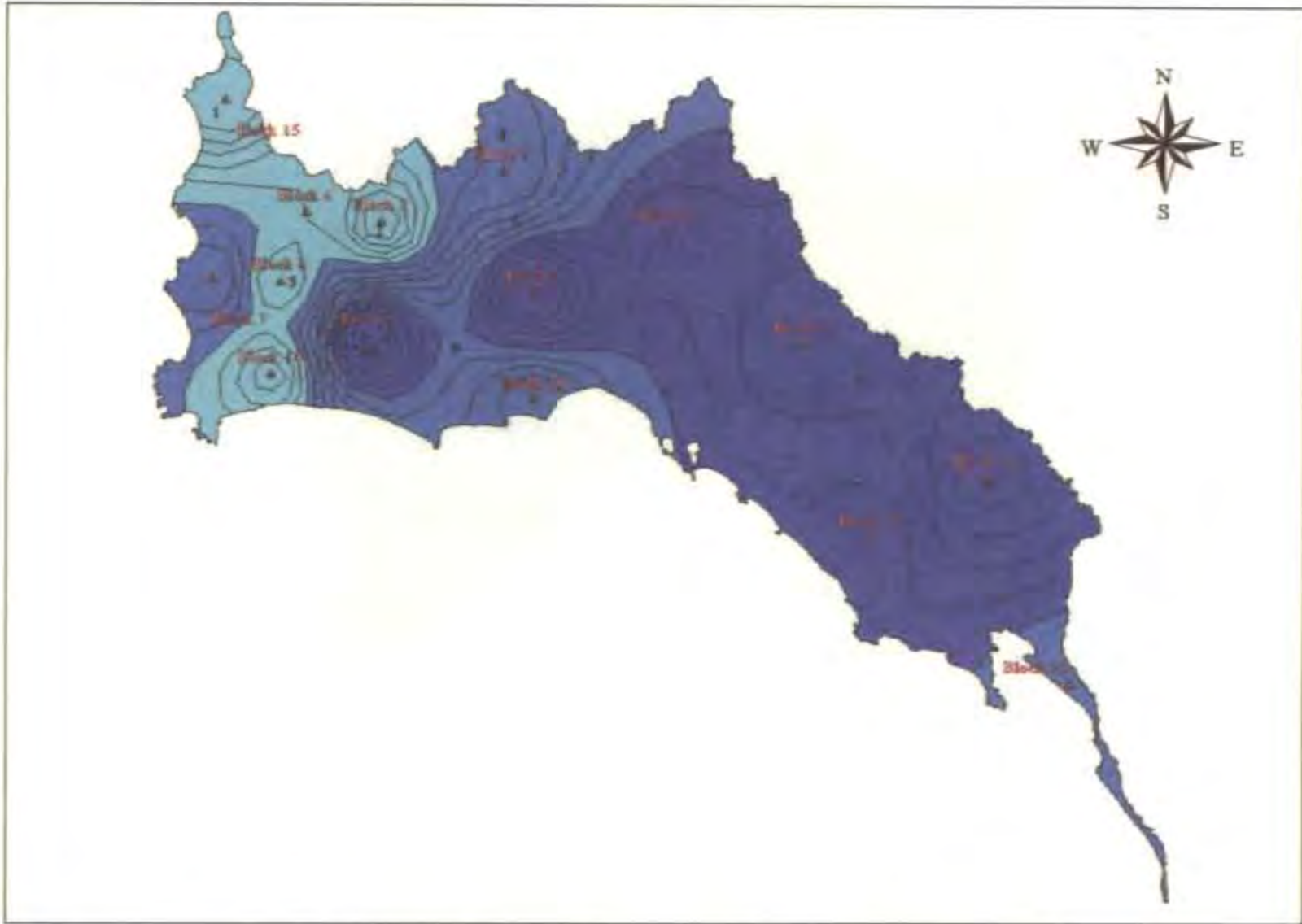

รูปที่ ฉ.๓๑๖ ค่าการขาดน้ำสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

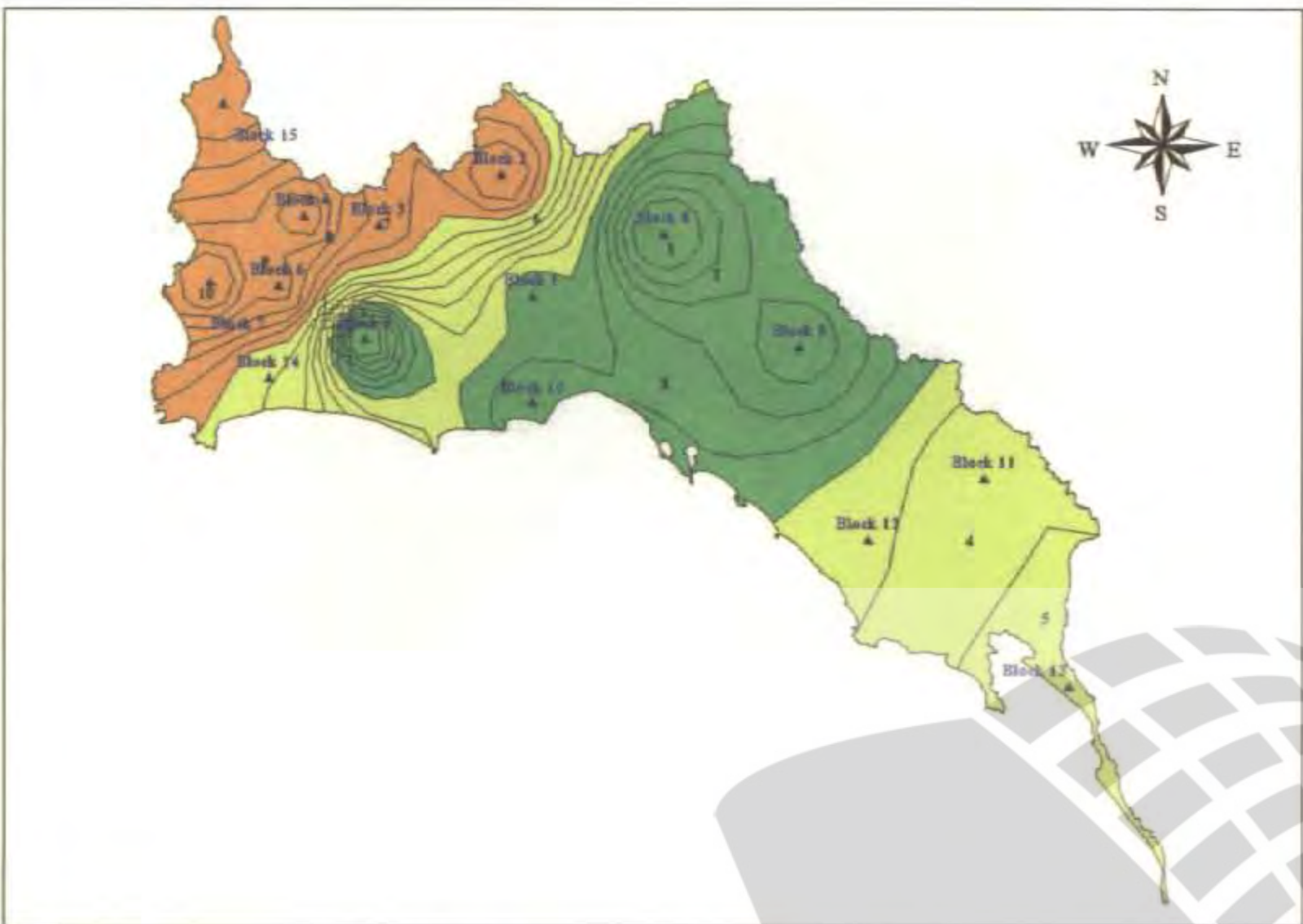

LIRT

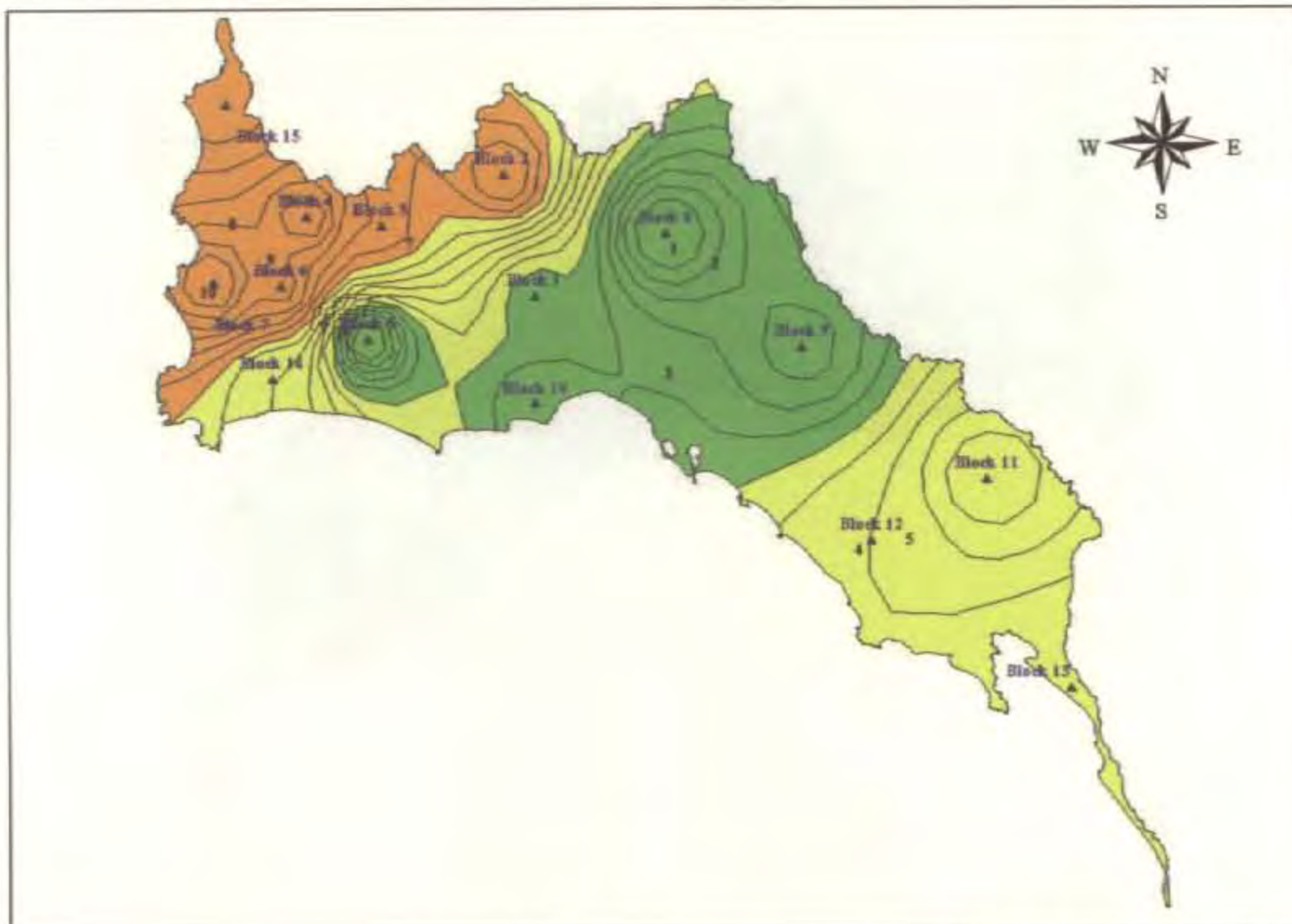
Legislative Institutional Repository of Thailand

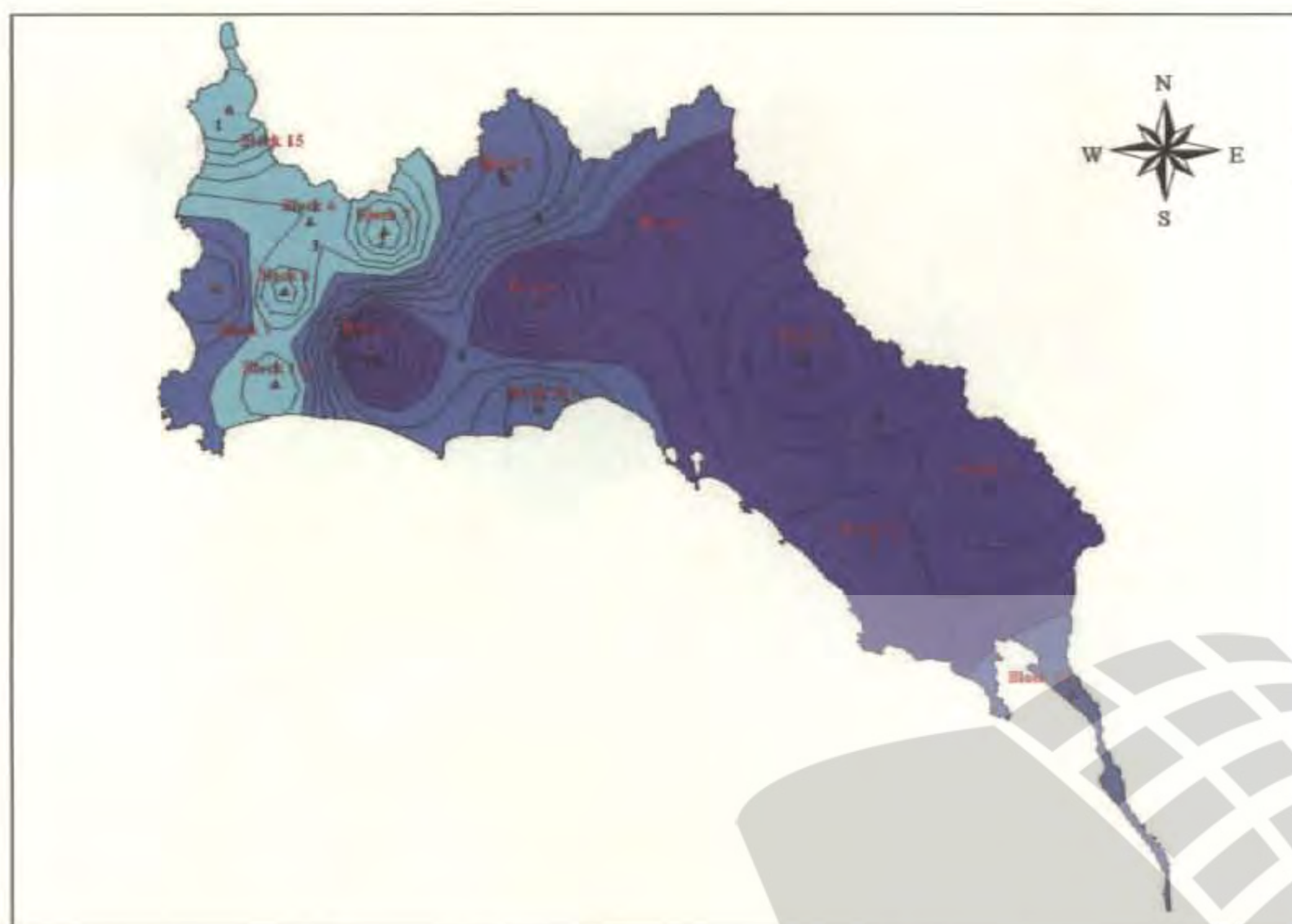
รูปที่ ฉ.๓๑๗ ค่าการเกินความจุลำนํ้าสูงสุดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
 สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๑๘ ผลรวมการขาดนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสารสนเทศ
 ภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๑๙ ผลรวมการขาดน้ำยกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
 สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

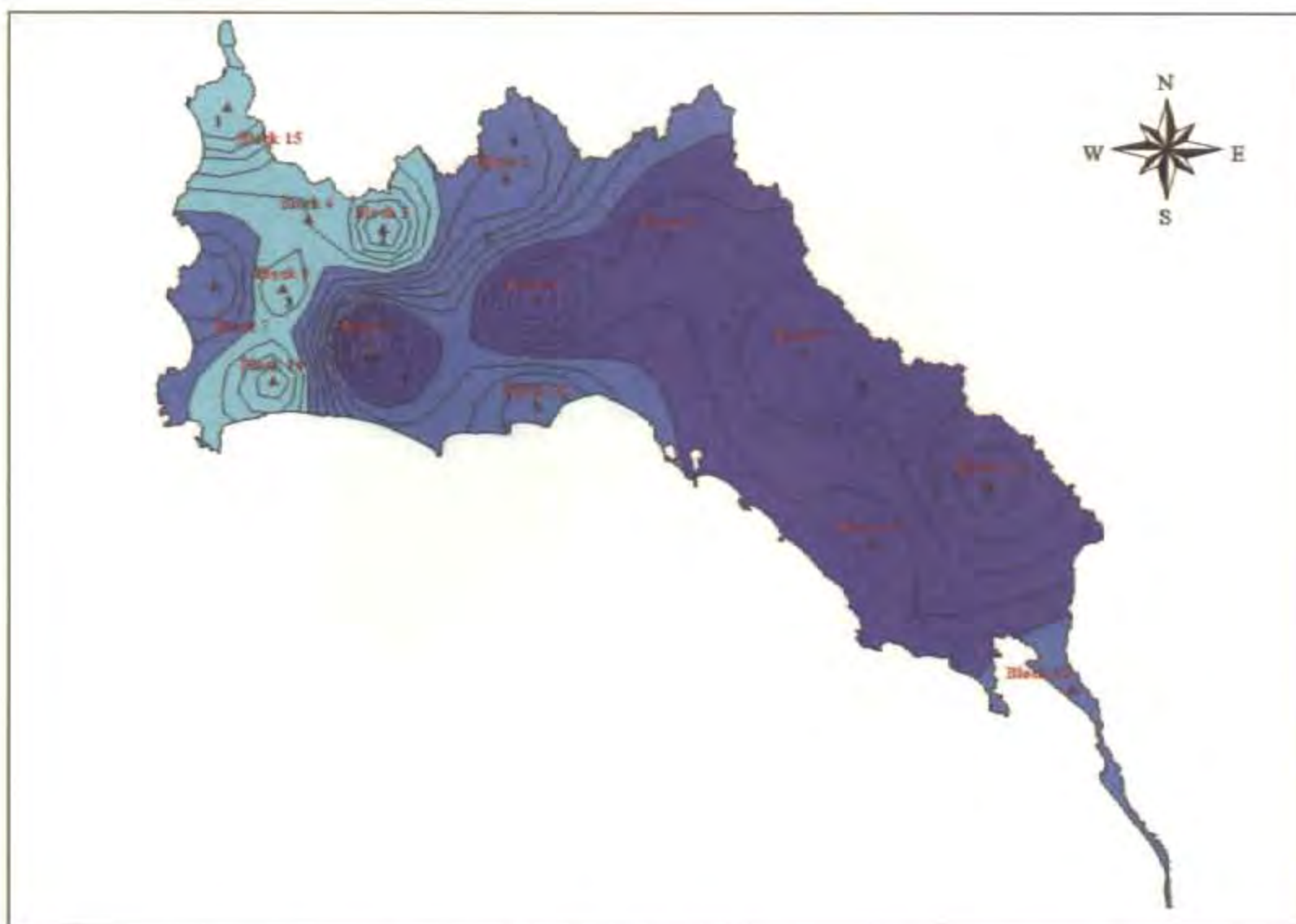

รูปที่ ฉ.๓๒๐ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้าทั้งหมดโดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์ทางด้าน
 สารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

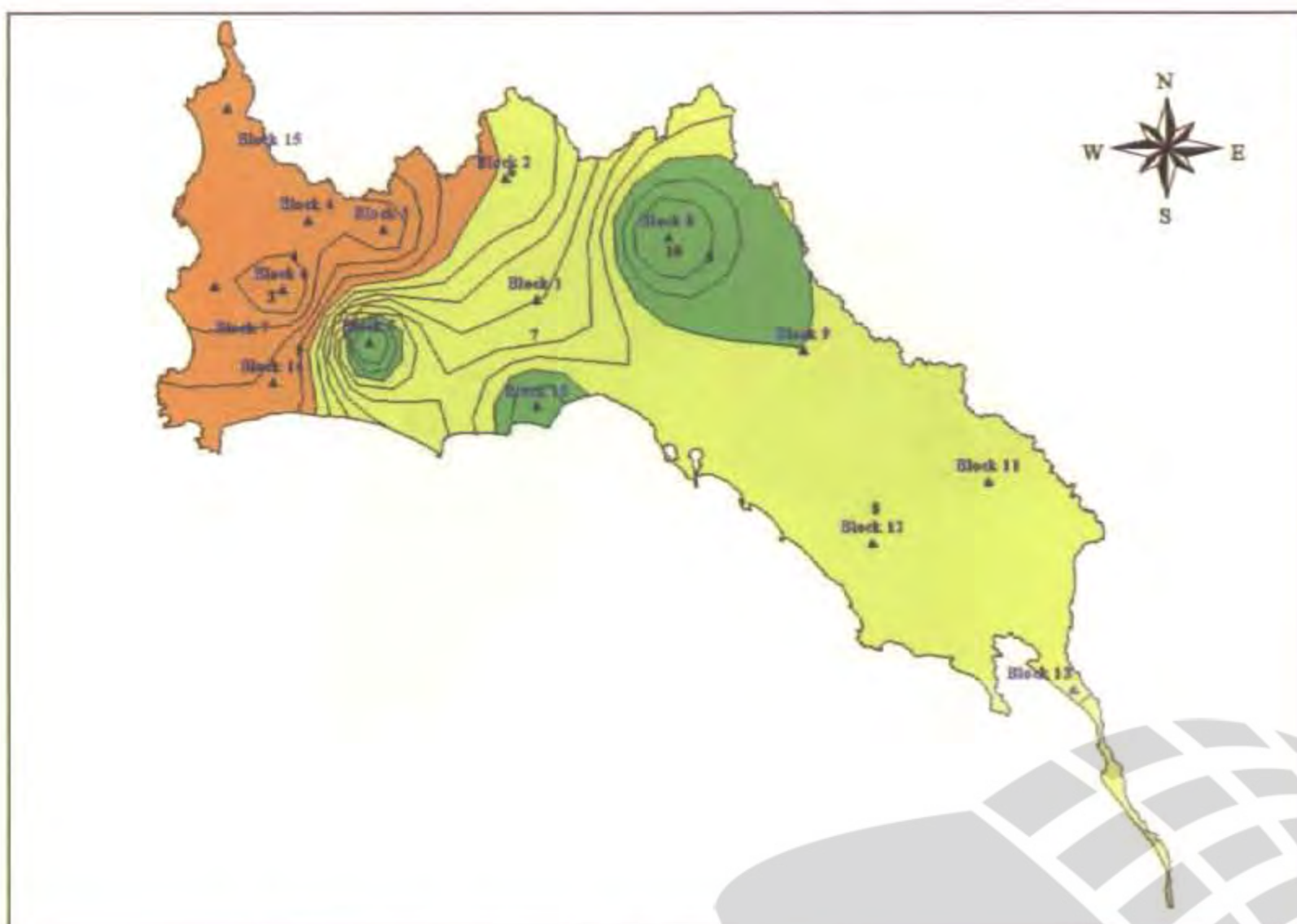

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

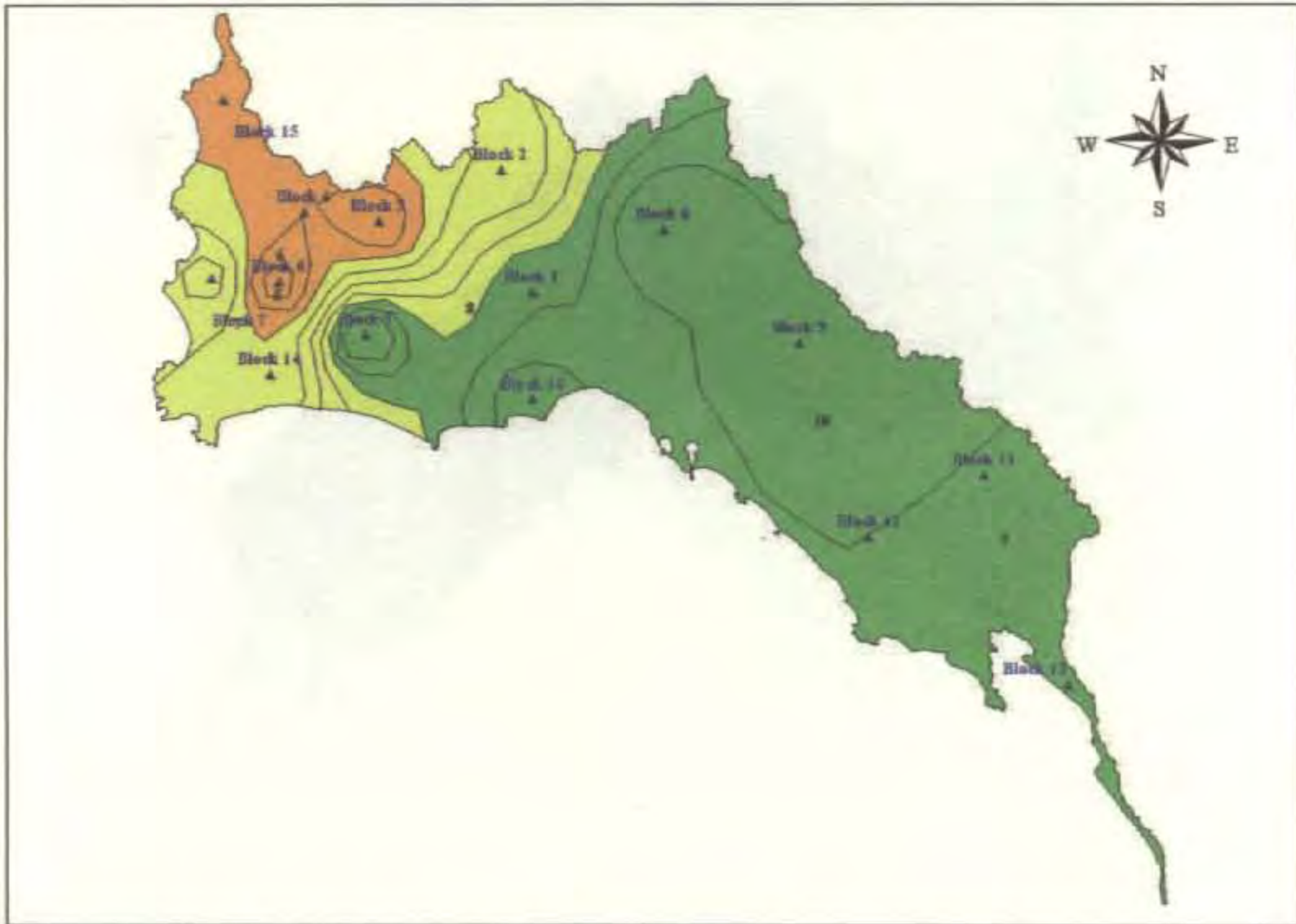
รูปที่ ฉ.๓๒๑ ผลรวมการเกินความจุลำนํ้ายกกำลัง ๒ โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

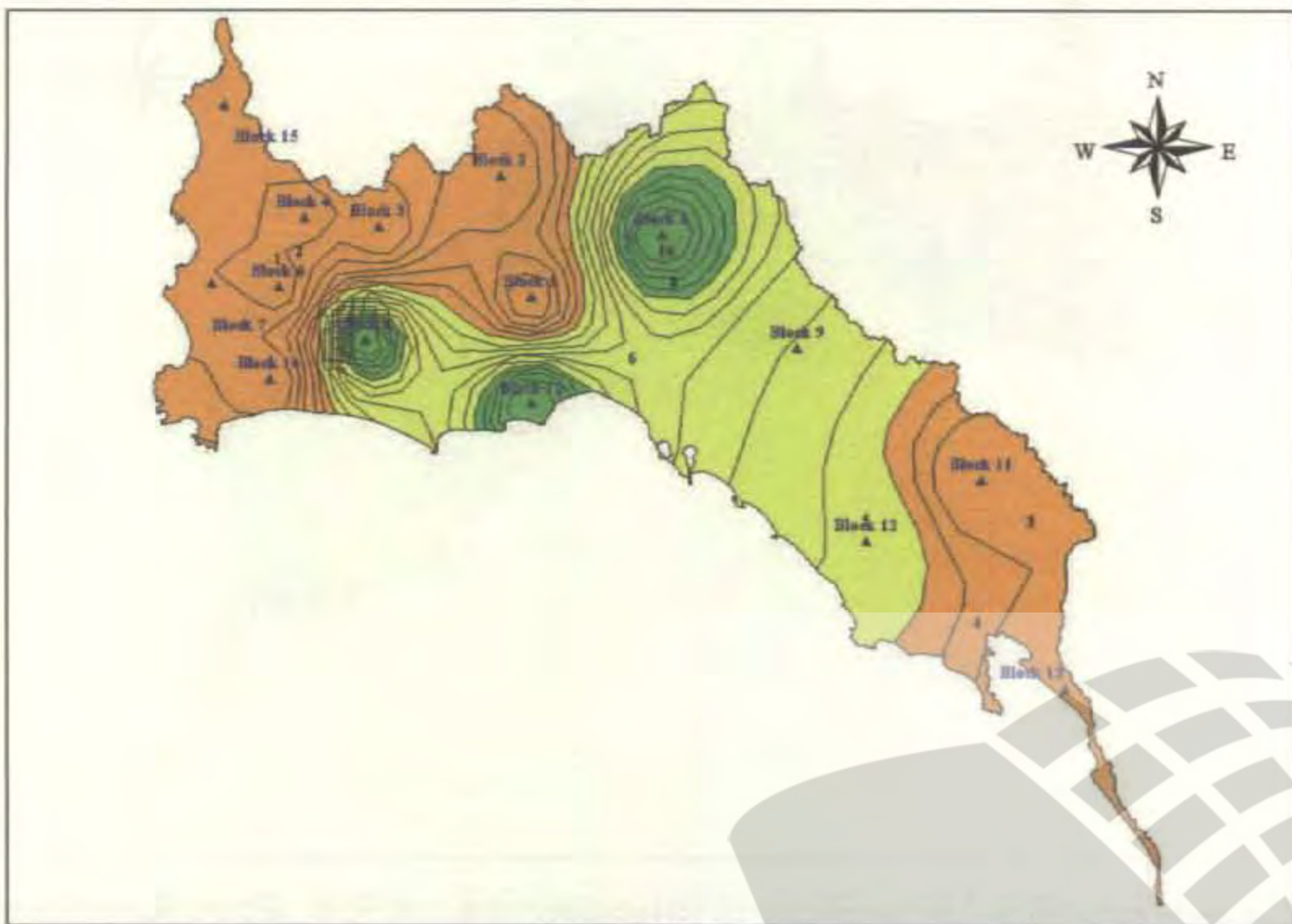
รูปที่ ฉ.๓๒๒ ความเชื่อถือได้ด้านทรัพยากรนํ้า (Reliability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีนํ้ามากในพื้นที่ลุ่มนํ้าชายฝั่งทะเลตะวันออก

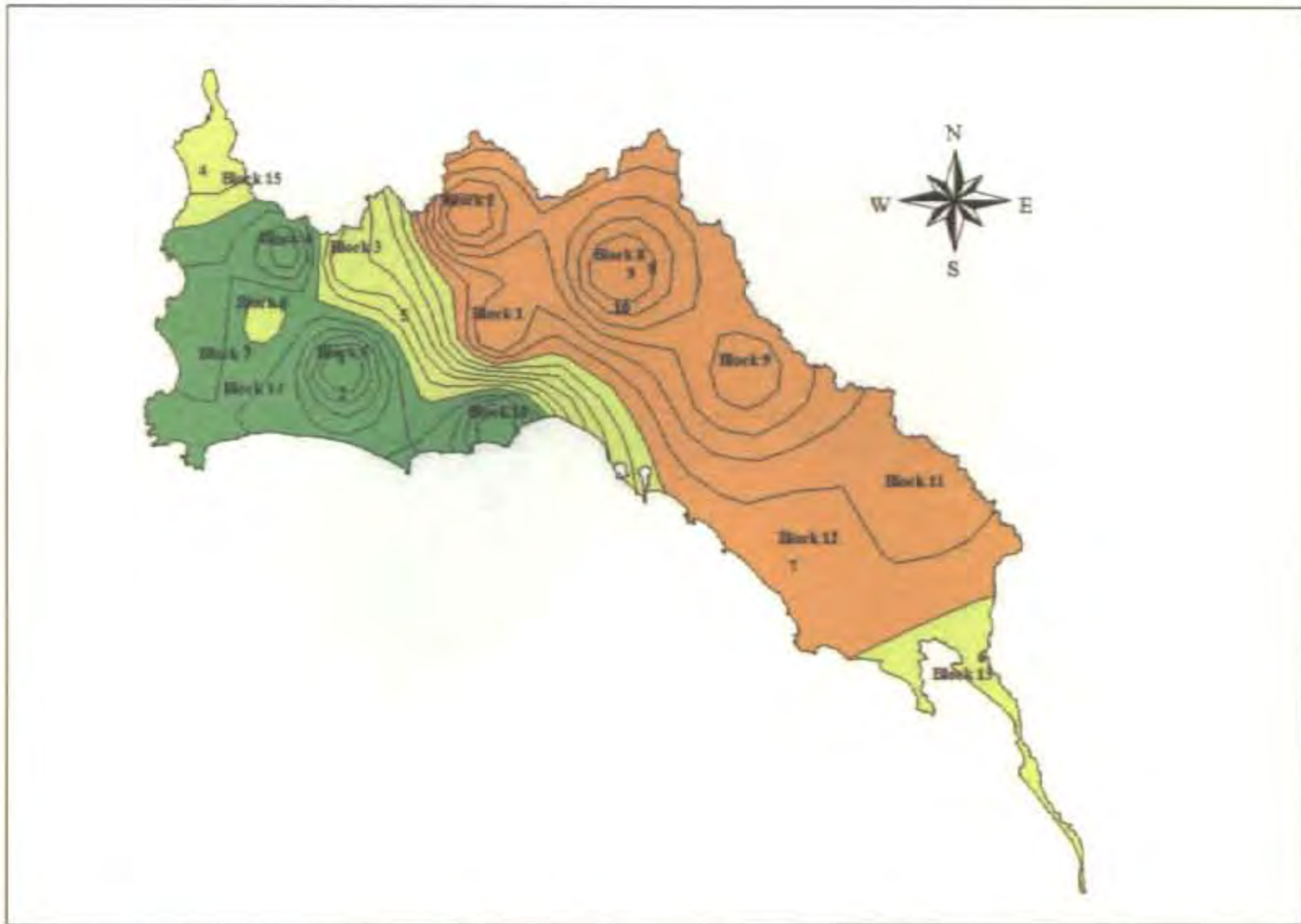
LIART

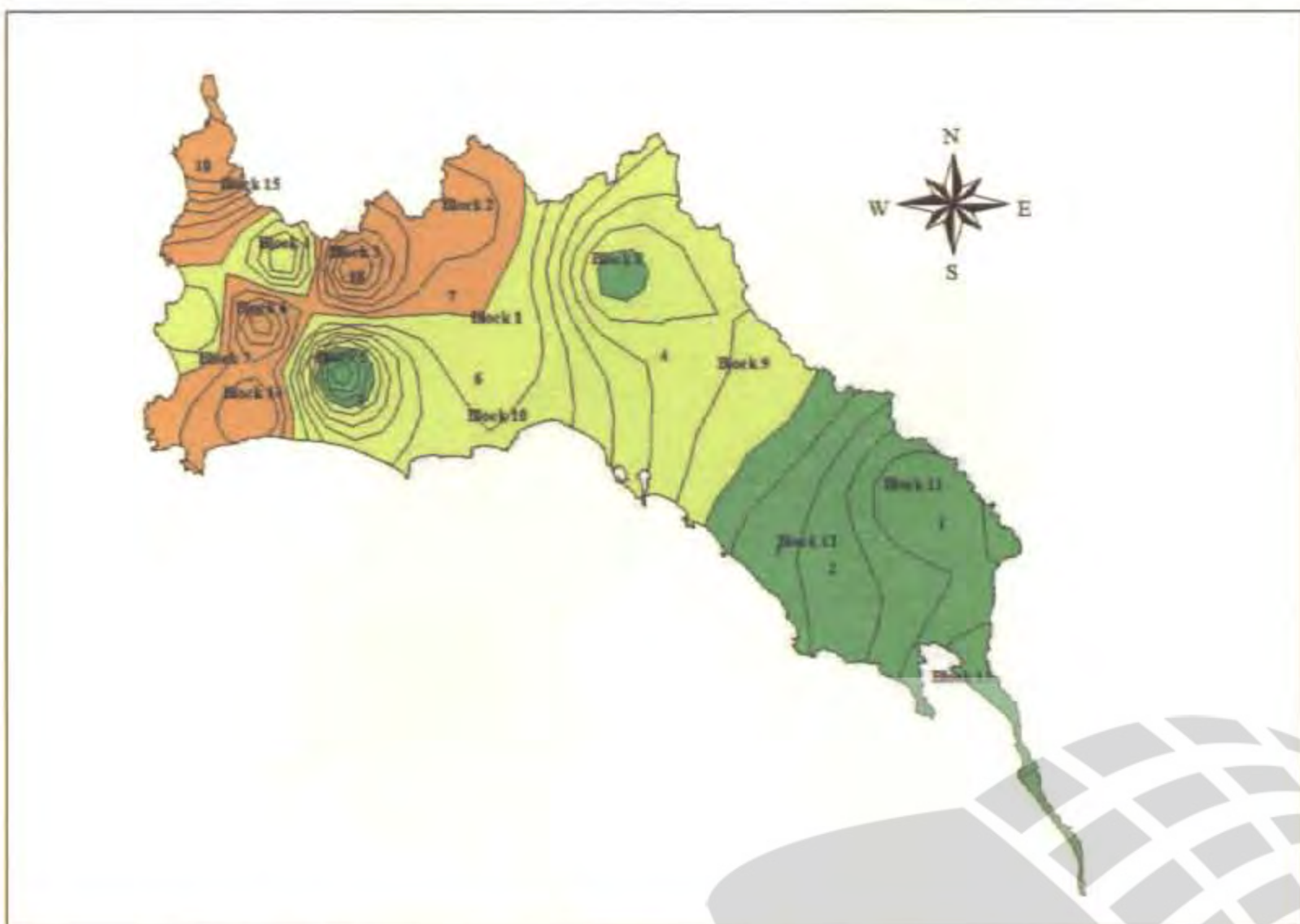
รูปที่ ฉ.๓๒๓ ความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ (Vulnerability) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๒๔ ความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำ (Resiliency) โดยการปรับฐานตัวเลขเพื่อการวิเคราะห์
ทางด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๒๕ สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

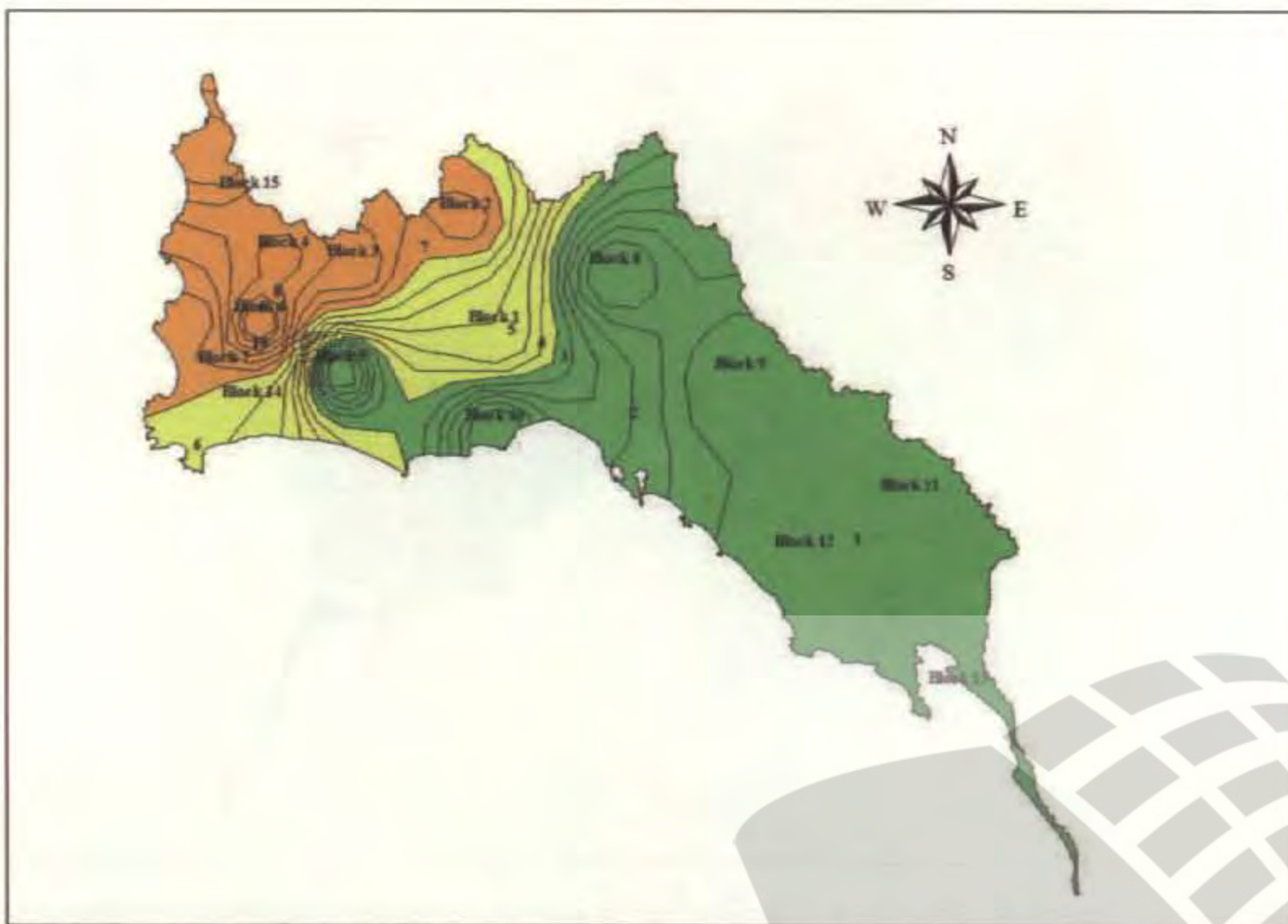
รูปที่ ฉ.๓๒๖ สัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่การเกษตรที่มีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก
ในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

LIRT

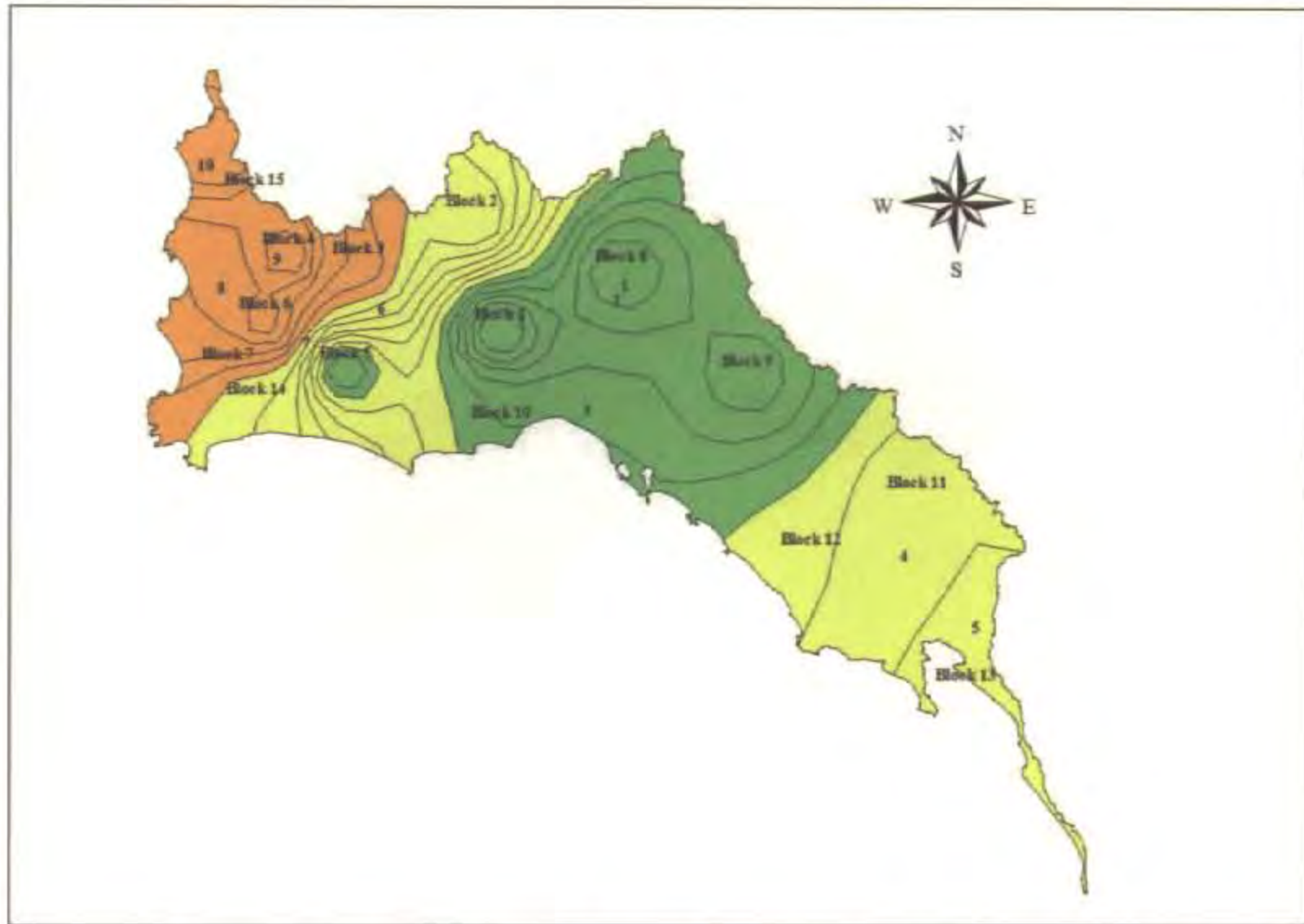
รูปที่ ฉ.๓๒๗ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัยต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

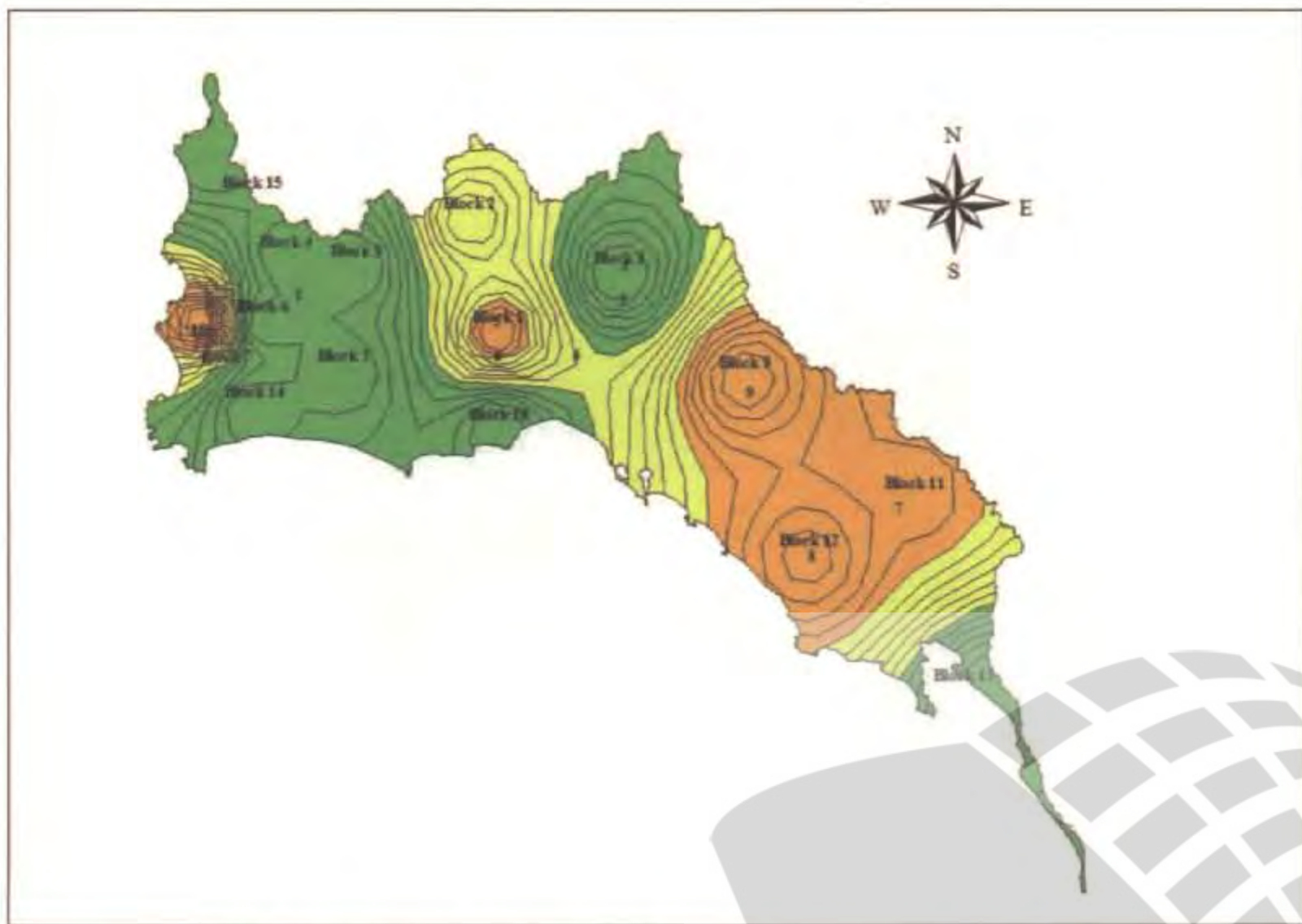
รูปที่ ฉ.๓๒๘ สัดส่วนหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งต่อจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

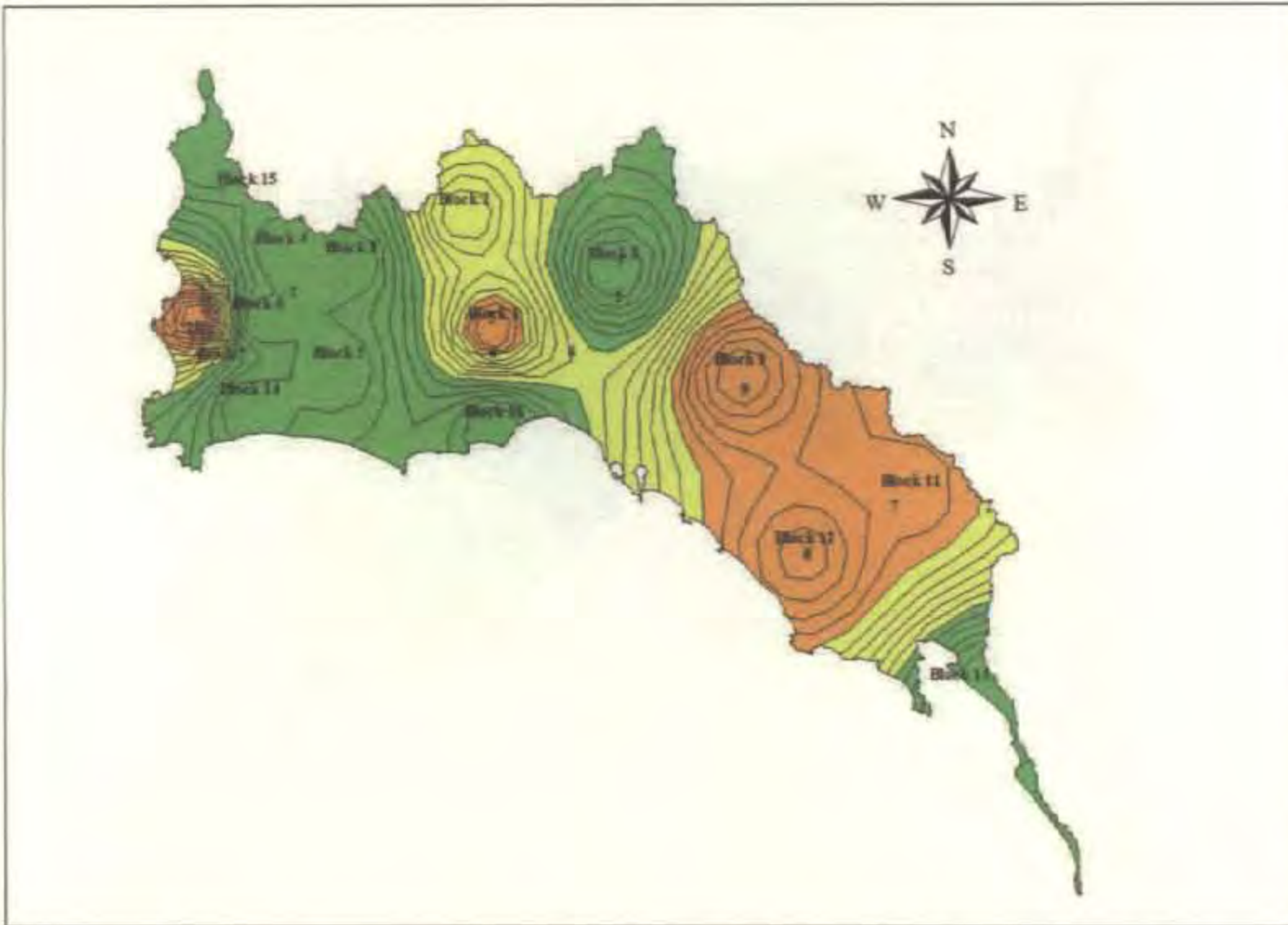
LIRT

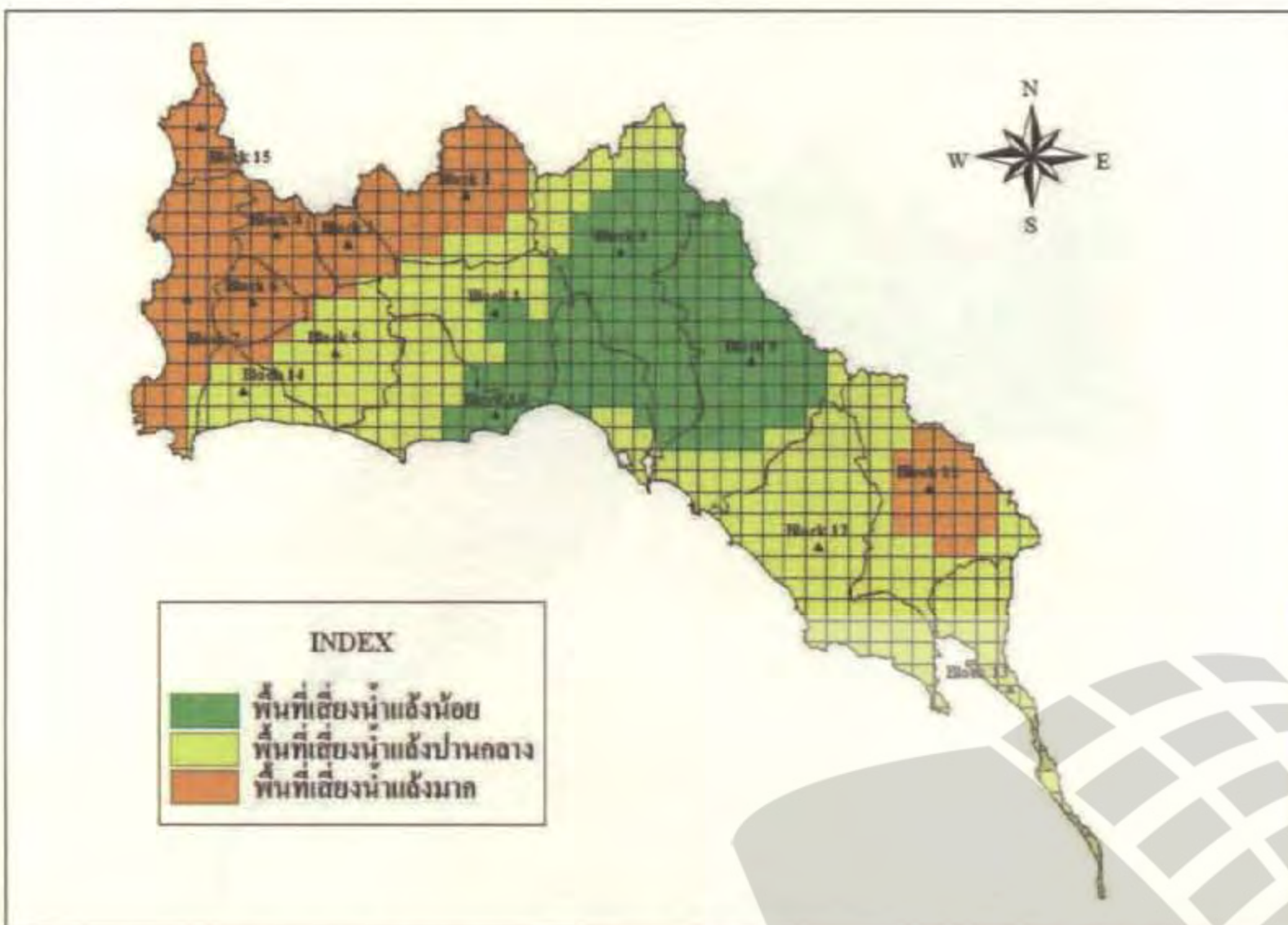
รูปที่ ฉ.๓๒๙ สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๓๐ สัดส่วนปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรมในช่วงฤดูแล้งต่อปริมาณความจุใช้งานของอ่างเก็บน้ำในปัจจุบันในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

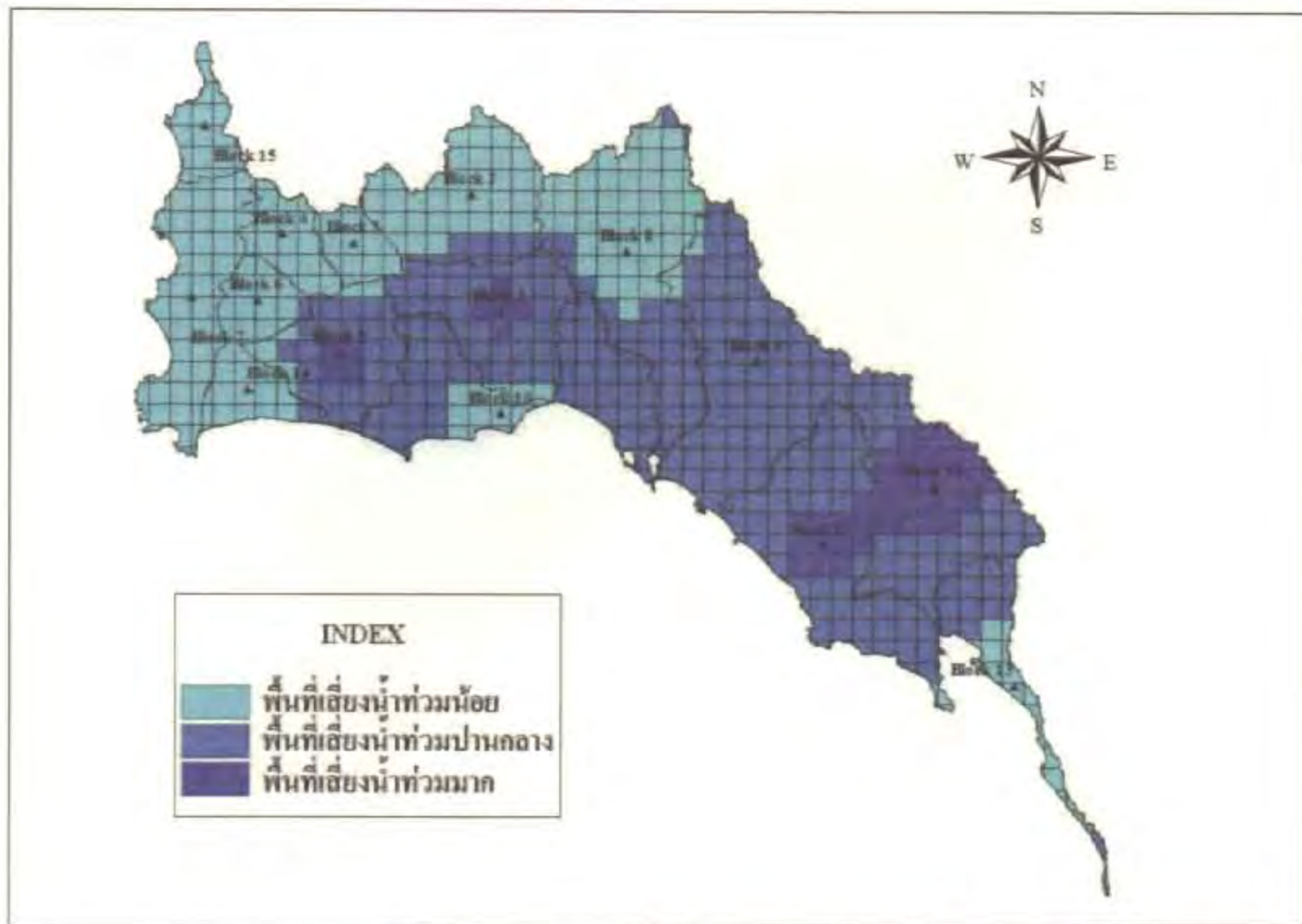
รูปที่ ฉ.๓๓๑ สัดส่วนปริมาตรความจุใช้งานในปัจจุบันต่อปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

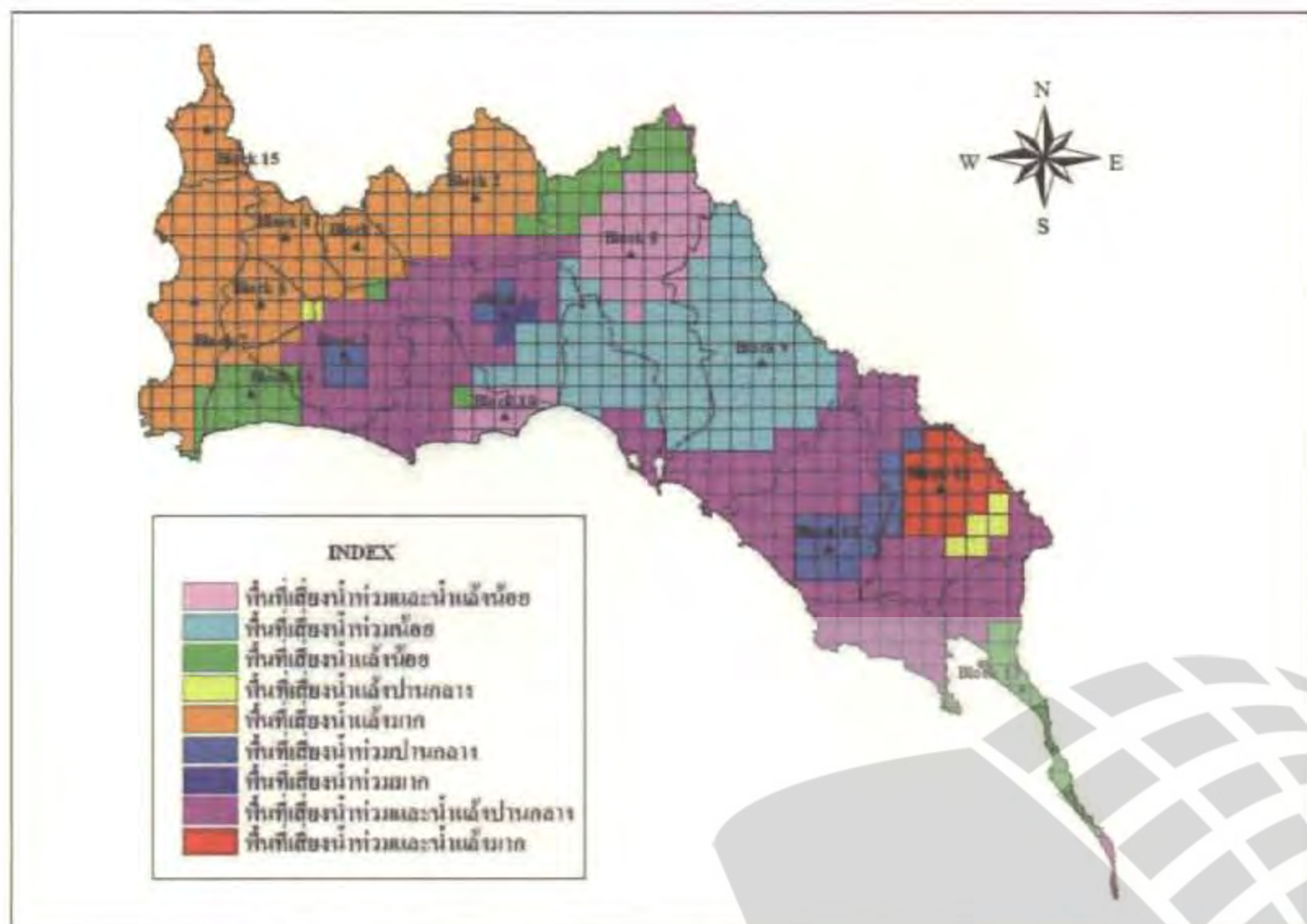
รูปที่ ฉ.๓๓๒ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำเค็มของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

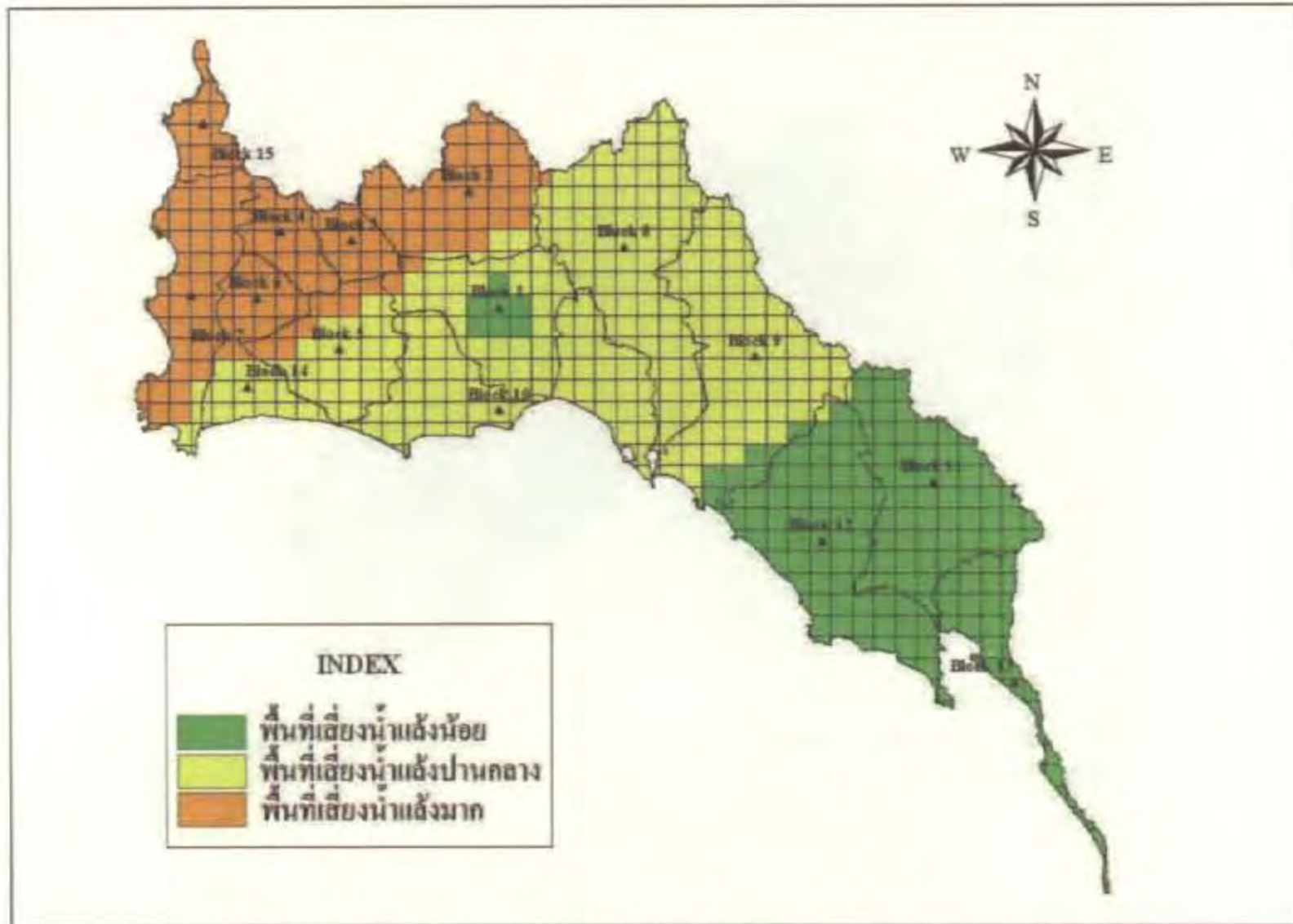
LIRT

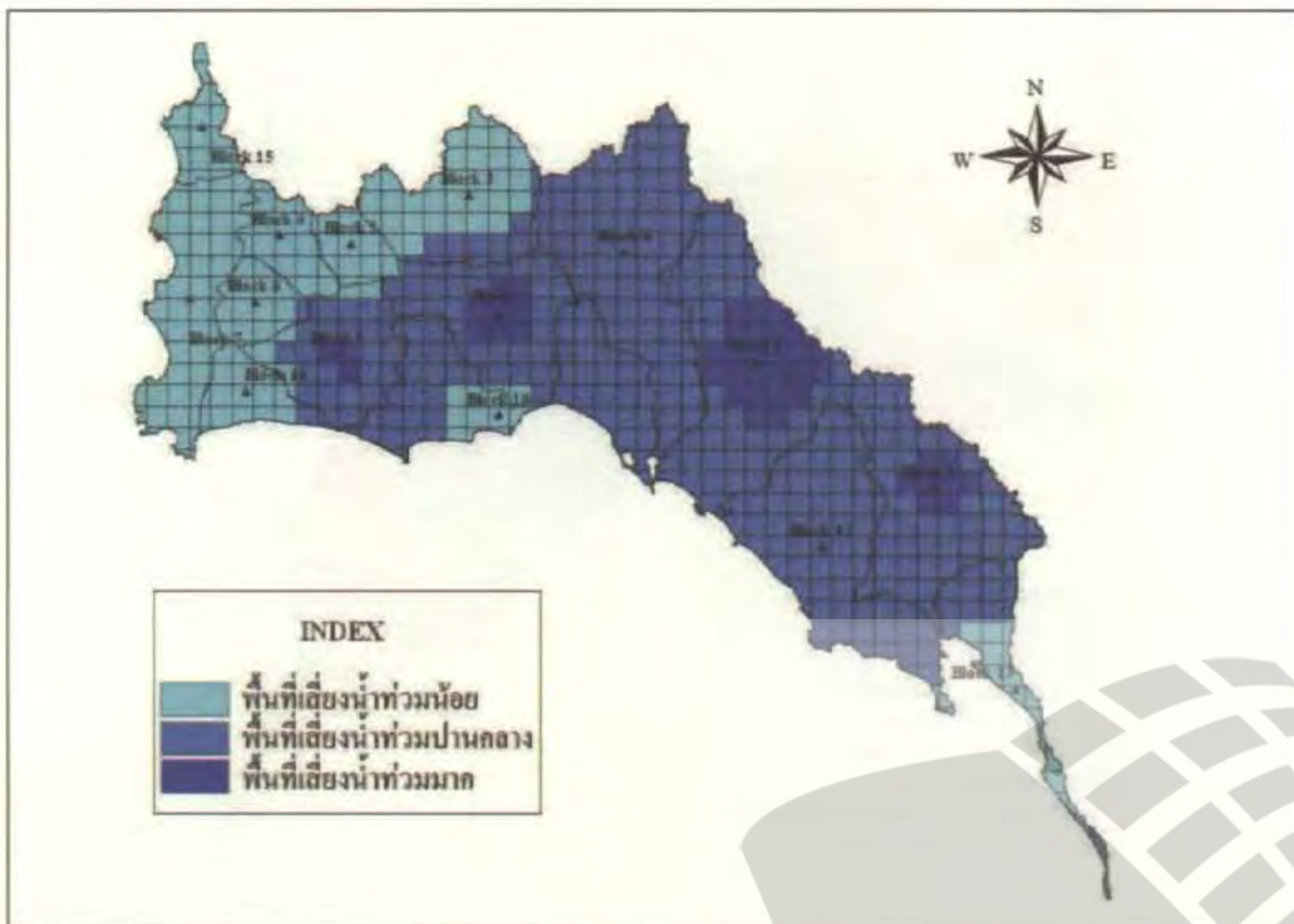
รูปที่ ฉ.๓๓๓ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

รูปที่ ฉ.๓๓๔ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของปีน้ำน้อยในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

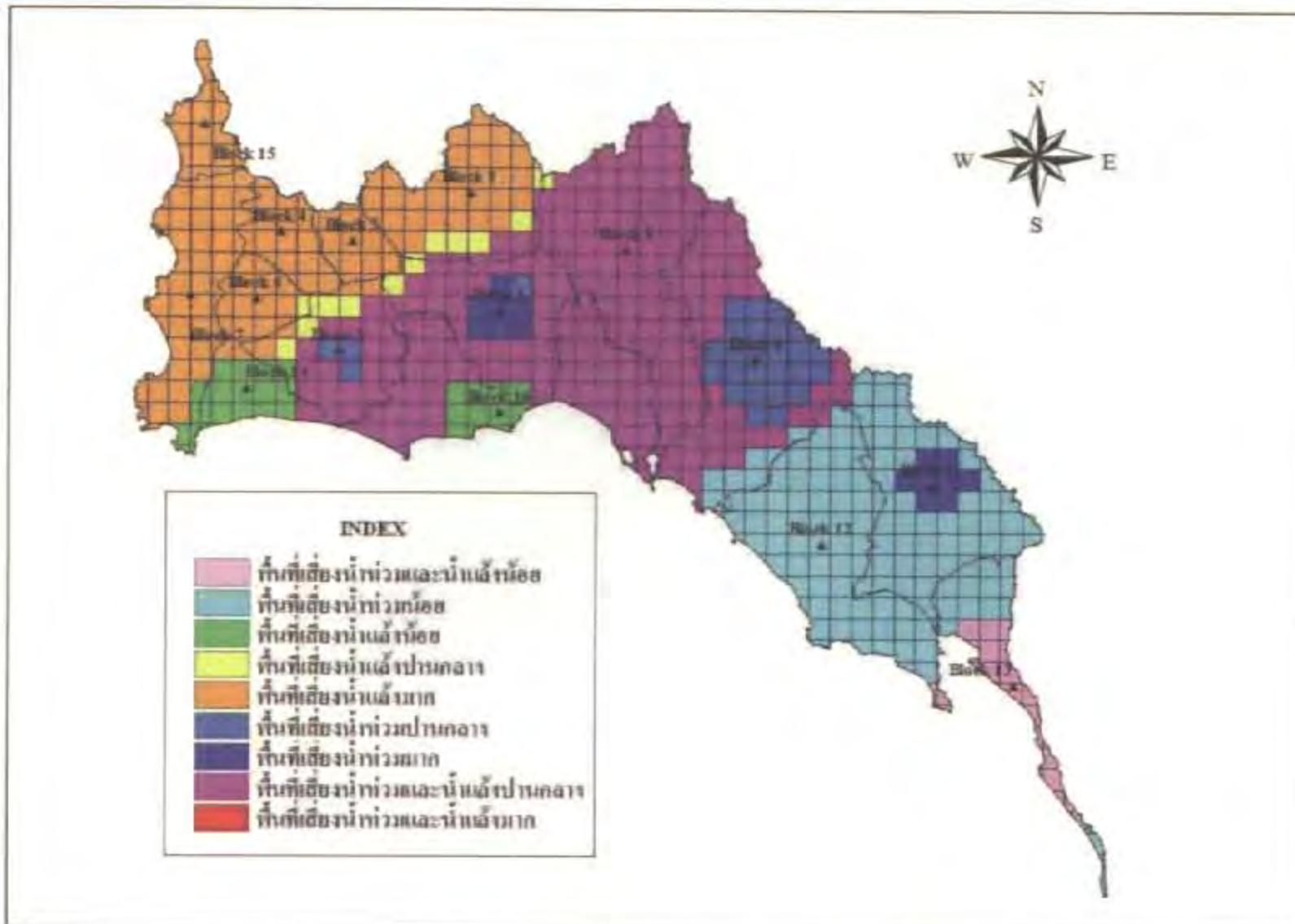
รูปที่ ฉ.๓๓๕ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำเค็มของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

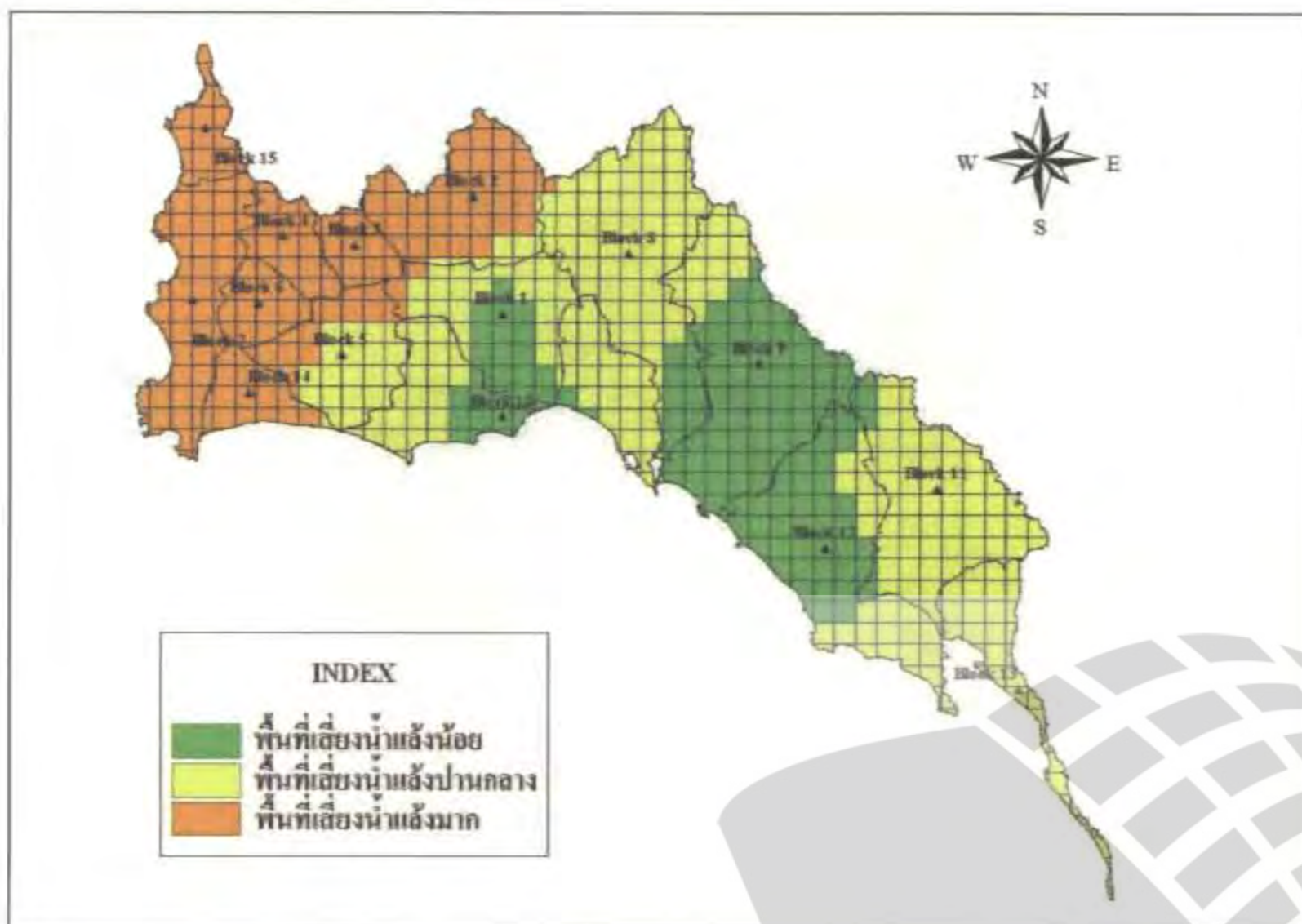
รูปที่ ฉ.๓๓๖ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำทัวมของปีน้ำปานกลางในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

LIRT

รูปที่ ฉ.๓๓๗ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของปีน้ำปานกลาง ในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

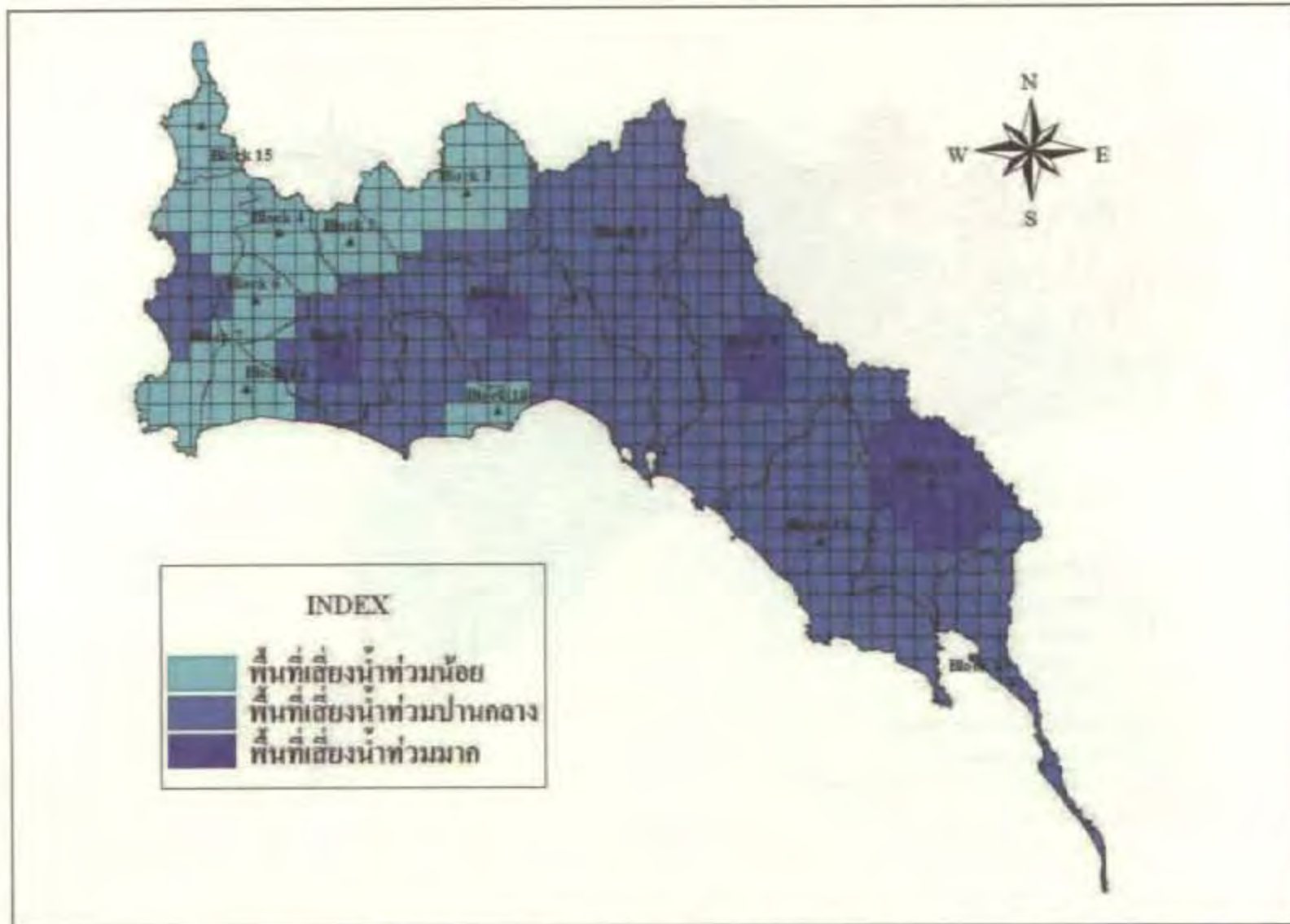

รูปที่ ฉ.๓๓๘ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำแล้งของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

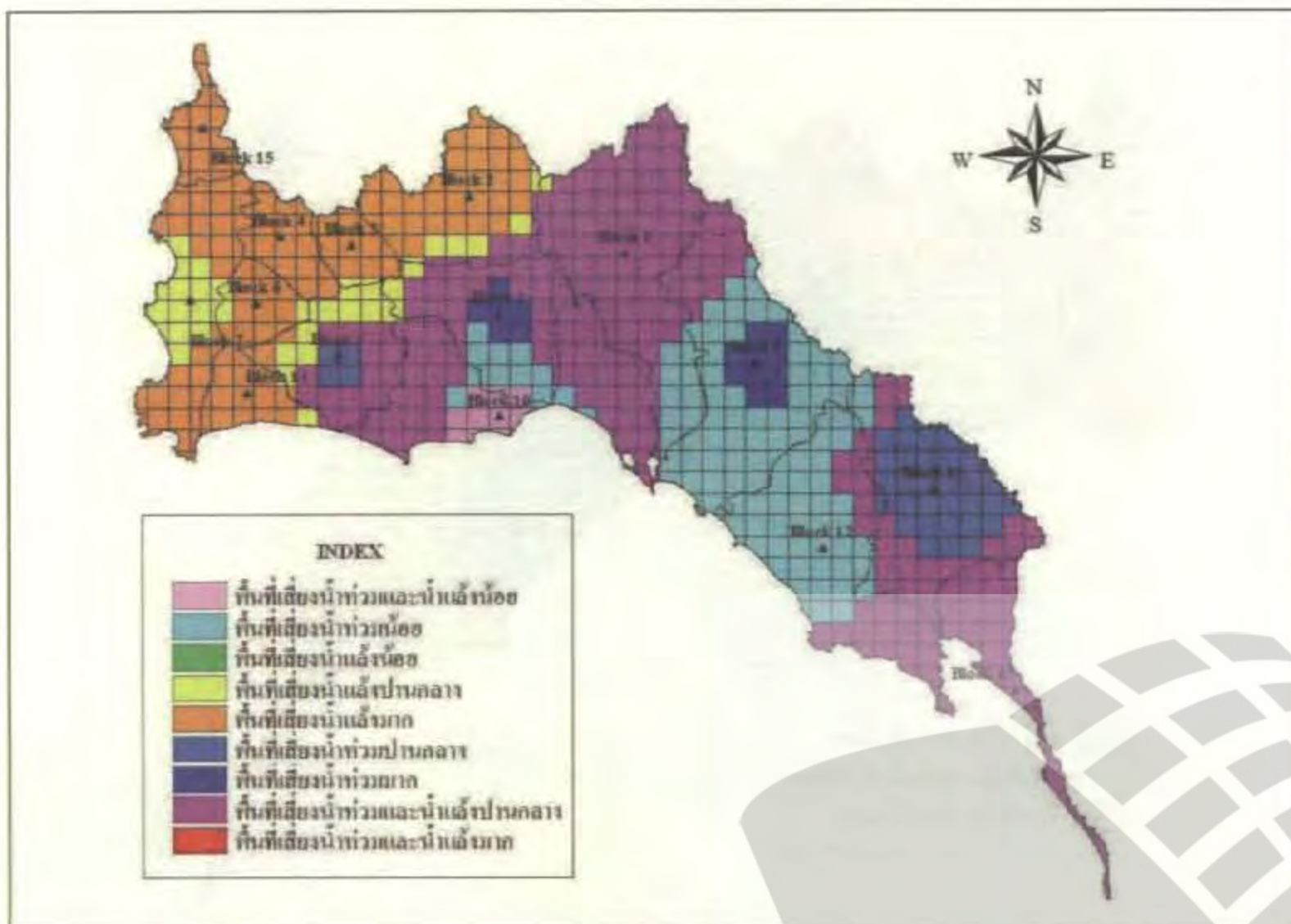

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๓๓๙ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

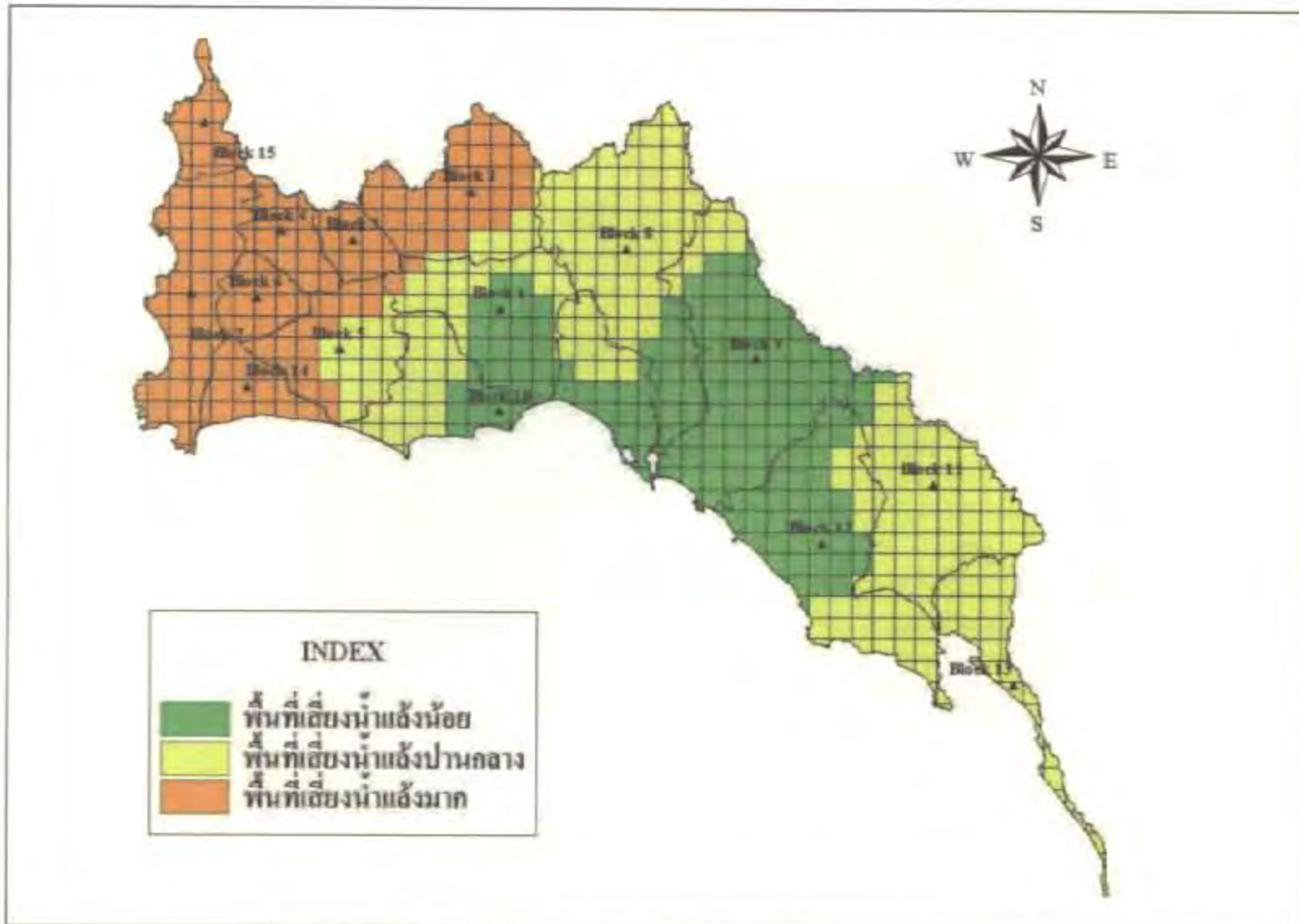

รูปที่ ฉ.๓๔๐ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของปีน้ำมากในพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

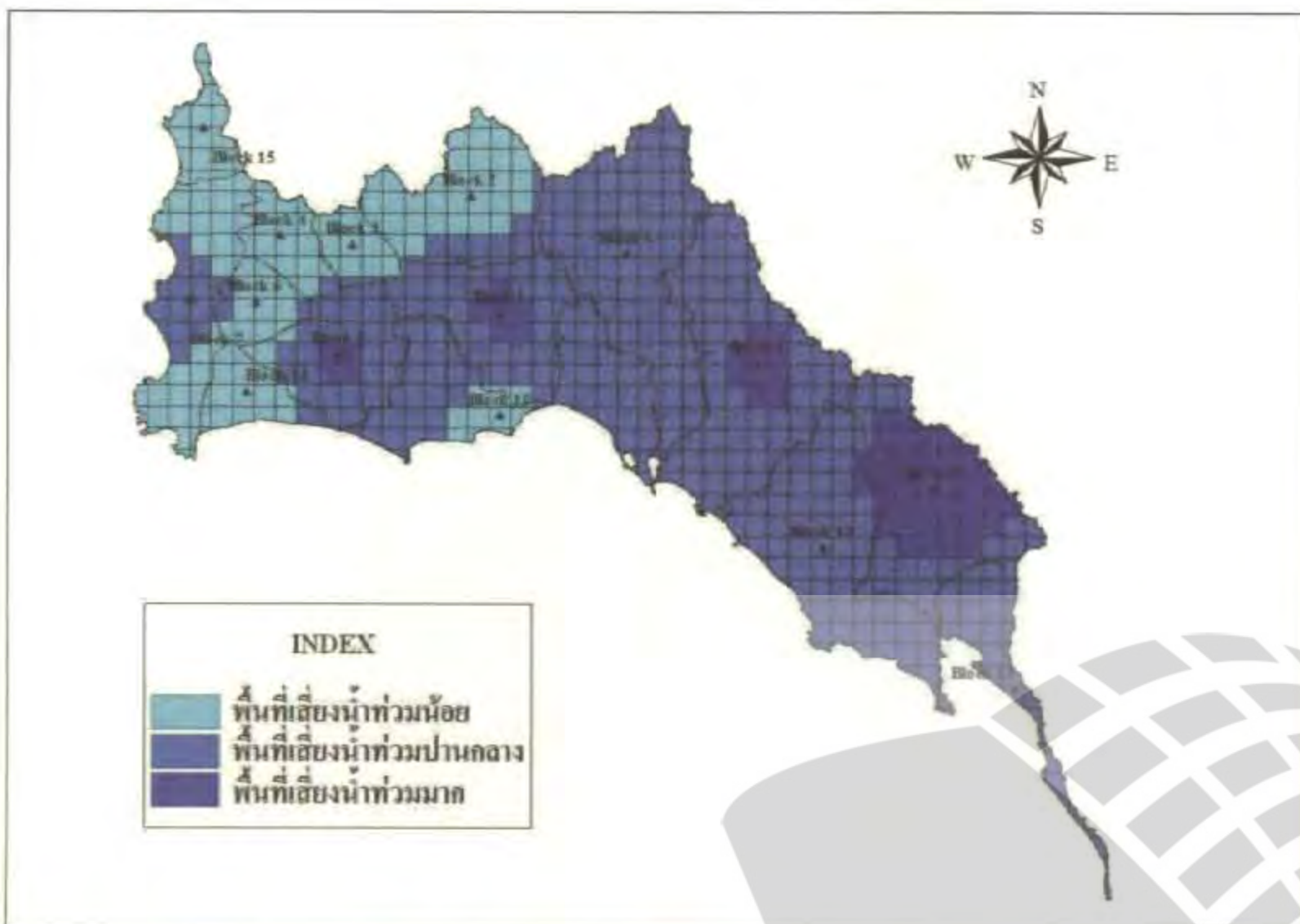

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๓๔๑ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำเค็มในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

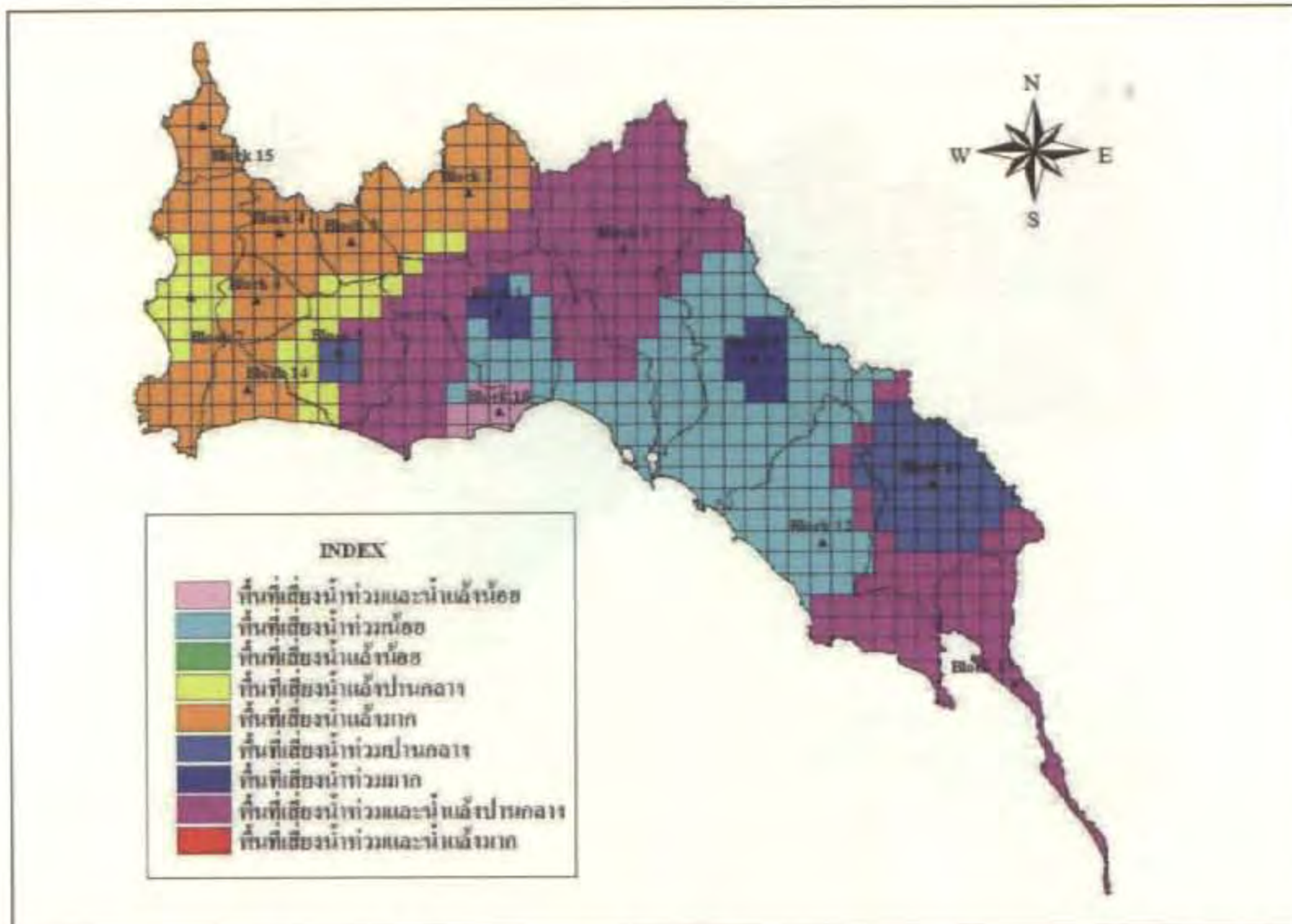

รูปที่ ฉ.๓๔๒ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเล
ตะวันออก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รูปที่ ฉ.๓๔๓ ผลการวิเคราะห์ดัชนีความเสี่ยงสำหรับน้ำท่วมและน้ำแล้งในภาพรวมของพื้นที่ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก

ภาคผนวก ข
กรณีศึกษาด้านการจัดการทรัพยากรน้ำชุมชน

Legislative Institutional Repository of Thailand

กรณีศึกษาด้านการจัดการทรัพยากรน้ำชุมชน

๑) บ้านลุ่มทอง อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์

ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำชุมชน

ชุมชนบ้านลุ่มทอง และใกล้เคียง ประสบปัญหาภัยแล้ง น้ำไม่เพียงพอทุกปี อ่างเก็บน้ำของกรมชลประทานที่สร้างขึ้น กั้นน้ำจากลำมาศที่เดิมเคยไหลผ่านหมู่บ้าน ทำให้ทางน้ำโบราณหมดสภาพ พื้นที่การเกษตร ๓,๘๐๐ ไร่ ไม่ได้รับประโยชน์จากระบบคลองส่งน้ำของกรมชลประทาน ทำให้ชาวบ้านต้องหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง

สภาพพื้นที่ประสบภัยแล้ง ขาดแคลนแหล่งน้ำ

กระบวนการแก้ปัญหาและการจัดการ

- เรียนรู้การจัดทำบัญชีครัวเรือน กับมูลนิธิเพื่อการศึกษาและประชาสงเคราะห์ และสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน
- พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ดำเนินกิจกรรมเยาวชนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องอ่านค่าพิกัด GPS การใช้งานแผนที่ภาพถ่ายดาวเทียม
- จัดตั้งคณะกรรมการน้ำชุมชน เขียนแผน และดำเนินการขุดคลองส่งน้ำ สระเก็บน้ำแก้มลิง สระกักเก็บน้ำประจำไร่นา เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำระดับชุมชนที่มีประสิทธิภาพ
- จัดทำระบบประปาบาดน้ำใส และบัญชีผู้ใช้น้ำ
- วางแผนการผลิตที่สอดคล้องกับการจัดการน้ำ โดยแบ่งเป็น แผนการใช้น้ำจากแหล่งน้ำต้นทุน และแผนการเพาะปลูกด้วย โปรแกรมเอ็กเซล (Excel)
- จัดทำแปลงเกษตรทดลอง เพื่อทดลองความรู้ในการปลูกพืชต่างๆ เช่น การใช้เกษตรอินทรีย์ ระบบน้ำหยด พืชหมุนเวียน เกษตรผสมผสาน เกษตรประณีต
- วางแผนการตลาด โดยระบบรวมกันผลิต และรวมกันขาย สมาชิกในกลุ่มทดลองหาตลาด และดำเนินการขายเองในนามกลุ่มเกษตรกร

LIRIT

เวทีประชาคม ชุมชนร่วมกันคิด วางแผน เพื่อแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ผลการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๘

- ชาวบ้านจาก ๓ หมู่บ้าน ร่วมออกสำรวจแหล่งน้ำและเส้นทางน้ำในชุมชน
- ประยุกต์ใช้งานแผนที่ภาพถ่ายดาวเทียมและเครื่องอ่านค่าพิกัด GPS ในการสำรวจแนวเขตคลองส่งน้ำ
- จัดตั้งคณะกรรมการน้ำชุมชน เพื่อบริหารจัดการน้ำอย่างมีส่วนร่วม

ปี พ.ศ. ๒๕๔๙

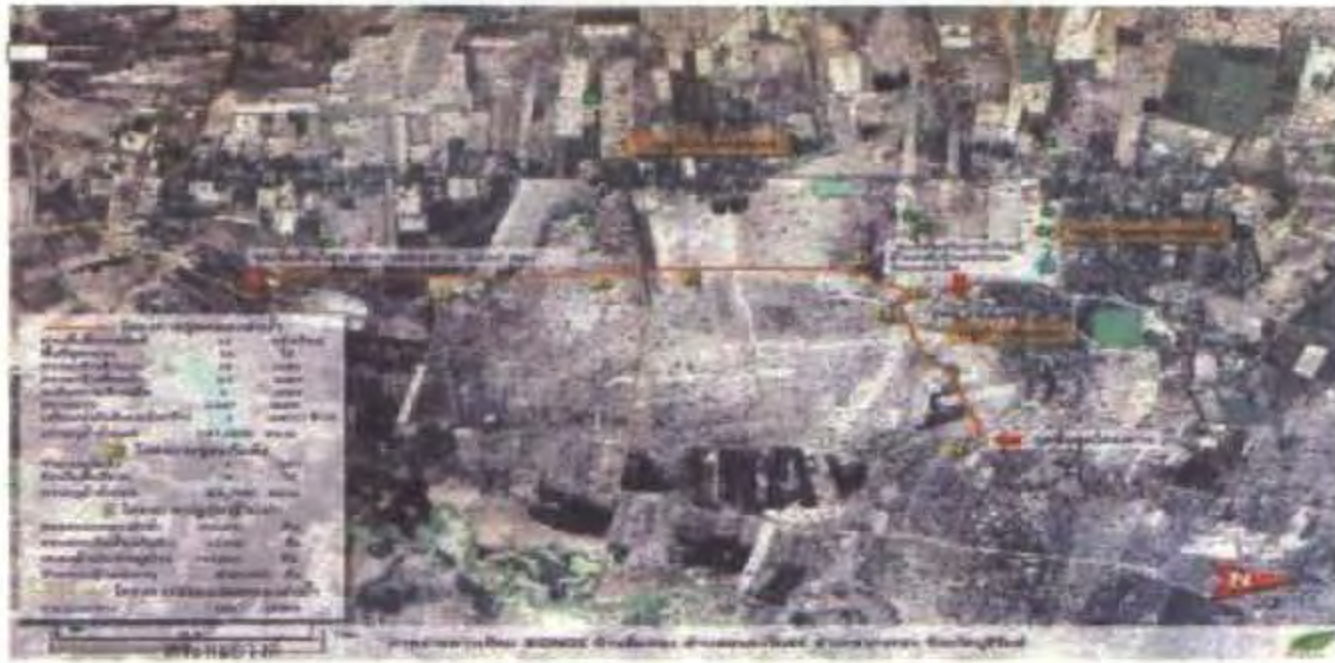
- สร้างทีมนักวิจัยชุมชน เขียนรายงานวิเคราะห์การแก้ปัญหาสภาพขาดแคลนน้ำของชุมชน ยื่นต่อสำนักชลประทานที่ ๕ นครราชสีมา
- จัดทำระบบประปาหมู่บ้าน พร้อมระบบบำบัดประปาหน้าไซ ขยายการใช้งานเป็น ๒ หมู่บ้าน ๑๖๐ ครัวเรือน

ปี พ.ศ. ๒๕๕๐

- สำนักชลประทานที่ ๕ ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำตามแนวทางที่ชุมชนเสนอไว้ ระยะทาง ๓.๖๓๗ ก.ม.
- ชุมชนเพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำ โดยขุดสระแก้มลิง ๗ สระ รวม ๑๔ ไร่ ความจุน้ำ ๖๕,๗๐๐ ลบ.ม.
- ชุมชนต่อเชื่อมระบบกักเก็บน้ำไร่นา โดยขุดสระลูกลิง จำนวน ๑๐ สระ ภายใต้โครงการ ๘๐ พรรษา ส่งน้ำถึงนา
- สมาชิกในชุมชน ๒๐ คน ร่วมจัดทำแผนการผลิต เพื่อเพิ่มรายได้กว่า ๓๐% ต่อคน ลดภาระหนี้สิน รวม ๓ แสนบาท

LI RT

ชุมชนสำรวจเส้นทางน้ำ และวางแผนจัดการน้ำชุมชน
โดยใช้เทคโนโลยี แผนที่ดาวเทียม และเครื่องอ่านค่าพิกัดดาวเทียม

คลองส่งน้ำ และสระน้ำแก้มลิง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปี พ.ศ. ๒๕๕๑

- สำนักชลประทานที่ ๕ ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำเพิ่มเติมตามแนวทางที่ชุมชนเสนอไว้ ระยะทาง ๒.๔ ก.ม.
- ชุมชนเพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำ โดยขุดสระแก้มลิง ๕ สระ รวม ๑๕ ไร่ ความจุน้ำ ๗๒,๐๐๐ ลบ.ม.
- ชุมชนขยายระบบประปาหมู่บ้าน ไปจัดทำระบบน้ำดื่มโรงเรียน
- สมาชิกในชุมชน ๕๐ คน ร่วมจัดทำแผนการผลิต เพื่อเพิ่มรายได้กว่า ๓๐% ต่อคน และลดภาระหนี้สิน รวม ๑ ล้านบาท

งบประมาณรายจ่ายด้านทรัพยากรน้ำชุมชน

รายละเอียด	ปี ๒๕๔๙	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๕๑	รวม
• การขุดลอกคลอง (กรมชลประทาน)		๘๕๐,๐๐๐	๑,๙๐๐,๐๐๐	
• ระบบประปาหมู่บ้าน	๒๕๐,๐๐๐		๒๘๐,๐๐๐	
• ระบบน้ำดื่มโรงเรียน			๒๘๐,๐๐๐	
• การขุดสระแก้มลิง (มูลนิธิโคคา-โคลา ประเทศไทย)		๑,๔๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๓,๗๐๐,๐๐๐
• การขุดสระน้ำประจำไร่นา (มูลนิธิวิเทศพัฒนา)		๒๕๐,๐๐๐		๒๕๐,๐๐๐
รวม	๒๕๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๓,๖๘๐,๐๐๐	

๒) บ้านบางทรายนวล อ.พนม จ.สุราษฎร์ธานี

ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำชุมชน

ชุมชนบ้านบางทรายนวล เป็นชุมชนอพยพมาจากภาคกลาง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ มาเริ่มประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ เมื่อป่าไม้ถูกแปลงสภาพเป็นสวนผลไม้ ความเจริญเข้ามา คนอพยพมากขึ้น จาก ๑๐ ครอบครัว เป็น ๒๐๐ กว่าครอบครัว ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติลดลง ประกอบกับมีการสัมปทานป่าไม้ จนในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ชุมชนประสบภาวะวิกฤตขาดแคลนน้ำ ฝนทิ้งช่วง ชาวบ้านเสนอโครงการจัดทำสระ ๑๐ ไร่ เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำ แต่น้ำยังไม่พอใช้ จึงขอพระราชทานอ่างเก็บน้ำ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ จึงได้อ่างเก็บน้ำบางทรายนวล ความจุ ๒.๒ ล้าน ลบ.ม. เริ่มใช้น้ำในอ่างเก็บน้ำ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ และใช้น้ำหมดอ่างภายใน ๑ ปี (เป็นอ่างรับน้ำฝนอย่างเดียว)

ภาพการบุกเบิกป่า

กระบวนการแก้ปัญหาและการจัดการ

- ชุมชนร่วมกันจัดตั้งกลุ่มบริหารการใช้น้ำบางทรายนวล เพื่อบริหารการใช้น้ำ และดูแลรักษา ระบบท่อ ร่วมกับกรมชลประทาน โดยให้สมาชิกมีน้ำอย่างทั่วถึงและพอเพียง
- ชุมชนสร้างสระเก็บน้ำสำรองทุกครัวเรือน โดยต่อท่อนำน้ำจากอ่างเก็บน้ำ มาเก็บสำรองใช้ ทำเกษตรและอุปโภค-บริโภคในครัวเรือน
- ชุมชนร่วมกันฟื้นฟูป่าชุมชน พื้นที่ ๑,๕๐๐ ไร่ และร่วมกันสร้างฝายชะลอความชุ่มชื้น ดูแลรักษาป่าต้นน้ำบริเวณอ่างเก็บน้ำบางทรายนวล
- ชุมชนร่วมกันประหยัดน้ำ เริ่มจากปรับหัวน้ำสปริงเกลให้เล็กลง น้ำเป็นฝอยละเอียดขึ้น ชีมน้ำลงดินได้ง่าย ทำให้ใช้น้ำน้อยลงและผลผลิตดีขึ้น
- ชุมชนเปลี่ยนเครื่องสูบน้ำจากการใช้น้ำมัน รายจ่ายปีละ ๙ แสนบาท เป็นเครื่องสูบน้ำไฟฟ้า รายจ่ายลดลง เหลือเดือนละ ๔๐๐ บาท
- ผลผลิตภายในชุมชน ทั้งผลไม้ และไม้ดอกไม้ประดับ สามารถนำสู่ตลาดได้โดยตรง ทั้งบุคคลภายนอกเข้ามารับ รวมทั้ง นำไปจำหน่ายบริเวณริมทาง

LIIRT

ภาพบริเวณอ่างเก็บน้ำบางทรายหลวง และป่าบริเวณต้นน้ำ

นำน้ำจากอ่างเก็บน้ำมาเก็บสำรองไว้ในสระน้ำประจำครัวเรือน

ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ เป็นรายได้เสริม

LI RT

ผลการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๒๐

- ชุมชนร่วมกันทำหนังสือขอสระเก็บน้ำ พื้นที่ ๑๐ ไร่ แต่น้ำไม่เพียงพอใช้ในการทำเกษตร
- ชุมชนจึงเริ่มขุดสระเก็บน้ำประจำครัวเรือนเพื่อเก็บน้ำฝนไว้ใช้ยามขาดแคลน

ปี พ.ศ. ๒๕๒๙

- ชุมชนร่วมกันทำหนังสือขออ่างเก็บน้ำบางทรายนวล ความจุ ๒.๒ ล้าน ลบ.ม.

ปี พ.ศ. ๒๕๓๔

- ชุมชนเริ่มใช้น้ำในอ่างเก็บน้ำบางทรายนวล แต่ขาดความรู้ในการบริหารจัดการ ทำให้น้ำหมดภายใน ๑ ปี

ปี พ.ศ. ๒๕๓๖

- ชุมชนจัดตั้งกลุ่มบริหารการใช้น้ำบางทรายนวล เพื่อวางแผนกระจายน้ำด้วยระบบท่อให้แก่สมาชิก โดยต่อท่อน้ำจากอ่างเก็บน้ำ ไปเก็บสำรองไว้ที่สระเก็บน้ำของแต่ละครัวเรือน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๓

- ชุมชนเริ่มฟื้นฟูพื้นที่ป่าชุมชน ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำของอ่างเก็บน้ำบางทรายนวล จัดตั้งชุดรักษาความสงบเรียบร้อย หมู่บ้านทับคริสต์ (ช.ร.บ) คอยดูแลรักษา และป้องกันผู้บุกรุกป่าชุมชน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๖

- กลุ่มบริหารการใช้น้ำบางทรายนวล เริ่มณรงค์การลดใช้สารเคมี โดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทน และ นำธรรมชาติมาแก้ไข โดยการปลูกถั่วบราซิล แก้ปัญหาหญ้า และลดการใช้ยาฆ่าหญ้า

งบประมาณรายจ่ายด้านทรัพยากรน้ำชุมชน

(๑) การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำบางทรายนวล	๔๓,๓๖๐,๐๐๐ บาท
(๒) การจัดตั้งกลุ่มบริหารจัดการน้ำ	๖๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าไฟฟ้า เครื่องสูบน้ำ	๔,๘๐๐ บาท/ปี

๓) บ้านโป่งแดง อ.เมือง จ.ตาก

ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำชุมชน

ชุมชนบ้านโป่งแดง มีอาชีพหลัก คือ เกษตรกรรม และปศุสัตว์ หรือ คิดเป็น ๘๘.๕๑% ของชุมชน ชุมชนประสบปัญหา น้ำ เนื่องจากไม่สามารถกักเก็บน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติได้ในฤดูฝน ฝายเก็บน้ำ และอ่างเก็บน้ำที่มีอยู่เดิม ชำรุดเสียหายไม่สามารถเก็บน้ำได้เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเพราะแหล่งน้ำธรรมชาติ เป็น “คลองทราย” ทำให้ไม่สามารถยึดตัวฝายไว้ได้ รวมทั้งไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร

กระบวนการแก้ปัญหาและการจัดการ

ระยะสั้น

- บริการส่งน้ำตามหมู่บ้านต่างๆ โดยรถบรรทุกน้ำของ อบต. ในช่วงประสบภัยแล้ง ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ ถึง มิถุนายน ของทุกปี ซึ่ง อบต.ให้บริการ แก่หมู่บ้านประสบภัย จำนวนน้ำรวม ๖๑๘,๐๐๐ ลิตร ตั้งแต่ประสบภัยแล้งถึงปัจจุบัน
- จัดหาภาชนะรองรับน้ำไว้ตามจุดบริการน้ำในหมู่บ้านต่างๆ
- โครงการอุดหนุนงบประมาณแก้ปัญหาภัยแล้งให้กับหมู่บ้านต่างๆ

ระยะยาว

- สร้างอ่างเก็บน้ำบริเวณต้นคลอง เพื่อช่วยลดแรงน้ำไม่ให้น้ำไหลมาเร็วเกินไป และยังเก็บน้ำไว้ใช้เมื่อยามหน้าแล้งได้ด้วย นอกจากนี้ ได้สร้างฝายกั้นน้ำไว้บริเวณลำคลอง เพื่อเก็บน้ำเพิ่มเติม
- ภายในคลองทราย ซึ่งเป็นพื้นที่จำเพาะ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ชาวบ้านจึงคิดโครงการก่อสร้างฝายใต้ทรายพร้อมทำคาคอนกรีต ซึ่งฝายใต้ทรายนี้ ทำให้ตัวฝายสามารถยึดติดกับพื้นทราย และสามารถเก็บน้ำไว้ใช้ทำการเกษตรในหน้าแล้ง โดยใช้งบประมาณดำเนินงานทั้งสิ้น ๒๒๘,๗๕๕ บาท

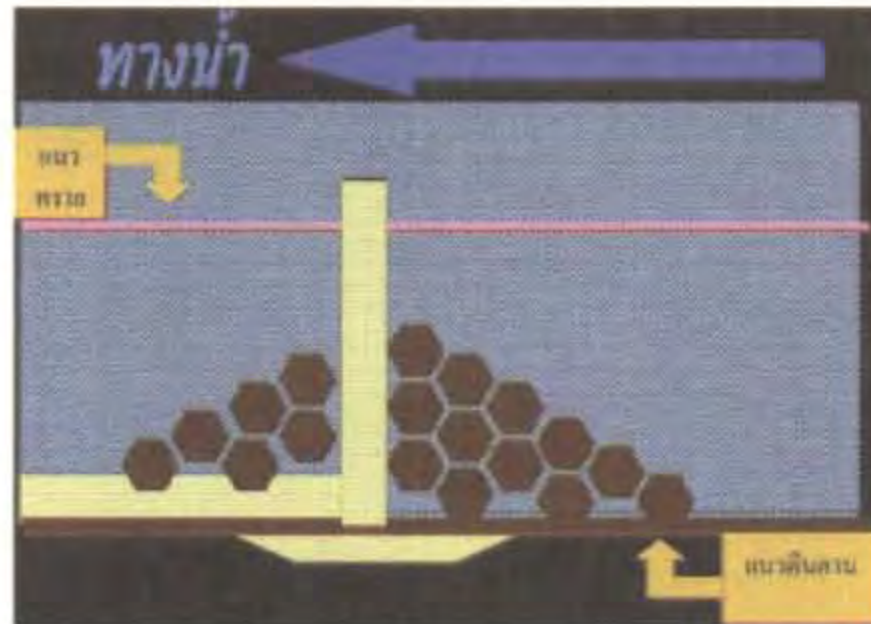

ช่องน้ำที่ผ่านทางช่องหูข้างฝายกั้นน้ำเดิม ในคลองทราย ทำให้ไม่สามารถยึดตัวฝายไว้ได้

แนวกั้นเซาะด้านข้างฝายเก็บน้ำเพราะ
ความแรงของน้ำ และสภาพพื้นที่ จึงไม่
เหมาะสมสำหรับการทำฝายกั้นน้ำ
ลักษณะนี้

ภาพแนวคิด การก่อสร้าง และฝายได้ทรายที่เสร็จสมบูรณ์

LI RT

คำจำกัดความที่สำคัญ

๑) ความหมายด้านการชลประทาน

การชลประทาน คือ การให้น้ำแก่พืช เพื่อช่วยให้พืชได้รับน้ำเพียงพอกับความต้องการ กิจกรรมชลประทานจะต้องประกอบด้วย ๒ องค์ประกอบ คือ เป็นกิจกรรมที่บุคคลจัดทำขึ้นเพื่อนำน้ำไปใช้ และใช้น้ำนั้นเพื่อการเพาะปลูก โดยมีพระราชบัญญัติการชลประทาน ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ พุทธศักราช ๒๔๘๒

การชลประทาน หมายความว่า "กิจการที่บุคคลได้จัดทำขึ้น เพื่อส่งน้ำจากทางน้ำหรือแหล่งน้ำใดๆ เป็นต้นว่า แม่น้ำ ลำธาร ห้วย หนอง คลอง บึง ไปใช้ในการเพาะปลูก และให้หมายถึง กิจการที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อป้องกันการเสียหายแก่การเพาะปลูกอันเกี่ยวกับน้ำ"

(๒) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

การชลประทาน หมายความว่า "กิจการที่รัฐบาลจัดทำเพื่อการส่งน้ำ จากทางน้ำหรือแหล่งน้ำไปใช้ในการเพาะปลูก และหมายความถึงการป้องกันการเสียหายแก่การเพาะปลูกอันเกี่ยวกับน้ำ ทั้งรวมถึงการคมนาคมทางน้ำ ซึ่งอยู่ในเขตชลประทานนั้นด้วย"

จะเห็นได้ว่า การชลประทานในพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร์ นอกจากจะหมายถึงการส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกแล้ว ยังให้หมายรวมถึงกิจการประเภทอื่น ที่เป็นประโยชน์ต่อการเพาะปลูก อีก ๓ ประเภท คือ การเก็บน้ำ การระบายน้ำและการบรรเทาอุทกภัยด้วย ส่วนความหมายในพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง ยังมีการคมนาคมทางน้ำเพิ่มขึ้นมาอีกประเภทหนึ่งด้วย

(๓) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๑๘

การชลประทานหลวง หมายถึง "กิจการที่กรมชลประทานจัดทำขึ้น เพื่อให้ได้มาซึ่ง น้ำ หรือเพื่อเก็บรักษา ควบคุม ส่ง ระบาย หรือแบ่งน้ำ เพื่อเกษตรกรรม การพลังงาน การสาธารณสุข โภค หรือการอุตสาหกรรม และหมายความรวมถึงการป้องกันความเสียหายอันเกิดจากน้ำ ทั้งรวมถึงการคมนาคมทางน้ำ ซึ่งอยู่ในเขตชลประทานด้วย"

๒) ประเภทของอาคารชลประทาน

(๑) ฝาย หมายถึง อาคารทดน้ำประเภทหนึ่ง สร้างขึ้นทางต้นน้ำของลำน้ำธรรมชาติ ทำหน้าที่ทดน้ำที่ไหลมาตามลำน้ำให้มีระดับสูง จนสามารถไหลเข้าคลองส่งน้ำได้ตามปริมาณที่ต้องการ และจะต้องมีความยาวมากพอที่จะให้น้ำที่ไหลมาในฤดูฝนผ่านฝายไปได้อย่างปลอดภัย โดยไม่ทำให้เกิดน้ำท่วมตลิ่งสองฝั่งลำน้ำด้านเหนือฝายมากเกินไป

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๒) เชื่อนทดน้ำ หมายถึง เชื่อนที่สร้างขึ้นเพื่อทดน้ำที่ไหลมาในลำน้ำ ให้มีระดับสูงจนสามารถส่งเข้าคลองส่งน้ำไปให้พื้นที่เพาะปลูกได้อย่างทั่วถึง ทำให้มีน้ำช่วยเสริมพื้นที่เพาะปลูกในช่วงฤดูแล้งหรือเมื่อฝนทิ้งช่วง เช่น เชื่อนเจ้าพระยา เชื่อนบางปะกง เป็นต้น

(๓) เชื่อนเก็บกักน้ำ หมายถึง เชื่อนที่สร้างปิดลำน้ำธรรมชาติ ระหว่างหุบเขาหรือเนินสูง เพื่อเก็บกักน้ำที่ไหลมามากในฤดูฝนไว้ทางด้านเหนือเชื่อน ซึ่งเรียกแหล่งเก็บน้ำเหนือเชื่อนนี้ว่า “อ่างเก็บน้ำ” น้ำที่เก็บไว้สามารถนำออกมาทางอาคารที่ตัวเชื่อนได้ทุกเวลาที่ต้องการ โดยอาจจะบายลงไปตามลำน้ำให้กับเชื่อนทดน้ำ หรืออาจส่งเข้าคลองส่งน้ำให้กับพื้นที่เพื่อการเพาะปลูก เพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อผลิตไฟฟ้า ตลอดจนส่งไปใช้ในด้านอื่นๆ เช่น เชื่อนภูมิพล เชื่อนสิริกิติ์ เป็นต้น

๓) ประเภทของโครงการชลประทาน

(๑) โครงการชลประทานขนาดใหญ่ หมายถึง งานชลประทานอเนกประสงค์ที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการเกษตร การอุปโภคบริโภค การบรรเทาอุทกภัย การอุตสาหกรรม การผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังน้ำ การคมนาคม แหล่งเพาะพันธุ์ประมงน้ำจืด แหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ และอื่นๆ ในแต่ละโครงการมีงานก่อสร้างหลายประเภท เช่น เชื่อนเก็บกักน้ำ เชื่อนหรือฝายทดน้ำ การสูบน้ำ ระบบส่งน้ำ ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานในแปลงนา ถ้าเป็นการก่อสร้างประเภทเชื่อนเก็บกักน้ำสามารถเก็บกักน้ำได้มากกว่า ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร หรือมีพื้นที่อ่างเก็บน้ำตั้งแต่ ๑๕ ตารางกิโลเมตร หรือมีพื้นที่ชลประทานมากกว่า ๘๐,๐๐๐ ไร่ เช่น เชื่อนเจ้าพระยา จ.ชัยนาท เชื่อนขุนด่านปราการชล จ.นครนายก เป็นต้น

(๒) โครงการชลประทานขนาดกลาง หมายถึง โครงการชลประทานที่มีขนาดเล็กกว่าโครงการชลประทานขนาดใหญ่ โดยต้องเป็นโครงการที่มีการจัดทำรายงานความเหมาะสมแล้ว มีปริมาตรเก็บกักน้ำน้อยกว่า ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่เก็บกักน้ำน้อยกว่า ๑๕ ตารางกิโลเมตร หรือมีพื้นที่ชลประทานน้อยกว่า ๘๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งจะเป็นงานก่อสร้างอาคารชลประทานประเภทต่างๆ อาทิ เชื่อนเก็บกักน้ำ เชื่อนทดน้ำ ฝาย โรงสูบน้ำ ระบบส่งน้ำและระบายน้ำ ฯลฯ รวมทั้งงานก่อสร้างทางลำเลียงผลผลิตและงานแปรสภาพลำน้ำ

(๓) โครงการชลประทานขนาดเล็ก หมายถึง งานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ที่กรมชลประทานได้เริ่มก่อสร้างมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๐ เพื่อแก้ปัญหาหรือบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค และการเกษตรซึ่งเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานของราษฎรในชนบท หรือพื้นที่ที่ห่างไกล รวมทั้งการแก้ไขบรรเทาความเดือดร้อนจากอุทกภัยและน้ำเค็มที่ขึ้นถึงพื้นที่เพาะปลูก โดยการก่อสร้างอาคารชลประทานขนาดเล็กประเภทต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและปัญหาที่เกิดขึ้นตามความต้องการของราษฎร

(๔) โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน หมายถึง โครงการที่ผสมผสานระหว่างแผนด้านความมั่นคงและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยการก่อสร้างและพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กประเภทต่างๆ เช่น อ่างเก็บน้ำ ฝายทดน้ำพร้อมระบบส่งน้ำ เพื่อเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร การประมง และการปศุสัตว์ เป็นต้น ให้กับหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน

LIRT

(๕) โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า หมายถึง โครงการที่ใช้พลังงานไฟฟ้าสูบน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านเกษตรกรรมเป็นการเร่งรัดจัดปัญหาความแห้งแล้งในพื้นที่นอกเขตชลประทาน โดยการจัดตั้งสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าขึ้นที่บริเวณริมฝั่งของแหล่งน้ำ ที่มีน้ำบริบูรณ์ตลอดทั้งปี

(๖) โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หมายถึง โครงการชลประทานที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทาน รวมทั้งโครงการที่ราษฎรทูลเกล้าฯ ขอพระราชทานความช่วยเหลือ มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาความเดือดร้อนเกี่ยวกับน้ำจนสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของราษฎรได้เป็นหลัก ซึ่งกรมชลประทานก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดต่างๆ โดยใช้งบประมาณ ๒ ส่วน คือ งบประมาณปกติ และงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.)

(๗) โครงการจัดหาน้ำสนับสนุนศูนย์พัฒนาโครงการหลวง (งานเกษตรที่สูง) หมายถึง โครงการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงจัดตั้งขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เพื่อช่วยเหลือราษฎรชาวไทยภูเขา ในท้องถิ่นทุรกันดารให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยเลิกการปลูกพืชเสพติด (ฝิ่น) และหันมาปลูกพืชที่สามารถทำรายได้สูง ที่เท่ากับหรือมากกว่าฝิ่น อีกทั้งเป็นการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธาร โดยการฝึกอบรมราษฎรชาวไทยภูเขาให้เข้าใจหลักวิชาการเกษตรที่สูง รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์

(๘) โครงการบรรเทาอุทกภัย หมายถึง โครงการที่ดำเนินการขึ้นเพื่อป้องกันมิให้น้ำจากลำน้ำไหลป่าเข้าไปท่วมพื้นที่บริเวณใดบริเวณหนึ่งเพื่อประโยชน์ต่างๆ กัน ได้แก่ เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับการเกษตร ที่อยู่อาศัยและเส้นทางคมนาคม เป็นต้น

(๙) โครงการจัดรูปที่ดินและคันคูน้ำ

- การจัดรูปที่ดิน หมายถึง การดำเนินงานพัฒนาที่ดินที่ใช้เพื่อการเกษตรกรรมให้สมบูรณ์ทั่วถึงที่ดินทุกแปลงเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต โดยการรวบรวมที่ดินหลายแปลงในบริเวณเดียวกันเพื่อวางแผนจัดรูปที่ดินเสียใหม่ การจัดระบบชลประทานและการระบายน้ำ การจัดสร้างถนนหรือทางลำเลียงในไร่นา การปรับระดับพื้นที่ดิน การบำรุงดิน การวางแผน การผลิตและการจัดจำหน่ายผลผลิตการเกษตร รวมตลอดถึงการแลกเปลี่ยน การโอน การรับโอนสิทธิในที่ดิน การให้เช่าซื้อที่ดิน และการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการจัดเขตที่ดินสำหรับอยู่อาศัย

- งานคันคูน้ำ หมายถึง การดำเนินการก่อสร้างคันคูน้ำ เพื่อที่จะแพร่กระจายน้ำจากระบบส่งน้ำไปสู่แปลงเพาะปลูกของการเกษตร ในปัจจุบันเป็นคันคูน้ำแบบลัดเลาะตามแนวเขตแปลงกรรมสิทธิ์ โดยไม่จัดรูปแปลงใหม่ ไม่ปรับระดับพื้นที่ซึ่งจะให้ความยุติธรรมต่อเกษตรกรเกือบทุกรายสามารถรับน้ำได้โดยตรงจากคูส่งน้ำ

(๑๐) โครงการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติ หมายถึง โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำขนาดเล็ก และแหล่งน้ำธรรมชาติที่อยู่นอกเขตชลประทานโดยการขุดลอก ขุดสระเก็บน้ำ ก่อสร้างทำนบ ก่อสร้างฝายน้ำล้น ก่อสร้างพังกั้นน้ำ ก่อสร้างระบบส่งน้ำ เป็นต้น และเป็นโครงการที่ไม่มีปัญหาเรื่องที่ดิน โดยใช้งบประมาณไม่เกิน ๒ ล้านบาท หรือตามสภาพความเป็นจริง ใช้เวลาก่อสร้างประมาณ ๑ ปี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การจำแนกประเภทโครงการชลประทาน ตามขนาดความสามารถในการเก็บกักน้ำ และขนาดของพื้นที่ชลประทาน โดยจำแนกเป็น ๓ ประเภทหลัก ดังนี้

ประเภทโครงการชลประทาน	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)
ขนาดใหญ่	มากกว่า หรือเท่ากับ ๑๐๐	มากกว่า ๘๐,๐๐๐
A	มากกว่า ๕๐๐	
B	ระหว่าง ๑๐๐ – ๕๐๐	
ขนาดกลาง	น้อยกว่า ๑๐๐	ระหว่าง ๓,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐
A	มากกว่าหรือเท่ากับ ๕๐ – น้อยกว่า ๑๐๐	
B	มากกว่าหรือเท่ากับ ๑ – น้อยกว่า ๕๐	
ขนาดเล็ก	น้อยกว่า ๑	น้อยกว่า ๓,๐๐๐
A	มากกว่าหรือเท่ากับ ๐.๕ – น้อยกว่า ๑	
B	น้อยกว่า ๐.๕	

*ที่มาข้อมูล : คณะกรรมการและคณะทำงานพัฒนาระบบและรูปแบบการจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการชลประทาน

ภาคผนวก ช
คำจำกัดความที่สำคัญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand